DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

STOŁ. KRÓL.

MIASTA KRAKOWA

LIII ROCZNIK — 1932.

NAKŁADEM GMINY MIASTA KRAKOWA.

W KRAKOWIE 1932 ROKU. — CZCIONKAMI DRUKARNI MUZEUM PRZEMYSŁOWEGO W KRAKOWIE, UL. SMOLEŃSKA 9.

Dziennik Rozporządzeń stoł. król. miasta Krakowa

redagowany na zasadzie uchwał Rady miejskiej z dnia 4 marca 1880 r. i z dnia 26 czerwca 1884 r., wychodzi raz na miesiąc.

Od 1 stycznia 1880 r. do 31 grudnia 1932 r. wydano roczników 53.

LIII Rocznik — 1932 obejmuje Numerów 12 — stronic tekstu 345 — stronic spisu X.

Redakcję „Dziennika“ prowadzi Biuro Prezydjalne Magistratu.

Redaktorzy: Od 1 stycznia 1880 r. do 31 grudnia 1883 r. Dr. Michał Schmidt, II-gi wiceprezydent (dyrektor Magistratu). Przez rok 1884 Bolesław Trębowelski, sekretarz Magistratu. Od 1 stycznia 1885 r. do 30 kwietnia 1905 r. Piotr Banaś, radca Magistratu. Od 1 maja 1905 r. do 30 października 1909 r. Bolesław Gwidon Baranowski, wicesekretarz Magistratu. Od 30 października 1909 r. do 1 września 1922 r. Dr. Tadeusz Kannenberg, radca Magistratu. Od 2 września 1922 r. do 31 października 1924 r. Franciszek Strasik, sekretarz prezydjalny Magistratu. Od 1 listopada 1924 r. do 31 grudnia 1928 r. Edmund Zechenter, referent prasowy Magistratu. Od 1 stycznia 1929 r. do 30 czerwca 1931 r. Mr Bolesław Pirożyński. Od 1 lipca 1931 r. Mr Kazimierz Małecki, referent Magistratu.

SKOROWIDZ ALFABETYCZNY

DO DZIENNIKA ROZPORZĄDZEŃ STOŁ. KRÓL. M. KRAKOWA Z R. 1932.

I. SKOROWIDZ

zarządzeń, obwieszczeń, okólników Magistratu, sprawozdań z posiedzeń itp.

II. SKOROWIDZ

rozporządzeń i okólników władz państwowych, orzeczeń Najwyższego Trybunału Administracyjnego, Sądu Najwyższego i t. p. zamieszczonych w Dzienniku Rozporządzeń.

Nr. 1. Kraków, dnia 31 stycznia 1932 r. Rocznik LIII.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

STOŁ. KRÓL. MIASTA KRAKOWA.

ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI: Kraków Magistrat, Biuro Prezydjalne. Telefon 125-05.

PRENUMERATA: roczna wynosi 12 zł. (z przesyłką pocztową 14 zł.) cena jednego egzemplarza wynosi 1 zł.

OGŁOSZENIA: cała strona 100 zł., 1/2 strony 50 zł., 1/4 strony 25 zł. — Dział ogłoszeń prowadzi Biuro „Mar“ Kraków, Rynek Gł. L. 43. — Telefon Nr. 168-98.

OD REDAKCJI.

Redakcja Dziennika Rozp. m. Krakowa zmieniła w tym roku system wydawania tego Dziennika, a to pod względem treści, formy, terminu wydawania i kosztów prenumeraty. W treści mianowicie poza częścią urzędową obejmującą rozporządzenia, obwieszczenia, zarządzenia Magistratu, wprowadzono w części nieurzędowej:

1) Dział ogłoszeń

o zapotrzebowaniach gminy na wszelkie roboty, dostawy itp.

2) Dział informacyjny

dotyczący ważniejszych ustaw, rozporządzeń, okólników, orzeczeń i t. p. jakie pojawiły się w Dzienniku Ustaw R. P., Monitorze, względnie dziennikach urzędowych poszczególnych Ministerstw.

3) Dział informacyjny

o zmianach w stanie posiadania nieruchomości.

4) Wykaz konsensów

na użytkowanie nowo wzniesionych budynków.

Wreszcie wprowadzono zupełnie nowy dział zawierający:

5) Anonsy różnych firm

handlowych i przedsiębiorstw przemysłowych.

Dziennik będzie wychodził w ciągu pierwszych ośmiu dni każdego miesiąca za miesiąc poprzedni. Aby udostępnić prenumeratę Dziennika jak najszerszym warstwom, Redakcja zniżyła cenę jednego egzemplarza o 66% tak, że zamiast 3 zł. kosztuje on 1 zł.

Stała prenumerata roczna wynosi 12 zł. (z przesyłką pocztową 14 zł.).

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

L. I. 6879/31.

Cmentarz rakowicki.
Przekopanie kwatery.

OBWIESZCZENIE.

Magistrat zawiadamia interesowanych, że w najbliższym czasie będą przekopane na miejskim cmentarzu rakowickim groby ziemne czasowe, znajdujące się na kwaterze Q (dorośli).

Zamieszczając poniżej wykaz pomników i krzyżów, znajdujących się na powyższej kwaterze, wzywa Magistrat strony interesowane, aby do dni 14-tu zgłosiły ustnie (z wydaną wpierw przez Zarząd cmentarza kartą zawierającą bliższe oznaczenie grobu) w Magistracie (Wydział I. gospodarczy II. p. oficyny, drzwi Nr. 25), w godzinach od 11—12·30, prośbę o pozostawienie w nienaruszonym stanie odnośnego grobu na dalszy czasokres i uiściły przepisaną opłatę. O ileby interesowana strona zamierzała wydobyć szczątki zmarłych i przenieść je na miejsce stałe, należy wnieść do Magistratu prośbę o wyznaczenie miejsca za złożeniem opłaty, a do M. Urzędu Zdrowia osobną prośbę o zezwolenie na ekshumację zwłok.

Po upływie zakreślonego 14-dniowego terminu nagrobki i krzyże będą bezwarunkowo usunięte, a groby czasowe na tej kwaterze przekopane.

Usunięte nagrobki i krzyże z przekopanych grobów mogą interesowane strony za udowodnieniem własności odebrać w Zarządzie cmentarza w terminie do dni 30-tu po ukończeniu przekopania powyższej kwatery. Po upływie tego terminu zostaną powyższe nagrobki i krzyże sprze-

dane, a uzyskana ze sprzedaży kwota przeznaczona będzie na fundusz upiększenia cmentarza.

Q Kwatera (Dorośli).

L. p.	Imię i nazwisko zmarłego	Data śmierci	Znak na grobie
1	Bogdanowicz Julja. . . .	1920	Krzyż blaszany
2	Babraj Michał	1920	,, drewniany
3	Bloch Marja	1920	,, ,,
4	Baran Marja	1905	,, ,,
5	Bałabuszyński Jan	1921	,, ,,
6	Białoń Jan	1905	Pulpit kamienny
7	Bosak Genowefa	1921	Otoczenie betonowe
8	Bułka Anna Katarzyna . .	1920	Krzyż drewniany
9	Baran Józef	1921	,, żelazny
10	Bylica Wojciech	1905	,, ,,
11	Brańkowski Stanisław . .	1907	,, drewniany
12	Bielas Antonina	1905	Tabliczka
13	Baran Franciszek	1921	Krzyż drewniany
14	Bartel Marja	1920	,, ,,
15	Berszakiewicz Marja . . .	1905	,, ,,
16	Chołowacz Leon	1920	Pulpit kamienny
17	Chlipalski Karol	1921	Krzyż drewniany
18	Chachaj Marja	1921	,, ,,
19	Ceczyk Stanisław	1921	,, żelazny
20	Cyps Amalja	1905	,, drewniany
21	Czekaj Franciszek	1921	,, ,,
22	Czurczak Wawrzyniec . .	1905	Pomnik kamienny
23	Czarnik Marja	1921	Krzyż żelazny
24	Dobrzański Karol	1885	Otoczenie betonowe
25	Dobrzański Stanisław. . .	1905	Płyta kamienna
26	Dyląg Józefa	1920	Krzyż drewniany
27	Drzymała Stanisława . . .	1921	,, ,,
28	Ficówna Marja.	1921	,, ,,
29	Friedrioh Teresa	1905	Pomnik kamienny
30	Gacek Wojciech	1921	Krzyż drewniany
31	Gustawska Emilja. . . .	1916	,, ,,
32	Godfrejów Stanisław . . .	1921	,, ,,
33	Gramatyka Helena . . .	1888	Pomnik kamienny
34	Holoubek Marja	1920	Krzyż drewniany
35	Höchsman Franciszek . .	1905	,, kamienny
36	Ismajłów Franciszek . . .	1905	Krzyż drewniany
37	Jurczyk Wincenty	1920	,, żelazny
38	Jaśko Wiktorja	1907	,, drewniany
39	Jachno Aniela	1921	,, ,,
40	Korzeniowski Antoni. . .	1920	Otoczenie betonowe
41	Krawczyk Katarzyna . . .	1920	Krzyż drewniany
42	Kostial Klotylda	1920	,, ,,
43	Kubaty Józef	1920	Otoczenie betonowe
44	Konitz Bruno	1905	Pulpit kamienny
45	Kaliczyńska Teofila . . .	1885	Pomnik kamienny
46	Kaczmarski Tadeusz . . .	1905	Krzyż drewniany
47	Kowalik Anna	1921	,, żelazny
48	Kaczmarczyk Helena . . .	1921	,, drewniany
49	Kulczycki Kazimierz . . .	1921	,, ,,
50	Komorowska Zofja . . .	1885	Pomnik kamienny
51	Krawczyk Marja	1921	Krzyż drewniany
52	Krauze Antoni.	1905	,, ,,
53	Kata Józef	1921	,, żelazny
54	Kasprowicz Piotr	1921	,, drewniany
55	Kiełb Feliks	1921	,, żelazny
56	Kraińska Helena	1905	
57	Kostia Emilja	1888	Krzyż drewniany
58	Karlińska Katarzyna. . .	1886	Pomnik kamienny
59	Lorek Wincentyna . . .	1905	Otoczenie betonowe
60	Lipek Katarzyna	1920	Krzyż drewniany
61	Lubańscy Michał i Jakób .	1887	Pomnik kamienny
62	Luboradzki Franciszek . .	1905	,, ,,
63	Medlewicz Leon	1905	Krzyż drewniany
64	Machowska Jadwiga. . .	1920	,, ,,
65	Matya Oleksa	1920	,, ,,
66	Marcel Wojciech. . . .	1921	,, ,,
67	Maguszewska Rozalja . .	1921	,, ,,
68	Mazur Marja	1921	,, ,,
69	Marjańczyk Karol . . .	1921	Otoczenie betonowe
70	Mróz Zuzanna	1921	Krzyż żelazny
71	Narowska Bronisława . .	1905	,, ,,
72	Necek Marja	1921	,, drewniany
73	Obarówna Eugenja . . .	1920	,, ,,
74	Orszulska Wiktorja . . .	1920	,, ,,
75	Patro Stefanja	1920	Otoczenie betonowe
76	Ptak Michał	1920	Krzyż drewniany
77	Patkaniowski Michał . .	1905	Płyta kamienna
78	Polcz Michał	1920	Krzyż drewniany
79	Podworska Stefanja . . .	1921	,, ,,
80	Pawłowski Józef	1921	Tabliczka
81	Podgórska Anna. . . .	1921	Krzyż drewniany
82	Planner Adam	1905	Skałka
83	Płaszyńska Józefa . . .	1920	Krzyż żelazny
84	Pinkalska Marcjanna . .	1885	Pulpit
85	Rajtar Stanisław	1920	Krzyż drewniany
86	Radewicz Wiesław . . .	1922	Otoczenie betonowe
87	Rosół Józef	1919	Pomnik kamienny
88	Ryszka Jan	1922	,, ,,
89	Rymarczyk Józefa . . .	1920	Krzyż drewniany
90	Rusinowska Wiktorja . .	1921	,, ,,
91	Reifland Amalja	1905	Płyta kamienna
92	Rączkiewicz Marjanna . .	1921	Krzyż drewniany
93	Radwan Piotr	1921	Otoczenie betonowe
94	Seweryńska Józefa . . .	1887	Pomnik kamienny
95	Sleczek Zofja.	1920	Krzyż żelazny
96	Skringer Adolf	1920	,, drewniany
97	Sterniowski Jan	1885	Pomnik kamienny
98	Sznajder Marja	1921	,, ,,
99	Szwajca Karol	1920	Krzyż drewniany
100	Sylwester Petronela. . .	1885	Pomnik kamienny
101	Surgent Zbigniew . . .	1920	Otoczenie betonowe
102	Sitko Marja	1921	Krzyż drewniany
103	Serafin Katarzyna . . .	1921	Otoczenie betonowe
104	Sewiołek Apolonja . . .	1921	Krzyż drewniany
105	Sosnowska Jadwiga . . .	1921	,, ,,
106	Stachur Marcelina . . .	1918	Pomnik kamienny
107	Suszko Jan	1921	Krzyż żelazny
108	Słomak Kazimiera . . .	1921	,, drewniany
109	Szyller Wincenty . . .	1905	Pomnik kamienny
110	Stępniowska Anna . . .	1915	Krzyż drewniany
111	Sienko Tadeusz	1905	Skałka
112	Speidel Elwira	1907	Pomnik kamienny
113	Semkowicz Józef . . .	1921	Otoczenie betonowe
114	Szymomak Marja . . .	1900	Pomnik kamienny
115	Śmiłek Józefa	1920	Otoczenie betonowe
116	Traczyk Jan	1921	Krzyż żelazny
117	Toroń Antoni	1921	,, drewniany
118	Urychowska Katarzyna. .	1920	,, ,,
119	Wołek Marja	1905	,, ,,

L. p.	Imię i nazwisko zmarłego	Data śmierci	Znak na grobie
120	Wójcikowski Józef . . .	1921	krzyż drewniany
121	Wąsowicz Antoni . . .	1905	,, ,,
122	Weiss Augustyna . . .	1886	Otoczenie kamienne
123	Wesołowska Stefanja . .	1905	Krzyż żelazny
124	Wolnicki Franciszek. . .	1921	,, drewniany
125	Zimnal Marja	1905	Pomnik kamienny
126	Zelena Franciszek . . .	1905	Krzyż drewniany
127	Ziemiański Maksymiljan .	1885	Płyta kamienna
128	Zawada Katarzyna . . .	1921	Krzyż drewniany
129	Zdziechowicz Andrzej . .	1905	,, ,,
130	Ziejowski Ludwik . . .	1919	,, żelazny
131	Żak Agnieszka	1921	Pomnik kamienny.

Magistrat stoł. król. m. Krakowa.

Kraków, dnia 9 stycznia 1932 r.

OBWIESZCZENIE

Magistratu stoł. król. miasta Krakowa

z dnia 15 stycznia 1932 r.

o poborze stałej opłaty wodociągowej w roku 1932 w Krakowie.

Magistrat podaje do wiadomości, że Gmina miasta Krakowa na zasadzie § 6., ustawy wodociągowej dla miasta Krakowa i §§ 15 i 20 przepisów wykonawczych do tej ustawy pobierać będzie w r. 1932 stałą opłatę wodociągową (tzn. podatek wodociągowy) w dotychczasowej, uchwałą Rady miasta z 14 grudnia 1931 r. ustanowionej wysokości 5% czynszu lub wartości czynszowej, ustalonych dla wymiaru państwowego podatku od nieruchomości, względnie zeznanego i przez Magistrat stwierdzonego ewentualnie oszacowanego czynszu lub wartości czynszowej nowych budynków po potrąceniu przy starych domach 4% stałej opłaty wodociągowej ze sumy czynszu (wartości czynszowej) stanowiące, podstawę wymiarową.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. VII. Wod. 819/931/D.

OBWIESZCZENIE.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa podaje do wiadomości, że dnia 18 lutego 1932 r. o godzinie 10-tej przedpołudniem odbędzie się dochodzenie prawno-wodne, w sprawie projektowanego przez p. Stanisławę Sadkowską urządzenia muru oporowego i nakrycia Młynówki, przepływającej przez realność lwh. 104 Dzielnica IV. przy ul. Łobzowskiej L. or. 25.

Komisja zbierze się w oznaczonym wyżej dniu i godzinie na miejscu przed realnością przy ul. Łobzowskiej L. or. 25.

Projekty muru oporowego i nakrycia Młynówki wyłożone będą w myśl. Art. 195 i 196 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. Nr. 102 poz. 936 Dz. U. R. P. w brzmieniu ustalonem rozporządzeniem Ministerstwa Robót Publicznych z dnia 13 kwietnia 1928 r. Nr. 62 poz. 574 Dz. U. R. P. w Magistracie, Wydział VII., III. piętro, drzwi Nr. 37 do przejrzenia dla ogółu w czasie od 4 lutego do 17 lutego 1932 r. włącznie w godzinach urzędowych od 9-tej do 14-tej.

Zarzuty przeciw projektowi można wnosić w powyższym terminie na ręce Magistratu, lub podczas rozprawy komisyjnej na miejscu.

Osoby, które we wskazanym terminie lub w trakcie dochodzenia komisyjnego nie podniosą przeciw udzieleniu pozwolenia żadnych zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania nadanego prawa żądać tylko wzniesienia i utrzymania urządzeń zapobiegających szkodzie, albo też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa:
dnia 31 stycznia 1932 r.

SPRAWOZDANIE

z 17-go jawnego posiedzenia Tymczasowej Rady miejskiej z dnia 28 stycznia 1932 r.

Dnia 28 stycznia 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem Prezydenta miasta Władysława Beliny Prażmowskiego, oraz w obecności Wiceprezydentów Dra Klimeckiego Stanisława i Dra Landaua Ignacego przy udziale 89 członków Rady miejskiej, posiedzenie Tymczasowej Rady miejskiej.

Po otwarciu posiedzenia przez Prezydenta miasta przystąpiono do porządku dziennego, a mianowicie:

I. Nadanie obywatelstwa honorowego miasta Krakowa J. E. X. Dr. Biskupowi Władysławowi Bandurskiemu.

Pan Prezydent miasta wygłosił na wstępie następujące przemówienie:

Świetna Rado!

Jak stwierdziłem z aktów dawnych, Rada miejska od czasu swej autonomji tj. od 1867 r. nader skrupulatnie i tylko wyjątkowo korzystała z przysługującego jej prawa nadawania obywatelstwa honorowego.

Uczyniła to zaledwie kilka razy obdarzając tą najwyższą godnością obywatelską zasłużone osobistości na polu kultury lub specjalnej działalności w interesie rozwoju Krakowa.

W okresie porozbiorowego marazmu narodowego nic dziwnego, że Rada miejska nie miała sposobności odznaczenia działaczy narodowych.

Dopiero czas nowej ery niepodległej Polski wykutej krwią, genjuszem i bohaterstwem wielkich synów Narodu Polskiego — daje specjalną sposobność zwłaszcza Krakowowi, który z mocy swych obowiązków historycznych ma stać na straży pamiątek narodowych, do nadania obywatelstwa honorowego zasłużonym dla Ojczyzny mężom.

Dlatego też zdecydowałem się w roku jubileuszowym 25 Sakry biskupiej ks. Władysława Bandurskiego, zgodnie z regulaminem Rady miejskiej, przedstawić

wniosek o nadanie Mu obywatelstwa honorowego w imię tych wielkich zasług, jakie położył dla Ojczyzny.

Zanadto głęboko mamy wszyscy w pamięci postać czcigodnego Kapłana, bym z tego miejsca potrzebował uzasadniać swą inicjatywę, świadczy zresztą o tem wymownie zgodna uchwała wszystkich Sekcyj Rady miejskiej.

Pragnę tylko zaznaczyć, że żadne z miast w Polsce nie pamięta tak dobrze postaci, słów i czynów Ks. Biskupa Bandurskiego, jak właśnie miasto Kraków.

Postać Ks. Biskupa ściśle jest związana z naszem miastem, zrazu jako Sekretarza śp. Kardynała Ks. Puzyny. następnie jako Kanonika Wawelskiego, Prałata i Kanclerza Konsystorza Krakowskiego. Z biegiem lat rozszerzał On zakres swej publicznej, kaznodziejskiej i społecznej działalności, jako opiekun młodzieży i jako złotousty Kaznodzieja cieszył się zasłużoną miłością i popularnością w całej Polsce.

W okresie tworzenia Legjonów rozbrzmiewał głos Ks. Biskupa czyto na obczyźnie we Wiedniu, czy w okopach wśród żołnierzy, pełen miłości i wiary, dopominając się o nieprzedawnione prawa Palski do wolności.

Żołnierz polski, o którego religijne potrzeby prócz garstki dzielnych kapelanów legjonowych, nikt się nie troszczył — znalazł w Księdzu Biskupie Bandurskim duchowego przewodnika.

Jego kazania żołnierskie na froncie były dla naszych żołnierzy momentami podniosłego zapału i pokrzepienia.

Z tych powodów imieniem Prezydjum miasta oraz Sekcji I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII i IX zgłaszam następujący wniosek:

Świetna Rada miejska uchwali:

1) Rada stoł. król. miasta Krakowa nadaje po myśli § 5. statutu Ks. Biskupowi Dr. Władysławowi Bandurskiemu obywatelstwo honorowe Gminy m. Krakowa w uznaniu Jego wiekopomnych zasług budzenia miłości Ojczyzny w najszerszych warstwach społeczeństwa, a wiary w zwycięstwo w szeregach legjonów i armji polskiej w dobie ciężkich walk o niepodległość Narodu.

Mocą ducha i potęgą natchnionego słowa stanął On w pierwszym szeregu narodowym bohaterów.

2) W 25-lecie Sakry biskupiej Rada stoł. król. miasta Krakowa wyraża najgłębszy hołd i cześć Ks. Biskupowi Dr. Władysławowi Bandurskiemu za tak szczytnie pojętą działalność w okresie wieloletniej pracy biskupiej i kaznodziejskiej.

Wniosek powyższy Rada miejska gorącymi oklaskami przyjęła jednogłośnie.

II. Upoważnienie Prezydenta miasta do zaciągnięcia pożyczki 200.000 zł. w Banku Gospodarstwa Krajowego.

Poza porządkiem dziennym przyjęła Rada m. zreferowany przez Dyr. Krzyżanowskiego wniosek:

1) Upoważnia się Pana Prezydenta miasta do zaciągnięcia pożyczki Zł. 200.000·— w Banku Gospodarstwa Krajowego, na ukończenie budowy domu mieszkalnego przy ul. Pasterskiej.

2) Pożyczka zostanie zaciągnięta na warunkach podanych w promesie Banku Gospodarstwa Krajowego w Warszawie, z dnia 26/I. 1932 L. Dz. 2450/DKD/II.

3) Do podpisania weksla i innych dokumentów, oraz pokwitowania i odbioru waluty pożyczki, upoważnia się Pana Prezydenta miasta względnie Jego zastępcę, oraz radców miejskich pp. Dr. Chodorowskiego Stanisława, Dr. Krzetuskiego Stanisława, a w razie przeszkody któregokolwiek z nich radców miejskich p. Stanisława Para.

Uchwalono.

III. Sprawa wydzierżawienia piekarni miejsk.

Imieniem Sekcji VIII Rm. Dr. Czuchajowski wnosi:

Rada miasta uchwali:

Nie należy prowadzić piekarni miejskiej we własnym zarządzie Gminy i dlatego poleca się Prezydjum miasta wydzierżawić piekarnię miejską w porozumieniu z Sekcją III i VIII Rady miasta na jak najkorzystniejszych warunkach.

W dyskusji nad powyższym wnioskiem zabiera głos p. Wiceprez. Klimecki, który potwierdza, że sprawa piekarni była na sekcjach bardzo gruntownie badana, gdzie starano się wyszukać sposoby zrównoważenia budżetu piekarni, względnie zmniejszenia jej deficytu, jednak okazało się to niemożliwe, wskutek czego postanowiono nie prowadzić więcej piekarni na własny rachunek.

Po uchwaleniu przez Radę miejską wniosków odczytanych przez p. radcę Czuchajowskiego, Sekcja III i VIII rozważy na jakich warunkach i komu piekarnię wydzierżawić. Wysuwana przez niektóre czynniki myśl sprzedaży piekarni została przez Prezydjum miasta odrzucona, gdyż Prezydjum uważa, że objekt ten powinien być w posiadaniu Gminy.

Pan Prezydent miasta poddaje wniosek powyższy pod głosowanie. Rada miasta wniosek powyższy uchwala.

IV. Sprawa gruntu pod budowę gimnazjum żeńskiego w Krakowie.

Imieniem Sekcji I. Rm. Inż. Drobniak wnosi:

Rada miasta uchwali:

Reasumuje się uchwałę połączonych Sekcyj Tym. Rady miejskiej, działających jej imieniem z dnia 13 sierpnia 1931 r., zatwierdzoną reskryptem Krakowskiego Urzędu Wojewódzkiego z dnia 12 września 1931 r. L. Sm. I-232/31 w sprawie gruntu pod Państw. Gimnazjum żeńskie a natomiast uchwala się co następuje:

I. Gmina m. Krakowa postanawia przyczynić się do budowy gmachu Państwowego Gimnazjum żeńskiego w Krakowie w ten sposób, że na ten wyłącznie cel odstępuje Skarbowi Państwa bezpłatnie na własność część parceli gminnej lkat. 74/1 objętej lwh. 2 ks. gr. gm. kat. Kraków Dz. XIV Czarna Wieś przy przedłużonej ul. Krupniczej, obok Miejskiego Domu Wycieczkowego, oznaczoną kolorem zielonym na planie Budownictwa m. z dnia 5 maja 1931 r. o powierzchni około 4.100 mtr. kwadr. pod następującymi warunkami:

1) Wartość powyższego gruntu przyjmuje się na 150 (sto pięćdziesiąt) złotych za jeden m. kwadr.

2) Koszty urządzenia ulic przed powyższym gruntem pokryje w całości Gmina m. Krakowa.

3) Gmina oddaje powyższy grunt w stanie wolnym od długów i ciężarów hipotecznych.

4) Koszty planów i pomiarów oraz aktu notarjalnego tudzież opłatę gminną od przeniesienia własności

pokryje Gmina m. Krakowa, inne zaś koszty związane z niniejszą transakcją wraz ze stemplami i należytością skarbową poniesie Skarb Państwa.

II. Do podpisania kontraktu upoważnia się obok P. Prezydenta miasta względnie jego zastępcy PP. Radców miejskich inż. Fr. Drobniaka i Dr. R. Radzyńskiego, a w razie przeszkody Dra L. Merza i Inż. L. Skarżeńskiego względnie innych upoważnionych wogóle do podpisywania umów.

III. Przedłożyć niniejszą uchwałę Panu Wojewodzie z prośbą o zatwierdzenie po myśli § 60 ustęp 11 statutu miejskiego i art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rz. P. z dnia 16 stycznia 1928 r. Nr. 7, poz. 40 Dz. U. R. P.

W dyskusji zabiera głos p. Rm. Kostrzewska i stawia następującą rezolucję:

„Uprasza się Prezydjum miasta o dołożenie energicznych starań u Rządu, ażeby budowa Gimnazjum żeńskiego, jako sprawa bardzo pilna i doniosła, jaknajprędzej rozpoczęta została i żeby do Państwowego budżetu tegorocznego znaczniejsza kwota na ten cel wstawiona została“.

Dalej p. radczyni Kostrzewska prosi, aby ze względu na grożące stale niebezpieczeństwo dzieciom przebywającym w budynku, posyłano często komisje budowlane, któreby badały stan budynku i zawiadamiały o wyniku Prezydjum miasta.

Następnie zabiera głos p. radca Wierzchowski i proponuje, aby do Komitetu budowy przeznaczyć dwóch przedstawicieli Rady m. ze względu na wielkie koszta jakie miasto poniesie przy tej budowie, zwłaszcza przy doprowadzeniu do porządku ulic biegnących obok przyszłego budynku.

Odnośnie do obaw wyrażonych przez p. Rm. Kostrzewską p. wiceprez. Klimecki zapewnia, że komisja budowlana, choćby już ze względu na bliskość budynku gimnazjum, będzie często badała stan tegoż, narazie jednak niema nic groźnego.

W końcu p. Prezydent miasta zawiadamia, że na skutek zabiegów poczynionych w ostatnich czasach przez miasto o przyspieszenie sprawy budowy gimnazjum, Ministerstwo Robót Publ. dało dyspozycję Dyrekcji Robót Publ. w Krakowie wygotowania odnośnych planów i sprawa ta przedstawia się realnie na najbliższy rok. Odnośnie do propozycji p. radcy Wierzchowskiego Pan Prezydent sprzeciwia się robieniu Ministerstwu zastrzeżeń odnośnie do wprowadzenia do komitetu budowy 2-ch przedstawicieli Rady miejskiej, gdyż mogłoby to skomplikować sprawę i spowodować niepotrzebną zwłokę.

Wreszcie Pan Prezydent miasta poddaje pod głosowanie wnioski odczytane przez p. rm. Drobniaka, które Rada miasta u c h w a l a.

V. Sprawozdanie z działalności i zamknięć rachunkowych miejkich zakładów aprowizacyjnych na rok 1930/31.

Imieniem Sekcji VIII. Wiceprez. m. Dr. Klimecki wnosi:

Rada miasta uchwali:

Przyjmuje się sprawozdanie z działalności i zamknięć rachunkowych miejskich zakładów aprowizacyjnych za czas od 1-go kwietnia 1930 do 30 marca 1931 r. do wiadomości.

Zamknięcia rachunkowe dołączono do protokołu. U c h w a l o n o.

VI. Dostawa benzyny i smarów.

Imieniem Sekcji VII. Rm. Inż. Wierzchowski wnosi:

Rada miasta uchwali:

I. Oddaje się w przedsiębiorstwo dostawę benzyny, nafty, oleju gazowego, oleju pyłochłonnego i olejów maszynowych 5—6/50⁰ i 6—7/50⁰ dla potrzeb całej administracji gminnej na okres jednoroczny firmie „Stróże“ Rafinerja Nafty i Fabryka przetworów chemicznych, Spółka z ogr. odpow. w Krakowie jako najtańszej po cenach według oferty tej firmy z dnia 19 grudnia 1931 r., a mianowicie:

1) benzyna samochodowa o c. g. 0721-0730	po	Zł.	85·25
2) „ „ „ 0731-0740	„	„	82·50
3) nafta rafinowana	„	„	56·75
4) olej gazowy	„	„	28·75
5) „ pyłochłonny	„	„	42·75
6) „ maszynowy 5—6/50⁰	„	„	66·75
7) „ „ 6—7/50⁰	„	„	73·75

za 100 kg. łącznie z podatkiem spożywczym od olejów mineralnych w wygodzonych beczkach loco Zakład lub magazyn odnośnej instytucji, względnie zakładu miejskiego.

II. Zezwala się dla poczynienia doświadczeń i praktycznego wypróbowania olejów i smarów specjalnych poszczególnych rafineryj na zakupienie tych produktów przez interesowane instytucje i zakłady miejskie z wolnej ręki w ilości potrzebnej do dostatecznego przeprowadzenia tych prób z tem, że po wypróbowaniu jakości i rentowności tych produktów i po przedłożeniu Magistratowi sprawozdań o wyniku poczynionych prób Kierownictwa instytucyj i zakładów miejskich zawrą odrębne umowy o dostawę olejów i smarów specjalnych, potrzebnych dla maszyn w danych zakładach, za aprobatą odnośnych Komisyj Rady miejskiej.

III. Upoważnia się Pana Prezydenta miasta, aby na wymienionych ad I. zasadach zawarł z firmą „Stróże“ Rafinerja Nafty i Fabryka przetworów chemicznych, Spółka z ogr. odpow. w Krakowie, umowę o dostawę.

Do podpisania kontraktu upoważnia się obok P. Prezydenta miasta pp. Radców miejskich Inż. Witolda Wierzchowskiego i Dr. Rudolfa Żaka.

Wnioski powyższe Rada miejska bez dyskusji u c h w a l i ł a.

Na wniosek Rm. Epsteina Rada miejska u c h w a l i ł a en bloc resztę punktów porządku dziennego, a mianowicie:

VII. Sprawozdanie z działalności Miejskiego Domu Wycieczkowego.

1) Przyjmuje się do zatwierdzającej wiadomości sprawozdanie Komitetu Budowy Miejskiego Domu Wycieczkowego.

2) Rada miasta wyraża podziękowanie Ministerstwu W. R. i O. P. oraz Kuratorjum Okręgu Szkolnego Krakowskiego za udzielenie wydatnej subwencji.

3) Przyznaje się kredyt dodatkowy w wysokości 150.000 zł. do Dz. VI. par. 181 budżetu na rok 1931/32. Pokrycie tego kredytu stanowi część pożyczki zaciągnię-

tej przez Gminę miasta Krakowa w Kasie Oszczędności m. Krakowa, na podstawie uchwały Rady miasta z dnia 15/I. 1931, a zrealizowana w kwocie 150.000 zł. już po zamknięciu budżetu na rok 1930/31.

4) Upoważnia się Pana Prezydenta miasta wspólnie z Sekcją Skarbową Rady miasta do zaciągnięcia w Komunalnej Kasie Oszczędności m. Krakowa pożyczki krótkoterminowej w kwocie 36.000 zł. względnie w dolarach St. Zj. A. P. według kursu dolara w dniu zaciągnięcia, na warunkach dla Gminy najdogodniejszych na pokrycie reszty wydatków przewidzianych w wydatkach nadzwyczajnych Dz. VI. par. 171 budżetu na rok 1931/32.

5) Upoważnia się Pana Prezydenta miasta wspólnie z Sekcją Skarbową Rady miasta do przeprowadzenia konwersji powyższej pożyczki krótkoterminowej w kwocie 36.000 zł. (jak art. 4 wniosku), wraz z poprzednią krótkoterminową pożyczkę w kwocie 200.000 zł. zaciągniętą w powyższej Kasie na podstawie uchwały Rady miasta z dnia 15/I. 1931 w łącznej kwocie 236.000 zł. względnie w dolarach St. Zj. A. P. według kursu dolara w dniu zaciągnięcia, zabezpieczonej na hipotece Miejsk. Domu Wycieczkowego lwh. 203/XIV dz. Czarna Wieś, na warunkach możliwie dla Gminy najdogodniejszych.

6) Do podpisania potrzebnych dokumentów pożyczkowych oraz konwersyjnych upoważnia się Pana Prezydenta miasta względnie jego zastępcę oraz Rm. Józefa Gałęzowskiego i Aleksandra Rittermana, zaś w razie przeszkody którego z nich Rm. Witolda Wierzchowskiego i Karola Haraschina.

7) Poleca się Magistratowi wstawić do wydatków zwyczajnych budżetu miej. Dz. VI. od r. 1932/33 kwotę okrągło 58.000 zł. w 7-miu ratach rocznych jako zwrot należytości Zakładów miejskich za wykonane dla Miejsk. Domu Wycieczkowego instalacje gazowe, elektryczne i wodociągowe.

VIII. Kredyt dodatkowy do budżetu Miejsk. Domu Wycieczkowego.

1) Przyjmuje się do zatwierdzającej wiadomości sprawozdanie Komitetu Miejskiego Domu Wycieczkowego.

2) Uchwala się dodatkowy budżet Miejskiego Domu Wycieczkowego na rok 1931/32 w dziale VI. § 35 po stronie wydatków w pozycjach:

c) dozorca domu i palacz	1.540	zł.
d) opał	2.000	„
e) utrzymanie czystości	1.400	„
f) wywóz popiołu i śmieci	300	„
g) oświetlenie, gaz i woda	600	„
h) pranie bielizny	1.200	„
i) wydatki kancelaryjne, portorja i propaganda	600	„
j) ubezpieczenia społeczne	250	„
k) uzupełnienie inwentarza (zakupno froterki, odkurzacza, ramek, skrzyneczek etc.)	3.000	„
l) ubezpieczenie od włamania	150	„
m) ubezpieczenie od odpowiedz. cywilnej	150	„
n) nieprzewidziane	600	„
o) telefon	300	„
Razem	12.090	zł.

oraz uchwala się budżet Miejskiego Domu Wycieczkowego w Dz. I. § 1, poz. u po stronie dochodów w kwocie 12.100 zł.

IX. Umarzanie nieściągalnych należytości gminnych.

1) Na zasadzie § 82 Statutu miasta Rada miasta upoważnie:

a) Prezydenta miasta do umarzania nieściągalnych (prywatno-prawnych) należytości gminnych, o ile nie przekraczają 1.000 zł.

b) Sekcję skarbową do umarzania nieściągalnych (prywatno-prawnych) należytości gminnych, wynoszących więcej niż 1.000 zł. a mniej niż 5.001 zł., o ile uchwałą Rady miejskiej nie jest powołana do tego specjalna komisja (np. komisja wodociągowa odnośnie do opłat wodociągowych i t. p.).

2) Uchyla się uchwałą Rady miasta z dnia 4/III. 1930 r. w tym przedmiocie.

X. Przekazanie spraw aptekarskich Sekcji IX.

Rada miasta Krakowa, działając na zasadzie § 82 Statutu Gminnego dla stoł. król. miasta Krakowa, przekazuje aż do odwołania załatwienie spraw dotyczących aptek imieniem Rady miasta, Sekcji IX. Rady miasta.

Uchwała wchodzi natychmiast w życie.

XI. Sprawa zamiany gruntów m. ze Skarbem Państwa.

I. Zmienia się częściowo uchwałę T. Rady miejskiej z dn. 19/X. 1931 r. w sprawie zamiany gruntu gminnego i gruntów państwowych, oraz odstąpienie gruntu Zakładowi ubezpieczeń pracowników umysłowych a to w następującym kierunku:

Wzamian za grunt Gminy m. Krakowa, wymieniony w punkcie B) powyższej uchwały, którego obszar według ścisłych pomiarów wynosi 61 ar 78 m. kw. przyjąć parcele Skarbu Państwa określone w punkcie A. powyższej uchwały o dokładnej powierzchni 5 ha 73 ar 52 m. kw. czyli o 54·60 m. kw. mniej niżby przypadało według zasad ustalonych w tejże uchwale.

II. Niniejszą uchwałę przedłożyć Panu Wojewodzie z prośbą o zatwierdzenie w myśl § 60 ustęp 11 statutu miejskiego i art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rz. P. z dnia 16 stycznia 1928 r. Nr. 7, poz. 40 Dz. U. R. P.

XII. Delegowanie do Sądu konkurs. w sprawie zabudowania gruntów poaugustjańskich.

1) Rada miasta reasumując częściowo swą uchwałę z dnia 18 grudnia 1930 r. odnoszącą się do programu i warunków konkursu na plan zabudowania gruntów poagustjańskich na Grzegórzkach, deleguje do Sądu konkursowego jako delegatów Rady miasta PP. Radców:

Inż. Dra Szyszko-Bohusza Adolfa, inż. Drobniaka Franciszka, inż. Wierzchowskiego Witołda i inż. Gałęzowskiego Józefa, nadto w § 9 programu i warunków konkursu zamiast 3 miesięcznego terminu zgłaszania prac ustanawia się termin 6 tygodni od dnia ogłoszenia konkursu, zaś w § 11 zamiast 3 nagród, wyznacza się 2 nagrody, mianowicie I-szą w wysokości 1.000 zł., drugą w wysokości 500 zł.

2) Na pokrycie kosztów konkursu na szczegółowy plan zabudowania gruntów poaugusjańskich na Grzegórzkach uchwala się kredyt dodatkowy w Dz. V. a,

§ 27 wydatków zwyczajnych budżetu 1931/32 w wysokości 2.500 zł.

XIII. Zamiana gruntów między Gminą m. Krakowa a Konwentem PP. Norbertanek.

I. Zawrzeć imieniem Gminy m. Krakowa z Konwentem PP. Norbertanek w Krakowie następującą transakcję:

1) Konwent odstępuje Gminie na własność bezpłatnie i w stanie wolnym od długów oraz ciężarów hipotecznych na cele urządzenia ulicy wzdłuż lewego wału Rudawy część parceli lkat. 2008/1 objętej lwh. 4 ks. gr. gm. kat. Kraków Dz. XII. Półwsie, oznaczoną kolorem zielonym i literami m-n-s-t na planie Budownictwa m. z dnia 16 września 1931 r. o powierzchni około 66 ar 27 m. kw.

2) Gmina przeznacza pod ulice nad przyszłym kolektorem tj. wzdłuż opuszczonego starego koryta Rudawy i wzdłuż nowej uregulowanej Rudawy część parceli swojej lkat. 2007 objętej lwh. 142 tej samej księgi, oznaczoną kolorem fioletowym i literami z-x-a-u na wspomnianym planie o powierzchni około 87 ar 40 m. kw.

3) Gmina odstępuje Konwentowi na własność część parceli swojej lkat. 2007 objętej lwh. 142 tej samej księgi, oznaczoną kolorem niebieskim i literami a-b-s-u na wspomnianym planie o powierzchni około 2 ha 56 ar 58 m. kw. w stanie wolnym od długów i ciężarów hipotecznych, a wzamian za to Konwent odstępuje Gminie na własność i w stanie wolnym od długów i ciężarów hipotecznych część swej parceli lkat. 2008/1 objętej lwh. 4 tej samej księgi oznaczoną kolorem żółtym i literami c-b-e-d-m na wspomnianym planie o powierzchni około 2 ha 34 ar 31 m. kw. przyjmując ryczałtową wartość każdego z tych przedmiotów zamiennych na 120.000 (sto dwadzieścia tysięcy) złotych.

4) Gmina zobowiązuje się przy urządzaniu ulic, przylegających do wymienionych gruntów scalanych (komasowanych) nie wliczać wartości pasów gruntowych wyszczególnionych wyżej w punkcie pierwszym i drugim do kosztów urządzenia tych ulic, przypadających do zapłaty przez Konwent względnie późniejszych właścicieli owego scalonego (skomasowanego) a przez Konwent nabywanego niniejszem gruntu.

5) Koszta połączone z nabyciem gruntu określonego w punkcie pierwszym ponosi Gmina, koszty zaś związane ze zamianą (scaleniem) gruntów podanych w punkcie trzecim, pokryją obie strony kontraktujące po połowie z wyjątkiem kosztów ułożenia kontraktu oraz planów i pomiarów, które poniesie w całości Gmina.

II. Do podpisania kontraktu upoważnia się obok P. Prezydenta miasta względnie jego zastępcy PP. Radców miejskich Inż. Fr. Drobniaka i ks. Dr. Józefa Niemczyńskiego, a w razie przeszkody Dr. K. Jelonka i Dr. J. Kuhna, względnie innych upoważnionych wogóle do podpisywania umów.

III. Powyższe grunty scala (komasuje) Gmina m. Krakowa na cele przewidziane w rozporządzeniu Prezydenta Rz. P. z dnia 22 kwietnia 1927 r., Nr. 42, poz. 372 Dz. U. R. P. o rozbudowie miast, oraz dla wykonania planu regulacji ulic uchwalonego przez Radę miejską dnia 18 grudnia 1930 r., którego prawomocność podano do wiadomości ogłoszeniem Magistratu z dnia 20 lutego 1931 r. do L. Bb. 895/31 w Krakowskim Dzienniku Wojewódzkim Nr. 5, poz. 53.

IV. Niniejszą uchwałę przedłożyć Panu Wojewodzie z prośbą o zatwierdzenie w myśl § 60, ustęp 11 statutu miejskiego i art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rz. P. z dnia 16 stycznia 1928 r., Nr. 7. poz. 40 Dz. U. R. P.

XIV. Sprzedaż części parceli gm. w Dz. XV. Tomaszowi Będzikiewiczowi.

Dla wyrównania granic parcel lkat. 437/14 i 437/15 objętych lwh. 576 ks. gr. gm. kat. Kraków Dz. XV. Nowa Wieś odstąpić na własność P. Tomaszowi Będzikiewiczowi część parceli gminnej lkat. 437/1 objętej lwh. 2 tej samej księgi, oznaczone kolorem zielonym na planie Budownictwa m. z dnia 15 października 1931 r. o łącznej powierzchni około 40·15 m. kw. wzamian za część parcel p. Tomasza Będzikiewicza lkat. 437/14 i 437/15 objętych lhw. 576 wspomnianej księgi, oznaczone kolorem niebieskim na wymienionym planie o łącznym obszarze około 11·20 m. kw. pod następującemi warunkami:

1) P. Tomasz Będzikiewicz zapłaci w ciągu 14 dni po zawiadomieniu o niniejszej uchwale nadwyżkę wartości licząc po 140 (sto czterdzieści) złotych za 1 m. kw.

2) Powyższe grunty odstępują sobie strony w stanie wolnym od długów i ciężarów hipotecznych.

3) Koszty i należytości ponoszą obie strony w stosunku do nabywanych obszarów.

II. Do podpisania kontraktu upoważnia się obok P. Prezydenta miasta względnie jego zastępcy pp. Radców m. Dr. K. Jelonka i Dr. J. Kuhna a w razie przeszkody Dr. L. Merza i Dr. R. Radzyńskiego względnie innych upoważnionych wogóle do podpisywania umów.

III. Powyższe części parcel lkat. 437/14 i 437/15 Dz. XV. nabywa Gmina pod ulice.

XV. Wstrzymanie otwarcia projektowanej ulicy w Dz. Płaszów.

Wstrzymać otwarcie projektowanej ulicy na parcelach lkat. 542/15 lwh. 1015, lkat. 542/16 lwh. 1603 i lkat. 542/17 lhw. 1003 w Dz. Płaszów, a ewentualne podanie właściciela tych realności o konsens budowlany traktować według prawa budowlanego, z pominięciem skutków prawomocnego ogólnego planu regulacyjnego tych terytorjów, podanego do wiadomości publicznej ogłoszeniem Magistratu z dnia 21 stycznia 1931 r. do L. 275/31 Bb.

XVI. Plan zabudowania obszaru gruntów w Dz. XVII.

W myśl art. 29 Prawa budowlanego z dnia 16/II. 1928 r., Dz. U. R. P., Nr. 23, poz. 202 uchwala się plan zabudowania obszaru gruntów w Dz. XVII. położonych przy ul. Racławickiej, między ul. Kazimierza W. a Koleją państw. Kraków-Trzebinia według projektów Budownictwa m. Oddz. B. z dnia 2/II. 1930 r.

W szczególności:

1) Reasumując częściowo uchwałę Rady miasta z dnia 2 lipca 1914 w sprawie linji regulacyjnych ul. Racławickiej uchwala się linję regulacyjną tejże ulicy oznaczoną na dołączonym planie Budownictwa m. B. z dnia 2 lutego

1930 r. czerwono i literami a-b-c-d-e-f-g-h-i-j-k-l-m wraz z linją budowlaną a'-b'-c'-d'-e'-f'-g'-h'-i'-j'-k'-l' po stronie wschodniej oraz literami n-o-p po stronie zachodniej.

2) Uchwala się dla przyległych bloków sposób zabudowania zwarty z wyjątkiem bloków przy Aleji Grottgera, gdzie uchwala się sposób zabudowania willowy jak to wkreślono w dołączonym planie Budownictwa B.

3) Dla przyległych bloków uchwala się tylną linję budowlaną w odległości 15 m. od frontowych linji budowlanych tak jak to zaznaczono kolorem czerwonym. Poza temi tylnemi linjami budowlanemi żadnych budynków mieszkalnych na przyszłych przyległych do tej ulicy parcelach budowlanych stawiać nie wolno. Nadto wyklucza się budowę suteryn w mieszkaniu.

4) Wszystkie przyległe parcele przeznacza się na zabudowanie domami mieszkalnymi z dopuszczeniem zakładów przemysłowych nie podpadających pod przepisy art. 18 Prawa budowlanego.

5) Powyższy plan należy wyłożyć do publicznego przeglądu na 4 tygodnie począwszy od dnia 1-go miesiąca następującego po powzięciu niniejszej uchwały.

XVII. Linja regulacyjna ul. Rakowickiej.

1) Na podstawie ogłoszenia Magistratu z dnia 21 października 1931 r. L. Bb. 4240/31/XXXIII. uchwala się zachodnią linję regulacyjną ul. Rakowickiej wedle linji czerwonej, oznaczonej na planie Budownictwa m. Oddz. B. z dnia 21/X. 1931 r. literami: a-b przy szerokości ulicy 21 metrów liczonej od istniejącego ogrodzenia ogrodu Zakładu Lubomirskich.

2) Powyższy plan zabudowania należy wyłożyć do publicznego przeglądu na przeciąg 4-ch tygodni, począwszy od 1-go dnia miesiąca następującego po zapadnięciu niniejszej uchwały.

XVIII. Zmiana linji regulac. ul. Kalwaryjskiej i Konopnickiej.

1) Reasumując częściowo uchwałę Tymczasowego Zarządu miasta, działającego na podstawie § 53 Statutu Gminy m. Krakowa w zastępstwie Rady miasta z dnia 25/XI. 1924 r. do L. Bb. 3661/24 uchwala się zmianę linji regulacyjnej naroża ulic Kalwaryjskiej i Konopnickiej na gruntach inż. Zilza, według linji niebieskiej wkreślonej w planie Budownictwa m. Oddz. B. z dnia 19/XI. 1924 r. oznaczonej literami: a-b-b1.

2) Plan należy wyłożyć do publicznego przeglądu na przeciąg 4-ch tygodni licząc od dnia 1-go miesiąca po uchwale Rady miasta.

XIX. Plan zabudowania gruntów w Dz. XVII.

W myśl art. 29 Prawa budowlanego z dnia 16/II. 1928 r. Dz. U. R. P. Nr. 23 poz. 202 uchwala się plan zabudowania gruntów lk. 93 Dz. XVII. według projektu Budownictwa m. Oddz. B. z dnia 30/I. 1931 r.

W szczególności uchwala się:

1) Linję regulacyjną drogi wojskowej lk. 1754 oznaczoną na dołączonym planie Budownictwa m. B. z dnia 30/I. 1931 r. czerwono i literami c-d-e wraz z linją budowlaną c'-d'-e' po stronie północnej.

2) Otwarcie ulicy na parceli lk. 93 oraz jej linję regulacyjną oznaczoną na powyższym planie Budownictwa B. czerwono i literami a-b-c wraz z linją budowlaną a'-b'-c' po stronie wschodniej.

3) Dla ograniczonego powyższymi ulicami bloku uchwala się sposób zabudowania zwarty o wysokości domów nieprzekraczającej odległości między linjami budowlanemi w myśl art. 182 Prawa budowlanego.

4) W odległości 15 metrów od frontowych linji budowlanych uchwala się tylne linje budowlane, poza któremi żadnych budynków mieszkalnych stawiać nie wolno.

5) Powyższy blok przeznacza się na zabudowanie domami mieszkalnymi z dopuszczaniem zakładów przemysłowych nie podpadających pod przepisy art. 18 Prawa budowlanego i których pomieszczenie będzie możliwem w ramach przedstawionego planu zabudowania.

6) Powyższy plan zabudowania należy wyłożyć do publicznego przeglądu na 4 tygodnie począwszy od 1-go dnia następującego miesiąca po niniejszej uchwale.

XX. Sposób zabudowania parcel Oficerskiej Spółdzielni mieszkaniowej.

Rada miasta reasumując częściowo swą uchwałę z dnia 4/II. 1924 r. L. I. a. 6518/23 odnośnie do sposobu zabudowania parcel Oficerskiej Spółdzielni mieszkaniowej, położonych przy ulicy Mogilskiej, w bloku przyległym do ogrodu Fundacji Ks. Lubomirskiego, oraz bloku przy rogatce miejskiej i ul. Kieleckiej uchwala dla tychże parcel sposób zabudowania zwarty, bez skrzydeł i oficyn jak na planie Budownictwa m. Oddz. B. z dnia 21/V. 1931 r. przedstawiony z linją budowlaną zgodnie z linją regulacyjną ul. Mogilskiej, zaś od ul. Kieleckiej z linją budowlaną oznaczoną na tym planie niebiesko literami: a-b-c-d dopuszczając wysokość budynków określoną ustawą budowlaną z tem, że budynki te mają być również od tyłu traktowane fasadowo.

Powyższy plan zabudowania ma być wyłożony do publicznego przeglądu na przeciąg 4-ch tygodni, począwszy od 1-go dnia miesiąca następującego po zapadnięciu niniejszej uchwały.

XXI. Nieuwzględnienie sprzeciwu p. Frühlingowej odnośnie do zmiany linji regulacyjnej.

Nie uwzględnia się sprzeciwu p. Frühlingowej, natomiast reasumuje uchwałę Rady miasta z dnia 13/VIII. 1931 r. odnośnie do punktu:

1) uchwala się zmianę linji regulacyjnej ulicu Nr. 1 z planu Budownictwa m. B. z dnia 3/VIII. 1928 r. według dodatkowego planu Budownictwa m. B. z dnia 31/X. 1931 r. a to:

a) Linję regulacyjną północną według linji zielonej oznaczonej literami f-g.

b) Linję regulacyjną południową według linji zielonej, oznaczonej literami h-i z tem, że odległość tychże linji obustronnie od granicy gruntów zainteresowanych wyniesie po 7·5 m.

Punkty 2) 3) i 4) uchwały Rady m. z dnia 13 VIII. 1931 r. pozostawia się bez zmiany.

c) Plan należy wyłożyć do publicznego przeglądu na przeciąg 4-ch tygodni licząc od 1-go dnia miesiąca po uchwale Rady miejskiej.

XXII. Kredyt dodatkowy w Dz. XIII.

Przyznaje się kredyt dodatkowy do budżetu na rok 1931/32 w Dz. XIII. § 145 b. (Kongresy, obchody) w kwocie 10.000 zł.

XXIII. Delegowanie przedstawiciela Gminy m. Krakowa do Komisji szacunkowej dla spraw scaleniowych.

W myśl art. 111 Prawa budowlanego deleguje się jako przedstawiciela Gminy m. Krakowa do Komisji szacunkowej dla spraw scaleniowych Rm. Prof. inż. Gałęzowskiego, a jako jego zastępcę radcę m. inż. Drobniaka.

Po wyczerpaniu porządku dziennego Pan Prezydent miasta zamknął posiedzenie.

Sprawozdania z posiedzenia Sekcyj i Komisyj Tymcz. Rady Miejskiej.

Dnia 7 stycznia 1932 odbyło się w Magistracie **posiedzenie Komisji dla spraw Elektrowni** z udziałem Pana Wiceprezydenta Ducha, pod przewodnictwem p. inż. Cybulskiego.

Przedmiotem obrad było:

1) Zamknięcie rachunkowe Elektrowni m. za czas od 1. IV. 1930 do 31. III. 1931,

2) Budżet Elektrowni na rok 1932/33,

3) Sprawy bieżące.

Na wstępie P. Dyr. Dubeltowicz odczytał sprawozdanie z działalności Elektrowni m. za czas od 1. IV. 1930 do 31. III. 1931, poczem p. radca Drobniak przedłożył imieniem Komisji Rewizyjnej następujące wnioski do uchwały:

1) Sporządzenie wyników rentowności za ubiegłe 3 lata z realności Bocheńska 8 i św. Wawrzyńca 5, które ze względu na nierentowność, należałoby sprzedać.

2) Odstąpienie Gminie za opłatą akcji Krakowskiej Ski Tramwajowej, zakupionych swego czasu przez Elektrownię.

3) Bezinteresowne odstąpienie Gminie wybudowanego przez Elektrownię domu przy ul. Słonecznej L. 4.

4) Umorzenie kilku nieściągalnych należytości.

5) Przyjęcie Rku. Bilansu i Rku. Strat i Zysków do wiadomości i udzielenie Dyrekcji Elektrowni absolutorjum.

Wnioski powyższe Komisja uchwaliła.

Następnie p. radca Drobniak zreferował budżet Elektrowni m. na rok 1932/33, w którym jako dochód dla Gminy wstawiono kwotę Zł. 2,600.000·—. Komisja uchwaliła na wniosek Pana Wiceprez. Ducha podnieść dochód dla Gminy na Zł. 2,913.800·— przez obniżenie pozycji „płace“ i zwiększenie ceny przeciętnej proponowanej konsumcji.

Ze spraw bieżących uchwalono zamówić 1.000 szt. liczników we fir. K. Szpotański w Warszawie i 264 ubrań robotniczych we fir. Friedman w Krakowie.

W końcu na wniosek Dyr. Dubeltowicza uchwalono proponowaną przez Ministerstwo w uprawnieniu zmianę zasady podwyższania taryfy prądowej na podstawie ceny węgla i złota bez kosztów robocizny.

Dnia 13 stycznia 1932 o godzinie 18-tej odbyło się w sali portretowej Magistratu pod przewodnictwem Pana Inż. Wierzchowskiego i w obecności Wiceprezydenta miasta P. Ostrowskiego **posiedzenie Komisji dla Zakładu czyszczenia miasta i Miejskiej Straży pożarnej.**

Na posiedzeniu tem Komisja uchwaliła wnioski Magistratu na Sekcję VII. i Radę miasta w przedmiocie oddania dostawy materjałów pędnych dla potrzeb całej administracji Gminy na rok 1932, tj. benzyny, nafty i olejów typowych firmie „Stróże“ Rafinerja nafty i fabryka przetworów chemicznych Spółka z ogr. odpow. w Krakowie, zaś odnośnie do olejów specjalnych Komisja upoważniła poszczególne instytucje i zakłady do zakupienia z wolnej ręki tych olejów w ilości potrzebnej do należytego przeprowadzenia prób z tem, że po wypróbowaniu jakości i rentowności tych produktów, kierownictwa instytucyj i zakładów miejskich zawrą odrębne umowy za aprobatą odnośnych komisyj Rady miasta.

Następnie Komisja uchwaliła przerzut (virement) w kredytach budżetu Zakładu czyszczenia miasta w ten sposób, że zwiększa się kredyt w Rozdziale B. § 6 poz. h. „Ubezpieczenie budynków i inwentarza ruchomego od ognia“ o kwotę zł. 3.249·—, zmniejszając o tę samą kwotę kredyt w Rozdziale B. § 7 poz. n „Ubezpieczenie samochodów od odpowiedzialności prawnocywilnej“.

Na tem posiedzenie zakończono o godzinie 19-tej.

—

W dniu 14 stycznia 1932 o godzinie 18-tej odbyło się w sali portretowej Ratusza krakowskiego pod przewodnictwem Wiceprezydenta miasta P. Ostrowskiego **posiedzenie połączonych Sekcji VII. Rady miejskiej, Komisji drogowo-kanałowej oraz plantacyjnej.**

Na posiedzeniu tem Naczelnik Wydziału VII. Magtu Dr. Grabowski, referował sprawę przydziału stacyj benzynowych Związkowi Legjonistów w czterech miejscach: na pl. Szczepańskim, za opłatą roczną 1.200 zł., przy ul. Mogilskiej za opłatą roczną 500 zł., przy ul. Mikołajskiej za opłatą 2.000 zł. oraz na pl. Kolejowym.

Po dyskusji, w której zabierali głos Radcy miejscy Cybulski, Freund, Dr. Jarszyński, Weinsberg i Dr. Żak uchwalono przydzielić powyższe stacje **za roczną opłatą 200 zł. za każdą poszczególną stację.**

Następnie o godzinie 18·30 odbyło się w tejże samej sali **posiedzenie Sekcji VII. Rady miejskiej.** Po referacie Naczelnika Wydziału VII. Dr. Grabowskiego w sprawie dostawy materjałów pędnych dla Gminy miasta Krakowa na rok 1932 oraz virement kredytów w budżecie Zakładu czyszczenia miasta Sekcja przyjęła wnioski Magistratu jednomyślnie.

—

Dnia 18 stycznia 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem Prof. Dr. O. Bujwida i w obecności Wiceprezydenta miasta Dr. K. Ducha, **posiedzenie Komisji dla spraw wodociągowych.**

Po przedłożeniu przez Dyrektora wodociągu m. Inż. St. Krawczyka sprawozdania z ruchu wodociągowego za listopad i grudzień 1931 r., oraz z robót wykonanych w tym czasie i rachunkowego, przystąpiła Komisja do

obrad nad budżetem na rok administracyjny 1932/33. Po wyczerpującej dyskusji na wniosek Wiceprezydenta Dr. Ducha, uchwalono zmniejszyć wydatki budżetowe o 70.000·— zł. i kwotę tą wraz z przewidzianą w projekcie nadwyżką 72.708·— zł. użyć na zakupno wodomierzy i rozbudowę sieci miejskiej.

Sprawę dalszych robót inwestycyjnych wymagających zaciągnięcia pożyczki uchwaliła Komisja przedłożyć na posiedzeniu prezydjalnem.

Z kolei zatwierdziła Komisja ofertę Elektrowni miejskiej na roboty elektryczne w Bielanach, stojące w związku z instalacją nowego generatora we własnej centrali elektrycznej, poczem przyjęła warunki, na podstawie których ma być zawarta umowa z gminą Wola Duchacka w sprawie wykonania na terenie tejże gminy rurociągów wodociągowych i ich eksploatację.

W końcu Komisja załatwiła szereg drobniejszych spraw administracyjnych, jak zezwolenia na pobór wody dla petentów w gminach podmiejskich, przyznanie opustów z należytości za użytą wodę, odpisanie kwot na manco magazynowe i za nieściągalne z powodu przedawnienia należytości za roboty instalacyjne i warsztatowe.

—

Dnia 19 stycznia 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem Radcy m. Inż. Drobniaka przy współudziale Wiceprez. m. Dra Klimeckiego, **posiedzenie Sekcji gospodarczej Rady m.**

Z porządku dziennego Sekcja uchwaliła częściową zmianę uchwały Rady miasta z dnia 19 listopada 1931 r. w sprawie zamiany gruntów gminnych za grunta państwowe, oraz przyjęła wnioski Mgtu w sprawie zmiany warunków odstąpienia gruntu gminnego Skarbowi Państwa na cele budowy gimnazjum żeńskiego.

Następnie przystąpiono do rozpatrywania szeregu planów regulacyjno-budowlanych. I tak: zastanawiano się nad sprawą zaniechania otwarcia projektowanej ulicy w Dz. XIII, dalej uchwalono plan zabudowania ulicy Racławickiej w Dz. XV i XVII.

Z kolei przyjęto plan linji regulacyjnej ul. Rakowickiej przed kościołem OO. Karmelitów Bosych w Dz. XVIII, oraz rozpatrywano plan rewizji linji regulacyjnej ulicy M. Konopnickiej na narożu ul. Kalwaryjskiej w Dz. XXII.

W końcu Sekcja przyjęła plan częściowej zmiany sposobu zabudowania parcel Oficerskiej Spółdzielni mieszkaniowej w Dz. XIX oraz plan zmiany linji regulacyjnych na gruntach lwh. 940 Dz. XXII.

Po załatwieniu szeregu spraw drobniejszych posiedzenie zakończono.

—

Dnia 23 stycznia 1932 r. odbyło się **posiedzenie Sekcji II skarbowej i Sekcji IV szkolnej** pod przewodnictwem Radcy m. Dra Krzetuskiego, w obecności Pana Wiceprezydenta Ostrowskiego, na którem po wyczerpującej dyskusji przyjęto wniosek na Radę miejską w sprawie przyjęcia do zatwierdzającej wiadomości sprawozdania o budowie Domu Wycieczkowego, oraz sprawozdania Rm. Rittermana o działalności Domu Wycieczkowego od dnia otwarcia tj. od dnia 12/IX do dnia 32/XII 1931.

Według sprawozdania koszt budowy wynosi zł. 578.000·— w czem mieści się już należytość na wewnętrzne urządzenie 64.175·— zł., oraz należytość Elektrowni, Gazowni i Wodociągów za instalacje 58.000·— zł.

Zabudowana kubatura wynosi 9.700 m^3 co na 1 m^3 przypada 52 zł. 50 gr. Jest to budowa bardzo oszczędna jeśli się weźmie pod uwagę, że w obliczenia te wchodzą urządzenia natryskowe, pralnia, centralne ogrzewanie oraz pierwszorzędne wyposażenie budynku.

Dom wycieczkowy jest pierwszą tego rodzaju budowlą w kraju. Władze centralne zwiedzające Dom Wycieczkowy wyraziły się o budowie nader pochlebnie. Takie same zdanie wyraziło szereg osobistości z zagranicy. Jak wiadomo Dom spełnia przedewszystkiem misję oświatową wśród szerokich warstw młodzieży szkolnej i jest ośrodkiem propagandy Krakowa. Świadczy o tem fakt, że w ciągu 4-ch miesięcy z domu korzystało około 5000 młodzieży z różnych stron Polski, oraz jedna wycieczka z zagranicy.

Połączone Sekcje we wnioskach na Radę miejską wyraziły Ministerstwu W. R. i O. P. oraz Kuratorjum Okręgu Szkolnego Krakowskiego podziękowanie za udzielenie na ten cel wydatnej subwencji: na budowę 250.000·— zł., na wewnętrzne urządzenie 34.000·— zł.

—

Dnia 25 stycznia br. odbyło się pod przewodnictwem p. Radcy m. Prof. Dra Kumanieckiego oraz w obecności PP. Wiceprezydentów miasta Ostrowskiego i Dra Landaua **posiedzenie Sekcji III prawniczej Rady miejskiej,** na którem uchwalono wnioski Magistratu:

1) w sprawie przekazania przez Radę miejską spraw aptek kompetencji Sekcji IX,

2) w sprawie upoważnienia Prezydenta miasta i Sekcji I do załatwiania niektórych spraw gruntowych w zastępstwie Rady miejskiej,

3) w sprawie zezwolenia sprzedaży parceli pofortecznej Nr. 19. w Dz. XII oraz

4) w sprawie zezwolenia na wykreślenie z hipoteki zakazu pozbycia parceli Związku Młodzieży Rękodzielniczej (Ks. Kuznowicz).

—

Dnia 29 stycznia 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem Wiceprezydenta m. Ostrowskiego **posiedzenie Miejsc. Wydziału dla szkół dokszt.**, na którem przyjęto sprawozdanie Magistratu o stanie szkół za ubiegły rok szkolny 1930/31, oraz o wpisach na rok bieżący 1931/32.

Obecny kryzys gospodarczy dał się odczuć bardzo wybitnie na frekwencji w szkołach dokształcających w porównaniu z zeszłym rokiem. Gdy bowiem w roku ubiegłym do szkół dokształcających wpisało się uczniów i uczenic 5201, z której to liczby w ciągu roku ubyło 776, to w bieżącym roku szkolnym zapisało się zaledwie 3935, czyli w porównaniu z zeszłym rokiem o 1266 mniej. Jeśli się zważy, że naogół w Krakowie pracodawcy chętnie i regularnie uczniów swych wysyłają do nauki szkolnej, to ubytek frekwencji należy w 90% zaliczyć na znaczną redukcję personalu robotniczego w rozlicznych warsztatach wszystkich gałęzi rękodzielniczych w mieście.

Z nowym rokiem szkolnym 1931/32 otwarto narazie 1 kurs szkoły dokształcającej zawodowej ogrodniczej, w lokalu fundacji Lubomirskich pod fachowem kierownictwem. Do szkoły tej uczęszcza 50 chłopców. Jest to pierwsza tego rodzaju szkoła na terenie Krakowa, a wysoki udział uczniów świadczy o rozwijającym się przemyśle ogrodniczym pojętym jako przemysł rękodzielniczy.

Pozatem otwarto nowy kurs dla głuchoniemych o liczbie uczniów 56 różnych zawodów, pod kierunkiem fachowych nauczycieli kwalifikowanych do szkół dla niedorozwiniętych. Jest to trzecia z rzędu szkoła dokształcająca tego typu w Polsce.

W końcu Wydział zatwierdził propozycję Kuratorjum co do stałych kierownictw kilku szkół dokształcających.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Do L. B. S. 1595/31.

Zmiany w stanie posiadania realności w Krakowie w październiku 1931 r.

I. Przez kontrakt kupna.

1. Dom dwupiętrowy przy ul. Księcia Józefa L. or. 11. L. sp. 329/XIII. nabyli Helena (5/8), zaś Karol, Emilja i Janina (po 1/8) Silberzweigowie od Wiktorji i Heleny Ziąbków za cenę 14.000 dolarów.

2. Grunt lwh. 616/XVII., obok ul. Mazowieckiej nabyli po połowie Wiktor i Helena Ziąbkowie od Natana Silberzweiga za cenę 5.000 dolarów.

3. Dom jednopiętrowy przy ul. Towarowej L. or. 11. L. sp. 152/XVII., nabył Emil Kołtko od Heleny Immerglück i Chany Rubin za cenę 5.300 dolarów.

4. Grunt lwh. 649/XIX. obok ul. Mogilskiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 434/XIX., nabyła Franciszka Warzecha od Władysława hr. Zamojskiego za cenę 2239 dolarów.

5. Grunt lwh. 650/XIX. obok ul. Mogilskiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 434/XIX., nabył Mieczysław Mąkoszewski, od Władysława hr. Zamojskiego za cenę 16.000 dolarów.

6. Grunt lwh. 663/XVI., obok ul. Juljusza Lea, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 530/XVI., nabył Tadeusz Zawisza od Dr. Macieja Prusa Biesiadeckiego za cenę 1.098 dolarów.

7. Dom dwupiętrowy przy ul. Sołtyka L. or. 5. L. sp. 251/VI., nabyli po 1/3 Tobiasz Jakób 2 im., Majer i Efroim Teitelbaum od Salomona Teitelbauma za cenę 10.500 dolarów.

8. Grunt lwh. 249/XVIII., obok Aleji 29-go Listopada, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 246/XVIII., nabył Pinchas Goldwasser od Heleny Bobakowej za cenę 1.024 dolarów.

9. Dom czteropiętrowy przy pl. Wolnica L. or. 12 a. L. sp. 602/VIII., nabyli po połowie Abraham Pinkus 2 im. i Salomea Faklerowie od Cecylji Grünberg za cenę 32.000 dolarów.

10. Grunt lwh. 137/XVIII., przy ul. Żytniej, nabył Sylwester Kaczmarczyk od Teodora Malandowicza za cenę 4.680 złotych.

11. Grunta lwh. 175/XVIII. i lwh. 210/XVIII., przy ul. Żytniej, nabył Franciszek Rażny od Teodora Malandowicza za cenę 4.550 złotych.

12. Dom dwupiętrowy przy ul. Lubelskiej L. or. 5. L. sp. 265/XVII., nabyli po połowie Karol i Marja Szydłowie od Kaspra i Karoliny Śliwińskich za cenę 10.050 dolarów.

13. Dom trzechpiętrowy przy ul. Powiśle L. or. 10. L. sp. 162/III., nabyli po połowie Izrael i Marja Methowie od Natalji Bertlowej i Izraela Lindenbauma za cenę 17.200 dolarów.

14. Dom trzechpiętrowy przy ul. Studenckiej L. or. 1. L. sp. 2/IV., nabyli po 1/3 Dr. Józef, Jadwiga i Anna Kremerowie od Janiny Emilji 2 im. z Federowiczów Marchwickiej za cenę 68.500 dolarów.

15. Dom trzechpiętrowy przy ul. Zamojskiego L. or. 34. L. sp. 392/XXII., nabyła Ryfka Kluger od Ludwika Severina za cenę 8.750 dolarów.

16. Część (1/4) domu parterowego przy ul. Hetmańskiej L. or. 10. L. sp. 555/XXII., nabyła Anna Paciorek od Piotra Paciorka za cenę 2.500 złotych.

17. Grunt lwh. 214/X., obok ul. Twardowskiego, nabył Alfred Reiner od Aleksandra Waicmanna za cenę 2.000 złotych.

18. Grunt lwh. 170/XVI., przy ul. Juljusza Lea, nabyli po połowie Jan i Apolonja Frasikowie od Józefa Hajdzińskiego za cenę 3.000 złotych.

19. Grunt lwh. 1159/XXII., przy ul. Bonarka, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 514/XXII., nabyła Jeaneta Pisekowa od Karoliny Grossmann za cenę 1.128 złotych.

20. Grunt lwh. 1160/XXII. przy ul. Bonarka, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 104/XXII., nabyła Jeaneta Pisekowa od Bernarda i Izaka Liebeskinda za cenę 2.404 złotych.

21. Grunt lwh. 598/XV. obok ul. Urzędniczej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 357/XV., nabył Dr. Maksymiljan Willer od Józefa Węgrzyna za cenę 3.990 złotych.

22. Część (59/280) gruntu lwh. 486/XXII. przy ul. Rydlówka, nabył Chaim Steinberg od Racheli Steinberg za cenę 4.475 złotych.

23. Grunt lwh. 591/XV. obok ulicy Kazimierza Wielkiego, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 329/XVI. i 330/XVI., nabyli po połowie Andrzej i Jadwiga Pełechowie od Wacława Popiela za cenę 1.563 dolarów.

24. Grunt lwh. 592/XV. przy ul. Kazimierza Wielkiego, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 166/XV., 167/XV. i 329/XV., nabył Karol Olma od Wacława Popiela za cenę 1.691 dolarów.

25. Grunt lwh. 593/XV. przy ul. Kazimierza Wielkiego wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 166/XV., 167/XV. i 329/XV., nabyła Józefa Klimczyk od Wacława Popiela za cenę 1.551 dolarów.

26. Grunt lwh. 594/XV. obok ul. Kazimierza Wielkiego wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 329/XV. i lwh. 330/XV., nabyła Helena Krzyżanowska od Wacława Popiela za cenę 1.888 dolarów.

27. Grunt lwh. 595/XV. obok ul. Kazimierza Wielkiego, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 329/XV. i lwh. 330/XV., nabyła Marja Krzyżanowska od Wacława Popiela za cenę 1.888 dolarów.

28. Dom jednopiętrowy przy ul. Konarskiego L. or. 8. L. sp. 127/XIV., nabyli po połowie Józef i Anna Szczurkowie od Marji Seredyńskiej za cenę 7.500 dolarów.

29. Grunt lwh. 250/XVII. obok ul. Mazowieckiej, nabył Jan Piela od Franciszka i Stanisławy Zbrojów za cenę 1.800 dolarów.

30. Dom parterowy przy ul. Obopólnej L. or. 12. L. sp. 133/XVI., nabyli po połowie Stanisław i Stefanja Krupowie od Józefa i Anastazji Kramarzów za cenę 4.800 złotych.

31. Części, (1/2) domu jednopiętrowego przy ul. Madalińskiego L. or. 11. L. sp. 235/XI., oraz (1/4) gruntu lwh. 434/XI. przy tejże ulicy, nabyła Marja z Marchewczyków Klajowa od Bronisława Klaji za cenę 5.000 złotych.

32. Dom jednopiętrowy przy ul. Kazimierza Wielkiego L. or. 95. L. sp. 23/XV., nabyło Towarzystwo „Powściągliwość i Praca“ w Miejscu Piastowem od Czesława i Janiny Lipińskich, z Lipińskich: Domiceli Kicińskiej, Ireny Jaworskiej i Anny Zajączkowskiej za cenę 120.000 złotych.

33. Grunt lwh. 833/XVII. obok ul. Mazowieckiej, nabył Stanisław Pobożniak od Salomei z Kozyrów Zbrojowej za cenę 2.000 złotych.

34. Grunt lwh. 1736/XXI. przy ul. Płaszowskiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 1464/XXI., nabyli po połowie Wincenty i Karolina Prorokowie od Aleksandra hr. Skrzyńskiego za cenę 2.400 zł.

35. Część (3/16) domu jednopiętrowego przy ul. Zamkowej L. or. 20. L. sp. 71/XI., nabył Jan Zając od Wiktorji Franciszki 2 im. Janeckiej za cenę 5.000 złotych.

36. Część (1/2) domu dwupiętrowego przy ul. Tadeusza Kościuszki L. or. 19. L. sp. 27/XII., nabyła Laura ze Spingarnów Smulowiczowa od Rafała Smulowicza za cenę 45.000 złotych.

37. Grunt lwh. 1737/XXI. przy ul. Płaszowskiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 1464/XXI., nabyli po połowie Piotr i Regina Gaudynowie od Aleksandra hr. Skrzyńskiego za cenę 806 złotych.

II. Przez inne kontrakty.

1. Część (2/8) domu jednopiętrowego przy ul. Konarskiego L. or. 8. L. sp. 127/XIV., wartości 17.375 złotych, nabyła w drodze darowizny Marja Seredyńska od Emilji Seredyńskiej i Marji z Seredyńskich Radeckiej.

2. Część (69/256) domu parterowego przy pl. Błonie Beszcz L. or. 28. L. sp. 172/XX., wartości 4.000 złotych, nabyła w drodze darowizny Marjanna Tomaszyńska od Franciszki Tomaszyńskiej.

3. Grunta, lwh. 658/XVI., lwh. 659/XVI., lwh. 660/XVI., lwh. 661/XVI. i lwh. 662/XVI. przy ul. Gnieźnieńskiej, wydzielone jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 340/XVI. i lwh. 341/XVI., wartości 5.000 złotych, nabyli w drodze darowizny Władysław, Apolonja i Magdalena córka Szewczykowie, Marja Szczurkowa i Genowefa Wesołowska od Magdaleny Szewczykowej.

4. Grunt lwh. 830/XVII. przy ul. Wrocławskiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 539/XVII. i lwh. 551/XVII., wartości 1.200 złotych, nabyła w drodze darowizny Stanisława z Włodarzów Podgajna od Franciszki Włodarzowej.

5. Części (1/8) domu dwupiętrowego przy ul. św. Kingi L. or. 13. L. sp. 604/XXII., oraz gruntu lwh. 882/XXII. przy tymże domu łącznej wartości 19.000 złotych, nabyła w drodze darowizny Joanna Nycz od Wojciecha Nycza.

6. Grunt lwh. 378/X. przy ul. Kobierzyńskiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 67/X., wartości 8.000 złotych, nabyła w drodze darowizny Fryda Federgrün od Daniela i Antoniny Reinerów.

III. Przez egzekucję.

1. Część (5/8) domu dwupiętrowego przy ul. Kalwaryjskiej L. or. 80. L. sp. 339/XXII., wartości 30.000 złotych, nabył drogą egzekucji Adam Oleszko od Romana Dobosza.

IV. Przez śmierć właściciela.

1. Część (1/10) domu jednopiętrowego przy ulicy Czarnowiejskiej L. or. 40. L. sp. 51/XIV., wartości 6.000 złotych, nabyli po 1/5 Marja, Maksymiljan i Jan Kwiatkowie, Natalja Rechowicz i Janina Pietrzyk w spadku po śp. Jadwidze Kwiatek.

2. Część (4/8) domu jednopiętrowego przy ulicy Konarskiego L. or. 8. L. sp. 127/XIV., wartości 33.750 złotych, nabyły Marja (2/8) Emilja (1/8) Seredyńskie i Marja z Seredyńskich, Radecka (1/8) w spadku po śp. Stanisławie Seredyńskim.

3. Dom dwupiętrowy przy ul. Krowoderskiej L. or. 57. L. sp. 206/V., wartości 90.000 złotych, nabyła Marja Lipkowa w spadku po śp. ks. Wiktorze Szyrockim.

4. Część (4/8) domu parterowego przy ul. Zagrody L. or. 3. L. sp. 266/XI., wartości 18.500 złotych, nabyły Józefa Baum 1/8, zaś Stanisława z Baumów Wojtygowa 3/8 w spadku po błp. Adolfie recte Abrahamie Baumie.

5. Część (4/8) domu dwupiętrowego przy ul. Miodowej L. or. 7. L. sp. 140/VIII., wartości 42.500 złotych, nabyli po 1/8 Pepi, Izak, Chaim i Markus Propperowie w spadku po błp. Leizerze Propperze.

6. Część (7/14) domu parterowego przy pl. Błonie Beszcz L. or. 13. L. sp. 166/XX., wartości 11.500 złotych, nabyli po 1/14 Marjanna, Jadwiga, Władysław, Józef, Andrzej i Tomasz Sochowie, oraz Antonina ze Sochów Larischowa w spadku po śp. Józefie Basiowej.

7. Część (5/10) domu jednopiętrowego przy ulicy Kazimierza Wielkiego L. or. 95. L. sp. 23/XV., wartości 60.000 złotych, nabyli po 1/10 Janina i Czesław Lipińscy, oraz z Lipińskich Irena Jaworska, Anna Zajączkowska i Domicela Kicińska w spadku po śp. Marji Lipińskiej.

Kraków, dnia 29 grudnia 1931 r.

WYKAZ KONSENSÓW

udzielonych w miesiącu styczniu 1932 r. na zamieszkanie względnie użytkowanie wykonanych budowli.

I. Nowe domy.

1) Ul. św. Krzyża L. or. 10 (L. sp. 414 Dz. I.) własność Zawistowskiej Anieli, z I. p. oficyna (reskrp. Mgtu z dnia 4/I. 1932 r. L. Insp. Ba. 310/31/A.).

2) Ul. Rzeszowska L. or. 6. (L. sp. 613 Dz. VIII.) własność Inż. Weingrüna Józefa, dom IV. p. (reskr. Mgtu 4/I. 1932 r. L. Insp. B. a. 445/31/A.).

3) Ul. Przemyska L. or. 6. (L. sp. 609 Dz. VIII.) własność Hönig Abraham i Mindla, dom V. p. (reskr. Mgtu z dnia 4/I. 1932 r. L. Insp. Ba. 199/31 A.).

4) Ul. Bzowa L. or. 11. (L. sp. 211 Dz. X.) własność Wasilewska Stanisława, dom I. p. z poddaszem (reskr. Mgtu z dnia 15/I. 1932 r. L. Insp. Ba. 714/31/D.).

5) Ul. Edmunda Wasilewskiego L. or. 9. (L. sp. 45 Dz. XI.) własność Inż. Stankiewicza Ksawerego, dom I. p. (reskr. Mgtu z dnia 19/I. 1932 r. L. Insp. Ba. 776/31/D.).

6) Ul. Zielna L. or. 105. (L. sp. 301 Dz. XI.) własność Gmina m. Krakowa, (Kierow. Zalesień ochronnych) gajówka part. i bud. gosp. (reskr. Mgtu z dnia 13/I. 1932 r. L. Insp. B. a. 788/31/D.).

7) Ul. Na Stawach L. or. 14. (L. sp. 235 Dz. XII.) własność Walicki Stefan, dom III. p. (reskr. Mgtu z dnia 12/I. 1932 r. L. Insp. B. a. 330/31/C.).

8) Ul. Józefitów L. or. 18. (L. sp. 331 Dz. XV.) własność Bujak Edward i Zofja, dom IV. p. (reskr. Mgtu z dnia 12/I. 1932 r. L. Insp. B. a. 403/31/C.).

9) Ul. Kazimierza Wielkiego L. or. 108 a. (L. sp. 324 Dz. XV.) własność Olma Karol, dom III. p. (reskr. Mgtu z dnia 15/I. 1932 r. L. Isnp. Ba. 299/31 C.).

10) Ul. Nowowiejska L. or. 24. (L. sp. 328 Dz. XV.) własność Siwek Eugenja i Eudoksja, dom III. p. (reskr. Mgtu z dnia 4/I. 1932 r. L. Insp. B. a. 247 31/A.).

11) Ul. Kazimierza Wielkiego L. or. 124 a. (L. sp. 191 Dz. XVI.) własność Paprocki Paweł, dom II. p. konsens dodat. na użyt. II. p. (reskr. Mgtu z dnia 15/I. 1932 r. L. Insp. B. a. 421/31/C.).

12) Ul. Łokietka L. or. 39. (L. sp. 407 Dz. XVII.) własność Chwastek Franciszek, dom part. z poddaszem (reskr. Mgtu z dnia 4/I. 1932 r. L. Insp. Ba. 507/31/B.).

13) Ul. Cystersów L. or. 5. (L. sp. 196 Dz. XIX.) własność Fugiel Józef i Anna, dom I. p. (reskr. Mgtu z dnia 18/I. 1932 r. L. Insp. Ba. 661/31/B.).

14) Ul. Łanowa L. or. 12. (L. sp. 313 Dz. XXI.) własność Nowacki Stanisław, dom part. (reskr. Mgtu z dnia 9/I. 1932 r. L. Insp. Ba. 778/31/D.).

15) Ul. Sarmacka L. or. 18 a. (L. sp. 333 Dz. XXI.) własność Filipowicz Franciszek, dom part. (reskr. Mgtu z dnia 14 I. 1932 r. L. Insp. B. a. 687/31/D.).

16) Ul. Sarmacka L. or. 26 a. (L. sp. 332 Dz. XXI.) własność Barycz Modesta, dom I. p. (reskr. Mgtu z dnia 15/I. 1932 r. L. Insp. Ba. 287 31 D.).

17) Ul. Prokocimska L. or. 55. (L. sp. 326 Dz. XXI.) własność Zipser Józef, dom I. p. z poddaszem konsen na użytkowanie 1 części (reskr. Mgtu z dnia 15/I. 1932 r. L. Insp. Ba. 415/31/D.).

18) Ul. Myśliwska L. or. 23. (L. sp. 282 Dz. XXI.) własność Heretyk Stanisław, dom parter. konsens dodat. na użytk. dalszych 5 ubikacji (reskr. Mgtu z dnia 12 I. 1932 r. L. Insp. B. a. 580/31.

19) Ul. Lipowa L. or. 19. (L. sp. 821 Dz. XXII.) własność Feintuch Gustawa, dom I. p. z poddaszem i sutereną (reskr. Mgtu z dnia 14/I. 1932 r. L. Insp. Ba. 601/31 D.).

II. Nadbudowy, przebudowy, dobudowy.

1) Ul. Florjańska L. or. 57. (L. sp. 371 Dz. I.) własność Walerjan Brachel, nadbudowa III. p. (reskr. Mgtu z dnia 4/I. 1932 r. L. Insp. B. a. 623 31 A.).

2) Ul. Grodzka L. or. 32. (L. sp. 67 Dz. I.) własność Poser Izaak Aron, dobud. II. p. ofic. (reskr. Mgtu z dnia 4/I. 1932 r. L. Insp. B. a. 55/31/A.).

3) Ul. Siemiradzkiego L. or. 33. (L. sp. 170 Dz. IV.) własność Dr. Stanisław Kutrzeba, dobud. I. p. skrzydła domu i wewnętrzne adap. na parterze i I. piętrze (reskr. Mgtu z dnia 12/I. 1932 r. L. Insp. B. a. 616 31/C.).

4) Ul. Dietlowska L. or. 83. (L. sp. 422 Dz. VIII.) własność Klein Franciszka, Izaak Salomea, Juda i Temi, dobud. lewej części III. p. ofic. (reskr. Mgtu z dnia 4/I. 1932 r. L. B. a. Insp. 259/31 A.).

5) Ul. Bożego Ciała L. or. 26. (L. sp. 318 Dz. VIII.) własność Zgromadzenie XX. Kan. Regul. Lateraneńskich przy kościele Bożego Ciała na Kazimierzu w Krakowie, nadbud. II. p. (reskr. Mgtu z dnia 4/I. 1932 r. L. Insp. Ba. 759/31/A.).

6) Ul. Różana L. or. 25. (L. sp. 209 Dz. XI.) własność Lenkiewicz Walery i Irena, przebud. stajni na magazyn oraz budowa sklepu parterowego (reskr. Mgtu z dnia 2/I. 1932 r. L. Insp. B. a. 658/31 D.).

7) Ul. Józefa Friedleina L. or. 12. (L. sp. 377 Dz. XVII.) własność Mleczko Kazimiera, nadbud. I. p. na domu part. (reskr. Mgtu z dnia 5/I. 1932 r. L. Insp. B. a. 409/31/B.).

8) Ul. Kalwaryjska L. or. 23 a. i 25. (L. sp. 146 Dz. XXII.) własność Himmelblau Salomon, nadbud. I. p. na ofic. part. (reskr. Mgtu z dnia 14/I. 1932 r. L. Insp. B. a. 320/31/D.).

9) Ul. Kalwaryjska L. or. 28. (L. sp. 241 Dz. XXII.) własność Weinreb Bernard, nadbud. III. i IV. p. na domu II. p. (reskr. Mgtu z dnia 17/I. 1932 r. L. Insp. B. a. 181/31/D.).

10) Ul. Lwowska L. or. 46. (L. sp. 563 Dz. XXII.) własność Burkosz Józef, przebud. pokoju na sklep (reskr. Mgtu z dnia 19/I. 1932 r. L. Insp. B. a. 820/31/D.).

Do L. I. 7897/31.

OGŁOSZENIE.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa ogłasza Przetarg ofertowy

na dzierżawę przedsiębiorstwa miejskich ustępów publicznych, począwszy od dnia 1 marca 1932 r.

Ogólne i szczegółowe warunki do przejrzenia w I. Wydziale Magistratu (oficyna II. p., drzwi Nr. 25).

Tamże należy składać oferty zamknięte najdalej do dnia 15 lutego 1932 r. do godziny 12-tej w południe, z jednoczesnem przedłożeniem dowodu, że w Kasie miejskiej złożono wadjum w wysokości lub wartości odpowiadającej kwocie **500 zł.**

Komisyjne otwarcie ofert nastąpi w dniu 15 lutego b. r. o godzinie 13-tej.

Kraków, dnia 26 stycznia 1932 r.

Prezydent miasta:

Władysław Belina-Prażmowski wr.

OGŁOSZENIE PRZETARGU PUBLICZNEGO

na dostawę zaprzęgów (furmanek) konnych do robót Budownictwa m. Oddział B.

Magistrat stoł. król. m. Krakowa ogłasza niniejszem publiczny przetarg ofertowy na dostawę zaprzęgów konnych do robót drogowych i kanałowych Budownictwa m. Oddział B., na rok budżetowy 1932/33 od 1 IV do 31/III 1933 r.

Warunki dostawy i przepisane formulorze ofertowe są do oglądnięcia i nabycia w biurze drogowem, gdzie również należy składać oferty do dnia 25 lutego 1932 r. do godz. 10-tej; w dniu tym nastąpi otwarcie ofert.

WIADOMOŚCI O USTAWACH I ROZPORZĄDZENIACH

z miesiąca stycznia 1932 r.

Dziennik Ustaw Rzp.

Nr. 1, poz. 3. Rozp. Rady Ministrów z dnia 4 grudnia 1931 r. w sprawie zniesienia, oraz zmiany granic niektórych powiatów na obszarze województwa krakowskiego.

Nr. 1, poz. 4. Rozp. Min. Skarbu z dnia 22 grudnia 1931 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Pracy i Opieki Społecznej, Spraw Wewnętrznych, Rolnictwa, oraz Przemysłu i Handlu o zmianie niektórych postanowień rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 16 listopada 1931 r. wydanego w porozumieniu z Ministrami: Pracy i Opieki Społecznej, Spraw Wewnętrznych, Rolnictwa oraz Przemysłu i Handlu w sprawie wykonania ustawy o uiszczeniu niektórych zaległych podatków w naturze na cele bezpośredniej pomocy bezrobotnym.

Nr. 4, poz. 23. Rozp. Rady Ministr. z dnia 21 grudnia 1931 r. zmieniające rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 1 października 1924 r. o opłatach za mieszkania, zajmowane przez funkcjonarjuszów państwowych i wojskowych zawodowych w budynkach państwowych, przez Skarb Państwa wynajętych lub administrowanych.

Monitor Polski.

Nr. 11, poz. 15. Wykaz długów Państwa przejętych gwarancji finansowych na dzień 1 stycznia 1932 r.

Dziennik Urzędowy Min. Skarbu.

Nr. 1, poz. 1. Ustawa z dnia 17 grudnia 1931 r. w sprawie zmiany niektórych postanowień przepisów o państwowym podatku od nieruchomości w gminach miejskich, oraz od niektórych budynków w gminach wiejskich.

Nr. 1, poz. 2. Ustawa z dnia 17 grudnia 1931 r. o kryzysowym dodatku do państwowego podatku od nieruchomości w gminach miejskich, oraz od niektórych budynków w gminach wiejskich.

Nr. 1, poz. 3. Ustawa z dnia 17 grudnia 1931 r. w sprawie zmiany ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o podatku od lokali.

Nakładem Gminy stoł. król. miasta Krakowa. — Czcionkami Drukarni Muzeum Przemysłowego w Krakowie, ulica Smoleńska Nr. 9

Nr. 2. Kraków, dnia 29 lutego 1932 r. Rocznik LIII.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

STOŁ. KRÓL. MIASTA KRAKOWA.

ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI: Kraków Magistrat, Biuro Prezydjalne. Telefon 125-05.

PRENUMERATA: roczna wynosi 12 zł. (z przesyłką pocztową 14 zł.) cena jednego egzemplarza wynosi 1 zł.

OGŁOSZENIA: cała strona 100 zł., 1/2 strony 50 zł., 1/4 strony 25 zł. — Dział ogłoszeń prowadzi Biuro „Mar“ Kraków, Rynek Gł. L. 43. — Telefon Nr. 168-98.

TREŚĆ NUMERU:

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Nr. M. U. P. Dod. kom. 123/32/B.

OBWIESZCZENIE

Magistratu stoł. król. m. Krakowa

z dnia 26 listopada 1931 r.

Na podstawie § 102 lit. a Statutu gminnego, Magistrat podaje do powszechnej wiadomości ogłoszone w Dzienniku Wojewódzkim Nr. 2, poz. 11 z dnia 28/I. 1932 r.

Rozporządzenie

Rady miejskiej z dnia 19/X. 1931 w sprawie dodatku komunalnego do opłat państwowych od patentów na wyrób i sprzedaż trunków.

Na mocy uchwały Rady miasta z dnia 19 października 1931 r. powziętej w myśl art. 11 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 Nr. 94 Dz. U. Rz. P. poz. 747, a zatwierdzonej przez Urząd Wojewódzki Krakowski rozporządzeniem z dnia 16 listopada 1931 r. L. Sm. XIV-104, Gmina miasta Krakowa pobierać będzie w roku 1932 dodatek komunalny do opłat państwowych od patentów na wyrób i sprzedaż trunków w wysokości 100% opłat przy poborze, a 200% przy sprzedaży trunków.

Wymiar powyższego dodatku uskuteczniać będzie w myśl art. 43 wymienionej ustawy władza skarbowa, powołana do wymiaru opłat, poborem zaś zajmować się będzie Kasa skarbowa Kraków I i Kasa skarbowa Kraków II (Podgórze).

Wymieniony dodatek winien być uiszczony równocześnie z opłatą państwową.

O tem zawiadamia się strony interesowane.

Prezydent miasta:

Władysław Belina-Prażmowski.

L. II. R. 52/32.

OBWIESZCZENIE

Magistratu stoł. król. m. Krakowa

z dnia 4 lutego 1932 r.

o zgłaszaniu podwyżek komornego dla wymiaru państwowego podatku od nieruchomości na r. 1932.

Celem wymiaru państwowego podatku od nieruchomości, Magistrat wzywa w myśl art. 2 rozp. Prez. Rzp. z dnia 12 marca 1928 Dz. U. R. P. Nr. 31 poz. 292 wszystkich właścicieli realności, położonych w Krakowie, aby w wypadkach, gdy komorne zostało lokatorowi podwyższone lub gdy pobierane względnie umówione komorne jest wyższe od komornego zeznanego i opodatkowanego, zgłosili w Magistracie, Wydział II. pl. WW. Świętych L. 6 II. p. drzwi Nr. 10 podwyższenie komornego względnie różnicę komornego w ciągu dni 30 po zaszłej zmianie.

Winni niezgłoszenia tego zawiadomienia, jakoteż podania w niem świadomie nieprawdziwych danych, ulegną — niezależnie od obowiązku uiszczenia należności podatkowej karze pieniężnej w wysokości od dwu-

krotnej do dziesięciokrotnej sumy uszczuplonego względnie narażonego na zmniejszenie lub uszczuplenie podatku.

Magistrat stoł. król. m. Krakowa.

L. IX. B. chor. zak. 219/32.

OBWIESZCZENIE

Prezydenta stoł. król. miasta Krakowa

z dnia 10 lutego 1932 r.

o środkach przeciw zawleczeniu pryszczycy z powiatu pszczyńskiego Województwa Śląskiego.

Według wykazu zaraźliwych chorób zwierzęcych panujących w Rzeczypospolitej Polskiej w dniu 15 stycznia 1932 r. pojawiła się zaraza pryszczycy w miejscowości Paniowej powiatu pszczyńskiego Województwa Śląskiego.

Z uwagi na zachodzące niebezpieczeństwo ponownego zawleczenia tej zarazy na tutejszy obszar, która powoduje dotkliwe straty wśród zwierząt racicowych Magistrat na skutek reskryptu tutejszego Urzędu Wojewódzkiego z dnia 1 lutego br. L. Wet. L. 1C-3/32 zarządza co następuje:

1) Wprowadzanie, wpędzanie, wwożenie i wnoszenie oraz przeprowadzanie, przewożenie i przenoszenie zwierząt racicowych (bydła rogatego, owiec, kóz i świń), paszy, ściółki, nawozu tudzież innych przedmiotów mogących być nośnikami zarazy z wymienionego wyżej powiatu pszczyńskiego Województwa Śląskiego na obszar tutejszego miasta jest wzbronione.

2) Powyższy zakaz nie dotyczy transportu kolejami w wagonach urzędownie zamkniętych zaplombowanych, na który właściciele zwierząt otrzymają specjalne zezwolenia.

3) O wszelkich podejrzanych zachorowaniach wśród zwierząt racicowych należy niezwłocznie donieść do Wydziału IX. Magistratu Oddział Weterynaryjny ul. Poselska L. 10 telefon Nr. 13-550.

4) Przekroczenia tych zarządzeń, które wchodzą w życie z dniem ogłoszenia karane będą według przepisu Rozdz. VII. Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22 sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673).

Prezydent miasta:

w z. *Dr. Stanisław Klimecki* mp.

REGULAMIN

DOSTAWY GAZU Z KRAKOWSKIEJ GAZOWNI MIEJSKIEJ.

§ 1.

Postanowienia ogólne.

Postanowienia niniejszego regulaminu nabierają mocy obowiązującej z chwilą ogłoszenia w Dzienniku Rozporządzeń dla stoł. król. m. Krakowa. Równocześnie zostają uchylone wszelkie poprzednie warunki dostawy gazu z Krakowskiej Gazowni Miejskiej, w szczególności „Regulamin dostawy gazu“, zatwierdzony uchwałą Komisji gazowo-elektrycznej w dniu 10 grudnia 1917 r.

Wszelkie późniejsze zmiany niniejszych warunków o ile dotyczą stosunku Gazowni Miejskiej do odbiorców i do osób trzecich, obowiązują z chwilą ogłoszenia w Dzienniku Rozporządzeń dla stoł. król. m. Krakowa lub przez ogłoszenie publiczne albo urzędowe okólniki Dyrekcji Gazowni.

Przez zgłoszenie się do odbioru gazu lub przez faktyczny odbiór gazu, uznaje każdy odbiorca przepisy niniejszego regulaminu za obowiązujące dla siebie i swych domowników, oraz dla zatrudnionych w swem przedsiębiorstwie pracowników.

Ewentualne umowy między Gazownią a konsumentem, zmieniające postanowienia niniejszego regulaminu, muszą być sporządzone na piśmie.

Dla wszelkich sporów prawnych, wynikłych między Gazownią a odbiorcami lub osobami trzeciemi w przedmiocie dostawy gazu, właściwe są sądy w Krakowie.

§ 2.

Dostawa gazu.

Gazownia dostarcza gazu dla wszelkich celów gospodarstwa domowego i przemysłu w porze dziennej, jak i nocnej, w obrębie sieci rur ulicznych. Za przerwy z jakichkolwiek powodów w dostawie gazu Gazownia nie bierze żadnej odpowiedzialności. Także i przemijające usterki w dobrem funkcjonowaniu gazu i urządzeń gazowych nie uprawniają konsumenta do roszczenia pretensyj o odszkodowanie.

Gazownia nie jest obowiązana do dostarczania gazu, jeśli w odnośnej ulicy nie znajdują się przewody gazowe. Również Gazowni wolno odmówić czasowo przyłączenia nowych odbiorców w obrębie całej sieci gazowej lub jej części. Od takiego postanowienia służy tylko odwołanie się do Komisji dla spraw Gazowni Rady m. Krakowa.

Pozatem Gazownia ma prawo odmówić poszczególnemu odbiorcy połączenia lub wypowiedzieć na 8 dni naprzód dostawę gazu bez podania przyczyn.

Odmowa przyłączenia względnie wypowiedzenie dalszej dostawy gazu ze strony Gazowni nie mogą być przedmiotem sporu prawnego.

§ 3.

Odbiór gazu.

Zgłoszenie w celu pobierania gazu z Gazowni należy wnieść do Gazowni pisemnie.

W razie zaprzestania używania gazu względnie opuszczenia dotychczasowego mieszkania winien konsument pisemnie wypowiedzieć odbiór gazu na 8 dni naprzód. W oznaczonym terminie Gazownia odejmuje gazomierz lub plombuje go. Do tego czasu ciąży na konsumencie odpowiedzialność za zużyty gaz i inne należności Gazowni wedle § 17.

§ 4.

Prawo wykonywania urządzeń gazowych.

Urządzenie gazowe w obrębie realności prywatnej może być wykonane albo przez Gazownię miejską, albo też przez przedsiębiorcę, posiadającego przepisane ustawą

przemysłową uprawnienie (koncesję) do wykonywania urządzeń gazowych, wydane przez właściwą władzę.

Wszelkie roboty przy rurach ulicznych i połączeniach rurociągu z budynkami, jak również ustawianie i odejmowanie gazomierzy wykonywać może jedynie Gazownia Miejska.

§ 5.

Wykonanie dopływu głównego.

Koszta połączenia dopływu głównego z urządzeniem wewnętrznem ponosi zamawiający.

Połączenia takie wykonywane będą w czasie od 1 marca do 15 listopada możliwie najprędzej po zgłoszeniu w Gazowni Miejskiej. Wyjątkowo w wypadkach koniecznych i za szczególnem pozwoleniem Magistratu, wykonywać się będzie dopływy uliczne także w porze zimowej, jednak tylko za zwrotem kosztów, spowodowanych trudniejszą robotą i złożeniem na to kaucji, oznaczonej przez Gazownię.

§ 6.

Zgłaszanie urządzeń wykonywanych przez instalatorów prywatnych.

Każde urządzenie gazowe lub przeróbka takiego urządzenia powierzona do wykonania prywatnemu instalatorowi, powinna być przed rozpoczęciem zgłoszona w Gazowni. Instalator prywatny powinien przedłożyć Gazowni plan instalacji do zatwierdzenia i zastosować się do poczynionych przez nią zmian lub zastrzeżeń. Gazownia może zażądać dostarczenia egzemplarza kopji planu instalacji.

Roboty instalacyjne mogą być rozpoczęte dopiero po zatwierdzeniu planu instalacji przez Gazownię.

§ 7.

Próba urządzeń wykonanych przez instalatorów prywatnych.

Po wykonaniu instalacji wewnętrznej obowiązany jest instalator — przed zamurowaniem jej części składowych — zażądać od Gazowni ustnie lub pisemnie przeprowadzenia rewizji wykonanej roboty i dokonania próby szczelności.

Jeżeli rewizja i próba dadzą wynik dodatni, Gazownia dokona połączenia instalacji z dopływem.

Jeżeli instalacja okaże się nieodpowiednio wykonana, lub jeśli próba szczelności wypadnie ujemnie, Gazownia Miejska ma prawo odmówić doprowadzenia gazu, dopóki wytknięte usterki nie zostaną usunięte, a połączenie nastąpi dopiero po przeprowadzeniu ponownej próby szczelności.

Za przeprowadzenie pierwszej obowiązkowej rewizji i próby nie płaci się żadnej należności.

Za ponowną rewizję i próbę szczelności płaci właściciel realności względnie instalator ustanowioną przez Gazownię Miejską taksę.

§ 8.

Odpowiedzialność za urządzenia wykonane przez instalatorów prywatnych.

Gazownia Miejska nie bierze — mimo dokonania rewizji i próby szczelności — żadnej odpowiedzialności za trwałość i należyte wykonanie wewnętrznej instalacji. Całkowitą odpowiedzialność za wykonane pod swoją firmą urządzenia i roboty ponosi wyłącznie instalator.

§ 9.

Kontrola urządzeń gazowych.

Gazownia ma każdocześnie prawo kontroli prywatnych urządzeń gazowych, oraz żądania przeprowadzenia koniecznych zmian i napraw. Jeżeli zauważone przez organy Gazowni usterki nie zostaną usunięte w wyznaczonym terminie, Gazownia ma prawo zamknąć dopływ gazu lub wykonać naprawę na koszt konsumenta, o ile tenże na dalszy odbiór gazu reflektuje.

§ 10.

Gazomierze.

Do oznaczenia ilości wypalonego gazu używane są jedynie urzędownie legalizowane gazomierze.

Każde urządzenie gazowe winne w zasadzie mieć osobny gazomierz, zasilany wprost z rury głównej.

Prawo dostarczania, wyboru, ustawienia i regulowania gazomierzy, oznaczenia ich wielkości i położenia należy wyłącznie do Gazowni.

Za ustawienie gazomierza pobiera Gazownia ustaloną taksę. Pozatem odbiorcy gazu opłacają ustaloną przez Komisję dla spraw Gazowni opłatę miesięczną za gazomierz, przyczem gazomierz pozostaje własnością Gazowni.

Konsument winien podług wskazówek Gazowni zabezpieczyć gazomierz w odpowiedni sposób przed wpływami atmosferycznymi i rdzewieniem.

§ 11.

Urządzenia połączone.

Dostarczanie konsumentowi gazu przez gazomierz innego konsumenta, połączone z odliczeniem konsumcji, może być za zgodą obu stron (odbiorców) tolerowane, lecz wtedy Gazownia nie odpowiada za brak gazu spowodowany zamknięciem gazomierza głównego, albo odcięciem dopływu wspólnego.

§ 12.

Uszkodzenie gazomierza.

Konsument odpowiada za wszelkie uszkodzenia gazomierza, o ile nie są one wynikiem normalnego zużycia, a także za ewentualne zaginięcie gazomierza w jego lokalu.

O uszkodzeniu gazomierza, niefunkcjonowaniu lub też innych brakach jego, należy natychmiast zawiadomić Gazownię Miejską.

§ 13.

Przedpłata za gaz.

Gazownia ma prawo żądać od odbiorcy gazu jednorazowej przedpłaty w gotówce i nieoprocentowanej w wysokości odpowiadającej mniej więcej wysokości rachunku z jednego okresu (miesiąca). Przedpłata ta służy równocześnie jako kaucja na zabezpieczenie roszczeń Gazowni z tytułu dostawy gazu wynikających. Najniższa przedpłata wynosi 15 zł.

Przedpłata przypada na korzyść Gazowni, o ile nie zostanie podjęta najdalej po upływie trzech lat od chwili zaprzestania odbioru gazu. Gazownia wypłaca uiszczoną przedpłatę, po potrąceniu ewentualnych swych roszczeń, za zwrotem dowodu wpłaty, bez stwierdzania upoważnienia oddawcy dowodu.

§ 14.

Obliczenie konsumcji gazu.

Dla oznaczenia ilości dostarczonego gazu miarodajne są zasadnicze wskazania gazomierza.

Gdyby się jednak okazało, że gazomierz całkiem albo częściowo nie wskazuje, a mimo to gaz przepuszcza, wówczas Gazownia wymieni gazomierz, konsumcję zaś przyjmie taką, jak w tym samym miesiącu roku ubiegłego, lub też obliczy ją z przecięcia miesiąca ubiegłego i następnego, a to za cały okres mniejszego wskazywania konsumcji.

Gdyby odbiorca gazu miał wątpliwości co do dokładności wskazań gazomierza, wolno mu zażądać sprawdzenia gazomierza przez Urząd Miar, za złożeniem kaucji na pokrycie kosztów ponownego cechowania w razie, gdyby gazomierz okazał się rzetelny. Gdyby urzędowa próba dowiodła, że gazomierz mylnie wskazuje, Gazownia wymieni go na własny koszt i zwróci stronie poszkodowanej stratę, powstałą z mylnego rejestrowania gazomierza, jednak co najwyżej tylko za dwa miesiące poprzedzające urzędową próbę. Gdyby się okazało, że gazomierz działał należycie, wszelkie koszta powstałe z powodu powtórnego cechowania pokrywa konsument.

§ 15.

Cena gazu.

Za dostarczony gaz obowiązany jest konsument płacić ceny, ustalone przez Komisję dla spraw Gazowni Rady miasta Krakowa.

§ 16.

Rachunki za gaz.

Stany gazomierzy odczytywane są przez inkasentów Gazowni miejskiej w zasadzie raz w miesiącu, w razie zaś potrzeby w krótszych odstępach czasu.

Inkasenci wystawiają bezpośrednio po odczytaniu stanu rachunek za zużyty gaz z doliczeniem należności za gazomierz i obsługę oraz ewentualnie za wypożyczone przybory.

Rachunek płatny jest za okazaniem, do rąk inkasenta, względnie najdalej do 3-ch dni w Kasie Gazowni miejskiej lub w Sklepie Gazowni.

Za ponowne przyjście inkasenta po 3-ch dniach od daty wystawienia rachunku pobiera Gazownia ustaloną taksę, tytułem kosztów urgensu. W razie dalszej zwłoki w wyrównaniu rachunku następuje zamknięcie dopływu gazu. Ponowne otwarcie dopływu uzależnione jest od wyrównania zaległej należności oraz ustalonej taksy, tytułem kosztów z tem związanych.

Wszelkie zarzuty przeciw wystawionym rachunkom winny być przedstawione Gazowni na piśmie najdalej do dni 14 od daty doręczenia rachunku, nie uchylają one jednak obowiązku terminowej zapłaty.

§ 17.

Odpowiedzialność konsumenta za zużyty gaz i inne należności.

Konsument jest odpowiedzialny za zużyty gaz, należność za gazomierz oraz ewentualnie wynajęte przybory aż do upływu 8-dniowego okresu wypowiedzenia, licząc od dnia, w którym pisemnie zawiadomi Gazownię miejską, że przestaje gazu używać, względnie, że opuszcza dotychczasowe mieszkanie.

Jeżeli konsument opuszcza mieszkanie bez zawiadomienia Gazowni, odpowiada nadal za zużyty gaz i inne należności aż do dnia, w którym Gazownia dowie się o objęciu gazomierza przez nowego konsumenta.

Nowy konsument obejmujący gazomierz po poprzedniku, odpowiada za gaz oraz inne należności od dnia, w którym gazomierz objął, o czem obowiązany jest we własnym interesie bezzwłocznie zawiadomić Gazownię. W razie braku takiego zawiadomienia Gazownia może czynić nowego konsumenta odpowiedzialnym za zużyty gaz i inne należności, przypadające Gazowni od okresu ostatniego zapłaconego przez poprzednika rachunku.

§ 18.

Nadużycia przy odbiorze gazu.

Jeżeli gazomierz u konsumenta zostanie uszkodzony przez poczynienie zmian w mechaniźmie, wpływających na prawidłowy jego ruch, albo jeżeli w lokalu odbiorcy bez wiedzy Gazowni miejskiej poczynione zostaną w urządzeniu gazowem zmiany tego rodzaju, iż odbiorca używa niemierzonego lub niedokładnie mierzonego gazu, w takim razie Gazownia miejska jest uprawniona do odmówienia dostawy gazu i natychmiastowego zamknięcia urządzenia, a nadto do wdrożenia postępowania karno-sądowego o nadużycie i zwrot poniesionej szkody.

§ 19.

Dostęp funkcjonarjuszów Gazowni do urządzeń gazowych.

Funkcjonarjuszom Gazowni, którzy przychodzą do odbiorcy gazu w celu odczytywania stanów, napełniania i regulowania gazomierzy lub wogóle w celach kontroli, nie wolno wzbraniać przystępu do gazomierzy i przewodów gazowych jak również do ubikacyj, w których znajduje się urządzenie gazowe. Funkcjonarjusze Gazowni obowiązani są okazać na żądanie legitymację.

§ 20.

Prawo zamknięcia dopływu gazu.

Gazownia ma prawo zamknięcia dopływu gazu w następujących przypadkach:

1) w razie zaistnienia warunków zagrażających bezpieczeństwu publicznemu;

2) w razie nie usunięcia w wyznaczonym terminie braków w instalacjach prywatnych, zauważonych przez organy kontrolne Gazowni;

3) jeżeli konsument zalega z opłatami za gaz, wykonane instalacje lub dostarczone przybory, względnie odmawia ich zapłaty lub uiszczenia przedpłaty;

4) jeżeli konsument wzbrania organom Gazowni dostępu do gazomierza lub urządzeń gazowych;

5) jeżeli konsument nadużył urządzenia gazowe w sposób przewidziany w § 18;

6) jeżeli konsument samowolnie usunął plombę z gazomierza;

7) jeżeli konsument nie zgadza się na przyłączenie dalszych urządzeń gazowych do istniejącego w nieruchomości dopływu głównego;

8) jeżeli przy nadzorze sądowym roszczenia Gazowni, powstałe przed ustanowieniem nadzoru, nie zostały pokryte w pełnej wysokości.

Zamknięcie będzie trwać tak długo, dopóki przyczyny tegoż nie ustaną. Z tytułu zamknięcia dopływu gazu w powyższych przypadkach konsumenci nie mają prawa do jakichkolwiek odszkodowań.

Za ponowne otwarcie dopływu płaci konsument ustaloną przez Gazownię taksę.

§ 21.

Przepisy bezpieczeństwa.

W razie zauważonego uszkodzenia gazomierza obowiązany jest konsument zamknąć go i zawiadomić bezzwłocznie Gazownię.

W razie zauważonego uszkodzenia instalacji gazowej (uchodzenia gazu) obowiązany jest konsument zamknąć gazomierz i wezwać natychmiast instalatora prywatnego lub zawiadomić Gazownię w celu naprawy.

Do czasu wykonania naprawy należy wszystkie kurki gazowe pozamykać, zaś ubikację, w której gaz uchodzi przewietrzać, bezwarunkowo nie wchodzić do niej ze światłem, zapalonym papierosem i t. p. i nie uruchamiać w niej wyłącznika elektrycznego.

Wyszukiwanie nieszczelności otwartym ogniem tak zw. oświecanie instalacji jest wzbronione.

Jeżeli po zamknięciu gazomierza i przewietrzeniu ubikacji czuć gaz w dalszym ciągu, a natychmiastowa naprawa jest niemożliwa, należy zamknąć główny kurek dopływowy. Ponowne otwarcie głównego kurka uskutecznić może jedynie Gazownia.

Dla uniknięcia wypadków z gazem należy uważać, aby przy zapalaniu palników gaz niespalony nie uchodził, zaś przy gaszeniu wszystkie kurki zostały starannie zamknięte. Wszyscy domownicy powinni być dokładnie pouczeni o obchodzeniu się z kurkami i przyborami gazowemi.

Przy opuszczaniu zajmowanego mieszkania obowiązany jest odbiorca gazu zamknąć szczelnie żelaznemi korkami lub naślepkami wszelkie otwory (dopływy) pozostałe w urządzeniu gazowem po odjęciu przyborów. Nie stosujący się do tego przepisu, ponosi całkowitą odpowiedzialność za ewentualne wypadki, wynikłe wskutek uchodzenia gazu.

Dyrekcja
Krakowskiej Gazowni miejskiej.

Zatwierdzono uchwałą Komisji dla spraw Gazowni miejskiej w dniu 15 lutego 1932 r.

Sprawozdania z posiedzenia Sekcyj i Komisyj Tymcz. Rady Miejskiej.

Dnia 16 lutego 1932 odbyło się pod przewodnictwem Radcy m. P. Inż. Wierzchowskiego i w obecności Wiceprezydenta miasta p. Ostrowskiego **posiedzenie Komisji Sekcji VII. Rady miasta dla Zakładu czyszczenia miasta i Miejskiej Straży pożarnej,** na którem zatwierdzono:

1. projekt reorganizacji rachunkowości Zakładu cz. m. według nowoczesnej metody księgowania przebitkowego z tem jednakże, że projekt ten należy wprowadzić na próbę na rok,

2. rozdzielić dostawę potrzebnych dla Zakładu czyszczenia miasta kół i dyszli dla parku Tallarda i kanalarskiego pomiędzy miejscowych rzemieślników, a mianowicie z robót kołodziejskich firmom Józef Michno, Andrzej Boba i Józef Rożdżeński, zaś z robót kowalskich firmom Józef Michno, Orlicki i Ska oraz Stanisław Rompała, razem za łączną kwotę zł. 4.600·—,

3. preliminarze wydatków Zakładu czyszczenia miasta i Miejskiej Straży pożarnej na IV. kwartał 1931/32, oraz zamknięcia rachunkowe Zakładu cz. m. i Miejskiej Straży pożarnej za III. kwartał 1931/32,

4. przyjęto do zatwierdzającej wiadomości sprawozdania z wydatków uskutecznionych z funduszu obrotowego Zakładu cz. m. w czasie od 1 grudnia 1931 do 31 stycznia 1932 w łącznej kwocie 17.004 zł. 49 gr.

Na tem posiedzenie zakończono.

Dnia 17 lutego br. odbyło się pod przewodnictwem Radcy m. Inż. Franciszka Drobniaka i w obecności P. Wiceprezydenta m. Witołda Ostrowskiego, **posiedzenie Komisji drogowo-kanałowej Tymczasowej Rady m.,** na którem zatwierdzono:

a) projekty budowy chodników w ul. Senatorskiej, Słonecznej, Pasterskiej, Friedleina, Św. Kingi, Rzeszowskiej, na narożniku Łobzowskiej, Al. Słowackiego, Przemyskiej i ul. Mazowieckiej, oraz koszty wykonawcze budowy chodników w ulicach Skawińskiej, na narożniku ul. Dr. Lea — Chocimskiej, Kościelnej, Skwerowej, na narożniku Al. Słowackiego — Wybickiego, Syrokomli i Pl. Kossaka,

b) projekt urządzenia ul. Berka Joselewicza, oraz koszty wykonawcze urządzenia ulic: Flisackiej, Żuławskiego i Pl. Zgody,

c) projekty oświetlenia ulic: Zielnej i Zielnej Bocznej, Rzeszowskiej, Pl. Kossaka, Dekerta, Żuławskiego

wraz z końcem ul. Długiej, części Al. Grottgera, Lubelskiej, Szlachtowskiego, ul. Saskiej i Al. Mickiewicza przed Akademją Górniczą — jak również koszty wykonawcze oświetleń w ulicach Krowoderskiej, Al. Mickiewicza, Krasińskiego, Słowackiego, Ambrożego Grabowskiego i ul. Biskupiej,

d) projekt skanalizowania ulicy Bocznej od ul. Pasterskiej i koszty wykonawcze szeregu połączeń kanałowych, oraz załatwiono sprawę pretensji finansowych jednego z przedsiębiorców budowy kanałów miejskich i sprawę utrzymania drogi na Kopiec Kościuszki (ulica św. Bronisławy).

—

Dnia 18 lutego br. odbyło się pod przewodnictwem Rm. Bronisławy Bobrowskiej i w obecności Wiceprezydenta miasta Dra Stanisława Klimeckiego **posiedzenie Sekcji VI.** na którem uchwalono:

1) przyjąć do zatwierdzającej wiadomości sprawozdanie z rozdawnictwa dochodów fundacyjnych Opieki Społecznej za rok 1931,

2) przyjąć rezygnację opiekunów społecznych: rm. Karola Haraschina, Józefa Marskiego i Rudolfa Goellnera oraz zamianować w ich miejsce opiekunami społecznymi: Franciszka Stefańskiego, Felicję Pinkalską i rm. Rudolfa Kleczkę,

3) ustępującym opiekunom społecznym wyrazić podziękowanie za gorliwą pracę,

4) wnioski na Radę miasta w sprawie przyjęcia w zarząd zapisu Towarzystwa „Wzajemna Pomoc“ w Podgórzu,

5) wnioski na Radę miasta w sprawie utworzenia fundacji dla dostarczenia protez mieszkańcom Krakowa z pierwszeństwem dla inwalidów wojennych,

6) wnioski na Radę miasta w sprawie przyjęcia w zarząd fundacji im. Prezydenta miasta śp. Jana Kantego Federowicza,

7) wnioski na Radę miasta w sprawie utworzenia z zapisu ks. Jana Schindlera odrębnej fundacji na zapomogi dla podupadłych rzemieślników krakowskich.

—

Dnia 18 lutego 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem Radcy m. Inż. Drobniaka i w obecności P. Wiceprez. m. Dra Landaua **posiedzenie Sekcji I. Rady m.,** na którem przyjęto wnioski, poprzednio już uchwalone przez Sekcję prawniczą na posiedzeniu w dniu 25 stycznia 1932 r. w sprawie upoważnienia dla Prezydenta miasta i Sekcji gospodarczej do załatwiania w zastępstwie Rady m., niektórych spraw gruntowych.

Następnie Sekcja uchwaliła wykreślenie ciężarów hipotecznych (zakazu pozbycia wzgl. prawa pierwokupu) z trzech realności Twa Osiedli Urzędniczych objętych liczbami hipotecznemi 644, 653 i 654 Dz. XIX., oraz z realności lwh. 289 Dz. XII Półwsie.

—

Dnia 22 lutego 1932 odbyło się pod przewodnictwem p. inż. Cybulskiego **posiedzenie Komisji dla spraw Elektrowni m.,** na którem uchwalono wnieść podanie do Ministerstwa Robót Publicznych o rozszerzenie obszaru zasilania Elektrowni miejskiej w Krakowie, objętego uprawnieniem Rządowem Nr. 125 na gminę Batowice.

—

Dnia 23 lutego br. odbyło się pod przewodnictwem Min. Prof. Dr. Kumanieckiego i w obecności Wiceprezydentów Dra Klimeckiego i Dra Landaua **posiedzenie połączonych Sekcji II., III., VIII. i Komisji dla spraw Rzeźni i Targowicy,** na którem połączone Sekcje i Komisja przyjęły do wiadomości sprawozdanie Prezydjum miasta w sprawie nadużyć w M. Urzędzie Poboru Opłat, a następnie uchwaliły, aby sprawę wydzierżawienia Bekoniarni rozpatrzyło Prezydjum miasta wspólnie z wydelegowanymi przez połączone Sekcje dla tej sprawy pp. Radcami m. Dr. Czuchajowskim, Dr. Kiełczewskim, Dr. Krzetuskim i Dr. Tillesem, a wnioski swe przedłożyło wprost Radzie miejskiej.

Na tem posiedzenie zakończono.

—

Dnia 24 lutego 1932 odbyło się pod przewodnictwem Wiceprezydenta miasta Dr. Klimeckiego **posiedzenie połączonych Sekcji VII. oraz Komisji plantacyjnej,** na którem uchwalono przydzielić stację benzynową u wylotu ul. Retoryka i pl. Kossaka dla Związku Strzeleckiego.

Następnie odbyło się pod przewodnictwem Prof. Dr. Roupperta i przy współudziale Wiceprezydenta miasta Dr. Klimeckiego posiedzenie Komisji plantacyjnej, na którem rozpatrywano szereg spraw gospodarczych związanych z ogrodnictwem miejskiem.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Biuro Statystyczne miasta Krakowa.

Zmiany w stanie posiadania realności w Krakowie w listopadzie 1931 roku.

I. Przez kontrakt kupna.

1. Dom jednopiętrowy przy ul. Bohdana Zaleskiego L. or. 32. L. sp. 277/XIX., nabyła Janina Młoszowska od Grzegorza i Anny Cięcimirskich za cenę 71.250 złotych.

2. Dom dwupiętrowy przy ul. Pędzichów L. or. 20. L. sp. 162/V., nabyli po połowie Sala i Elżbieta Rittermann od Leona Sykutowskiego za cenę 7.600 dolarów.

3. Grunt lwh. 45/XIII. przy ul. Królowej Jadwigi, nabył Aleksander Grabowski od Jana Legutki za cenę 500 złotych.

4. Grunt lwh. 182/XI., obok ul. Rybackiej nabyła Marja Robakówna od Dr. Marji Loriowej za cenę 15.000 złotych.

5. Dom trzechpiętrowy przy ul. Długiej L. or. 51. L. sp. 198/V., nabyli po połowie Mozes Abe 2 im. i Sara Gitla 2 im. Tillemanowie od Karola Goldbergera i Schulma Scharfa za cenę 10.000 dolarów.

6. Część (2/4) domu w budowie przy ul. Skawińskiej, położonego na realności lwh. 680/VIII., nabyli po (1/4) Roman Bandurski i Emil Alweil od Abrahama i Lei Weinbergów za cenę 1.250 dolarów.

7. Grunt lwh. 831/XVII., obok ul. Mazowieckiej wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 98/XVII. i lwh. 393/XVII., nabyli po połowie Dr. Jan i Klara Jakóbcowie od Józefa i Leonji Sporków oraz Florentyny 2⁰ Tomsowej za cenę 10.657 złotych.

8. Dom dwupiętrowy przy ul. św. Teresy L. or. 8. L. sp. 430/IV., nabyli po połowie Józef Richter i Jakób Spira od Dr. Karola Krzetuskiego za cenę 10.400 dolarów.

9. Grunt lwh. 250/XXIII., przy ul. Celarowskiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 103/XVIII., nabył Dr. Włodzimierz Nowosielski od Wincentego i Ludwiki Poniedziałków za cenę 1.450 złotych.

10. Dom czteropiętrowy przy ul. Skawińskiej-Bocznej L. or. 2. L. sp. 596/VIII., nabył Jakób Bernstein od Mojżesza Majera 2 im. Nierensteina i Cyny Ruchli 2 im. Jakober za cenę 15.000 dolarów.

11. Dom czteropiętrowy przy ulicy Kordeckiego L. or. 6. L. sp. 610/VII., nabyli po połowie Mojżesz Majer 2 im. Nierenstein i Cyna Ruchla 2 im. Jakober od Hirscha i Ryfki Sybirskich za cenę 25.550 dolarów.

12. Część (1/2) gruntu lwh. 1657/XXI., obok ulicy Płaszowskiej, nabył Jan Pająk od Franciszki Pająkowej za cenę 1.800 złotych.

13. Dom trzechpiętrowy przy ul. Salinarnej L. or. 25. L. sp. 795/XXII., nabyli po połowie Benjamin i Regina Kriegerowie od Józefa i Stefanji Feuereisenów za cenę 10.000 dolarów.

14. Grunt lwh. 1738/XXI., przy ul. Płaszowskiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 1617/XXI., nabył Jan Górka od Jadwigi Paliszewskiej za cenę 3.630 złotych.

15. Część (1/4) domu jednopiętrowego przy ulicy Zabłocie na realności lwh. 637/XXII., nabył Dr. Samuel Liebeskind od Kalmana Liebeskinda za cenę 10.000 złotych.

16. Dom jednopiętrowy przy ul. Wielickiej L. or. 37. L. sp. 430/XXII., nabył Mikołaj Cieśliński od Józefa, Franciszka, Józefa (syna) i Heleny Filipowiczów, Stanisława i Józefy Wałachów oraz Marji Hegerowej za cenę 29.556 złotych.

17. Grunt lwh. 1739/XXI., przy ul. Płaszowskiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 1152/XXI., nabył Wojciech Jagusiak od Michała i Jana Byka za cenę 3.550 złotych.

18. Grunt lwh. 1740/XXI., przy ul. Golikówka, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 950/XXI., nabył Ignacy Atteslânder od Katarzyny Siatkowej, Marji Grzesiakowej, Marcjanny Jaglarzowej, Anieli Cygankiewiczowej i Stanisława Bugaja za cenę 400 złotych.

19. Grunt lwh. 1161/XXII., przy ul. Parkowej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 128/XXII., nabył Dr. Stanisław Słotys od firmy „M. L. Dobrowolski fabryka waty i opatrunków w Krakowie“ Spółki z ogr. odpow. za cenę 5.050 złotych.

20. Dom parterowy przy ulicy Żytniej L. or. 8. L. sp. 269/XVIII., nabyła Zofja z Kwiecińskich Hetperowa od Leopolda i Janiny z Pinkiewiczów Germandów, oraz Bronisławy z Pinkiewiczów Noworytowej za cenę 32.750 złotych.

21. Grunt lwh. 204/XVII., przy ul. Wrocławskiej, nabyła Marja Radzikowa od Adama Zbroji za cenę 2.200 złotych.

22. Grunt lwh. 140/XX., obok ul. Grzegórzeckiej, nabyli po połowie Józef i Karolina Buczakowie od Stefana Kudłacza za cenę 15.500 złotych.

23. Dom parterowy przy ul. Obopólnej L. or. 11. L. sp. 184/XVI., oraz część (1/2) gruntu lwh. 597/XVI., przy tejże ulicy, nabyła Zuzanna Fuchsowa od Ignacego i Joanny Motyków za cenę 28.600 złotych.

24. Grunt lwh. 639/XIII. obok ul. Królowej Jadwigi, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 56/XIII., nabyli po połowie Władysław i Franciszka Moskalowie od Józefa Kozyry za cenę 834 dol.

25. Grunt lwh. 1162/XXII. przy ul. Łagiewnickiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 1113/XXII., nabyli po połowie Stefan i Ludwika Meiselsowie od Polskiego Towarzystwa Handlowego za cenę 418 dolarów.

26. Grunt lwh. 1163/XXII. przy ul. Łagiewnickiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 1113/XXII., nabyli po połowie Jan i Aniela Miarczykowie od Polskiego Towarzystwa Handlowego za cenę 503 dolarów.

27. Grunt lwh. 92/XV. przy ul. Nowowiejskiej, nabyli po połowie Izak i Gusta Neulingerowie od Wacławy Szewczykowej za cenę 900 dolarów.

28. Część (3/72) domu dwupiętrowego przy ulicy Krasickiego L. or. 4 L. sp. 576/XXII., nabyła Ryfka Weissberg i Sary Breitkopf za cenę 200 dolarów.

29. Część (5/72) domu dwupiętrowego przy ulicy Krasickiego L. or. 4 L. spis. 576/XXII., nabyła Ryfka Weissberg od Abrahama Kupfersteina za cenę 300 dol.

30. Część (8/72) domu dwupiętrowego przy ulicy Krasickiego L. or. 4 L. spis. 576/XXII., nabył Abraham Kupferstein od Tobiasza Kupfersteina za cenę 500 dol.

31. Grunt lwh. 477/XVI., obok ul. Juljusza Lea, nabyła Marja Köllnerowa od Stefanji i Edwarda Paprockich za cenę 365 dolarów.

32. Część (90/3360) domu jednopiętrowego przy ul. Krzywej L. or. 7 L. spis. 168/V., nabyli po 90/840 Dr. Michał, Dr. Franciszek Siedlecki oraz z Siedleckich, Marcjanna Ponikłowa i Jadwiga Siedlecka od Marjana Drapelli za cenę 3.000 złotych.

33. Dom jednopiętrowy przy ul. Krowoderskiej L. or. (63) 65 L. spis. 167/V., nabyła Aniela ze Stopczańskich Siedlecka od Hugona Rippera za cenę 10.500 dol.

II. Przez inne kontrakty.

1. Część (1/2) domu jednopiętrowego przy ul. Zduńskiej L. or. 16 L. sp. 210/XI., wartości 15.000 złotych, nabyła w drodze darowizny Helena vel Halina Młynarkiewicz od Eugenjusza Młynarkiewicza.

2. Grunt lwh. 703/XVII. przy ulicy Wrocławskiej, wartości 3.000 zł., nabyła w drodze darowizny Marja ze Zbrojów Serczykowa od Józefa i Wiktorji Zbrójów.

3. Część (1/2) gruntu lwh. 684/VIII. przy ul. Skawińskiej, wartości 5.000 złotych, nabyła w drodze darowizny Tauba Laja 2 im. Weinberg od Meichela Altera 2 im. Weinberga.

4. Część (3/72) domu dwupiętrowego przy ul. Krasickiego L. or. 4 L. sp. 576/XXII., wartości 200 dolarów, nabyła w drodze darowizny Sara Breitkopf od Chaji Pflauenbaum.

5. Część (1/2) gruntu lwh. 1039/XXI. przy ul. Gromadzkiej, wartości 2.000 złotych, nabyła w drodze darowizny Jadwiga z Kozłów Michno od Jadwigi Kozłowej.

6. Część (3/12) domu parterowego przy ul. Rozdroże L. or. 24 L. sp. 12/X., wartości 6.000 złotych, nabyły w drodze darowizny po 1/12, Anna Góralik, Marja Toporek i Julja Szczypczykowa od Franciszki Szczypczykowej.

7. Grunt lwh. 832/XXII. obok ul. Mazowieckiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 495/XVII., wartości 2.000 złotych, nabyli w drodze darowizny po 1/4 Apolonja, Marja, Jadwiga i Bronisław Prochalowie od Tomasza Prochala.

III. Przez śmierć właściciela.

1. Część (2/4) domu parterowego przy ul. Gnieźnieńskiej L. or. 16 L. sp. 57/XVI., wartości 7.850 zł., nabyli po 1/4 Karol Łabaj i Julja z Łabajów Tenczyńska w spadku po śp. Marji z Frasików Łabajowej.

2. Część (4/16) gruntu lwh. 51/XVI. przy ul. Juljusza Lea, wartości 2.000 złotych, nabyli Karol Łabaj 1/16 i Julja z Łabajów Tenczyńska 3/16 w spadku po śp. Marji z Frasików Łabajowej.

3. Dom parterowy przy ul. Królowej Jadwigi L. or. 136 L. sp. 19/XIII., wartości 16.500 złotych, nabyli Franciszek 2/8, zaś po 3/8 Władysław i Anna Oprochowie w spadku po śp. Józefie Oprochowej.

4. Część (8/32) domu parterowego przy ul. Grzegórzeckiej położonego na realności lwh. 28/XX., wartości 4.000 złotych, nabyli Jan (2/32), Janina Marja 2 im. i Adam (po 3/32) Gałczykowie w spadku po śp. Helenie z Starmachów Gałczykowej.

5. Część (10/32) domu parterowego przy ul. Grzegórzeckiej położonego na realności lwh. 28/XX., wartości 5.000 złotych, nabył Józef Kurtyka w spadku po śp. Annie z Trnyków 1⁰ Starmachowej 2⁰ Kurtykowej.

6. Część (3/6) domu dwupiętrowego przy ul. Zielonej L. or. 11 L. sp. 96/VII., wartości 54.000 złotych, nabyli po 1/6 Dr. Zygmunt, Dr. Bertold i Róża Ehrlichowie w spadku po błp. Leopoldzie Ehrlichu.

Kraków, dnia 21 stycznia 1932 r.

Zmiany w stanie posiadania realności w Krakowie w grudniu 1931 r.

I. Przez kontrakt kupna.

1. Grunta lwh. 539/XIX. obok ul. Mogilskiej, nabyli po połowie Kazimierz i Marja Trynkowie od Henryka Sztorca za cenę 1.444 dolarów.

2. Dom dwupiętrowy przy ul. Karmelickiej L. or. 56. L. sp. 344/IV., nabył Naftali Norbert 2 im. Stern od Adolfa i Róży Bajrachów za cenę 18.500 dolarów.

3. Części (4/8) domu dwupiętrowego przy ul. Emaus L. or. 40. L. sp. 167/XIII., oraz gruntu lwh. 551/XIII., nabyli po (2/8) Franciszek i Marja Frycowie od Jana Garstki, Józefa i Marji Dudków za cenę 24.000 złotych.

4. Dom dwupiętrowy przy al. Krasińskiego L. or. 21. L. sp. 176/III., nabyły po (3/10) Marja i Jadwiga Berszakiewicz zaś po (2/10) Zofja i Helena Glińskie od Heleny Żeleńskiej za cenę 20.500 dolarów.

5. Dom trzechpiętrowy przy ul. Sobieskiego L. or. 15. L. sp. 191/IV., nabył Mojżesz Grüss od Wacława i Janiny Nowakowskich za cenę 14.000 dolarów.

6. Część (1/2) domu parterowego przy ul. Masarskiej L. or. 4. L. sp. 199/XIX., nabył Dr. Juljan Gertler od Reginy Singer za cenę 15.000 złotych.

7. Grunt lwh. 582/IV. przy ul. Biskupiej, wydzielony jaku nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 6/IV., nabyli po połowie Roman i Eleonora z Aleksandrowiczów Weindlingowie od Krakowskiego Towarzystwa Wzajemnych Ubezpieczeń w Krakowie za cenę 9.566 dolarów.

8. Grunt lwh. 664/XVI. przy ul. Juljusza Lea, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 316/XVI., nabyli po połowie Łukasz i Teresa Łysiakowie od Franciszki Imielskiej za cenę 2.000 złotych.

9. Dom jednopiętrowy przy ul. Krupniczej L. or. 18. L. sp. 10/IV., nabyli po połowie Wacław Nowakowski i Karol Talenta od Izabeli Krasickiej i Marji Michałowskiej za cenę 200.000 złotych.

10. Grunta, lwh. 250/VIII. i lwh. 515/VIII. przy ul. Starowiślnej, nabyli po połowie Hirsch i Ryfka Sybirscy od Leona i Marji Piątkowskich, oraz Czesława i Urszuli Wiśniewskich za cenę 12.720 dolarów.

11. Część (18/24) domu dwupiętrowego przy ul. Strzeleckiej L. or. 15. L. sp. 258/VI., nabyli po (9/24) Józef i Walerja Jarzyńscy od Kornelji 1⁰ Mieczkowskiej 2⁰ Brygowej za cenę 8.250 dolarów.

12. Część (2/4) gruntu lwh. 56/XIX. obok ul. Grzegórzeckiej, nabyli po (1/4) Jan i Aniela Gargowie od Romualda Przeworskiego za cenę 1.000 dolarów.

13. Dom dwupiętrowy przy ul. Tynieckiej L. or. 3. L. sp. 269/XI., nabył Rudolf Langauer od Dr. Franciszka Skiby za cenę 82.000 złotych.

14. Dom jednopiętrowy przy ul. Duchackiej L. or. 20. L. sp. 150/XVIII., nabyła Marja Missonowa od Henryka Guzikowskiego za cenę 22.350 złotych.

15. Część (2/4) domu trzechpiętrowego przy ulicy Rzeszowskiej L. or. 4. L. sp. 607/VIII., nabyli po (1/4) Dr. Józef i Marja Spirowie od Fryderyka Weingrüna za cenę 12.152 dolarów.

16. Dom trzechpiętrowy przy ul. Rejtana L. or. 8. L. sp. 509/XXIV., nabyła Salomea z Dembitzerów Friedmannowa od Marji 1⁰ Emilewiczowej 2⁰ Lachowskiej za cenę 10.250 dolarów.

17. Część (8/9) domu dwupiętrowego przy pl. Zgody L. or. 4. L. sp. 83/XXII., nabyła Czarna z Freidenfeldów Beerowa od Löbla, Lazara, Salomona i Markusa Rakowera, oraz z Rakowerów, Reginy Landy, Heleny Anisfeld i Freidy Włodawer za cenę 5.333 dolarów.

18. Dom parterowy przy ul. Barskiej L. or. 84. L. sp. 35/X., nabyli po połowie Michał i Franciszka Faberowie od Racheli Lindenberger vulgo Vogelhut za cenę 13.250 dolarów.

19. Grunt lwh. 791/XXII., przy ul. Długosza, nabyła Karolina Ozga od Stefanji Kopty za cenę 6.000 złotych.

20. Część (3/16) domu parterowego przy ul. Wielickiej L. or. 23. L. sp. 36/XXII., nabył Eljasz Kops od Stanisława Wołoszynowskiego za cenę 380 dolarów.

21. Grunt lwh. 252/X. przy ul. Barskiej, nabył Lubin Piotrowski od Maksa i Ernestyny Kannengiesserów za cenę 1.000 dolarów.

22. Część (2/8) domu jednopiętrowego przy ulicy Zatorskiej L. or. 11. L. sp. 75/X., nabyli po (1/8) Fran-

ciszek i Marja Bilscy od Jana Krzemińskiego za cenę 2.500 złotych.

23. Grunt lwh. 241/X. obok ul. Salezjańskiej, nabył Henryk Scheidlinger od Karola Kadulskiego za cenę 2.500 złotych.

II. Przez inne kontrakty.

1. Część (1/4) domu dwupiętrowego przy ulicy Dajwór L. or. 23. L. sp. 471/VIII., wartości 9.000 zł. nabyła w drodze darowizny Breindla Schönwald od Józefa Schönwalda.

2. Część (168/1152) domu parterowego przy ul. Zaścianek L. or. 12 L. sp. 64/XIII., wartości 1.900 złotych, nabyli w drodze darowizny Zofja (51/1152) i Franciszek (117/1152) Pasternakowie od Katarzyny Pasternak.

3. Część (3/12) domu jednopiętrowego przy ul. Mogilskiej L. or. 78a L. sp. 247/XIX., wartości 7.000 złotych, nabyli w drodze darowizny po 1/12 Marja, Mieczysław i Adam Karwatowie od Józefa Karwata.

4. Część (1/2) domu jednopiętrowego przy ul. Janowa Wola L. or. 11 L. sp. 425/XXII., wartości 7.500 złotych, nabyła w drodze darowizny Antonina Polakówna od Anieli Polak.

5. Część (6/12) domu jednopiętrowego przy ul. Salinarnej L. or. 9 L. sp. 325/XXII., wartości 9.000 złotych, nabyli w drodze darowizny po 1/2 Leon Wettstein oraz z Wettsteinów Gusta Gottlaub, Salomea Müller, Olga Waldmann, Regina Steinerowa i Helena Waldmanowa od Jakōba Wettsteina.

6. Część (1/4) domu jednopiętrowego przy ul. Kalwaryjskiej L. or. 58 L. sp. 465/XXII., wartości 7.000 złotych, nabył w drodze darowizny Mieczysław Stępiński od Kazimierza Stępińskiego.

7. Grunt lwh. 379/X przy ul. Salezjańskiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 9/X., wartości 2.500 złotych, nabyli w drodze darowizny po połowie Rudolf i Józefa Szewczykowie od Anny Czopkowej.

8) Dom parterowy przy ul. Wiejskiej L. or. 8 L. sp. 32/XXI., wartości 4.000 złotych, nabyli w drodze darowizny po połowie Karol i Józefa Wróblowie od Marji Wróbel.

III. Przez śmierć właściciela.

1. Część (260/480) domu parterowego przy ul. Grzegórzeckiej L. or. 120 L. sp. 45/XX., wartości 12.500 złotych, nabyli po 65/480 Adam, Mikołaj i Piotr Kofin oraz Antonina z Kofinów Dańcowa w spadku po śp. Katarzynie Kofin.

2. Dom parterowy przy ul. Grzegórzeckiej L. or. 42 (44) L. sp. 8/XIX., oraz grunt lwh. 635/XIX. przy tejże ulicy łącznej wartości 34.500 złotych, nabyli po 1/4 Scheindla, Chana, Franciszka i Stefan Littmannowie w spadku po błp. Aleksandrze Littmannie.

3. Część (8/32) domu jednopiętrowego przy ul. Madalińskiego L. or. 17 L. sp. 194/XI., wartości 12.500 złotych, nabyli Janina (2/32) zaś Franciszek i Eugenjusz (po 3/32) Rupniewscy w spadku po śp. Franciszku Rupniewskim.

4. Część (1/3) domu jednopiętrowego przy Rynku Dębnickim L. or. 4 L. sp. 222/XI., wartości 18.000 złotych, nabyła Elżbieta Ungeheuer w spadku po śp. Karolu Ungeheuerze.

5. Część (1/2) domu parterowego przy ul. Kazimierza Wielkiego L. or. 130 L. sp. 15/XVI., wartości 5.850 złotych, nabył Franciszek Janowski w spadku po śp. Janie Janowskim.

6. Część (3/30) domu parterowego przy ul. Miechowskiej L. or. 3 L. sp. 36/XIV., wartości 3.000 złotych, nabyli po 1/30 Wojciech Podgórski, Karolina Wiktor i Marja Niedzielska w spadku po śp. Józefie Podgórskim.

7. Część (1/2) domu dwupiętrowego przy ul. Krakusa L. or. 22 L. sp. 226/XXII., wartości 70.840 złotych, nabyła Marja Jerschinowa w spadku po śp. Anieli Pachońskiej.

8. Grunt lwh. 947/XXI. obok ul. Płaszowskiej, wartości 3.575 złotych, nabyli po 1/3 Julja, Stanisław i Wojciech Finowie w spadku po śp. Wiktorji z Rybków Finowej.

9. Dom jednopiętrowy przy ul. Żytniej L. or. 5 L. sp. 9/XVIII., wartości 14.753 złotych, nabyli po połowie Edward i Bronisława Czupkowie w spadku po śp. Władysławie Czupkównej.

Kraków, dnia 25 lutego 1932 r.

WYKAZ KONSENSÓW

na zamieszkanie względnie użytkowanie wykonanych budowli, udzielonych w miesiącu lutym 1932 r.

I. Nowe domy.

1) Ul. Krowoderska L. or. 6 (lsp. 524 Dz. IV.) własność Rappaporta Maurycego, dom 4-ro piętr. narożny z poddaszem i suter. (reskr. Mgtu z dnia 12/II. 1932 r. L. B. a. Insp. 161/31/C).

2) Ul. św. Łazarza L. or. 19 (lsp. 12.399 Dz. VI.) własność Antoniego Paczki, dom I. piętr. z izbą na poddaszu (reskr. Mgtu z dnia 6/II. 1932 r. L. B. a. Insp. 20/32/B.).

3) Ul. Kapelanka L. or. 40 (lsp. 210 Dz. X.) własność Góralik Anny, dom part. (odebrano część tj. pokój z kuchnią po prawej stronie) (reskr. Mgtu z dnia 20/II. 1932 r. L. B. a. Insp. 803/31/D.).

4) Ul. Czarodziejska L. or. 6 (lsp. 303 Dz. XI.) własność Hojki Mieczysława, dom I. piętr. (reskr. Mgtu z dnia 11/II. 1932 r. L. B. a. Insp. 6/31/D.).

5) Ul. Salwatorska L. or. 5 (lsp. 217 Dz. XII.) własność Winsch Zofji, dom I. piętr. z poddaszem i suter. (reskr. Mgtu z dnia 13/II. 1932 r. L. B. a. Insp. 164/31/C.).

6) Ul. Słoneczna L. or. 1 (lsp. 237 Dz. XII.) własność Sobesto Jadwigi, dom II. piętr. (odebrano 3 sklepy, 2 mieszkania w parterze po prawej stronie od wejścia) (reskr. Mgtu z dnia 8/II. 1932 r. L. B. a. Insp. 373/31/C.).

7) Ul. Filarecka L. or. 2a (lsp. 236 Dz. XII.) własność Fiszman Reginy i Natowicz Salomei, dom 3 piętr. z poddaszem (reskr. Mgtu z dnia 6/II. 1932 r. L. B. a. Insp. 381/31/C.).

8) Ul. Kaz. Wielkiego L. or. 108b (lsp. 325 Dz. XV.) własność Klimczyk Józefy, dom 3 piętr. (reskr. Mgtu z dnia 6/II. 1932 r. L. B. a. Insp. 59/32/C.).

9) Ul. Jadwigi z Łobzowa L. or. 22 (lsp. 194 Dz. XVI.) własność Kubatego Marjana, dom I. piętr. (reskr. Mgtu z dnia 17/II. 1932 r. L. B. a. Insp. 168/31/C.).

10) Ul. Łanowa L. or. 23 b (lsp. 328 Dz. XXI). własność Kozłowskiego Franciszka, dom parter. (odebrano pokój z kuchnią) (reskr. Mgtu z dnia 1/II. 1932 r. L. B. a. Insp. 578/31/D.).

11) Ul. Koszykarska L. or. 18 (lsp. 305 Dz. XXI.) własność Firka Karola, dom parter. (reskr. Mgtu z dnia 8/II. 1932 r. L. B. a. Insp. 603/31/D.).

12) Ul. Zamojskiego L. or. 7 (lsp. 830 Dz. XXII.) własność Pomeranza Jakóba Majera, dom 4-ro piętrowy (reskr. Mgtu z dnia 13/II. 1932 r. L. B. a. Insp. 303/31/D.).

II. Nadbudowy, przebudowy i dobudowy.

1) Ul. Sławkowska L. or. 11 (lsp. 279 Dz. I.) własność Jugendfeind Agnieszki i Spiss Dr. Marji, 2-u piętr. oficyna lewa i tylna, oraz parterowa prawa (reskr. Mgtu z dnia 23/II. 1932 r. L. B. a. Insp. 147/31/A.).

2) Ul. Dietlowska L. or. 36 (lsp. 27 Dz. VII.) własność Horowitza Izaaka, dobudowa 2 piętr. oficyny z poddaszem w bocznem prawem podwórzu (reskr. Mgtu z dnia 13/II. 1932 r. L. B. a. Insp. 730/31/A.).

3) Ul. Florjańska L. or. 49 (lsp. 367 Dz. I.) własność Strassberga Szymona i Birnbauma Dawida, nadbudowa 2 p. oficyny tylnej (reskr. Mgtu z dnia 8/II. 1932 r. L. B. a. Insp. 523/31/A.).

4) Ul. Wielopole L. or. 11 (lsp. 252 Dz. VI.) własność Krakowskiej Kongregacji Kupieckiej, nadbudowa 3 piętr. (reskr. Mgtu z dnia 8/II. 1932 r. L. B. a Insp. 1832/B.).

5) Ul. Emaus L. or. 30 (lsp. 145 Dz. XIII.) własność „Stowarzyszenia Rodziny Sierocej“, nadbudowa części I. piętra i adaptacje parteru (reskr. Mgtu z dnia 20/II. 1932 r. L. B. a. Insp. 498/31/B.).

6) Ul. Czarnowiejska L. or. 76 (lsp. 138 Dz. XIV.) własność Silbigera Szymona, adaptacja stróżówki (reskr. Mgtu z dnia 11/II. 1932 r. L. B. a. Insp. 336/31/C.).

7) Ul. Kaz. Wielkiego L. or. 136 (lsp. 112 Dz. XVI.) własność Krzyżewskich Mieczysława i Tekli, dobudowa 2 piętrowej oficyny mieszkalnej (reskr. Mgtu z dnia 12/II. 1932 r. L. B. a. Insp. 55/32/C.).

8) Ul. Mazowiecka L. or. 57 (lsp. 219 Dz. XVII.) własność Dąbrowskiego Władysława, dobudowa i adaptacja oficyny prawej parterowej na mieszkanie (reskr. Mgtu z dnia 14/II. 1932 r. L. B. a. Insp. 606/31/B.).

9) Ul. Rejtana L. or. 7 (lsp. 486 Dz. XXII.) własność Goldmanna Henryka, nadbudowa poddasza (reskr. Mgtu z dnia 8/II. 1932 r. L. B. a. Insp. 12/32/D.).

10) Pl. Zgody L. or. 16 (lsp. 224 Dz. XXII.) własność Brühanda Chiela, przebudowa mieszkania na sklep (reskr. Mgtu z dnia 8/II. 1932 r. L. B. a. Insp. 902/31/D.).

Kraków, dnia 29 lutego 1932 r.

WEZWANIE

do składania ofert na dzierżawę miejskiej piekarni mechanicznej w Krakowie.

Gmina miasta Krakowa wydzierżawi na zasadzie uchwały Rady miasta miejską piekarnię mechaniczną, położoną w Dz. XXII przy ul. Ludowej L. 4 o 4-ch piecach i maszynach systemu Firmy Werner i Pfleiderer w Wiedniu, wraz z urządzeniem i całym sprzętem piekarskim.

Informacji o warunkach dzierżawy udziela Wydział VIII. Magistratu, drzwi Nr. 3 w godzinach urzędowych, tam też należy składać w zapieczętowanych kopertach oferty z napisem „Oferta na dzierżawę piekarni miejskiej“, w terminie do 15 marca 1932. Gmina zastrzega sobie prawo swobodnego wyboru ofert względnie, nieprzyjęcia żadnej.

Kraków, dnia 18 lutego 1932 r.

Prezydent miasta:

wz. *Dr. St. Klimecki* w. r.

Nr. VIII — błonia/32.

OGŁOSZENIE.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa ogłasza przetarg ustny

na dzierżawę 10-ciu stanowisk dla sprzedaży wyrobów cukierniczych, owoców, wody sodowej i t. p. na Błoniach w czasie od 1 kwietnia do 30 września b. r.

Warunki są do przejrzenia w Komisarjacie Targowym Magistratu (oficyna parter) w godzinach między 12-tą a 24-tą.

Przetarg odbędzie się dnia 16 marca br. o godzinie 12-tej w południe w Wydziale VIII — Magistratu.

Kraków, dnia 19 lutego 1932 r.

OGŁOSZENIE PRZETARGU

na materjały i roboty dla Wodociągu m.

Zarząd Wodociągu miejskiego zwraca uwagę interesowanych na ogłoszenie ofertowe w sprawie dostawy materjałów i wykonywania robót w okresie 1932/33 — wywieszone na tablicach ogłoszeń w Magistracie i Biurze wodociągowem, obejmujące dostawę węgla, smarów, uszczelnień, drzewa opałowego, metali, żelaza i stali, materjałów budowlanych, odlewów żelaznych, rur ołowianych, armatur, rur gazowych, artykułów technicznych, oraz roboty budowlane.

Termin składania ofert w Zarządzie wodociągu miejskiego do dnia 15 marca włącznie, otwarcie tychże w dniu 17 marca o 12-tej w południe.

W najbliższych tygodniach (do końca marca b. r.) będzie miało Budownictwo miejskie Oddz. A. do oddania różne drobne roboty konserwacyjne w budynkach gminnych a to: roboty murarskie, ciesielskie, stolarskie, ślusarskie, szklarskie, malarskie, pokostnicze, kaflarskie, blacharskie i instalacyjne za łączną kwotę około 2.000 złotych.

Roboty te, względnie dostawy materjałów z nimi związane, oddawane będą z wolnej ręki po cenach ugodzonych bez formalnego przetargu.

Budownictwo miejskie Oddział B. (Kanalizacja) zakupi w miesiącu marcu 1932 r.:

2 beczki teru czeskiego
30 m. rur kamionkowych o śr. 0·15 m.
20 „ „ „ „ „ 0·20 „
20 „ „ „ „ „ 0·25 „
10 „ łuków „ „ „ 0·15 „

Elektryfikacja gminy Rakowice.

W dniu 22 bm. została uruchomiona przez krakowską Elektrownię miejską sieć napowietrzna rozdzielcza i oświetlenia publicznego w gminie Rakowice, w obecności Tymczasowego Zarządu tejże w osobie pułk. Sasewicza i dyrektora krakowskiej Elektrowni m. inż. Dubeltowicza.

Oświetlone zostały wszystkie ulice w powyższej gminie o długości trasy około 5 km. — 88 lampami à 60 watt.

WIADOMOŚCI O USTAWACH I ROZPORZĄDZENIACH z miesiąca lutego 1932 r.

Dziennik Ustaw RZP.

Nr. 8, poz. 54. Rozp. Min. Robót publicznych z dnia 16 stycznia 1932 r. w sprawie zmian w rozporządzeniu z dnia 22 marca 1929 r. o egzaminach, wymaganych dla uzyskania prawa kierowania robotami budowlanemi i wykonywania projektów (planów) tych robót.

Nr. 10, poz. 60. Ustawa z dnia 21 stycznia 1932 r. zmieniająca niektóre przepisy postępowania karnego.

Dziennik Urzędowy Min. Skarbu.

Nr. 4, poz. 79. Wykładnia ustawy o opłatach stemplowych, ustalona przez Ministra Skarbu.

Nr. 5, poz. 94. Okólnik z dnia 5 lutego 1932 r. L. D. V. 5023/2/32 w sprawie przesunięcia terminu wnoszenia podań o ulgi z tytułu nowowzniesionych budynków mieszkalnych dla płatników podatku dochodowego.

Nr. 5, poz. 95. Okólnik z dnia 8 lutego 1932 r. L. D. V. 2525/1/32 w sprawie trybu egzekucji należności podatkowych w wypadkach wniesienia przez podatników podań o rozłożenie na raty względnie odroczenie spłaty należności. Podania te nie uzasadniają wstrzymanie egzekucji.

Nr. 5, poz. 96. Okólnik z dnia 8 lutego 1932 r. L. D. V. 5247/2/32 w sprawie odroczenia terminu do składania zeznań o dochodzie na rok 1932 dla osób fizycznvch i spadków wakujących.

Dziennik Urzędowy Min. Spraw Zagranicznych.

Nr. 2, poz. 9. Komunikat w sprawie Miejskiego Domu Wycieczkowego w Krakowie.

Samorząd Miejski Nr. 3 z 1932 roku zawiera:

Druk sejmowy Nr. 445 zawiera wniesiony przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w dniu 12/I. b. r. projekt ustawy, nowelizującej rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 III. 1928 r. o ewidencji i kontroli ruchu ludności. Według projektu gminy będą mogły pobierać pewne opłaty za czynności i poświadczenia urzędowe, przyczem grzywny wymierzane na zasadzie art. 25 przytoczonego rozporządzenia przypadać będą gminom.

Orzecznictwo Najwyższego Trybunału Administracyjnego i Sądu Najwyższego.

a) Podatek od lokali.

1) Najwyższy Trybunał Administracyjny po przeprowadzonej w dniu 20/XI. ub. r. rozprawie wydał wyrok, w którym oddalił rewizję Magistratu m. Poznania od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu w przedmiocie podatku od lokali.

Zasada prawna. Będące w ruchu urządzenia mechaniczne (maszyny, motory i t. d.), które znajdują się w budynku nieprzeznaczonym i nieużywanym na mieszkania, kwalifikują dany budynek, jako budynek fabryczny w rozumieniu art. 3. pkt. 2 ustawy z 2 sierpnia 1926 (poz. 550 Dz. Ust.) o podatku od lokali.

Przebieg sprawy. Magistrat m. Poznania wymierzył firmie „Śpichlerze Poznańskie“, Tow. z ogr. odp. w Poznaniu od spichlerza na przeładowni miejskiej podatek od lokali za rok 1928, oddalając następnie wniesiony przez tę firmę sprzeciw.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu, do którego firma wniosła skargę, wyrokiem z dnia 18/XII. 1929 r. uchylił powyższą rezolucję i zwolnił powódkę od nałożonego na nią podatku. Wyrok opiera się na opinji Inspektora Pracy, że firmę „Śpichlerze Poznańskie“ zaliczyć należy do zakładów przemysłowych, a jej budynek uważać za budynek fabryczny, wobec czego sąd uznał, że sporem objęty lokal, jako mieszczący się w budynku fabrycznym nie podlega podatkowi od lokali w myśl art. 3 pkt. 2 ustawy z dnia 2/VIII. 1926 r. (Dz. Ust. poz. 550).

Przeciw temu wyrokowi wniósł pozwany Magistrat rewizję do N. T. A.

Motywy wyroku. N. T. A. zauważył co następuje:

Według cytowanego przepisu ustawy, podatkowi od lokali nie podlegają m. i. budynki fabryczne, przeznaczone na cele przemysłowe, z wyłączeniem budynków mieszkalnych.

Pismo rewizyjne przyznaje wprawdzie, że część budynku, o który chodzi, zajętą na urządzenia mechaniczne do czyszczenia i gatunkowania zboża, uważać należy za warsztat przemysłowy, jednakowoż, ponieważ urządzenia te nie służą ani do fabrykacji (produkcji) ani do przeróbki przedmiotów, lecz do czyszczenia i gatunkowania zboża i nasion, przeto brak zdaniem pozwanego cech istotnych, mogących nadać budynkowi charakter budynku fabrycznego.

Zarzut ten należało uznać za nieuzasadniony, gdyż samo istnienie w tym budynku, niesłużącym do celów mieszkalnych, pewnych urządzeń mechanicznych (maszyn, motorów etc.), które — co jest niespornem, znajdują się w ruchu, wystarcza do zakwalifikowania tego budynku jako budynek fabryczny, w rozumowaniu cytowanego art. 3 pkt. 2 ustawy o podatku od lokali.

Bez znaczenia jest zatem, czy odbywający się w tym lokalu proces mechaniczny jest produkcją, czy też przeróbką, lub uszlachetnieniem towarów.

Wbrew przeto wywodom pozwanego należało w myśl powyższych rozważań uznać budynek powódki za budynek fabryczny.

Bez znaczenia jest zarzut, że powódka nie opłaca rzekomo podatku przemysłowego, okoliczność ta nie ma bowiem istotnego dla sprawy znaczenia, gdyż cytowany wyżej art. 3 ustawy o podatku od lokali zwalnia w pkcie 3 budynki fabryczne, przeznaczone na cele przemysłowe, bez względu na opłacanie lub nieopłacanie podatku przemysłowego przez zajmującego takie lokale.

Bez znaczenia jest wreszcie okoliczność, że nazwa firmy nie wskazuje na fabryczny charakter przedsiębiorstwa.

W tym stanie rzeczy niedopatrzył się N. T. A., błędnego zastosowania cytowanego wyżej artykułu ustawy w tem, że Sąd uznał budynek, o który chodzi, za wolny od podatku od lokali. Wobec tego należało rewizję oddalić.

a) Wykonywanie przechodu, przejazdu i przepędu przez cudzy grunt, choćby przez większą ilość członków gminy, jednak w interesie lepszego zagospodarowania własnych gruntów, nie uzasadnia nabycia tych służebności na rzecz gminy przez zasiedzenie.

b) Używanie ścieżki na obcym gruncie przez członków gminy nie uzasadnia zasiedzenia prawa przechodu na rzecz gminy, jeżeli gmina niewykonywała żadnych czynności w celu przeznaczenia ścieżki na dobro ogółu członków gminy, ani dla utrzymania ścieżki.

b) Osoba interesowana ma prawo odwołania.

Osoba, zatrudniona w zakładzie pracy, dla której nakaz inspektora pracy, dotyczący usunięcia stwierdzonych w danym zakładzie uchybień, powoduje pośrednio konieczność zaniechania wykonywanych przez nią w tym zakładzie czynności, nie ma legitymacji do wniesienia odwołania od tego nakazu w toku instancji, przewidzianych art. 10, 11 i 13 rozp. Prezydenta Rz. o inspekcji pracy z 14 lipca 1927 r. Dz. Ust. poz. 590.

c) Kwestja zaliczalności do wysługi emerytalnej okresu bezpłatnego urlopu w służbie austrjackiej.

Urlop bez uposażenia w służbie austrjackiej nie podlega w myśl art. 81 ustawy emerytalnej z 11 grudnia 1923 r. Dz. Ust. poz. 46/1924, zaliczeniu do emerytury, a to wobec zastrzeżenia w art. 81 niemożności korzystniejszego zaliczenia służby zaborczej oraz wobec przepisu art. 38 pkt. b) powołanej ustawy emerytalnej.

(Wyrok z 4 grudnia 1930 r. L. rej. 276/29).

d) Obowiązek gmin dostarczania pomieszczeń kwaterunkowych osobom wojskowym.

W wyroku z 9 stycznia 1931 r. L. rej 5065/29 N. T. A. orzekł, iż zawarty w art. 12 ustawy o zakwaterowaniu wojska w czasie pokoju z 15 lipca 1925 r. (Dz. U. poz. 681) obowiązek gminy do wynajęcia nieruchomości celem dostarczenia oficerom i żonatym podoficerom pomieszczeń kwaterunkowych obejmuje również i podnajem.

MIEJSKI DOM WYCIECZKOWY

W KRAKOWIE, ALEJA 3-go MAJA. TEL. 181-80

Dom służy w pierwszym rzędzie na pomieszczenie wycieczek szkolnych, mogą jednakowoż z niego korzystać wycieczki młodzieży pozaszkolnej, nauczycielskie, szkół akademickich, członków towarzystw turystycznych, oraz instytucyj odbywających wycieczki turystyczne, wreszcie drużyny i zespoły wędrowne uczniów, oraz pojedynczy uczniowie odbywający wycieczki piesze, wioślarskie, narciarskie, kolarskie itp.

Miejski Dom Wycieczkowy zbudowano w najpiękniejszej dzielnicy Krakowa, w sąsiedztwie Parku Dra Jordana, z wspaniałym widokiem na kopiec Kościuszki, w odległości 10 minut pieszej drogi od Rynku Głównego, przy linji tramwajowej Nr. 4.

Przy budowie uwzględniono wymagania nowoczesnego budownictwa i higjeny, obfitość zaś słońca i światła, obszerne sypialnie, dobra wentylacja, łóżka sprężynowe z materacami zapewniają należyty wypoczynek.

Z domu wycieczkowego można korzystać również i w porze zimowej, a to ze względu na centralne ogrzewanie. Pozatem dom posiada bieżącą ciepłą i zimną wodę, zarówno w umywalniach, jakoteż i w sali natrysków.

Cena za dobę dla wycieczek szkolnych z Rzeczypospolitej oraz dla wycieczek szkolnych z zagranicy narodowości polskiej wynosi 80 gr. Drużyny i zespoły wędrowne uczniów, względnie pojedynczy uczniowie z Rzeczypospolitej lub Polonji zagranicznej płacą za nocleg po 1·00 zł., nauczycielstwo po 1·20 zł., wszyscy zaś inni po 3·00 zł. Wycieczki z zagranicy niepolskiej narodowości płacą od zł. 1·50 do 5 zł. W należytości mieści się opłata za pościel, służbę, światło, opał i wodę. Natryski dla młodzieży szkolnej bezpłatnie, dla innych osób 50 gr.

Dom posiada 19 sypialń zbiorowych, na łączną ilość 200 łóżek. Na każdem piętrze świetlica, względnie odpowiednio urządzony hall.

Wycieczki reflektujące na pobyt w Miejskim Domu Wycieczkowym winny zabezpieczyć nocleg na 14 dni naprzód, oznaczając dokładnie dzień i godzinę przybycia, nazwisko prowadzącego wycieczkę, liczbę i płeć uczestników, miejscowość, oraz charakter i cel wycieczki. Po zabezpieczeniu terminu w zarządzie domu, należy przesłać odpowiednią zaliczkę do Kasy miejskiej.

Wycieczki liczące mniej niż 10 uczestników oraz samotni zgłaszać się mogą u zarządcy domu bez poprzedniego zgłoszenia, nie później jednak, niż do 16-tej godziny danego dnia. Późniejsze zgłoszenie na nocleg będzie uwzględnione tylko wyjątkowo, w miesiącach zimowych nawet te wycieczki zgłaszać należy przynajmniej na 24 godziny naprzód.

Miejski Dom Wycieczkowy w porozumieniu z T. S. L. dostarcza za minimalną opłatą fachowych przewodników po Krakowie.

Wycieczki mogą na żądanie otrzymać na miejscu śniadanie po cenie własnych kosztów. Obiadów i kolacyj nie wydaje się.

Informacyj udziela odwrotną pocztą Zarząd Miejskiego Domu Wycieczkowego w Krakowie, przy Aleji 3-go Maja w Oleandrach, telefon 181-80.

Nakładem Gminy stoł. król. miasta Krakowa. — Czcionkami Drukarni Muzeum Przemysłowego w Krakowie, ulica Smoleńska Nr. 9

Nr. 3. Kraków, dnia 31 marca 1932 r. Rocznik LIII.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ
STOŁ. KRÓL. MIASTA KRAKOWA.

ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI: Kraków Magistrat, Biuro Prezydjalne. Telefon 125-05.

PRENUMERATA: roczna wynosi 12 zł. (z przesyłką pocztową 14 zł.) cena jednego egzemplarza wynosi 1 zł.

OGŁOSZENIA: cała strona 100 zł., 1/2 strony 50 zł., 1/4 strony 25 zł. — Dział ogłoszeń prowadzi Biuro „Mar" Kraków, Rynek Gł. L. 43. — Telefon Nr. 168-98.

Rozsprzedaż Dziennika oraz przyjmowanie zgłoszeń na prenumeratę uskuteczniają: Dziennik Podawczy Magistratu. — Księgarnia Krzyżanowskiego, Kraków, Rynek Gł. A—B. — Księgarnia L. Frommera, Kraków, ul. Florjańska L. 39.

TREŚĆ NUMERU:

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Ministerstwo Skarbu
L. 7663/D. B. Em.
W sprawie wypłaty dodatku mieszkaniowego emerytom.

Na mocy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 lipca 1924 r. (Dz. U. Nr. 69 poz. 673) dodatek na mieszkanie przysługuje wszystkim emerytom, pobierającym uposażenie emerytalne tak cywilne, jak i wojskowe ze Skarbu Państwa na podstawie ustawy emerytalnej z dnia 11/XII. 1923 r. (Dz. U. 1924 Nr. 6 poz. 46) w takim stosunku procentowym, w jakim pozostaje ich uposażenie emerytalne do uposażenia pobieranego ostatnio w służbie czynnej, przyczem należy uwzględnić postanowienia art. 82 i 108 powołanej ustawy emerytalnej.

Emeryci mieszkający w Warszawie otrzymują dodatek według I. klasy miejscowości — emerytom zaś, którzy otrzymali zezwolenie na pobieranie emerytury poza granicami państwa, dodatek ten nie przysługuje.

Dodatek ten za miesiące czerwiec, lipiec, sierpień 1924 r. winien być wypłacony przy najbliższej wypłacie uposażenia emerytalnego, w przyszłości zaś winien być wypłacony każdego miesiąca z góry, aż do końca 1924 r. łącznie z uposażeniem emerytalnem.

Wydatek z tą wypłatą związany należy zarachować na §§ 9 i 10 Dz. 4, budżetu Ministerstwa Skarbu.

Od wypłaconego dodatku na mieszkanie nie należy pobierać podatku dochodowego. W sprawie 3% opłaty przewidzianej w art. 7, ustawy emerytal. z dnia 11/XII. 1923 r. (Dz. U. Nr. 6/924 poz. 46) wydane zostanie oddzielne zarządzenie.

Dla uniknięcia wątpliwości zaznacza się, że moc Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 lipca 1924 r. nie rozciąga się na wdowy i sieroty, jak również na osoby pobierające zaopatrzenie w drodze pozaustawowej, pensje weterańskie, oraz renty inwalidzkie, prowizje salinarne lub tytoniowe.

Za Ministra Skarbu:
Ossowski mp.
Zastępca Dyrektora Departamentu.

Reskryptem z dnia 24/III. 1932 r. Nr. Prez. Pers. og. 84/32 P. Prezydent miasta podał powyższe zarządzenie Ministerstwa do wiadomości wydając równocześnie potrzebne zarządzenia.

L. IX. B. chor. zak. 545/32.

ZARZĄDZENIE

Prezydenta stoł. król. miasta Krakowa

z dnia 29 marca 1932 r.

w sprawie zwalczania wścieklizny u zwierząt.

Z powodu stwierdzenia wścieklizny w Dzielnicy XXII. (Podgórze) i III. (Nowy Świat) Magistrat na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22 sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77. poz. 673, art. 70) i rozporządzenia Ministerstwa Rolnictwa z dnia 9-go stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167 § 339) zarządza:

1) W Dzielnicy XXII. (Podgórze), XXI. (Płaszów), IX. (Ludwinów), X. (Zakrzówek), XI. (Dębniki) i w dzielnicy I. (Śródmieście), II. (Wawel), III. (Nowy Świat) i XII. (Półwsie) t. j. na obszarze zagrożonym zarazą wścieklizny, należy wszystkie psy trzymać stale na uwięzi. Swobodne puszczanie psów i kotów jest zakazane. Wyjątek stanowią psy myśliwskie i policyjne tylko w czasie używania ich do pracy.

2) Obowiązek trzymania psów na uwięzi lub zaopatrzenie ich w bezpieczne kagańce i prowadzenie na smyczy dotyczy także psów wprowadzonych do obszaru zagrożonego.

3) Wprowadzanie psów z obszaru zagrożonego dopuszczalne jest tylko za zezwoleniem Magistratu (Wydział IX.-ty Oddział weterynaryjny przy ul. Poselskiej L. 10), po uprzedniem uznaniu psa przez lekarza weterynaryjnego za niepodejrzanego o wściekliznę.

4) Psy i koty z obszaru zagrożonego, co do których nie będą przestrzegane wyżej podane zarządzenia, jakoteż psy schwytane przy obławach będą w terminie 24-ch godzin zgładzone.

Powyższe zarządzenie obowiązuje na przeciąg 3-ch miesięcy, licząc od dnia podania niniejszego zarządzenia do publicznej wiadomości.

Prezydent miasta:

w z. *Dr. St. Klimecki* w. r.

L. VII. drog. 117/932.

OBWIESZCZENIE

Prezydenta stoł. król. miasta Krakowa

z dnia 12 marca 1932 r.

o przedłużeniu ważności kart rowerowych na rok 1932.

Zgodnie z przepisami Rozporządzenia Ministrów Robót Publicznych i Spraw Wewnętrznych z dnia 20 maja 1925 (Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 397) podaje do powszechnej wiadomości, że z dniem 1 kwietnia 1932 r. Magistrat przystępuje do przedłużania ważności kart rowerowych na rok 1932.

Przedłużanie ważności tych kart trwać będzie 90 dni i odbywać się będzie w Magistracie, w biurze Dziennika podawczego na parterze, w godzinach od 5-tej po południu do 8-mej wieczór, t. j. od 17-tej do 20-tej codziennie, z wyjątkiem niedziel i świąt, na ustną prośbę po uiszczeniu w gotówce przypadających opłat (3 zł. 30 gr). Od powyższych opłat zwolnione są karty rowerowe dla rowerów stanowiących własność Skarbu Państwa.

Wzywam przeto wszystkich właścicieli rowerów, aby w zakreślonym powyżej terminie postarali się o przedłużenie ważności posiadanych przez siebie kart rowerowych. Poza tem pozostają w mocy postanowienia rozporządzenia Magistratu z dnia 27 marca 1928 r. L. VII. 6220/928 o kartach i tabliczkach rowerowych.

Równocześnie zwracam uwagę na następujące postanowienia § 86 „Przepisów o używaniu i ochronie ulic oraz o ruchu ulicznym w stoł. król. mieście Krakowie“ z dnia 14 czerwca 1927 L. P. B. 7069/927, które brzmią:

„Każda osoba, jeżdżąca na rowerze na ulicach miasta, powinna zaopatrzyć się w imienną kartę rowerową oraz tabliczkę z numerem.

Używający rowerów powinni kartę rowerową mieć przy sobie i okazywać ją na każde żądanie organów Policji Państwowej i służby drogowej.

Tabliczkę z numerem, który odpowiadać ma numerowi karty rowerowej, należy umocować trwale na rowerze z tyłu pod siodełkiem równolegle do kierownicy i stale utrzymywać na rowerze w stanie czytelnym.

Tabliczki tej nie wolno niczem zakrywać.

O każdej zmianie w posiadaniu rowerów obowiązany jest nowonabywca donieść Magistratowi do dni 3-ch“.

Winni naruszenia postanowień niniejszego obwieszczenia ulegną, o ile dany czyn nie jest zagrożony karą surowszą, po myśli art. 21 ustawy z dnia 7 października 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89 poz. 656) w brzmieniu nadanem mu art. 1 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 18 poz. 151) karze grzywny lub aresztu, albo obu tym karom łącznie.

Niezależnie od tego właściciele rowerów, którzy nie postarają się o przedłużenie ważności swoich kart rowerowych na rok 1932, nie będą dopuszczeni do jeżdżenia rowerami po ulicach miasta.

Prezydent miasta:

Władysław Belina-Prażmowski.

Nr. Prez. Org. Mgtu 14/32.

OBWIESZCZENIE

Magistratu stoł. król. m. Krakowa

z dnia 25 marca 1932

o przeniesieniu Kasy poboru państwowego podatku od nieruchomości.

Z dniem 1 kwietnia 1932 r. zostaje przeniesioną Kasa poboru państwowego podatku od nieruchomości z Wydziału II. Magistratu do Głównej Kasy miejskiej (Gł. gmach Magistratu I p.).

Magistrat stoł. król. m. Krakowa.

REGULAMIN WEWNĘTRZNY

Komisji dla popierania rozwoju miasta Krakowa uchwalony na posiedzeniu tejże Komisji w dniu 8/III. 1932 r.

Art. I.

Do zakresu działania Komisji należą sprawy:

1) Obrona praw Krakowa,

2) Popieranie rozwoju miasta w każdej dziedzinie,

3) Opieka nad jego zabytkowym charakterem,

4) Piecza nad należytym wyglądem miasta pod względem porządkowym,

5) Turystyka,

6) Propaganda.

Art. II.

W sprawach należących do zakresu działania Gminy miasta Krakowa, Komisja:

1) udziela swej opinji na życzenie Prezydenta m.,

2) przedstawia z własnej inicjatywy wnioski dla Prezydenta miasta do regulaminowego traktowania,

W innych sprawach o charakterze publicznym Komisja za pośrednictwem Prezydenta m. przedkłada właściwym czynnikom swe wnioski w formie memorjału, w sprawach zaś zależnych od osób bądź instytucyj prywatnych działa w formie interwencji.

Art. III.

Dla spraw z art. I. pod 1) ustanawia się osobny podkomitet złożony z 5-ciu członków komisji, fachowo obznajomionych z zakresem działania w kierunku obrony praw Krakowa.

Art. IV.

W sprawach z art. I. pod 2), 3) i 4) uprawnienia Komisji są ograniczone z natury rzeczy zakresem działania Sekcji i Komisji Rady miejskiej, bądź władz. W odniesieniu do instytucyj społecznych (jak pod 5) pracujących na terenie Krakowa, Komisja działa porozumiewawczo.

Art. V.

Komisja winna starać się o udział swych członków w tych wszystkich organizacjach społecznych, związkach turystycznych i towarzystwach, których zadania wiążą się z działalnością Komisji, a to celem skutecznej współpracy i uzupełnienia wzajemnych dążności.

Art. VI.

Wszelkie zamierzenia miasta w dziedzinie propagandy (jak pod 6) Krakowa winny być w zasadzie przedstawiane Komisji do opinji.

Prezydent miasta:

w z. *Witołd Ostrowski* mp.

INSTRUKCJA

DLA BIURA PROPAGANDY MIASTA KRAKOWA.

§ 1.

Miejskie Biuro propagandy jest organem wykonawczym Prezydenta miasta i Komisji Rady miejskiej dla popierania rozwoju miasta Krakowa.

§ 2.

Zakres działania Biura jako organu wykonawczego wymienionej Komisji wynika z regulaminu wewnętrznego tejże komisji. Prócz tego Biuro posiada własny zakres działania do którego należy:

a)ześrodkowanie agend propagandowych i informacyjnych w przedmiocie turystyki na terenie miasta Krakowa, a rozdrobnionych dotychczas po niektórych Wydziałach Magistratu.

b) nawiązanie kontaktu z instytucjami zajmującemi się sprawami turystycznemi, sportowemi, propagandowemi, a działającemi na terenie Krakowa,

c) udzielanie pomocy w organizacji atrakcji propagandowych krakowskich, w urządzaniu wystaw, kongresów, zjazdów, zawodów sportowych, w propagandzie prasowej i publicystycznej,

d) prowadzenie ewidencji i statystyki ruchu turystycznego w Krakowie.

§ 3.

Biuro podlega Prezydentowi miasta.

§ 4.

Szef biura bierze udział w pracach i posiedzeniach Komisji z głosem doradczym.

§ 5.

Szef biura ma prawo w sprawach niecierpiących zwłoki komunikować się bezpośrednio z Prezydjum miasta i z Wydziałami Magistratu z pominięciem drogi pisemnej, a to celem usprawnienia działalności Biura.

§ 6.

Czystopisy z Komisji podpisuje Prezydent miasta, natomiast czystopisy wynikające z własnego zakresu działania Biura a wyszczególnionemi w § 2 pod b, c, d, podpisuje Szef Biura.

§ 7.

Biuro korzysta czasowo z lokalu i urządzeń Miejskiego Muzeum Przemysłowego.

Kraków, dnia 15 marca 1932.

Prezydent miasta:

w z. *Witołd Ostrowski* mp.

Zamknięcie przejazdu przez park miejski „Las Wolski“.

Z powodu roztopów wiosennych i zniszczenia nawierzchni dróg dojazdowych do parku i na jego terenie t. j. Aleji Kasu Oszczędności, przejazd przez park zostaje z dniem dzisiejszym zamknięty przypuszczalnie do końca kwietnia b. r. z uwagi na konieczność naprawy tejże.

O otwarciu przejazdu zawiadomi Magistrat ogół mieszkańców.

Kraków, dnia 4 kwietnia 1932 r.

Nr. VIII.—nad st. tg./32.

OGŁOSZENIE.

Z powodu przepełnienia placów targowych, Magistrat postanowił ze względów porządkowych wstrzymać wydawanie przekupniom zezwoleń, na zajmowanie nowych stałych stanowisk targowych na wszystkich placach targowych na dalszy jeden rok tj. do dnia 31 marca 1933 r.

Kraków, dnia 18 marca 1932.

Sprawozdania z posiedzeń Tymcz. Rady Miejskiej.

18-te jawne posiedzenie Tymczasowej Rady miejskiej z dnia 14 marca 1932 r.

Dnia 14 marca 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem Prezydenta miasta Władysława Beliny Prażmowskiego oraz w obecności Wiceprezydentów Dra Ducha Kazimierza, Dra Klimeckiego Stanisława, Dra Landaua Ignacego i Ostrowskiego Witołda, przy udziale 100 członków Rady m., posiedzenie Tymczasowej Rady miejskiej.

Po otwarciu posiedzenia Prezydent miasta poświęcił wspomnienie zmarłemu dnia 6 marca b. r. śp. Księdzu Biskupowi Bandurskiemu, którego obecni uczcili przez powstanie.

Następnie przed porządkiem dziennym Rm. inż. Cybulski przedstawił wniosek Komisji dla spraw Elektrowni:

Rada miasta uchwali: wnieść do Ministerstwa Robót Publicznych podanie celem uzyskania zezwolenia na rozszerzenie obszaru zasilania Elektrowni miejskiej w Krakowie, objętego uprawnieniem rządowem Nr. 125 na gminę Batowice.

Uchwalono.

Poczem przystąpiono do porządku dziennego, a mianowicie:

I. Powołanie Komitetu rozbudowy m. Krakowa.

Rm. b. Min. Prof. Dr. Kumaniecki wnosi:

Na podstawie § 1 rozp. Ministra Skarbu, w porozumieniu z Ministrami Robót Publicznych, Spraw Wewnętrznych i Reform Rolnych z dnia 3 listopada 1927 Nr. 106 poz. 913 Dz. U. R. P. przedstawiam następujący wniosek Komisji Matki:

Powołać nowy Komitet Rozbudowy m. Krakowa w następującym składzie:

A) 1. Władysław Belina Prażmowski, Prezydent miasta jako przewodniczący,

B) Z pośród członków Zarządu miasta i Rady miejskiej:

2. Witołd Ostrowski, Wiceprezydent miasta,
3. Prof. Arch. Józef Gałęzowski, Radca miejski,
4. Dr. Adolf Gross, Radca miejski,
5. Inż. Stefan Strojek, Radca miejski,
6. Dr. Ryszard Reiner, Naczelnik Wydz. I. Mgtu

C) Z pośród osób, przedstawionych Magistratowi przez należące do związków rewizyjnych spółdzielnie mieszkaniowe i spółdzielnie budowlano-mieszkaniowe oraz organizacje zawodowe, pracownicze i robotnicze, stowarzyszenia i związki lokatorów:

7. Dr. Stanisław Estreicher, Prof. Uwiw. Jagiell.,
8. Dr. Franciszek Cikowski, Urzędn. Banku Gosp. Krajowego,
9. Józef Pokorny, Podpułk. w stanie spocz.

D) Z pośród mieszkańców miasta, obeznanych ze sprawą rozbudowy miast:

10. Inż. Franciszek Drobniak, Inżynier górniczy,
11. Dr. Juljan Gertler, Adwokat.

Uchwalono.

II. Wybór delegatów Gminy m. Krakowa do Spółki mieszkaniowej.

(Spadł z porządku dziennego).

III. Sprawa wydzierżawienia bekoniarni.

Referent sprawy Wiceprezydent Dr. Klimecki przedstawia genezę problemu budowy bójni i wydzierżawienia bekoniarni. Powołując się na uchwałę Rady m. z sierpnia 1931 r., która upoważniła Sekcję II. III. i VIII. do zaakceptowania ofert i zawarcia umowy oświadcza, że Sekcje w wykonaniu powyższej uchwały, nie załatwiły wprawdzie merytorycznie tej sprawy, lecz wyłoniły subkomitet, który sprawę tę rozpatrzył i w myśl uchwały Sekcji referent przedkłada wnioski Subkomitetu wraz z punktacjami projektowanej umowy Radzie m. do uchwały.

Po dyskusji, w której podniesiono, że sprawa umowy nie jest jeszcze dostatecznie przygotowana i wymaga szczegółowego rozpatrzenia P. Prezydent miasta poddaje pod głosowanie postawiony przez Rm. Dra Radzyńskiego wniosek:

„Upoważnia się Pana Prezydenta miasta do zawarcia kontraktu dzierżawy bekoniarni miejskiej, po uprzedniem wysłuchaniu opinji Sekcji II.. III. oraz VIII., które zbadają ponownie warunki tej dzierżawy w imieniu Rady miejskiej".

Uchwalono.

IV. Dostawa zaprzęgów dla Zakładu czyszczenia miasta.

Imieniem Sekcji VII. Rm. Inż. Wierzchowski wnosi:

Rada miasta uchwali:

I. Oddać w przedsiębiorstwo dostawę zaprzęgów dla Zakładu czyszczenia miasta do robót, związanych z czyszczeniem dołów kloacznych i kanałów na okres od 27 lutego 1932 do 31 marca 1933 r. Spółce Kopta i Ch. Scheinowitz w Krakowie w wyniku przeprowadzonego w dniu 29 lutego 1932 przetargu po następujących cenach:

Za jeden obrót dwukonnym zaprzęgiem jednej beczki z nieczystościami kloacznemi itp. o pojemności 2 m.:

a) we dnie . . . . Zł. 3·45
b) w nocy . . . . „ 3·45

Za dostawę dwukonnych zaprzęgów do obsługi maszyny Tallarda do wozu rekwizytowego oraz do robót kanalarskich:

a) za 8 godzin pracy jednego dwukonnego zaprzęgu w czasie od godziny 6-ej do 14-ej Zł. 10·90

b) za 6 godzin pracy jednego dwukonnego zaprzęgu w nocy w czasie od godziny 22-ej do godz. 4-tej . . . . „ 10·90

II. Upoważnia się P. Prezydenta miasta, aby na powyższych zasadach zawarł ze spółką Jan Kopta i Ch. Scheinowitz w Krakowie umowę o dostawę zaprzęgów.

Do podpisania umowy obok P. Prezydenta miasta upoważnia się Radców miejskich: inż. Witolda Wierzchowskiego i Dra Rudolfa Żaka.

III. Upoważnia się Sekcję VII. Rady m. do zatwierdzenia w przyszłości imieniem Rady miejskiej oddania dostawy zaprzęgów dla Zakładu czyszczenia miasta.

Uchwalono.

Na wniosek Rm. Dra Langroda Rada m. uchwala en bloc wnioski zawarte w punktach: V., VI., VII., IX., X., XI., XIII., a mianowicie:

V. Utworzenie fundacji dla dostarczania protez mieszkańcom Krakowa z pierwszeństwem dla inwalidów wojennych.

1) Postanawia się kreowanie przez Gminę stoł. król. miasta Krakowa: „Fundacji Gminy miasta Krakowa na wsparcia dla ubogich, względnie dla dostarczania protez mieszkańcom m. Krakowa z pierwszeństwem dla inwalidów wojennych“, z kapitałem 6.768 zł. 19 gr.

2) Do podpisania Statutu fundacyjnego upoważnia się obok Prezydenta miasta względnie jego zastępcy, Radców m.: Dra Bolesława Korolewicza i X. Dra Józefa Niemczyńskiego.

VI. Przyjęcie w Zarząd Gminy fundacji im. Prezydenta m. śp. Jana Kantego Federowicza.

1) Gmina stoł. król. m. Krakowa przyjmuje zarząd fundacji im. Prezydenta miasta śp. Jana Kantego Federowicza i zobowiązuje się każdoroczne odsetki od kapitału fundacyjnego w kwocie 858 zł. 85 gr. ulokowanego na książeczce Kasy Oszczędności m. Krakowa Nr. 330943 rozdawać w dniu 16 lipca każdego roku jako wsparcia dla jednej z podupadłych rodzin mieszczańskich, stale w Krakowie zamieszkałej i do Krakowa przynależnej, względnie w razie braku destynarjuszy powyżej wymienionych udzielać zasiłki dla ubogich zamieszkałych w Krakowie, posiadających prawo do trwałej opieki.

2) Do podpisania statutu fundacyjnego upoważnia się obok Prezydenta miasta względnie jego zastępcy Radców miejskich Dra Bolesława Korolewicza i X. Dra Józefa Niemczyńskiego.

VII. Utworzenie z zapisu Ks. Jana Schindlera odrębnej fundacji na zapomogi dla podupadłych rzemieślników krakowskich.

1) Gmina m. Krakowa postanawia z zapisu Ks. Jana Schindlera przeznaczonego na zapomogi dla podupadłych rzemieślników krakowskich ukonstytuować odrębną fundację pod nazwą „Fundacja Ks. Jana Schindlera na zapomogi dla podupadłych rzemieślników krakowskich“.

2) Gmina m. Krakowa przyjmuje w Zarząd majątek tej fundacji wynoszący po zwaloryzowaniu 7.996 zł. 46 gr. i zobowiązuje się coroczne dochody z tego kapitału, oraz z corocznej dotacji ze stronv Gminy m. Krakowa na rzecz tej fundacji w wysokości 300 zł. aż do restytucji pierwotnego kapitału zakładowego, rozdzielać jako wsparcia dla podupadłych rzemieślników krakowskich wyznania chrześcijańskiego.

3) Rozdawnictwo dochodów fundacyjnych odbywać się będzie corocznie na podstawie ogłoszonego konkursu przez Komitet fundacyjny składający się z 3 radców miejskich i Prezydenta miasta jako przewodniczącego.

4) W razie zniesienia przez władzę fundacyjną z jakichkolwiek powodów niniejszej fundacji, majątek jej przechodzi na rzecz Gminy m. Krakowa, która zobowiązuje się dochody z majątku fundacyjnego użyć na wsparcia dla tych samych lub podobnych celów.

5) Do podpisania statutu fundacyjnego upoważnia Gmina m. Krakowa Prezydenta m. względnie jego zastępcę i Radców miejskich Dra Bolesława Korolewicza i X. Dra Józefa Niemczyńskiego.

IX. Przyjęcie w Zarząd Gminy fundacji imienia Anny ze Strumiłłów Zgierskich Wąsowiczowej.

1) Gmina m. Krakowa przyjmuje w opiekę i zarząd oddaną jej przez Fundatora Dra Zygmunta Wąsowicza fundację imienia Anny ze Strumiłłów Zgierskich Wąsowiczowej, żony Dra Zygmunta Wąsowicza dla wdów i sierot po lekarzach narodowości polskiej, wyznania chrześcijańskiego w Polsce i zobowiązuje się lokować każdoczesny kapitał fundacji w Komunalnej Kasie Oszczędności m. Krakowa na książeczce wkładkowej w walucie dolarów Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej i ściśle według brzmienia załączonego statutu fundacyjnego.

2) Majątek fundacji ma być po wieczne czasy nienaruszalny i na rzecz fundacji zawinkulowany. Gmina miasta Krakowa ręczy za całość i nienaruszalność kapitału fundacji i zobowiązuje się nie przenosić kapitału fundacyjnego do innych miast.

3) Gmina zobowiązuje się zastosować do postanowienia statutu fundacyjnego wyrażonego w ustępie VI.

4) Gminie m. Krakowa przysługuje prawo pobierania 5% rocznie od normalnych dochodów fundacji po wejściu fundacji w życie z tytułu zwrotu kosztów administracji.

5) Gmina m. Krakowa przyjmuje prawa i obowiązki wyrażone w ustępie VIII. statutu fundacyjnego, a w szczególności ma wypłacać dochody osobom wybranym i uskuteczniać rozdawnictwo dochodów fundacyjnych przez powołany Komitet w sposób ustanowiony statutem.

6) W razie gdyby niniejsza fundacja kiedykolwiek przez Władzę uchyloną względnie unieważnioną została, obowiązuje się Gmina m. Krakowa majątek tej fundacji, który w myśl postanowień Statutu przejdzie na jej własność, użyć na pokrewne cele opieki społecznej, utrzymując nadal nazwę fundacji.

7) Do podpisania statutu fundacyjnego upoważnia Gmina m. Krakowa Prezydenta m. względnie jego zastępcę i Radców miejskich Dra Bolesława Korolewicza i X. Dra Józefa Niemczyńskiego.

X. Upoważnienia do załatwienia spraw gruntowych.

Zmienia się częściowo uchwały Rady miejskiej z dnia 11 lipca 1929 r. i z dnia 18 grudnia 1930 r. w przedmiocie upoważnień do załatwiania pewnych spraw gruntowych w zastępstwie Rady miejskiej, a to w następującym kierunku:

1) Ustęp I. lit. A. punkt 1 uchwały z dnia 11 lipca 1929 r. ma brzmieć:

„Jeżeli obszar nabywanego lub pozbywanego gruntu nie przekracza 200 (dwustu) metrów kwadr. a wartość jednego metra kwadr. nie przenosi 25 (dwudziestu pięciu) złotych w złocie w myśl rozporz. Prezydenta R. P. z dnia 13 października 1927 Nr. 88 poz. 790 Dz. U. R. P., albo wprawdzie przekracza tę kwotę, ale wartość całego nabywanego lub pozbywanego obszaru nie przewyższa 2.500 (dwóch tysięcy pięciuset) złotych w złocie w myśl powołanego rozporz. Prez. R. P.“

2) Ustęp I. lit. B. punkt 1 uchwały Rady miejskiej z dnia 11 lipca 1929 r. ma brzmieć:

„Jeżeli obszar nabywanego lub pozbywanego gruntu nie przekracza 500 (pięciuset) metrów kwadr. a wartość jednego metra kwadr. nie przenosi 50 (pięćdziesięciu) złotych w złocie w myśl powołanego rozporz. Prezydenta R. P., albo wprawdzie przekracza tę kwotę, ale wartość całego nabywanego lub pozbywanego obszaru nie przewyższa 10.000 (dziesięciu tysięcy) złotych w złocie w myśl powołanego rozporz. Prezydenta R. P.“

3) Ustęp V. uchwały Rady m. z dnia 11 lipca 1929 r. ma brzmieć:

Do podpisywania umów i dokumentów w powyższych sprawach upoważnia się obok P. Prezydenta m. względnie jego zastępcy PP. Radców m. Inż. Franciszka Drobniaka i Dra Ludwika Merza, a w razie przeszkody Dra Konstantego Grzybowskiego i Dra Kazimierza Jelonka.

4) Upoważnia się Sekcję I. (dla spraw gospodarczych) Rady m. do załatwienia w imieniu Rady miejskiej wszystkich spraw, do których załatwiania Rada miejska uchwałą z dnia 18 grudnia 1930 r. upoważniła wspólnie Sekcję I. i Sekcję III. R. m.

XI. Wykreślenie z wykazu hipotecznego L. 550 Dz. IV. zakazu pozbycia realności.

Zezwolić na wykreślenie z wykazu hipotecznego L. 550 ks. gr. gm. kat. Kraków Dz. IV. Piasek zanotowanego tam zakazu pozbycia tej realności bez zezwolenia Gminy m. Krakowa pod tym jednak warunkiem, że zakaz ten będzie nadal obowiązywał Związek młodzieży przemysłowej i rękodzielniczej w Krakowie.

XIII. Zakupno parceli w Dz. XV. od Zakładu ubezp. pracown. umysłowych.

I. Zakupić dla Gminy m. Krakowa od Zakładu pensyjnego dla funkcjonarjuszy jako Zakładu ubezpieczeń pracowników umysłowych we Lwowie parcelę lkat. 437/17 z realności objętej lwh. 2 ks. gr. gm. kat. Kraków Dz. XV. Nowa Wieś o pow. 61 ar. 78 m. kw. za ryczałtową cenę 590.000 (pięćset dziewięćdziesiąt tysięcy) złotych w złocie w myśl rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 5 listopada 1927 Nr. 97, poz. 855 Dz. U. R. P. pod następującemi warunkami:

A) W miejsce zapłaty części ceny kupna odstąpi Gmina Zakładowi na własność części parcel gminnych lkat. 1784/1 i 1785/1 objętych lwh. 28 ks. gr. gm. kat. Kraków Dz. XII. Półwsie przy ul. Słonecznej, oznaczone kolorem zielonym na planie budownictwa miejskiego z dnia 29 lutego 1932 r. o łącznej powierzchni około 25 ar. 74 m. kw. licząc po 37·50 (trzydzieści siedm i pół) złotych w złocie za jeden metr kw.

B) Reszta ceny zapłacona będzie:

1) w 20 (dwudziestu) równych ratach rocznych począwszy od dnia 1 maja 1933 (tysiąc dziewięćset trzydziestego trzeciego roku),

2) w sposób określony w art. 16 pow. rozporz. Prez. R. P., nigdy jednak poniżej imien. wysokości tej reszty w złotych obiegowych.

C) Od resztującej ceny opłacać będzie Gmina odsetki po 6% (sześć od sta) w stosunku rocznym:

1) za czas od zawarcia kontraktu do dnia 31 marca 1932 r. przy podpisaniu tego kontraktu,

2) a za czas aż do umorzenia wspomnianej reszty w ratach kwartalnych z góry począwszy od dnia 1-go kwietnia 1932 r.

D) W razie zwłoki w uiszczeniu raty kapitałowej lub procentowej:

1) zapłaci Gmina obowiązujące w danym czasie ustawowe odsetki zwłoki,

2) gdyby zaś zwłoka taka a) zachodziła co do trzech rat odsetkowych, b) albo przy jednej racie kapitałowej wynosiła 30 (trzydzieści) dni, będzie Zakład miał prawo za poprzedniem 14-to dniowem, pisemnem zagrożeniem uznać cały, resztujący jeszcze kapitał za natychmiast płatny i ściągnąć go wraz z odsetkami zwłoki.

E) Na zabezpieczenie należytości ubocznych ustanawia Gmina kaucję w kwocie 40.000 (czterdzieści tysięcy) złotych w złocie atoli nie poniżej 40.000 złotych obiegowych.

F) Kontrakt ma być zawarty we formie aktu notarjalnego i Gmina przyznaje mu moc natychmiastowej wykonalności w myśl § 3 ustawy notarjalnej z dnia 25 lipca 1871 Nr. 75 Dz. u. p. austr. co do wszystkich obowiązków płatniczych.

G) O ileby dla rozbudowy domów Zakładu na gruncie, wymienionym w punkcie A) okazało się konieczne utworzenie ulicy poprzecznej od ul. Słonecznej na owym gruncie, tzn. na gruncie, który Zakład nabywa obecnie od Gminy, między parcelą szkolną a wspomnianemi domami, to Gmina wykonywa własnym kosztem tor jezdny, krawężniki i kanalizację uliczną tejże ulicy poprzecznej najdalej do trzech miesięcy od dnia ukończenia wymienionych domów. Inne koszty związane z urządzeniem owej ulicy poprzecznej poniesie Zakład.

H) Na wypadek, gdyby w czasie objęcia przez Gminę na własność powyższej parceli lkat. 437/17 nie były jeszcze usunięte, znajdujące się tam obecnie drewniane budynki urzędnicze, postara się Zakład u Skarbu Państwa o zobowiązanie tej treści, że z chwilą owego objęcia powstaje (zostaje przywrócony) odnośnie do wspomnianej parceli lkat. 437/17 stosunek dzierżawy między Gminą a Skarbem Państwa, odpowiadający ściśle kontraktom dzierżawnym z daty 12 lutego 1921 r. i 30 marca 1926 r. z następującemi modyfikacjami:

a) czynsz roczny z kontraktu z dnia 12 lutego 1921 przelicza się na 4.000 (cztery tysiące) złotych,

b) czynsz roczny z kontraktu z dnia 30 marca 1926 r. przerachowuje się na 94.08 (dziewięćdziesiąt cztery 8/100) złotych,

c) dzierżawa z obu tych kontraktów gaśnie w dniu 1 sierpnia 1933 (tysiąc dziewięćset trzydziestego trzeciego) roku,

d) w razie częściowego ustępowania przez Skarb Państwa z dzierżawy parceli j. w. i oddawania wolnych części tej parceli Gminie m. Krakowa będzie w stosunku do powierzchni zmniejszał się przypadający z owej parceli czynsz dzierżawny.

I) Powyższe grunty odstępują sobie strony kontraktujące w stanie wolnym od wszystkich długów i ciężarów hipotecznych z wyjątkiem zastrzeżeń, objętych niniejszą uchwałą.

J) Koszty związane z niniejszą transakcją ponosi Gmina. Koszty jednak swojego zastępstwa prawnego pokryje Zakład z własnych funduszów.

II. Upoważnia się P. Prezydenta miasta:

1) do ustanowienia w miarę potrzeby prawa zastawu na parcelach lkat. 534/4, 534/4, 535/1, 535/2, 536/1, 536/2, 537/1, 537/2, 582/4, 583/1, i 583/2 dz. VI. Wesoła, lkat. 485/12, 282/2, 485/13, 485/16, 485/17, 485/15 i 355/5 dz. XIX. Grzegórzki lkat. 642/2 dz. XXII. Podgórze na zabezpieczenie zapłaty reszty ceny kupna z przynależytościami i kaucją w myśl rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 15 lutego 1928 r. Nr. 17, poz. 141, Dz. U. R. P.

2) do oddania w posiadanie Zakładowi gruntu wymienionego w punkcie A) ale za równoczesnem objęciem w posiadanie parceli lkat. 437/17 Dz. XV.

3) do bliższego określenia gruntu wymienionego w punkcie A) co do liczb katastralnych i hipotecznych oraz powierzchni a to po przeprowadzeniu ścisłych pomiarów na miejscu.

III. Parcelę lkat. 437/17 Dz. XV. nabywa Gmina na podstawie art. 4. ust. 2 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 kwietnia 1927 r. Nr. 42 poz. 372 Dz. U. R. P. pod budowę domów i na inne potrzeby rozbudowy miasta.

IV. Do podpisania kontraktu upoważnia się obok P. Prezydenta miasta względnie Jego zastępcy pp. Radców miejskich p. Dra K. Grzybowskiego i Dra R. Radzyńskiego, a w razie przeszkody p. Dra Jana Kuhna i Dra L. Merza względnie innych upoważnionych wogóle do podpisywania umów.

V. Niniejszą uchwałę przedłożyć Panu Wojewodzie z prośbą o zatwierdzenie w myśl § 60 ust. 11 statutu miejskiego i art. 2. rozporz. Prezydenta R. P. z dnia 16 stycznia 1928 r. Nr. 7. poz. 40 Dz. U. R. P.

Następnie przystąpiono w dalszym ciągu do obrad nad pozostałymi punktami porządku dziennego, a mianowicie:

VIII. Przyjęcie w Zarząd Gminy zapisu Towarzystwa „Wzajemna Pomoc" w Podgórzu.

Imieniem Sekcji VI. Wiceprezydent Dr. Klimecki wnosi:

Rada miasta uchwali:

I. Gmina m. Krakowa przyjmuje w zarząd i opiekę zapis Towarzystwa „Wzajemna Pomoc" w Podgórzu na opiekę fizyczną nad młodzieżą w Dz. XXII. składający się z kwoty 5.000 zł. ulokowanej w 5% obligacjach pożyczki konwersyjnej z 1924 r., w listach zastawnych i książeczkach wkładkowych Kasy Oszczędności, oraz z kwoty 3.500 dolarów St. Zj. Am. Półn., ulokowanych na książeczce wkładkowej Kasy Oszczędności Podgórza Nr. 34.

II. Gmina m. Krakowa zobowiązuje się:

1) Z zapisu tego utworzyć wieczystą fundację pod nazwą „Wzajemna Pomoc" w Podgórzu na cele opieki nad fizycznym rozwojem młodzieży w Dz. XXII. w Krakowie, bez względu na narodowość i wyznanie, z kapitałem zakładowym Zł. 5.000 i 3.500 dolarów St. Zj. Ameryki Półn.

2) Na pokrycie wydatków połączonych z wykonaniem opieki fizycznej nad młodzieżą w Dz. XXII. używać tylko corocznych odsetek od kapitału fundacyjnego z tem, że odsetki nie użyte w danym roku będą dopisane do kapitału fundacyjnego.

3) Zażądać corocznie od Towarzystwa „Sokół" przedłożenia do wglądu i ewentualne poczynienia zmian projektu zużycia odsetek wraz z kosztorysem, jak również żądać sprawozdania z wykonanej opieki w danym roku oraz kontrolować sposób zużycia funduszów na ten cel przeznaczonych, przy przestrzeganiu zasady wyrażonej przez Towarzystwo Wzajemna Pomoc w Podgórzu, że przez opiekę fizyczną rozumieć należy kolonje dla młodzieży, obozy harcerskie i obozy letnie, a nie normalną naukę ćwiczeń fizycznych i że z odsetek corocznych od kapitału fundacyjnego przeznaczonych na opiekę fizyczną nie mogą być pokryte wydatki na płace nauczycieli gimnastyki, utrzymanie lokalu i zakupno narzędzi gimnastycznych.

4) Na wypadek, gdyby Towarzystwo gimnastyczne „Sokół" istnieć przestało lub nie chciało wykonywać obowiązków z zapisem połączonych, objąć wykonanie tychże obowiązków i wykonywać je własnym zarządzie.

III. Do podpisania aktu fundacyjnego upoważnia się obok Prezydenta miasta lub Jego zastępców Radców m. X. Dra Józefa Niemczyńskiego i Dra Bolesława Korolewicza.

Na wniosek Rm. Epsteina, który twierdzi, że uwaga zawarta w ustępie II. pod 1) dotycząca słów: „bez względu na narodowość i wyznanie" nie jest zgodna z wolą fundatora i wnosi o przekazanie tej sprawy ponownie do rozpatrzenia Sekcji prawniczej.

Rada miasta uchwala oddać rozpatrzenie tej sprawy Sekcji III. i VIII.

XII. Zmiana linji regulacyjnej gruntu pod Akademję Górniczą.

Imieniem Sekcji I. Rm. Inż. Dr. Krauze wnosi:

Rada miasta uchwali:

I. Reasumuje się uchwałę Rady miejskiej z dnia 30 grudnia 1921 r. (L. Bb. 606/21) w sprawie linji regulacyjnej dla części gruntu pod Akademję Górniczą a natomiast uchwala się na podstawie art. 29 Prawa budowlanego plan zabudowania części dzielnicy XIV. Czarna Wieś między ul. Czarnowiejską, Al. Mickiewicza, ul. Reymonta i wschodnią granicą parcel lkat. 104 i 105 objętych lwh. 53 ks. gr. gm. kat. Kraków Dz. XIV. Czarna Wieś, sporządzony przez Budownictwo miejskie w dniu 1 marca 1932 r.

W szczególności uchwala się:

A) Linje regulacyjne:

1) ulicy I. łączącej ul. Czarnowiejską z ul. Reymonta, oznaczone po stronie wschodniej głoskami: a-b-c-d, po stronie zachodniej głoskami: e-f-g-h-i-j-k,

2) ulicy II. równoległej do ulicy Czarnowiejskiej oznaczone po stronie północnej głoskami: j-l-m, po stronie zaś południowej głoskami: t-o-n, wraz z północną linją budowlaną określoną literami: j'-l'-m',

3) ulicy III. równoległej do ul. Reymonta oznaczone po stronie północnej głoskami: g-h-r-s, po stronie zaś południowej głoskami: f-t-u, wraz z północną linją budowlaną określoną literami: h'-r'-s'.

B) Zabudowanie parcel prywatnych przy powyższych ulicach domami zwartemi o wysokości odpowiadającej obowiązującym przepisom, bez suteren i skrzydeł oficynowych, dopuszczając jednak budowy oficyn mieszkalnych nie przekraczających 15 m. wysokości, z usytuowaniem w grupy w sposób uwidoczniony na wspomnianym planie.

Powyższy plan wyłożyć do publicznego przeglądu na przeciąg 4-ch tygodni począwszy od 1-go dnia miesiąca następującego po powzięciu niniejszej uchwały.

II. Uwzględniając oświadczenie złożone przez interesowanych właścicieli gruntów Rada miejska zgadza się na dokonanie przez tych właścicieli urządzenia wymienionych w ust. pierwszym ulic do użytku publicznego na ich koszt własny, z następującemi zastrzeżeniami:

1) Urządzenie to nastąpi w sposób ustalony przez komisję drogowo-kanałową, działającą imieniem Rady miejskiej,

2) utrzymanie i oświetlenie tych ulic do czasu przejęcia ich przez Gminę m. Krakowa obciążać będzie powyższych właścicieli względnie ich prawnych następców,

3) ulice te przejmie Gmina m. Krakowa o ile przy nich powstaną zabudowania na łącznej długości wynoszącej $1/3$ część długości frontów od strony gruntów rzeczonych właścicieli,

4) wymienione ulice przekazane będą Gminie m. Krakowa w stanie wolnym od długów i ciężarów hipotecznych,

5) powyżsi właściciele zrzekną się imieniem własnem i swoich prawnych następców żądania od Gminy zwrotu kosztów, poniesionych na urządzenie wymienionych ulic. Przez to jednak nie będą naruszone prawa Gminy do wynagrodzenia za grunty gminne użyte pod wymienione ulice ani też, ewen. prawo powyższych właścicieli do regresu do Akademji Górniczej lub też innych osób publicznych, mających grunty przy wymienionych ulicach.

Dopóki owe ulice nie będą należycie urządzone, Magistrat uprawniony będzie w myśl art. 410 i 420 prawa budowlanego oraz § 16 c. ustawy z dnia 28 marca 1910 r. Nr. 89 Dz. u. kr. gal. odmówić pozwolenia na budowy przy tychże ulicach.

III. Na cele urządzenia ulicy I. wymienionej wyżej w ustępie pierwszym punkt A (licz. 1) nabyć od Uniwersytetu Jagiellońskiego część parceli lkat. 74/3 objętej lwh. 172 ks. gr. gm. kat. Kraków Dz. XIV. Czarna Wieś przypadająca pod powyższą ulicę wraz ze skrawkiem tej parceli pozostałym między zachodnią linją regulacyjną a własnością prywatną razem o pow. około 14 ar. 40 m^2 i odstąpić w zamian Uniwersytetowi Jagiellońskiemu część parceli gminnej lkat. 74/1 objętej lwh. 2 tej samej księgi o tej samej powierzchni w granicach oznaczonych głoskami: A-B-C-D na powyższym planie.

Koszty związane z tą zmianą poniesie Uniwersytet Jagielloński.

IV. Reasumuje się częściowo uchwałę Rady miejskiej z dnia 29 sierpnia 1922 r. (L. I. 2668/22) w sprawie gruntu pod Akademję Górniczą i na cele budowy jej zakładów (pawilonów) rezerwuje się części parceli gminnej lkat. 74/1 objętej lwh. 2 ks. gr. gm. kat. Kraków Dz. XIV. Czarna Wieś, znajdujące się między ul. Czarnowiejską, Al. Mickiewicza, ul. Reymonta i wspomnianą ulicą I., oraz między ul. Reymonta wspomnianą ulicą I. wymienioną wyżej w punkcie pierwszym ulicą III. i parcelą gminną lkat. 74/7 Dz. XIV. Czarna Wieś, zajętą pod budynek laboratorjum maszynowego Akademji Górniczej.

Przez zarezerwowanie to jednak nie następuje żadne ograniczenie użytkowania tych gruntów przez Gminę (do L. Bb. 3232/31).

Odnośnie do punktu XII. porządku obrad, wnosi Rm. Taub do ustępu B) po słowach: obowiązującym przepisom następującą poprawkę: „dopuszczając budowę oficyn mieszkalnych, usytuowanych w grupy, w sposób uwidoczniony na wspomnianym planie o wysokości odpowiadającej obowiązującym przepisom", skreślając temsamem resztę słów od „bez" aż do „planie".

Rada miasta wniosek powyższy uchwala.

XIV. Sprawozdania oraz regulamin Teatru im. Juljusza Słowackiego.

1) Sprawozdanie z działalności artystycznej Teatru.

Referent Rm. Dr. Flach.

Na wstępie wskazuje Referent na ciężkie warunki w jakich Teatr m. obecnie pracuje nietylko u nas ale na całym świecie. Życie Teatru hamowane jest w głównej mierze konkurencją kina oraz złym stanem finansowym dzisiejszego społeczeństwa. Na gruncie krakowskim depresja finansowa wzmogła się jeszcze bardziej po odebraniu urzędnikom 15%-go dodatku do pensji, odbijając się fatalnie na frekwencji w Teatrze. Gros publiczności uczęszczającej do Teatru stanowi do dziś dnia inteligencja, która w pierwszej chwili po redukcji, poszła po linji najmniejszego oporu, skreślając wydatki kulturalne.

Następnie przyszedł konflikt między dyrekcją Teatru, a Związkiem artystów. Urzędowo stwierdzono, że wojny nie ma, jednak ta wojna była. Dzięki zrozumieniu po obu stronach znaczenia teatru wogóle, a specjalnie w Krakowie, konflikt nie trwał długo. Z ramienia miasta podjął się roli medjatora p. b. Min. Prof. Dr. Kumaniecki i uzyskał wkrótce dobre rezultaty. Z drugiej strony Komisja teatralna dążyła również do tego, aby nie przyszło do zastoju Teatru i dlatego w całkowitem zrozumieniu z dzierżawcami Teatru. Komisja teatralna podjęła się akcji ratowania życia teatralnego w Krakowie, wprowadzając produkcje muzyczne i operę.

W chwili kiedy zespół aktorski dawał pierwsze przedstawienia na własną rękę w sali ks. Kuznowicza, jawnem już było, że konflikt się skończył. Artyści powrócili z powrotem do pracy w Teatrze.

Opera zjawiła się na widowni Teatru przypadkowo i choć z jednej strony przyjęto ją bardzo gościnnie,

z drugiej strony musiano liczyć się z faktem, że Teatr im. J. Słowackiego poświęcony jest dramatowi, wobec czego ograniczono jej udział, tembardziej, że przedstawienia operowe są droższe, a zatem bardziej eksploatują kieszeń publiczności, na czem mógłby znowu ucierpieć dramat nie znajdując należytej frekwencji. Mimo wszystko opera idzie — dotychczas dano 12 przedstawień, z tych 3 opery polskie, 9 obcych, przeważnie włoskich, które reprezentują pierwszorzędne walory artystyczne. Oprócz tego dano 2 operetki i 29 przedstawień dramatu i komedji — w tem 8 polskich, 21 obcych. W operach wystąpili wybitniejsi tenorzy polscy, z artystek Ada Sari, która przyczyniła się wiele do uświetnienia imprez.

O ile chodzi o chóry, to trzeba zaznaczyć, że dzięki fachowemu kierownictwu p. Walek-Walewskiego stały one powyżej przeciętności bardzo porządnej opery. Orkiestra również zasłużyła na uznanie. Najsmutniej przedstawiają się dekoracje, jednak kierownictwo opery nie jest w stanie sprawiać coraz to nowych dekoracji na 1-no lub dwurazowe przedstawienie.

Referent stwierdza dalej ten paradoksalny fakt, że w chwili kiedy zamilkły opery w Warszawie, Poznaniu i Katowicach, zjawiła się opera w Krakowie, który nigdy stałej opery nie posiadał, a stało się to tylko dlatego, że konflikty dyrekcji teatrów z Zaspem nie zostały pomyślnie rozwikłane.

W sprawie repertuaru dramatycznego stwierdza referent, że niektórzy pojmują teatr im. Słowackiego w ten sposób, że w nim nie wolno dawać innych sztuk, jak tylko takie, któreby duchem swoim odpowiadały wzniosłej poezji Słowackiego. Otóż tak nie jest. Do nazwy teatru nie można stosować sztuk, pozatem jest to jedyny teatr w Krakowie, musi on więc zaspokoić wymagania całej publiczności krakowskiej. Te względy brano pod uwagę tak za dawnych dyrektorów, jak też obecnie. Dawano więc z wielkiego dramatu: Dziady, Wyzwolenie i Ifigenję w Aulidzie, które cieszyły się dużem uznaniem publiczności, następnie szły sztuki sensacyjne i komedje dające miłą i pogodną rozrywkę.

Odnośnie do osoby dyrektora Teatru, zaznacza referent, że dyrektor Trzciński jest człowiekiem niezwykłej kultury artystycznej, kochającym teatr, który potrafi wystawiać dzisiaj takie sztuki, które stanowią chlubę teatru, jak np. Ifignja w Aulidzie. Personel dramatyczny przedstawia również poważne walory artystyczne i może być wzorem pracowitości ze względu na częstą zmianę repertuaru.

Występy gościnne obejmowały 4 artystów, a to Węgierkę, Frenkla, Osterwę i Fertnera, którzy cieszą się dużą popularnością i stanowili cenny nabytek artystyczny.

Następnie referent podaje, że życzeniem Komisji teatralnej jest, aby Kraków starał się wydobywać wszelkie zjawiające się młode talenty artystyczne i literackie na wierzch i wspomina z radością odznaczenie pisarza dramatycznego Rostworowskiego.

W końcu referent stwierdza, że w obecnych smutnych czasach Teatr krakowski nie przedstawia powodu do niezadowolenia i trzyma się dosyć dobrze, a zasługą to obu dyrektorów p. Trzcińskiego i Bujańskiego oraz artystów. Zwraca zarazem uwagę na reklamę, której Teatr zupełnie nie używa, a która przydałaby się bardzo, czy to w formie większych afiszy rozlepianych w widocznych miejscach jak np. kinowe, czy też w formie fotografji umieszczanych z premjer w prycypalnych sklepach.

2) Sprawozdanie administracyjne Teatru.

Referent Rm. Dr. Kudliński składa sprawozdanie administracyjne Teatru za czas od września do końca grudnia z. r. Normalny dochód z biletów wynosił zł. 2.000 dziennie, w tem najsłabszy wrzesień dał $^1/_4$, a miesiąc najmocniejszy $^3/_5$. Na ogólną sumę wydatków wynoszących zł. 260.000, wydatki personalne wynoszą 200.000 zł. W okresie tym nastaje dla Teatru fatalna konjunktura, tak, że podwyżka subwencji do kwoty zł. 300.000 okazuje się konieczną.

Wydatki na personal sceniczny wynosiły	Zł. 40.000	mieś.
„ „ techniczny	„ 12.000	„
„ „	„ 1.000	„
„ na dekoratora z pomocn.	„ 2.000	„

razem na scenie pracowało 97 osób, a płaca przeciętna wynosiła zł. 370.

Następną grupę stanowi personal administracyjny, składający się z 13 osób pobierających Zł. 5.600 mieś. bileterów i garderobian 28 osób „ 1.000 „

Na inwentarz wydatkowano okrągło Zł. 12.000.

Tu podnosi Rm. Kudliński staranność z jaką przechowywane są kostjumy, które często są wietrzone, trzepane i naprawiane, dekoracje zaś przemalowuje się 4-ro krotnie. Budynek zewnętrznie wymaga licznych napraw, co również pociągnie za sobą pewne wydatki.

Wkońcu referent porusza cenę biletów, twierdząc, że teatr tani i dobry musi dać większą frekwencję i przedstawia kalkulację cen biletów z których najdroższy kosztowałby po zł. 4·50, a najtańszy po zł. 1·50.

W dyskusji zabiera głos Rm. Felsztyński, który twierdzi, że trzeba stworzyć istotną platformę, na której możnaby o Teatrze mówić nietylko z Komisją teatralną, ale z ludźmi, którzy na teatrze się rozumieją, teatr kochają i którzy z bezgraniczną ofiarnością przestąpiliby do współpracy w teatrze. Wobec tego stawia następujący wniosek:

„W interesie powagi i przyszłości Teatru krakowskiego stawiam wniosek rozbudowania zakresu pracy, a tem samem odpowiedzialności komisji teatralnej, przez kooptowanie do niej tych ludzi, którzy z racji swych wartości kulturalnych lub artystycznych mogą i powinni głos zabierać i służyć pomocą w kulturalnej pracy“.

Następnie zabrał głos Rm. Dr. Gwiazdomorski, który postawił wniosek o przyjęcie obu sprawozdań do wiadomości i aby obu referentom wyrazić podziękowanie za ich pracę nad zbadaniem stanu Teatru.

Odnośnie do wniosku Rm. Felsztyńskiego, Pan Prezydent oświadczył, że wniosek zostanie odesłany do Komisji regulaminowej, a następnie poddał wnioski Rm. Dra Gwiazdomorskiego pod głosowanie, które Rada miejska uchwaliła jednogłośnie.

3) Regulamin Teatru.

Na wstępie stwierdza referent Rm. Dr. Gwiazdomorski, że kryzys obecny odbija się bardzo silnie na finansach Gminy, skutkiem czego musi się przedsięwziąć kompresję wydatków przeznaczonych na prowadzenie teatru. Ponieważ dzierżawa teatru jest bardzo kosztowna, nie może na następny sezon wchodzić pod uwagę. Nie chcąc więc dopuścić do zamknięcia teatru,

Gmina postanowiła wydzielić teatr jako samodzielną jednostkę i pozostawić go własnym siłom.

Podstawą finansową tego rodzaju gospodarki są równocześnie na jeden sezon opracowane 2 budżety; jeden zawiera pełne wydatki, a drugi wydatki obcięte.

Wobec powyższego przedstawia referent opracowany w tym celu regulamin Teatru, który przedkłada Radzie miejskiej do uchwały. Regulamin ten brzmi:

§ 1.

Na zasadzie koncesji objętej reskryptem b. austr. Ministerstwa spraw wewnętrznych z 2 lutego 1891 r. L. 22302 jest Gmina stoł. król. m. Krakowa uprawniona do urządzenia i prowadzenia stałego teatru.

Wykonywanie uprawnień wynikających z koncesji wymienionej w ustępie pierwszym wydziela się z ogólnej gospodarki gminnej i tworzy z niego osobny zakład, oparty o ściśle określone źródła dochodów (§ 6) i w granicach tych dochodów samowystarczalny. W dalszych postanowieniach niniejszego regulaminu zakład ten nazywany jest teatrem.

Do budżetu Gminy wstawia się w wydatkach tylko objęte niniejszym regulaminem dopłaty Gminy na rzecz teatru, zaś po stronie dochodów przewidywany wynik gospodarczy sezonu (ewent. zysk).

I. Organizacja teatru.

§ 2.

Na czele teatru stoi (ją) dyrektor (owie), którego (ych) powołuje Prezydent m. po wysłuchaniu opinji Komisji teatralnej. Do zawarcia umowy z dyrektorem (ami) upoważnia się Prezydenta m. W umowie tej dyrektor (owie) zobowiązuje (ją) się do ścisłego przestrzegania niniejszego regulaminu, uchwał Komisji teatralnej i zarządzeń Prezydenta m. wydanych w ramach niniejszego regulaminu. W umowie tej Prezydent m. udzieli dyrektorowi (om) pełnomocnictwa imieniem Gminy do prowadzenia teatru, t. zn. do przedsiębrania wszelkich lub niektórych aktów prawnych, związanych z prowadzeniem teatru w ramach niniejszego regulaminu.

§ 3.

Teatr ma personal artystyczny, administracyjny i techniczny.

Personal artystyczny składa się z 12 artystek, 18 artystów, 1 dekoratora, 1 inspicjenta i 2 suflerek.

Personal administracyjny składa się z 4 funkcjonarjuszy teatru i 2 kasjerek. W miarę potrzeby i w miarę istnienia środków finansowych będzie (ą) mógł (li) dyrektor (owie) teatru za zgodą Prezydenta m. angażować personal artystyczny ponad oznaczoną w ust. 2 normę na czas ściśle określony.

Personal techniczny składa się z 14 robotników scenicznych, 2 elektromonterów, 1 malarza, 1 ślusarza, 1 tapicera, 1 fryzjera, 1 fryzjerki, 2 stolarzy, 4 krawców, 3 krawcowych, 2 magazynierów, 2 stróżów budynków, 1 portjera, 1 palacza, 1 praczki, 7 sprzątaczek, 15 bileterów, 13 garderobianych, 1 kursora, 1 afiszera.

Nadto w teatrze może być czynna orkiestra antraktowa, złożona z 9 osób.

§ 4.

Umowy z personalem artystycznym, administracyjnym, technicznym i orkiestrą zawiera (ją) dyrektor (owie) teatru po zatwierdzeniu przez Prezydenta m. listy tegoż personalu. Przed zatwierdzeniem listy artystek i artystów Prezydent m. zasięgnie opinji Komisji teatralnej.

W razie ograniczenia prac w poszczególnych pracowniach teatru dyrektor (owie) teatru przedstawi (ą) wniosek Prezydentowi m. o oddanie poszczególnych członków personalu technicznego, będących funkcjonarjuszami Gminy do dyspozycji Magistratu.

II. Gospodarka finansowa teatru.

§ 5.

Gospodarka teatru oparta jest na rocznym budżecie teatru, zatwierdzonym przez Prezydenta m. Budżet ten obowiązany (i) jest (są) dyrektor (owie) teatru przedłożyć Prezydentowi m. do zatwierdzenia najpóźniej do dnia 1 lipca 1932 r. Dyrektor (owie) będzie (będą) obowiązany (i) do przedkładania Prezydentowi m. miesięcznych zamknięć rachunkowych. Budżetu zatwierdzonego przez Prezydenta m. przekraczać nie wolno.

§ 6.

Z ogólnych funduszów gminnych otrzymywać będzie teatr następujące świadczenia w gotówce:

a) dopłatę w kwocie 84.000 zł. rocznie, płatną w 12-tu ratach miesięcznych w dniu 1-go każdego miesiąca z góry po 7.000 zł.

b) płace dla całego personalu technicznego wraz z dodatkiem wyrównawczym (§ 9), jednak ewentualne honoracje dla personalu technicznego za użycie go w razie potrzeby podczas przedstawień popołudniowych opłaca dyrekcja teatru z bież. funduszów teatralnych.

Nadto oddaje Gmina teatrowi do bezpłatnego użytku gmach teatru m. im. J. Słowackiego, oraz budynki miejskie używane dotąd na magazyny i pracownie teatralne. Wydatki na konserwację i asekurację tych budynków i ich urządzeń wewnętrznych pokrywa Gmina. Wreszcie otrzymywać będzie teatr od Gminy bezpłatnie opał i światło. Od podatku widowiskowego teatr jest zwolniony.

Pozatem teatr żadnych innych świadczeń od Gminy otrzymywać nie będzie.

Prócz powyższych świadczeń Gminy dochody teatru powstają ze sprzedaży biletów wstępu, z kasy zamawiań, garderoby i dzierżawy bufetu.

Gotówka należąca do teatru, t. zn. uzyskana z podanych wyżej źródeł dochodu nie może być przez Gminę wycofana do ogólnych funduszów gminnych przed końcem sezonu 1932/33. Gotówka ta może być lokowana w Kasie miejskiej, ale tylko na osobnym rachunku teatru.

§ 7.

Za zobowiązania Gminy powstałe w związku z prowadzeniem teatru odpowiada Gmina m. Krakowa tylko i jedynie gotówką należącą do teatru (§ 6 ust. 4 i 5).

Postanowienie ustępu poprzedzającego ma być podane przez dyrektora (ów) teatru do wiadomości każdej

osoby, która będzie miała nabyć do Gminy m. Krakowa wierzytelność, powstającą w związku z prowadzeniem teatru. W razie nieprzestrzegania niniejszego postanowienia odpowiadać będzie (dą) dyrektor (owie) Gminie za wszelką wyrządzoną przez to szkodę.

§ 8.

Ponieważ na dochody teatru (§ 6) składają się ściśle określone i nieprzekraczalne świadczenia Gminy, oraz nie dające się przewidzieć wpływy ze sprzedaży biletów wstępu, kasy zamawiań i garderoby, przeto w umowie (ach) z dyrektorem (ami), w umowach z członkami personalu artystycznego i administracyjnego powołać się należy na niniejszy regulamin (§§ 5—8) i zastrzec na wypadek spadku frekwencji i spowodowanej tem zniżki wpływów z biletów wstępu ewentualnie obniżkę płac miesięcznych z gwarancją jedynie do wysokości 50% gaży przez 12 miesięcy. Minimum gaży ustalone przez Z. A. S. P. na sezon 1932/33 będzie gwarantowane w całości. Z nadwyżek wpływów kasowych i biletów wstępu wyrównane będą pro rata gaże z poprzednich miesięcy ponad gwarantowane 50%.

Upoważnia się Prezydenta m. do wydania szczegółowych przepisów regulujących sposób przeprowadzenia obliczeń, stanowiących podstawę stwierdzenia, czy i w jakim stopniu nadwyżka ponad gwarantowanych 50% płac w danym miesiącu będzie wypłacona.

§ 9.

Personal techniczny może otrzymać dodatek wyrównawczy jedynie w zamian za ewentualne godziny nadliczbowe.

§ 10.

Inwentarz może być zakupywany tylko w granicach budżetu i rzeczywiście osiągniętych wpływów przy przestrzeganiu zasady daleko posuniętej oszczędności.

§ 11.

Dla kontroli gospodarki finansowej teatru przeprowadzać będzie co miesiąc rewizję ksiąg i rachunków teatru organ Magistratu przy współudziale 1 członka Komisji teatralnej. Przedstawiciel zespołu artystycznego będzie mógł brać udział przy sprawdzaniu obliczenia wymienionego w § 8 ust. 2 niniejszego regulaminu.

§ 12.

Po zamknięciu sezonu 1932/33 z dniem 31 sierpnia 1933 r. i wyrównaniu wszelkich zobowiązań Gminy wynikłych z prowadzenia teatru w sezonie 1932/33 powstały ewentualnie czysty zysk będzie przelany do ogólnych funduszów gminnych. Prezydent m. będzie mógł jednak przyznać dyrektorowi (om) teatru procentowy godziwy udział w zysku.

III. Działalność artystyczna teatru.

§ 13.

Teatr ma dać w sezonie 1932/33 najmniej 320 przedstawień (wraz z przedstawieniami szkolnemi).

Dyrektor (owie) teatru ma (ją) przedłożyć Komisji teatralnej do dnia 1 maja 1932 r. wykaz sztuk przeznaczonych na rocznice i święta narodowe oraz na przedstawienia szkolne, a nadto wykaz sztuk przeznaczonych do wystawienia z repertuaru klasycznego. Natomiast szczegółowy repertuar 2 miesięczny przedkłada (ją) dyrektor (owie) teatru do zatwierdzenia Komisji teatralnej na miesiąc naprzód. Repertuar tygodniowy podaje (ją) dyrektor (owie) teatru do wiadomości Prezydenta m. najpóźniej w każdy czwartek.

W opracowaniu ma być zawsze 3 sztuki. Wydatki na każdą sztukę z wielkiego repertuaru muszą być poprzednio dokładnie obliczone.

Gościnne występy są pożądane.

§ 14.

Kompetencję i zakres działania Komisji teatralnej określa osobny regulamin.

§ 15.

Prowadzenie teatru muzycznego w teatrze miejskim stanowi przedmiot osobnej umowy, do której zawarcia upoważnia się Prezydenta m. Prowadzenie teatru muzycznego na rachunek Gminy jest niedopuszczalne.

IV. Postanowienia końcowe.

§ 16.

Prezydent m. kontroluje wykonywanie niniejszego regulaminu przez organ Magistratu do tego wyznaczony.

§ 17.

Regulamin niniejszy wchodzi w życie z dniem 1 września 1932 r. i obowiązywać będzie do dnia 31 sierpnia 1933 r. przy zachowaniu terminów z §§ 5 i 13.

W dyskusji, jaka się nad powyższym regulaminem wywiązała, zabrał między innymi głos Rm. Dr. Gertler, który wniósł następujące poprawki do regulaminu:

W § 2 ust. pierwszy zamiast słów „t. zn.“ — wstawić: „a więc także“.

W § 3 ust. 3 po słowie „za“ — wstawić: „pisemną“.

W § 6 w ust. 6 po słowach „bufetu“ — dodać: oraz z dochodów za wynajęcie gmachu Teatru im. J. Słowackiego na przejściowe imprezy“.

Wniosek z poprawką Rm. Dra Gertlera uchwalono.

W końcu Rada m. uchwaliła udzielić urlopów 3 Radcom m., a to pp. Rm. Jarszyńskiemu, Dr. Merzowi i Rosenblumowi na okres 4-ch tygodni.

Po wyczerpaniu porządku Pan Prezydent m. zamknął posiedzenie.

19-te jawne posiedzenie Tymczasowej Rady miejskiej z dnia 22 marca 1932 r.

(I. Posiedzenie budżetowe).

Dnia 22 marca 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem Prezydenta miasta p. Władysława Beliny-Prażmowskiego oraz w obecności Wiceprezydentów pp. Dra Landaua, Dra Klimeckiego i Ostrowskiego przy udziale

97 członków Rady miejskiej pierwsze posiedzenie budżetowe Rady miejskiej.

P. Prezydent miasta otworzył posiedzenie i przedkładając Radzie miejskiej projekt budżetu na rok admin. 1932/33 złożył następujące sprawozdanie:

Wnosząc preliminarz budżetu na przyszły okres administracyjny, nie przedkładam równocześnie — dotychczasowym zwyczajem — sprawozdania za ubiegły rok kalendarzowy. Objąwszy bowiem zarząd miasta dopiero 20 lipca u. r. nie uważam się za uprawnionego i zobowiązanego do zdawania sprawy za okres pierwszych siedmiu miesięcy — drugi zaś okres pięciomiesięczny nie daje mi dokładnej podstawy do sprawozdania. Z tych też powodów, mając na uwadze jednak konieczność informowania Rady miejskiej o biegu administracji, ograniczę się do ogólnego podania najważniejszych spraw, jakie zaszły u. r.

Rada miejska powołana przez Pana Wojewodę zarządzeniem z dnia 27 czerwca 1931 r. L. Sm. 35/31 odbyła w czasie od 9 lipca do 14 grudnia u. r. 16 posiedzeń.

Nowy Zarząd miasta podzielił agendy między siebie w sposób następujący: Osobiście zatrzymałem naczelne kierownictwo i nadzór nad całą administracją m., nadto sprawy Biura Prezydjalnego, Miejskiej Izby Obrachunkowej, Teatrów miejskich, Komunalnej Kopalni węgla, Kasy Oszczędności i Biura Statystycznego; Wiceprezydent p. Dr. K. Duch objął sprawy Wydziału I., Zakładów i Przedsiębiorstw m., Tramwaju, Ski „Caro“ oraz przewodnictwo Komisji dyscyplinarnej; Wiceprezydent p. Dr. St. Klimecki objął sprawy Wydziału V., VI., VIII., IX., M. Urzędu Poboru Opłat oraz Rzeźni i Targowicy, Piekarni, Składów towarowych i Składu węgla, Szkoły gospodarstwa domowego, Archiwum akt dawnych; Wiceprezydent p. Dr. I. Landau sprawy Wydziału II. i III., M. Urzędu Rozjemczego, Urzędu Ewidencji Ludności; Wiceprezydent p. W. Ostrowski sprawy Wydziału IV., VII., Budownictwa m., Muzeum Narodowego i Przemysłowego, Rozbudowy miasta, Ogrodów i Parków miejskich, propagandy Krakowa, uroczystości, obchodów, turystyki, sprawy M. Straży Pożarnej i Zakładu Czyszczenia miasta.

Jednem z najpilniejszych i najważniejszych zadań Zarządu miasta jest obniżenie kosztów administracji i jej usprawnienia. Jest rzeczą niewątpliwą, że administracja miejska jest rozbudowaną ponad miarę rzeczywistej potrzeby. Przeprowadzenie reformy administracji jest zagadnieniem bardzo trudnem — z jednej strony bowiem łączy się z nią redukcja personalna, a więc kwestja natury socjalnej, szczególnie w tej chwili drażliwa, z drugiej strony przebudowa wielkiej maszyny administracyjnej wymaga rozwagi i ostrożności, by reformę przeprowadzić celowo, a nie wywołać zaburzenia w działalności Magistratu i urzędów miejskich. Ostrożność ta temwięcej jest wskazana, że znajdujemy się w przededniu wydania nowej ustawy samorządowej, normującej ustrój Gminy w sposób odmienny od dotychczasowego ustroju m. Krakowa. Nadto w międzyczasie Rząd występuje do Sejmu z projektami ustaw, które mogą mieć bezpośredni wpływ na administrację m. jak np. projekt ustawy o przekazaniu egzekucji administracyjnej państw. władzom skarbowym, która to ustawa wywoła zasadnicze zmiany w dziale skarbowym gminnym. Przy tem wszystkiem jednak stwierdzić należy, że reforma administracji jest nie tylko niezbędna, ale i bardzo pilna, gdyż Gmina w obecnych warunkach nie jest w możności znieść tak wielkiego ciężaru. Mając te okoliczności na uwadze z konieczności ograniczono się na razie do doraźnych zarządzeń mających na celu potanienie i usprawnienie administracji. Najważniejsze zarządzenia, które w tym kierunku wydano, są następujące:

Wprowadzenie nowej biurowości opartej na t. zw. systemie bezdziennikowym. System przyjęty w Magistracie oparty wprawdzie jest na wzorach rządowych — jednak nie zrywa zbyt radykalnie z zasadą rejestracji aktów, która jest niezbędna, wprowadza natomiast daleko idące uproszczenia, uniemożliwia załatwianie liczb, zmuszając natomiast referenta do merytorycznego załatwienia sprawy i nakłada za to na niego bezpośrednią odpowiedzialność. W rezultacie system ten przyspiesza bieg spraw, wprowadza znaczną oszczędność w kosztach tak rzeczowych, jak i personalnych. Oszczędność personalna powinna przypuszczalnie wyrazić się w okresie roku w liczbie około 30 sił kancelaryjnych. Liczba aktów wskutek wprowadzenia biurowości spadła w okresie kilku ostatnich miesięcy, mimo powiększenia się agend w porównaniu z rokiem ubiegłym o 40.372.

Przeprowadzono zniesienie istniejących niewłaściwości w zakresie działania poszczególnych Wydziałów i tak: wyłączono z Biura Prezydjalnego sprawy finansowo-budżetowe i przydzielono je Miejskiej Izbie Obrachunkowej, jak i również sprawy przedsiębiorstw, których Gmina jest udziałowcem przydzielono Wydziałowi I. administrującemu majątkiem miejskim, dalej wyłączono z Biura Prezydjalnego sprawy Urzędu ewidencji ludności i biura meldunkowego i przydzielono je Wydziałowi IV., do którego należy referat ewidencji ludności, a wreszcie wyłączono z Biura Prezydjalnego referat kosztów leczenia pracowników miejskich i przydzielono go Wydziałowi IX. (sanitarnemu). Pozatem przeprowadzono i w innych Wydziałach poszczególne drobniejsze zmiany w zakresie ich działania. Na podstawie uchwały Rady miejskiej utworzono w miejsce dotychczasowego M. Urzędu Zdrowia Wydział IX. dla spraw sunitarnych, wcielając w jego skład Miejski Urząd Weterynaryjny.

Dalej wydano szereg zarządzeń zmierzających do podniesienia karności urzędniczej, wzmocnienia autorytetu i władzy naczelników Wydziałów i dyrektorów Zakładów w stosunku do podległego personelu, nakładając równocześnie na szefów odpowiedzialność za ten personel. Również wydano zarządzenia zmierzające do nadania urzędowaniu Magistratu jako całości jednolitego kierunku, dążąc do zniesienia pewnego separatyzmu poszczególnych Wydziałów i Urzędów.

Z zarządzeń organizacyjnych jeszcze nie zadecydowanych, które są w toku, znajduje się projekt zniesienia Wydziału VIII., reorganizacji M. Urzędu Poboru Opłat, reformy Budownictwa miejskiego i Komisarjatów obwodowych oraz sprawa bliższego związania Magistratu z Zakładami odrębnie administrowanemi oraz zorganizowanie należytej kontroli całej administracji miejskiej.

Z uwagi, że przepisy t. zw. personalne tj. pragmatyka służbowa, przepisy o odpowiedzialności służbowej, statut emerytalny i regulamin robotniczy, wykazują daleko idące braki, zarządzono rewizję tych przepisów. Projekt noweli zostanie w najbliższych tygodniach przedłożony Sekcji III. i Radzie m.

Zarząd miasta zmuszony był przystąpić do redukcji personelu. Stan liczebny personelu miejskiego przedstawia się w sposób następujący: W dniu 1 sierpnia 1931 r. ogólna liczba pracowników Gminy wynosiła 2.557, zaś w dniu 31 grudnia 1931 r. 2.474 osób — ubyło zatem 83 pracowników.

Z liczby 2.557 pracowników według stanu z dnia 1 sierpnia 1931 r. przypada na urzędników 915, na niższych pracowników 1.642.

Stan personelu z 31 grudnia 1931 r. z liczbą 2.474 obejmuje 870 urzędników i 1,604 niższych pracowników.

W szczególności w Magistracie, Zakładach i Instytucjach przez Magistrat administrowanych zatrudnionych było w dniu 1 sierpnia 1931 r.:

urzędników	718
niższych pracowników . .	1.143
Razem	1.861

Stan ten w dniu 31 grudnia 1931 r. obniża się i wykazuje:

urzędników	682
niższych pracowników . .	1.123
Razem	1.805

W Zakładach miejskich osobno administrowanych (Wodociąg, Gazownia, Elektrownia i Zakłady Ceramiczne) pracowało w dniu 1 sierpnia 1931 r.:

urzędników	197
niższych pracowników . .	499
Razem	696 osób.

Również w wymienionym wyżej Zakładach stan ten obniżył się, albowiem w dniu 31 grudnia 1931 r. było:

urzędników	188
niższych pracowników . .	481
Razem	669 osób.

Z wykazanych 83 ubyłych pracowników spensjonowano 46, zwolniono 27, zaś 10 zmarło. Dalsze zwolnienia z pracy są w toku. Zwolnienia przeprowadza się z wszystkiemi ostrożnościami, przeznaczając do redukcji osoby, które posiadają jakiś inny dochód tak, by nie pozbawiać pracy tych, którzy znaleźliby się bez żadnych środków do życia.

W zakresie oszczędności przeprowadzono w myśl uchwały Rady miasta obniżenie dodatkowych uposażeń (premje, deputaty) pracowników Zakładów miejskich. Dalej przeprowadzono w zakresie pomocy lekarskiej dla funkcjonarjuszy miejskich ograniczenia w kierunku zniesienia używania złota przy robotach dentystycznych, zniesiono prawie zupełnie pracę w godzinach nadobowiązkowych i związane z tem wynagrodzenia. Zniesiono również dotychczasowy zwyczaj masowego udzielania zapomóg i zaliczek na płace, ograniczając je do wypadków rzeczywiście na uwzględnienie zasługujących. Wreszcie w opracowaniu znajduje się sprawa reformy umundurowania niższych pracowników, oraz uregulowania sprawy mieszkań służbowych pracowników miejskich.

We wrześniu dokonano w szczupłym zakresie awansów dla obsadzenia opróżnionych posad: mianowicie przesunięto w etacie prawniczym do V. grupy uposażenia 1 urzędnika, do VI. — 6, do VII. — 2, w etacie adm. do VI. grupy uposażenia 1 urzędnika. Zamianowano w V. grupie uposażenia dyrektora Muzeum techniczno-przemysłowego, dyrektora Elektrowni m. i Wodociągu m. oraz w VI. grupie uposażenia wicedyrektora Wodociągu, wreszcie zamianowano 1 oficera Straży Pożarnej w VIII. grupie uposażenia.

W dziale wydawnictw urzędowych zmieniono system wydawania „Dziennika Rozporządzeń m. Krakowa“, dążąc do stworzenia jego samowystarczalności przez obniżenie kosztów druku, wprowadzenie osobnego działu inseratowego (wydanie Nr. 1 Dziennika Rozporządzeń z r. 1932 kosztowało Gminę 287 zł., podczas, gdy Nr. 1 z 1931 r. kosztował 2.646 zł.).

W przygotowaniu jest wydanie dalszych tomów „Zbioru Ustaw“. W szczególności w druku znajduje się Tom VIII. (przepisy szkolne, kulturalno-oświatowe).

W opracowaniu są:

Tom IX. (nowe wydanie Tomu II. i II. a.). Przepisy budowlane, porządkowe, wodociągowe skarbowe itp.).

Tom X. Opieka społeczna.

Tom XI. Przepisy kancelaryjne i wzory druków.

W rezultacie powyższych zarządzeń wprowadzających ograniczenia personalne, ograniczenia wynagrodzeń dodatkowych i świadczeń na rzecz personelu oraz ograniczenia wydatków rzeczowych, osiągnięto oszczędność około 250.000 zł. rocznie.

W roku ubiegłym przypadło szereg uroczystości, w których oprócz dorocznych obchodów, jak imieniny P. Prezydenta Rzpltej i P. Marszałka Piłsudskiego, święto 3-go Maja i Obchodu Niepodległości itp. wymienić należy Zjazd Miast Polskich, wycieczkę Fidacu, Kongres Esperantystów i Walny Zjazd T. S. L.

W związku z rozbudową i regulacją miasta wykonano cały szereg planów zabudowania gruntów w Dz. VI., X., XI., XIII., XIV., XV. i XIX.

Dla celów rozbudowy Gmina nabyła potrzebne grunta w czasie do 20 lipca u. r. za cenę 35.381 zł., w czasie po 20 lipca za cenę 43.920 zł. Wartość gruntów pozbytych przez Gminę wynosi przed 20 lipca 72.815 zł., po 20 lipca 162.674·60 zł. Pozatem cały szereg gruntów Gmina dzierżawiła. Ogółem było 868 dzierżaw o łącznej wartości rocznego czynszu 152.087 zł.

W związku z rozbudową miasta w dzielnicach przyłączonych wykonano szereg pomiarów, oszacowań czynszów dzierżawnych, badań hipotecznych, niwelacji terenów i t. p.

W dziale inwestycyj drogowych urządzono przed 20 lipca trwałe nawierzchnie na pl. Zgody, w ul. Fabrycznej, Czapskich, po 20 lipca wykonano budowę szeregu ulic jak Bocznej Skawińskiej i 2 ulic bocznych Słonecznej, ul. na Pl. Kossaka i innych. Ponadto przeprowadzono cały szereg robót konserwacyjno-drogowych. Również w dziale budowy kanałów wykonano różne roboty tak inwestycyjne, jak i konserwacyjne oraz przeprowadzono 183 połączeń kanałowych.

Gmina była właścicielką 234 budynków (nie wliczając zakładów), w tem 122 budynków czynszowych. Ogólny czynsz za lokale wynosił rocznie 881.332·24 zł.

Gmina przeprowadziła ubezpieczenia od ognia, od kradzieży i od odpowiedzialności cywilnej (razem 385 polis).

Akcję budowlano-mieszkaniową prowadziła Gmina zarówno we własnym zakresie, jak i za pośrednictwem Spółki mieszkaniowej; wartość udziału (pieniężnego i gruntowego) Gminy w tej Spółce wynosi 690.713·74 zł.

W roku sprawozdaczym przeprowadzono szereg robót inwestycyjnych i konserwacyjnych w ogrodach miejskich, na plantach, w Parku Wolskim, oraz na cmentarzach miejskich.

W sprawie cmentarzy m. Gmina znajduje się obecnie w stanie daleko idących przeobrażeń. Tak cmentarz rakowicki, jak i podgórski mają być rozszerzone. W szczególności cmentarz rakowicki w granicach zatwierdzonego przez Radę miejską planu regulacyjnego i programu rozbudowy zatwierdzonego przez Ministerstwo Robót Publicznych ma być rozszerzony o 150.821 m^2. Potrzebne grunta Gmina częściowo zakupiła, a częściowo otrzymuje bezpłatnie od Skarbu Państwa. Pertraktacje ze Skarbem Państwa dobiegają końca. Grunta te są już zniwelowane i z wiosną przyszłego roku zostanie otwarta nowa kwatera. Podobnie rzecz się ma na cmentarzu podgórskim. Ostatnio podpisano kontrakt o nabycie potrzebnych gruntów. Tak więc sprawa rozszerzenia obu cmentarzy, ciągnąca się od szeregu lat, zostanie niebawem ukończona.

Majątek Gminy nie uległ w ubiegłym roku poważniejszym zmianom. Majątek ten według obliczenia z końca u. r. przedstawia wartość 284,729.700 zł., powiększył się on jednak o wartość nadbudowanych 3-ch szkół, domu przy ul. Pasterskiej i Domu Wycieczkowego.

Zadłużenie Gminy wynosiło z końcem roku 1931 Zł. 32,806.707, (łącznie z Wodociągiem m.).

Zadłużenie przedsiębiorstw m. w dniu 31 grudnia 1931 r. wynosiło 9,602.286 zł. 43 gr., a to:

Gazownia	Zł.	2,233.530·64
Zakłady Ceramiczne . .	„	77.775·94
Elektrowni	„	5,688.274·09
Biuro aprowizacyjne. . .	„	1,602.705·76

W roku ubiegłym przeprowadzono konwersję kredytów budowlanych w Banku Gospodarstwa Krajowego przez zaciągnięcie pożyczki w kwocie 13,700.000 złotych w złocie, spłacalnej w ciągu 29 i ½ lat, przez co osiągnięto oszczędność budżetową wynoszącą 500.000 zł.

Dochody Gminy z podatków bezpośrednich wynoszą 10,051.682 zł. z podatków pośrednich i opłat 1,717.651 zł.

Przez wprowadzenie ustawy o funduszu drogowym została Gmina pozbawiona od kwietnia u. r. dochodów z opłat mytniczych, pobieranych od pojazdów mechanicznych, oraz z grzywien za przekroczenia drogowe. Ubytek ten przedstawia wartość około 250.000 złotych rocznie.

W dziedzinie kulturalno-oświatowej spełnia Gmina swe zadania przez:

1) subwencjonowanie przedszkoli (ochron) dla małych dzieci (18 ochronek),
2) utrzymywanie miejskich szkół powszechnych,
3) prowadzenie szkół zawodowych dokształcających,
4) prowadzenie szkoły gospodarstwa domowego.

Nadto pozostają w administracji miejskiej takie placówki kulturalno-oświatowe jak: Muzeum Narodowe, Muzeum Przemysłowe, Teatr m. i Dom Wycieczkowy.

W związku z utrzymaniem szkół przeprowadzono nadbudowę 3-ch szkół, oraz w 2-ch szkołach przebudowę ustępów, pozatem ograniczono się do najniezbędniejszych robót konserwacyjnych.

Od 1 kwietnia u. r. Gmina została obciążona obowiązkiem wypłacania nauczycielom szkół powszechnych dodatku mieszkaniowego względnie dostarczania im mieszkań. Ciężar z tego tytułu wynosi 240.000 zł.

Ważną placówką dla propagandy turystyki jest Miejski Dom Wycieczkowy, na urządzenie którego uzyskała Gmina subwencję od Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego i od Kuratorjum Krakowskiego w łącznej kwocie 284.000 zł. Dom ten został we wrześniu oddany do użytku.

Sprawa budowy Muzeum Narodowego posunęła się naprzód, ustalono ostatecznie miejsce pod budowę u wylotu ul. Wolskiej i plany są w toku opracowywania.

Ważną rolę w kulturalnem życiu Krakowa odgrywa Miejskie Muzeum Przemysłowe, które organizowało podobnie jak w latach poprzednich różne kursa, odczyty, wykłady oraz publikując szereg wydawnictw.

Teatr m. im. Juljusza Słowackiego, mimo wielkich trudności potrafił utrzymać się na właściwym poziomie.

W dziedzinie opieki społecznej działalność Gminy obejmuje: opiekę nad dziećmi i młodzieżą, opiekę nad dorosłymi, opiekę nad bezdomnymi, akcję dla bezrobotnych. Działalność ta wyraża się w udzielaniu odpowiednich mieszkań w stosownych Zakładach, żywności, zasiłków pieniężnych, porad prawnych, pracy itp. Ponadto uruchomiono w roku sprawozdawczym 27 fundacji. Gmina uczestniczy również w Międzykomunalnym Wojewódzkim Związku Opieki Społecznej partycypując z wkładką wynoszącą 1% kwoty ogólnej budżetu wydatków zwyczajnych Gminy.

Ruch budowlany w roku 1931 ilustrują następujące cyfry:

Wydano 156 konsensów na budowę nowych domów,

Wydano 340 konsensów na nadbudowy, przebudowy itp.

Wydano 272 konsensów na użytkowanie gotowych domów.

W nowych domach, nadbudowach i dobudowach wykonano:

W prywatnych 1.434 mieszkań (4.395 izb mieszkalnych).

W państwowych 48 mieszkań (168 izb mieszkalnych).

W gminnych 81 mieszkań (133 izb mieszkalnych).

Ogółem w Krakowie przybyło 1563 mieszkań w łącznej ilości 4.696 izb mieszkalnych.

Z budowli gminnych należy wymienić budowę 2-ch domów przy ul. Pasterskiej, budowę domu wycieczkowego oraz budowę bójni dla nierogacizny i bekoniarni.

W dziale aprowizacyjno-targowym przeprowadzała Gmina adaptacje na kilku placach targowych. Z tytułu opłat targowych i placowych uzyskała Gmina kwotę 417.250 zł. Dowóz artykułów pierwszej potrzeby był zupełnie wystarczający. Dla celów aprowizacji miasta prowadzono w u. r. podobnie jak w latach poprzednich piekarnię miejską, składy opałowe i składy towarowe (zbożowe).

W Rzeźni m. poza robotami adaptacyjnemi ukończono budowę bójni i bekoniarni (o czem już wyżej wspomniałem).

Dochody z Rzeźni miejskiej wynoszą Zł. 1,314.838·69
Wydatki „ „ „ Zł. 956.855·58

Utrzymanie czystości w mieście, a w szczególności czyszczenia ulic, placów, wywóz popiołu i nieczystości kloacznych, czyszczenie kanałów, prowadzi odpowiednio zorganizowany Zakład Czyszczenia miasta, posiadający dla swych celów specjalny tabor samochodowy (50 samochodów, w czem 4 osobowe i 1 autobus). Konserwację taboru prowadzi Zakład czyszczenie miasta we własnych warsztatach samochodowych. W roku sprawozdawczym wywieziono 51,842 m^3 błota i 34,898 m^3 śniegu, 76,410 m^3 popiołu, 104 m^3 rumowiska, wypompowano 1160 dołów kloacznych, wywożąc z nich 7,848 m^3 nieczystości, ponadto wypompowano 820 m^3 wody z zalanych piwnic. Oczyszczono około 30 km. bieżących sieci kanału miejskiego i wykonano 210 przetkań połączeń kanałowych.

Policję bezpieczeństwa ogniowego wykonuje Gmina za pośrednictwem M. Straży Pożarnej. W roku sprawozdawczym Straż Pożarna interweniowała w 294 wypadkach pożarów i w 181 innych wypadkach; pozatem sprawuje służbę ratowniczą na Wiśle. Przy Straży Pożarnej zorganizowane są kursa L. O. P. P., które przygotowują i szkolą w zakresie obrony przeciwgazowej personel niższy Zakładów miejskich.

Działalność miejskich Zakładów odrębnie administrowanych przedstawia się następująco:

Elektrownia:

W roku 1931 produkcja energji elektrycznej wynosiła 33,380.245 kWh czyli spadła w stosunku do produkcji w r. 1930 o 1,304832 kWh tj. około 3.8%.

Dochód brutto z prądu wynosił w r. 1931	Zł. 8,820.604·74
zaś w roku 1930	„ 9,509.038·17
obniżenie dochodów	Zł. 688.430·43

Na podstawie § 76 uprawnienia rządowego Nr. 125 z dnia 4. VI. 1930 r. Elektrownia udziela opustów od opłat za energję elektr. po przekroczeniu 400 godzin użytkowania, przy motorach przy przekroczeniu 1000 godzin. Opusty te w miarę zwiększania się zużytkowania rosną od 25 do 75%. Ogólna suma opustów za okres obrach. wynosi Zł. 480.000·—.

Gazownia:

W okresie sprawozdawczym sprzedano 4,672.816 m^3 gazu. Dochody Gazowni m. brutto przedstawiają się następująco:

z konsumcji gazu	Zł. 1.553.200
z koksu	„ 305.000
ze smoły	„ 57.000
z amoniaku	„ 900
	Zł. 1,916.100

Wodociąg:

W Wodociągu m. wykonano cały szereg robót inwestycyjnych i konserwacyjnych zarówno w sieci wodociągowej jak i w Zakładach.

Tytułem należytości za wodę wymierzono w roku sprawozdawczym 1,384.877 zł. 10 gr.

Miejskie Zakłady Ceramiczne:

Przemysł materjałów budowlanych z powodu ogólnego kryzysu gospodarczego musiał ulec znacznemu osłabieniu. Obroty Miejskich Zakładów Ceramicznych osiągły w roku 1931 zaledwie kwotę 75.000 złotych.

W sprawach administracji przemysłowej należy stwierdzić ogólną stagnację spowodowaną kryzysem gospodarczym. W ciągu roku sprawozdawczego wydano 3 uprawnienia na uruchomienie większych zakładów przemysłowych, kilkadziesiąt mniejszych, oraz około 1000 potwierdzeń zgłoszenia przemysłu wolnego. Przeprowadzano systematyczną kontrolę sanitarno-porządkowa w zakładach przemysłowych.

Magistrat jako władza administracji ogólnej dochodził i karał cały szereg przekroczeń z zakresu ustawy przemysłowej, sanitarnych, drogowych, budowlanych, szkolnych itp. Ogółem wydano 6.873 orzeczeń karnych.

W zakresie zleconym załatwiał Magistrat również sprawy obywatelstwa i wyznaniowe.

W administracji spraw wojskowych przeprowadził Magistrat pobór roczników powołanych w tym roku do służby wojskowej, a nadto utrzymuje biuro meldunkowe dla oficerów i szeregowych rezerwy. Z tytułu dostarczania kwater wojskowych ponosi Gmina wydatki około 2.500 zł. miesięcznie.

W wykonywaniu policji budowlanej wydano 3427 zarządzeń adaptacyjnych. Pozatem wykonywał Magistrat policję bezpieczeństwa w lokalach widowiskowych, przeprowadzał przebudowę portali sklepowych, oświetlenie miasta, sprawy policyjno-drogowe.

Od 1 stycznia u. r. prowadzi Gmina sprawy ewidencji ludności i biuro meldunkowe. Na podstawie przeprowadzonej ankiety ludności dokonano przemeldowania całej ludności m. Krakowa. Pozatem Biuro przeprowadza stałą kontrolę ruchu ludności, udziela informacji wydaje dowody osobiste (w roku sprawozdawczym wydano 4335 dowodów).

Sprawy sanitarne prowadzi Wydział IX. Wydział ten dzieli się na 1) Oddział zdrowia, 2) Oddział weterynaryjny i 3) Oddział administracyjno-prawny.

W dziale prowadzenia statystyki wykonano szereg wykazów statystycznych, jak wykazy naturalnego ruchu ludności, zmian w stanie posiadania nieruchomości, wykazy budowlane, aprowizacyjne, hipoteczne itd. W roku ubiegłym przeprowadzono II-gi powszechny spis ludności wraz z pracami przygotowawczemi. Według tego spisu Kraków liczy 221.260 mieszkańców.

Przechodząc z kolei do przedstawionego projektu budżetu na rok 1932/33, muszę na wstępie przypomnieć, że przygotowanie tego budżetu przypadło na okres, w którym przechodzimy bardzo ostry kryzys gospodarczy. Kryzys ten obejmujący całe Państwo, stworzył bardzo ciężkie warunki dla życia gospodarczego i to zarówno ogólno państwowego jak i poszczególnych jednostek samorządu terytorjalnego, zawodowego, ośrodków przemysłowych, handlowych itd. Tej fali kryzysu uległy też oczywiście wszystkie dziedziny życia gospodarczego Gminy m. Krakowa. Ciężkie warunki gospodarcze dają się odczuć w polityce finansowej miasta, w dziedzinie rozbudowy miasta, w polityce gruntowej, w osiągnięciu dochodów podatkowych, w rozwoju życia przemysłowego, kulturalno-oświatowego, w ruchu budowlanym itd. Poprawa ogólno-państwowego bytu gospodarczego zależną jest od poprawy stosunków gospodarczych poszczególnych jednostek i środowisk, o których wyżej wspomniano, a warunkiem tej poprawy jest wprowadzenie we wszystkich dziedzinach gospodarczego życia społecznego jak najdalej idących oszczędności i ograniczeń.

Uprzytomnienie sobie tej sytuacji gospodarczej w obecnej chwili pozwoli mi nazwać preliminowany

budżet — budżetem konieczności — albowiem konieczność poprawy warunków gospodarczych, spowodowała, że Zarząd miasta musiał obejść się z poszczególnemi działami budżetu bardzo twardo, musiał odnośne pozycje budżetowe obniżyć do minimum, zdając sobie sprawę, że położenie Gminy wymaga ograniczenia poszczególnych kredytów do najniezbędniejszych potrzeb.

Dla ilustracji porównam wydatki i dochody tak zwyczajne jak i nadzwyczajne, preliminowane w obecnym budżecie na rok 1932/33 z odnośnemi kwotami budżetu z r. 1930/31 i tak:

Wydatki zwyczajne.

Kwota budżetu z r.	1930/31	Zł. 24,780.893	
" "	1932/33	" 21,318.571	
zmniejszenie		Zł. 3,462.322	tj. 13.97%

Wydatki nadzwyczajne.

Kwota budżetu z r.	1930/31	Zł. 9,568.518
" "	1932/33	" 4,909.874
zmniejszenie		Zł. 4,658.644

Dochody zwyczajne.

Kwota budżetu z r.	1930/31	Zł. 24,787.464	
" "	1932/33	" 21,321.069	
zmniejszenie		Zł. 3,466.395	tj. 13.98%

Dochody nadzwyczajne.

Kwota budżetu z r.	1930/31	Zł. 9,573.333
" "	1932/33	" 4,910.985
zmniejszenie		Zł. 4,662.348

Ogółem budżet na rok 1930/31 wynosił (wraz z wyd. nadzwycz.) . . . . Zł. 34,349.411
Ogółem budżet na rok 1932/33 wynosi w projekcie (wraz z wyd. nadzwycz.) " 26,228.445
Zmniejszenie ogólne wynosi Zł. 8,120.966
co w ujęciu procentowem wynosi 23.64%.

Obciążenie ludności wydatkami zwyczajnemi i podatkami przedstawia się w projektowanym budżecie następująco:

Według spisu ludności Kraków liczy 221.260 mieszkańców.

Zatem na głowę przypada:

1) wyd. zwycz. budżetu adm. w r.	1932/33	Zł.	96.36
" " " " " "	1931/32	"	110.95
" " " " " "	1930/31	"	117.66
2) obciążenia podatkowe w r.	1932/33	"	45.16
" " " "	1931/32	"	53.86
" " " "	1930/31	"	55.50

Porównując poszczególne działy preliminowanego obecnie budżetu z odnośnemi działami budżetu m. z r. 1931/32, zauważymy we wszystkich prawie działach preliminarza znaczne zmniejszenie. Zmniejszenie to procentowo wyraża się od 5·02%—100% w wydatkach, w dochodach zaś od 0·22%—26·12%.

Kończąc, zwracam się do Świetnej Rady z prośbą, aby przedłożony przez Zarząd miasta preliminarz budżetowy zechciała rozpatrzeć pod kątem widzenia interesów Gminy jako takiej, a nie pod kątem widzenia interesów poszczególnych działów życia gospodarczego, gdyż w obecnych ciężkich warunkach gospodarczych tylko ogólne dobro i interes Gminy jest najwłaściwszem kryterjum dla oceny preliminarza budżetowego.

Z kolei zabrał głos generalny referent budżetowy Rm. Dr. Chodorowski, wygłaszając następujące przemówienie:

Przychodząc z budżetem na rok 1932/33 nie można pominąć milczeniem, iż w wyjątkowej sytuacji gospodarczej przystępujemy do rozpatrzenia owego planu gospodarczego Gminy, jaki mam zaszczyt przedstawić na rok przyszły. Przewidywania poprawy na rok 1931 zupełnie zawiodły. Obserwujemy jak kryzys w swój uścisk objął wpierw ziemiopłody, potem wytwory przemysłowe, handel, uderzył deficytami w budżety państwowe i samorządowe, a wreszcie objął dalsze dziedziny życia ekonomicznego, bo kredyt i pieniądz. W ogniu działania kryzysu znajdują się dziś bodaj że wszystkie organizmy świata gospodarczego. Powiedziałbym, że nawet psychika całej ludzkości przeżywa dziś swego rodzaju kryzys. Nieda się zaprzeczyć, że cała ludzkość płaci dzisiaj wojnę światową.

Socjalizacja wyniku pracy ludzkiej, a obok niej nacjonalizacja produkcji a za nią kredytu i złota, to bodaj najważniejsze przyczyny kryzysu gospodarczego. Ochronne mury celne, specyficzna polityka reglamentacyjna i krótkoterminowych traktatów handlowych, to bodaj skutki tej polityki nacjonalizacji produkcji. Hasło niby „samowystarczalności" przerodziło się na polu ekonomicznem w „bellum omnium contra omnes". Niesłychana nacjonalizacja produkcji, a z drugiej strony brak równowagi w zakresie wytwórczości i wymiany oto dalsze przyczyny dzisiejszej fermentacji życia gospodarczego i to światowego.

Ubiegły rok, to rok katastrof finansowych w świecie. Koniec czerwca i początek lipca ciężkie przesilenie w Niemczech. W niespełna 3 miesiące później załamanie się funta angielskiego, a w ślad za tem niemal w błyskawicznem tempie krach walut skandynawskich, gwałtowne wahania walut portugalskich oraz w dominjach angielskich; niezmiernie dotkliwie odczuły krach funta Węgry, Niemcy i Austrja, w dalszem następstwie szereg państw europejskich wprowadza ograniczenia dewizowe, chaos walutowy w Ameryce walutowej, a wreszcie szalejące bezrobocie w szeregu państw europejskich i w Ameryce Północnej, oto obraz sytuacji gospodarczej światowej, a w końcu takie zbiorowiska wielkie jak Rosja, Chiny, stoją dziś niemal zupełnie poza nawiasem normalnego życia względnie współżycia gospodarczego.

I Polska dotkliwie przeżywa ciężki okres kryzysu, jednakowoż jesteśmy w tem lepszem położeniu, że jako społeczeństwo biedne, więcej na biedę zahartowani jesteśmy. Dzięki spokojnej rozwadze społeczeństwa polskiego, zrozumienia powagi i położenia oraz nieugiętej woli Rządu przeciwstawienia się falom kryzysu, który i w Polskę bije, przecież lepiej i bez wstrząsu w stosunku do innych przechodzimy przez depresję gospodarczą. Silnie skurczony budżet Państwa na rok bieżący, kompresja dotkliwa wszelkich wydatków, a w szczególności szereg zarządzeń i ustaw może nawet niepopularnych, ale mających na celu wyszukać nowe lub powiększyć istniejące już źródła dochodów, wskazuje, że przygotowujemy się i jesteśmy przygotowani, by przetrwać najgorsze.

I budżet Gminy m. Krakowa nie może odbiegać od tychże samych kryterjów. Projekt budżetu na rok

przyszły jest opracowany pod kątem widzenia „przetrwać". Budżet administracyjny zamyka się po stronie wydatków zwyczajnych sumą 21,318.571·—, a nadzwyczajny 4,909.874·—. Ogólna łączna suma wydatków wynosi przeto 26,228.445·—. W dochodach zaś zwyczajnych przewiduje się Zł. 21,321.069·—, a nadzwyczajnych Zł. 4.910.985·— razem Zł. 26,232.054·—. Zamyka się więc nadwyżką Zł. 3.609·—. Zestawienie budżetów przedsiębiorstw komunalnych przewiduje po stronie wydatków zwyczajnych kwotę Zł. 18,943.017·—, nadzwyczajnych Zł. 1,888.308·— razem Zł. 20,831.325·—; po stronie zaś dochodów zwyczajnych Zł. 23,133.081·—, nadzwyczajnych Zł. 1,888.308·— czyli razem Zł. 25,021.389·—. Wreszcie w budżetach szpitali i zakładów opiekuńczych preliminuje się w wydatkach Zł. 1,189.209·— i tyleż w dochodach, na które jednak w przeważnej części, bo w kwocie Zł. 758.689·— składają się dopłaty Gminy (o Zł. 138.794·— mniej jak w roku zeszłym). Jeżeli rachunkowo zestawimy te wszystkie cyfry, to otrzymany obraz całego planu gospodarczego Gminy na rok 1932/33, a mianowicie w dochodach z sumą Zł. 52,443.652·— w wydatkach z sumą Zł. 48,249.979·—. Z zestawienia tych obu kwot dostajemy nadwyżkę w kwocie Zł. 4,193.673·— na którą to kwotę składają się zyski z przedsiębiorstw komunal. sumą Zł. 4,190.064·—, która wchodzi do budżetu administracyjnego Gminy, oraz Zł. 3.609·—, jako przewidywana nadwyżka budżetu administracyjnego. Łączna suma obu stron całości budżetu Gminy wynosi Zł. 100,693.631·—.

Pierwsze pytania jakie się nasuwają każdemu to są:

1) pod jakim kątem widzenia budżet został opracowany,

2) stopień jego realności.

Jeżeli chodzi o odpowiedź na pierwsze pytanie, to w zasadzie odpowiedź jest prosta: budżet musiał być dostosowany do istniejących warunków gospodarczych w Państwie. Wykazuje on silną kompresję wydatków i dostosowanie ich do względnie osiągalnych dochodów. Śmiem nawet wyrazić mniemanie, że budżet ten jest, że się wyrażę, zatrzymaniem się, o ile nie cofaniem w linji i polityce rozwoju miasta. Założenie pierwszego pytania poprę cyframi. Obecny projekt budżetu przewiduje po stronie wydatków Zł. 21,318.571·—, czyli o Zł. 2,475.870·— mniej jak w roku zeszłym; procentowo wynosi to 10½% i jest to realne istotne zmniejszenie wydatków, albowiem jeżeli od kwoty Zł. 2,475.870·— odejmiemy kwotę uzyskaną z zarządzonej 15% obniżki płac tj. około Zł. 904.000·— otrzymamy kwotę 1,571.870·—, o którą realnie wydatki rzeczowe na rok przyszły obniżono. Jak te 2½ miljona zostały rozłożone na poszczególne działy wydatków zwyczajnych budżetu administr., innemi słowy jakie dziedziny życia gospodarczego względnie społecznego zostały w tym budżecie i w jakim stosunku dotknięte.

Dz. I. Na administrację ogólną preliminuje się 5,593.951, w roku zeszłym 5,541.056·—. Na pozór zatem zwiększony jest ten dział o 52.895·—. Ale jest to pozorne zwiększenie, gdyż do tego działu przerzucono teraz wydatki (z Dz. V. i IX.) Miejsk. Urzędu Poboru Opł. i P. P. w kwocie 484.500·—.

Dz. II. Majątek komunalny obecnie 436.454, w roku zeszłym 468.410·— zmniejszenie rzeczywiste o 31.956 zł. czyli 6·82%.

Dz. III. w roku bieżącym jest o 69.514·— czyli o całe 100% mniejszy, albowiem na rok 1932/33 na ten dział wydatków nic się nie preliminuje.

Dz. IV. Długi z kwotą 3,588.022 na rok przyszły a w roku zeszłym 4,039.228, a więc o 451.206 mniejszy czyli 11·17%.

Dz. V. Drogi i place publ. wyposażony jest kwotą 2,607.471, w roku zeszłym 3,195.662, a więc o 588.191 mniej, czyli około 18%.

Dz. V a. Pomiary i plany rozbud. miasta z kwotą 290.620, a w roku zeszłym 308.520, czyli o 17.900 mniej, około 6%.

Dz. VI. Oświata z kwotą 963.937, a w roku zeszłym 1,089.038, czyli o 125.101 mniej, około 12%.

Dz. VII. Kultura i Sztuka preliminowano 726.269, a w roku zeszłym 782.336, czyli o 56.067 mniej, procentowo 7·17%.

Dz. VIII. Zdrowie publiczne z kwotą 1,722.909, w roku zeszłym 2,121.175, czyli o 389.266 mniej, procentowo 18·5%.

Dz. IX. Opieka społeczna z kwotą 1,908.532, w roku zeszłym 2.009.430, czyli o 100.898 mniej, procentowo o 5%.

Dz. X. Popieranie rolnictwa z kwotą 43.600, w roku zeszłym 73.100, czyli o 29.500 mniej, procentowo 40·35%.

Dz. XI. Popieranie przemysłu i handlu z kwotą 961.148, w roku zeszłym 1,368.160, czyli o 407.018 mniej, około 30%.

Dz. XII. Bezpieczeństwo publ. z kwotą 1,901.843, w roku zeszłym 2,102.175, czyli o 200.332 mniej, procentowo 9·53%.

Dz. XIII. Różne z kwotą 573.815, w roku zeszłym 626.667, czyli o 52.852 mniej, procentowo około 9%.

Jak widzimy obniżenie wydatków w poszczególnych działach dosięga nawet 40%, a minimalnie wynosi 5%. I tak w 6-ciu działach obniżka waha się od 5—10%, w 4-ch od 5—20%, 1 dział 30%, 1 dział 40%. Wspomniałem już, że wydatki zwyczajne są mniejsze o 2½ miljona od wydatków tych samych z roku zeszłego. Jeżeli natomiast uwzględnimy wydatki nadzwyczajne budżetu admin., to ta różnica obniży się. W rezultacie niższe są te wydatki zwyczajne i nadzwyczajne o 1,823.450 w porównaniu z temiż wydatkami roku zeszłego. W rzeczywistości same wydatki nadzwyczajne na rok przyszły preliminuje się o 656.450 więcej. Muszę tu jednakże odrazu zaznaczyć, że na ogólną sumę tych nadzwyczajnych wydatków w kwocie 4,909.874 saldo deficytu z lat ubiegłych wynosi 2,635.758. Do sprawy tej jeszcze powrócę.

Wspomniałem także, że obecny preliminarz jest dowodem zatrzymania się w polityce rozwojowej miasta, cyframi poprę to. Budżet na rok 1930/31 w wydatkach zwyczajnych i nadzwyczajnych wynosił 34,349.411, na rok 1931/32 — 28,051.895, na rok przyszły 26,228.445; w okresie zatem 2-ch lat nastąpiło zmniejszenie wydatków o 8,120.966 czyli o 23·64%. Jest to konsekwencja kryzysu i kurczenie się życia gospodarczego.

A teraz odnośnie do drugiego pytania, jak się przedstawia stopień realności budżetu. Dla oceny stopnia realności tego budżetu muszę przerzucić się na dochody zwyczajne budżetu admin. Podzielę sobie dochody na 4 grupy. Pierwsza grupa to dochody z majątku komunalnego z kwotą 2,226.055 — druga, to zysk z przedsiębiorstw komunalnych z kwotą 4,190.064 — trzecia grupa, to wszelkie opłaty, podatki samoistne i udział

w podatku państw. z kwotą Zł. 12,786.750, a wreszcie czwarta grupa, to zwroty, subwencje, dotacje, oraz t. zw. różne z kwotą 2,118.200. Więc jaka jest realność tych sum, czy można będzie osiągnąć dochody w tej wysokości jak się to przewiduje. Do tej oceny weźmiemy rzeczywiste wpływy okresu budżetowego za trzy kwartały.

Dz. I. Majątek komunalny na rok 1932/33 preliminuje się 2,226.055 czyli o 97.188 mniej jak w roku zeszłym. I tak na czynsze z domów itp. przewiduje się 1,093.991, a rzeczywisty wpływ za bieżące 3 kwartały wyniósł 706.307. Jeżeli dodamy przeciętną jednego kwartału w kwocie 252.000 i następnie czynsze z domu przy ul. Pasterskiej, których w zeszłym budżecie nie było, to przekonamy się, że pozycja na rok przyszły jest realna. Dalej dochód z gruntów miejskich i rzek na rok przyszły preliminuje się 309.266. a wyniki za 3 kwartały bieżące dały 231.782 czyli biorąc przeciętną 77.260 kwartalnie, możemy przyjąć iż osiągniemy pewnie preliminowaną kwotę. Trzecia pozycja tej pierwszej grupy dochodów, to „dochód z kapitałów" przewiduje się wpływy na rok przyszły w tej pozycji na 540.002. Wprawdzie za 3 kwartały bieżące wpłynęło dopiero 30.340 zł. 51 gr., ale to są pozycje, które rozlicza się dopiero z końcem roku budżetowego. Z porównania jednakże z wynikami na rok 1930/31 można przypuszczać, że preliminowana kwota 540.002 jest osiągalna. W roku bowiem 1930/31 faktycznie wpłynęło na te rachunki 578,407·47. Natomiast miałbym pewne wątpliwości co do reszty kwot objętych tą pierwszą grupą dochodów, a znajdujących się Dziale I. i zatytułowanych „fundacje, zapisy, fund. na opiekę społ., oraz dochody z różnych praw majątkowych". Wprawdzie i te pozycje rozliczane są również w znacznej części z końcem roku rachunkowego. Otóż z tych ostatnich pozycyj przewiduje się na rok przyszły wpływy na kwotę 264.796. W bieżącym roku za 3 kwartały wpłynęło 51.473. Wyniki jednakowoż z roku 1930/31 dają przecież nadzieję, że wpływy te przecież dopiszą. Krytycznie oceniając tę grupę dochodów, możemy przyjąć, że stopień realności tej części dochodów jest stosunkowo silny.

Przechodzę do drugiej grupy dochodów t. j. do „Zysków z Przedsiębiorstw Komunalnych". Preliminujemy Zł. 4,190.064 czyli o 295.820 mniej, jak w roku zeszłym. A z drugiej strony nie można zapominać. że w jesieni roku zeszłego obniżono pracownikom Elektrowni m., Gazowni i Wodociągu premje, co wpłynęło przecież na dochodowość tych przedsiębiorstw, a mimo to na rok przyszły, jak to zaznaczyłem, wstawiono do budżetu zysk z przedsiębiorstw komunalnych mniejszy o 300.000. Można zatem przyjąć, że ta grupa dochodów jest realnie zestawiona.

Przechodzę następnie do największej grupy dochodów t. j. „Opłat i podatków" odrębnie jednak potraktuję opłaty: 1) administracyjne, 2) opłaty za korzystanie z urządzeń i Zakładów dobra publicz., a odrębnie właściwe podatki. Wychodzę z założenia, że opłaty są odpłatne za czynności pewne spełniane przez organa miejskie względnie za korzystanie z urządzeń dobra publicznego, a więc nie mogą obciążać w tej samej mierze co podatki, mieszkańców Gminy. Z opłat zatem przewiduje się dochód na rok 1932/33 w kwocie Zł. 2,795,350 czyli o 69.370 mniej jak w roku zeszłym. Jakież są perspektywy osiągnięcia tych kwot? Otóż w roku bieżącym wpłynęło tytułem opłat administracyjnych 362.067, jest to przeważnie efekt 3 kwartałów względnie 10-ciu miesięcy. W przecięciu kwartalnie wpływało po 120.000, zatem można zupełnie pewnie przyjąć, że preliminowana na opłaty administracyjne kwota 439.500 jest osiągalna, tembardziej, że w sumie tej znajduje się poraz pierwszy pozycja 40.000, z tytułu opłat M. Urzędu Ewidencji ludności, a której w roku zeszłym nie było. Właściwie więc opłaty administracyjne są zmniejszone i o tę ostatnią kwotę. Druga poz. opłat t. zw. opłaty za korzystanie z urządzeń dobra publicznego jest preliminowana ostrożnie z uwzględnieniem rzeczywiście osiągniętych wpływów. Tak np. wpłynęło w 11 miesiącach br. tytułem opłat drogowych, z urządzeń targowych i cmentarnych łączna suma 1,410.000, a preliminuje się na rok 1932/33 dochody z tychże opłat w wysokości 1,602.000. Z porównania więc tych obu kwot można mieć nadzieję, że się przewidywane dochody osiągnie. Tytułem zaś opłat za korzystanie z Zakładów Sanitarnych, zakł. i urządzeń oświatowych oraz z zakresu kultury i sztuki, wreszcie z tytułu różnych innych opłat wpłynęło w ciągu 3 kwartałów br. Zł. 398.487. Są to jednakowoż pozycje, których rozliczenie następuje ze znacznem opóźnieniem. Ogółem zatem wpłynęło z tytułu opłat tej drugiej kategorji 1,808.487·99. Preliminuje się na rok przyszły na grupę dochodów 2,355.850. Co do osiągalności opłat drogowych, targowych i cmentarnych nie mam obaw. Rzeczywiste wpływy za 11 miesięcy, jak to już wykazałem, dają prawo przypuszczać, że się je osiągnie. Obawiam się natomiast, czy opłaty Zakładów oświatowych, kultury sztuki, oraz t zw. inne (§ 45) dopiszą w tej wysokości jak się preliminuje. Wprawdzie zaznaczyłem już, że wyniki bieżących miesięcy tego nie przesądzają, albowiem rozliczenia tych rachunków są specyficzne i dlatego następują z dużem opóźnieniem. Natomiast wyniki za r. 1930/31 umacniają mię w tej obawie. Stwierdzić, ale już w tem miejscu muszę, że w ostatecznym rezultacie może chodzić o różnicę kilkudziesięciu tysięcy złotych na niekorzyść prelim. opłat, co przecież w ogólnym wyniku całego budżetu nie musi absolutnie zaważyć.

W każdym razie suma wszystkich opłat preliminowana na rok przyszły jest mniejsza o 69.370 jak w roku zeszłym.

Z koleji przechodzę do trzeciej grupy dochodów, najpoważniejszej. Są to podatki samoistne, udział w podatkach państwowych i dodatki do podatków państwowych. Otóż w roku zeszłym wstawiono do budzetu na tę część dochodów Gminy (Dz. VIII., IX., X.) 11,552.400, a w roku 1932/33 Zł. 9,991.400, czyli o 1,561.000 mniej. Jest to bardzo ważne i bardzo celowe, procentowo stanowi to bez mała 15%. Biorąc za podstawę ilość mieszkańców Gminy, która teraz wynosi 221.260 przyjąć można, że w r. 1931/32 preliminowano obciążenia podatkowe na głowę mieszkańca 52·21 zł., na rok 1932/33 obciążenie to wynosi 45·16 zł., a w roku 1930/31 55·50 zł. A teraz zobaczmy jak się przedstawiają wyniki osiągnięte w bieżącym roku w tej grupie dochodów. Mam rezultaty 11 miesięcy, ale zauważyć muszę, że wprawdzie są to wpływy osiągnięte w ciągu 11-tu miesięcy, jednakowoż wymiar podatków w przeważającej mierze dotyczy czasu 3 kwartałów. A więc ogólnie biorąc wpłynęło w bieżącym roku na wszystkie podatki 8.557.000.

Są to wyniki trzech kwartałów, albowiem wiele z tych podatków płaci się w zasadzie na podstawie kwartalnych wymiarów, wiele kwot wpływać będzie w kwietniu. Stopień zatem realności tej strony dochodów został utrzymany, albowiem preliminowane kwoty pokrywają się niemal zupełnie w przecięciu z rzeczywistemi wynikami roku bieżącego. Wreszcie czwarta grupa dochodów to zwroty, subwencje i dotacje i t. zw. różne. W roku zeszłym preliminowano na te pozycje 2,569.905, a na rok 1932/33 2,118 200, czyli o 451.705 mniej. Zniżka zatem poważna. Są to w największej części pozycje rachunkowe, rozliczeniowe, nie mogą podlegać żadnym poważniejszym wstrząsom. Z tej oceny całości dochodów zwyczajnych można zaryzykować osąd, że stopień realności tej części budżetu Gminy jest duży i że należy przypuszczać iż dochody w tej skali bez większych odchyleń dopiszą. Tak więc starałem się odpowiedzieć na te dwa pytania, które na wstępie postawiłem t. j. pod jakim kątem widzenia zestawiono budżet, oraz stopień jego realności. Na pierwsze pytanie odpowiedź leży w wydatkach, na drugie w dochodach. Ale byłoby i trzecie pytanie, jaki jest charakter budżetu. Już z tego co powiedziałem wynika, że jest on konsumcyjny i konserwacyjny. Wprawdzie, gdy się podsumuje prawdziwe kwoty przeznaczone w tym budżecie na w ścisłem tego słowa znaczeniu konserwacje, otrzymamy zaledwie około 320.000, to jednak ogólny charakter tego budżetu jest konserwacyjny, albowiem jego założeniem jest w tej chwili utrzymać faktyczny stan rzeczy, przedewszystkiem przetrzymać, jak to już zaznaczyłem. Nie może być inaczej, bo takie są niestety warunki gospodarcze, a w takich warunkach budżet jest raczej konserwacyjny i konsumcyjny. Dział I. to osobowe wydatki z kwotą $5^{1}/_{2}$ miljona złotych, ale te osobowe wydatki nie wyczerpują się na tym pierwszym dziale. A dalej opieka społeczna, zdrowie publiczne, kultura i sztuka, to w znaczniejszej mierze wydatki o charakterze konsumcyjnym.

W dziale V. i VIII. na drogi i kanały preliminuje się sumy 893.000, w tem na budowę nowych kanałów 85.000. Jest to suma o wiele za mała, ale by stworzyć wielki plan drogowy i kanałowy, względnie by go wykonać, trzebaby dla naszej Gminy wielkich pieniędzy. I pozwolę sobie zaryzykować pytanie, czy Gmina nasza musi być właścicielem Jaworzna, śmiem zauważyć, że kto wie jakby wypadła odpowiedź, gdyby zapytać wszystkich Krakowian, coby woleli, czy zatrzymać Jaworzno, czy też mieć uregulowane i wybrukowane ulice, przeprowadzone wszędzie kanalizacje, zabezpieczone miasto od powodzi, Muzeum Narodowe itd. No i zapewne możliwość spłacenia krótkoterminowych pożyczek. Wspomniałem już, że gros wydatków nadzwyczajnych, to pozycja zatytułowana „niedobór budżetowy za lata ubiegłe“. Wynosi on efektywnie 2,635.758. Jest to pozycja bardzo poważna, a przedewszystkiem dla finansów Gminy bardzo bolesna. Tych pieniędzy przecież w Kasie nie ma, albowiem zostały wydane, funduszów zaś rezerwowych niema zupełnie, co więcej poprzedni Zarząd miasta utopił w Kasie cały fundusz emerytalny. Zdaję sobie zupełnie sprawę jakie trudności może mieć Zarząd miasta, by związać koniec z końcem i dlatego życzyłbym mu gorąco, by to saldo deficytów już się nie powiększało. Mam zaś dane ku temu przypuszczać, że 1931/32 zamknie się bez deficytu, a to dzięki oszczędnościom uzyskanym z obniżenia płac w Magistracie i przedsiębiorstwach, oraz — i to przedewszystkiem — dzięki restrykcjom w wydatkach, jakie z żelazną konsekwencją Zarząd przeprowadza.

Poruszyłem, że miasto niema rezerw, oczywiście płynnych rezerw, ma jednak duże rezerwy zamrożone, które mojem zdaniem powinno się zwolnić w swoim czasie. Otóż proszę zwrócić uwagę na Dz. I. dochodów Majątek komunalny. Gmina jest właścicielką 86 domów czynszowych (nie licząc domów czynszowych M. Urzędu Poboru Opłat i P. P., Elektrowni, Gazowni itd.). Domy te wraz z parcelami przedstawiają wartość 14,998.000·— tj. prawie 15 miljonów złotych. Domy te obciążone są długiem hipotecznym w łącznej kwocie Zł. 4,000.000·—. Niosą dochód brutto Zł. 762.254·— a więc mniej więcej 5%. Administracja zaś kosztuje 188.020·— (Dz. II. wydatków § 10) łącznie z konserwacją. Netto dochód zatem wyniósłby 574·234·— a więc już tylko 3.83%, a gdzie oprocentowanie długu, o którym wspomniałem i upłata tegoż długu.

O wiele gorzej przedstawia się sprawa z tą częścią ewentualnych „rezerw“, które konsumowane są przez wydatki administracyjne. Już w roku zeszłym miałem sposobność wykazać, że wydatki te czynią 43% ogólnych wydatków zwyczajnych budżetu administracyjnego. Wprawdzie kwotowo cyfra ta zmniejszyła się obecnie przez redukcję poborów ale procentowo stanowi ona ten sam efekt jak w roku zeszłym, albo bodaj czy się ten stosunek nawet nie pogorszy z uwagi na to, że cały budżet zredukowany jest o 2 i $^{1}/_{2}$ miljona, podczas gdy redukcja wydatków personalnych nie przekracza 1 miljona złotych. Jeżeli wspominam o tem całem zagadnieniu, to dlatego, że uważam je za bardzo ważne i na przyszłość konieczne. Ilość etatów w Magistracie i Zakładach miejskich jest jednak jeszcze za wielka i zbyt obciąża budżet administracyjny i budżety Zakładów i Przedsiębiorstw. Ilość ta jest niestosunkowa do osiąganych wyników.

Wezmę dla przykładu Dz. VIII. „Zdrowie publiczne“, który jest charakterystyczny i z innych względów o jakich jeszcze wspomnę. Dział ten wyposażony jest kwotą Zł. 1,722.000·—. Na etacie osobowym zdrowia publicznego jest 59 osób (bez dziennych robotników), a gdy dodam do tej liczby etat Zakładów sanitarnych w ilości 67, to otrzymamy 126 osób. W Zakładach Sanitarnych, których budżet przewiduje na utrzymanie chorych tylko 116.800·— ilość personalu 67 osób jest stosunkowo wielka. Ściślej biorąc zdrowie publiczne w Dz. VIII. to §§ 52, 53, 56, 57, 58, 74, 75 i 76, z kwotą 560.939 i to już łącznie z dopłatą Gminy do Zakładów Sanitarnych. Ponadto 33.150·— o charakterze subwencji na szpitale i Towarzystwo Przeciwgruźlicze. Ta kwota 560.939·— w przeważnej mierze konsumowana jest przez wydatki administracyjne względnie osobowe. Na „zdrowie“ bardzo mało idzie. Np. § 57 „Poradnia przeciwjagliczna“ z kwotą 5.060·— na lekarstwa tylko 350·— złotych w § 58 „poradnia przeciwweneryczna“ z kwotą 7.500·— na lekarstwa 1.000 zł. a § 52 „służba zdrowia“ z sumą 225·420·— na zdrowie w ścisłem tego słowa znaczeniu w najlepszym razie Zł. 13.360·—. A weźmy Zakłady Sanitarne do których Gmina dopłaca 118.855·—. Budżet tych Zakładów w wydatkach wynosi Zł. 451.855·— ale na utrzymanie i lekarstwa to kwota stosunkowo

skromna Zł. 130.800·—. Otóż per analogiam to rozdęcie etatów ponad właściwą potrzebę możnaby wszędzie zauważyć. Jest to istotnie przykry spadek dla Zarządu miasta i nie można nad tem przejść do porządku dziennego. Przecież w tym problemie leży w dużej mierze zagadnienie kryzysu finansowego Gminy. Bo gdyby się miało tańszą administrację, to przecież ten budżet byłby realniejszy, elastyczniejszy przy zachowaniu tej samej sumy globalnej wydatków. Byłyby luzy w budżecie, które to luzy mogłyby być tym wentylem bezpieczeństwa na wypadek częściowego niedopisania dochodów wskutek pogłębiającej się w dalszym ciągu depresji gospodarczej. Gdybyśmy np. mieli o 1,000.000 mniej kosztowną administrację, to ten miljon wstawiony na jakiekolwiek wydatki rzeczowe o charakterze inwestycyjnym byłby rezerwą wydawaną wtedy, gdyby się czuło i widziało, że dochodom nic nie grozi. Oczywiście zagadnienie to, które poruszam nie jest tak proste w rozwiązaniu, trzeba na to niestety dłuższego czasu. Kurczenie się etatu w drodze naturalnego ubytku z jednaj strony, ale z drugiej strony wola Zarządu miasta pomóc w tym procesie zmniejszania etatu może dużo zdziałać.Muszę stwierdzić, że Zarząd miasta na tę drogę wszedł; od 1/7. u. r. zwolniono 83 osób a jednocześnie wstrzymano przyjmowanie nowych sił. Tą drogą można bezboleśnie osiągnąć rezultaty. Jeżeli już mowa o stronie finansowej Gminy, to trzeba również napomknąć, co Gmina utraciła dotychczas na skutek zarządzeń Rządu. Fundusze kwaterunkowe dla nauczycieli i wojska 355.000·—. Ewidencja ludności 100.000·— wprowadzenie funduszu drogowego i wskutek tego obniżka dochodów z opłat drogowych 250.000·—. Razem czyni to 705.000·— strat na miejsce których nic nie wprowadzono. Mamy saldo deficytowe 2,600.000·— ale czybyśmy je mieli gdyby miasto nie traciło efektywnie tych 705.000·— rocznie. Wreszcie pragnę jeszcze na jedną rzecz zwrócić uwagę, a mianowicie na układ budżetu. Opiera on się na rozporządzeniu Prezydenta Rzpltej z dnia 17 czerwca 1924 r. i rozporz. Min. Spraw. Wewn. z dnia 28 czerwca 1926. Referent, który opracował tę ustawę zdaje się niebardzo zdawał sobie sprawę z pojęcia „planu gospodarczego" za jaki uważa budżet Związku komunalnego w § 1 cyt. rozporz. M. S. W. Plan gospodarczy powinien być jasny dla każdego; a powiedzmy sobie otwarcie, że układ obecny budżetu temu przeczy. Dla laika jest on wogóle niezrozumiały, weźmy parę przykładów. Oto tenże sam Dz. VIII. „Zdrowie publiczne". Obok Poradni przeciwwenerycznej Lasek Wolski, parki, ogrody itp., obok zwalczania gruźlicy, cmentarze. A dalej łazienki ludowe, któremi administruje Wydział I., a obok kanały i czyszczenie kanałów. A Dz. VI. „Oświata" w § 33, 34, 35, 36 — oto tytuły: pomoc lekarska i hygiena szkolna, M. Dentystyczne Ambulatorjum szkolne, Filja M. Dent. Ambulatorjum, M. Ambulatorjum Elektro-Terapeutyczne, — przecież to są pozycje składające się na pojęcie „zdrowia publicznego", a nie oświaty i podlegające zresztą Wydziałowi IX. A gdyby kogoś interesowała np. taka sprawa, ile wynoszą ubezpieczenia społeczne, które Gmina jako pracodawca płaci za pracowników, albo telefony, lub portorja, albo wydatki kancel. druki i papier, a może opał lub światło, albo ubezpieczenia Gminy. Porozbijane niemal po wszystkich działach. Mówię to dlatego, bo przecież są w toku prace nad reorganizacją finansów związków komunalnych. Przecież to rzecz pierwszorzędnej wagi układ budżetu, jasność i przejrzystość, to kardynalne jego cechy.

Na tem kończąc muszę jeszcze raz podkreślić, że przedkładany Świetnej Radzie preliminarz budż. na rok 1932/33 nie może być lepszy; jest on taki jakim go tworzą przedewszystkiem istniejące warunki gospodarcze. Wykonany zaś będzie również tylko tak, jak życie w przyszłości nakaże. Mam jednak wiarę, że obecny Zarząd miasta świadom powagi chwili, a może i cięższych dni przyszłych, przełamując konsekwentnie wszelkie trudności, poprowadzi Gminę ku lepszemu jutru. Mogę go zaś zapewnić, że na tej ciężkiej a i niewdzięcznej drodze znajdzie obok siebie i bez wyjątku całą Radę. Pełen wiary i ufności, że przetrzymamy najcięższe chwile w zgodnym i wspólnym wysiłku, przedkładam Świetnej Radzie budżet na rok 1932/33 i proszę o przyjęcie go bez zmiany.

W dyskusji nad budżetem zabrał głos Rm. b. Minister Prof. Dr. Kumaniecki, który wygłosił następujące przemówienie:

Świetna Rado!

I. Przemawiając rok temu z tego tu miejsca na początku obrad budżetowych, starałem się spojrzeć wstecz, aby zdać sobie jasno sprawę z tego długoletniego procesu, którego wynikiem był wówczas i jest dziś jeszcze w dużym stopniu obecny stan finansów miejskich. Na pytanie: Co robić? — nasuwała się wobec dzisiejszych trudności w dziedzinie kredytowej przedewszystkiem jedna droga: Oszczędności. Istotnie też ten środek zaradczy przewijał się poprzez całą zeszłoroczną dyskusję budżetową i wyciskał na niej wyraźnie swoje piętno. Siłą rzeczy przeto wysuwa się dziś na czoło przedewszystkiem pytanie: Czy, względnie co w tych kilku ostatnich miesiącach zrobiono pod tym względem?

Stan liczebny czynnego personelu miejskiego zmniejszył się — nie licząc zmarłych — o 73 osób. Na podstawie uchwały Rady miejskiej przeprowadzono obniżenie dodatkowych uposażeń, t. zn. różnych premij i deputatów, pobieranych dotąd przez pracowników miejskich. Niemal zupełnie zniesiono pracę w godzinach nadobowiązkowych, a więc i związane z tem wynagrodzenie. Udzielanie zapomóg i zaliczek ograniczono jedynie do całkiem wyjątkowych wypadków, istotnie zasługujących na uwzględnienie. W dziale wydawnictw miejskich doprowadzono do obniżenia kosztów druku, przedewszystkiem, o ile chodzi o Dziennik Rozporządzeń, to osiągnięto oszczędność przez zmianę sposobu wydawania. Samo tylko zmniejszenie wydatków na płace z powodu cofnięcia 15%-go dodatku dało w ciągu 11 miesięcy oszczędność w wysokości 829.000 złotych, a wskutek redukcji premij i deputatów w Zakładach gminnych kwotę 136.600 zł., czyli łącznie z górą 965.500 złotych.

Trzeba więc stwierdzić z całą objektywnością, że wysiłek oszczędnościowy Zarządu miasta był duży. Oczywista, że skutki jego musiały się odbić w zakresie inicjatywy administracyjnej i gospodarczej, tudzież dały się odczuć pracownikom komunalnym. Należy podnieść z uznaniem, że ci pracownicy okazali przy tem wysokie poczucie obywatelskiego obowiązku, rozumiejąc, że w chwilach ciężkiego przesilenia gospodarczego musi się mieć w sobie tę siłę moralną, która każe złożyć bez szemrania ofiarę pro publico bono.

Dopiero na tle zrobionych już oszczędności nabierają wymowy cyfry, przytoczone dziś przez Pana Prezydenta miasta. Owa zniżka wydatków zwyczajnych w przedłożonym nam dziś preliminarzu budżetowym o przeszło 10% jest wynikiem również niejednej ofiary, na którą musiał się Zarząd miasta zdobyć, z pewnością nieraz z ciężkiem sercem, ale w pełnem poczuciu swej wielkiej odpowiedzialności w obecnych ciężkich czasach. Są jednak i takie pozycje, których obniżka ma odmienny charakter, jak np. (na str. 22/23 budżetu w § 19 działu IV poz. 0/2) zmniejszenie się annuitetu wskutek konwersji pożyczek o 695.148 Zł.

Wymowną zaś miarą ciężkiego obecnego położenia jest znowu cyfra zniżki preliminowanych dochodów zwyczajnych. Występuje ona w preliminarzu tak w udziale gminy w podatkach państwowych (Dział VIII) i w dodatkach do podatków państwowych (Dział IX), głównie w dodatku do państwowego podatku przemysłowego (§ 49 Dz. IX, str. 124/125, o 600.000 Zł.), jak również w podatkach samoistnych (Dz. X, str. 126/127), a to w wysokości 677.000 Zł. O ile chodzi o te ostatnie, to występuje ta zniżka silniej w dodatku hotelowym (70.000 Zł.) oraz w podatkach od biletów tramwajowych (60.000 Zł.), od publicznych zabaw i widowisk (250 000 Zł.) i od towarów dowożonych kolejami (370.000 Zł.). Natomiast pozycja od zaprotestowanych weksli jest wstawiona z pewną zwyżką. Widać z tych cyfr liczenie się z ogólną sytuacją ekonomiczną. Przebija z nich troska o to, by budżet oprzeć na realnych podstawach i w granicach ludzkich przewidywań uniknąć niespodzianek.

II. I tu dochodzę do zagadnienia, które wybiega już poza rogatki naszego miasta. Nasz budżet krakowski może służyć tylko za jego cząstkowe oświetlenie. Raczej zaś może chodzi mi o zagadnienie, na którego tło trzeba dopiero niejako rzucić nasz krakowski budżet.

Co to jest za zagadnienie?

Polega ono na tym fakcie, że samorząd powszechny stał się w dzisiejszych czasach doniosłym czynnikiem w życiu gospodarczem. Z jednej bowiem strony, spełniając swe różnorodne zadania, jest poważnym odbiorcą dóbr gospodarczych wszelkiego rodzaju, z drugiej zaś strony wywiera w pewnych gałęziach produkcji częstokroć bardzo wielki wpływ i to bynajmniej nietylko pośrednio, ale nawet wprost za pośrednictwem przedsiębiorstw komunalnych.

Zacznijmy od zaspakajania potrzeb o znaczeniu powszechnem, jak budowa i konserwacja dróg i ulic, budowa i utrzymywanie takich zakładów, jak np. szkoły i szpitale i t. p. Wszak do spełnienia tych wszystkich rozmaitych zadań potrzeba przedewszystkiem odpowiednich materjałów od kamieni, drzewa, żelaza i t. p. poczynając, a kończąc na zakupnie środków żywności i leków dla szpitali, lub ławek dla szkół Ale na tem nie koniec. Potrzeba do tego wszystkiego jeszcze ludzi, ich rąk i ich głów. Niemal wszędzie tutaj strona ekonomiczna zagadnienia zazębia się o jego stronę społeczną. To też większa lub mniejsza zdolność finansowa związków komunalnych do spełnienia podobnych zadań natury powszechnej musi się odbijać na całokształcie stanu gospodarczego kraju. Im większem zaś jest w jakimś okresie przesilenie gospodarcze, tem jaskrawiej występuje ów stopień zdolności finansowej związków komunalnych w tej właśnie gałęzi ich działalności. Zwolnienie tempa, zwłaszcza w przeprowadzaniu wszelkich robót publicznych przez związki komunalne, odbija się w takich razach bardzo niepomyślnie na stanie bezrobocia, bo często bywają one wtedy niemal jednem z ostatnich już źródeł zapotrzebowania dóbr i zarobków. A ponieważ związki komunalne tworzą w tej swojej działalności cząstkę, nierozerwalną z całokształtem sytuacji gospodarczej kraju, przeto ich zdolność pod tym względem może być uważana w pewnym sensie za niezmiernie charakterystyczny barometr.

Dla pewnej ilustracji tego co powiedziałem, przytoczę kilka cyfr z ostatnich dostępnych mi pod tym względem materjałów statystycznych polskich (Mały Rocznik Statystyczny, 1931, str. 157, Tabl. 7):

W roku budżetowym 1928/29 Państwo wydało na zdrowie publiczne w miljonach złotych 14,8, podczas gdy samorząd aż 157,8, na drogi Państwo wydatkowało zaledwie 50,4, a samorząd aż 242,6, na opiekę społeczną Państwo 62,3, samorząd zaś 73,7. Dodać do tego trzeba jeszcze między innemi wydatki samorządu na szkolnictwo powszechne w mil. zł. 118,5. Jeżeli wreszcie się uwzględni, że samorządy z zaciągniętych pożyczek przeznaczyły w ciężkim okresie gospodarczym w jednym tylko roku 1929/30 na inwestycje 87 milj. Zł., z czego prawie połowa przypada na miasta wzwyż 20.000 mieszkańców — to widzimy już z tego cząstkowego tylko i przykładowego zestawienia i porównania, jak ważną rolę odgrywają tu związki samorządowe. Ich inicjatywa i zapotrzebowanie mogą w dużym stopniu oddziałać na stosunki gospodarcze.

Dzisiejsze samorządy występują jednak także, jako producent. Tu wchodzimy na teren t. zw. przedsiębiorstw komunalnych.

A przecież jeżeli wysuwa się tutaj na czoło rola ich jako producenta, to nie trzeba zapominać o tem, że równocześnie są te przedsiębiorstwa również odbiorcą najrozmaitszych dóbr i że potrzebują do spełnienia swoich zadań także intelektualnej i fizycznej siły ludzkiej. A nadto i o tem musimy pamiętać, że nawet przedsiębiorstwa nie będące producentem, oddziaływują nieraz potężnie na życie gospodarcze pewnych ośrodków, żeby tylko wymienić komunalne przedsiębiorstwa komunikacyjne.

Poza tem samorządy wywierają na życie gospodarcze wybitny wpływ pośrednio w najrozmaitszy sposób, czyto w charakterze właścicieli gruntów, czyto w zakresie ruchu budowlanego, czy wreszcie urządzając targi, wystawy, albo nadzorując i regulując spęd bydła lub obrót środkami pierwszej potrzeby. Trudnoby nam przyszło wszystko to tutaj bez reszty wyliczyć.

III. Zatrzymałem się nieco dłużej nad tem zagadnieniem dlatego, ponieważ polityka ustawodawcza w dziedzinie podatkowej nie zawsze bywała u nas przemyślinaną do końca. Jako przykład można przytoczyć zniesienie swego czasu akcyzy w Krakowie bez obmyślenia sposobu zapełnienia tej dużej wyrwy w dochodach gminnych. Ponadto Państwo przerzuca od czasu do czasu nowe ciężary na samorządy bez równoczesnego otwarcia źródeł dochodów na pokrycie tych nowych wydatków. Za przykład może służyć niedawne przerzucenie na zarządy miejskie dodatku mieszkaniowego dla nauczycieli.

Samorząd zwykle się rozważa pod kątem widzenia administracyjnym i politycznym, rzadko kiedy patrzy się

na niego ze stanowiska gospodarczego. Można tak lub inaczej zapatrywać się na etatyzm, być jego zwolennikiem lub przeciwnikiem, ale nie można przeoczać istnienia pewnych statystycznych tendencyj w świecie powojennym. A przecie t. zw. komunalizacja nie jest niczem innem, jak tylko jego przyrodnią siostrą. Ale pozycja jej jest — mojem zdaniem — silniejsza. Wróżyć jej można dalszy byt i rozwój nawet w razie bankructwa etatyzmu, kierowanego przez państwo, a to dlatego, ponieważ komunalizacja opiera się na zaspakajaniu pewnych wspólnych potrzeb, najbliższych mieszkańcom danego terytorjum i to płynących właśnie z faktu wspólnego zamieszkiwania osiedla. Wszak w tym fakcie tkwi cały sens i cała racja samorządu powszechnego. Nawet Francja, która stosunkowo najdłużej się tutaj broniła, weszła na tę drogę pod koniec 1926 r. dekretem o t. zw. regies municipales. Samorząd jest i będzie ważnym czynnikiem w życiu gospodarczem kraju. Nie można mówić o sanacji ekonomicznej, nie włączając w jej plan z pełną świadomością także i sanacji finansów komunalnych. Mojem zdaniem, problem finansów komunalnych staje się u nas coraz bardziej zagadnieniem o znaczeniu państwowem. W razie poprawy międzynarodowych stosunków kredytowych nadejdzie czas, w którym rząd będzie musiał w sposób planowy dopomóc samorządom w ich usiłowaniach celem wydobycia się z obecnego stanu zadłużenia. Dla samej bowiem tylko polityki oszczędnościowej jest też zakreślony kres w twardych wymaganiach rzeczywistości. Samo zaś tylko przesuwanie różnych źródeł dochodów lub funkcyj administracyjnych z państwa na samorząd lub odwrotnie, może się okazać w pewnym momencie środkiem niewystarczającym, jeżeli może nawet i nie pewnego rodzaju złudą.

Na razie jesteśmy zdani przedewszystkiem na własne siły. Z przedłożonego Radzie miejskiej preliminarza budżetowego widać, że Zarząd miasta uczynił wszystko, aby go oprzeć na realnych podstawach, korzystając z tego środka, jakim są oszczędności, w granicach, wskazanych koniecznemi potrzebami zbiorowego życia naszego miasta.

Jest to niełatwa walka o przetrzymanie przesilenia gospodarczego, które przybrało już charakter światowy. Im jednak cięższą jest sytuacja, tem więcej trzeba z siebie wydobyć siły moralnej i wiary w pokonanie trudności. Zresztą samo życie przychodzi w pomoc; doświadczenie uczy wiele i hartuje. Już stary Say napisał niegdyś tę prawdę, że „dans le même temps, de grande bouleversements, de grands malheurs ont offert de grandes expériences“. Rada miejska wytęży wszystkie swoje siły, aby wesprzeć Zarząd miasta w jego wysiłkach i w jego działalności dla dobra Gminy jak najskuteczniej i jak najwydatniej.

Dalej zabrał głos Rm. Dr. Kannenberg, który zaznaczył na wstępie swego przemówienia, że wojna finansowo-gospodarczą, jaką obecnie przeżywamy, jest o wiele gorsza od wojny światowej.

Co się tyczy samego budżetu zauważa, że patrząc na tenże z punktu widzenia teorji skarbowości, musi się stwierdzić, że budowa jego odpowiada naogół wymaganiom teorji i mimo tego, że nie jest on w całości zbudowany systemem dozwalającym na szczegółowy wgląd we wszystkie szczegóły gospodarki, jednak naogół jasność i przejrzystość jego jest wystarczająca.

Odnośnie do kwestji, czy budżet ten jest realny zauważa Rm. Dr. Kannenberg, że ze względu na to, że nie można wiedzieć jakie zaszłości zajść mogą w ciągu następnych 12 miesięcy, należy budżet ten nazwać „względnie realnym“. Wydatki są dostosowane do zmniejszonych dochodów z uszczerbkiem tych działów, na które wszyscy obywatele powinni kłaść nacisk, np. na planty, ogrody, bruki i ulice.

Wchodząca na widownię sprawa pomocy dla handlu, chociaż dziś jeszcze nieskrystalizowana co do formy, może poważnie naruszyć podstawę w dochodach gminy, Drugą objekcją co do wysokości dochodów są wszczynane ze strony społeczeństwa kroki o zniżkę cen w wolnym handlu, jak i monopoli państwowych. Wobec tego nie można twierdzić, że równowaga budżetu jest bezwzględnie pewna i należałoby wziąć pod uwagę następujące postulaty:

1) miesięczne budżetowanie,

2) jawność gospodarki (ogłaszanie sprawozdań miesięcznych) i

3) przedkładanie w przepisanych terminach zamknięć rachunkowych.

Wkońcu mowca nazywa ten budżet „budżetem woli przetrwania z honorem“ i oświadcza, że będzie głosował za budżetem.

Rm. Dr. Krzetuski wygłosił w sprawie omawianego budżetu następujące przemówienie:

Budżet, nad którym przed chwilą otwarto dyskusję jest trzecim z rzędu podczas trwania ciężkiej klęski gospodarczej. Zmaltretowany, zduszony rozkazem władzy nadzorczej i jeszcze więcej imperatywem skarłowaciałego dochodu społecznego, nie daje nic, coby służyć mogło za leitmotyw rozprawy. Ale budżet odnosi się tylko do roku najbliższego, jego odbija barwy albo jak w naszym wypadku bezbarwność, szarość graniczącą z rozpaczą nocy. Troska i nadzieja sięgają dalej. Szukają drogi z zamętu. Usta ludzkie raz wraz powtarzają pytanie, dokąd idzie świat, ludzkość, cywilizacja? I to pytanie nie jest bynajmniej retyoryczne, ludzie na nie odpowiadają przeważnie pod wpływem nastroju, pesymistycznie. Słychać o rozmaitych zmierzchach kultury zachodu, ustroju kapitalistycznego, gospodarki światowej, tego lub owego mocarstwa, chwiejącego się podobno w podstawach. To wszystko stwarza atmosferę lęku, któremu trudno się opędzić. Mając przed sobą cieniutki zeszycik budżetu i w pamięci grube tomy dawnych elaboratów tejże treści, zapytałem siebie czy nie jestem świadkiem innego zmierzchu, o którym jeszcze nie mówią, zmierzchu miasta, nie tego naszego, tak bardzo nam drogiego, ale miasta in abstracto.

Nie da się zaprzeczyć, że są oznaki, wskazujące na zmianę kierunku rozwojowego miast. Najwspanialszy ich rozkwit schodzi się z okresem panowania jednostki i jej woli suwerennej, z okresem liberalizmu. Dziś liberalizm broni jeszcze swoich okopów, ale coraz słabiej. Nad jednostkę wysunęła się ilość, którą albo bezpośrednio organizuje państwo, albo samorządnie ona sama pod ochroną państwa. Interwencjonalizm państwa nie sprzyja rozwojowi miasta, zwłaszcza w krajach, jak Polska przeważnie rolniczych. Kurczenie się obrotów międzynarodowych w połączeniu z nieufnością kapitału pieniężnego sprawiły, że tkwiące w handlu bodźce życia gospodar-

czego zamarły wraz z handlem. Jeden z głównych nerwów organizmu miejskiego uległ bezwładowi. Paraliż handlu i przemysłu budowlanego stanowią bardzo wyraźne oznaki spadającej krzywej rozwoju miast. Tętno słabnie i wraz z niem obniżają się dochody podatkowe państwa i miasta. Powtarzam za p. Jakubowskim, dyrektorem Naczelnej Rady Zrzeszeń Kupiectwa Polskiego daty, stwierdzające, że handel dźwiga niemal jedną trzecią część ciężaru podatków bezpośrednich. Według tego samego zestawienia opublikowanego w Nr. 78 dodatku gospodarczego do Kurjera Ilustrowanego, miasta opłacają przeszło 80 od sta państwowych podatków bezpośrednich w Polsce. To już nie objaw, ale wprost powód wzrastającej niemocy miasta. Jest to jedna z licznych, sprzeczności wewnętrznych naszej doby, że głosząc hasło ilości i zaspokojenia potrzeb masy jako celu polityki gospodarczej równocześnie innemi pociągnięciami podwiązuje rozwój miast, bez których podniesienie stopy życiowej człowieka ulicy jest niemożliwe. Myślowo można z tej sprzeczności znaleźć jedno tylko wyjście. Uważać pociągnięcia rodzaju ostatniego za podyktowane nakazem chwili, zaś za trwałą dążność wymienioną na miejscu pierwszem troskę o podniesienie poziomu życiowego mas szerokich. Za tem idzie pocieszenie, że miasto i jego potrzeby mogą chwilowo znaleźć się na drugim planie zainteresowania polityki gospodarczej, ale swojej roli przodującej w pochodzie kultury narodowej nie utraciły. Zmierzch miasta jest tak samo pozorny, jak zmierzch kultury zachodu.

Ale sam fakt chociażby chwilowego osłabienia tętna miejskiego pozostaje i zniewala do wysnucia wniosków konieczności zmian kierunkowych gospodarki miasta, zwłaszcza miasta wielkiego, jakiem jest Kraków, mimo nawyknień małomiejskich i niestety zbyt częstych objawów zaściankowości. W generalnej dyskusji budżetowej, jeżeli mowa jest o linji rozwojowej na przyszłość niedaleką, to bezwzględnie koniecznem wydaje się rozszerzenie płaszczyzn nośnych dźwigających ciężary, które w tej chwili tak bardzo przygniatają miejską tangentę dochodu społecznego, że najważniejsze działy w dziedzinie kultury miasta nie mogą otrzymać należytego odżywienia. Jedyną pomocą może być regjonalizm, dający ośrodkom miejskim nie tylko posłannictwo kulturalne, promieniujące na otoczenie, ale także odpowiednie świadczenie tem silniejsze, im bliższe są i intenzywniej z urządzeń miejskich korzystać mogą gminy wiejskie i małomiejskie regjonu. Zasada inkorporacji, wchłaniania co pewien czas gmin rozwijających się pod murami miasta wielkiego, kwestji nie rozwiązuje. W dzisiejszych warunkach gmina miasta musi się nawet bronić przeciw każdej pokusie tego rodzaju, nie mając możności rozłożenia ciężaru z inkorporacją połączonego na kilka pokoleń, dadzą się jednak pomyśleć pociągnięcia ustawodawcze, które by gminom miast wielkich dały równowartość świadczeń, przez ludność miejską opłaconych, a przez ludność podmiejską w tej chwili za darmo wykorzystanych. Nasze ustawodawstwo przewiduje w tej chwili dobrowolne związki międzykomunalne. Należałoby w pewnych warunkach gminom miast wielkich dać prawo autorytatywnego wciągnięcia w związki celowe tych w bliższem i najbliższem sąsiedztwie płożonych gmin, które z urządzeń miejskich stolicy regjonalnej korzystają. Przy takiem uregulowaniu ustawodawczem nie wolno by też zapominać o przedłużeniu promienia działania przedsiębiorstw miejskich, które dziś poza granicami administracyjnemi działają jedynie na mocy umów prawa prywatnego.

Dalsze starania musiałyby dążyć do ulżenia ciężaru podatkowego miasto przytłaczającego. Na pierwszym planie prosi się o zagładę podatek obrotowy, którego nieracjonalność tak co do istoty jak sposobu wymiaru tak często wykazywano, że nie mam potrzeby nad tem się rozwodzić. Według wszelkiego prawdopodobieństwa stopniowa odbudowa w rozmiarach odczuwalnych, wzmogłaby automatycznie wzrost podatku dochodowego, tak, że ostateczne zupełne skreślenie podatku obrotowego nie zaciążyłoby na dochodach państwa i pośrednio gminy, licząc się przytem z uwolnieniem administracji skarbowej od kosztów wymiaru, kontroli i ściągnięcia. Czy konstytucyjne rozgraniczenie źródeł podatkowych samorządu, a więc także miejskiego, da się w całej rozciągłości przeprowadzić, czy to rozgraniczenie jest z punktu widzenia interesów miejskich tak bardzo pożądane, to pozostawiłbym pod znakiem zapytania. Stosunek przyjazny — między zarządem miasta i ludnością jest silniejszy przy systemie dodatków do podatków państwowych albo udziałów. Prawda, że samoistne opodatkowanie ma tę stronę dodatnią, że pozwala na bardziej indywidualne traktowanie podatnika, tem znowu łatwo wywołać można pozory faworyzacji, co nie bardzo jest pożądane. Dziś żyjemy w kompromisie dwóch systemów podatków samoistnych i to oprócz korzyści status quo może na wypadek lokalnego niepowodzenia daje możność wyrównania luki z powodu ubytku źródła miejscowego przez partycypację w ogólnem źródle państwowem.

Zupełnie uzasadnionem wydaje mi się podjęcie na nowo starań o przyznanie stałych dotacyj z funduszów ogólnopaństwowych z powodu postępującego przerzucania na miasta funkcyj ściśle państwowych. Uważam to za logiczne następstwo praktycznego, nie zawsze literze prawa odpowiadającego krępowania samorządu.

Na tem kończę swoje uwagi. Zawierają one wyłącznie postulaty, które spełnienia doczekać się mogą dopiero w budżetach przyszłych. To samo jest wymownym dowodem, że budżet aktualny, oprócz biadania nad jego anemją„ nie nastręcza powodu do uwag ujemnych ani do żądania zmian głęboko sięgających. Należy zawarty w nim plan gospodarczy na czekający nas, może bardzo ciężki okres jednoroczny, uważać za maximum pragnień i życzyć, by jego wypełnienie było możliwe.

W dalszym ciągu dyskusji Rm. Dr. Czuchajowski zabiera głos celem odpowiedniego naświetlenia działu opieki społecznej. Twierdzi, że obecny budżet nie nadaje się do myślenia o rozszerzeniu działu opieki społecznej, niemniej jednak można przedłożyć gminie pewne postulaty, które bez powiększania wydatków będą możliwe do spełnienia, a mianowicie głębsze wniknięcie w działy opieki społecznej, prowadzonej przez gminę w sposób pośredni. Nadanie istniejącym towarzystwom jednolitego kierunku, okazanie większej inicjatywy w kierunku naprawy i uzdrowienia stosunków w poszczególnych zakładach, odbudowanie fundacji, postawienie bursy dla dziewcząt, budowa tanich mieszkań dla biednych obywateli, oto postulaty ważne, które Gmina powinna wziąć pod rozwagę.

Dział I. Administracja ogólna.

Rm. b. Minister Prof. Dr. Kumaniecki po szczegółowem omówieniu wydatków zwyczajnych, zawartych w dziale I. w końcu swego przemówienia powiedział:

Wreszcie od szczegółów przechodzę do spraw o zasadniczem znaczeniu. Na zagadnienie administracji naszego miasta mogą wpłynąć w niedalekiej przyszłości dwie zwłaszcza sprawy:

1) Jedną z nich będzie uchwalenie i wejście w życie tak zwanej małej ustawy samorządowej. Ustrój obu organów samorządu miejskiego, tak zarządu, jak i rady miejskiej, ulegnie przeistoczeniu. Od przyjętych w ustawie zasad prawa wyborczego zależeć będzie przyszłe oblicze rady miejskiej. Jej zakres działania może także ulec przeobrażeniom nie tylko w postanowieniach, odnoszących się wprost do jej zakresu działania, ale i w przepisach o nadzorze nad samorządem miejskim. W tymczasowość tego rodzaju ustaw nie wierzę; mają one zawsze tendencję do dłuższej trwałości. Ze strony Zarządu miasta nie brakło usilnych starań, aby w swoim zakresie zabiegać o racjonalne ujęcie tych przepisów projektu, które tego wymagają. Los ich jednak spoczywa w rękach naszej legislatywy. Wśród posłów sejmowych i senatorów mamy również członków naszej Rady miejskiej, świetnie obeznanych ze strukturą i z potrzebami naszego miasta oraz jego administracją. Rada miejska jest przekonaną, że uczynią wszystko, co będzie w ich mocy, aby przyszła ustawa uwzględniła realne warunki naszego miasta, aby zachowała mu odrębność statutową, będącą właśnie wyrazem jego specyficznych właściwości i aby utrzymała się na linji znakomitej i od tak dawna wypróbowanej idei samorządowej, która wzrosła w grunt starej Jagiellońskiej Stolicy.

2) A druga sprawa jest już Świetnej Radzie dobrze znana. Niedawno temu jedna jej strona była w tej tu sali szeroko omawiana. Mam mianowicie na myśli ewentualną zmianę granic naszego województwa. Od tego, czy nasze miasto będzie stolicą rozległego województwa o charakterze wyłącznie rolniczym, czy przeciwnie województwa łączącego na swym obszarze i czynnik rolniczy i czynnik przemysłowy — od tego zależeć będzie bardzo wiele. Czy taki podział będzie porwaniem związków gospodarczych i kulturalnych, które żłobiły sobie swój szlak do Krakowa przez długi szereg lat, czy raczej ich zaciśnięciem, to może nabrać decydującego znaczenia dla wielu zagadnień, związanych nie z samym tylko Krakowem. Świetna Rada zajęła już w swojej poprzedniej uchwale stanowisko wobec projektu Komisji dla usprawnienia administracji. Chcemy dziś tylko z naciskiem i głośno to jeszcze powiedzieć, że nasze stanowisko wypływa z naszego najgłębszego poczucia państwowego, którego Kraków tyle już razy złożył dowody. Mamy nadzieję, że przez wspólne usiłowania Zarządu miasta i Rady miejskiej, a przy wydatnej pomocy naszych posłów i senatorów, uratuje się Kraków przed zamienieniem się w jakieś tylko wielkie muzeum pamiątek przeszłości. Te właśnie pamiątki świadczą o życiu, które tu zawsze biło, są świadectwem idei państwowej, która wzrosła w grunt krakowski. Chcemy do przeszłości nawiązać teraźniejszość i przyszłość: Kraków pragnie żyć i mieć siły po temu, by uczestniczyć w wielkim wyścigu pracy nad budową mocarstwowej Polski.

Wnoszę: Świetna Rada raczy uchwalić Dz. I. w brzmieniu, przedłożonem przez Prezydjum miasta na podstawie uchwały Komisji budżetowej.

W dyskusji zabrał głos Rm. Różecki, który podniósł z uznaniem pociągnięcia Prezydjum odnośnie do utworzenia Wydziału IX., korzystną zmianę biurowości itp.

Pan Prezydent miasta poddał następnie dział I. pod głosowanie, które Rada miejska jednogłośnie uchwaliła.

Dział II. Majątek komunalny.

Referent Rm. Drobniak po szczegółowem omówieniu działu II. wniósł o przyjęcie tegoż bez zmian.

Ponieważ w dyskusji nikt nie zabrał głosu, poddał Pan Prezydent wniosek o zatwierdzenie działu II. pod głosowanie, który Rada m. jednogłośnie uchwaliła.

Dział IV. Spłata długów.

Rm. Dr. Kannenberg zreferował dokładnie dział IV. obejmujący spłatę długów i postawił wniosek o przyjęcie tegoż bez zmian.

W dyskusji zabrał głos Rm. Goebel, który z uznaniem podniósł sprawę otrzymania drukowanych budżetów i zaapelował do prezydjum, aby pozycjom dotyczącym pożyczek zagranicznych poświęcało specjalną uwagę z uwagi na prestige m. Krakowa wobec zagranicy.

Następnie Pan Prezydent miasta poddał dział IV. pod głosowanie, który Rada miejska jednogłośnie uchwaliła.

Dział V. Drogi i place publiczne.

Rm. Inż. Skarżeński jako referent działu V. zaznaczył, iż wobec złego stanu nawierzchni Rynku głównego oraz szeregu ulic, przytykających do plant, należałoby koniecznie postarać się o odpowiedni kredyt, celem doprowadzenia tychże nawierzchni do porządku i apeluje do Prezydjum, aby poczyniło w tym kierunku kroki. Wkońcu stawia Referent wniosek o przyjęcie działu V.

Nad wnioskiem powyższym wywiązuje się dyskusja, w której głos zabiera Rm. Kudasiewicz, który wnosi o uporządkowanie nawierzchni również w dzielnicach przyłączonych np. ul. Śląskiej.

Rm. Dr. Steinberg wskazuje na fatalny stan sądów w Krakowie, należałoby więc koniecznie pomyśleć o realizacji budowy Gmachu Sprawiedliwości, tem więcej, że plany takiej budowy są już w toku rozważania i Prezydjum m. odnosi się przychylnie do tego zamierzenia.

Rm. Beaupré apeluje do Prezydjum, by zechciało zarządzić naprawę nawierzchni ul. św. Tomasza od strony ul. św. Jana, która znajduje się w opłakanym stanie.

Po wyczerpaniu dyskusji, Pan Prezydent miasta poddaje Dział V. pod głosowanie, który Rada m. jednogłośnie uchwala.

Dział V a. Pomiary i plany rozbudowy miasta.

Po zreferowaniu tego działu przez Rm. Inż. Skarżeńskiego, poddaje Pan Prezydent m. wniosek o przyjęcie tegoż pod głosowanie, który Rada miasta uchwala.

Dział VI. Oświata.

Referent Rm. b. Minister Prof. Dr. Kumaniecki zaznacza, że mimo obcięcia wydatków na oświatę

o Zł. 125.101, to dział VI. doznał powiększenia o kilka przedszkoli i ochronek, które są bardzo potrzebne i spełniają bardzo ważną rolę w przygotowaniu dziecka do karności i porządku. W 18-tu przedszkolach krakowskiego Komitetu opieki nad ochronkami dla małych dzieci znajduje się pod opieką 1.708 dzieci najuboższych rodziców przeważnie bezrobotnych. Według zamknięcia rachunkowego Komitetu za rok 1930/31 wydatki roczne wynoszą 50.885 zł. 47 gr., które zostały pokryte z nadwyżką dochodów 202 zł.

Nowa ustawa o ustroju szkolnictwa nałożyła na gminy nowe dość znaczne ciężary. Wskutek zmiany ustroju szkół średnich od nowego roku szkolnego te dzieci, które dotychczas po skończonej czwartej klasie przechodziły do klasy pierwszej szkoły średniej, obecnie pozostaną w klasie piątej szkoły normalnej. W Krakowie jest 11 gimnazjów. Jeśli się przyjmie, że w każdym gimnazjum było tylko po dwa oddziały klasy pierwszej i po 40 uczniów, to trzebaby się liczyć ze wzrostem młodzieży w szkołach powszechnych o 880. Na należyte pomieszczenie tak znacznej liczby uczniów wypadałoby zbudować nowy budynek szkolny. Dla braku miejsca już dziś prowadzi się naukę w 90 oddziałach w godzinach popołudniowych.

Pozycja na dodatek nauczycielski została zmniejszona o 25.000 zł.

Referent zwraca uwagę, że po raz pierwszy w projekcie tegorocznym widzimy pełny budżet Miejskiego Domu Wycieczkowego.

W końcu zaznacza, że Wydział szkolny rozpoczął obecnie akcję, zmierzającą do uruchomienia szeregu fundacyj oświatowych, które dotychczas z powodu zdewaluowania kapitału fundacyjnego były nieczynne.

Referent wnosi zatem o przyjęcie tego działu bez zmian.

W dyskusji zabiera głos Rm. Przybylska, która wskazuje na bardzo dotkliwą kompresję wydatków w dziale VI. i wnosi, aby układanie preliminarza budżetowego dla szkół powszechnych robione było w łączności z inspektorem szkolnym, który za dział ten jest odpowiedzialny. Prosi dalej o przeznaczenie pewnej kwoty na świetlicę dla Towarz. przyjaciół dzieci, o stworzenie bursy dla dziewcząt oraz o rozważenie w przyszłości sprawy wybudowania szkoły średniej dla dziewcząt.

Następnie Rm. Rutkowski stawia wniosek, aby Związkowi Strzeleckiemu na cele oświaty pozaszkolnej, Dział VI. § 38. poz. e, podnieść dotację ze Zł. 1.000, na Zł. 2.000 i pokryć wspomnianą podwyżkę z funduszu Działu VI. § 39 poz. f, (Różne na cele oświaty).

Rm. Bobrowska postawiła wniosek:

a) aby w dziale VI. § 30 g. wstawić słowa: „Na przedszkole Tow. przyjaciół dzieci“ Zł. 500. w miejsce słów: Na przedszkole w Domu Robotniczym w Dz. XXII.

b) w § 38, poz. c. tegoż działu wstawić słowa: Tow. Domu Robotniczego w Podgórzu Zł. 500.

Następnie Rm. Goetel postawił następujący wniosek: Rada miejska uchwalić raczy:

W paragrafie 39, poz. b, wstawić kwotę Zł. 500, na stypendja gminne dla jednego ucznia Akademji Górniczej, pokrywając ten wydatek z ogólnej nadwyżki budżetowej Zł. 3.079, zmniejszając odpowiednio jej wysokość.

Na powyższe wywody udzielił referent Rm. b. Minister Prof. Dr. Kumaniecki wyjaśnień, przyczem nie zgodził się na proponowaną subwencję na świetlicę dla Tow. przyjaciół dzieci z powodu braku odpowiednich funduszów, zgodził się na przyjęcie wniosków Rm. Bobrowskiej oraz Rm. Goetla, zaś wniosek Rm. Rutkowskiego wzięty zostanie pod uwagę pod pozycją „wychowanie fizyczne“.

Wkońcu Referent ponowił swój wniosek o przyjęcie Działu VI. z podanemi powyżej poprawkami, który Rada miasta u c h w a l i ł a.

Na tem posiedzenie zakończono, odraczając dalsze obrady do dnia następnego.

20-te jawne posiedzenie Tymczasowej Rady miejskiej z dnia 23 marca 1932 r.

(II. Posiedzenie budżetowe).

Dnia 23 marca 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem Wiceprezydenta miasta Dra Kazimierza Ducha oraz w obecności Wiceprezydentów Dra Landaua, Dra Klimeckiego i Ostrowskiego przy udziale 103 członków Rady miejskiej drugie posiedzenie budżetowe Rady miejskiej.

Przez porządkiem dziennym Wiceprez. Dr. Duch udziela głosu Dyr. Krzyżanowskiemu, który referuje sprawę zaciągnięcia dwóch pożyczek á Zł. 100.000·— na skonwertowanie pożyczek krótkoterminowych i stawia następujący wniosek:

I. Upoważnia się Pana Prezydenta miasta do zaciągnięcia w Polskim Banku Komunalnym z Komunalnego Funduszu Pożyczkowo-zapomogowego pięcioletnej pożyczki długoterminowej w kwocie 100.000 złotych w złocie na skonwertowanie pożyczki krótkoterminowej oznaczonej Nr. 264, w kwocie Zł. 100.000·— udzielonej Gminie m. Krakowa decyzją Komisji Komunalnego Funduszu Pożyczkowo-zapomogowego z dnia 28 stycznia 1930 roku.

II. Uchwała — w myśl wymagań formalnych Polskiego Banku Komunalnego S. A. w Warszawie — brzmieć będzie:

W celu skonwertowania pożyczki krótkoterminowej udzielonej Gminie stoł. król. m. Krakowa z Komunalnego Funduszu Pożyczkowo - zapomogowego, Rada miejska Gminy m. Krakowa, opierając się na rozporządzeniu Pana Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 30 czerwca 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 69 poz. 564) upoważnia Pana Prezydenta do zaciągnięcia w Polskim Banku Komunalnym z Komunalnego Funduszu Pożyczkowo-zapomogowego, długoterminowej pożyczki konwersyjnej, na termin do lat pięciu w wysokości złotych w złocie 100.000 (sto tysięcy) według urzędowego kursu złota, przy zastosowaniu postanowień art. 16 rozporządzenia Pana Prezydenta Rzpltej Polskiej z dnia 5 listopada 1927 r., w sprawie zmiany ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 855).

W związku z powyższem upoważnieniem, Pan Prezydent stoł. król. m. Krakowa władnym jest:

1) do ustalenia terminów spłat i szczegółowych warunków kredytu, do przyjęcia warunków co do stopy procentowej i prowizyjnej od zaciągniętej pożyczki,

2) do zabezpieczenia uzyskanego kredytu wpływami z wszelkich swoich podatków w szczególności zaś podatkiem od spożycia, zużycia, względnie produkcji i całym majątkiem ruchomym i nieruchomym Gminy stoł. król. m. Krakowa,

3) do przekazywania Polskiemu Bankowi Komunalnemu podatków inkasowanych przez Rząd, względnie Gminę stoł. król. miasta Krakowa na rzecz tegoż Banku, celem stopniowej spłaty rat, procentów i prowizji od uzyskanych kredytów, względnie celem zabezpieczenia pierwszeństwa roszczeń Banku z tytułu udzielonych kredytów, a w szczególności do przekazywania Bankowi na cele jak wyżej, dodatków komunalnych do państwowych podatków od spożycia, zużycia względnie produkcji oraz udziału w opłacie skarbowej od spirytusu, na których w szczególności będzie zabezpieczona terminowa spłata rat amortyzacyjnych i procentów.

Wkońcu Rada miejska zaznacza, że Gmina m. Krakowa z tytułu ewentualnie otrzymanych pożyczek poddaje się statutowi Polskiego Banku Komunalnego, oraz innym przepisom wydanym, lub mogącym być wydanemi w przyszłości przez władze Banku, zgodnie z jego statutem, jakoteż rozporządzeniom Ministra Spraw Wewnętrznych wydanym na podstawie przysługujących mu uprawnień z mocy rozporządzenia Prezydenta Rzpltej z dnia 1 VI. 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 448) oraz zarządzeniem Specjalnej Komisji, dysponującej Komunalnym Funduszem Pożyczkowo-zapomogowym,

III. Do podpisania skryptu dłużnego oraz wszelkich innych odnośnych dokumentów, jak również pokwitowania i odbioru waluty pożyczki, upoważnia się Pana Prezydenta miasta względnie jego zastępcę oraz radców m. pp. Dra Karola Krzetuskiego i Dra Stanisława Chodorowskiego, a w razie przeszkody któregokolwiek z nich pp. radców m. Dra Augustyna Chana i Stanisława Parę.

Wiceprezydent Dr. Duch poddaje wniosek powyższy pod głosowanie, który Rada miejska jednogłośnie uchwala.

Następnie przystąpiono w dalszym ciągu do obrad nad budżetem na rok 1932/33.

Dział VII. Kultura i Sztuka.

Rm. b. Minister Prof. Dr. Kumaniecki referuje szczegółowo dział VII. i w przemówieniu swem podnosi, że dopiero obecna Rada miejska i jej Prezydjum ruszyły z martwego punktu sprawę budowy gmachu Muzeum. Dalej zwraca mowca uwagę na możliwie rychłe uruchomienie fundacji im. Szołayskich i uprzystępnienie zbiorów śp. Feliksa Jasieńskiego, następnie mowca stwierdza potrzebę pewnych inowacji w Archiwum Aktów Dawnych, a wszczególności potrzebę odnowienia statutu oraz rozszerzenia Archiwum przez dobudowę niewielkiej oficyny. W końcu wnosi o przyjęcie tegoż działu wedle przedłożonego projektu.

W dyskusji zabiera głos Rm. Rutkowski i dziękując Prezydjum za poruszenie sprawy Archiwum, które dzisiaj nie odpowiada już potrzebom współczesności tak pod względem zewnętrznym, jak i wewnętrznym, stawia następujący wniosek:

Rada miasta w uznaniu konieczności uwspółcześnienia organizacji i prac Archiwum akt dawnych, postanawia reaktywować dawną uchwałę w sprawie dobudowy oficyny Archiwum miejskiego i upoważnia Prezydjum miasta do poczynienia starań o pozyskanie przewidzianych ówcześnie funduszów w kwocie do Zł. 30.000 na rozszerzenie Archiwum miejskiego.

Następnie zabiera głos Rm. prof. Jarocki i zaznacza, że gdy dzisiaj w czasach ogólnego kryzysu ekonomicznego zabiera głos w sprawach kulturalnych potrzeb m. Krakowa, to czyni to dlatego, bo uważa, że mimo tego troszczyć się musimy, aby nic nie uronić z dotychczasowych zdobyczy, a przeciwnie powiększyć i wnieść nowe wpływy. Kraków, jako miasto posiadające wiele wartościowych budowli, nie może z własnych funduszów płacić wszystkich remontów, wobec tego należałoby poczynić pewne kroki do uzyskania subwencji państwowej.

W obszernym referacie porusza mowca cały szereg bolączek, jak zastąpienie wyciętych drzew na plantach, które należy zastąpić innemi, odnowienie kościołów św. Andrzeja i św. Piotra, sprowadzenie kościółka z Komorowic jako pamiątki z XIV wieku, przerobienie wikarówki, uporządkowanie placów Szczepańskiego i Marjackiego, sprawę nieodpowiedniego pomieszczenia zbiorów, apeluje do prezydjum, aby na przyszłość zabroniło urządzania zmiennych wystaw dzieł nie należących do zbiorów Muzeum, zwraca uwagę na złe rozmieszczenie obrazów, proponuje zebranie wszystkich dzieł Wyspiańskiego w Muzeum Narodowem.

Następnie mowca wnosi, aby zakupy nowych dzieł nie odbywały się drogą prostych układów, lecz by sprawę taką rozstrzygała odpowiednia komisja, twierdzi dalej, że kwoty wydawane na pensje urzędników i służby w Muzeum są za wysokie w stosunku do dochodów, odnośnie do budowy nowego Muzeum przy ul. Wolskiej twierdzi referent, że parcele do tego celu przeznaczone są za duże i możnaby część jednej sprzedać. Pozatem Prezydjum powinno zwrócić się do Rządu z prośbą o wybitniejszą subwencję na budowę tegoż Muzeum. Porusza dalej sprawę budowy pracowni malarskich, aby ułatwić artystom pracę w odpowiednich warunkach, dalej ufundowanie nagrody malarskiej z funduszu przeznaczonego na pomoc dla artystów oraz skupywanie współczesnych dzieł sztuki.

Wkońcu stawia mowca następujący wniosek:

1) Rada miejska zwraca się do Prezydjum miasta z prośbą o interwencję u Rządu i w Dyrekcji Funduszu Kultury Narodowej, aby w przyszłości przy rozdzielaniu funduszów przeznaczonych na cele kulturalne uwzględniano potrzeby Krakowa w stosunku odpowiadającym stanowisku Krakowa w dorobku kultury narodowej.

2) W szczególności Rada miejska prosi Pana Prezydenta miasta o wyjednanie zapomogi w wysokości 200.000 zł. z funduszów ogólno-państwowych na przeprowadzenie gruntownego remontu kościołów św. Piotra i św. Andrzeja.

3) Prezydjum miasta zechce w najbliższym czasie rozpisać konkurs na projekt architektonicznej i roślinnej dekoracji Rynku głównego i postarać się o uporządkowanie Rynku w najbliższej przyszłości.

4) Rada miejska uważa, że uporządkowanie placów Szczepańskiego i Marjackiego wraz z postawieniem studzienki Wita Stwosza powinno być w tym roku przeprowadzone.

5) W tym roku powinien być przeprowadzony de-

finitywnie plan przebudowy wikarówki, tak, aby w roku przyszłym roboty te mogły być ukończone.

6) Rada miejska zwraca się do Prezydjum z prośbą o dołożenie usilnych starań, by w najbliższym czasie mogła być przeprowadzona nowa dekoracja krypty Zasłużonych na Skałce.

7) Rada miejska jest zdania, że plan urządzenia wodotrysku na pl. Teatralnym jest przedwczesny i że wstawiona w preliminarzu na ten cel kwota 5.000 zł. (poz. 168 a) powinna być użyta na koszta ustawienia w lesie Wolskim zabytkowego kościółka drewnianego z Komorowic.

8) Rada miejska jest zdania, że należy obmyślеć w jaki sposób możnaby przeprowadzić w najbliższym czasie sprzedaż budynków Muzeum Czapskich i Barącza i że uzyskane stąd kwoty należy przelać na fundusz budowy Muzeum, tudzież, że należy rozpocząć starania u Rządu o zapewnienie miastu wydatnej subwencji na budowę gmachu Muzeum.

Rm. Cybulski apeluje do Prezydjum w obronie muzyków, a specjalnie orkiestry symfonicznej, która ma za sobą chlubną kartę i prosi o przyjście im z pomocą.

Rm. Beaupre wnosi o podniesienie kwoty przeznaczonej na zakupno dzieł naszych artystów do wysokości kwoty zeszłorocznej tj. o Zł. 5.000, co w dużej mierze przyczyni się do poprawy doli biedujących dziś artystów. Następnie zwraca się do Prezydjum o przyspieszenie budowy Muzeum Narodowego.

W toku dalszej dyskusji Rm. Felsztyński postawił wniosek, aby sprawy dotyczące kultury i sztuki zreferowane przez Rm. Jarockiego podlegały jeszcze dalszej dyskusji i objaśnieniom.

Rm. Gottlieb apeluje do Prezydjum o nadanie miastu politury zewnętrznej przez poprawę wyglądu zewnętrznego placów i ulic.

Rm. Dr. Gertler zwraca się do Prezydjum o skrzętne przechowywanie wszystkich aktów, ksiąg protokołów instytucji humanitarnych, oświatowych i społecznych m. Krakowa, które mogą ginąć ze szkodą dla badacza kultury miasta Krakowa.

P. Wiceprezydent Dr. Duch w odpowiedzi na wnioski Rm. Jarockiego i Rm. Rutkowskiego podał, że wnioski przekaże do regulaminowego traktowania.

Następnie p. Wiceprezydent Ostrowski wyjaśnił, że sprawa uporządkowania Rynku głównego jest w Prezydjum kompletnie przygotowana, są plany i program, a w dziale V. wstawiona jest kwota Zł. 100.000, w której mieści się Zł. 6.000, za prace konkursowe dla architektów.

Co się tyczy uporządkowania pl. Szczepańskiego, nadmienia p. Wiceprezydent Ostrowski, że ze sprawą tą łączy się kwestja usunięcia targu, która napotyka na pewne trudności, projekt jednak jest już częściowo przygotowany. Odnośnie zaś do sprawy przeniesienia kościółka z Komorowic, to jest ona w projekcie, ale ze względu na wysokie koszta, nie da się teraz przeprowadzić.

W dalszym ciągu zabierali jeszcze głos Dyrektor Muzeum Kopera, poczem b. Minister Prof. Dr. Kumaniecki podziękował wszystkim poprzednikom za tak żywe zainteresowanie sprawą kultury i sztuki i udzielił wyjaśnień poszczególnym referentom, poczem ponowił swój wniosek o przyjęcie Działu VII.

P. Wiceprezydent Dr. Duch poddał wniosek pod głosowanie, który Rada miasta u c h w a l i ł a.

Dział VIII. Zdrowie publiczne.

Rm. Dr. Korolewicz referuje szczegółowo dział VIII. i stawia wniosek i przyjęcie tegoż bez zmian.

W dyskusji zabiera głos Rm. Dr. Topolnicki, który stwierdza, że kwota wstawiona w budżecie na cele zdrowia publicznego jest znikomo mała. Przez przyłączenie do Krakowa całego szeregu gmin i Podgórza, które pod względem sanitarnym były bardzo zaniedbane, wzięła na siebie Gmina wielki obowiązek, któremu podołać nie może. Brak jest w nich kanalizacji, bruków, odpowiednich studzien itp., co powoduje różne epidemje, jakie co roku grasują w różnych dzielnicach Krakowa.

Z drugiej strony podnieść trzeba, że Gmina wystawiła szpital gruźliczy i epidemiczny, zakład infekcyjny, szereg ambulatorjów, z których korzysta najuboższa ludność, lecząc się z najrozmaitszych chorób. Odnośnie do domu podrzutków przy ul. Koletek, stwierdza Rm. Dr. Topolnicki brak odpowiednich pomieszczeń dla dzieci chorych zakaźnie, co powoduje wielką śmiertelność wśród tych dzieci. Konieczne jest nadbudowanie piętra, które za wszelką cenę należy jaknajprędzej wykonać.

Następnie krytykuje Rm. Dr. Topolnicki zamknięcie obecnie przez Gminę jednego pawilonu gruźliczego, co jest bardzo niepożądane ze względu na ciągły brak miejsc dla chorych na gruźlicę.

Wkońcu przedstawia Rm. Dr. Topolnicki następujące dezyderaty:

1) rozszerzyć ilość łóżek dla gruźliczo-chorych,

2) nadbudować piętro nad domem dla podrzutków przy ul. Koletek,

3) zwiększyć czystość ulic,

4) polepszyć stan sanitarny szkół ludowych,

5) otoczyć lepszym nadzorem studnie,

6) rozszerzyć opiekę sanitarną nad gminami przyłączonemi,

7) zwiększyć nadzór targowy,

8) otoczyć parki Dra Jordana i Krakowski większą opieką.

Rm. J. Steinberg zwrócił się do Fizykatu miejskiego z prośbą, aby przy okazji rewizji warsztatów rzemieślniczych postępował mniej rygorystycznie ze względu na dzisiejsze ciężkie położenie rzemieślników.

Rm. Zdebski wnosi, aby w § 61. p. b. zamiast: funkcjonarjusze niżsi, wyszczególnić ilość fachowych ogrodników, którzy umieszczeni są w tej pozycji.

Rm. Filek podnosi sprawę wysypiska śmieci na Dębnikach, które w lecie jest plagą mieszkańców ze względu na roje much i prosi o wydanie polecenia odnośnym organom, częstego skrapiania tego wysypiska wapnem niegaszonem, oraz proponuje wstawić kwotę Zł. 1.000, jako osobną pozycję na koszta z tem związane.

Z kolei zabiera głos p. Wiceprezydent Dr. Klimecki, który udziela wyjaśnień Rm. Dr. Topolnickiemu odnośnie do wydatków Gminy na zdrowie publiczne, domu podrzutków przy ul. Koletek, zamknięcie pawilonu gruźliczego itp., oraz Rm. Filekowi, poczem Rm. Dr. Korolewicz w odpowiedzi na zarzuty Rm. Dr. Topolnickiego co do fatalnego stanu ulic m. Krakowa, nadmiernego kurzu itp. twierdzi, że sytuacja nie jest tak tragiczna, pozatem co do reszty wniesionych dezyderatów oświadcza, że przekazane one zostaną na sekcję sanitarną.

Rm. Rutkowski postawił wreszcie wniosek, aby z kwoty Zł. 20.000, w Dz. VIII. rozdział E, § 80 wy-

specjalizować kwotę Zł. 5.000 jako subwencję dla Zarządu Okręgu Związku Strzeleckiego, jako tego, który na terenie Krakowa obejmuje swoją działalnością przysposobienie wojskowe.

Następnie p. Wiceprezydent Dr. Duch podaje Dział VIII. pod głosowanie, który Rada miasta jednogłośnie uchwaliła.

Dział IX. Opieka społeczna.

Referentka Rm. Kostrzewska stwierdza, że budżet tegoroczny został obcięty o 5%, jednak pozostające na utrzymaniu Gminy osoby nie ponoszą żadnej szkody. Oszczędności dotyczą działu żywności. Żłóbki dzienne mają duże znaczenie dla matek, które zmuszone są pracować poza domem, poradnie nie są dobrze rozmieszczone, a pomoc dla dzieci jest bardzo szczupła. Dotkliwie daje się odczuwać brak bursy dla dziewcząt. Walka z włóczęgostwem nie ma żadnego pokrycia w budżecie. Braki te dałyby się usunąć przez zdobycie większej kwoty, zwraca się więc do Prezydjum o wzięcie tej sprawy pod uwagę i nakreślenie planu, tak, aby na przyszły rok znalazł on urzeczywistnienie.

Wkońcu stawia Rm. Kostrzewska wniosek o przyjęcie Działu IX. wedle przedłożonego projektu.

Nad powyższą sprawą wywiązuje się dyskusja, w której głos zabiera Rm. Bobrowska i wnosi o wyodrębnienie sprawy opieki nad dzieckiem, która wymaga osobnego traktowania i w tym celu przedkłada następujący wniosek do uchwały:

1) Wyodrębnia się pod względem osobowym i rzeczowym w łonie Wydziału VI. Magistratu referat „opieki nad dzieckiem i młodzieżą“ w ten sposób, iż winien on być poruczony specjalnemu referentowi wyznaczonemu przez P. Prezydenta miasta na wniosek Sekcji VI. R. m. oraz, że z obecnego rozkładu czynności Wydziału VI. wyłącza się z zakresu spraw opieki nad dzieckiem sprawy ochrony macierzyństwa z przydzieleniem ich do działu ochrony kobiet oraz sprawy ochrony fizycznego rozwoju młodzieży z przydzieleniem ich do Miejskiego Urzędu Wychowania Fizycznego i Przysposobienia Wojskowego a włącza się współdziałanie z Sądami dla nieletnich wedle rozdz. 2 ks. IX. pkp.

2). Tworzy się w łonie Sekcji VI. stałą komisję radziecką dla spraw opieki nad dzieckiem jako stale obradujący organ w zakresie spraw poruczonych powyższemu referatowi.

Wkońcu prosi Rm. Bobrowska o wzięcie pod uwagę Zakładu Brata Alberta, gdzie niema jeszcze światła elektrycznego.

Rm. Przybylska wnosi, aby z dochodów Kasy Oszczędności preliminować jakąś kwotę na budowę bursy dla dziewcząt. Dalej proponuje, aby zamiast wsparć doraźnych, zrobić wsparcia stałe, a półkolonje w całości przerzucić na Gminę.

Rm. Dr. Korolewicz mówi o poradni dla matek przy ulicy Radziwiłłowskiej, która bardzo dobrze się rozwija i prosi o powiększenie subwencji w § 86 b. o Zł. 500, które należy pokryć z pozycji § 84 a zmniejszając ją ze Zł. 2.000, na Zł. 1.500.

Rm. Widliński porusza sprawę umieszczenia inwalidów wojennych w Miejskich Zakładach przemysłowych, które wcale dotychczas inwalidów nie zatrudniają i zwraca się z apelem do Pana Prezydenta m. Beliny-Prażmowskiego z prośbą o wydanie odnośnych poleceń dyrektorom tychże zakładów.

Następnie Rm. Dr. Langrod, który porusza sprawę uregulowania stosunku Gminy do Zakładu Wychowawczego dla chłopców, stawia następujący wniosek:

Rada miasta uchwalić raczy:

Ze względu na konieczność poddania rewizji prawnego stosunku Gminy m. Krakowa do M. Zakładu Wychowawczego dla chłopców, pozostającego pod zarządem Zgromadzenia Braci III. Zakonu św. Franciszka, posługującym ubogim, a w szczególności takiego ujęcia tego stosunku, aby Zakład otrzymał osobowość prawną, a Gmina uchroniona została przed ewentualnością ponoszenia wydatków na ten Zakład, nieprzewidzianych budżetem, wzywa się Prezydjum miasta, by sprawę tę przedstawiło połączonym Sekcjom III. i VI. Rady m. celem opracowania stosownego wniosku na pełną Radę miejską.

Rm. Broczyner popiera wywody Rm. Widlińskiego i twierdzi, że Kraków, który tak gorąco żegnał odjeżdżających na front żołnierzy, dziś o nich jako o inwalidach nie pamięta i pozwala im na cierpienie skrajnej nędzy, wobec tego apeluje do Prezydenta miasta o wszczęcie odpowiednich kroków, gdyż Kraków piwinien na ten cel złożyć jakąś ofiarę.

P. Wiceprezydent Dr. Klimecki odpowiada na apel inwalidów wojennych i przyznaje, że naród powinien pamiętać o tych, którzy dali ze siebie wszystko co dać mogli, a dziś przeżywać jeszcze muszą gorycz zapomnienia i przyrzeka, że Prezydjum rozpatrzy tą sprawę przychylnie.

Rm. Dr. Steinberg popiera wniosek Rm. Bobrowskiej odnośnie do wydzielenia działu opieki nad dzieckiem, który to dział jest bardzo ważny i celowy i stawia imieniem grupy społecznej następujące postulaty:

1) Rada miasta zwraca się do Prezydjum m. z prośbą o poczynienie kroków celem jaknajszybszego wybudowania w Krakowie Domu poprawczego i pracy przymusowej dla zwalczania plagi b. rozpowszechnionego włóczęgostwa i żebractwa w Krakowie. Rada m. wzywa członków swoich delegowanych do Wydziału Międzykomunalnego Związku Opieki Społecznej Województwa, by zrealizowanie tej myśli przez ten Związek całą siłą popierali i urgowali nie naruszając innych ważnych zadań tego Związku.

2) Rada m. zwraca się do Prezydjum m. z wnioskiem i prośbą o jaknajspieszniejsze zrealizowanie:

a) nadbudowy Żłóbka dla dzieci chrześcijańskich,

b) wybudowanie Żłóbka dla dzieci żydowskich ze względu na konieczną potrzebę rozszerzenia. względnie zrealizowania tych instytucji społecznych.

Na powyższe wywody udzieliła Referentka Kostrzewska kilku wyjaśnień, godząc się na wniosek Rm. Dra Korolewicza o powiększenie subwencji na poradnię dla matek ciężarnych przy ul. Radziwiłłowskiej, poczem p. Wiceprez. Dr. Duch poddał pod głosowanie Dział IX. z poprawką Rm. Dra Korolewicza, który Rada m. uchwaliła.

Zgłoszone przez Rm. Bobrowską, Langroda i Steinberga wnioski odesłał p. Wiceprez. do regulaminowego traktowania.

Następne działy, a to X, XI, XIII przyjęła Rada miasta en bloc.

Dochody zwyczajne.

Dział I., II., III., IV., V.

P. Prezydent zawiadamia, że wpłynął wniosek o uchwalenie działu I, II, III, IV i V bez referatu i bez dyskusji, wobec czego poddaje te działy pod głosowanie. Rada m. działy te en bloc uchwala.

Dział VI.

przyjęła Rada miejska z poprawką w § 40a, mianowicie wstawioną kwotę Zł. 430.000·— zmniejszono do wysokości dotychczasowej tj. na 420.000·— z tem, że różnica Zł. 10.000·— pokryta będzie w dziale VIII.

Dział VII.

przyjęto bez referatu i bez dyskusji.

Dział VIII.

przyjęto z poprawką pozostającą w związku z Dz. VI., a to powiększono kwotę podaną w § 47 Zł. 1,050.000·— na Zł. 1,060.000·—.

Dział IX., X., XI.

Działy te przyjęła Rada m. en bloc.

Wydatki i dochody nadzwyczajne.

Odnośnie do działu Wydatki nadzwyczajne i Dochody nadzwyczajne zawiadomił p. Wiceprez. Dr. Duch, że zgłoszono wniosek o przyjęcie tych działów bez referatów i bez dyskusji, wobec tego poddaje te działy pod głosowanie.

Rada miasta działy te uchwaliła.

Zakłady miejskie.

Dział następny obejmujący przedsiębiorstwa komunalne, jak Wodociąg, Gazownię, Elektrownię, Rzeźnię miejską, M. Zakłady Ceramiczne, M. Skład węgla i drzewa, M. Składy towarowe, Zakład Czyszczenia miasta i t. p. uchwaliła Rada miasta en bloc.

Następnie zabrał głos Dyr. Krzyżanowski, który przedłożył Radzie m. następujące wnioski:

1) Zatwierdza się przedłożone budżety: administracyjny, przedsiębiorstw komunalnych oraz szpitali i zakładów opiekuńczych;

2) opodatkowani w mieście Krakowie uiszczać będą podatki i opłaty wyszczególnione w odpowiednich działach dochodów zwyczajnych;

3) Gmina miasta Krakowa pobierać będzie w roku 1932/33 stałą opłatę wodociągową w wysokości 5% czynszu podstawowego, ustalonego dla wymiaru podatku od nieruchomości;

4) upoważnia się Prezydenta miasta do przenoszenia kredytów zamieszczonych w budżecie (virement) w granicach jednego i tego samego paragrafu (z pozycji na pozycję) w zakresie wydatków rzeczowych, które Rada m. uchwaliła.

W końcu p. Wiceprez. Dr. Duch stwierdził przyjęcie całego budżetu, dziękując pp. Referentom za wydatną pracę w komisjach i posiedzeniach plenarnych. Dyskusja nad budżetem stała, zdaniem p. Wiceprezydenta, na bardzo wysokim poziomie i przyczyniła się do wyjaśnienia całego szeregu spraw, a postawione wnioski załatwione zostaną w drodze bądźto regulaminowego traktowania, bądź też przez samo Prezydjum. Następnie podziękował Pan Prezydent wszystkim Referentom budżetowym, Naczelnikom Wydziałów, Dyr. Krzyżanowskiemu za wytrwałą pracę dla dobra Gminy.

Na tem posiedzenie budżetowe zakończono.

Sprawozdania z posiedzenia Sekcyj i Komisyj Tymcz. Rady Miejskiej.

Dnia 7 marca 1932 odbyło się pod przewodnictwem Radcy miejskiego Dr. Jarszyńskiego i w obecności Wiceprezydenta miasta P. Ostrowskiego **posiedzenie Sekcji VII.,** na którem uchwalono oddanie dostawy zaprzęgów konnych dla robót w Zakładzie czyszczenia miasta spółce Jan Kopta i Ch. Scheinowitz.

—

Dnia 7 marca 1932 odbyło się pod przewodnictwem Radcy miejskiego P. Inż. Wierzchowskiego i w obecności Wiceprezydenta miasta P. Ostrowskiego **posiedzenie Komisji dla Zakładu czyszczenia miasta i Miejskiej Straży pożarnej,** na którem uchwalono:

1) zakupić do samochodów-automatów do kropienia i zamiatania ulic 42 sztuk opon i 42 sztuk dętek, u firmy „Elibor" Spółka Akcyjna w Krakowie po 28 sztuk opon i dętek, zaś u firmy Jacques Hauvette Warszawa po 14 sztuk opon i dętek, razem za łączną kwotę zł. 13.342;

2) oddać w dostawę firmie „Stalownia Woźniak" S. A. w Sosnowcu wykonanie 28 sztuk bębnów trybowych i 28 sztuk trybów atakujących do samochodów ciężarowych za łączną kwotę zł. 6.818;

3) oddać w przedsiębiorstwo dostawę zaprzęgów dla Zakładu czyszczenia miasta do robót związanych z czyszczeniem dołów kloacznych i kanałów, na okres od 27 lutego 1932 do 31 marca 1933 spółce Jan Kopta i Ch. Scheinowitz w Krakowie;

4) przyjąć projekty budżetów Miejskiej Straży pożarnej i Zakładu czyszczenia miasta na okres budżetowy 1932/1933.

—

Dnia 8 marca 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem Wiceprezydenta miasta P. Ostrowskiego **posiedzenie Komisji dla popierania rozwoju miasta,** na którem jednomyślnie wybrano przewodniczącym Komisji Rm. Posła Marjana Dąbrowskiego. Zastępcą przewodniczącego wybrano Rm. Prof. Władysława Jarockiego.

Po ukonstytuowaniu się Komisji przyjęto sprawozdanie z dotychczasowej działalności Biura Propagandy, utworzonego przy Miejskiem Muzeum Przemysłowem. Następnie przyjęto regulamin tymczasowy dla Komisji. Według powyższego regulaminu do Komisji należy: obrona praw Krakowa, popieranie rozwoju miasta w każdej dziedzinie, opieka nad zabytkowym charakterem

miasta, piecza nad należytym wyglądem Krakowa pod względem porządkowym, turystyka i propaganda. W sprawach należących do zakresu działania Gminy Komisja udziela swej opinji na życzenie Prezydenta miasta, bądź z własnej inicjatywy przedstawia wnioski Prezydentowi miasta. W innych sprawach o charakterze publicznym, należącym do zakresu działania władz państwowych Komisja za pośrednictwem Prezydenta miasta przedkłada właściwym czynnikom swe wnioski w formie memorjału. W sprawach należących do instytucyj prywatnych bądź poszczególnych osób, działa w formie interwencji. W odniesieniu do instytucyj społecznych, pracujących na terenie Krakowa, Komisja działa porozumiewawczo.

Dla spraw obrony praw Krakowa Komisja wybrała stały podkomitet, złożony z pięciu członków: Rm. Dra Jarszyńskiego, Prof. Kumanieckiego, Dra Langroda Jerzego, Dra Merza Ludwika i Dra Radzyńskiego.

W dalszym ciągu Komisja wybrała Komitet dla obchodu w roku 1933, 400-letniej rocznicy śmierci Wita Stwosza, oraz przyjęła do wiadomości sprawozdanie z dotychczasowych prac Wojewódzkiego Komitetu dla wystawy przemysłowo-rolniczej w Krakowie w roku przyszłym i sprawozdanie Magistratu o rezerwacie na Rynku krakowskim.

W końcu dokonano wyboru specjalnego Komitetu obchodowego dla uczczenia pamięci genjalnego artysty poety i dramaturga śp. Stanisława Wyspiańskiego w 25-tą rocznicę Jego śmierci, która przypada w listopadzie br. W skład Komitetu weszli:

Z łona Rady miejskiej: Dr. Beaupré Antoni, Dąbrowski Marjan, Felsztyński Stefan, Dr. Flach Józef, Gottlieb Zygmunt, Jarocki Władysław, Dr. Kudliński Tadeusz, b. Minister Prof. Dr. Kumaniecki Kazimierz, Prof. Dr. Nowak Juljan, Prof. Pochmarski Bolesław, Pronaszko Zbigniew, Schroeder Artur, Dr. Załuski Kazimierz.

Z poza Rady miejskiej: Prof. Ignacy Pieńkowski i Dyrektor Szkoły przemysłu artystycznego Wiesław Zarzycki, oraz Dyrekcje Archiwum Aktów Dawnych, Muzeum Narodowego i Teatru miejskiego.

Komisja jednomyślnie uchwaliła uprosić Prof. Dra Juljana Nowaka o objęcie przewodnictwa powyższego Komitetu.

Komitet w powyższym składzie ma w najbliższym czasie ustalić program uroczystego obchodu, oraz trwałego uczczenia pamięci Zmarłego Poety.

Dnia 8 marca 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem Radcy m. Inż. Drobniaka w obecności Wiceprez. m. Dra Landaua **posiedzenie Sekcji I. Rady miejskiej,** na którem uchwalono nabyć grunt w Dz. XV. od Zakładu Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych, z jednoczesnem odstąpieniem temuż Zakładowi gruntu w Dz. XII. Oba grunty przeznaczone będą na budowę domów mieszkalnych.

Następnie Sekcja rozpatrywała sprawę otwarcia ulic na gruntach gminnych i prywatnych, za Akademją Górniczą między ulicą Reymonta a ulicą Czarnowiejską.

Dnia 12 marca 1932 odbyło się pod przewodnictwem Prezydenta miasta Beliny-Prażmowskiego **posiedzenie Sekcji prawniczej z Komisją teatralną,** na którem uchwalono wnioski na Radę miejską w sprawie nowego regulaminu dla Teatru miejskiego im. Juljusza Słowackiego na sezon 1931/32.

Dnia 12 marca 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem Min. Kumanieckiego **posiedzenie Komisji teatralnej,** na którem jednomyślnie uchwalono złożyć gratulacje Karolowi Hubertowi Rostworowskiemu, b. długoletniemu zasłużonemu członkowi Komisji teatralnej, z okazji odznaczenia go państwową nagrodą literacką. Następnie przyjęto sprawozdanie artystyczne Rm. Dr. Flacha, oraz sprawozdanie administracyjne Rm. Dra Kudlińskiego z działalności Teatru miejskiego za ostatni okres dzierżawy Teatru.

Dnia 21 marca 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem Radcy m. Senatora Inż. Karola Rollego i w obecności Wiceprezydenta m. Witołda Ostrowskiego **posiedzenie Komisji drogowo-kanałowej Rady m.,** na którem zatwierdzono:

a) koszty wykonawcze szeregu połączeń kanałowych, dojazdu do znajdującej się w budowie Bibljoteki Jagiellońskiej, chodników w ul. Tad. Kościuszki i na narożniku Al. Krasińskiego, ul. Sienkiewicza, Grzegórzeckiej, oraz koszty wykonawcze robót drogowych po Zakładach miejskich;

b) wysokość dotychczasowych kosztów projektu regulacji Białuchy oraz projekt obustronnych kolektorów wzdłuż Białuchy;

c) oferty na dostawę zaprzęgów do robót drogowych i kanałowych na rok 1932/33, szutru dla naprawy ul. Niepołomskiej oraz kostek drewnianych dla naprawy nawierzchni mostu dębnickiego na Wiśle;

d) przyjęła nowe ceny Kamieniołomów Miast Małopolskich na materjały kamienne na czas do końca kwietnia 1932 roku.

Dnia 23 marca 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem Rm. Dr. J. Topolnickiego i w obecności P. Wiceprezydenta miasta Dr. K. Ducha, **posiedzenie Komisji dla spraw wodociągowych,** na którem uchwalono wniosek na Radę miasta w sprawie pobierania kaucji na zabezpieczenie wartości wodomierza i należytości za wodę od konsumentów, wody przemysłowej i konsumentów zamieszkałych poza granicami miasta Krakowa, oraz zatwierdziło oferty na dostawę wodomierzy i materjałów i przyznano szereg ulg w opłatach należytości wodociągowych.

Dnia 31 marca 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem Rm. inż. Drobniaka i w obecności Wiceprez. m. Dra Landaua **posiedzenie Sekcji I. Rady m.,** na którem zatwierdzono oferty na dostawę materjałów sukiennych, przyborów piśmiennych oraz przyborów gospodarczych dla Ekonomatu miejsk na rok budżetowy 1932/33.

Następnie uchwalono sprzedaż dwóch parcel gminnych przy ul. Słonecznej pod budowę will, oraz nabycie

gruntu na cele urządzenia ulicy bocznej, od ul. Prądnickiej w Dz. XVII.

Wkońcu Sekcja zezwoliła na wykreślenie ciężarów hipot. z realności będących własnością Związku młodzieży rękodz. i przemysł. w Krakowie i realn. im. ks. Siemaszki.

RUCH SŁUŻBOWY.

Zwolnieni:

Inż. Staszczyk Stanisław, kontr. urzędnik techn. Wodociągu miejskiego, 31/I. 1932.

Pedenkowska Michalina, pomocnica kanc. Mgtu, 31/I. 1932.

Redko Eugenjusz, pomocniczy referent Magistratu, 31/I. 1932.

Ostolski Bolesław, pomocnik kanc. Mgtu, 31/I. 1932.

Szczyrkowska Helena, pomocnica kanc. M. Urzędu Poboru Opłat, 31/I. 1932.

Bogatyński Emil, pomocnik kanc. Mgtu, 31/III. 1932.

Przeniesieni w stan spoczynku:

Missona Franciszek, inspektor M. Urzędu Poboru Opłat, 1/I. 1932.

Lachowicz Adam, komisarz Mgtu, 1/I. 1932.

Dębski Maciej, pomocnik Zakładu Czyszczenia Miasta, 1/I. 1932.

Szymański Edward, adjunkt kanc. Mgtu, 1/II. 1932.

Miecik Tomasz, niższy pracownik Elektrowni m. 1/II. 1932.

Łempicki Stefan, radca Miejskiej Izby Obrachunkowej, 1/III. 1932.

Wójtowicz Franciszek, pomocnik Zakładu Czyszczenia Miasta, 1/III. 1932.

Per Franciszek, niższy pracownik Mgtu, 1/III. 1932.

Głowacki Józef, niższy prac. Wodoc. m.. 1/III. 1932.

Emerytury wdowie:

Kowalska Katarzyna, wdowa po niższym pracowniku Wodociągu m., 1/I. 1932.

Krupińska Magdalena, wdowa po dróżniku miejskim, 1/I. 1932.

Gorecka Walerja, wdowa po emeryt. st. radcy Budownictwa m., 1/II. 1932.

Jagusztynowana Marja, wdowa po dozorcy Zakładu Czyszczenia Miasta, 1/II. 1932.

Zabdyrowa Rozalja, wdowa po niższym pracowniku Mgtu, 1/II. 1932.

Nominacje:

Baran Antoni, prow. strażak Miejskiej Straży Pożarnej, 15/I. 1932.

Pyszyński Eugenjusz, prow. szofer Miejskiej Straży Pożarnej, 5/II. 1932.

Zmarli:

Kwadrans Michał, emeryt. robotnik Zakładu Czyszczenia Miasta, 4/I. 1932.

Zabdyr Józef, emeryt. niższy pracownik miejski, 23/I. 1932.

Jagusztyn Jan, dozorca Zakładu Czyszczenia Miasta, 28/I. 1932.

Gorecki Konrad, emeryt. st. radca Budownictwa m., 31/I. 1932.

Dach Paweł Włodzimierz, emeryt. komisarz Mgtu, 12/III. 1932.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Zmiany w stanie posiadania realności w Krakowie w styczniu 1932 r.

I. Przez kontrakt kupna.

1. Dom trzechpiętrowy przy ul. Konarskiego L. or. 21 a. L. sp. 310/XV., nabyli po połowie Dr. Alojzy i Zofja Szczepańscy od Michała i Anny Rucińskich za cenę 17.100 dolarów.
2. Grunt lwh. 158/XIII. przy ul. Piastowskiej, nabyła Franciszka Włodarska od Magdaleny Kozyry za cenę 2.500 złotych.
3. Dom parterowy przy ul. Grzegórzeckiej L. or. 117. L. sp. 148/XX., nabył Kazimierz Chabowski od Stefana Chabowskiego za cenę 10.000 złotych.
4. Grunt lwh. 251/XVIII. przy ul. Żmujdzkiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 107/XVIII., nabyli po połowie Leopold i Janina Gernandowie od Dr. Włodzimirza Nowosielskiego za cenę 4.000 złotych.
5. Grunt lwh. 252/XVIII. przy ul. Żmujdzkiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 107/XVIII., nabyli po połowie Jan i Anna Ożanowie od Dr. Włodzimierza Nowosielskiego za cenę 5.350 zł.
6. Grunt lwh. 293/XII. przy ul. Syrokomli, nabyli po połowie Władysław i Franciszka Kotapkowie od Tadeusza Schantrocha za cenę 2.300 dolarów.
7. Dom dwupiętrowy przy ul. Studenckiej L. or. 21. L. sp. 180/IV., nabyli po połowie Leon i Kazimiera Skarżeńscy od Wilhelminy z Kleskich Leowej za cenę 17.000 dolarów.
8. Grunt lwh. 644/VIII. przy ul. Rzeszowskiej, nabył Majer Pomeranz od Abrahama Samuela 2 im. i Chaji Rottnerów za cenę 6.500 dolarów.
9. Dom jednopiętrowy przy ul. Towarowej L. or. 5. L. sp. 209/XVII., nabył Adolf Wieladek od Stanisława Strączka za cenę 40.000 złotych.
10. Grunt lwh. 77/XVII. obok ul. Mazowieckiej, nabyła Stefanja Stobierska od Michała Marchewczyka za cenę 3.000 złotych.
11. Część ($^2/_4$) domu jednopiętrowego przy ulicy Józefa L. or. 21. L. sp. 276/VIII., nabył Hirsch Wiener od Samuela Wienera za cenę 200 dolarów.
12. Grunt lwh. 401/XVII. obok ul. Towarowej, nabyła Marja z Bieniewskich Dasiewska od Firmy „Zjednoczeni Polscy Przemysłowcy Metalowi“ S. A. w Warszawie za cenę 1.800 dolarów.
13. Część ($^1/_2$) domu dwupiętrowego przy ulicy Wielopole L. or. 8. L. sp. 88/VI., nabyła Elżbieta Nowosielska od Dr. Bolesława Bielińskiego za cenę 5.000 dolarów.

14. Dom trzechpiętrowy przy ul. Wielopole L. or. 26. L. sp. 387/VI., nabył Dr. Stanisław Boczar od Antoniego i Marji Czubryńskich za cenę 19.800 dolarów.

15. Grunt lwh. 848/XXI. obok ul. Koszykarskiej, nabyli po połowie Stanisław i Julja Manieccy od Wiktora i Marty Kołodziejów za cenę 3.500 złotych.

16. Dom parterowy (składnica nafty) przy ulicy Podskale na realności lwh. 419/XXII., nabyli po (1/3) Norbert Margulies, Herman Hirsch i Wolf Lapides od Antoniny Schapiry, Pawła, Betti, Maurycego, Józefa, Anny i Pauliny Aleksandrowiczów za cenę 860 dolarów.

17. Grunt lwh. 1742/XXI., przy ul. Niwy, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 1303 XXI., nabył Franciszek Glier od Franciszka i Kazimiery Pawłowskich za cenę 6.074 złotych.

18. Grunt lwh. 1743/XXI. przy ul. Niwy, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 1464/XXI., nabył Józef Rykala od nieobjętej masy spadkowej po śp. Aleksandrze hr. Skrzyńskim za cenę 3.453 zł.

19. Grunt lwh. 1744/XXI. przy ul. Niwy, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 1464/XXI., nabył Józef Lubecki od nieobjętej masy spadkowej po śp. Aleksandrze hr. Skrzyńskim za cenę 3.486 złotych.

20. Grunt lwh. 1745/XXI. przy ulicy Niwy, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 1464/XXI., nabyli po połowie Stanisław i Zofja Gądkowie od nieobjętej masy spadkowej po śp. Aleksandrze hr. Skrzyńskim za cenę 3.000 złotych.

21. Grunt lwh. 1746/XXI. przy ulicy Niwy, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 1464/XXI., nabył Stefan Greczek od nieobjętej masy spadkowej po śp. Aleksandrze hr. Skrzyńskim za cenę 2.627 złotych.

22. Dom parterowy przy ul. Rękawka L. or. 20. L. sp. 162/XXII., nabyła Anna Drożdżowa od Manesa Rubinsteina, Abrahama i Chaji Fischmanów za cenę 15.548 złotych.

23. Grunt lwh. 1164/XXII. przy ul. Zabłocie, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 653/XXII. i lwh. 602/XXII., nabyła firma Parowa Fabryka Papy Dachowej i Płyt Izolacyjnych, Zakłady chemiczno-przemysłowe i Skład Materjałów Budowlanych, Jan Godzicki i Ska w Krakowie od Inż. Władysława i Janiny Kucharskich za cenę 7.400 dolarów.

24. Dom dwupiętrowy przy ul. Janowa Wola L. or. 16. L. sp. 440/XXII., nabyli po połowie Jan i Franciszka Stańczakowie od Ludwiki Dzięgel za cenę 9.000 dolarów.

25. Grunt lwh. 1747/XXI. obok ul. Płaszowskiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 1719/XXI., nabył Henryk Berghausen od Natalji Piotrowskiej za cenę 3.000 złotych.

26. Część (13/672) domu parterowego przy ulicy Gromadzkiej L. or. 29. L. sp. 24/XXI., nabyła Marja Spiradek od Tadeusza Spiradka za cenę 500 złotych.

27. Część (3/216) gruntu lwh. 1038/XXI. przy ul. Gromadzkiej, nabyła Marja Spiradek od Józefa Spiradka za cenę 500 złotych.

28. Część (1/4) domu dwupiętrowego przy ulicy Topolowej L. or. 27. L. sp. 139/VI., oraz gruntu lwh. 94/VI. przy tejże ulicy nabyła Marja 1° Rączkowa 2° Tuchlinowicz od Anny Matus za cenę 12.300 złotych.

29. Grunt lwh. 473/XVII. obok ul. Mazowieckiej, nabyli po połowie Samuel i Regina Haubenstockowie od Samuela Mehla i Osera Hirta za cenę 2.950 dolarów.

30. Dom dwupiętrowy przy ul. Szlak L. or. 57. L. sp. 183/V., nabył Stefan Bojarski od Róży z hr. Branickich hr. Tarnowskiej za cenę 80.000 złotych.

II. Przez inne kontrakty.

1. Grunt lwh. 253/XVIII. przy ul. Żmujdzkiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 103/XVIII. i 107/XVIII., wartości 3.000 złotych, nabyła w drodze darowizny Marja Nowosielska od Dr. Włodzimierza Nowosielskiego.

2. Grunt lwh. 254/XVIII. obok Aleji Królewskiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 56/XVIII., wartości 32.000 złotych, nabyła w drodze darowizny Róża z Żeglikowskich Morawska od Teofila Żeglikowskiego.

3. Część (1/2) domu parterowego przy ul. Dworskiej L. or. 20. L. sp. 3/X., wartości 5.000 zł., nabył w drodze darowizny Karol Pawlik od Joanny Pawlikowej.

4. Część (1/4) domu dwupiętrowego przy ulicy Sobieskiego L. or. 3. L. sp. 327/IV., wartości 26.000 zł., nabyła w drodze darowizny Janina Marja 2 im. Kopecka od Idy Kopeckiej.

III. Przez śmierć właściciela.

1. Część (1/2) domu dwupiętrowego przy ulicy Karmelickiej L. or. 46. L. sp. 52/IV., wartości 70.000 złotych, nabyła Irena Targowska w spadku po śp. Franciszku Targowskim.

2. Część (1/8) domu jednopiętrowego przy ulicy Brodzińskiego L. or. 1. L. sp. 292/XXII., wartości 8.992 złotych, nabył małoletni Adam Lichtig w spadku po błp. Dr. Karolu Lichtigu.

Zmiany w stanie posiadania realności w Krakowie w lutym 1932 r.

I. Przez kontrakt kupna.

1. Dom dwupiętrowy przy ul. Dajwór L. or. 25. L. sp. 454/VIII., nabyli po połowie Izaak i Szaja Stöger od Samuela i Reginy Haubenstocków za cenę 13.900 dolarów.

2. Dom parterowy przy ul. Kazimierza Wielkiego L. or. 20. L. sp. 43/XV., nabyli po połowie Stanisław i Bronisław Jaźwieccy od Katarzyny Bober za cenę 8.850 złotych.

3. Dom jednopiętrowy przy ul. Zagrody L. or. 3. L. sp. 266/XI., nabyli po połowie Józef i Stanisława Sadkowscy od Józefy Baumowej i Stanisławy z Baumów Wojtygowej za cenę 4.500 dolarów.

4. Dom parterowy przy ul. Hetmana Żółkiewskiego L. or. 6. L. sp. 144/XIX., nabyła Kajla Barmherzig od Kalmana i Franciszki Elsnerów za cenę 1.700 dolarów.

5. Dom parterowy przy ul. Kmiecej L. or. 2. L. sp. 191/XVII., nabyła Marja Padechowicz od Piotra Nowakowskiego, Kaspra i Julji Zbrojów za cenę 37.500 złotych.

6. Grunt lwh. 676/VIII. przy ul. Starowiślnej, nabył

Maurycy Hochwald od Fryderyka Weingrüna za cenę 2.300 dolarów.

7. Dom jednopiętrowy przy ul. Henryka Sienkiewicza L. or. 27. L. sp. 249/XV., nabyli Zdzisław i Eleonora Krudzielscy od Edmunda Zieleniewskiego za cenę 119.875 złotych.

8. Dom jednopiętrowy przy ul. Lubelskiej L. or. 3. L. sp. 252/XVII., nabył Aleksander Kalisz od Dra Józefa Guzikowskiego za cenę 6.000 dolarów.

9. Dom jednopiętrowy przy ul. Duchackiej L. or. 13. L. sp. 88/XVIII., nabyli po połowie Dr. Helena i Stefan Sokołowscy od Jana i Anny Ożanów za cenę 30.000 zł.

10. Dom trzechpiętrowy przy ul. Miodowej L. or. 7. L. sp. 140/VIII., nabyli po połowie Feliks i Marcjanna Skołyszewscy od Pepi, Chaima, Izraela i Markusu Propperów za cenę 16.250 dolarów.

11. Dom dwupiętrowy przy ul. Topolowej L. or. 48. L. sp. 351/VI., nabyła Stanisława z Gostwickich Jaroszowa od Marji i Zofji Wojewódzkich za cenę 11.400 dolarów.

12. Część (2/6) domu dwupiętrowego przy ulicy Loretańskiej L. or. 8. L. sp. 234/IV., nabyła Marja Batkowa od Stanisława i Kazimierza Kozików za cenę 1.700 dolarów.

13. Dom parterowy przy ul. Duchackiej L. or. 22. L. sp. 136/XVIII., nabyli po połowie Antoni i Katarzyna Babicz od Adeli Kubasowej za cenę 31.000 złotych.

14. Część (2/4) domu parterowego przz ul. Juljusza Lea L. or. 68. L. sp. 94/XVI., nabyła Urszula Pawlikowa od Michała i Marji Ryszków za cenę 3.000 złotych.

15. Dom jednopiętrowy przy ulicy Krasickiego L. or. 3. L. sp. 577/XXII., nabyła Cecylja Brodinger od Henryka Stiela za cenę 6.000 dolarów.

16. Część (1/2) domu jednopiętrowego przy ulicy Krakusa L. or. 3. L. sp. 290/XXII., nabył Majer Hirschfeld od Estery z Hirschfeldów Pillerowej za cenę 2.000 dolarów.

17. Grunt lwh. 1166/XXII. przy ul. Łagiewnickiej wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 1115/XXII., nabył Prof. Tomasz Lulek od Polskiego Towarzystwa Handlowego Ska akcyjna w Krakowie za cenę 2.100 dolarów.

18. Grunt lwh. 1165/XXII. przy ul. Łagiewnickiej wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 1115/XXII., nabył Bolesław Huczek od Polskiego Towarzystwa Handlowego Ska akcyjna w Krakowie za cenę 750 dolarów.

19. Część (1/2) gruntu lwh. 1131/XXII. przy ulicy Rydlówka nabyła Stanisława Piekarska od Weroniki Jelonek za cenę 2.000 złotych.

20. Dom jednopiętrowy przy ul. Zielnej-Bocznej L. or. 8. L. sp. 203/X., nabyla Antonina Jelonkowa od Antoniego Bielca za cenę 55.000 złotych.

21. Część (2/10) domu dwupiętrowego przy ulicy Józefińskiej L. or. 31. L. sp. 237/XXII., nabyła Zofja z Marjewskich Padlewska od Marji z Marjewskich Miziewiczowej za cenę 11.000 złotych.

22. Części, (1/2) domu parterowego przy ul. Miedzianej L. or. 40. L. sp. 192/XX., oraz gruntu lwh. 519/XX. przy tejże ulicy nabył Jan Wójcik od Józefa Wielgosza za cenę 4.000 złotych.

23. Grunt lwh. 157/XVI. obok ul. Juljusza Lea nabyli po połowie Franciszek i Marja Tarmińscy od Katarzyny i Zygmunta Raźnych, Magdaleny Kopeć, Leonardy Nowowiejskiej, Antoniny Saniternik i Zofji Melaniuk za cenę 4.000 złotych.

24. Część (4/10) gruntu lwh. 121/XXII. obok ulicy Kalwaryjskiej nabyła Zofja Glassner od Alfreda Reinera za cenę 500 złotych.

25. Grunt lwh. 248/XVIII. obok Aleji 29-go Listopada nabył Jakób Rosenstein recte Immerglück od Arona i Jakóba Landesdorferów i Anny Flank za cenę 1.339 dolarów.

26. Część (1/2) gruntu lwh. 1299/XXI. obok ulicy Płaszowskiej nabyła Magdalena Górkowa od Biszko Lippermanna za cenę 80.000 złotych.

27. Grunt lwh. 1167/XXII. przy ul. Łagiewnickiej wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 1113/XXII., nabyli po połowie Wojciech i Magdalena Iżykowie od Polskiego Towarzystwa Handlowego Ska akcyjna w Krakowie za cenę 536 dolarów.

28. Grunt lwh. 1168/XXII. przy ul. Łagiewnickiej wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 1115/XXII., nabyli po połowie Piotr i Julja Jachowie od Polskiego Towarzystwa Handlowego Ska akcyjna w Krakowie za cenę 566 dolarów.

29. Grunt lwh. 1169/XXII. przy Aleji Skrzyneckiego wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 781 i 568/XXII., nabył Fundusz emerytalny pracowników Miejskiej Koleji Elektrycznej w Krakowie od Gminy stoł. król. miasta Krakowa za cenę 8.560 złotych.

II. Przez inne kontrakty.

1. Grunt lwh. 572/XV. obok ul. Kazimierza Wielkiego wartości 2.050 złotych, nabył tytułem darowizny Michał Jaźwiecki od Katarzyny Boberowej.

2. Grunt lwh. 632/XVI. obok ul. Kazimierza Wielkiego wartości 3.000 złotych, nabyła w drodze darowizny Klara Malborczyk od Maksymiljana Malborczyka.

3. Część (4/8) domu parterowego przy ul. Czarnowiejskiej L. or. 61. L. sp. 63/XIV. wartości 6.000 złotych, nabyła w drodze darowizny Marja Janicka od Katarzyny Pieniążkowej.

4. Części, (1/2) domu jednopiętroweao przy ulicy Płaszowskiej L. or. 61. L. sp. 215/XXI., oraz gruntu lwh. 1340/XXI. wartości 19.000 złotych, nabyła w drodze darowizny Anna Górkówna od Jana Górki.

5. Grunt lwh. 1771/XXI. obok ul. Płaszowskiej wartości 3.630 złotych, nabyła w drodze darowizny Anna Górkówna od Jana Górki.

III. Przez śmierć właściciela.

1. Części, (4/8) domu dwupiętrowego przy ulicy Radziwiłłowskiej L. or. 31. L. sp. 259/VI., oraz gruntów lwh. 154 i 1030/XXII. obok ul. Robotniczej łącznej wartości 42.466 złotych, nabyli po (1/8) Paulina, Dr. Adolf, Wiktor i Maksymiljan Haasowie w spadku po błp. Maurycym Haasie.

2. Część (2/4) domu parterowego przy ul. Czarnowiejskiej L. or. 61. L. sp. 63/XIV. wartości 15.000 złotych, nabyli po (1/4) Katarzyna i Józef Pieniążkowie w spadku po śp. Stanisławie Pieniążku.

3. Część (1/2) domu dwupiętrowego przy ul. Topolowej L. or. 48. L. sp. 351/VI. wartości 45.600 złotych, nabyła Zofja Wojewódzka w spadku po śp. Marjanie Wojewódzkim.

WYKAZ KONSENSÓW
na zamieszkanie względnie użytkowanie wykonanych budowli, udzielonych w miesiącu marcu 1932 r.

I. Nowe domy.

1) Ul. Zielona L. or. 24. (L. sp. 157 Dz. VII.) własność Wohla Artura dom IV. piętrowy z 6-cio piętrową oficyną prawą i lewą położ. w środkowej części parceli (reskr. Mgtu z dnia 1/III. 1932 r. L. B. a. Insp. 25/32/A.).

2) Ul. Kordeckiego L. or. 5. (L. sp. 566 Dz. VIII.) własność Wechsler Bronisławy konsens na użytkowanie parteru w domu IV. piętrowym z mansardem jako uzupełnienie konsensu wydanego reskr. Mgtu z dnia 12/XII. 1926 r. L. B. a. 3852/26 (reskr. Mgtu z dnia 1/III. 1932 r. L. B. a. Insp. 469 31/A.).

3) Ul. Kordeckiego L. or. 6. (L. sp. 610 Dz. VIII.) własność Nierensteina Mojżesza Majera i Jakober Cyny Ruchli dom IV. piętrowy z III. piętrową oficyną prawą i tylną (reskr. Mgtu z dnia 1/III. 1932 r. L. B. a. Insp. 552/31/A.).

4) Ul. Przemyska L. or. 4. (L. sp. 614 Dz. VIII.) własność Borgenichta Szyji dom III. piętrowy z 3 piętrową prawą oficyną z suterenami, przeznaczonemi na magazyny (reskr. Mgtu L. B. a. Insp. 3/32 A.).

5) Ul. Skawińska boczna L. or. 3. (L. sp. 616 Dz. VIII.) własność Stiela Henryka dom III. piętrowy z poddaszem mieszkalnem od strony ulicy (reskr. Mgtu z dnia 21/III. 1932 r. L. B. a. Insp. 65/32/A.).

6) Ul. Kraszewskiego L. or. 19 narożnik ul. Salwatorskiej L. or. 8. (L. sp. 222 Dz. XII.) własność Ramwid Eugenji, dom III. piętrowy narożny z poddaszem (reskr. Mgtu z dnia 2 III. 1932 r. L. B. a. Insp. 78/32/C.).

7) Ul. Syrokomli L. or. 15. (L. sp. 238 Dz. XII.) własność Stowarzyszenia drukarzy i pokrewnych zawodów Ognisko dom IV. piętrowy (reskr. Mgtu z dnia 1 III. 1932 r. L. B. a. Insp. 41/32/C.).

8. Ul. Reymonta L. or. 45. (L. sp. 150 Dz. XIV.) własność Mikulskiego Adama dom parterowy, odebrana część od strony zachodniej (reskr. Mgtu z dnia 4/III. 1932 r. L. B. a. Insp. 38/32/C.).

9. Ul. Nowowiejska L. or. 8. (L. sp. 327 Dz. XV.) własność Engelstein Róży dom III. piętrowy (reskr. Mgtu z dnia 14/III. 1932 r. L. B. a. Insp. 34/32/C.).

10) Ul. Zabłocie 79. (L. sp. 304 Dz. XXI.) własność Bodnickiego Stanisława dom parterowy z poddaszem (reskr. Mgtu z dnia 5/III. 1932 r. L. B. a. Insp. 455/31/D.).

11) Ul. Wita Stwosza L. or. 22. (L. sp. 828 Dz. XXII.) własność Maśnickiego Romana dom III. piętrowy (reskr. Mgtu z dnia 15/III. 1932 r. L. B. a. Insp. 102/31/D.).

II. Nadbudowy, przebudowy i dobudowy.

1) Ul. Dunajewskiego L. or. 3. (L. sp. 83 Dz. IV.) własność Pol. Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych konsens na użytkowanie 2 wyciągów osobowych w oficynie (reskr. Mgtu L. B. a. Masz. 20/32/P. z dnia 4/III. 1932 r.).

2) Ul. Mogilska L. or. 3 5. (L. sp. 163 Dz. VI.) własność Skarbu Państwa, (Dzierż. gruntu wojsk. Terlak Zygmunt) prowizor. kiosk murowany (reskr. Mgtu z dnia 5/III. 1932 r. L. B. a. Insp. 77/32/B.).

3) Ul. Starowiślna L. or. 29/31. (L. sp. 107 Dz. VIII.) własność Dr. Kernera Salomona nadbudowa III. i IV. piętra, oraz mieszkania na poddaszu od strony podwórza na II. piętr. domu narożnym (reskr. Mgtu 1/III. 1932 r. L. B. a. Insp. 49/31/A.).

4) Ul. Dietlowska L. or. 55. (L. sp. 400 Dz. VIII.) własność Steifa Józefa nadbudowa III. piętra na domu frontowym i prawej oficynie (reskr. Mgtu z dnia 1/III. 1932 r. L. B. a. Insp. 37/32/A.).

5) Ul. Senatorska L. or. 31. (L. sp. 168 Dz. XII.) własność Wójcika Tadeusza pracownia rysownicza na poddaszu (reskr. Mgtu z dnia 10/III. 1932 r. L. B. a. 343/31/C.).

6) Ul. Juljusza Lea L. or. 24. (L. sp. 164 Dz. XV.) własność Jędrzejczyk Anastazji konsens na użytkowanie wykonanej w poddaszu ubikacji mieszkalnej (reskr. Mgtu z dnia 15/III. 1932 r. L. B. a. Insp. 295/31/C.).

7) Ul. Kazimierza Wielkiego L. or. 109. (L. sp. 154 Dz. XV.) własność Strażyńskiej Heleny przebudowa stajni na prowiz. mieszkanie (reskr. Mgtu z dnia 4/III. 1932 r. L. B. a. 591/31/C.).

8) Ul. Kazimierza Wielkiego L. or. 124. (L. sp. 13 Dz. XVI.) własność Mysiaka Stanisława budowa mieszkań w poddaszu (reskr. Mgtu z dnia 18/III. 1932 r. L. B. a. Insp. 265 31 C.).

9) Ul. Wiśniowa L. or. 9. (L. sp. 36 Dz. XVIII.) własność Klapów Wincentego i Honoraty nadbudowa I. piętra (reskr. Mgtu z dnia 17/III. 1932 r. L. Insp. 16/32/B.).

10) Ul. Masarska L. or. 14., własność Bratkowej Teresy przebudowa dawnego baraku wojskowego na mieszkania (reskr. Mgtu z dnia 1 III. 1932 r. L. B. a. Insp. 76/32/B.).

11) Ul. Sarmacka L. or. 30. (L. sp. 176 Dz. XXI.) własność Grünberga Stanisławą dobudowa izby parter. z przedsionkiem (reskr. Mgtu z dnia 1 III. 1932 r. L. B. a. Insp. 584/31 D.).

12) Ul. Kalwaryjska L. or. 84. (L. sp. 447 Dz. XXII.) własność Gargasów Franciszka i Kazimiery nadbudowa II. i III. piętra z poddaszem (reskr. Mgtu z dnia 10/III. 1932 r. L. B. a. Insp. 496/31 D.).

Spęd bydła i nierogacizny w miesiącu marcu 1932 r.

Buhaji: 773 sztuk, wołów: 402 sztuk, krów: 794 sztuk, jałówek: 515 sztuk, cieląt: 3642 sztuk, świń: 4228 sztuk.

Nr. VIII—łow./932.

Dzierżawa obwodów łowieckich.

WEZWANIE

do składania ofert na dzierżawę obwodów łowieckich na okres od 1 marca 1932 r. do 28 lutego 1936 r.

Na podstawie uchwały z dnia 23 marca b. r. wydzierżawi Magistrat prawo polowania na okres od 1 marca 1932 r. do 28 lutego 1936 r. w rewirach łowieckich:

1) „Zwierzyniec“ (dziel. XIII., XIV., XV. i XVI.) o obszarze 344 ha.

2) „Dębniki-Zakrzówek“ (dziel. X. i XI.) o obszarze 294 ha.

3) „Dąbie“ (dziel. XX. i XXI.) o obszarze 387 ha. za czynszem rocznym.

Oferty na dzierżawę składać należy w terminie do 20 kwietnia 1932 r. w Wydziale VIII. Magistratu w godzinach urzędowych, gdzie zasięgać można również bliższych informacji.

Magistrat zastrzega sobie wolną rękę w wyborze ofert.

Kraków, dnia 1 kwietnia 1932 r.

Prezydent miasta:
wz. *Dr. St. Klimecki* w. r.

WIADOMOŚCI O USTAWACH, ROZPORZĄDZENIACH, OKÓLNIKACH, JUDYKATURZE I T. P.

Sprostowanie.

W Dzienniku Rozporządzeń m. Krakowa z 29 lutego br. Nr. 2 na str. 32 zestawiono niedokładnie niektóre orzecznictwa N. T. A. i S. N. i tak:

1) W orzeczeniu S. N. o wykonywaniu przechodu, przejazdu i przepędu przez cudzy grunt należy dodać: („orzeczenie S. N. z dnia 13. XI. 1930 L. rej. III. 1C 861/30“).

2) W orzeczeniu S. N. o używaniu ścieżki na obcym gruncie należy dodać: („orzeczenie S. N. z dnia 7 maja 1930 L. rej. III. 1C 2398/29“).

3) Tytuł orzeczenia N. T. A. podanego ad b) winien brzmieć: „Osoba interesowana, a prawo odwołania“. W orzeczeniu tem należy dodać: wyrok N. T. A. z dnia 13 lutego 1931 L. rej. 4018/29.

Ustawy i rozporządzenia dotyczące samorządu i administracji publicznej.

Dziennik Ustaw Rzp.

Nr. 15, poz. 88. Rozp. Min. Skarbu z dnia 3 lutego 1932 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych, Robót Publicznych, oraz Przemysłu i Handlu w sprawie wykonania ustawy o państwowym podatku od energji elektrycznej.

Nr. 17, poz. 110. Obwieszcz. Min. Skarbu z dnia 27 stycznia 1932 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o państwowym podatku przemysłowym.

Nr. 18, poz. 111. Ustawa z dnia 28 stycznia 1932 r. o opłatach od publicznych zabaw, rozrywek i widowisk na rzecz Polskiego Czerwonego Krzyża.

Nr. 19, poz. 123. Ustawa z dnia 28 stycznia 1932 r. o rejonach bezpieczeństwa przy wojskowych zakładach amunicji i materjałów wybuchowych.

Ustawa normuje sposób określania granic rejonów bezpieczeństwa, zakaz wznoszenia domów mieszkalnych i zakładów przemysłowych w tych rejonach zasady udzielania zezwoleń na wznoszenie niektórych budynków, przepisy o odszkodowaniu i t. p.

Nr. 19, poz. 124. Ustawa z dnia 28 stycznia 1932 r. o stosunkach prawnych w obszarach warownych i rejonach umocnionych.

Ustawa wprowadza w obszarach warownych i rejonach umocnionych, ze względu na interes państwa, możność ograniczenia prawa własności, posiadania, użytkowania i używania nieruchomości, prawa przebywania i zamieszkiwania oraz prawa wykonywania pewnych czynności w ustawie wskazanych. Ustawa określa również zasady odszkodowania.

Nr. 20, poz. 151. Rozp. Min. Skarbu z dnia 3 marca 1932 r. w sprawie zmian w organizacji urzędów skarbowych oraz komisji szacunkowych do spraw podatku dochodowego i przemysłowego w okręgu administracyjnym izby skarbowej w Krakowie.

Nr. 21, poz. 157. Rozp. Min. Spraw Wewnętrznych z dnia 21 stycznia 1932 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o przekazaniu wojewodom oraz wydziałom powiatowym niektórych uprawnień z ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych.

Rozporządzenie to przekazuje wojewodom oraz wydziałom powiatowym niektóre uprawnienia z ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych jak:

1) Prawo zatwierdzania statutów o podatku od psów i o podatku od posiadania przedmiotów zbytku.

2) zatwierdzania statutów o komunalnych podatkach samoistnych;

3) zatwierdzania uchwał o poborze dodatków do opłat państwowych od patentów na wyrób i sprzedaż trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych;

4) wydawania zarządzeń w wypadkach, przewidzianych w art. 27 ust. 3 i art. 28 ust. 2 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r.;

5) zatwierdzania uchwał w sprawie zaciągnięcia pożyczek i objęcia poręki z wyjątkiem pożyczek zagranicznych i obligacyjnych (art. 33 ustawy);

6) zatwierdzania uchwał w sprawie stosowania kar porządkowych;

7) zatwierdzania uchwał w sprawie podwyższenia dodatków do państwowego podatku od gruntów;

8) zatwierdzania statutów o opłatach specjalnych i dodatkowych opłatach drogowych;

9) zatwierdzania uchwał w sprawie opłat mytniczych na drogach publicznych;

10) rozstrzygania odwołań, o których mowa w ustępie 3 art. 31 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r.;

11) zatwierdzania uchwał związków komunalnych w sprawie pobierania opłat na pokrycie kosztów, związanych z przeprowadzeniem urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa;

12) rozstrzyganie z prawem ostatecznej decyzji odwołań od orzeczeń wydziałów powiatowych w wypadkach, przewidzianych w art. 38 ust. 2 punkt a) ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r.

Nr. 22, poz. 165. Ustawa z dnia 17 marca 1932 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy.

Prezydent Rzeczypospolitej upoważniony jest do wydania rozporządzeń z mocą ustawy:

a) w terminie do dnia, na który zostanie zwołany Sejm na najbliższą sesję zwyczajną, — w zakresie spraw gospodarczych i finansowych, uporządkowania stanu prawnego w Państwie, wymiaru sprawiedliwości, rozporządzenia te dotyczyć nie mogą spraw, wymienionych w art. 3 ust. 4 art. 4, 5, 8, 49 ust. 2, 50 i 59 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, zaciągnięcia pożyczki państwowej, nakładania nowych podatków i podwyższania stawek podatkowych, obowiązujących w dniu wejścia

w życie niniejszej ustawy, ustanawiania nowych monopolów, zbycia i zamiany nieruchomego majątku państwowego, o ile wartość poszczególnego objektu przekracza 100.000 zł., zmiany ordynacji wyborczej do Sejmu i Senatu, ustroju samorządu terytorjalnego i ordynacji wyborczej do organów tego samorządu, ustaw szkolnych i językowych, oraz prawa małżeńskiego, wreszcie zmiany statutu Banku Polskiego i zmiany rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 października 1927 r. o stabilizacji złotego (Dz. U. R. P. Nr. 88 poz. 790);

b) w terminie do dnia 31 grudnia 1934 r. w zakresie organizacji administracji publicznej.

Prezydent Rzeczypospolitej jest władny:

a) znosić, łączyć, dzielić i tworzyć urzędy, oraz ustalać zakres ich działania;

b) regulować zasady wewnętrznej organizacji urzędów i trybu urzędowania;

c) ustalać właściwość i tok instancji, oraz zmieniać lub wydawać nowe przepisy we wszystkich dziedzinach postępowania administracyjnego;

d) przeprowadzać zmiany w istniejącym podziale administracyjnym;

e) przekazywać niektóre dotychczasowe funkcje organów administracji rządowej organom związków samorządowych, określać sposób sprawowania przekazanych funkcji przez organa samorządowe, ustalać obowiązek i sposób przyjmowania personalu, zatrudnionego przez związki samorządowe dla wykonania przekazanych funkcji oraz zasady jego wynagrodzenia i kwalifikacji, przekazywać związkom samorządowym dochody, pobierane dotychczas przez Skarb Państwa w związku z przekazanemi funkcjami, wreszcie ustalać zasady dotowania związków samorządowych ze Skarbu Państwa w związku z przekazanemi funkcjami.

Nr. 24, poz. 186. Ustawa z dnia 25 lutego 1932 r. o zmianie ustawy z dnia 3 sierpnia 1922 r. o Najwyższym Trybunale Administracyjnym.

Ustawa wprowadza zmiany odnośnie do formy skargi (art. 12), odnośnie do załączników do skargi i opłat (art. 13), dalej zmienia wysokość częściowo zwracanej opłaty (art. 14, 27), postanowienie o zastępstwie stron przez adwokatów (art. 20), przepisy o sporządzaniu protokołu (art. 24) i o oddaleniu skargi (art. 26).

Nr. 25, poz. 218. Ustawa z dnia 7 marca 1932 r. o przekazywaniu na własność związkom komunalnym gruntów państwowych, zajętych pod drogi wojskowe (forteczne).

Ustawa upoważnia Ministra Spraw Wojskowych do przekazywania w porozumieniu z Ministrem Robót Publicznych i Ministrem Spraw Wewnętrznych na własność związkom komunalnym gruntów państwowych, zajętych pod drogi wojskowe (forteczne), położonych na obszarze tych związków, i ile te drogi nie są potrzebne dla celów wojskowych. Drogi, znajdujące się na tych gruntach, nie mogą być zniesione bez zgody Ministra Spraw Wojskowych.

Nr. 25, poz. 223. Ustawa z dnia 17 marca 1932 r. o zmianie niektórych przepisów ustaw, dotyczących finansów komunalnych.

Ustawa ta wprowadza następujące zmiany:

W art. 1 wprowadza moment celowości i legalności przy zatwierdzaniu uchwał związków komunalnych w sprawie pobierania samoistnych podatków.

W art. 2 odnosi postanowienia wyjątkowe dotyczące b. dzielnicy rosyjskiej tylko do gruntów, a pomija budynki.

W art. 4, ust. 5 w miejsce samoistnego podatku od placów budowlanych wprowadza jedynie dodatek komunalny do podatku państwowego od tych placów.

W art. 10 wyłącza z wyjątków podatek od soli oraz odsyła określenie wysokości dodatku komunalnego do opłaty skarbowej od spirytusu do przepisów o monopolu spirytusowym i postanawia o podziale wpływu z tego dodatku.

W art. 11 uprawnia związki komunalne do pobierania dodatków do opłat patentowych pobieranych na podstawie ustawy o monopolu spirytusowym.

W art. 13 rozszerza możność pobierania opłat od uwów, przeniesienia własności nieruchomości, na wszelkie pisma tyczące się przeniesienia własności rzeczy nieruchomych i określa wysokość tych opłat (50% dodatek do opłat stemplowych).

W art. 15 wprowadza możność pobierania przez Gminy miejskie b. zaboru rosyjskiego dodatków do procentowych opłat stemplowych należnych od aktów notarjalnych.

Art. 16 tyczący się samoistnego podatku od przedmiotów spadkowych i darowizn zawiesza się na 3 lata, a w miejsce tego podatku wprowadza dodatek komunalny w wysokości 10% podatku państwowego na rzecz komunalnego funduszu pożyczkowo-zapomogowego.

W art. 18 zmienia postanowienie o obowiązku stosowania ulg przy ustalaniu stawek podatku od publicznych zabaw i widowisk w ten sposób, że Min. Spraw Wewn. i Min. Skarbu przekazuje ustalenie maksymalnych stawek tego podatku.

W art. 21 znosi uprawnienie pobierania przez związki komunalne podatków od przedmiotów zbytku.

Art. 25 o podatku wojewódzkim od wyszynku i drobnej sprzedaży trunków skreśla.

W art. 27 rozciąga możność pobierania opłat za używanie urządzeń i zakładów dobra publicznego także i na urzędy wójtowskie w województwach poznańskiem i pomorskiem.

W art. 31 poleca związkom komunalnym pobieranie dopłat także i na pokrycie kosztów założenia i utrzymania przedsiębiorstw komunikacyjnych posługujących się specjalną własną nawierzchnią.

W art. 33 obejmuje postanowieniami wszelkie pożyczki, a to zarówno długoterminowe i jak i krótkoterminowe oraz uchwały związków komunalnych w sprawie wystawiania weksli przez ich organa wykonawcze i uchwały w sprawie nabywania i pozbywania nieruchomości. Wkońcu określa wysokość zadłużenia związków komunalnych tak, by raty amortyzacyjne nie przekraczały 25% dochodów zwyczajnych.

W art. 35 wysokość dotacji ze Skarbu Państwa dla związków komunalnych b. dzielnicy pruskiej zmienia z 2/5 części na dokładne określenie: 1,300.000 zł. (dla związku poznańskiego) i 750.000 zł. (dla związku pomorskiego).

W art. 43 wyjaśnia i uzupełnia postanowienia o wymiarze, poborze i ściąganiu dodatków komunalnych, do opłat państwowych, oraz ustala możność potrącania przez Skarb Państwa odnośnych kwot ze ściągniętych należności (w wysokości 2%) za czynności organów państwowych.

W art. 58 zmienia termin przekazywania związkom

komunalnym dodatków do podatków konsumpcyjnych z 15 dni na 1 miesiąc.

W art. 59 wprowadza postanowienie o sposobie uiszczania dodatku komunalnego z art. 13 oraz postanowienie o przedawnieniu prawa wymiaru i poboru samoistnej daniny komunalnej.

W art. 72 wprowadza dla gmin wiejskich o charakterze miejskim uprawnienie do pobierania podatku od lokali.

Ponadto ustawa ta wprowadza zmianę w brzmieniu art. 24 ustawy o państwowym podatku dochodowym i w art. 33 ust. 2 ustawy z dnia 23/III. 1929 o uregulowaniu stanu hipotecznego nieruchomości.

Dziennik Urzędowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Nr. 3, poz. 29. Okólnik Nr. 19 z dnia 17 lutego 1932 r. (SF. 26/1) o odwołaniach od wymiarów podatku od lokali i podatku od placów budowlanych.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu, zarządza, że odwołania, przedstawione dotychczasowym władzom odwoławczym przed dniem 1 stycznia 1932 r., winny być załatwione przez te władze.

Natomiast odwołania, przedstawione dotychczasowym władzom odwoławczym po dniu 31 grudnia 1931 r. należy przesłać do załatwienia właściwym izbom skarbowym, niezależnie od tego, jakich okresów podatkowych odwołania te dotyczą.

W taki sam sposób należy postępować z odwołaniami od wymiarów państwowego podatku od placów budowlanych, (§ 31 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 3 listopada 1927 r. Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 913), z tem jednak, że odpisy rozstrzygnięć odwołań od wymiarów państwowego podatku od placów budowlanych będą przesyłane przez izby skarbowe dotychczasowym władzom odwoławczym celem wykorzystania przy rozstrzyganiu odwołań od wymiarów samoistnego podatku komunalnego od placów budowlanych i gruntów o charakterze placów budowlanych.

Zarazem Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu oznajmia, że postanowiło przeprowadzić w drodze ustawodawczej zamianę samoistnego podatku komunalnego od placów budowlanych i gruntów o charakterze placów budowlanych na dodatek komunalny do państwowego podatku od placów budowlanych.

Nr. 4, poz. 35. Okólnik Nr. 20 z dnia 19 lutego 1932 r. (AC. 26—a—2/I) o nadawaniu dzieciom nieznanych rodziców nazwisk osób przyjmujących je na wychowanie.

Do

P. P. Wojewodów Województw centralnych i wschodnich oraz p. Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

Odpowiadając na zapytanie jednego z PP. Wojewodów oraz uzupełniając swe pismo okólne z dnia 14 lipca 1928 r., Nr. AC. 1393/1 w sprawie brzmienia nazwisk dzieci nieznanych rodziców (Zb. Zarz. Min. Spr. Wewn. str. 818, poz. 3) na obszarze mocy obowiązującej ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 413) — Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia, iż zasadniczo nie widziałoby przeszkód w nadawaniu dzieciom tych nazwisk osób przyjmujących je na wychowanie, pod warunkiem, by osoby te, nieograniczone oczywiście w swej zdolności do działań prawnych, zgłaszały każdorazowo odpowiednie oświadczenie woli wyraźnie na piśmie.

Powyższe stanowisko pogodzić się daje zarówno z zasadą prawnej ochrony istniejących nazwisk jak i z obowiązującemi ogólnemi zasadami prawa cywilnego.

Zasada ochrony istniejących i noszonych nazwisk nie dozna w ten sposób uszczerbku, niema bowiem uszczerbku tam, gdzie u podstaw aktu leży nieprzymuszona dobra wola najbardziej zainteresowanych (vodenti non fit iniuria), pomijając już fakt, że cytowana ustawa z dnia 1 lipca 1926 r. nie przewiduje prawa sprzeciwu dla osób noszących to samo nazwisko.

Postępowanie takie nie będzie również w sprzeczności z ogólnie przyjętemi zasadami prawa cywilnego, którym nie obca jest instytucja nadawania własnego nazwiska rodowego nietylko z tytułu pokrewieństwa naturalnego (uznanie dziecka nieślubnego) i pokrewieństwa sztucznego (przysposobienie), ale również w wypadkach, gdy brak jest jakiegokolwiek pokrewieństwa (nadawanie przez męża swego nazwiska nieślubnemu dziecku żony, pochodzącemu z innego związku).

W tym stanie rzeczy pozostaje do rozważenia kwestja, czy nadanie dziecku nieznanych rodziców nazwiska jego wychowawców nie naruszyłoby drugiej zasady, jakiej przestrzegać należy w tego rodzaju sprawach, a mianowicie, czy dane nazwisko jako takie, a więc należące np. do rzędu ośmieszających, nieprzystojnych, niezgodnych z duchem języka polskiego i t. p. nie przyniosłoby dziecku więcej ujmy niż korzyści.

W tym względzie każdy poszczególny wypadek wymagać będzie indywidualnego rozpatrzenia, przyczem kryterjum, jakiem kierować się należy w tego rodzaju wypadkach, będzie zawsze interes dziecka.

Nr. 4, poz. 40. Okólnik Nr. 25 z dnia 3 marca 1932 r. (Z. O. 17/b/4) o wykonywaniu praktyki lekarsko-dentystycznej w kilku miejscowościach.

Do

P. P. Wojewodów (oprócz śląskiego)

i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

W związku z licznemi zapytaniami, jak należy rozumieć przepis art. 7, ust. 2. rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 VI 1927 r. o wykonywaniu praktyki dentystycznej (Dz. U. R. P. Nr. 54, poz. 476) w przedmiocie zakazu wykonywania praktyki lekarsko-dentystycznej w 2 lub więcej miejscowościach, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych na zasadzie art. 28 wymienionego wyżej rozporządzenia wyjaśnia, że zakaz ten dotyczy jedynie wykonywania praktyki lekarsko-dentystycznej na własny rachunek, względnie pod własną firmą, nie dotyczy natomiast wykonywania praktyki lekarsko-dentystycznej przez tychże lekarzy-dentystów, którzy mają dodatkowe zajęcia w instytucjach rządowych, samorządowych, Kasa Chorych, szpitalach, lecznicach lub t. p., o ile praktykę tę wykonywują oni pod firmą i na rachunek tychże instytucyj.

Postanowienia te mają analogiczne zastosowanie również w stosunku do uprawnionych techników dentystycznych oraz do techników dentystycznych.

Nr. 4, poz. 43. Okólnik Nr. 28 z dnia 8 marca 1932 r. (OB. 1742/20) o zarachowywaniu grzywien, nakładanych przez władze administracji ogólnej.

Do

P. P. Wojewodów (z wyjątkiem śląskiego)
i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

Niejednokrotnie zauważono, że ściągane grzywny, nakładane przez władzę administracji ogólnej za przekroczenia przepisów poszczególnych ustaw są zarachowywane na budżet dochodów niewłaściwych Ministerstw (części budżetu państwa).

Powyższe odnosi się do grzywien, które w myśl postanowień właściwych ustaw stanowią dochód Skarbu Państwa.

Ponieważ wymierzane przez władze administracji ogólnej grzywny, które na podstawie właściwych ustaw idą na rzecz Skarbu Państwa, mogą być zarachowywane na budżety dochodów poszczególnych Ministerstw, których agendy są zespolone w urzędach wojewódzkich w zależności od tego, jakiego rodzaju grzywny są w tych budżetach preliminowane, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z zainteresowanemi Ministerstwami (Min. Robót Publicznych, Min. Przemysłu i Handlu, Min. Rolnictwa oraz Min. Pracy i Opieki Społecznej) ustaliło co następuje:

Poczynając od 1 kwietnia 1932 roku wszystkie grzywny za wyjątkiem podanych niżej, które na podstawie właściwych ustaw przypadają na rzecz Skarbu Państwa, winny być zarachowane na budżet dochodów Ministerstwa Spraw Wewnętrznych (Dział 2 „kary administracyjne").

Wyjątek stanowią jedynie grzywny za przekroczenia, wykazane w poniższem zestawieniu, które należy zarachować na budżet dochodów właściwych Ministerstw, podanych w temże zestawieniu.

ZESTAWIENIE

rodzajów przekroczeń, za dopuszczenie się których nakładane grzywny mają być zarachowywane na budżety dochodów właściwych Ministerstw, których agendy zespolone są w urzędach wojewódzkich.

Nr. porz.	Rodzaj przekroczenia	Podstawa prawna. (Data, Nr. i poz. Dziennika Ustaw).	Budżet dochodów i Dział zarachowania grzywny.
1	Niezgłoszenie we właściwym państwowym urzędzie pośrednictwa pracy województwa poznańskiego i pomorskiego wolnego miejsca pracy lub zaniedbanie zawiadomienia o przyjęciu nowego pracownika.	Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dn. 15. II. 1923 r Dz. U. R. P. Nr. 18, poz. 123, z 1923 r.	Budżet Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej Dz. I, „różne dochody".
2	Przekroczenie prawa przemysłowego.	Rozp. Prezydenta R. P. z dn 7 czerwca 1927 r. Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 468.	Budżet Min. Przemysłu i Handlu Dz. 9.
3	Grzywny za przekroczenie przepisów o miarach	Rozp. Prezydenta R. P. z dn. 16 marca 1928 r. Dz U. R. P. Nr. 32, poz. 308.	Budżet Min. Przemysłu i Handlu Dz 3.
4	Grzywny za przekroczenie przepisów rybackich w Małopolsce.	Ustawa b. Sejmu Galicyjskiego z dn. 30. X. 1887 r. Dz U. kr. Nr. 37, z r. 1890.	Budżet Min. Rolnictwa, Dz. 2, rozdz 3.

Jednocześnie nadmienia się, że grzywny za przekroczenia przepisów tych ustaw na podstawie których grzywna przypada na specjalny cel lub fundusz, należy zarachowywać na wskazane w tych ustawach właściwe fundusze i cele.

Nr. 4, poz. 45. Okólnik Nr. 30 z dnia 8 marca 1932 r. (SS. 4626/1) w sprawie adresowania przesyłek listowych.

Do

P. P. Wojewodów (z wyjątkiem śląskiego).

Nawiązując do okólników Min. Spr. Wewnętrz. Nr. 39 z dnia 19 IV 1924 r. w sprawie adresowania korespondencji urzędowej (Zbiór zarz. M. S. Wewn. str. 623, poz. 7) oraz Nr. 50 z dnia 7 V 1925 r. w sprawie podawania dokładnych adresów przez gminy i posterunki P. P. w korespondencji urzędowej (Zbiór zarz. Min. S. Wewn. str. 624, poz. 10) Ministerstwo Spraw Wewnętrznych komunikuje, iż w dalszym ciągu otrzymuje wiadomości o tem, że przesyłki listowe, wskutek niedokładnego ich adresowania, błądzą po różnych urzędach pocztowych zanim zostaną doręczone właściwemu adresatowi, lub też jako niedoręczalne zwracane bywają nadawcom.

W podobny nieumiejętny sposób adresują przesyłki zarówno władze, urzędy i instytucje, jak też i osoby prywatne wogóle, a w szczególności ludność wiejska.

W celu zapobieżenia tym niedomaganiom na przyszłość, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi P. Wojewodę o pouczenie podległe władze i urzędy oraz nadzorowane związki komunalne, a w szczególności urzędy gminne, aby własne przesyłki listowe adresowane były w taki sposób, w jaki jest to ustalone na załączonym wzorze. Urzędom gminnym należy zalecić, aby w interesie dobra ogółu mieszkańców gminy podały do wiadomości ludności wzór strony przedniej i odwrotnej koperty przez wywieszenie tego wzoru w urzędach gminnych.

WZÓR ADRESU PRZESYŁKI LISTOWEJ.

Strona przednia.

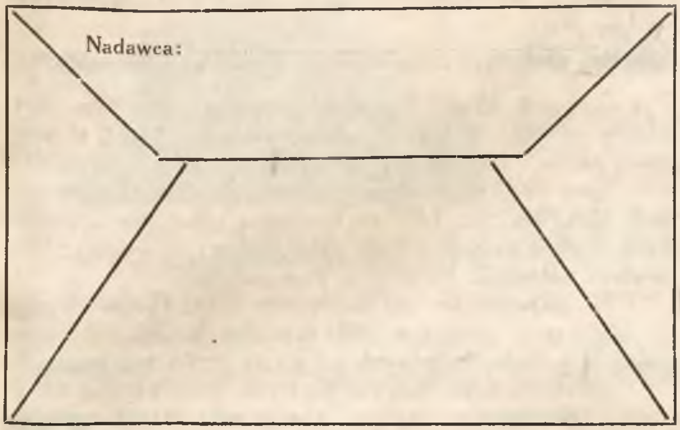
Miejsce dla naklejenia znaczka pocztowego

(Imię i nazwisko)

(Urząd pocztowy)

(Miejscowość, ulica, Nr. domu)

Strona odwrotna.

Dziennik Urzędowy Ministerstwa Skarbu.

Nr. 6. (Dział nieurzędowy). Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, że w ostatnich dniach rozesłany został ważny okólnik do wszystkich Izb Skarbowych, podpisany przez p. wiceministra Zawadzkiego, dotyczący sprawy t. zw. dochodzenia co do pochodzenia kapitałów lokowanych przez poszczególne osoby w nieruchomościach, nabywanych przy budowanych, względnie udzielanych innym osobom lub przedsiębiorstwom w charakterze pożyczek lub udziałów. Do wiadomości Ministerstwa Skarbu doszło mianowicie, że niektóre władze skarbowe w wypadku stwierdzenia takich tranzakcji, żądały wylegitymowania, skąd pochodzą sumy, użyte na powyższe cele, a w razie nieuzyskania dostatecznych wyjaśnień, uznawały niejednokrotnie całą sumę dokonanych tranzakcji za dochód danej osoby, wymagających uiszczenia podatku dochodowego.

Wspomniany okólnik Ministerstwa Skarbu poleca władzom skarbowym zaniechać na przyszłość przeprowadzania wszelkich takich dochodzeń, które to dochodzenia, jak głosi tekst okólnika, w żadnym wypadku nie mogą służyć za podstawę do opodatkowania powyższych kapitałów.

Ministerstwo Skarbu wychodzi z założenia, że udowodnić w sposób niezbity pochodzenie posiadanych kapitałów jest bardzo często w praktyce niemożliwe, zniechęca społeczeństwo i w konsekwencji przyczyni się do zaniechania szeregu tranzakcji.

Powyższy okólnik posiada niewątpliwie duże znaczenie dla życia gospodarczego, gdyż powinien przyczynić się do zaangażowania w nowych tranzakcjach ukrytych dotychczas kapitałów.

Nr. 7, poz. 129. Wykładnia ustawy o opłatach stemplowych, ustalona przez Ministerstwo Skarbu.

Skrót: u. o. s., — ustawa o opłatach stemplowych z dn. 1 lipca 1926 r. DURP. Nr. 98, poz. 570;

r. w. s. — rozporządzenie wykonawcze z dnia 20 listopada 1926 r. DURP. Nr. 123, poz. 713.

(Art. 72). Na mocy ustawy z dnia 17 grudnia 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 112, poz. 880) został wprowadzony państwowy podatek od energji elektrycznej w wysokości 10% wartości zużytej energji. Na mocy tejże ustawy niektóre gminy miejskie mają prawo ustanawiania dodatku komunalnego w wysokości nieprzekraczającej 25% państwowego podatku od energji elektrycznej.

W myśl § 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 16 stycznia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 58) może Minister Skarbu zezwolić sprzedawcy energji elektrycznej „na obliczanie i pobór podatku w ten sposób, by podatek był wliczony w każdocześnie pobieraną przez sprzedawcę cenę za kilowatgodzinę światła; w tym wypadku kwota podatku nie będzie wyodrębnioną w rachunku, lecz będzie się mieściła w odpowiednio podwyższonej cenie za energję elektryczną".

W razie zastosowania powołanego § 3 podstawa wymiaru opłaty stemplowej, należnej w myśl art. 72 u. o. s. od rachunku, stwierdzającego należność z tytułu ceny za energję elektryczną, równa się w przypadku, gdy należność wymieniona w rachunku obejmuje oprócz ceny za energję elektryczną jedynie podatek państwowy (w przypadku gdy gmina nie skorzystała ze swego prawa ustanowienia dodatku komunalnego) 10/11 (dziesięciu jedenastym) częściom należności, wymienionej w rachunku. Jeżeli zaś należność, wymieniona w rachunku, obejmuje obrócz ceny za energję elektryczną oraz podatku państwowego również dodatek komunalny, to podstawę wymiaru opłaty stemplowej oblicza się według wzoru: $p = \frac{1000}{1100 + dk}$ przyczem „p" oznacza podstawę wymiaru opłaty stemplowej „n" należność wymienioną w rachunku (obejmującą łącznie cenę za energję, podatek państwowy i dodatek komunalny), „dk" stopę dodatku komunalnego. Jeżeli np. należność, wymieniona w rachunku wynosi 33 zł. 75 gr., a stopa dodatku komunalnego wynosi 25%,

$$\text{to } p = \frac{1000 \times 3375}{1100 + 25} = \frac{33750}{1125} = 30$$

(L. D. V. 6801/6/32).

Orzecznictwo Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

Charakter stosunku służbowego pracowników komunalnych.

Stosunek służbowy pracowników samorządowych na obszarze b. zaboru rosyjskiego — uważać należy za stosunek prywatno-prawny, a roszczenia tych pracowników z ich stosunku służbowego wynikające — za podlegające orzecznictwu sądów powszechnych. (Orz. z dnia 26 I. 1924 r. L. 5/23 O. S. P. tom 3 roku 1924 Nr. 475).

Podniesienie zarzutu, dotyczącego niewłaściwości władzy orzekającej, dopiero przed Najwyższym Trybunałem Administracyjnym.

Ocena, czy orzeczenie zostało wydane przez właściwą władzę, należy do Najwyższego Trybunału Administracyjnego z urzędu, a zatem zarzut, dotyczący niewłaściwości władzy orzekającej, podniesiony przez skarżącego po raz pierwszy dopiero przed N. T. A. nie może być z mocy art. 24 ustawy o N. T. A. pominięty. (Wyrok z dnia 28 maja 1931 r. l. rej. 414/29).

Moment, decydujący o ustaniu dla pracodawcy obowiązku uiszczenia składek ubezpieczeniowych.

Dla ustania obowiązku uiszczenia przez pracodawcę składek ubezpieczeniowych decydujące jest, według art.

51 ustawy o ubezpieczeniu na wypadek choroby z 19 maja 1920 (Dz. Ust. poz. 272 zawiadomienie kasy chorych o zaprzestaniu pracy przez ubezpieczonego. (Wyrok z 26 czerwca 1931 r. l. rej. 1456/29).

RÓŻNE.

Ulgi w podatku dochodowym z tytułu nowowzniesionych budowli.

Władze administracyjne mają obowiązek, na życzenie odnośnych funkcjonarjuszów, wystawiać zaświadczenia, stwierdzające wysokość wypłaconych w ciągu roku, za który ulga się należy, wynagrodzeń służbowych z wyszczególnieniem kwot wynagrodzeń wypłaconych i opodatkowanych w poszczególnych okresach wypłaty. Omawiane ulgi mają zastosowanie także do osób, które za pośrednictwem spółdzielni mieszkaniowych lub budowlano-mieszkaniowych budują domy mieszkalne.

Z uwagi na trudności, które mogą powstać we władzach przy wystawianiu odnośnych zaświadczeń funkcjonarjuszom państwowym, a to w związku z postanowieniami § 50 przepisów rachunkowo-kasowych, Ministerstwo Skarbu — jak podaje Ministerstwo Spr. Wewn. w okólniku swym Nr. 17 z 8/II. r. b. — zgodziło się w drodze wyjątku, aby zaświadczenia te wystawiane były bez wyszczególnienia dat oraz pozycji dziennika przychodu, pod któremi zapisane zostały na przychód kwoty potrącone z uposażeń służbowych tytułem podatku dochodowego.

Ochrona drobnych dzierżawców gruntów komunalnych.

Związek Miast Polskich skierował do Min. Spr. Wewn. w dniu 21 grudnia ub. r. pismo L. 305/3 w sprawie rzekomo zamierzonej nowelizacji art. 8 i 12 ustawy z 31 lipca 1924 r. o ochronie drobnych dzierżawców rolnych (Dz. U. poz. 741) w kierunku uchylenia postanowień wyłączających z pod ochrony m. in. grunty, stanowiące własność związków komunalnych.

W odpowiedzi na powyższe Min. Spraw Wewn. przesłało przy piśmie z 14/I. b. r. L. dz. SS 3/2 odpowiedź Min. Reform Rolnych z 5/I. r. b. treści następującej:

„Ministerstwo Reform Rolnych komunikuje, że ze strony Ministerstwa nie jest zamierzone rozszerzenie zazakresu ochrony drobnych dzierżaw w stosunku do gruntów, stanowiących własność związków komunalnych".

Zespolenie osobnych urzędów technicznych z władzami administracji ogólnej.

Rozporządzeniem Ministra Robót Publicznych z dnia 24 X. 1924 r. (D. U. R. P. Nr. 12, p. 71) państwowa służba budowlana i instancji została zespolona z władzami administracji ogólnej i czynności tych urzędów i organów mają sprawować starostowie powiatowi, wzgl. władze równorzędne, a w pewnych wypadkach i w pewnym zakresie wojewodowie.

MIEJSKI DOM WYCIECZKOWY

W KRAKOWIE, ALEJA 3-go MAJA. TEL. 181-80

Dom służy w pierwszym rzędzie na pomieszczenie wycieczek szkolnych, mogą jednakowoż z niego korzystać wycieczki młodzieży pozaszkolnej, nauczycielskie, szkół akademickich, członków towarzystw turystycznych, oraz instytucyj odbywających wycieczki turystyczne, wreszcie drużyny i zespoły wędrowne uczniów, oraz pojedyczy uczniowie odbywający wycieczki piesze, wioślarskie, narciarskie, kolarskie itp.

Miejski Dom Wycieczkowy zbudowano w najpiękniejszej dzielnicy Krakowa, w sąsiedztwie Parku Dra Jordana, z wspaniałym widokiem na kopiec Kościuszki, w odległości 10 minut pieszej drogi od Rynku Głównego, przy linji tramwajowej Nr. 4.

Przy budowie uwzględniono wymagania nowoczesnego budownictwa i higjeny, obfitość zaś słońca i światła, obszerne sypialnie, dobra wentylacja, łóżka sprężynowe z materacami zapewniają należyty wypoczynek.

Z domu wycieczkowego można korzystać również i w porze zimowej, a to ze względu na centralne ogrzewanie. Pozatem dom posiada bieżącą ciepłą i zimną wodę, zarówno w umywalniach, jakoteż i w sali natrysków.

Cena za dobę dla wycieczek szkolnych z Rzeczypospolitej oraz dla wycieczek szkolnych z zagranicy narodowości polskiej wynosi 80 gr. Drużyny i zespoły wędrowne uczniów, względnie pojedynczy uczniowie z Rzeczypospolitej lub Polonji zagranicznej płacą za nocleg po 1·00 zł., nauczycielstwo po 1·20 zł., wszyscy zaś inni po 3·00 zł. Wycieczki z zagranicy niepolskiej narodowości płacą od zł. 1·50 do 5 zł. W należytości mieści się opłata za pościel, służbę, światło, opał i wodę. Natryski dla młodzieży szkolnej bezpłatnie, dla innych osób 50 gr.

Dom posiada 19 sypialń zbiorowych, na łączną ilość 200 łóżek. Na każdem piętrze świetlica, względnie odpowiednio urządzony hall.

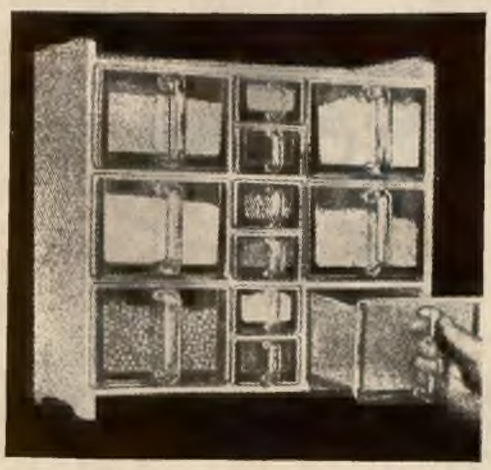
Wycieczki reflektujące na pobyt w Miejskim Domu Wycieczkowym winny zabezpieczyć nocleg na 14 dni naprzód, oznaczając dokładnie dzień i godzinę przybycia, nazwisko prowadzącego wycieczkę, liczbę i płeć uczestników, miejscowość, oraz charakter i cel wycieczki. Po zabezpieczeniu terminu w zarządzie domu, należy przesłać odpowiednią zaliczkę do Kasy miejskiej.

Wycieczki liczące mniej niż 10 uczestników oraz samotni zgłaszać się mogą u zarządcy domu bez poprzedniego zgłoszenia, nie później jednak, niż do 16-tej godziny danego dnia. Późniejsze zgłoszenie na nocleg będzie uwzględnione tylko wyjątkowo, w miesiącach zimowych nawet te wycieczki zgłaszać należy przynajmniej na 24 godziny naprzód.

Miejski Dom Wycieczkowy w porozumieniu z T. S. L. dostarcza za minimalną opłatą fachowych przewodników po Krakowie.

Wycieczki mogą na żądanie otrzymać na miejscu śniadanie po cenie własnych kosztów. Obiadów i kolacyj nie wydaje się.

Informacyj udziela odwrotną pocztą Zarząd Miejskiego Domu Wycieczkowego w Krakowie, przy Aleji 3-go Maja w Oleandrach, telefon 181-80.

Nakładem Gminy stoł. król. miasta Krakowa. — Czcionkami Drukarni Muzeum Przemysłowego w Krakowie, ulica Smoleńska Nr. 9

Nr. 4. Kraków, dnia 30 kwietnia 1932 r. Rocznik LIII.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

STOŁ. KRÓL. MIASTA KRAKOWA.

ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI: Kraków Magistrat, Biuro Prezydjalne. Telefon 125-05.

PRENUMERATA: roczna wynosi 12 zł. (z przesyłką pocztową 14 zł.) cena jednego egzemplarza wynosi 1 zł.

OGŁOSZENIA: cała strona 100 zł., 1/2 strony 50 zł., 1/4 strony 25 zł. — Dział ogłoszeń prowadzi Biuro „Mar“ Kraków, Rynek Gł. L. 43. — Telefon Nr. 168-98.

Rozsprzedaż Dziennika oraz przyjmowanie zgłoszeń na prenumeratę uskuteczniają: Dziennik Podawczy Magistratu. — Księgarnia Krzyżanowskiego, Kraków, Rynek Gł. A—B. — Księgarnia L. Frommera, Kraków, ul. Florjańska L. 39.

TREŚĆ NUMERU:

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Nr. Prez. Pers. og. 219/32.

OKÓLNIK Nr. 13.

Prezydenta miasta z dnia 26 kwietnia 1932 Nr. Prez. Pers. og. 219/32. w sprawie godzin nadliczbowych niższych pracowników m.

Niektóre Zakłady wzgl. Przedsiębiorstwa m. zatrudniając w godzinach pozasłużbowych pracowników m. nie zgłaszają pobranego przez nich wynagrodzenia M. I. O. celem ewent. doliczenia dochodu tegoż do ogólnego wymiaru podatku osob. dochodowego. Dzieje się to prawdopodobnie z tego powodu, że wynagrodzenie za powyższe godziny pobierają interesowani za tygodniowemi listami płacy robotników.

Wobec tego, że postępowanie to jako niezgodne z przepisami ustawy jest bezwzględnie niedopuszczalne i na przyszłość nie może być tolerowane, zarządzam co następuje:

Wszystkie Wydziały wzgl. Zakłady i Instytucje m. zatrudniające pracowników m. w godzinach pozasłużbowych mają przed 20 każdego miesiąca przesyłać M. I. O. wykazy z podaniem nazwiska robotnika i kwoty jaką otrzymał z tytułu wynagrodzenia za godziny nadliczbowe.

Za ścisłe wykonanie niniejszego zarządzenia ponoszą odpowiedzialność PP. Naczelnicy względnie Dyrektorzy Zakładów i Instytucyj m.

Kraków, dnia 26 kwietnia 1932.

Nr. Prez. R. m. 57/32.

OKÓLNIK NR. 15

Prezydenta miasta z dnia 26 kwietnia 1932 Nr. Prez. R. m. 57/32 w sprawie sposobu zwoływania posiedzeń.

Celem ujednostajnienia należytego sposobu zwoływania posiedzeń Rady m., Sekcji, Komisji, Komitetów, zarządzam, by wszelkie okólniki i zawiadomienia o posiedzeniach przeznaczone dla doręczenia poszczególnym członkom były po prawej stronie u góry szczegółowo oznaczane dla kogo są przeznaczone (n. p. Wydział I., Sekretarjat Prez., P. Prezydent m., P. Wiceprezydent m. N. N., P. Radca m. N. N. i t. d.).

Wszelkie okólniki i zawiadomienia, o których wyżej mowa mają być stale z reguły przesyłane: Panu Prezydentowi m., wszystkim Panom Wiceprezydentom m., Biuru Prezydjalnemu 2 egzempl., Sekretarjatowi Prezydjalnemu.

Zarządzenie o wymienianiu adresatów na każdym okólniku dotyczy również okólników o dochodzeniach komisyjnych, rozpisywanych przez poszczególne Wydziały i Biura Magistratu.

Kraków, dnia 26 kwietnia 1932.

Do Nr. V. Ew. og. 108/32/W.

KOMUNIKAT.

Ćwiczenia oficerów i podchorążych rezerwy w r. 1932.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa podaje do wiadomości, że w roku 1932 podlegają ćwiczeniom następujące roczniki:

I. Oficerowie.

1) Wszyscy, którzy byli objęci powołaniem w roku ubiegłym a nie odbyli ćwiczeń z jakichkolwiek powodów.

2) Wszyscy, niezależnie od roku urodzenia, podporucznicy rezerwy promocji 1931 r. (tylko nominacje ogłoszone w Dz. Pers. Nr. 4/31 i Nr. 1/32).

3) Wszyscy z roczników: 1904, 1900, 1899, 1897.

W marynarce wojennej:

a) wszyscy wymienieni w punktach 1 i 2.

b) z pośród oficerów rez. starszych roczników — wszyscy wyznaczeni przez szefa kierownictwa Marynarki Wojennej.

II. Podchorążowie.

1) Wszyscy, którzy dotychczas nie odbyli żadnego ćwiczenia.

2) Wszyscy, którzy po 1 ćwiczeniu nie zostali zakwalifikowani do nominacji na podporuczników rezerwy.

Wszyscy wyżej wymienieni zostaną powołani na 6-cio tygodniowe ćwiczenia; prócz tych zostaną powołani na 8-mio tygodniowe ćwiczenia wojskowe, kandydaci na podporuczników rezerwy z pośród ochotników b. formacji polskich i W. P. w latach 1914—1921, którzy w swoim czasie przedłożyli prośby o mianowanie ich oficerami rezerwy.

Podania o odroczenie lub przesunięcie terminu odbycia ćwiczeń, mają zainteresowani składać wprost do Dowódców przynależnych jednostek ewidencyjnych najpóźniej na 4 tygodnie przed terminem stawiennictwa wyznaczonym im w kartach powołania.

Nie otrzymanie odpowiedzi przed terminem stawiennictwa powoduje obowiązek zgłoszenia się w oddziele według karty powołania.

III.

Zwolnienie od obowiązku odbywania ćwiczeń przysługuje:

a) w wypadku przynależnego do stanu duchownego, uznanych przez Państwo wyznań,

b) senatorom i posłom na Sejm ustawodawczy,

c) poświęcającym się studjom teologji wyznań uznanych przez państwo,

d) odbywającym na podstawie prawomocnego wyroku sądowego karę w więzieniu do czasu jej odbycia.

IV.

Nie podlegają powołaniu na ćwiczenia w bieżącym roku:

a) oficerowie i podchorążowie rezerwy stale zamieszkali i przebywający chwilowo zagranicą,

b) podlegający postępowaniu rewizyjnemu, oraz uznani przez Wojskową Komisję rewizyjną za czasowo niezdolnych,

c) studenci wyższych uczelni pobierający stypendje wojskowe,

d) oficerowie i szeregowi Policji Państwowej,

e) kandydaci do służby kolejowej, kształcący się na kursach służby eksploatacyjnej i taryfowo-handlowej przy Dyrekcjach Kolei,

f) pracownicy stali, kontraktowej Komisji granicznej polsko-rumuńskiej w Śniatynie,

g) kierownicy powiatowych zarządów drogowych,

h) naczelnicy wydziałów drogowych w Dyrekcjach Robót Publicznych,

i) inspektorzy drogowi,

j) kierownicy budowy dróg i mostów,

k) naczelnicy i zawiadowcy stacji kolejowych, dyżurni ruchu, telegrafiści i maszyniści parowozowi.

V.

Oficerowie i podchorążowie rezerwy podlegający na ćwiczenia w roku bieżącym otrzymają imienne karty powołania z wyznaczeniem formacji i terminu stawienia się; przy tej sposobności Magistrat przypomina obowiązek zgłaszania zmiany adresu w wojskowem biurze meldunkowem w Wydziale V.

Nowomianowani podporucznicy rezerwy powołani na 1 ćwiczenia w stopniu oficerskim — jednorazowego dodatku na umundurowanie nie otrzymają — w zamian tego otrzymają w swojej jednosce ewidencyjnej przewidziane umundurowanie, względnie wyekwipowanie w naturze.

Szczegółowych informacji w sprawie ćwiczeń (Okresu terminów poszczególnych broni) udziela Wydział wojskowy V. Mgtu kancelarja drzwi Nr. 19.

VI.

Winni niewykonania obowiązku zgłoszenia się na ćwiczenia, względnie uchylenia się od spełnienia tego obowiązku w czasie i sposób określony w ustawie o powsz. obowiązku służby wojskowej podlegają karom przewidzianym w rozdziale XVI. „Postanowienia karne" Ustawy o powszechnym obowiązku wyjskowym.

Kraków, dnia 11 kwietnia 1932 r.

Prezydent miasta:
Władysław Belina-Prażmowski mp.

KOMUNIKAT.

Otwarcie przejazdu przez Park Miejski „Las Wolski".

Z dniem 1 maja b. r. otwarty zostaje ruch dla pojazdów konnych i mechanicznych przez Park miejski „Las Wolski" t. j. Aleją Kasy Oszczędności w czasie od godziny 8-mej rano do zachodu słońca.

Z uwagi na wąską drogę w terenie pagórkowatym o licznych serpentynach utrzymuje się nadal ruch jednokierunkowy t. j. z Krakowa przez Wolę Justowską do Bielan lub Olszanicy.

Wszelkie pojazdy mogą się zatrzymywać jedynie na wyznaczonych postojach. Za przejazd przez Park i zatrzymanie się pojazdów na postoju u wjazdu do Parku, pobierane będą opłaty w następującej wysokości:

od auta 1 Zł., od motocykli 50 gr., od zaprzęgu konnego 25 gr. od konia.

Opłaty pobierać będzie strażnik parkowy przy rogatce przed postojem u wjazdu do parku za urzędowem pokwitowaniem.

Sprawozdanie z posiedzenia Tymcz. Rady Miejskiej.

21-sze jawne posiedzenie Tymczasowej Rady miejskiej z dnia 26 kwietnia 1932 r.

Dnia 26 kwietnia 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem Pana Prezydenta miasta Władysława Beliny Prażmowskiego oraz w obecności Wiceprezydentów Dr. Ducha, Dr. Klimeckiego, Dr. Landaua i Ostrowskiego przy udziale 86 członków Rady miejskiej posiedzenie Rady m.

Pan Prezydent Belina-Prażmowski otwiera 21 posiedzenie Rady miejskiej i podaje, że przed porządkiem dziennym zostały zgłoszone 2 wnioski, a mianowicie:

1) Sprzedaż parceli gminnej lkat. 2018/1 w dz. XII. Półwsie p. Dr. Aleksandrowi Kreutzowi i

2) Zatwierdzenie oferty na dostawę drzewa adm. dóbr Sucha-Ślemień.

Punkt 1-szy referuje Rm. Wierzchowski i stawia wniosek o uchwalenie sprzedaży ok. 820 m² parceli gminnej lkat. 2018/1 w dz. XII. Półwsie p. Drowi Aleksandrowi Kreutzowi po cenie 35 Zł. za 1 m² na warunkach, jak wyszczególnione w załączniku.

Rada miasta wniosek powyższy uchwaliła.

Punkt 2-gi referuje Rm. Drobniak, który przedkłada następujący wniosek:

Rada miasta uchwali:

1) Zatwierdza się ofertę Administracji Dóbr Sucha-Ślemień na dostawę drzewa stolarskiego i budowlanego na rok budżetowy 1932/33, według cen jednostkowych zawartych w jej ofercie z.dnia 31 marca br. i oddaje się jej tę dostawę dla Budownictwa miejskiego Oddz. A i B oraz Ekonomatu m. na rok budż. 1932/33.

2) Do rozstrzygania sporów między Gminą m. Krakowa, a dostawcą do wysokości kwoty 2000·— Zł. deleguje się PP. Radców m. Inż. Franciszka Drobniaka i Inż. Leona Skarżeńskiego.

Rada miasta wniosek powyższy uchwaliła.

Następnie Pan Prezydent Belina Prażmowski poddaje pod głosowanie nagłość wniosku zgłoszonego przez Rm. Drobniaka odnośnie do zamierzonej likwidacji gimnazjum VIII.

Rada miasta nagłość wniosku uchwala, poczem Rm. Drobniak podaje do wiadomości, że ostatnio rozeszły się po mieście pogłoski o zamierzonej likwidacji gimnazjum VIII. przy ul. Studenckiej w Krakowie. Ze względu na to, że uczelnia ta ma za sobą chlubną tradycję i wykształciła od czasu swego istnienia wielu ludzi, którzy dziś zajmują wybitne stanowiska, pozatem ma specjalnie urządzone do celów naukowych warsztaty i gabinety, zwinięcie jej byłoby połączone ze szkodą dla młodzieży. Dlatego uważa Rm. Drobniak wniesienie protestu przeciw temu zamierzeniu za konieczne.

W razie zwinięcia wspomnianej placówki, zostałoby tam pomieszczone gimnazjum żeńskie, na budowę którego oddała Gmina 4100 m gruntu, a rząd przyrzekł rozpocząć budowę. Tymczasem już wiosna, a budowy nie rozpoczęto, zachodzi zatem obawa, że gimnazjum żeńskie ulokowane raz w gmachu gimnazjum VIII-go może się budowy nowego gmachu wogóle nie doczekać, wobec tego stawia następujący wniosek nagły:

W ostatnich czasach pojawiły się pogłoski o zamierzonej likwidacji matematyczno-przyrodniczego gimnazjum VIII-go w Krakowie i o przydzielenie gmachu przy ul. Studenckiej w całości państwowemu gimnazjum żeńskiemu.

Ze względu, że na cele budowy gmachu państwowego gimnazjum żeńskiego gmina miasta Krakowa na podstawie uchwały Rady z dnia 13 sierpnia 1931 r. i 28 stycznia 1932 r. oddała bezpłatnie grunt o pow. 4100 m, wnioskodawcy wnoszą:

1) Świetna Rada raczy uchwalić protest przeciwko zamierzonemu zlikwidowaniu matematyczno-przyrodniczego VIII-go gimnazjum im. Witkowskiego w Krakowie i oddaniu gmachu przy ul. Studenckiej w zupełności państwowemu gimnazjum żeńskiemu.

2) Zaapelować do Prezydjum miasta, by poczyniło jak najenergiczniejsze kroki u Rządu, by na parceli L. k. 74/1, darowanej przez Gminę Skarbowi Państwa, na cele budowy gmachu państwowego gimnazjum żeńskiego, przystąpiono bezzwłocznie do budowy odpowiedniego gmachu.

Nad powyższym wnioskiem wywiązała się dyskusja, w której głos zabrał Rm. Krause i zaznaczył, że uczelnia ta ze swojemi urządzeniami, które w znacznej części zostały stworzone z funduszów komitetów rodzicielskich, nie nadaje się na gimnazjum żeńskie, wobec tego należy się temu przeciwstawić i dążyć do sprawdzenia tych pogłosek.

Rm. Chodorowski popiera wniosek referenta i stwierdza, że w razie skasowania tego gimnazjum, przepadnie cały dorobek naukowy nagromadzony w tym gmachu.

W toku dalszej dyskusji zabierali jeszcze głos: Rm. Bobrowska, Kostrzewska oraz Rm. Cybulski, poczem Pan Prezydent podał wniosek Rm. Drobniaka pod głosowanie.

Rada miasta wniosek jednogłośnie uchwaliła.

Następnie przystąpiono do porządku dziennego:

I. Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej Komunalnej Kasy Oszczędności miasta Krakowa za rok 1931.

Pan Wiceprezydent Ostrowski po odczytaniu sprawozdania przedłożył następujący wniosek:

Rada miasta uchwali:

Rada miasta Krakowa przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Komisji Rewizyjnej Komunalnej Kasy Oszczędności miasta Krakowa i zatwierdza sprawozdanie z działalności tejże Kasy Oszczędności za rok 1931 wraz z zamknięciem rachunków i bilansem oraz rozdziałem zysków na cele użyteczności publicznej (§§ 22 i 29 statutu Kasy) i udziela Zarządowi Kasy Oszczędności ab-

solutorjum z zarządu w roku 1931, przyczem wyraża pełne uznanie za gorliwą i wydatną pracę Naczelnikowi Zarządu, Członkom Zarządu oraz urzędnikom Kasy, zwłaszcza, że praca ta w roku sprawozdawczym odbywała się w wyjątkowo ciężkich warunkach, tak z powodu przebudowy gmachu Kasy, jak i pogorszenia się stosunków gospodarczych.

Rada miasta wniosek powyższy uchwaliła.

II. Sprawozdanie z działalności Komunalnej Kasy Oszczędności miasta Krakowa.

Rm. Czuchajowski wygłosił sprawozdanie z działalności Komunalnej Kasy Oszczędności m. Krakowa i przedstawił następujące wnioski:

1) Na podstawie sprawozdania Komisji Rewizyjnej, które przyjmuje się do wiadomości, zatwierdza się sprawozdanie z działalności Komunalnej Kasy Oszczędności m. Krakowa za rok 1931 wraz z bilansem i projektem rozdziału zysków oraz zamknięciem rachunków (§§ 22 i 29 statutu Kasy) i wyraża się Zarządowi Kasy uznanie za gorliwą i wydatną pracę.

2) Za rok 1931 wyznacza się kwotę Zł. 6.000·— na wynagrodzenie członków Komisji Rewizyjnej Komun. Kasy Oszczędności m. Krakowa (§§ 22 statutu Kasy) (Rk. strat i zysków, Rk. bilansu i projekt rozdziału datków z czystego zysku dołącza się).

3) Przyjmuje się do zatwierdzającej wiadomości, że Członkowie Komisji Rewizyjnej Komunalnej Kasy Oszczędności m. Krakowa Wiceprez. Witołd Ostrowski i Stefan Iglicki mogą żyrować weksle na pożyczki zaciągnięte w Komunalnej Kasie Oszczędności m. Krakowa, a mianowicie Wiceprez. Ostrowski weksle Zarządu Głównego Tow. Szkoły Ludowej na kwotę Zł. 8.000·—, zaś Stefan Iglicki weksle na Zł. 300·— i dol. 2.725·— z kredytu zabezpieczonego kaucją dol. 3·600·— na hipotece realności lwh. 78 ks. gr. gm. kat. Kraków I. „Śródmieście“, stanowiącej własność wymienionego i jego żony Julji z Laskich.

Nad wnioskami powyższemi wywiązała się dyskusja, w której odnośnie do rozdziału czystego zysku zabierali głos PP.: Rm. Pronaszko, Filek, Inż. Rolle, Rutkowski, Jarocki, Prochownik i Załuski.

W toku dyskusji wyłonił się wniosek o skreślenie TUROWI subwencji w kwocie Zł. 1.000·— z tem, by kwotę tą podzielić na dwie części i przyznać Zł. 500·— na instytut im. St. Żeromskiego, a drugie Zł. 500·— na Komitet opieki nad Kopcem Kościuszki.

Pan Prezydent miasta poddał wobec tego wnioski p. referenta Czuchajowskiego odnośnie do punktu II. porządku obrad, łącznie z wnioskiem o skreślenie TUROWI kwoty Zł. 1.000·—, pod głosowanie, które Rada m. uchwaliła.

III. Sprawozdanie z działalności Podgórskiej Komunalnej Kasy Oszczędności m. Krakowa.

Referent ks. Dr. Niemczyński odczytał sprawozdanie z działalności Podgórskiej Komun. Kasy Oszczędności m. Krakowa i imieniem Komisji Rewizyjnej postawił następujący wniosek:

1) Zarządowi Komunalnej Kasy Oszczędności m. Krakowa udziela się absolutorjum z czynności w roku administracyjnym 1931.

2) Imieniem Sekcji II. Rm. X. Dr. Niemczyński wnosi:

Rada miasta uchwali:

1) Na podstawie sprawozdania Komisji Rewizyjnej, które przyjmuje się do wiadomości, zatwierdza się sprawozdanie z działalności Komunalnej Podgórskiej Kasy Oszczędności m. Krakowa za rok 1931 wraz z bilansem oraz zamknięciem rachunków (§§ 22 i 29 statutu Kasy) i wyraża się Zarządowi Kasy uznanie za gorliwą i wydatną pracę.

2) Za rok 1931 wyznacza się kwotę Zł. 500 na wynagrodzenie członków w Komisji Rewizyjnej Komun. Podgórskiej Kasy Oszczędności m. Krakowa (§§ 22 statutu Kasy).

Rada miasta wnioski powyższe uchwaliła.

IV. Sprawa przyjęcia przez Gminę kwoty Zł. 100.000 na rzecz budowy Muzeum Narodowego.

Rm. Prof. Dr. Nowak zawiadomił Radę miejską o darowiźnie przez p. Edmunda Kaleńskiego, Konsula Polskiego w Stanach Zjednoczonych kwoty Zł. 100.000, na cele budowy Gmachu Muzeum Narodowego w Krakowie i przedstawił pokrótce życiorys ofiarodawcy. Równocześnie nadmienił, że oddanie tej kwoty przez p. E. Kaleńskiego na budowę Muzeum Narodowego zawdzięczać należy p. arch. Szyszko-Bohuszowi, który tę myśl poddał p. Kaleńskiemu. Referent postawił imieniem Sekcji II., III. i IV. Rady m. następujący wniosek:

Rada miasta uchwali:

1) Gmina m. Krakowa przyjmuje od p. Edmunda Kaleńskiego, Konsula Polskiego w Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej, zamieszkałego w Nowym Jorku, sumę 100.000 Zł., złożoną na książeczkę w Banku Gospodarstwa Krajowego w Warszawie, Nr. 2390 na cele budowy gmachu Muzeum Narodowego w Krakowie i zobowiązuje się:

a) wypłacać p. Edmundowi Kaleńskiemu dożywotnio 7% rocznie od powyższej sumy 100.000 Zł., przyjmując za podstawę wypłaty kurs 1 dolara = 8·91 Zł., czyli według parytetu złotowego w złocie, płatnych kwartalnie z góry, a to od dnia podpisania odnośnej umowy,

b) dostarczyć mu dożywotnio bezpłatnego mieszkania kawalerskiego, złożonego z jednego pokoju w domu miejskim wraz ze światłem i opałem.

2) W zamian za to Gmina m. Krakowa uprawnioną będzie bezzwłocznie po podpisaniu umowy zrealizować w całości powyższą książeczkę i uzyskaną gotówkę zużyć na budowę nowego gmachu Muzeum Narodowego w Krakowie, bądź też uzyskaną gotówkę złożyć na książeczkę Kasy Oszczędności m. Krakowa, na cele budowy wspomnianego Muzeum.

3) Rada stoł. król. m. Krakowa wyraża gorące podziękowanie hojnemu ofiarodawcy.

4) Do podpisania odnośnej umowy upoważnia się obok Pana Prezydenta miasta, względnie jego zastępcy, PP. Radców miejskich Dra Jana Gwiazdomorskiego i Prof. Józefa Gałęzowskiego, w razie przeszkody którego z nich Jana Raszkę.

Rada miasta wniosek powyższy przyjmuje przez aklamację.

V. Sprawa odwołania i wyboru Członków Rady nadzorczej Ski mieszkaniowej.

Referent Rm. b. Min. Prof. Dr. Kumaniecki przedłożył sprawozdanie i stawia im. Komisji Matki następujący wniosek:

Rada miasta uchwali:

1) Zażądać imieniem Gminy miasta Krakowa jako członka Spółki mieszkaniowej dla miast Ski z ogr. odp. zwołania Walnego Zgromadzenia tej Spółki i zamieszczenia na porządku dziennym tego Zgromadzenia sprawy odwołania dwóch członków Rady nadzorczej i wyboru w ich miejsce dwóch nowych osób.

2) Zgłosić imieniem Gminy m. Krakowa wniosek o odwołanie członków Rady nadzorczej powyższej Spółki: P. Inż. Karola Rollego i P. Inż. Aleksandra Adelmana, a następnie o powołanie w ich miejsce: P. Wiceprezydenta Witołda Ostrowskiego i P. Prof. b. Min. Dra Kazimierza Kumanieckiego.

Rada miasta wniosek powyższy uchwaliła.

VI. Wybór przedstawicieli Gminy m. Krakowa do Rady Związku Międzykomunalnego Opieki Społecznej w Krakowie.

Referent p. rm. b. Min. Prof. Dr. Kumaniecki nadmienia, że wobec zaszłych zmian w reprezentacji miasta, przychodzi imieniem Komisji Matki z następującym wnioskiem:

Rada miasta uchwali:

Odwołuje się dotychczasowych przedstawicieli Gminy m. Krakowa do Rady Związku Międzykomunalnego Opieki Społecznej w Krakowie PP.: Wiceprezydenta m. Witołda Ostrowskiego, Dra Ludwika Schneidra, Dra Rafała Landaua, Dra Emila Bobrowskiego, Ks. Ludwika Kasprzyka, Dra Bolesława Rozmarynowicza, Ks. Dra Józefa Niemczyńskiego, Jana Packana, Stanisława Rymara, Dra Rafała Landaua, lekarza, Karola Łuczkę, oraz ich dotychczasowych zastępców PP.: Jana Bielesia, Zuzannę Fischerową, Inż. Franciszka Drobniaka, Henrykę Frenklową, Piotra Kosobudzkiego, Ludwika Kustowskiego, Dra Ignacego Lauera, Ks. J. Masnego, Dra Ludwika Merza, Wojciecha Stankiewicza, Ignacego Szulca;
a w ich miejsce powołuje się nowych przedstawicieli, a to PP.: Wiceprezydenta m. Witołda Ostrowskiego, Wiceprezydenta m. Dra Stanisława Klimeckiego, Dra Odo Bujwida, Edmunda Hardta, Marję Kostrzewską, Dra Bolesława Korolewicza, Prof. Inż. Dra Jana Krauzego, Dra Rafała Landaua, Ks. Dra Józefa Niemczyńskiego, Dra Ludwika Schneidra, Dra Józefa Topolnickiego; oraz ich zastępców, a to PP.: Bronisławę Bobrowską, Kazimierza Broczynera, Jana Cymborskiego, Adama Faliszewskiego, Andrzeja Fileka, Franciszka Jaicha, Stefana Janasza, Albina Jaworskiego, Rudolfa Kleczka, Jana Tobołę, Jana Urbańskiego.

Rada miasta wniosek powyższy uchwaliła.

VII. Opłata za wyciąg z rejestru mieszkańców.

Referent Rm. Ks. Dr. Jarosiński wnosi imieniem Sekcji II., III. i IV.

Rada miasta uchwali:

1) Po myśli § 30, pkt. 8 rozp. Min. Spr. Wewn. z dnia 16/X. 1930 Dz. U. R. P. 84, poz. 853 ustanawia się aż do czasu uchwalenia regulaminu dla Miej. Urzędu Ewid. Ludności przewidzianego w § 46 pow. rozporządzenia opłatę gminną za wystawianie wyciągu z rejestru mieszkańców w wysokości Zł. 10·—, wliczając w to opłatę od podania.

2) Upoważnia się Pana Prezydenta m. w razie dołączenia do podania poświadczenia niezamożności do obniżania powyższej opłaty do 50% tj. na Zł. 5·—.

Rada miasta wniosek powyższy uchwaliła.

VIII. Zatwierdzenie ofert na dostawę materjałów sukiennych, przyborów piśmiennych itp.

Referent Rm. Kuhn wnosi imieniem Sekcji I. i III.

Rada miasta uchwali:

Zatwierdza się oferty na dostawę materjałów sukiennych, przyborów piśmiennych oraz przyborów gospodarczych dla Ekonomatu miejskiego na rok 1932/33 według przedłożonych Radzie m. szczegółowych wniosków.

Rada miasta wniosek powyższy uchwaliła.

Następnie pan radca Nowak postawił wniosek o uchwalenie dalszych punktów porządku dziennego począwszy od IX. do XV. włącznie en bloc.

Rada miasta wnioski powyższe uchwaliła.

Na tem posiedzenie zamknięto.

Sprawozdania z posiedzenia Sekcyj i Komisyj Tymcz. Rady Miejskiej.

Komisja cmentarna R. m.

Dnia 1 kwietnia 1932 r. odbyło się posiedzenie Komisji cmentarnej R. m. Po zagajeniu przez Wiceprez. m. Ostrowskiego Komisja ukonstytuowała się, wybierając przewodniczącym ks. Dra Molińskiego, zastępcą zaś Prof. Raszkę.

Następnie wysłuchano sprawozdania kierownika technicznego cmentarza rakowickiego w sprawie wykonania nowych zdjęć cmentarza w skali 1:1000 z uwzględnieniem na planach wszystkich grobowców jak również stałych grobów ziemnych. Z kolei Naczelnik Budownictwa m. B. zaznajomił Komisję o postępie robót niwelacyjnych około nowego cmentarza rakowickiego.

Po załatwieniu kilku spraw drobniejszych posiedzenie zakończono.

Komisja Muzealna.

Dnia 7 kwietnia 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem Wiceprezydenta m. Ostrowskiego posiedzenie Komisji Muzealnej, na którem przyjęto sprawozdanie Magistratu o poczynionych dotąd krokach przez Prezydjum m. celem zwolnienia z lokatorów realności fundacyjnej im. Szołayskich przy ul. Szczepańskiej przeznaczonej na pomieszczenie zbiorów.

Oddanie tej realności na cele Muzeum Narodowego jest kwestją naglącą z uwagi na warunki aktu fundacyjnego zastrzegające pomieszczenie zbiorów, pod rygo-

rem utraty fundacji w określonym terminie, tudzież z tego powodu, że realność ta przeznaczona jest w myśl aktu darowizny śp. Feliksa Jasieńskiego na pomieszczenie Oddziału Muzeum Narodowego jego imienia. Zbiory tego oddziału znajdują się dotąd w prywatnem mieszkaniu ś. p. ofiarodawcy przy ul. św. Jana L. 1. Szczupłość obecnego pomieszczenia zbiorów ś. p. Jasieńskiego nie pozwala nietylko na oddanie tej cennej kolekcji na użytek publiczny, ale nawet utrudnia odpowiednią konserwację.

Następnie wybrani zostali do Wydziału Muzealnego: Prof. Dr. Gwiazdomorski, Inż. Lepszy Leonard, Pronaszko Zbigniew, art. malarz, Dyr. Ryszard Stanisław, Prof. Inż. Dr. Szyszko-Bohusz Adolf, Dyr. Zarzycki Wiesław. Do Komisji kontrolującej powołano: Raszkę Jana, art. rzeźb., oraz konserw. Inż. Tretera Bohdana.

Jak wiadomo w jesieni ubiegłego roku Rada miejska wybrała osobny Komitet budowy nowego gmachu Muzeum Narodowego. Po ukonstytuowaniu się Komitet powierzył Komisji muzealnej rozwiązanie sprawy pomieszczenia zbiorów i opracowania ogólnego projektu co do zapotrzebowania ilości i jakości sal nowego gmachu Muzeum.

W wykonaniu tego Komisja muzealna na posiedzeniu w dniu 20 listopada ub. r. rozpatrzyła opracowane przez Dyr. Koperę szczegółowe wnioski, w których uwzględniono najnowsze zagraniczne zdobycze i postępy w dziedzinie celowości gmachu i sal muzealnych. Po szczegółowem zapoznaniu się z wnioskami Dyrekcji Komisja uznała przedłożoną ideę za celową i korzystną dla przyszłego gmachu muzealnego. Wnioski jednomyślnie przyjęto polecając je do fachowego opracowania przez Budownictwo miejskie. Do współpracy wybrano subkomitet złożony z pp. Prof. Gałęzowskiego, Prof. Jarockiego, Dyr. Kopery, Prof. Dra Nowaka Juljana, Inż. Leonarda Lepszego, Prof. Dra Szyszko-Bohusza i konserwatora Tretera.

Opracowanie szczegółowych szkiców sytuacyjnych oraz budowlanych Prezydent miasta powierzył architektom m. Inż. Boratyńskiemu i Kreislerowi.

W toku pracy Prof. Dr. Szyszko-Bohusz, który oddał się pracy z całem poświęceniem, rzucił myśl, iż najkorzystniejszem byłoby usytuowanie gmachu nie jak początkowo zamierzonem było po lewej stronie wylotu ul. Wolskiej lecz po prawej, a to z tego powodu, że gmach muzealny ideowo łączy się z budynkami użyteczności publicznej przy Aleji Adama Mickiewicza, jak bibljoteka Jagielońska, Dom im. Marszałka Piłsudskiego, Dom wycieczkowy, Dom akademicki, czego nie uzyskanoby po lewej stronie, gdzie muzeum znalazłoby się w otoczeniu domów czynszowych. Przy opracowywaniu wnętrza całą uwagę skupiono na najprostsze a przytem celowe jego rozplanowanie. Sale wystawowe projektowano w ten sposób, aby przy urządzaniu wystawy łatwo można było je dzielić lub wyłączać pewne grupy sal na urządzanie specjalnych wystaw. Dział administracyjny oraz dział naukowy budynku tworzy odrębną całość z łatwą komunikacją z salami wystawowemi. W blok muzealny a w szczególności we wnętrza podwórzowe i lapidarjum przewidziane z północnej strony gmachu starano się wprowadzić jak największą ilość zieleni. Budynek pomyślany jest jako konstrukcja szkieletowa stalowa ze ścianami wypełnionemi lekkiemi materjałami izolacyjnemi. Wybór tej konstrukcji podyktowany został właściwością gruntu budowlanego, oraz koniecznością najdalej posuniętej oszczędności.

Ze względów finansowych gmach cały pomyślany jest w ten sposób, że w miarę środków pieniężnych może być budowany w trzech etapach, dających jednak jednolitą całość. W kondygnacjach niższych sale oświetlone są pasami okien, w ostatniej zaś kondygnacji zastosowano oświetlenie górno-boczne. W architekturze zewnętrznej starano się podkreślić celowość wnętrza i racjonalne oświetlenie sal, ustosunkowując duże płaszczyzny ścian i otworów.

Na przyziomie znajdą się magazyny, oraz fachowe pracownie muzealne. Na niskim parterze i przedniej części wysokiego parteru mieści się część administracyjna i lokale przeznaczone do celów naukowych. Za westibulem przewidziana jest wielka sala z zabytkami dotyczącemi polskiego życia rycerskiego z minionych epok. Znajdująca się w głębi wysoka kolista świetlica pomieści witraże wykonane według kartonu Wyspiańskiego, znajdujące się w Muzeum Narodowem. Dla rzeźb przewidziane są sale boczne dwustronnie oświetlone. Środkowy korpus I. piętra obejmuje w chronologicznym porządku zabytki historyczne i kulturalne. Osobny kompleks sal pomieści kolekcje, których niepodzielność została przy darowiznach zastrzeżona. Nad świetlicą przewidziane jest sanctuarium z pamiątkami narodowemi, obok którego w osobnych salach znajdą pomieszczenie pamiątki z walk o niepodległość.

Po wzniesieniu tego gmachu w Sukiennicach znajdowałaby się tylko galerja współczesna. Dom Matejki, fundacyjna część budynku im. Czapskich oraz realność im. Szołayskich tudzież sala z średniowiecznemi rzeźbami z Wieży Ratuszowej pozostałyby jak dotąd przeznaczone na zbiory.

Komisja Muzealna po dokładnem rozważeniu przedłożonych szkiców jednomyślnie zaopinjowała projekt jako nader celowy i uchwaliła przedłożyć go Komitetowi budowy Muzeum Narodowego do dalszej decyzji.

Sekcja V. i VI., R. m.

Dnia 18 kwietnia 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem Rm. Prof. O. Bujwida i w obecności Wiceprezydenta m. Dra St. Klimeckiego posiedzenie Sekcji V. i VI., na którem uchwalono przyjąć do wiadomości wnioski w sprawie norm korzystania z odroczenia służby wojskowej przez poborowych, posiadaczy oddziedziczonych gospodarstw rolnych, tudzież wnioski w sprawie rozdawnictwa wsparć z fundacji śp. Jerzego Gaffenki.

Komisja plantacyjna.

Dnia 19 kwietnia 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem Rm. Prof. Dra Roupperta przy współudziale Wiceprezydenta m. Ostrowskiego posiedzenie komisji plantacyjnyj Rady m. z porządku dziennego przyjęto do wiadomości program prac ogrodnictwa na bieżący okres budżetowy.

Następnie uchwalono otworzyć dla dzieci i towarzyszących im osób skwer przy ul. Kazimierza Wielkiego.

Dalej uchwalono ustalić opłaty za przejazd przez park „Las Wolski“ i za postój na placu przed wjazdem do parku.

Po załatwieniu szeregu spraw bieżących, posiedzenie zamknięto.

Komisja Sekcji VII. Rady miasta dla Zakładu czyszczenia miasta.

Dnia 21 kwietnia 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem Rm. P. Inż. Wierzchowskiego i w obecności Wiceprezydenta miasta P. Ostrowskiego posiedzenie Komisji Sekcji VII. Rady miasta dla Zakładu czyszczenia miasta, na którem uchwalono:

1) przyjąć do wiadomości sprawozdanie Naczelnika Wydziału VII. Mgtu z działalności administracyjno-gospodarczej Zakładu czyszczenia miasta za rok kalendarzowy 1931,

2) przyjąć do zatwierdzającej wiadomości sprawozdanie Naczelnika Wydziału VII. Mgtu o wykonaniu budżetu Zakładu czyszczenia miasta za okres budżetowy 1931/1932,

3) wyrazić uznanie dla Prezydjum miasta, Naczelnika Wydziału VII. Magistratu i Kierownictwa Zakładu czyszczenia miasta za owocną i oszczędną gospodarkę w tej dziedzinie.

Pełny Komitet Rozbudowy m. Krakowa.

W dniu 21 kwietnia 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem Wiceprezydenta miasta W. Ostrowskiego i w obecności Dyrektora Robót Publicz. Inż. Nowickiego, Dyrektora Banku Gospodarstwa Krajowego Rokosza, oraz Konserwatora Inż. Tretera, posiedzenie pełnego Komitetu Rozbudowy m. Krakowa.

Na posiedzeniu tem ukonstytuował się Komitet wybierając zastępcą przewodniczącego Wiceprezydenta miasta Ostrowskiego, oraz Subkomitet składający się z członków: Wiceprezydenta Ostrowskiego, Rm. Inż. Drobniaka, Rm. Prof. Gałęzowskiego, Rm. Dra Grossa. Następnie po złożeniu przez biuro Komitetu sprawozdania z działalności w roku ubiegłym, Rm. Dr. Gross zreferował program prac na rok bieżący. W dyskusji zastanawiano się także nad problemem drobnego budownictwa mieszkaniowego w związku z przyznanemi na ten cel kredytami, a mianowicie 150.000 zł. na drobne budownictwo drewniane oraz 80.000 zł. na wykończenie domów murowanych.

Po wyczerpującem omówieniu przedłożonych referatów uchwalono wystąpić do Rządu z petycją o przyznanie dla Krakowa wedle ogólnych warunków ustawowych kontyngentu kredytów na dokończenie budów będących w toku oraz o zwolnienie od podatku lokatorskiego domów, które w chwili wydania noweli z grudnia 1931 r. jeszcze korzystały ze zwolnienia.

Wreszcie postanowiono odnieść się do Rady miejskiej o przyznanie ulg podatkowych potrzebnych dla poparcia rozbudowy miasta.

Komisja Sekcji VII. Rady miasta dla Zakładu czyszczenia miasta.

Dnia 21 kwietnia 1932 odbyło się pod przewodnictwem Radcy miejskiego P. Inż. Wierzchowskiego i w obecności Wiceprezydenta miasta P. Ostrowskiego posiedzenie Komisji Sekcji VII. Rady miasta dla Zakładu czyszczenia miasta, na którem uchwalono:

1. Przyjąć do wiadomości sprawozdanie Naczelnika Wydziału VII. Mgtu z działalności administracyjno-gospodarczej Zakładu czyszczenia miasta za rok kalendarzowy 1931.

2. Przyjąć do zatwierdzającej wiadomości sprawozdanie Naczelnika Wydziału VII. Mgtu o wykonaniu budżetu Zakładu czyszczenia miasta za okres budżetowy 1931/932.

3. Wyrazić uznanie dla Prezydjum miasta, Naczelnika Wydziału VII. Mgtu i Kierownictwa Zakładu czyszczenia miasta za owocną i oszczędną gospodarkę w tej dziedzinie.

4. Upoważnić P. Prezydenta miasta do przyznania urzędnikom zatrudnionym przy wykonaniu budżetu powyższego remuneracyj z uzyskanych oszczędności.

Sekcja połączona II., III. i IV.

Dnia 25 kwietnia 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem Radcy m. Dra Krzetuskiego i w obecności PP. Wiceprezydentów miasta Dra Landaua i Ostrowskiego posiedzenie Sekcji połączonych II., III. i IV., na którem uchwalono wnioski na Radę miejską w sprawie przyjęcia przez Gminę kwoty 100.000 zł. na rzecz budowy Muzeum Narodowego, oraz w sprawie ustanowienia opłaty za wyciąg z rejestru mieszkańców.

Sekcja I. Rady m.

Dnia 25 kwietnia 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem Rm. Inż. Drobniaka i w obecności Wiceprezydentów m. Dra Ducha i Ostrowskiego posiedzenie Sekcji I. Rady m., na którem zatwierdzono ofertę na dostawę drzewa budowlanego i stolarskiego dla Budownictwa i Ekonomatu m. na rok budżetowy 1932/33.

Następnie uchwalono sprzedaż parceli gminnej koło ul. Słonecznej na cele mieszkaniowe, oraz zezwolono sprzedać parcelę pofort. Nr. 4 w Dz. XII.

Zkolei odmówiono przyjęcia legatu w kwocie 200 zł. w zamian za utrzymanie grobowca rodziny Hubaczków, poczem zgodzono się na przepisanie prawa własności realn. Lwowskiego Towarzystwa Przeciwgruźliczego, na rzecz Krakowskiego Towarzystwa.

Sprawę Związku Cechów Krakowskich o odroczenie terminowego ukończenia budowy zdjęto z porządku dziennego z tem, aby Magistrat rozpoczął natychmiastowe pertraktacje o odebranie gruntu za pewnem odszkodowaniem.

Wkońcu Sekcja zatwierdziła plan zabudowania gruntów PP. Schöpplów przy ul. Królowej Jadwigi w Dz. XIII.

RUCH SŁUŻBOWY.

Zwolnieni:

Lachowski Józef, prow. asystent admin. Magistratu zrezygnował z posady z dniem 30/IV. 1932.

Mermerowa Helena, pomocnica kancel. Magistratu z dniem 30/IV. 1932.

Inż. Riedel Teodor, kontr. urzędnik techn. Budownictwa miejskiego Oddział A., z dniem 30/IV. 1932.

Silberstein Maksymiljan, kontr. urzędnik techn. Budownictwa miejskiego Oddział A., z dniem 30/IV. 1932.

Przeniesieni w stan spoczynku:

Chrzanowski Józef, etat. niższy pracownik Elektrowni miejskiej, z dniem 30/IV. 1932.

Dura Ignacy, ogniomistrz Miejskiej Straży Pożarnej, z dniem 1/IV. 1932.

Ekier Antoni, st. rewident Miejskiej Izby Obrachunkowej, z dniem 1/IV. 1932.

Hałajkiewicz Stanisław, etat. pomocnik warsztatowy Zakładu Czyszczenia Miasta, z dniem 30/IV. 1932.

Jaworkowa Elżbieta, kancelista Miejskiej Izby Obrachunkowej, z dniem 1/IV. 1932.

Kluczyński Eugenjusz, inspektor weterynaryjny miejski, z dniem 1/IV. 1932.

Kwiek Józef, etat. adjunkt rachunk. Elektrowni miejskiej, z dniem 30/IV. 1932.

Musiał Józef, etat. stróż Wodociągu miejskiego, z dniem 30/IV. 1932.

Przybylska Marja, kancelista Miejskiego Muzeum Przemysłowego, z dniem 30/IV. 1932.

Sabatowicz Franciszek, etat. pomocnik Zakładu Czyszczenia Miasta, z dniem 30/IV. 1932.

Ząbek Władysław, adjunkt kanc. Magistratu, z dniem 1/IV. 1932.

Emerytury wdowie:

Dachowa Marja, wdowa po emeryt. komisarzu Magistratu, z dniem 1/IV. 1932.

Nominacje (przyjęcia):

Dutkiewicz Adam, kontr. urzędnik rachunk. Elektrowni miejskiej, z dniem 1/IV. 1932.

Dr. Dymiński Emil, kontr. urzędnik rachunk. Elektrowni miejskiej, z dniem 1/IV. 1932.

Inż. Kielanowski Tadeusz, kontr. inżynier Wodociągu miejskiego, z dniem 1/IV. 1932.

Zmarli:

Gołda Franciszek, stróż Miejskich Zakładów Ceramicznych (pobierający zaopatrzenie emerytalne w drodze łaski), dnia 3/IV. 1932.

Hachaj Józef, emerytowany pomocnik Zakładu Czyszczenia Miasta, dnia 3/IV. 1932.

Kurek Karol, strażnik Miejskiego Urzędu poboru opłat i podatków pośrednich, dnia 13/IV. 1932.

Nowakowa Franciszka, wdowa po majstrze Miejskich Zakładów Ceramicznych, dnia 13/IV. 1932.

Szkaradek Michał, nadzorca Muzeum Narodowego, dnia 9/IV. 1932.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Zmiany w stanie posiadania realności w Krakowie w marcu 1932 r.

I. Przez kontrakt kupna.

1. Dom trzechpiętrowy przy ul. Retoryka L. or. 7 L. sp. 117/III., nabyli Dr. Roman ($^{55}/_{100}$ cz.) i Julja ($^{45}/_{100}$) Dutkiewiczowie od Ireny Zilz za cenę 22.100 dolarów.

2. Cześć ($^{1}/_{4}$) domu parterowego przy ul. Królowej Jadwigi L. or. 77 L. sp. 156/III., nabyła Henryka Pachowa od Józefa Pacha za cenę 3.000 złotych.

3. Dom trzechpiętrowy przy ul. Radziwiłłowskiej L. or. 9 L. sp. 241/VI., nabyła Bronisława Bader od Juljusza Weindlinga i Emila Findera za cenę 11.760 dolarów.

4. Część ($^{1}/_{2}$) gruntu lwh 548/XVI obok ul. Bartosza Głowackiego, nabyła Machela Blaugrund od Chiela Weinberga za cenę 250 dolarów.

5. Dom trzechpiętrowy przy ul. Filareckiej L. or. 2a L. sp. 236/XII., nabyli po połowie Salomea Natowicz i Regina Fischmann od Marji Szarotowej za cenę 19.000 dolarów.

6. Grunt lwh. 675/XVI przy ul. Juljusza Lea wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh 65/XVI., nabył Karol Schara od Macieja Biesiadeckiego za cenę 612 dolarów.

7. Grunt lwh. 263/XII przy ul. Syrokomli, nabył Zbigniew Niedziałkowski od Gminy stoł. król. miasta Krakowa za cenę 36.140 złotych.

8. Dom dwupiętrowy przy ul. Królowej Jadwigi L. or. 113, L. sp. 125/XIII., nabyli po połowie Efroim i Małka Schneiderowie od Władysława Cyrka za cenę 7.500 dolarów.

9. Dom jednopiętrowy przy ul. Kasztelańskiej L. or. 15 L. sp. 155/XII., nabył Juljan Bocheński od Anny, Adama i Stefana Polewków za cenę 25.000 złotych.

10. Dom dwupiętrowy przy ul. Berka Joselewicza L. or. 26 L. sp. 380/VIII., nabyli po połowie Dr Zacharjasz Silberpfenig i Rozalja Nattel od Izydora Landaua za cenę 10.600 dolarów.

11. Dom czteropiętrowy przy ul. Józefitów L. or. 18 L. sp. 331/XV., nabył Jerzy Myszkowski od Edwarda i Zofji Bujaków za cenę 29.200 dolarów.

12. Grunt lwh. 417/XX. przy ul. Grzegórzeckiej nabył Mojżesz Gutmann od Jakóba Michno za cenę 1.600 złotych.

13. Dom trzechpiętrowy przy ul. Sebastjana L. or. 10 L. sp. 72/VII., nabyli po połowie Rubin i Marja Drillowie od Małki i Kopla Biegeleisenów za cenę 36.000 dolarów.

14. Grunt lwh. 613/XV przy ul. Kazimierza Wielkiego wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 573/XV., nabył Ludwik Severin od Marji z Załęgów Wasyliszynowej za cenę 2.961 dolarów.

15. Grunt lwh. 367/XVII obok ul. Mazowieckiej, nabyli po połowie Marja Henryka 2-im i Zofja Emilja Eim Schön od Julji z Chwastków Ciaćmowej za cenę 12.000 złotych.

16. Grunt lwh. 315/XIII przy ul. Jacka Malczewskiego, nabyli po połowie Franciszek i Marja Biedowie od Stanisława Sarny za cenę 2.800 złotych.

17. Grunt lwh. 584/IV przy ul. Sobieskiego wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 524/IV., nabyli po połowie Dr. Dawid i Regina Goldsteinowie od Kazimierza Russanowskiego za cenę 4.933 dolarów.

18. Dom dwupiętrowy przy ul. Wolskiej L. or. 7 L. sp. 398/IV., nabył Herman Seidler od Dr. Ady Markowej za cenę 10.500 dolarów.

19. Dom trzechpiętrowy przy ul. Karmelickiej L. or. 16 L. sp. 44/IV., nabyli po ($^2/_6$) Dr. Ignacy Landau i Dr. Helena Grünzweig, zaś po ($^1/_6$) Izaak i Dora Geschwindowie od Eugenjusza, Marji, Zbigniewa Tadeusza i Wiesława Koziańskich za cenę 46.320 dolarów.

20. Grunt lwh. 323/V przy ul. Warszawskiej wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 307/V., nabyli po połowie Izaak i Gizela Borgenichtowie od Hieronima hr. Tarnowskiego za cenę 4.892 dolarów.

21. Dom jednopiętrowy przy ul. Kujawskiej L. or. 5 L. sp. 228/XV., nabyła Marja Żulińska od Symforyzy Tychanowicz za cenę 6.500 dolarów.

22. Grunt lwh. 1170/XXII przy ul. Kalwaryjskiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 995/XXII i 1168/XXII., nabyli po połowie Józef i Wanda Wyspiańscy od Włodzimierza i Dr. Bolesława Rychlewskich za cenę 3.544 dolarów.

23. Część ($^2/_4$) gruntu lwh. 1689/XXI przy ul. Płaszowskiej nabyli po ($^1/_4$) Michał i Ludmiła Krawczykowie od Franciszka Adamczyka za cenę 1.950 złotych.

24. Grunt lwh. 1171/XXII przy ul. Józefińskiej wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 572/XXII., nabyli po połowie Hirsch Dawid 2-im i Marja Herzigowie od Godla i Salomei Matznerów za cenę 1.896 dolarów.

25. Grunt lwh. 1748/XXI przy ul. Płaszowskiej wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 1299/XXI., nabyli po połowie Roman i Jadwiga Ciszewscy od Eljasza Kopsa i Biszki Lippermanna za cenę 4.795 złotych.

26. Grunt lwh. 1172/XXII przy ul. Łagiewnickiej wydzielony, jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 1115/XXII., nabył Józef Smiałek od Polskiego Towarzystwa Handlowego w Krakowie za cenę 559 dolarów.

27. Grunt lwh. 1173/XXII przy ul. Łagiewnickiej wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 1115/XXII., nabył Franciszek Martyna od Polskiego Towarzystwa Handlowego w Krakowie za cenę 569 dolarów.

28. Grunt lwh 150/X przy ul. Twardowskiego, nabyła Stefanja Mięsowicz od Rozalji Tomalowej za cenę 1.240 dolarów.

29. Dom parterowy przy ul. Płaszowskiej L. or. 66 L. sp. 68/XXI., nabył Jan Ligęza od Bronisławy Niemczewskiej za cenę 17.000 złotych.

30. Część i ($^1/_5$) domu parterowego przy ul. Wielickiej L. or. 18 L. sp. 40/XXII, oraz gruntu lwh. 824/XXII i lwh. 982/XXII., nabyła Marja z Böhmów Hanlowa od Władysława Böhma za cenę 5.000 złotych.

31. Dom trzechpiętrowy przy ul. Kremerowskiej L. or. 12 L. sp. 494/IV., nabył Dr Maksymiljan Kaufer od Marjana i Anny z Kulczyńskich Nanowskich za cenę 20.500 dolarów.

32. Część ($^2/_{16}$) domu parterowego przy ul. Żytniej L. or. 7 L. sp. 263/XVIII., nabyli po ($^1/_{16}$) Jan i Anna Łysakowie od Ireny z Gorzkowskich Pollakowej za cenę 1.000 złotych.

33. Grunt lwh. 674/XIX przy ul. Grzegórzeckiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 4/XIX., nabył Leon Pyrciak od Piotra i Marji Antoniny 2-im Trynków za cenę 1.300 dolarów.

II. Przez inne umowy.

1. Dom parterowy przy ul. Wałowej L. or. 4 L. sp. 439/XXII wartości 8.000 złotych nabyła w drodze darowizny Antonina Węglówna od Joanny Węglowej.

2. Część ($^7/_{28}$) domu dwupiętrowego przy ul. Traugutta L. or. 13 L. sp. 531/XXII wartości 8.900 złotych, nabyła w drodze darowizny Ryfka Kellerówna od Dory Keller.

3. Części ($^4/_{18}$) domu jednopiętrowego przy ul. Gromadzkiej L. or. 69 L. sp. 131/XXI, oraz gruntu lwh. 1350/XXI przy tejże ulicy łącznej wartości 4.000 złotych, nabyła w drodze darowizny Józefa Rybak od Franciszka Rybaka.

4. Dom parterowy przy ul. Wielickiej L. or. 18 L. sp. 40/XXII, oraz grunta lwh. 824/XXII i 982/XXII wartości 30.000 złotych, nabyli w drodze darowizny po ($^1/_5$) Marja Hanlowa, Helena Cehak, Stefanja Kucowa, Stanisława Knebloch i Władysław Böhm od Józefa Böhma.

5. Część ($^1/_2$) domu jednopiętrowego przy ul. Krakusa L. or. 9 L. sp. 23/XXII wartości 24.000 złotych, nabyła w drodze darowizny Ryfka Eidel 2-im z Liebermannów Lehrhaftowa od Barucha Lehrhafta.

6. Część ($^1/_2$) gruntu lwh. 343/X przy ul. Barskiej wartości 2.000 złotych, nabyła w drodze darowizny Jadwiga Reiner od Alfreda Reinera.

7. Część ($^6/_{48}$) domu jednopiętrowego przy ul. Salinarnej L. or. 9 L. sp. 325/XXII wartości 2.100 złotych, nabyli w drodze darowizny po ($^1/_{48}$) Leon Wetstein, oraz z Wetsteinów Gusta Gottlaub, Salomea Müller, Olga Waldmann, Regina Steiner i Helena Waldman od Jakóba Wetsteina.

8. Części ($^3/_8$) domu parterowego przy ul. Swoboda L. or. 11 L. sp. 117/IX., oraz ($^{12}/_{96}$) domu parterowego przy ul, Krakowskiej L. or. 55 L. sp. 32/VIII łącznej wartości 8.000 złotych, nabyła w drodze darowizny Teresa Jabłońska od Stanisława Jabłońskiego.

III. Przez śmierć właściciela.

1. Grunt lwh. 1394/XXI przy ul. Płaszowskiej wartości 3.500 złotych nabyli Hirsch ($^3/_4$) i Leopold Regenbogen ($^1/_4$) w spadku po błp. Chanie Regenbogen.

2. Część ($^8/_{16}$) domu dwupiętrowego przy ul Grodzkiej L. or. 3 L. sp. 83/I wartości 68.500 złotych, nabyli Marja ($^2/_{16}$), Ewa i Marek po ($^3/_{16}$) Sobolewscy w spadku po śp. Dr Feliksie Sobolewskim.

3. Części ($^2/_4$) domu parterowego przy ul. Królowej Jadwigi L. or. 102 L. sp. 72/XIII, oraz gruntu lwh. 426/XIII przy tejże ulicy łącznej wartości 5.300 złotych, nabyli po ($^1/_4$) Kunegunda i Franciszek Wójcikowie w spadku po śp. Janie Wójciku.

4. Dom dwupiętrowy przy ul. Siemiradzkiego L. or. 20 L. sp. 193/IV, oraz grunt lwh. 524/IV przy tejże ulicy łącznej wartości 184.000 złotych, nabył Kazimierz Russakowski w spadku po śp. Aleksandrze z Karskich Russakowskiej.

WYKAZ KONSENSÓW

na zamieszkanie, względnie użytkowanie wykonanych budowli, udzielonych w miesiącu kwietniu 1932 r.

I. Nowe domy.

1) Ul. Pasterska L. or. 16 b. (L. sp. 339 Dz. XIX.) własność Wójcik Stefanji dom I. p. (reskr. Mgtu z dnia 19/IV. 1932 r. L. Ba. Insp. 59/32/B.).

2) Ul. Pasterska L. or. 16 a. (L. sp. 208 Dz. XIX.) własność Wohlfeilera Salomona i spóln. dom II. piętr. (reskr. Mgtu z dnia 18/IV. 1932 r. L. Ba. Insp. 150/32/B.).

3) Ul. Golikówka L. or. 9. (L. sp. 180 Dz. XXI.) własność Mazurek Zofji dom parterowy (reskr. Mgtu z dnia 8/IV. 1932 r. L. Ba. Insp. 225/31/D.).

4) Ul. Dekerta L. or. 2 a. (L. sp. 829 Dz. XXII.) własność Feuereisen Stefanji dom I. piętrowy (reskr. Mgtu z dnia 1/IV. 1932 r. L. Ba. Insp. 344/32/D.).

II. Nadbudowy, przebudowy i dobudowy.

1) Ul. Królowej Jadwigi L. or. 30. (L. sp. 53 Dz. XIII.) własność Stankiewicz Antoniny I. piętrowa oficyna z poddaszem (reskr. Mgtu z dnia 24/IV. 1932 r. L. Ba. Insp. 87/32/C.).

2) Ul. Tadeusza Romanowicza L. or. 15. (L. sp. 711 Dz. XXII.) własność Liebeskinda Samuela prowizoryczna przyziemna portjernia, która jako postawiona przed linją regulacyjną ma być usuniętą na każde żądanie Mgtu (reskr. Mgtu z dnia 6/IV. 1932 r. L. Ba. Insp. 363/32/D.).

WIADOMOŚCI O USTAWACH, ROZPORZĄDZENIACH, OKÓLNIKACH, JUDYKATURZE I T. P.

Dziennik Ustaw Rzp.

Nr. 19, poz. 133. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 29 lutego 1932 r. w sprawie obniżenia z 2% do 1·5% miesięczne kary za zwłokę, pobierane od należności pieniężnych w trybie art. 53 ust. 1 rozporz. Prezydenta o postępowaniu przymusowem w administracji.

Nr. 20, poz. 139. Rozp. Rady Ministrów z dnia 29 lutego 1932 r. ustalające wysokość opłat od pojazdów mechanicznych.

Rozporządzenie ustala następujące opłaty:

1) od samochodu osobowego, służącego do własnego użytku — po 40 zł. od każdych 100 kg. wagi własnej samochodu;

2) od autobusów — po 36 zł. od każdych 100 kg. wagi własnej;

3) od dorożki samochodowej (taksówki) — po 35 zł od każdych 100 kg. wagi własnej;

4) od samochodu ciężarowego lub traktora, służącego do własnego użytku — po 32 zł. od każdych 100 kg. wagi własnej;

5) od samochodu ciężarowego lub traktora, użytkowanego w celach zarobkowych — 40 zł. od każdych 100 kg. wagi własnej;

6) od motocykla bez przyczepki — po 50 zł. od sztuki;

7) od motocykla z przyczepką, oraz od trzykołowych pojazdów mechanicznych (cyklonetek) — po 75 zł. od sztuki.

Opłaty w wysokości ustalonej w ustępie 1 p. 1—5 pobierane są także od przyczepek do danych pojazdów mechanicznych.

Przy obliczaniu wagi pojazdów mechanicznych nie uwzględnia się ilości do 50 kg. włącznie, a ilości większe niż 50 kg. liczy się za 100 kg.

Dla pojazdów mechanicznych i przyczepek na kołach o pełnych obręczach gumowych podwyższa się określone w niniejszym artykule stawki o 50%, zaś na kołach i obręczach żelaznych — o 100%.

Od pojazdu mechanicznego, posiadającego różne typy obręczy pobiera się stawki według typu obręczy, podlegającego wyższej opłacie.

Nr. 29, poz. 287. Ustawa z dnia 25 lutego 1932 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o ochronie zwierząt.

Nr. 29, poz. 288. Ustawa z dnia 9 marca 1932 r. o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 sierpnia 1927 r. o rzeczowych świadczeniach wojennych.

Nr. 29, poz. 291. Ustawa z dnia 10 marca 1932 r. o spłacie zaległości podatkowych.

1) Upoważnia się Ministra Skarbu:

a) do odraczania i rozkładania na raty, oraz do umarzania w części lub całości zaległości w następujących państwowych podatkach z dodatkami państwowemi i samorządowemi: gruntowym, od nieruchomości, przemysłowym, dochodowym, majątkowym, od kapitałów i rent, od spadków i darowizn, oraz w podatku od lokali,

b) do obniżania oraz umarzania kar za zwłokę, odsetek za odroczenie, kosztów egzekucyjnych, oraz grzywien, nakładanych przez władze podatkowe od należności, wymienionych w lit. a),

c) do zmiany zaległości podatkowych, wymienionych w lit. a), na zobowiązania, których rodzaj i charakter ustala Minister Skarbu w drodze rozporządzeń,

d) do zaliczania na żądanie płatnika na rachunek zaległości podatkowych, wymienionych w lit. a) wszelkiego rodzaju należności, przypadających podatnikom od Skarbu Państwa na warunkach, które określi rozporządzenie Ministra Skarbu.

2) Minister Skarbu władny jest przenosić w drodze rozporządzeń uprawnienia, wynikające z przepisów lit. a) i b) ustępu poprzedniego na podległe mu władze skarbowe w zakresie i pod warunkami przez siebie określonemi.

3) Rozporządzenie Ministra Skarbu określa bliżej tryb i warunki stosowania ulg, wymienionych w ust. 1 lit. a) i b), oraz ich zakres.

Nr. 29, poz. 294. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 kwietnia 1932 r. w sprawie regulowania obrotu węgla.

Nr. 30, poz. 303. Ustawa z dnia 17 marca 1932 r. o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 maja 1927 r. o przymusie ubezpieczania od ognia i o Powszechnym Zakładzie Ubezpieczeń Wzajemnych.

Nr. 31, poz. 321. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu z dnia 3 marca 1932 r. w sprawie czasu pracy osób, zatrudnionych w przemyśle przewozowym.

Nr. 32, poz. 328. Ustawa z dnia 10 marca 1932 r. o przejęciu egzekucji administracyjnej przez władze skarbowe oraz o postępowaniu egzekucyjnem władz skarbowych.

Art. 1. 1) Ustawa postanawia, że do przymusowego ściągania wszelkiego rodzaju świadczeń pieniężnych, które mogą być ściągane na podstawie obowiązujących przepisów w trybie administracyjnym, właściwe są wyłącznie urzędy skarbowe.

2) Rada Ministrów władna jest czynić w drodze rozporządzeń wyjątki od zasady, wyrażonej w ustępie 1). Rozporządzenia te określą rodzaje świadczeń pieniężnych, podmioty uprawnione do ich ściągania oraz przepisy, które będą miały zastosowanie do przymusowego ściągania tych świadczeń.

Nr. 32, poz. 329. Ustawa z dnia 10 marca 1932 r. o zmianie przepisów w sprawie komunalnego funduszu pożyczkowo-zapomogowego.

Nr. 32, poz. 336. Ustawa z dnia 14 marca 1932 r. o zarobkowym przewozie osób i towarów pojazdami mechanicznemi.

Ustawa postanawia, że na zarobkowy przewóz osób lub towarów pojazdami mechanicznemi na drogach publicznych, poza obszarami jednej gminy, należy z wyjątkiem przewozów, określonych w art. 8, oraz w art. 9 tej ustawy, uzyskać koncesję.

Nr. 32, poz. 340. Ustawa z dnia 18 marca 1932 r. w sprawie zmiany ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych.

Ustawa wprowadza szereg zmian do ustawy z dnia 1 lipca 1926, z których należy podkreślić podwyżkę opłat od podań i poświadczeń.

Nr. 33, poz. 343. Ustawa z dnia 11 marca 1932 r. o prywatnych szkołach, oraz zakładach naukowych i wychowawczych.

Nr. 33, poz. 345. Ustawa z dnia 15 marca 1932 r. o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o dostosowaniu uposażenia członków zarządu i pracowników związków komunalnych do uposażenia funkcjonarjuszów państwowych.

W myśl tej ustawy § 1. rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o dostosowaniu uposażenia członków zarządu i pracowników związków komunalnych do uposażenia funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 118 poz. 1073) otrzymuje następujące brzmienie:

Pobory płatnych członków zarządu i pracowników związków komunalnych oblicza się na tych samych zasadach, na jakich oblicza się każdocześnie pobory funkcjonarjuszów państwowych (art. 3, 4, 5, 6 i 7 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska).

Zmiany zasąd obliczania poborów funkcjonarjuszów państwowych, jak również wszelkie dodatki i zasiłki przyznawane funkcjonarjuszom państwowym, oraz podwyższenia i obniżenia tych poborów i dodatków dotyczyć będą automatycznie również członków zarządu i pracowników związków komunalnych. Terminy zmiany wysokości poborów i dodatków funkcjonarjuszów państwowych mają zastosowanie do członków zarządu i pracowników związków komunalnych.

Poza dodatkami, przewidzianemi w niniejszem rozporządzeniu, żadne dodatki nie mogą być wypłacane.

Postanowienia umów, sprzeczne z przepisami niniejszego artykułu wygasają z dniem 1 lipca 1932 r.

Uchwały o przyznaniu dodatku komunalnego mogą obejmować tylko jeden okres budżetowy i wymagają zatwierdzenia władzy nadzorczej.

Nr. 33, poz. 347. Ustawa z dnia 18 marca 1932 r. o bezpłatnem dostarczaniu druków dla celów bibljotecznych i urzędowej rejestracji.

Nr. 34, poz. 355. zawiera ustawę karną skarbową z dnia 18 marca 1932 r. Według zasad tej ustawy ulegają ukaraniu przestępstwa, polegające na naruszeniu przepisów w zakresie:

1) opłat celnych i obrotu towarowego z zagranicą;
2) monopolu tytoniowego;
3) monopolu spirytusowego, oraz opodatkowania kwasu octowego i drożdży prasowanych;
4) monopolu solnego;
5) monopolu zapałczanego, oraz opodatkowania zapalniczek;
6) państwowej wyłączności loterji;
7) podatku (akcyzy) od piwa;
8) podatku od wina i miodu syconego;
9) podatku od węgla;
10) podatku od kart do gry;
11) patentów akcyzowych;
12) obrotu towarowego z Wolnem Miastem Gdańskiem.

Nr. 35, poz. 357. Ustawa z dnia 7 marca 1932 r. o rybołówstwie.

Nr. 35, poz. 358. Ustawa z dnia 17 marca 1932 r. o składkach na rzecz Kościoła Katolickiego.

Nr. 35, poz. 359. Ustawa z dnia 17 marca 1932 r. o chowaniu zmarłych i stwierdzaniu przyczyny zgonu.

Nr. 36, poz. 362. Rozporządzenie Ministrów Skarbu i Sprawiedliwości z dnia 22 kwietnia 1932 r. o wykonaniu ustawy karno-skarbowej.

Dziennik Urzędowy Min. Skarbu.

Nr. 11, poz. 206. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 15 marca 1932 r. ustalające kurs, podług którego mogą być przyjmowane papiery wartościowe przez władze i urzędy państwowe, jako wadja przy przetargach, oraz kaucje na zabezpieczenie wszelkiego rodzaju umów lub zaliczek, wypłacanych na dostawy i roboty rządowe, jak również na zabezpieczenie udzielanych przez Skarb Państwa kredytów akcyzowych, celnych i transportowych.

Termin płatności kuponu	NAZWA PAPIERU	Wartość nominalna	Wartość depozytowa w złotych
	A. Państwowe papiery procentowe:		
1/IV i 1/X	6% poż. dolarowa z 1920 r. (Dz. U. R. P. z 1919 r. Nr. 29, poz. 252)	dol. 100	500.—
1/II i 1/VIII	10% poż. kolejowa Serja I (Dz. U. R. P. z 1924 r. Nr. 5. poz. 40, oraz Dz. U. R. P. z 1924 r. Nr. 83, poz. 798)	fr. zł. 100	140.—
2/I i 1/VII	5% poż. konwersyjna z 1924 r. (Dz. U. R. P. z 1924 r. Nr. 27, poz. 274)	zł. 100	35.—
2/I i 1/VII	5% konwersyjna poż. kolejowa z 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 509 z 1926 r.)	zł. 100	30.—
1/II i 1/VIII	4% obligacje Serji III premj. pożyczki dolarowej (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr. 10, poz. 66) . . .	dol. 5	40.—
15/X i 15/IV	7% poż. stabilizacyjna z 1927 r. (Dz. U. R. P. z 1927 r. Nr. 88, poz. 789)	dol. 100 Ł 100	450.— 2.180.—
1/IV i 1/X	4% premjowa poż. inwestycyjna (Dz. U. R. P. Nr. 14, poz. 99 z 1928 r.)	zł. w zł. 100	80.—
1/V i 1/XI	7% poż. w lirach z 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 257)	Lir. 100	35.—
1/I i 1/VII	8% poż. dolarowa z 1925 r. (Dillon) (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 154)	dol. 100	500.—
1/II i 1/VIII	3% premj. poż. budowlana Serja I (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 232 z 1929 r.)	zł. w zł. 50	30.—
1/VI i 1/XII	5% państw. renta ziemska Serja I (Dz. U. R. P. Nr. 8, poz. 58 z 1928 r.)	zł. w zł. 100	45.—
	B. Listy zastawne i obligacje państwowych instytucyj kredytowych:		
30/VI i 31/XII	8% listy zastawne B. G. K., opiewające na złote w złocie	zł. w zł.*) 100	125.—
1/IV i 1/X	8% obligacje komunalne B. G. K., opiewające na zł. w złocie, względnie franki szw., dolary, funty szterl., lub floreny holenderskie	zł. w zł.*) 100	125.—
1/IV i 1/X	7% obligacje komunalne B. G. K., opiewające na zł. w złocie, względnie franki szw., fr. francuskie, dolary, funty szterl. lub floreny holenderskie . .	zł. w zł. 100	65.—
30/VI i 31/XII	7% listy zastawne B. G. K.	zł. w zł. 100	65.—
1/IV i 1/X	7½% obligacje bankowe B. G. K., opiewające na zł. w złocie, względnie franki szw., dolary, funty szterl. lub floreny holenderskie	zł. w zł. 100	70.—
30/VI i 31/XII	8% obligacje budowlane B. G. K.	zł. w zł. 100	72.—
1/VI i 1/X	7% gwarantowane złote amortyzowane obligacje komunalne dolarowe B. G. K. z 1928 r.	dol. 100	585.—
30/VI i 31/XII	4½% listy zast. b. Banku Krajowego, przejęte i skonwertowane przez B. G. K., na złote	zł. 100	35.—
30/VI i 31/XII	4% listy zastawne b. Banku Krajowego, przejęte i skonwertowane przez B. G. K., na złote . . .	zł. 100	32.—
1/IV i 1/X	4½% obligacje komunalne b. Banku Krajowego, przejęte i skonwertowane przez B. G. K. na złote	zł. 100	32.—
1/IV i 1/X	4% obligacje komunalne b. Banku Krajowego, przejęte i skonwertowane przez B. G. K., na złote	zł. 100	30.—
1/IV i 1/X	4% obligacje kolejowe b. Banku Krajowego, przejęte i skonwertowane przez B. K. G., na złote . . .	zł. 100	27.—
2/I i 1/VII	8% listy zastawne Państwowego Banku Rolnego Serji I i II	zł. w zł.*) 100	125.—
2/I i 1/VII	7% listy zastawne Państwowego Banku Rolnego . .	zł. w zł. 100	65.—
2/I i 1/VII	7% listy zastawne Państw. Banku Rolnego Serji II	zł. w zł. 100	65.—

DODATEK

DO NR. 4 DZIENNIKA ROZPORZĄDZEŃ MIASTA KRAKOWA.

W Dzienniku Rozporządzeń miasta Krakowa Nr. 4, w sprawozdaniu z posiedzenia Rady miejskiej z dnia 26 kwietnia b. r. na stronie 93 opuszczono omyłkowo wnioski (od IX. — XV. porządku dziennego) przyjęte en bloc. Wnioski te brzmią:

IX. Sprawa opinji odnośnie do przepisów o odraczaniu służby wojskowej z tytułu odziedziczenia gospodarstwa rolnego.

Wniosek Sekcji V. i III.

Rada miasta uchwali:

Stwierdza się, że przepisy zawarte w §§ 269 i 270 rozporządzenia wykonawczego do ustawy z dnia 23 maja 1924 r. Dz. U. R. P. Nr. 46 z roku 1928 o powszechnym obowiązku wojskowym odpowiadają życiowym interesom ludności miasta Krakowa tak co do rozmiaru odziedziczonych gospodarstw rolnych, jak co do kwoty dochodu względnie podatku gruntowego.

(L. Pob. og. 473/32/C.).

X. Zakupno parceli na cele regulacji ulicy od Jana i Antoniego Koników oraz Jadwigi Zarubowej.

Wniosek Sekcji I.

Rada miasta uchwali:

I. Zakupić od Jana Konika, Antoniego Konika, Jadwigi Zarubowej i Józefa Konika na cele regulacji i urządzenia ulicy bocznej od ul. Prądnickiej parcelę lkat. 820 objętą lwh. 672 ks. gr. gm. kat. Kraków Dz. XVII., Krowodrza o powierzchni 1521 m^2 za cenę po 40 (czterdzieści) złotych za 1 sążeń kw. t. j. po 11 (jedenaście) złotych za 1 m^2 pod następującymi warunkami:

1) Powyższy grunt sprzedają współwłaściciele w stanie wolnym od długów i ciężarów i zobowiązują się przed wypłaceniem ceny kupna wyekstabulować własnym kosztem i staraniem wszystkie ciężary zaintabulowane na karcie C. wspomnianej realności.

2) Cena kupna wypłacona będzie im w ciągu 30 dni po podpisaniu kontraktu ale nie wcześniej jak po wykazaniu się, że warunek pod 1) został spełniony.

3) Koszty kontraktu, planów, intabulacji, manipulacji i legalizacji pokryje Gmina m. Krakowa.

II. Parcelę powyższą kupuje Gmina miasta Krakowa na cele rozbudowy miasta a w szczególności na regulację ulicy bocznej od ulicy Prądnickiej koło szpitala Kasy Chorych w Dz. XVII.

III. Wydatek związany z niniejszą transakcją należy pokryć z Dz. II. Wydatki nadzwyczajne § 155 budżetu m. na rok 1932/33.

IV. Do podpisania wszystkich dokumentów upoważnia się obok P. Prezydenta m. względnie jego zastępcy PP. Radców m. Inż. Franciszka Drobniaka i Dra Rudolfa Radzyńskiego, a w razie przeszkody p. Dra Jana Kuhna i Dra Ludwika Merza względnie innych upoważnionych wogóle do podpisywania kontraktów.

(L. I. Nab. 108/32/C.).

XI. Przyjęcie legatu zł. 200 na utrzymanie grobowca rodziny Hubaczków.

Wniosek Sekcji I.

Rada miasta uchwali:

Gmina m. Krakowa nie przyjmuje legatu w kwocie 200 zł. na utrzymanie grobowca rodziny Hubaczków, znajdującego się na miejskim cmentarzu rakowickim.

(L. I. Cment. 542/32/C.).

XII. Wykreślenie w księdze gruntowej prawa pierwokupu realności Zgromadzenia Księży Misjonarzy.

Wniosek Sekcji I.

Rada miasta uchwali:

I. Zezwolić imieniem Gminy m. Krakowa na wykreślenie wpisanego na jej rzecz w księdze gruntowej prawa pierwokupu realności Zgromadzenia Księży Misjonarzy w Krakowie objętej lwh. . . . . ks. gr. gm. kat. Kraków Dz. XVII. Krowodrza (dawny wykaz hip. L. 364 gm. kat. Krowodrza) pod warunkiem, że Zgromadzenie poniesie wszelkie koszty i należytości związane z niniejszą sprawą.

II. Do podpisania dokumentów w niniejszej sprawie upoważnia się obok P. Prezydenta miasta względnie jego zastępcy PP. Radców m. Dra K. Jelonka i Dra J. Kuhna a w razie przeszkody Dra R. Radzyńskiego i Inż. L. Skarżeńskiego względnie innych upoważnionych wogóle do podpisywania umów.

III. Niniejszą uchwałę przedłożyć Panu Wojewodzie z prośbą o zatwierdzenie w myśl § 60 ustęp 11 statutu m. i art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rz. z dnia 16 stycznia 1928 r. Nr. 7, poz. 40 dz. u. Rz. P.

(L. I. Nab. 222/32/B.).

XIII. Zezwolenie na odstąpienie własności realności Tow. Przeciwgruźliczemu.

Wniosek Sekcji I.

Rada miasta uchwali:

I. Zezwolić imieniem Gminy miasta Krakowa na odstąpienie przez Towarzystwo walki z gruźlicą we Lwowie Krakowskiemu Towarzystwu Przeciwgruźliczemu własności realności, objętej wykazem hipot. L. 367 ks. gr. gm. kat. Kraków Dz. VI. Wesoła pod następującemi warunkami:

1) Wszystkie zastrzeżenia dotyczącego kontraktu darowizny z dnia 30 sierpnia 1912 r. pozostają nadal w mocy i odnosić się będą do nowonabywcy.

2) Wszystkie koszty związane z niniejszą sprawą pokryje nabywające Towarzystwo.

II. Do podpisania potrzebnych dokumentów upoważnia się obok P. Prezydenta miasta względnie jego zastępcy PP. Radców m. Dr. J. Kuhna i Dr. S. Tillesa,

a w razie przeszkody Dr. K. Jelonka i Dr. R. Radzyńskiego względnie innych upoważnionych wogóle do podpisywania umów.

(L. I. Nab. 44/32/B.).

XIV. Sprzedaż prof. Dr. Janowi Nowakowi części parceli gm. w Dz. XII.

Wniosek Sekcji I.

Rada miasta uchwali:

I. Sprzedać P. Prof. Dr. Janowi Nowakowi części parcel gminnych lkat. 2018/1 i 1786/1 objętych lwh. 25 i 28 ks. gr. gm. kat. Kraków Dz. XII. Półwsie przy ul. Słonecznej, oznaczone kolorem niebieskim na planie Budownictwa miejskiego z dnia 18 marca 1932 r. o łącznej powierzchni około 958 m^2 za cenę po 35 (trzydzieści pięć) złotych za 1 m^2 pod następującemi warunkami:

1) Cena kupna zapłacona będzie w ciągu 30 (trzydziestu) dni od zawiadomienia o niniejszej uchwale.

2) Kupujący względnie jego prawni następcy wybudują na powyższym gruncie dom wolno stojący (willę) wysoki 10—12 (dziesięć do dwunastu) metrów w odległości 5 (pięciu) metrów od linji regulacyjnej ulicy Słonecznej i granic bocznych tego gruntu.

3) Kupujący względnie jego prawni następcy pokryją koszt chodnika wzdłuż powyższego gruntu; inne zaś koszty urządzenia ulicy przed tym gruntem, wymienione w art. 174 prawa budowlanego poniesie Gmina miasta Krakowa.

4) Wszelkie koszty, opłaty i należytości związane z niniejszą sprzedażą pokryje w całości kupujący.

5) Gmina sprzedaje powyższy grunt w stanie wolnym od długów i ciężarów hipotecznych z wyjątkiem zastrzeżeń, objętych niniejszą uchwałą.

II. Do podpisania kontraktu upoważnia się obok P. Prezydenta miasta względnie jego zastępcy PP. Radców m. Dr. K. Jelonka i Dr. J. Kuhna, a w razie przeszkody Dr. R. Radzyńskiego i Inż. L. Skarżeńskiego względnie innych upoważnionych wogóle do podpisywania umów.

(L. I. Nab. 257/32/B.).

XV. Plan zabudowania i otwarcie ulic w Dz. XIII.

Wnioski Sekcji I.

Rada miasta uchwali:

Na podstawie ogłoszenia Magistratu z dnia 22 kwietnia 1931 r. L. 1349/Bb./31 (XXVIII.) uchwala się w myśl art. 29 prawa budowlanego plan zabudowania z otwarciem dwóch ulic na parcelach lk. 254 i 267 objętych lwh. 38, 39 i 525 Gminy kat. Kraków, Dz. XIII. Zwierzyniec, według planów Budownictwa m. Oddz. B. z dnia 25 marca 1932 r.

W szczególności uchwala się:

1) Otwarcie ulicy poprzecznej do ulicy Królowej Jadwigi oznaczonej na powyższym planie liczbą „I" z linjami regulacyjnemi: a-b-c-d po stronie zachodniej, zaś e-f-g-h po stronie wschodniej, oraz linją budowlaną a'-b'-c'-d' po zachodniej stronie ulicy.

2) Otwarcie ulicy równoległej do ulicy Królowej Jadwigi oznaczonej liczbą „II" z linjami regulacyjnemi: i-j-b-k-l-m po stronie północnej, zaś n-o-c-g-p po stronie południowej, oraz linją budowlaną: i'-j'-b'-k'-l'-m' po północnej stronie ulicy.

3) Sposób zabudowania parcel powstać mających przy wyżej wymienionych ulicach — willowy, uwidocznione na powyższym planie zabudowania o wysokości najmniej 12 metrów (II. piętra).

Rada miasta przyjmuje do wiadomości oświadczenie właścicieli gruntów lwh. 38, 39 i 525 gm. kat. Kraków Dz. XIII. Zwierzyniec złożone do protokołu, że pokryją koszta pierwszego urządzenia ulic wymienionych w ustępie 1) i 2) niniejszej uchwały, zastrzegając:

a) Sposób urządzenia tych ulic oznaczy Komisja drogowo-kanałowa i gruntowa działająca imieniem Rady miejskiej.

b) Gmina miasta Krakowa obejmie ulice, skoro przynajmniej 1/3 część długości frontów będzie zabudowana, do tego zaś czasu utrzymanie i oświetlenie ulic należeć będzie do właścicieli gruntu lwh. 38, 39 i 525 gm. kat. Kraków Dz. XIII. Zwierzyniec, względnie ich prawonabywców.

c) Ulice będą oddane gminie miasta Krakowa w stanie wolnym od długów i ciężarów hipotecznych.

Orzeczenie parcelacyjne wyda Magistrat po uprawomocnieniu się powyższego planu i po zabezpieczeniu kosztów urządzenia ulic w ustępie 1) i 2) niniejszej uchwały wymienionych.

Powyższy plan zabudowania należy wyłożyć do publicznego przeglądu na okres 4-ch tygodni począwszy od 1-go dnia miesiąca następującego po zapadnięciu niniejszej uchwały.

(Do L. Bb. 1532/31).

Termin płatności kuponu	NAZWA PAPIERU	Wartość nominalna	Wartość depozytowa w złotych
2/I i 1/VII	7% obligacje meljoracyjne Państwowego Banku Rolnego, Serji bez numeru	w zł. zł. 100	65.—
2/I i 1/VII	7% obligacje meljoracyjne Państwowego Banku Rolnego, Serji II	zł. w zł. 100	65.—
	C. Listy zastawne instytucyj kredytowych prywatnych, gwarantowane przez Skarb Państwa:		
1/IV i 1/X	7% i 8% listy zast. T-wa Kred. Przem. Polskiego (Dz. U. R. P. Nr. 112, poz. 737 z 1920 r.) . .	Ł 1	20.—
	D. Listy zastawne i obligacje krajowych Towarzystw kredytu długoterminowego za zabezpieczeniem prawnem (pupilarnem), w rozumieniu p. 4, art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15/II. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 17, poz. 141).		75% ceny giełdowej
	E. Akcje Banku Polskiego	zł. 100	80.—

Papiery wartościowe, przyjmowane jako wadja i kaucje, winny być zaopatrzone w bieżący kupon.

Obwieszczenie z dnia 14 września 1931 r. („Monitor Polski" Nr. 231 z dnia 7/X. 1931) w tymże przedmiocie traci moc obowiązującą.

Przepisy niniejsze obowiązują z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) Jan Piłsudski.

---

*) Złote, parytetu określonego w art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 20 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 65).

Monitor Polski.

Nr. 74, poz. 103. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 24 marca 1932 roku o wartości jednego gramu czystego złota.

Na podstawie art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r. w sprawie zmiany ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 855) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 28 listopada 1927 r. w sprawie ustalenia trybu ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 932), ustalam na miesiąc kwiecień 1932 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Minister Skarbu:
(—) *Jan Piłsudski.*

Orzecznictwo Najwyższego Trybunału Admininistracyjnego.

Opłaty stemplowe od rachunków wystawionych przez Gminę.

Rachunek wystawiony przez gminę na należność za dezynfekcję, przeprowadzoną przez nią na żądanie Starostwa, po za jej obszarem administracyjnym, na zasadzie ustawy z dn. 25/VII. 1919 r. w przedmiocie zwalczania chorób zakaźnych (Dz. Ust. poz. 402) nie podpada pod pojęcie rachunku, o jakim mówi ustęp końcowy art. 90 ustawy o opłatach stemplowych z dn. 1/VII. 1926 r. (Dz. Ust. poz. 570).

(Samorząd miejski Nr. 7 ex 1932, str. 429).

Opłaty stemplowe od rachunków, wystawionych przez Gminę.

Rachunek wystawiony przez Zarząd rzeźni miejskiej na opłaty za korzystanie z urządzeń rzeźni nie podpada pod pojęcie rachunków, o jakich mówi ustęp końcowy art. 90 ustawy o opłatach stemplowych z dnia 1/VII. 1926 r. (Dz. Ust. poz. 570).

(Samorząd miej. Nr. 8, ex 1932 str. 499).

RÓŻNE.

Egzemplarze preliminarzy budżetowych związków komunalnych, oraz ich zestawienia zamknięć rachunkowych i t. p. dla władz nadzorczych.

W myśl wkrótce mającego się ukazać rozporządzenia o zmianie przepisów budżetowych dla związków

komunalnych, wojewodowie mają obecnie przesyłać Min. Spraw Wewnętrznych jedynie egzemplarze budżetów powiatowych związków komunalnych i miast ponad 25.000 mieszkańców. W związku z powyższem w myśl okólnika Nr. 36 Min. Spraw Wewnętrznych z dnia 21 marca 1932 r. wojewodowie mają do 15 maja każdego roku w dwóch egzemplarzach nadsyłać Min. Spraw Wewnętrznych zestawienie sum preliminarzy budżetowych związków komunalnych i wykazu uchwalonych stawek danin komunalnych, a to związków nadzorowanych w I. instancji przez wydziały powiatowe jak i przez wojewodów. Również do dnia 31 grudnia każdego roku mają wojewodowie przesyłać podobne zestawienia zamknięć rachunkowych. Do okólnika jako załączniki zostały dołączone wzory odnośnych zestawień i wykazów.

Warunkowe zawieszenie kary w postępowaniu karno-administracyjnem.

Okólnikiem Nr. 37 z dnia 24 marca 1932 r. wyjaśniło Min. Spraw Wewnętrznych, że odnośnie do przestępstw administracyjnych mają analogiczne zastosowanie postanowienia części ogólnej powszechnych kodeksów karnych. Wobec tego możliwe jest stosowanie w postępowaniu karno-administracyjnem instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary, zwłaszcza kary pozbawienia wolności, którą to karę należy zawieszać na czas od 1 roku do 2 lat. Zdaniem Min. Spraw Wewnętrznych stosowanie tej instytucji przyczyni się do zniżenia liczby żądań skierowania spraw na drogę postępowania sądowego.

Zespolenie urzędów ziemskich z województwami.

W Nr. 7 „Samorządu Miejskiego“ z r. b. na str. 425 podano wiadomość o dokonanej reorganizacji okręgowych urzędów ziemskich i poddaniu ich władzy wojewody. Ustawa z dnia 17 lutego 1932 r., na mocy której ma być dokonana ta reorganizacja, nie została jeszcze wykonana wobec nieogłoszenia dotychczas niezbędnego rozporządzenia wykonawczego. Jednak już okólnikiem z dnia 24 marca 1932 r. Nr. 39, Min. Spraw Wewnętrznych udzieliło wojewodom szeregu wskazówek co do zakresu tego zespolenia, role wojewody w urzędzie ziemskim itp. Reorganizacja ta dotyczy również i interesów miast zwłaszcza mniejszych, które zagadnienie ustroju rolnego gruntów wiejskich wchodzących w obręb miast będą miały rozstrzygane przez władzę, znającą dokładnie ich interesy i potrzeby.

Odwołania od wymiaru opłat na rzecz Państw. Funduszu Drogowego.

W związku z powstałą wątpliwością, czy odwołania od wymiarów opłat na rzecz Państw. Funduszu Drogowego rozstrzygają wojewodowie przy współudziale wydziałów wojewódzkich, czy też bez udziału tych wydziałów, — Min. Spr. Wewn. w porozumieniu z Min. Robót Publ. reskryptem z dnia 27/II. 1932 r. Nr. S. F. 989/17 wyjaśniło co następuje:

1. Art. 14, ust. 2 ustawy z 3/II. 1931 r. o Państw. Funduszu Drogowym odwołuje się do przepisów o samoistnych daninach komunalnych, ale tylko o ile chodzi o wymiar, pobór i przymusowe ściąganie opłaty. Sprawę odwołań zaś od wymiaru opłat reguluje całkowicie ustawa o Państw. Fund. Drogowym bez odwoływania się na przepisy o samoistnych daninach komunalnych. Art. 15 rzeczonej ustawy postanawia mianowicie, że odwołania rozstrzyga ostatecznie wojewoda, a w mieście Warszawie minister robót publ. Wynika stąd, że odwołania w tych sprawach powinny być załatwiane przez wojewodę bez udziału wydziału wojewódzkiego.

2. Ponieważ w myśl § 48 rozp. ministrów robót publ. i skarbu z dnia 17/III. 1931 r. (Dz. U. poz. 150) kontrola całego postępowania wymiarowego i poborowego w zakresie opłat na rzecz P. F. Dr. należy do właściwych urzędów wojewódzkich, a w urzędach tych wykonują tę kontrolę okr. dyrekcje rob. publ., przeto do nich również należy załatwianie odwołań od wymiaru tych opłat.

Związek Miast Małopolskich w sprawie projektu ustawy samorządowej.

Zarząd Związku Miast Małopolskich przedstawił Ministerstwu Spraw Wewnętrznych memorjał w sprawie projektu ustawy samorządowej, w którym wysuwa następujące tezy:

1. Ustawodawcze decyzje w sprawach samorządowych poprzedzać powinno uzgodnienie rozbieżności poglądów na istotę samorządu, jego cele i zadanie, co powinno w konsekwencji znaleźć wyraz w odpowiednich wnioskach dla zmiany Konstytucji.

2. Z chwilą odzyskania niepodległości samorząd przestał być problemem politycznym, a stał się wyłącznie i jedynie zagadnieniem prawno-administracyjnem i gospodarczem.

3. Konieczne jest ustawowe ścisłe rozgraniczenie kompetencji między administracją ogólną a samorządem.

4. Memorjał stwierdza, że podstawą działalności samorządu spełnianego przez czynnik obywatelski jest własny zakres działania, co zresztą nie ujmuje znaczenia wykonywanemu przez samorząd poruczonemu zakresowi działania.

5. Kompetencje państwowego nadzoru nad samorządem winny być, zdaniem autorów memorjału, jasno skonkretyzowane i zróżniczkowane w drodze ustawy.

6. Interes Państwa wymaga, aby zamiast projektowanej „małej ustawy samorządowej“ już obecnie zostało uchwalone i wprowadzone w życie, zunifikowane dla całego Państwa ustawodawstwo samorządowe.

7. Przy zachowaniu zasady unifikacji ustawodawstwa samorządowego powinny być wydane osobne ustawy dla: a) gromad i gmin wiejskich, b) miast, c) samorządu powiatowego, d) samorządu wojewódzkiego, a to każda z odnośną ordynacją wyborczą.

8. Konieczne jest ponadto ustawowe zdefinjowanie pojęcia związku komunalnego i jednostkowej organizacji komórki samorządowej oraz ich wzajemnego rozgraniczenia.

9. Należy wprowadzić jednolite w całem Państwie kryterjum dla wyłączenia miasta z powiatów, a to w miarę ich rozwoju kulturalnego i gospodarczego. Prawa zaś 30 miast małopolskich, które wyróżnione zostały z pośród innych, powinny być im pozostawione.

10. Należy wprowadzić do ustawy pojęcia i dopuszczalność własnych statutów miast wojewódzkich i w konsekwencji tego przyznania im praw i obowiązków władzy administracji ogólnej I-ej instancji. W szczególności zaś należy pozostawić nabyte prawo miast Krakowa i Lwowa.

11. Autorom memorjału nasunęły się pewne wątpliwości co do projektowanego sposobu rozdziału kompetencji między radą miejską a burmistrza przy zastosowaniu t. zw. systemu prezydenckiego. Sprawa ta więc powinna być przedmiotem szczegółowej dyskusji.

12. Przewidziana w projekcie ustawy ilość radnych zdaniem Związku Miast Małopolskich, jest za mała i winna wynosić w miastach do 10.000 mieszkańców — 24 radnych, do 25.000 — 36 radnych, do 50.000 — 48 radnych, od 50.000 do 100.000 po jednym radnym na każde 1.000 mieszkańców, w każdym razie nie więcej niż 80 radnych, ponad 100.000 — 100 radnych, m. st. Warszawa zaś i Łódź po 120 radnych.

13. Jako wiek dla wykonywania czynnego prawa wyborczego Związek Miast Małopolskich proponuje 24 lat, dla wykonywania biernego prawa wyborczego 30 lat.

14. Projektowany sposób powoływania zarządów miejskich, zakres ich uprawnień i kompetencje nadzoru w odniesieniu do nich, zdaniem memorjału są niezgodne z duchem myśli samorządowej.

15. Zatwierdzenie uchwał rad miejskich winno się ograniczyć do tych spraw, któremi obciążony zostanie samorząd ponad czas trwania kadencji danej rady.

16. Przy decyzji co do zasad ordynacji wyborczej dla miast powinny decydować następujące momenty:

a) wybory nie są celem samym w sobie, ale mają za zadanie danie samorządowi jak najlepszego zarządu;

b) skoro głównem zadaniem samorządu jest własny zakres działania, przeto z tego właśnie punktu widzenia powinno być przeprowadzone powołanie do zarządu czynnika obywatelskiego;

c) system wyborczy powinien być łatwy i prosty, przez to dla wszystkich dostępny;

d) nie może on być systemem politycznym;

e) powinna być zeń wyłączona proporcjonalność z uwagi na doświadczenie poczynione w tym kierunku w b. Kongresówce;

f) z uwagi na gospodarczy charakter samorządów decydujący głos w sprawach jego gospodarki winni mieć przedewszystkiem ci, którzy ponoszą nań świadczenia. Idea samorządu jest sprzeczna z pojęciem gospodarki na cudzy rachunek;

g) w zasadzie memorjał wypowiedział się za podziałem miast na szereg kół reprezentujących poszczególne interesy społeczne i zawodowe, ścierające się wzajemnie na terenie danego miasta, a to każde o równej ilości mandatów. W ramach każdego koła odbywały się wybory bezwzględną ilością głosów.

Wykładnia niektórych postanowień ustawy przeciwalkoholowej.

Ministerstwo Spr. Wewn. w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Sprawiedliwości okólnikiem Nr. 33 z 10/III. br. podało do wiadomości i stosowania wykładnię niektórych postanowień ustawy przeciwalkoholowej:

1. W myśl postanowień art. 2 ust. 1 ustawy ograniczenia z art. 3 dotyczące ilości miejsc detalicznej sprzedaży napojów alkoholowych odnoszą się tylko do sprzedaży i podawania tych napojów w lokalach i miejscach publicznych, a więc nie są niemi objęte bufety ze sprzedażą tych napojów znajdujące się w lokalach zamkniętych, o ściśle ograniczonym dostąpie, wyłącznie dla członków, jak np. bufety klubowe, związkowe itp.

2. Miejsca detalicznej sprzedaży napojów alkoholowych wykonywane w restauracjach kolejowych I i II kl. i w kasynach wojskowych, jako niewyszczególnione w art. 3 ustawy, są tem samem włączone do ustalonej ogólnej liczby 20.000 miejsc detalicznej sprzedaży napojów alkoholowych.

3. Art. 3 ustawy ma bezsprzecznie na myśli miejsca stałej sprzedaży napojów alkoholowych.

4. Postanowienia art. 4 ust. c. nie przewidają żadnych wyjątków dla kasyn urzędniczych, mieszczących się w obrębie zabudowań fabrycznych a zatem nie mogą być wydawane zezwolenia na sprzedaż i podawanie napojów alkoholowych w takich kasynach.

5. Wprowadzony w drodze powszechnego głosowania całkowity zakaz sprzedaży napojów alkoholowych na terenie danej gminy obejmuje także zakaz sprzedaży tych napojów w restauracjach i bufetach na stacjach kolejowych.

6. Nieprzeprowadzenie w terminie wyznaczonym w art. 25 ustawy rewizji i niepoddanie ponownemu głosowaniu uchwał o całkowitym zakazie sprzedaży napojów alkoholowych, powziętych w swoim czasie na podstawie ustawy z r. 1920, powoduje ich wygaśnięcie.

7. O przeprowadzonej w wykonaniu art. 25 rewizji odnośnych uchwał obowiązane są władze gminne zawiadomić właściwe władze skarbowe. W przeciwnym razie uważa się powzięte na podstawie dawnej ustawy przeciwalkoholowej uchwały o całkowitym zakazie sprzedaży napojów alkoholowych za wygasłe.

8. Koncesje cofnięte wskutek wprowadzonego całkowitego zakazu sprzedaży napojów alkoholowych uważa się za wygasłe.

9. W wypadku połączenia dwóch lub więcej gmin, z których w jednej obowiązuje zakaz sprzedaży napojów alkoholowych, w drugiej zaś taki zakaz nie obowiązuje, powinna być powzięta ponowna uchwała w sprawie wprowadzenia zakazu na całym obszarze nowoutworzonej gminy.

10. Do zakresu działania komisji do walki z alkoholizmem należy opinjowanie w sprawie umieszczania zakładów detalicznej sprzedaży napojów alkoholowych z wyszynkiem w lokalach nie odpowiadających postanowieniom art. 5 ust. 1 ustawy przeciwalkoholowej.

11. Rozlokowanie miejsc detalicznej sprzedaży napojów alkoholowych w poszczególnych miastach i gminach wiejskich, a więc także przenoszenie zakładów detalicznej sprzedaży tychże napojów z jednego do drugiego lokalu w obrębie danego miasta lub gminy wiejskiej wymaga opinji powiatowych organów kolegjalnych względnie komisji do walki z alkoholizmem.

12. Zakres działania delegatów komisji do walki z alkoholizmem i ich stosunek do władz i organów skarbowych opiera się na dotychczasowych przepisach, które nie zostały zniesione.

Informowanie organów policji państw. o karalności.

Zgodnie z § 3 i 4 rozp. Ministra Sprawiedl. z 8/VIII. 1931 w sprawie rejestracji skazanych (Dz. U. poz. 566) sądy obowiązane są wysyłać poszczególnym gminom informacje o osobach skazanych, w obrębie tych gmin zamieszkałych. Ponieważ informacje te są niezbędne organom Policji Państ. przy obserwacji miejscowych elementów przestępczych. Ministerstwo Spr. Wewn. okólnikiem Nr. 32 z 14/III. r. b. zaleciło, aby zarządy gmin miejskich i wiejskich odnośne materjały otrzymane z sądów po wykorzystaniu we własnym zakresie udzielały do wglądu najbliższym jednostkom P. P.

Kompetencje komisarzy rządowych i tymczasowych zarządów w samorządach w sprawach zaciągania i konwersji pożyczek.

Min. Spr. Wewn. pismem z 17 marca 1932 r. Nr. S. S. 72/2/1 udzieliło Polskiemu Bankowi Komunalnemu wyjaśnień odnośnie do uprawnień komisarzy rządowych w b. zaborze rosyjskim, w gminach miejskich na obszarze województw wschodnich oraz powiatowych związkach komunalnych województw centralnych i wschodnich — dotyczących kompetencji w sprawach zaciągania i konwersji pożyczek.

O ile chodzi o obszar województw południowych, inna jest sytuacja prawna w powyższych sprawach m. Lwowa i Krakowa, inna zaś w pozostałych miastach. Co do tych ostatnich zaciąganie wszelkich pożyczek zastrzeżone jest wprawdzie kompetencji rady miejskiej wzgl. rady gminnej (§ 26 lit. d. ustawy krajowej z 13/III. 1889 r. Dz. U. Kr. Nr. 24 i § 25 lit. d. ustawy krajowej z 3/VII. 1896 r. Dz. U. Kr. Nr. 51), z pod zakresu działania tymczasowego zarządu wyłączone są jednakowoż nie wszystkie sprawy zaciągania pożyczek, lecz tylko w takich razach, gdy chodzi o zobowiązanie, które wraz z długami gminy już istniejącemi przewyższa roczne dochody gminy, a ponadto, gdy pożyczka wymaga obciążenia majątku gminnego (§ 112 w zestawieniu z § 102 ustawy krajowej z 13/III. 1889, oraz § 109 w zestawieniu z § 98 ustawy z 3/VII. 1896). Z tego wynika, że tymczasowy zarząd gminy może zaciągać pożyczki, może również przeprowadzać konwersje pożyczek krótkoterminowych na długoterminowe z zastrzeżeniami, że: 1) powstałe stąd zobowiązanie nie przekroczy normy, o której mowa w cyt. wyżej przepisach ustawowych; 2) że pożyczki wzgl. jej konwersja nie będzie wymagała hipotecznego obciążenia nieruchomości miejskich. Warunki te przekreślają prawie praktyczną możność przeprowadzenia przez wymienione zarządy konwersji pożyczki krótkoterminowej na długoterminową. Poza tem nie ulega wątpliwości, że zarząd tymczasowy ma zupełnie swobodną rękę w zakresie omawianych operacji kredytowych, gdy istnieje zatwierdzona przez właściwą władzę nadzorczą uchwała rady miejskiej, upoważniająca burmistrza, magistrat wzgl. naczelnika gminy do zaciągnięcia do określonej wysokości pożyczki długoterminowej.

Co do miast Lwowa i Krakowa, to funkcjonujące w tych miastach tymczasowe rady miejskie i tymczasowe zarządy mogą korzystać z pełni praw, przysługujących w sprawach rozważanych normalnym organom miasta z uwagi na brak ograniczeń kompetencyjnych w § 112 statutu m. Lwowa z 14/X. 1870 r. (Dz. U. Kr. Nr. 79) i § 53 statutu m. Krakowa z 6/X. 1901 r. (Dz. U. Kr. Nr. 108). Dodać należy, że w jednem i drugiem mieście do konwersji pożyczki potrzebna jest uchwała tymczasowej rady miejskiej, do podpisania zaś skryptu dłużnego powołany jest prezydent miasta oraz ponadto we Lwowie trzej (§ 55 statutu m. Lwowa), a w Krakowie dwaj członkowie (§ 86 statutu m. Krakowa) tymczasowej rady miejskiej, przez nią wyznaczeni.

W końcu powyższe pismo Ministerstwa zawiera wyjaśnienia dotyczące związków komunalnych na obszarze województw południowych i województw wschodnich.

W sprawie wykonania art. 12 rozp. Prez. R. P. o granicach Państwa.

W myśl tego art. cudzoziemcy, cudz. osoby prawne oraz osoby prawne krajowe, których zarząd jest cudz. mogą nadal zatrzymać własność nieruchomości, nabytej w drodze spadkobrania na podstawie aktów zdziałanych na wypadek śmierci, jedynie na zasadzie zezwolenia, o ile nie są jednocześnie spadkobiercami ustawowymi. W razie nieuzyskania takiego zezwolenia, nieruchomość ulegnie przymusowej sprzedaży, o ile w ciągu roku nie zostanie pozbyta przez właściciela dobrowolnie. W zwiazku z tem Ministerstwo Spr. Wewn. okólnikiem Nr. 35 z 19/III. r. b. zarządziło zaprowadzenie przez powiatowe władze administracji ogólnej ewidencji wypadków, do których wspomniany przepis ustawy ma zastosowanie. W szczególności chodzi o zbieranie danych oraz informowanie zainteresowanych osób (spadkobierców), do których odnosi się ust. 1. p. b) art. 12 o treści tego przepisu i potrzebie wykonania jego warunków.

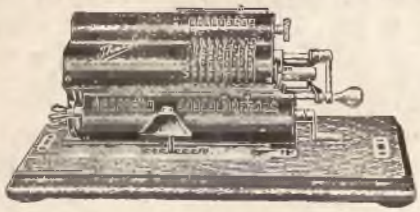
Wspomniany powyżej wykaz ewidencyjny ma obejmować: 1) imię, nazwisko i narodowość osoby (względnie nazwę osoby prawnej), otrzymującej w drodze spadku nieruchomości w pasie granicznym; 2) miejsce pobytu (zamieszkania) i przynależność państwową spadkobiercy, a jeżeli chodzi o osobę prawną, przynależność państwową członków zarządu i siedzibę zarządu; 3) imię i nazwisko spadkobierców, ich przynależność państwową i dotychczasowe miejsce zamieszkania; 4) rodzaj nieruchomości będącej przedmiotem spadku i bliższe jej określenie pod względem położenia (miejscowość, gmina, powiat, województwo) obszaru, rodzaju posiadanych urządzeń głównych (fabrycznych i pomocniczych, zabudowań itp. oraz inne dane, dotyczące tej nieruchomości) n. p. stosunków gospodarczych, zatrudnionych pracowników i inne; 5) wzmianka, czy spadkobiercy zostali poinformowani o treści art. 12 rozp. o granicach państwa (ich podpis, względnie innego rodzaju pokwitowanie).

Szyldy notarjuszów nie podlegają podatkowi od szyldów.

Wobec nasuwających się wątpliwości czy szyldy notarjuszów podlegają komunalnemu podatkowi od szyldów, przewidzianemu w art. 17 ustawy z 11/VIII. 1925 r. o tymczas. ureg. fin. komunaln., zwrócono się do Min. Spr. Wewn. o wyjaśnienie. Trudność rozstrzygnięcia tej kwestji powstała stąd, że z jednej strony ustawa notarjalna traktuje notarjuszów jako urzędników państwo-

wych i nadaje ich czynnościom charakter urzędowy, z drugiej strony spełniają oni czynności dotyczące stosunków prywatno-prawnych i nie pobierają wynagrodzenia ze Skarbu Państwa, lecz od klientów. Ponieważ notarjusz jest osobiście materjalnie zainteresowany, o ile chodzi o ściągnięcie jak najliczniejszej klienteli i szyldy bezwątpienia oddają mu pod tym względem usługę — możnaby dojść do wniosku, że nałożenie wspomnianego podatku może mieć miejsce.

Stanowiska tego nie podzieliło Min. Spr. Wewn., które w porozumieniu z Min. Skarbu wyjaśniło, że szyldy notarjuszów nie podlegają podatkowi od szyldów przewidzianemu w art. 17 ustawy o tymcz. ureg. fin. komunal., (Dz. U. poz. 747), ponieważ według ustawy notarjalnej z 14/IV. 1866 r., a właściwie według art. 17 tejże ustawy (ros. Zb. Pr. Tom XVI — część pierwsza wydanie 1892 r.) notarjusze są urzędnikami państwowemi, zatem szyldy notarjuszów należy traktować narówni z szyldami urzędów państwowych, które w myśl powołanego art. nie podlegają opodatkowaniu.

„THALES“
do wszelkich działań rachunkowych

JÓZEF GŁOGOWIECKI

KRAKÓW, RYNEK GŁÓWNY 43 A-B

TELEFON NR. 156-58. — P. K. O. NR. 150.171.

SKŁAD MASZYN DO PISANIA

Underwood ✶ Remington ✶ Smith Premier ✶ Smith Bross ✶ Underwood i Remington Portable

Najdogodniejsze warunki spłat. Pokaz bez obowiązku kupna.

MIEJSKI DOM WYCIECZKOWY

W KRAKOWIE, ALEJA 3-go MAJA. TEL. 181-80

Dom służy w pierwszym rzędzie na pomieszczenie wycieczek szkolnych, mogą jednakowoż z niego korzystać wycieczki młodzieży pozaszkolnej, nauczycielskie, szkół akademickich, członków towarzystw turystycznych, oraz instytucyj odbywających wycieczki turystyczne, wreszcie drużyny i zespoły wędrowne uczniów, oraz pojedynczy uczniowie odbywający wycieczki piesze, wioślarskie, narciarskie, kolarskie itp.

Miejski Dom Wycieczkowy zbudowano w najpiękniejszej dzielnicy Krakowa, w sąsiedztwie Parku Dra Jordana, z wspaniałym widokiem na kopiec Kościuszki, w odległości 10 minut pieszej drogi od Rynku Głównego, przy linji tramwajowej Nr. 4.

Przy budowie uwzględniono wymagania nowoczesnego budownictwa i higjeny, obfitość zaś słońca i światła, obszerne sypialnie, dobra wentylacja, łóżka sprężynowe z materacami zapewniają należyty wypoczynek.

Z domu wycieczkowego można korzystać również i w porze zimowej, a to ze względu na centralne ogrzewanie. Pozatem dom posiada bieżącą ciepłą i zimną wodę, zarówno w umywalniach, jakoteż i w sali natrysków.

Cena za dobę dla wycieczek szkolnych z Rzeczypospolitej oraz dla wycieczek szkolnych z zagranicy narodowości polskiej wynosi 80 gr. Drużyny i zespoły wędrowne uczniów, względnie pojedynczy uczniowie z Rzeczypospolitej lub Polonji zagranicznej płacą za nocleg po 1·00 zł., nauczycielstwo po 1·20 zł., wszyscy zaś inni po 3·00 zł. Wycieczki z zagranicy niepolskiej narodowości płacą od zł. 1·50 do 5 zł. W należytości mieści się opłata za pościel, służbę, światło, opał i wodę. Natryski dla młodzieży szkolnej bezpłatnie, dla innych osób 50 gr.

Dom posiada 19 sypialń zbiorowych, na łączną ilość 200 łóżek. Na każdem piętrze świetlica, względnie odpowiednio urządzony hall.

Wycieczki reflektujące na pobyt w Miejskim Domu Wycieczkowym winny zabezpieczyć nocleg na 14 dni naprzód, oznaczając dokładnie dzień i godzinę przybycia, nazwisko prowadzącego wycieczkę, liczbę i płeć uczestników, miejscowość, oraz charakter i cel wycieczki. Po zabezpieczeniu terminu w zarządzie domu, należy przesłać odpowiednią zaliczkę do Kasy miejskiej.

Wycieczki liczące mniej niż 10 uczestników oraz samotni zgłaszać się mogą u zarządcy domu bez poprzedniego zgłoszenia, nie później jednak, niż do 16-tej godziny danego dnia. Późniejsze zgłoszenie na nocleg będzie uwzględnione tylko wyjątkowo, w miesiącach zimowych nawet te wycieczki zgłaszać należy przynajmniej na 24 godziny naprzód.

Miejski Dom Wycieczkowy w porozumieniu z T. S. L. dostarcza za minimalną opłatą fachowych przewodników po Krakowie.

Wycieczki mogą na żądanie otrzymać na miejscu śniadanie po cenie własnych kosztów. Obiadów i kolacyj nie wydaje się.

Informacyj udziela odwrotną pocztą Zarząd Miejskiego Domu Wycieczkowego w Krakowie, przy Alei 3-go Maja w Oleandrach, telefon 181-80.

„CARO“

SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ
POPIERA I PROWADZI HANDEL BYDŁEM, MIĘSEM I PRZETWORAMI ZWIERZĘCEMI

KRAKÓW, ULICA RZEŹNICZA L. 33.

ODDZIAŁ: KRAKOWSKA KASA TARGOWA TELEF. 115-25.

Nakładem Gminy stoł. król. miasta Krakowa. — Czcionkami Drukarni Muzeum Przemysłowego w Krakowie, ulica Smoleńska Nr. 9

Nr. 5. Kraków, dnia 31 maja 1932 r. Rocznik LIII.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

STOŁ. KRÓL. MIASTA KRAKOWA.

ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI: Kraków Magistrat, Biuro Prezydjalne. Telefon 125-05.

PRENUMERATA: roczna wynosi 12 zł. (z przesyłką pocztową 14 zł.) cena jednego egzemplarza wynosi 1 zł.

Rozsprzedaż Dziennika oraz przyjmowanie zgłoszeń na prenumeratę uskuteczniają: Dziennik Podawczy Magistratu. — Księgarnia Krzyżanowskiego, Kraków, Rynek Gł. A—B. — Księgarnia L. Frommera, Kraków, ul. Florjańska L. 39.

TREŚĆ NUMERU:

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

L. IV. Org. 23/1932.

Opłata gminna za wyciąg z rejestru mieszkańców.

OBWIESZCZENIE

Magistratu stoł. król. miasta Krakowa

z dnia 14 maja 1932 r.

1) Magistrat stoł. król. miasta Krakowa podaje do wiadomości, że w myśl uchwały Rady miejskiej z dnia 26 kwietnia 1932 r. powziętej po myśli § 30 punkt 8 Rozporządzenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 16 września 1930 r. Dz. U. R. P. 84, poz. 853, aż do czasu uchwalenia regulaminu dla Miejskiego Urzędu Ewidencji Ludności przewidzianego w § 46 powyższego rozporządzenia, ustanowiono opłatę gminną za wystawianie wyciągu z rejestru mieszkańców w wysokości zł. 10 wliczając w to opłatę od podania.

2) Prezydent miasta w razie dołączenia do podania świadectwa niezamożności może obniżyć powyższą opłatę do 50% t. j. do zł. 5.

Prezydent miasta:
wz. *Witołd Ostrowski.*

L. VII. Przep. porz. 23/32.

OBWIESZCZENIE

Magistratu stoł. król. miasta Krakowa

z dnia 28 maja 1932 r.

Na podstawie § 102 lit. a. Statutu gminnego Magistrat podaje do powszechnej wiadomości ogłoszone w Krakowskim Dzienniku Wojewódzkim Nr. 9, poz. 63 z dnia 15 maja 1932

ROZPORZĄDZENIE

Prezydenta miasta

z dnia 19 listopada 1931 r.

o wywozie popiołu, śmieci i odpadków domowych.

Na podstawie uchwały Rady miasta z dnia 19 listopada 1931 r., powziętej na zasadzie § 60 ustęp 30 Statutu gminnego tudzież § 14 Statutu oraz art. 1 punkt 4 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 16 marca 1928 r. o usuwaniu nieczystości i wód opadowych (Dz. U. R. P. Nr. 32 poz. 311) zarządzam co następuje:

§ 1.

Składanie i usuwanie popiołu, śmieci domowych i odpadków odbywa się w Krakowie według systemu, polegającego na zastosowaniu odpowiednich skrzynek przeznaczonych do składania popiołu i śmieci, na zastosowaniu specjalnych samochodów, służących do odwozu oraz na prowadzeniu akcji przez Zakład czyszczenia miasta według niżej podanych zasad.

§ 2.

Popiół, śmieci domowe i odpadki należy składać w osobnych na ten cel przeznaczonych skrzynkach, wykonanych według typu oznaczonego przez Magistrat, a przystosowanego do sposobu i urządzeń, służących do wywozu popiołu, śmieci i odpadków.

W tym celu należy w każdej realności, położonej na obszarze miasta utrzymywać przepisane skrzynki w ilości, odpowiadającej zapotrzebowaniu.

Urządzenie i utrzymywanie innych zbiorników oraz składanie w nich popiołu, śmieci i odpadków jest zakazane.

§ 3.

W skrzynkach wolno składać tylko popiół, śmieci i odpadki, nie dające się spalić. Natomiast śmieci i odpadki, nadające się do spalenia winny być spalane w piecach domowych przez odnośnych lokatorów.

Składanie w skrzynkach przedmiotów, które z uwagi na swoje właściwości fizyczne lub chemiczne mogłyby wpłynąć ujemnie na całość skrzynek, jest zakazane. Przedmioty te, jak również ziemię, gruz itd. oraz znaczniejsze ilości słomy, odpadków drzewnych, szmat itp. przedmioty, których spalenie w piecach domowych jest ze względów ogniowych niedozwolone należy składać osobno i bezzwłocznie z realności usuwać na miejsca na ten cel przez Magistrat przeznaczone.

Obowiązek osobnego składania i usuwania tych przedmiotów spoczywa na osobach, które spowodowały ich nagromadzenie, względnie na właścicielu realności.

§ 4.

Skrzynki na popiół powinny być ustawiane z reguły w podwórzu w miejscu łatwo dostępnem, w razie potrzeby na podłożach i możliwie pod zadaszeniem. Skrzynki te mają być utrzymane w należytym stanie, co pewien czas należy je oczyszczać, a w miarę potrzeby odświeżać farbą pokostową tak, aby zewnętrzna strona skrzynek przedstawiała się czysto.

Skrzynki, które skutkiem zużycia lub zepsucia stały się niezdatne do użytku należy usunąć, a w ich miejsce wstawić nowe.

§ 5.

Usuwanie popiołu, śmieci domowych i odpadków składanych w skrzyniach przeprowadza z reguły w całem mieście Magistrat przez Zakład czyszczenia miasta, który dokonywa perjodycznego odwozu w terminach oznaczonych przez Magistrat.

Należytości za wywóz wymierzane są według każdocześnie obowiązującej taryfy. Do zapłaty tych należytości obowiązani są właściciele realności.

§ 6.

Z akcji systematycznego wywozu prowadzonej przez Zakład czyszczenia miasta wyłączone są:

a) budynki wojskowe, przeznaczone na cele wojskowe, zakłady przemysłowe z tem, że o ile w zakładach tych znajdują się mieszkania, to składanie i usuwanie popiołu, śmieci i odpadków odbywać się ma normalnie, tj. według przepisów §§ 2—5;

b) realności położone w Dzieln. IX.—XXII., które nie są urządzone po miejsku, względnie, które są położone w obrębie dzielnic lub przy ulicach, posiadających charakter wiejski;

c) realności, których właściciele uzyskają w drodze wyjątkowej zezwolenie Magistratu na wywożenie popiołu, śmieci i odpadków własnemi środkami.

We wszystkich powyższych przypadkach zainteresowani właściciele lub administratorzy, względnie zarządcy odnośnych budynków mają postarać się o zatwierdzenie przez Magistrat sposobu wywozu oraz miejsca projektowanego na składanie wywożonego materjału. Osoby te mają nadto obowiązek przestrzegania wszelkich warunków i zarządzeń Magistratu w związku tem wydanych.

§ 7.

Niestosujący się do powyższych przepisów karani będą na podstawie postanowień art. 12 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 311) oraz § 60 ustęp 30 Statutu gminnego miasta Krakowa przy zastosowaniu Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 stycznia 1924 r. Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 89.

§ 8.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Magistratu z dnia 30 stycznia 1930 r. L. 38191/29.

Prezydent miasta:

Władysław Belina-Prażmowski w. r.

L.: Myto 52/32/B.

OBWIESZCZENIE.

Magistatu stoł. król. m. Krakowa

z dn. 31 maja 1932 r.

Na podstawie § 102 lit. a Statutu gminnego Magistrat podaje do powszechnej wiadomości ogłoszone w Krakowskim Dzienniku Wojewódzkim Nr. 4 z dnia 1 marca 1932 r.

Rozporządzenie

Rady miasta z dnia 19 października 1931 r. L. Myto 52/32/B zatwierdzonej reskryptem Pana Wojewody Krakowskiego z dnia 30 listopada 1931 r. L. SM. XIV—123, na mocy którego Gmina miasta Krakowa pobierać będzie w roku budżetowym 1932/33 opłaty mytnicze w następującej wysokości:

1) od zwierząt domowych, idących luzem po 10 gr.
2) od zwierząt domowych w zaprzęgu „ 40 „

Wymienione opłaty pobiera się tylko przy przekroczeniu stacji mytniczej (rogatki) w kierunku miasta. Od opłat mytniczych uwolnione są zaprzęgi przewidziane w art. 8 ustawy o Państwowym Funduszu Drogowym z dnia 3/II. 1931 r. poz. 81 Nr. 16 Dz. U. R. P.

O tem zawiadamia się strony interesowane.

Prezydent miasta:

Władysław Belina-Prażmowski w. r.

OKÓLNIK Nr. 17.

Prezydenta miasta z dnia 23 maja 1932 r. Nr. Prez. R. 78/32 w sprawie zakupów zagranicznych.

Niniejszem podaję do wiadomości reskrypt Urzędu Wojewódzkiego w Krakowie, uchwałę Komitetu ekonomicznego Ministrów oraz instrukcję ogólną dotyczące zakupów zagranicznych z poleceniem zastosowania się i przestrzegania.

Urząd Wojewódzki Krakowski.
Wydział Samorządowy.

Nr. SF. II.-7-6/32.

Okólnik Nr. 21 w sprawie
zakupów zagranicznych.

Do
Wszystkich Panów Przewodniczących Tymczasowych Wydziałów Powiatowych na obszarze Województwa krakowskiego
i Magistratów miast Krakowa, Tarnowa, Nowego Sącza, Białej i Jaworzna.

Przesyłam odpis uchwały Komitetu Ekonomicznego Ministrów z dnia 19 marca b. r. oraz instrukcji w sprawie zakupów zagranicznych, dokonywanych przez instytucje państwowe, która ma również zastosowanie (p. 2 uchwały Komitetu Ekonomicznego oraz reskrypt z dnia 9/IV. 1932 r. Nr. SG. 830/1/Tjn./32) do zakupów dokonywanych przez instytucje samorządowe.

Proszę Pana Przewodniczącego (Magistrat) o ścisłe przestrzeganie zasad, podanych w instrukcji, przyczem proszę Panów Przewodniczących o dopilnowanie podległych im związków komunalnych, by stosowały się do tej instrukcji.

Równocześnie zwracam uwagę, że poprzednio wydane okólniki w tej sprawie dotyczące popierania poszczególnych gałęzi przemysłu krajowego, jak również regulujące szczegółowo tok postępowania przy dokonywaniu zakupów zagranicznych obowiązują nadal.

Kraków, dnia 9 maja 1932 r.

Za Wojewodę:
Osiecki
Naczelnik Wydziału.

Nr. K. E. 25-1/5.

Uchwały
Komitetu Ekonomicznego Ministrów powzięte na 5-em posiedzeniu w dniu 19 marca 1932 r.

(Punkt 1 i 2 opuszcza się, jako nie należące do przedmiotu).

3. W sprawie zakupów zagranicznych.

Komitet Ekonomiczny Ministrów uchwala:

1) Komitet Ekonomiczny Ministrów uchwala poniżej podaną instrukcję ogólną zakupów zagranicznych przez wszystkie instytucje państwowe.

2) Komitet Ekonomiczny Ministrów poleca Ministrowi Spraw Wewnętrznych zastosowanie w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu postanowień powyższej instrukcji do zakupów zagranicznych dokonywanych przez instytucje samorządowe.

3) Wykonanie niniejszej uchwały poleca się Ministrowi Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych.

Instrukcja ogólna w sprawie zakupów zagranicznych.

§ 1.

Nabywanie przez wszystkie instytucje państwowe (władze centralne, podległe im urzędy, przedsiębiorstwa państwowe skomercjalizowane i nieskomercjalizowane, oraz wszelkie inne instytucje państwowe) przedmiotów pochodzenia zagranicznego może się odbywać wyłącznie z zachowaniem przepisów zawartych w niniejszej instrukcji.

§ 2.

Jako zakup przedmiotu pochodzenia zagranicznego należy zasadniczo uważać nabycie surowców, półfabrykatów, wyrobów gotowych oraz innych materjałów pochodzących częściowo lub w całości z poza obszaru Rzeczypospolitej Polskiej, choćby nawet były nabyte w kraju.

§ 3.

Minister Przemysłu i Handlu na wniosek zainteresowanego Ministra ustali, że zakup niektórych przedmiotów pochodzenia zagranicznego nie podlega przepisom niniejszej instrukcji.

§ 4.

Minister Przemysłu i Handlu orzeka, jakie przedmioty, wyrabiane w całości lub częściowo z surowców i półfabrykatów pochodzenia zagranicznego mogą być uważane za przedmioty pochodzenia krajowego.

§ 5.

Przy zawieraniu umów z dostawcami przedmiotów pochodzenia krajowego należy bezwarunkowo umieszczać klauzulę obowiązującą dostawców do wykonania dostarczanych przedmiotów wyłącznie z surowców i półfabrykatów pochodzenia krajowego. Wyjątki od powyższego przepisu są dopuszczalne zgodnie z postanowieniami § 4.

§ 6.

W razie uzasadnionej konieczności zakupienia przedmiotów pochodzenia zagranicznego z wyjątkiem wyłączonych w myśl § 3. powinna zainteresowana instytucja państwowa przed zawarciem umowy zwrócić się do Ministerstwa Przemysłu i Handlu w trybie, który ustali Minister Przemysłu i Handlu, z wnioskiem o wyrażenie zgody na dokonanie zakupu.

Dopiero po uzyskaniu zgody Ministerstwa Przemysłu i Handlu może zainteresowana instytucja przystąpić do zakupu, jakoteż wystąpić z ewentualnym wnioskiem do Ministerstwa Skarbu o przyznanie ulg celnych, o ile one przysługują, względnie do Ministerstwa Przemysłu i Handlu o pozwolenie na przywóz towarów reglamentowanych.

§ 7.

Zakupywane przedmioty pochodzenia zagranicznego powinny zasadniczo pochodzić z krajów, z któremi Polska posiada uregulowane stosunki handlowe. W razie konieczności zakupu w innych krajach należy tę okoliczność uzasadnić we wniosku do Ministerstwa Przemysłu i Handlu, zgłoszonym w myśl § 6.

§ 8.

Sprawy nieuzgodnione przedstawia Minister Przemysłu i Handlu Komitetowi Ekonomicznemu Ministrów do decyzji.

§ 9.

Ewidencje zakupów zagranicznych prowadzi Ministerstwo Przemysłu i Handlu i co trzy miesiące przedstawia Komitetowi Ekonomicznemu Ministrów.

§ 10.

Nadzór nad przestrzeganiem niniejszej instrukcji powierza się poszczególnym Ministrom, każdemu w zakresie jego działania.

OKÓLNIK Nr. 19.

Prezydenta miasta z dnia 30 maja 1932 Nr. Prez. Zarz. og. 65/32 w sprawie asygnowania poborów służbowych pracownikom miejskim.

Zdarzają się wypadki, że pracownikom Zakładów i Instytucyj miejskich, przydzielonym do Magistratu, asygnuje i wypłaca się pobory służbowe (wynagrodzenia) nadal z funduszów tych Zakładów względnie Instytucyj, mimo, że pracownicy ci od szeregu miesięcy i dłużej tam nie pełnią służby.

Również zachodzą podobne wypadki odnośnie do pracowników Magistratu, przydzielonych do Zakładów i Instytucyj miejskich.

Ze względów budżetowych zarządzam, aby Wydziały, Biura i Urzędy Magistratu, oraz Zakłady i Instytucje miejskie, zamieszczały na swych miesięcznych listach płacy tylko tych pracowników, którzy w danym miesiącu rzeczywiście służbę tam pełnią. Wyjątki od tej zasady nastąpić mogą tylko na pisemne zarządzenie przy wskazaniu funduszu, z jakiego płaca (wynagrodzenie) ma być pokrywana.

OKÓLNIK NR. 20.

Prezydenta miasta z dnia 31 maja 1932 r. Nr. Prez. Zarz. og. 45/32 w sprawie asygnowania i kontrolowania rachunków Zakładów miejskich.

W celu należytej kontroli dysponowania kredytami z poszczególnych działów budżetu zarządzam, że wszelkie rachunki Zakładów miejskich, tj. Gazowni, Elektrowni, Wodociągu, przesyłane przez te Zakłady Miejskiej Izbie Obrachunkowej dla pokrycia rachunków z odnośnych działów budżetu, mają być przed ostatecznem ich załatwieniem przedkładane przez miejską Izbę Obrachunkową właściwym Wydziałom, które obowiązane są rachunki skontrolować, ewentualnie uznać — i wyjednać dotyczącą decyzję resortowego Członka Prezydjum miasta i następnie zwrócić Miejskiej Izbie Obrachunkowej z zarządzeniem pokrycia rachunkowego.

OKÓLNIK NR. 21.

Prezydenta miasta z dnia 1 czerwca 1932 r. L. Prez. 10.066/31 w sprawie mieszkań służbowych pracowników miejskich.

Tymczasowa Rada miejska na posiedzeniu w dniu 31 maja 1932 r. uchwaliła co następuje:

1) Za mieszkania służbowe uważać należy mieszkania przydzielone przez Gminę m. Krakowa pracownikom miejskim:

a) dla wykonywania czynności służbowych, związanych z danym gmachem,

b) ze względu na szczególny charakter czynności służbowych, wymagających zajmowania mieszkania w ściśle określonym gmachu.

Wszystkie inne mieszkania otrzymywane przez pracowników miejskich od Gminy m. Krakowa w naturze nie mają charakteru mieszkań służbowych.

Sprawę mieszkań reprezentacyjnych normują osobne przepisy.

2) Rozmiar mieszkań służbowych nie może przenosić z reguły dla urzędników 5 pokoji z kuchnią i z przynależnościami, dla niższych pracowników 1 pokoju z kuchnią i z przynależnościami.

3) Upoważnia się Prezydenta miasta do przydzielania mieszkań służbowych pracownikom miejskim w granicach niniejszej uchwały.

4) Urzędnicy i niżsi pracownicy m. zajmujący mieszkania służbowe nie otrzymują dodatku mieszkaniowego z wyjątkiem tercjanów pełniących obowiązki dozorców domowych.

W miejskich budynkach szkół powszechnych, w których niema mieszkań służbowych, tercjanie pełniący obowiązki dozorców domowych otrzymują za ich pełnienie ekwiwalent w gotówce w wysokości połowy dodatku mieszkaniowego.

Robotnicy dzienni w razie przydziału mieszkania służbowego otrzymują je bezpłatnie.

5) Mieszkania obecnie zajmowane przez pracowników miejskich, które nie pokrywają się z pojęciem mieszkań służbowych, ustalonem w myśl niniejszej uchwały, należy uważać za mieszkania czynszowe, co do których należy ustalić warunki najmu.

6) Koszty ogrzewania i oświetlenia mieszkań służbowych ponoszą pracownicy miejscy, korzystający z przydzielonych im pomieszczeń z wyjątkami określonymi w punktach 8), 9) i 11).

7) Bezpłatne używanie gazu dla celów gospodarstwa domowego jest niedopuszczalne.

8) Pracownicy niżsi w przypadkach przydziału mieszkań służbowych mają prawo do bezpłatnego opału i oświetlenia w wysokości określonej w punktach 10) i 11).

9) Pracownicy miejscy, którzy dotychczas mają zastrzeżone w dekretach nominacyjnych świadczenia w naturze, otrzymują je nadal przy uwzględnieniu punktu 7), w wysokości określonej w punktach 10) i 11).

10) Deputat opałowy i oświetleniowy elektryczny dla pracowników miejskich wymienionych w punkcie 8) i w punkcie 9), a dostarczony na koszt Gminy m. Krakowa, nie może przekraczać norm następujących:

dla	V.	grupy	upos.	80	ct. węgla	7%	drzewa	600	KW	rocznie
„	VI.	„	„	70	„ „	7%	„	520	„	„
„	VII.	„	„	60	„ „	7%	„	450	„	„
„	VIII.	„	„	50	„ „	7%	„	350	„	„
„	IX.	„	„	40	„ „	7%	„	300	„	„
„	X.	„	„	30	„ „	7%	„	220	„	„
„	XI.	„	„	30	„ „	7%	„	150	„	„
„	XII.	„	„	30	„ „	7%	„	150	„	„
od	XIII.	do	XVI.	25	„ „	7%	„	100	„	(niż. prac.)

Nadwyżkę energji elektrycznej ponad przyznaną normę winien pracownik pokrywać z własnych funduszów.

11) Deputat naftowy mają otrzymywać tylko ci pracownicy, którzy posiadają mieszkania służbowe bez instalacji elektrycznej, a to w ilości 5 litrów miesięcznie dla urzędników i 3 litrów miesięcznie dla niższych pracowników.

12) Przyznanie bezpłatnego światła nie zawiera w sobie przyznanego pracownikowi prawa do żądania wykonywania naprawek lub zmian czy uzupełnień dotyczącej instalacji na koszt Gminy m. Krakowa, jak również dostarczania dotyczących przyrządów np. lampek elektrycznych.

13) Uchwała niniejsza niema zastosowania do deputatów opałowych i oświetleniowych dla pracowników Elektrowni, Gazowni, Wodociągu i M. Zakładów Ceramicznych.

14) Upoważnia się Prezydenta miasta do wydania przepisów wykonawczych.

15) Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1932 r., z tą chwilą tracą moc obowiązującą wszelkie w tym kierunku wydane przepisy, sprzeczne z jej postanowieniami.

Prezydent miasta:

Władysław Belina-Prażmowski w. r.

OKÓLNIK Nr. 22.

Prezydenta miasta z dnia 2 czerwca 1932 r. L. Prez. 11.083/31 w sprawie umundurowania niższych pracowników miejskich.

Tymczasowa Rada miejska na posiedzeniu w dniu 31 maja 1932 r. uchwaliła następujące:

Przepisy o umundurowaniu niższych pracowników m.

I.

A) Niżsi pracownicy Magistratu.

1) Zasadnicze umundurowanie pracownika m. stanowi:

a) płaszcz zimowy wzgl. kurtka na 4 lata, w wypadkach zaś których pracownik otrzymuje dla pełnienia służby kożuch na lat 6.,
b) bluza sukienna na 2 lata,
c) kamizelka sukienna na 2 lata,
d) para spodni sukiennych na 1 rok,
e) czapka sukienna na 2 lata,
f) ubranie letnie na 2 lata,
g) ryczałt (relutum) na obuwie w wysokości 35 zł. O ile pewne kategorje otrzymują buty w naturze, to buty te przeznaczone są na 2 lata z tem, że w drugim roku dostarcza się podszycia.

2) Umundurowanie poszczególnych kategorji niższych pracowników m.:

1) Woźni: Prezydjum m., Biura prez. i Dyrekcji M. I. O.:

a) ubranie czarne anglezowe na 1 rok (anglez, kamizelka i spodnie).
b) czapka czarna sukienna na 2 lata,
c) ryczałt na ubranie cywilne letnie i zimowe (spodnie, marynarka, kamizelka) na 2 lata, oraz płaszcz sukienny na 4 lata w wysokości 75% corocznie obliczyc się mających kosztów,
d) 2 krawatki czarne (motylki) para rękawiczek białych nicianych,
e) relutum na obuwie,

2) Woźni w muzeach:

a) umundurowanie jak pod A), nadto
b) ubranie anglezowe na 3 lata do używania tylko w salach muzealnych podczas godzin zwiedzania dla publiczności.

3) Woźni biurowi, tercjanie szkolni:

a) umundurowanie jak pod A), nadto
b) chałat na rok.

4) Monterzy:

2 ubrania robocze na 1 rok.

5) Woźni targowi:

a) umundurowanie jak pod A), nadto
b) peleryna nieprzemakalna na 3 lata,
c) kożuch długi na 7 lat,
d) czapka zimowa na 2 lata,
e) rękawice zimowe na 2 lata,
f) buty z cholewami na 2 lata; rulutum odpada.

6) Woźni kancel. doręcz. i woźni pełniący służbę zewnętrzną Wydziału II i IX oraz Komisarjatów Obwodowych:

a) umundurowanie jak pod A) z tem, że zamiast płaszcza kurtka na 6 lat, a nadto
b) peleryna nieprzemakalna na 3 lata,
c) kożuszek krótki na 7 lat,
d) czapka zimowa na 2 lata,
e) rękawiczki zimowe na 2 lata,
f) buty z cholewami na 2 lata; relutum odpada.

7) Woźni przy maszynach w Ekspedycie:

a) umundurowanie jak pod A), nadto
b) chałat na rok.

8) Woźny Archiwum Aktów dawnych:

a) umundurowanie jak pod A), nadto
b) kożuszek krótki na lat 7.

9) Polowi miejscy:

a) umundurowanie jak pod A), a nadto
b) peleryna nieprzemakalna na 3 lata,
c) kożuch długi na 7 lat,
d) czapka zimowa na 2 lata,
e) rękawiczki zimowe na 2 lata,
f) buty z cholewami na 2 lata; rulutum odpada.

10) Nadzorca gmachów Magistratu, magazynier Ekonomatu i Teatru m. im. J. Słowackiego, podmajstrzy, maszyniści, ogrodnicy i pom. ogrodników, kontrolorowie zwierząt, sanitarjusze i laborant pracowni chemicznej:

a) ryczałt w wysokości 75% kosztów corocznie obliczać się mających za: płaszcz cywilny na lat 6, ubranie marynarkowe zimowe na lat 2, ubranie marynarkowe letnie na 2 lata, a nadto
b) peleryna nieprzemakalna na 3 lata,
c) kożuszek krótki na 7 lat,
d) relutum na obuwie.

11) Portjerzy Magistratu, Domu Larysza, Cmentarza, Zakładów sanit. i Teatru m.:

a) płaszcz letni długi po kostki na 3 lata,
b) ubranie anglezowe na 2 lata,
c) płaszcz, bluza sukienna, kamizelka zimowa i 1 para spodni, jak pod A) w pkcie a) b) c) d),
d) czapka zimowa z napisem „Odźwierny" na 2 lata,
e) „ letnia „ „ na 2 lata,
f) kożuch długi do kostek na 7 lat,
g) buty z cholewami na 2 lata; relutum odpada,
h) rękawiczki zimowe na 2 lata,
i) „ białe niciane na 1 rok,
j) 2 czarne motylki na 1 rok,

12) Stróże budynków Mgtu, Starego Teatru, Sukiennic, Zakładów sanitarnych, jatek i hal targowych i palacze kaloryferów:

Umundurowanie jak pod A) nadto
a) kożuch krótki na 7 lat,
b) czapka zimowa na 2 lata,
c) rękawiczki zimowe na 2 lata,
d) 2 chałaty co rok,
e) buty z cholewami na 2 lata; relutum odpada.
Najemcy budynków zwracają koszta umundurowania.

13) Personal Lasu Wolskiego:

Umundurowanie jak pod A) nadto
a) peleryna nieprzemakalna na 3 lata,
b) kożuch krótki na 7 lat,
c) czapka zimowa na 2 lata,
d) rękawice zimowe na 2 lata,
e) buty z cholewami na 2 lata; relutum odpada.

14) Dezynfekcjonarjusze:

Umundurowanie jak pod A) nadto
a) peleryna nieprzemakalna na 3 lata,
b) kużuszek krótki na 7 lat,
c) rękawiczki zimowe na 2 lata,
d) czapka zimowa na 2 lata,
e) buty z cholewami na 2 lata.
Oprócz butów relutum (ze względu na niszczenie przez kwasy.

15) Sanitarjusze Pogotowia Ratunkowego:

Umundurowanie jak pod A) nadto
a) peleryna nieprzemakalna na 3 lata,
b) kożuch krótki na 7 lat,
c) czapka zimowa na 2 lata,
d) rękawiczki zimowe na 2 lata,
e) chałat na rok,
f) buty z cholewami na 2 lata; relutum odpada.

16) Palacze walców, drożnicy, dozorcy wodościeków, dozorca młynówki i jazowy:

Umundurowanie jak pod A) nadto
a) peleryna nieprzemakalna na 3 lata,
b) kożuch długi na 7 lat,
c) czapka zimowa na 2 lata,
d) rękawiczki zimowe na 2 lata,
e) buty z cholewami na 2 lata; relutum odpada.

17) Dozorcy plantacyjni, woźnice i stróże parków m.

Umundurowanie jak pod A) nadto
a) peleryna nieprzemakalna na 3 lata,
b) kożuch długi na 7 lat,
c) czapka zimowa na 2 lata,
d) rękawiczki zimowe na 2 lata,
e) buty z cholewami na 2 lata; relutum odpada.

18) Grabarze cmentarzy m., dozorcy ogrodowi, cmentarza i stróże cmentarza:

Umundurowanie jak pod A) nadto
a) kożuch długi na 7 lat,
b) czapka zimowa na 2 lata,
c) rękawice zimowe na 2 lata,
d) osłona robocza (kombinacje).
e) buty z cholewami na 2 lata; relutum odpada.

19) Oprawcy miejscy:

Umundurowanie jak pod A) jednak bez płaszcza, za który otrzymują kurtkę skórzaną na 6 lat z kożuchem do przypinania, nadto
a) peleryna nieprzemakalna na 3 lata,
b) czapka zimowa na 2 lata,
c) rękawiczki zimowe na 2 lata,
d) buty z cholewami na 2 lata; relutum odpada.

20) Konwojenci, dozorcy i kluczny aresztów m:

Umundurowanie jak pod A), nadto
a) peleryna nieprzemakalna na 3 lata dla konwojenta,
b) kożuch krótki dla konwojentów na 7 lat, kożuch długi dla klucznego i dozorców na 7 lat,
c) czapka zimowa na 2 lata,
d) rękawiczki zimowe na 2 lata,
e) buty z cholewami na 2 lata; relutum odpada.

21) Szoferzy m. (Pogot. Rat., Zakłady Sanitarne, M. Urząd Poboru Opłat, Zakł. cz. m., Budown. m. i t. d.) z wyłączeniem szoferów pojazdów prezydjalnych i Straży pożarnej:

a) czapka skórzana na 4 lata,
b) dwie osłony (kombinacje) na 1 rok,
c) kożuch kryty na 7 lat,
d) rękawice szoferskie.

3) Umundurowanie personelu M. U. P. oraz Rzeźni, Targowicy i Fabryki lodu:

1) Personal strażniczy M. U. Pob.
a) płaszcz sukienny na 3 lata,
b) bluza sukienna na 2 lata,
c) para spodni sukiennych na 1 rok,
d) ubranie letnie na 2 lata,
e) czapka sukienna na 2 lata,
f) 3 pary zelówek z przybiciem na 1 rok, nadto:
g) w miarę potrzeby kożuch suknem kryty,
h) woźni biurowi oraz rzemieślnicy chałat na rok,
i) woźny doręczyciel pelerynę nieprzemakalną na 3 lata; relutum odpada.

2) Stróże Rzeźni i Targowicy m.:

Umundurowanie jak pod 1) a) do e) i punkt g) danego ustępu, relutum na buty 60 zł. rocznie, nadto nieprzemakalny fartuch w miarę zużycia.

3) Maszyniści:

jak pod A) 2/10 a bez płaszcza.

4) Palacze i robotnicy hali maszyn i fabryki lodu:

jak pod 1) a) do e) z tem, że robotnicy w miarę

potrzeby otrzymują kożuszki, buty z cholewami na 2 lata, z podszyciem w 2-gim roku, nadto robotnicy przy lodzie nieprzemakalne osłony w miarę zużycia, inni 2 osłony robocze na rok.

5) Szoferzy:

jak pod A) 2/21.

B) Umundurowanie personalu M. Straży Pożarnej.

1) Naczelnik:

a) płaszcz na 3 lata,
b) ułanka na 5 lat,
c) bluza zimowa na 2 lata,
d) „ letnia na 1 rok,
e) spodnie letnie i zimowe na 1 rok,
f) czapka na 1 rok,
g) buty i podszycie na 1 rok,
h) rękawice ciepłe na 2 lata,
i) „ irchowe na 5 lat,
j) kożuch na 6 lat,
k) kurtka skórzana na 6 lat.

2) Ogniomistrze:

a) płaszcz na 3 lata,
b) ułanka na 5 lat,
c) bluza zimowa na 2 lata,
d) „ letnia na 1 rok,
e) spodnie letnie i zimowe na 1 rok,
f) czapka na 1 rok,
g) buty i podszycie na 1 rok,
h) rękawice ciepłe na 2 lata,
i) „ irchowe na 5 lat,
j) kurtka skórzana z kożuchem do przypinania na 6 lat.

3) Sierżanci i plutonowi, strażacy:

a) płaszcz na 3 lata,
b) bluza sukienna na 2 lata,
c) spodnie sukienne i letnie na 1 rok,
d) bluza letnia na 1 rok,
e) czapka na 1 rok,
f) buty i podszycie na 1 rok,
g) rękawice ciepłe na 2 lata,
h) „ irchowe na 5 lat,
i) serdaki kożuchowe na 5 lat.

4) Szoferzy:

a) bluza sukienna na 2 lata,
b) spodnie sukienne i letnie na 1 rok,
c) bluza letnia na 1 rok,
d) czapka na 1 rok,
e) buty i podszycie na 1 rok,
f) rękawice skórzane na 5 lat,
g) rękawice irchowe na 5 lat,
h) długi kożuch na 7 lat,
i) kurtka skórzana na 5 lat.

5) Szoferzy prezydj.:

a) ubranie cywilne zimowe i letnie na 1 rok,
b) czapki letnie białe na 1 rok,
c) czapki sukienne czarne na 1 rok,
d) czarna kurtka na 4 lata,
e) dwie pary trzewików na 1 rok.

C) Umundurowanie personalu Zakładu Czyszczenia miasta.

1) Pomocnicy:

a) czapka impregnowana letnia na 2 lata,
b) czapka sukienna zimowa na 2 lata,
c) ubranie cajgowe na 1 rok,
d) para spodni sukiennych na 1 rok,
e) kurtka na 3 lata,
f) buty z cholewami na 2 lata z podszyciem w 2 roku.

Pełniący obowiązki portjera i stróża nocnego otrzymuje w lecie pelerynę nieprzem. na 3 lata, a w zimie kożuch, z tem, że dziennie płatny wykonujący obowiązki portjera lub stróża otrzymuje tylko czapkę z napisem „Odźwierny“ i pelerynę względnie kożuch.

2) Kanalarze:

a) czapka letnia na 2 lata,
b) czapka zimowa na 2 lata,
c) ubranie cajgowe na 1 rok,
d) para spodni sukiennych na 1 rok,
e) kurtka na 3 lata,
f) Buty juchtowe na 2 lata z podszyciem butów w 2-gim roku,
g) osłona na 1 rok.

3) Kontrolorzy, dozorcy, mechanicy, kontrolor kanał.:

a) czapka letnia $1/2$ baweł. ciemna na 2 lata,
b) czapka zimowa na 2 lata,
c) ubranie letnie cywilne na 2 lata,
d) spodnie zimowe na 1 rok,
e) buty z cholewami na 2 lata,
f) trzewiki zamiast podszycia na 2 lata,
g) kurtka zimowa na 3 lata,
h) peleryna nieprzemakalna,
i) mechanicy otrzymują nadto chałat roboczy na 1 rok, a kontrolor kanałowy 1 osłonę i buty gumowe na 2 lata.

1) Kierowcy samochodowi wedle norm pod A. 2/21.

2) Rękodzielnicy, magazynier, pom. warsztatowi i garażowi:

a) 2 osłony (bluza, spodnie) na 1 rok (kolor granat.).

Zakład czyszczenia miasta upoważniony jest do dostarczania etatowym i dziennie płatnym robotnikom zajętym przy wywozie popiołu na wysypisku oraz w warsztatach i garażach maksymalnie 1 osłony na rok.

Przepisy normujące przydział, używanie i utrzymanie umundurowania.

II.

§ 1.

1) Kożuchy mają być kryte suknem koloru płaszczy.
2) Kożuchy rozróżnia się w 3 długościach:
a) krótkie do 95 cm.,
b) długie 115—135 cm.,
c) długie do kostek.
3) Szczegółowe przepisy postanawiają jakie rodzaje kożuchów otrzymać mają poszczególne kategorje służby miejskiej.
4) Kożuchy, płaszcze i peleryny nieprzemakalne stanowią własność Gminy. Otrzymujący je w używanie

niższy pracownik miejski winien podpisać przepisaną deklarację.

5) Naprawę i nowe pokrycie kożuchów uskutecznia się na koszt Gminy, a równocześnie z chwilą uskutecznienia reperacji przedłuża się stosunkowo czasokres ich użytkowania.

§ 2.

Pracownik miejski prowizoryczny otrzymuje z chwilą zamianowania do danej kategorji służby pełne umundurowanie tak jak pracownik etatowy tejże kategorji.

§ 3.

Robotnik przydzielony do pełnienia czynności etat. pracownika otrzymuje czapkę urzędową, a ponadto części umundurowania szczególnie konieczne do pełnienia tych czynności.

§ 4.

Umundurowanie otrzymują niżsi pracownicy za opłatą 25% wartości, z wyjątkiem dezynfekcjonarjuszy, którzy opłacają 10% wartości.

Umundurowanie Miejskiej Straży Pożarnej, Zakładu czyszczenia miasta oraz Miejsk. Urz. Pob. Opł. i Rzeźni odbywa się na koszt Gminy.

Czasokres używalności ustala się według norm zapodanych w niniejszych przepisach. Po upływie czasokresu używalności mundur przechodzi na własność pracownika niższego.

Do częściowego obliczenia zwrotu kosztów umundurowania przez niższych funkcjonarjuszy m. wlicza się części umundurowania wymienione po I) A) 1).

§ 5.

W razie utraty lub zniszczenia munduru albo jego części przed upływem czasokresu używalności z winy używającego, obowiązany on jest sprawić na własny koszt nowy mundur względnie jego części, a w razie niemożności z jego strony, wydaje się mu mundur z urzędu i strąca pełną należytość przy przedłużeniu odpowiedniem czasu używalności.

Jeżeli utrata lub zniszczenie munduru albo jego części nastąpiła bez winy używającego, otrzymuje on nowy mundur względnie jego części na warunkach normalnych.

W razie wystąpienia lub wydalenia pracownika niższego ze służby m. przed upływem czasokresu używalności, mundur ma być zwrócony za wypłaceniem pracownikowi m. odpowiedniej części zapłaconych 25% ceny kosztów i może być wydany innemu pracownikowi po przeprowadzeniu dezynfekcji z odpowiednio skróconym czasokresem używalności za opłatą kwoty, którą wypłacono poprzedniemu pracownikowi przy zwrocie munduru. Prezydent m. może jednak pozostawić pracownikowi niższemu mundur za opłatą stosunkowej części 75% kosztów.

Wyżej wymienione części 25% względnie 75% kosztów munduru oblicza się w stosunku do czasu używania.

W razie przejścia pracownika m. na emeryturę oraz w razie śmierci, mundur nie podlega zwrotowi.

Należytość z tytułu zwrotu 25% kosztów obowiązany jest przeniesiony w stan spoczynku zapłacić Gminie, natomiast pozostała po zmarłym rodzina zwolnioną jest od tego obowiązku.

Prezydent miasta może zezwolić pracownikowi m. na uiszczenie kwoty przypadającej do zapłacenia z tytułu jego udziału w kosztach sprawienia munduru w ratach nie dłuższych niż w 5-ciu ratach miesięcznych.

Koszty mundurów galowych używanych do służby reprezentacyjnej pokrywa Gmina z funduszów Gminy w całości, a mundury te pozostają zawsze własnością Gminy.

Szczególne części umundurowania, stanowiące własność Gminy obowiązany jest niższy pracownik miejski zwrócić pod rygorem potrącenia pełnej ceny kupna.

§ 6.

Pracownikowi prowiz. i robotnikowi strąca się oprócz częściowego zwrotu, jednorazowo w ratach połowę wartości przydzielonego umundurowania jako kaucję, zwrotną po uzyskaniu etatu lub w razie zwrotu przydzielonych części umundurowania w należytym stanie.

§ 7.

Utrzymuje się dotychczasowe wzory umundurowania niższych pracowników miejskich z tem, że:

1) czapką urzędową jest rogatywka z daszkiem skórzanym:

a) dla służby I. i II. klasy ze srebrnym herbem i plecionką srebrną na czapce,

b) dla reszty służby obok herbu zwykły pasek skórzany czarny (lakier) na 1 cm. szeroki,

2) dystynkcje na mundurach:

A) dla I. kl. 1 pasek szeroki 1 cm. szer. pionowo na kołnierzu bluzy.

B) dla II. kl. 3 paski srebrne na kołnierzu bluzy (wąskie).

C) dla III. kl. 2 paski srebrne na kołnierzu bluzy (wąskie).

D) dla IV. kl. 1 pasek srebrny na kołnierzu bluzy (wąski).

Obok dystynkcji na kołnierzu herb m. Krakowa.

§ 8.

Niżsi pracownicy miejscy obowiązani są w czasie pełnienia służby tak zewnętrznej jak i wewnętrznej nosić przepisane umundurowanie.

Przerabianie otrzymanego umundurowania w czasie kiedy ono jest jeszcze własnością Gminy jest wzbronione.

Niestosowanie się do powyższych postanowień karane będzie dyscyplinarnie według postanowień przepisów służbowych pracowników miejskich. Naczelnicy Wydziałów Magistratu, Biur, Urzędów i Zakładów mają czuwać z urzędu nad przestrzeganiem niniejszych przepisów i o wykroczeniach w tym kierunku ze strony personalu służbowego donosić Prezydentowi miasta.

§ 9.

Przepisy wykonawcze do niniejszej uchwały wyda P. Prezydent miasta.

Prezydent miasta:

Władysław Belina-Prażmowski wr.

OGŁOSZENIE

o losowaniu XIV. 4% pożyczki konwersyjnej stoł. król. miasta Krakowa z roku 1925

odbyło się w dniu 2 maja 1932 r. od godziny 10-tej rano w sali posiedzeń Magistratu pod przewodnictwem Wiceprezydenta miasta Dr. Stanisława Klimeckiego, w obecności Wiceprezydenta miasta Witołda Ostrowskiego, Radcy miejskiego Stanisława Pary, Dyrektora Jana Krzyżanowskiego i st. rewidenta Hessla, pod kontrolą notarjusza Dr. Stanisława Steina.

Wylosowano według planu umorzenia: 23 sztuk oblig. Ser. A1 à zł. 10. Nr.: 97, 382, 651, 856, 1267, 1314, 1496, 1508, 1771, 1814, 1870, 1893, 1945, 2065, 2180, 2189, 2214, 2231, 2257, 2343, 2530, 2538, 2661; 16 sztuk oblig. Ser. A à zł. 40. Nr.: 51, 194, 293, 313, 591, 649, 722, 1052, 1122, 1249, 1320, 1432, 1530, 1586, 1683, 1782; 12 sztuk oblig. Ser. B1 à zł. 60. Nr.: 30, 49, 56, 367, 457, 558, 964, 1025, 1318, 1394, 1447, 1528; 12 sztuk oblig. Ser. C1 à zł. 120. Nr.: 54, 128, 245, 366, 399, 439, 498, 875, 876, 912, 997, 1070; 8 sztuk oblig. Ser. B à zł. 210. Nr.: 30, 140, 294, 545, 547, 770, 813, 837; 4 sztuki oblig. Ser. D1 à zł. 310. Nr.: 56, 176, 225, 451; 13 sztuk oblig. Ser. C à zł. 420. Nr.: 103, 220, 293, 599, 603, 673, 710, 1003, 1200, 1222, 1288, 1321, 1354; 4 sztuki oblig. Ser. E1 à zł. 620. Nr.: 77, 237, 371, 407; 3 sztuki oblig. Ser. D à zł. 1.050. Nr.: 234, 236, 301; 3 sztuki oblig. Ser. E à zł. 2.100. Nr.: 93, 101, 262.

Sprawozdanie z posiedzenia Tymcz. Rady Miejskiej.

22-gie jawne posiedzenie Tymczasowej Rady miejskiej z dnia 31 maja 1932 r.

Dnia 31 maja 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem Pana Prezydenta miasta Władysława Beliny-Prażmowskiego oraz w obecności PP. Wiceprezydentów Dr. Ducha, Dr. Landaua i Ostrowskiego przy udziale 97 członków Rady posiedzenie Rady m.

Pan Prezydent po otwarciu posiedzenia przed porządkiem dziennym udzielił głosu Dyr. Krzyżanowskiemu, który referuje sprawę długoterminowej pożyczki w Banku Gospodarstwa Krajowego i przedkłada następujący wniosek do uchwały Radzie miasta:

W uzupełnieniu uchwały T. Rady miejskiej z dnia 14 grudnia 1931 r. w sprawie zaciągnięcia długoterminowej pożyczki w Banku Gospodarstwa Krajowego celem konwersji krótkoterminowych pożyczek.

Rada miasta uchwali:

I. Tymczasowa Rada miejska imieniem Gminy stoł. król. miasta Krakowa postanawia w celu konwersji krótkoterminowych pożyczek, zaciągniętych swego czasu w Banku Gospodarstwa Krajowego, a mianowicie:

1) pożyczki t. zw. szwajcarskiej w kwocie zł. 6,400.000·—
2) „ z t. zw. lokaty śląskiej . . . . „ „ 1,870.000·—
3) pożyczki wekslowej . . . w kwocie zł. 636.000·—
4) „ na budowę piekarni mechanicznej . „ „ 650.000·—
5) „ krótkoterminowej ze stycznia 1932 . „ „ 200.000·—

wraz z doliczeniem zaległych procentów, różnicy kursu obligacyj, raty wstępnej i innych kosztów konwersji, zaciągnąć w Banku Gospodarstwa Krajowego w Warszawie długoterminową pożyczkę gotówkową w kwocie 13,700.000·— złotych w złocie, spłacalną w latach 29½ (dwadzieścia dziewięć i pół) pod warunkami w promesie Banku z dnia 19 marca 1932 Nr. 7464/DKD/II wyszczególnionymi, między innemi także pod warunkiem, że na podstawie tej pożyczki Bank ma prawo emitować obligacje komunalne, a zarazem zobowiązuje się wstawiać do budżetu aż do zupełnego umorzenia pożyczki, kwoty potrzebne na spłatę rat i w związku z tem w razie potrzeby nakładać odpowiednie podatki i opłaty. W szczególności upoważnia Tymczasowa Rada miejska Pana Prezydenta miasta względnie jego zastępcę oraz Radców miejskich: Dr. K. Krzetuskiego i Prof. Dr. K. Kumanieckiego, a w razie przeszkody któregokolwiek z nich Radców miejskich: Dr. B. Czuchajowskiego i Dr. S. Tillesa, ażeby pożyczkę w kwocie powyższej w Banku Gospodarstwa Krajowego imieniem Gminy stoł. król. miasta Krakowa zaciągnęli, obowiązek zwrócenia zaciągniętej pożyczki, opłacania procentów, kosztów administracyjnych i wszystkie wogóle obowiązki przez Bank Gospodarstwa Krajowego przy udzieleniu tego rodzaju pożyczek wymagane imieniem Gminy stoł. król. m. Krakowa przyjęli, dla rzeczonej pożyczki z procentami i należnościami dodatkowemi oraz kaucją, majątek ruchomy i nieruchomy Gminy stoł. król. m. Krakowa, a względnie dochody z tego majątku prawem zastawu obciążyli i na intabulację prawa zastawu na nieruchomościach Gminy, a w szczególności na nieruchomościach Elektrowni miejskiej, objętej lwh. 13, 17, 12, 550, 422 ks. gr. gm. kat. Kraków Dziel. VIII. Kazimierz i lwh. 18 gm. kat. Kraków Dz. IV. Piasek zezwolili i dodatki komunalne do podatków państwowych oraz udział w państw. podatku dochodowym w ilości, jaka na pokrycie rat i całego dłużnego kapitału z należnościami potrzebną będzie w zastaw oddali, skrypt dłużny w formie aktu notarjalnego jest z natychmiastową wykonalnością oraz dodatkowe deklaracje według wzorów przez Bank Gospodarstwa Krajowego udzielić się mających imieniem Gminy stoł. król. m. Krakowa zeznali i podpisali, prawo zastawu na dodatkach do podatków w księgach Gminy stoł. król. m. Krakowa zanotowali, udzieloną pożyczkę podjęli i Bank Gospodarstwa Krajowego z odebrania jej pokwitowali. Zarazem upoważnia się wyżej wymienionych, aby na pokrycie różnicy kursu tych obligacyj, które Bank na podstawie wzmiankowanej pożyczki ma prawo emitować, jak również na pokrycie kosztów Banku z emisją tą związanych — wpłacili nieodwołalnie na rzecz Banku Gospodarstwa Krajowego oprócz zwyczajnych należności, pobieranych przez Bank przy wypłacie długoterminowych pożyczek, nadto ryczałtowo przez Bank ten oznaczoną bezzwrotną kwotę, nieprzekraczającą jednak 2,740.000·— zł. w złocie z tem, ze z tytułu tej kwoty nie będzie mogła Gmina stoł. król. m. Krakowa rościć sobie do Banku żadnych pretensji i to bez względu na to, czy emisja obligacyj doszła do skutku lub nie i w tym celu wydali

Bankowi w imieniu Gminy stoł. król. m. Krakowa żądaną przez Bank deklarację.

II. Celem spłaty dwóch pierwszych rat amortyzacyjnych pożyczki konwersyjnej wstawia się do budżetu na rok 1932/33 Dz. IV. § 19 poz. o) 2 i p) 2 (łącznie) kredyt podatkowy w kwocie zł. 103.000·— z tem, że powyższy wydatek znajdzie swoje pokrycie po stronie dochodów w Dz. IV. w zwrotach B. G. K. z tytułu 1%-owej bonifikaty.

III. Celem zabezpieczenia płynności annuitetów pożyczki konwersyjnej, jak również annuitetów i innych pożyczek w Banku Gospodarstwa Krajowego zaciągniętych, a powyższą konwersją nieobjętych, T. Rada miejska imieniem Gminy stoł. król. m. Krakowa zobowiązuje się aż do całkowitego umorzenia wpłacać stale i nieodwołalnie każdego miesiąca, począwszy od 1 kwietnia 1932 r. do Oddziału Banku Gospodarstwa Krajowego w Krakowie, kwotę zł. 148.000·— na „Rachunek spłaty annuitetów od pożyczek Banku Gospodarstwa Krajowego".

Do podpisania odnośnej deklaracji dla B. G. K. upoważnia się P. Prezydenta m. oraz jednego z P. Wiceprezydentów.

IV. T. Rada miejska przyjmuje do wiadomości zastrzeżenia B. G. K., mające na celu zabezpieczenie sobie prawa pobierania 8%-owych odsetek, z tem, że na razie aż do odwołania Gmina m. Krakowa będzie korzystała z 1% bonifikaty.

Definitywne ustalenie faktycznej stopy procentowej nastąpi w chwili emisji obligacyj, w żadnym jednak razie nie może przekroczyć 8% p. a.

Rada miasta wniosek powyższy uchwaliła.

Następnie P. Prezydent miasta poświęcił kilka gorących słów wspomnienia zmarłego w maju b. r. Radcy m. śp. Ks. Dr. Jarosińskiego, którego pamięć obecni uczcili przez powstanie.

Z kolei przystępiono do porządku dziennego:

I. Wybór delegatów Gminy m. Krakowa do Rady Nadzorczej Kamieniołomów miast małopolskich.

Referent R. m. b. Min. Prof. Dr. Kumaniecki zawiadamia, że z powodu wygaśnięcia mandatów do Rady nadzorczej Kamieniołomów miast małopol. z końcem roku 1931, należy powołać w charakterze delegatów Gminy miasta Krakowa na następną kadencję w latach 1932—1935:

Radcę m. Dr. Stanisława Chodorowskiego,
Wiceprezydenta m. Dr. Kazimierza Ducha,
„ „ Dr. Ignacego Landaua,
„ „ Witołda Ostrowskiego,
Radcę Inż. Stefana Strojka,
czyli dotychczasowych członków-delegatów.

Rada miasta wniosek powyższy uchwaliła.

II. Przepisy o umundurowaniu niższych pracowników miejskich.

R. m. Dr. Kuhn przedkłada następujący projekt:

Przepisy o umundurowaniu niższych pracowników m.

I.

A) Niżsi pracownicy Magistratu.

1) Zasadnicze umundurowanie pracownika miejskiego stanowi:

a) płaszcz zimowy wzgl. kurtka na 4 lata, w wypadkach zaś, w których pracownik otrzymuje dla pełnienia służby kożuch — na lat 6,
b) bluza sukienna na 2 lata,
c) kamizelka sukienna na 2 lata,
d) para spodni sukiennych na 1 rok,
e) czapka sukienna na 2 lata,
f) ubranie letnie na 2 lata,
g) ryczałt (relutum) na obuwie w wysokości 35 zł.

O ile pewne kategorje otrzymują buty w naturze, to buty te przeznaczone są na 2 lata z tem, że w drugim roku dostarcza się podszycia.

2) Umundurowanie poszczególnych kategorji niższych pracowników m.:

1) Woźni: Prezydjum m., Biura Prez. i Dyrekcji M. I. O.:

a) ubranie czarne anglezowe na 1 rok (anglez, kamizelka i spodnie),
b) czapka czarna sukienna na 2 lata,
c) ryczałt na ubranie cywilne letnie i zimowe (spodnie, marynarka, kamizelka) na 2 lata oraz płaszcz sukienny na 4 lata wysokości 75% corocznie obliczyć się mających kosztów,
d) 2 krawatki czarne (motylki), para rękawiczek białych nicianych,
e) relutum na obuwie.

2) Woźni w muzeach:

a) umundurowanie jak pod A), nadto
b) ubranie anglezowe na 3 lata do używania tylko w salach muzealnych podczas godzin zwiedzania dla publiczności.

3) Woźni biurowi, tercjani szkolni:

a) umundurowanie jak pod A), nadto
b) chałat na rok.

4) Monterzy:

2 ubrania robocze na 1 rok.

5) Woźni targowi:

a) umundurowanie jak pod A), nadto
b) peleryna nieprzemakalna na 3 lata,
c) kożuch długi na 7 lat,
d) czapka zimowa na 2 lata,
e) rękawice zimowe na 2 lata,
f) buty z cholewami na 2 lata, relutum odpada.

6) Woźni kancel. doręcz. i woźni pełniący służbę zewnętrzną Wydziału II i IX oraz Komisarjatów Obwodowych:

a) umundurowanie jak pod A) z tem, że zamiast płaszcza kurtka na 6 lat, a nadto
b) peleryna nieprzemakalna na 3 lata,
c) kożuszek krótki na 7 lat,
d) czapka zimowa na 2 lata,
e) rękawiczki zimowe na 2 lata,
f) buty z cholewami na 2 lata, relutum odpada.

7) Woźni przy maszynach w Ekspedycie:

a) umundurowanie jak pod A), nadto
b) chałat na rok.

8) Woźny Archiwum Aktów dawnych:

a) umundurowanie jak pod A), nadto

b) kożuszek krótki na lat 7.

9) Polowi miejscy:

a) umundorowanie jak pod A), a nadto
b) peleryna nieprzemakalna na 3 lata,
c) kożuch długi na lat 7,
d) czapka zimowa na 2 lata,
e) rękawiczki zimowe na 2 lata,
f) buty z cholewami na 2 lata, relutum odpada.

10) Nadzorca gmachów Magistratu, magazynier Ekonomatu i Teatru m. im. J. Słowackiego, podmajstrzy, maszyniści, ogrodnicy i pom. ogrodników, kontrolorowie zwierząt, sanitarjusze i laborant pracowni chemicznej:

a) ryczałt w wysokości 75% kosztów corocznie obliczać się mających za: płaszcz cywilny na lat 6, ubranie marynarkowe zimowe na lat 2, ubranie marynarkowe letnie na 2 lata, a nadto:
b) peleryna nieprzemakalna na 3 lata,
c) kożuszek krótki na 7 lat,
d) relutum na obuwie.

11) Portjerzy Magistratu, Domu Larysza, Cmentarza, Zakładów sanit. i Teatru m.:

a) płaszcz letni długi po kostki na 3 lata,
b) ubranie anglezowe na 2 lata,
c) płaszcz, bluza sukienna, kamizelka zimowa i 1 para spodni, jak pod A) w punkcie a), b), c), d),
d) czapka zimowa z napisem „Odźwierny“ na 2 lata,
e) czapka letnia z napisem „Odźwierny“ na 2 lata,
f) kożuch długi do kostek na 7 lat,
g) buty z cholewami na 2 lata; relutum odpada,
h) rękawiczki zimowe na 2 lata.
i) rękawiczki białe niciane na 1 rok.
j) 2 czarne motylki na 1 rok.

12) Stróże budynków Mgtu, Starego Teatru, Sukiennic, Zakładów sanitarnych, jatek i hal targowych i palacze kaloryferów:

Umundurowanie jak pod A) nadto
a) kożuch któtki na 7 lat,
b) zimowa czapka na 2 lata,
c) rękawiczki zimowe na 2 lata,
d) 2 chałaty co rok,
e) buty z cholewami na 2 lata; relutum odpada.
Najemcy budynków zwracają koszta umundurowania.

13) Personal Lasu Wolskiego:

Umundurowanie jak pod A) nadto
a) peleryna nieprzemakalna na 3 lata,
b) kożuch krótki na 7 lat,
c) czapka zimowa na 2 lata,
d) rękawice zimowe na 2 lata,
e) buty z cholewami na 2 lata; relutum odpada.

14) Dezynfekcjonarjusze:

Umundurowanie jak pod A) nadto
a) peleryna nieprzemakalna na 3 lata,
b) kożuszek krótki na 7 lat,
c) rękawiczki zimowe na 2 lata,
d) czapka zimowa na 2 lata,
e) buty z cholewami na 2 lata.
Oprócz butów relutum (ze względu na niszczenie przez kwasy).

15) Sanitarjusze Pogotowia Ratunkowego:

Umundurowanie jak pod A) nadto
a) peleryna nieprzemakalna na 3 lata,
b) kożuch krótki na 7 lat,
c) czapka zimowa na 2 lata,
d) rękawiczki zimowe na 2 lata,
e) chałat na rok,
f) buty z cholewami na 2 lata; relutum odpada.

16) Palacze walców, drożnicy, dozorcy wodościeków, dozorca młynówki i jazowy:

Umundurowanie jak pod A) nadto
a) peleryna nieprzemakalna na 3 lata,
b) kożuch długi na 7 lat,
c) czapka zimowa na 2 lata,
d) rękawiczki zimowe na 2 lata,
e) buty z cholewami na 2 lata; relutum odpada.

17) Dozorcy plantacyjni, woźnice i stróże parków m.

Umundurowanie jak pod A) nadto
a) peleryna nieprzemakalna na 3 lata,
b) kożuch długi na 7 lat,
c) czapka zimowa na 2 lata,
d) rękawiczki zimowe na 2 lata,
e) buty z cholewami na 2 lata: relutum odpada.

18) Grabarze cmentarza m., dozorcy ogrodowi, cmentarza i stróże cmentarza:

Umundurowanie jak pod A) nadto
a) kożuch długi na 7 lat,
b) czapka zimowa na 2 lata,
c) rękawice zimowe na 2 lata,
d) osłona robocza (kombinacje),
e) buty z cholewami na 2 lata; relutum odpada.

19. Oprawcy miejscy:

Umundurowanie jak pod A) jednak bez płaszcza, za który otrzymują kurtkę skórzaną na 6 lat z kożuchem do przypinania, nadto
a) peleryna nieprzemakalna na 3 lata,
b) czapka zimowa na 2 lata,
c) rękawiczki zimowe na 2 lata,
d) buty z cholewami na 2 lata; relutum odpada.

20) Konwojenci, dozorcy i kluczny aresztów m.:

Umundurowanie jak pod A), nadto
a) peleryna nieprzemakalna na 3 lata dla konwojenta,
b) kożuch krótki dla konwojentów na 7 lat, kożuch długi dla klucznego i dozorców na 7 lat,
c) czapka zimowa na 2 lata,
d) rękawiczki zimowe na 2 lata,
e) buty z cholewami na 2 lata; relutum odpada.

21) Szoferzy m. (Pogot. Rat., Zakłady Sanitarne, M. Urząd Poboru Opłat, Zakł. cz. m., Budown. m. itd). z wyłączeniem szoferów pojazdów prezydjalnych i Straży pożarnej:

a) czapka skórzana na 4 lata,
b) dwie osłony (kombinacje) na 1 rok,
c) kożuch kryty na 7 lat,
d) rękawice szoferskie.

3) Umundurowanie personalu M. U. P. oraz Rzeźni, Targowicy i Fabryki lodu:

1) Personal strażniczy M. U. P.

a) płaszcz sukienny na 3 lata,
b) bluza sukienna na 2 lata,
c) para spodni sukiennych na 1 rok,
d) ubranie letnie na 2 lata,
e) czapka sukienna na 2 lata,
f) 3 pary zelówek z przybiciem na 1 rok, nadto:
g) w miarę potrzeby kożuch suknem kryty,
h) woźni biurowi oraz rzemieślnicy chałat na rok,
i) woźny doręczyciel pelerynę nieprzemakalną na 3 lata; relutum odpada.

2) Stróże Rzeźni i Targowicy m.;

Umundurowanie jak pod 1) a) do e) i punkt g) danego ustępu relutum na buty 60 zł. rocznie, nadto nieprzemakalny fartuch w miarę zużycia.

3) Maszyniści:

jak pod A) 2/10. a. bez płaszcza.

4) Palacze i robotnicy hali maszyn i fabryki lodu:

jak pod 1) a do e. z tem, że robotnicy w miarę potrzeby otrzymują kożuszki,

buty z cholewami na 2 lata, z podszyciem w 2-gim roku, nadto robotnicy przy lodzie nieprzemakalne osłony w miarę zużycia, inni 2 osłony robocze na rok.

5) Szoferzy:

jak pod A) 2/21.

B) Umundurowanie personalu M. Straży Pożarnej.

1) Naczelnik:

a) płaszcz na 3 lata,
b) ułanka na 5 lat,
c) bluza zimowa na 2 lata,
d) „ letnia na 1 rok,
e) spodnie letnie i zimowe na 1 rok,
f) czapka na 1 rok,
g) buty i podszycie na 1 rok,
h) rękawice ciepłe na 2 lata,
i) rękawice irchowe na 5 lat,
j) kożuch na 6 lat,
k) kurtka skórzana na 6 lat,

2) Ogniomistrze:

a) płaszcz na 3 lata,
b) ułanka na 5 lat,
c) bluza zimowa na 2 lata,
d) „ letnia na 1 rok,
e) spodnie letnie i zimowe na 1 rok,
f) czapka na 1 rok,
g) buty i podszycie na 1 rok,
h) rękawice ciepłe na 2 lata,
i) rękawice irchowe na 5 lat,
j) kurtka skórzana z kożuchem do przypinania na 6 lat.

3) Sierżanci i plutonowi, strażacy:

a) płaszcz na 3 lata,
b) bluza sukienna na 2 lata,
c) spodnie sukienne i letnie na 1 rok,
d) bluza letnia na 1 rok,
e) czapka na 1 rok,
f) buty i podszycie na 1 rok,
g) rękawice ciepłe na 2 lata,
h) rękawice irchowe na 5 lat,
i) serdaki kożuchowe na 5 lat,

4) Szoferzy:

a) bluza sukienna na 2 lata,
b) spodnie sukienne i letnie na 1 rok,
c) bluza letnia na 1 rok,
d) czapka na 1 rok,
e) buty i podszycie na 1 rok,
f) rękawice skórzane na 5 lat,
g) rękawice irchowe na 5 lat,
h) długi kożuch na 7 lat,
i) kurtka skórzana na 5 lat.

5) Szoferzy prezydj.:

a) ubranie cywilne zimowe i letnie na 1 rok,
b) czapki letnie białe na 1 rok,
c) „ sukienne czarne na 1 rok,
d) czarna kurtka na 4 lata,
e) dwie pary trzewików na 1 rok.

C) Umundurowanie personalu Zakładu czyszczenia miasta:

1) Pomocnicy:

Czapka impregnowana letnia na 2 lata,
Czapka sukienna zimowa na 2 lata,
Ubranie cajgowe na 1 rok,
Para spodni sukiennych na 1 rok,
Kurtka na 3 lata,
Buty z cholewami na 2 lata z podszyciem w 2 roku.

Pełniący obowiązki portjera i stróża nocnego otrzymuje w lecie pelerynę nieprzemakalną na 3 lata, a w zimie kożuch, z tem, że dziennie płatny wykonujący obowiązki portjera lub stróża otrzymuje tylko czapkę z napisem „Odźwierny“ i pelerynę względnie kożuch.

2) Kanalarze:

Czapka letnia na 2 lata,
Czapka zimowa na 2 lata,
Ubranie cajgowe na 1 rok,
Para spodni sukiennych na 1 rok,
Kurtka na 3 lata,
Buty juchtowe na 2 lata z podszyciem butów w 2-gim roku,
Osłona na 1 rok.

3) Kontrolerzy, dozorcy, mechanicy, kontrolor kanał.:

Czapka letnia $^1/_2$ baweł. ciemna na 2 lata,
Czapka zimowa na 2 lata,
Ubranie letnie cywilne na 2 lata,
Spodnie zimowe na 1 rok,
Buty z cholewami na 2 lata,
Trzewiki zamiast podszycia na 2 lata,
Kurtka zimowa na 3 lata,
Peleryna nieprzemakalna.
Mechanicy otrzymują nadto chałat roboczy na 1

rok, a kontrolor kanałowy 1 osłonę i buty gumowe na 2 lata.

1) Kierowcy samochodwi wedle norm pod A) 2/21.

2) Rękodzielnicy, magazynier, pomoc. warsztatowi i garażowi:

2 osłony (bluza, spodnie) na 1 rok (kolor granat.). Zakład czyszczenia miasta upoważniony jest do dostarczania etatowym i dziennie płatnym robotnikom zajętym przy wywozie popiołu na wysypisku oraz w warsztatach i garażach maksymalnie 1 osłony na rok.

II.

Przepisy normujące przydział, używanie i utrzymanie umundurowania.

§ 1.

1) Kożuchy mają być kryte suknem kaloru płaszczy,

2) Kożuchy rozróżnia się w 3 długościach:

a) krótkie do 95 cm.
b) długie 115—135 cm.
c) długie do kostek.

3) Szczegółowe przepisy postanawiają jakie rodzaje kożuchów otrzymywać mają poszczególne kategorje służby miejskiej.

4) Kożuch, płaszcze i peleryny nieprzemakalne stanowią własność Gminy. Otrzymujący je w używanie niższy pracownik miejski winien podpisać przepisaną deklarację.

5) Naprawę i nowe pokrycie kożuchów uskutecznia się na koszt Gminy, a równocześnie z chwilą uskutecznienia reparacji przedłuża się stosunkowo czasokres ich użytkowania.

§ 2.

Pracownik miejski prowizoryczny otrzymuje z chwilą zamianowania do danej kategorji służby pełne umundurowanie tak jak pracownik etatowy tejże kategorji.

§ 3.

Robotnik przydzielony do pełnienia czynności etat. pracownika otrzymuje czapkę urzędową, a ponadto części umundurowania szczególnie konieczne do pełnienia tych czynności.

§ 4.

Umundurowanie otrzymują niżsi pracownicy za opłatą 25% wartości, z wyjątkiem dezynfekcjonarjuszy, którzy opłacają 10% wartości.

Umundurowanie Miejskiej Straży Pożarnej, Zakładu czyszczenia miasta oraz Miejskiego Urzędu Poboru Opłat i Rzeźni odbywa się na koszt Gminy.

Czasokres używalności ustala się według norm zapodanych w niniejszych przepisach. Po upływie czasokresu używalności mundur przechodzi na własność pracownika niższego.

Do częściowego obliczenia zwrotu kosztów umundurowania przez niższych funkcjonarjuszy m. wlicza się części umundurowania wymieniene pod I. A) 1).

§ 5.

W razie utraty lub zniszczenia munduru albo jego części przed upływem czasokresu używalności z winy używającego, obowiązany on jest sprawić na własny koszt nowy mundur względnie jego części, a w razie niemożności z jego strony, wydaje się mu mundur z urzędu i strąca pełną należytość przy przedłużeniu odpowiedniem czasu używalności.

Jeżeli utrata lub zniszczenie munduru albo jego części nastąpiła bez winy używającego, otrzymuje on nowy mundur względnie jego części na warunkach normalnych.

W razie wystąpienia lub wydalenia pracownika niższego ze służby m. przed upływem czasokresu używalności, mundur ma być zwrócony za wypłaceniem pracownikowi m. odpowiedniej części zapłaconych 25% ceny kosztów i może być wydany innemu pracownikowi po przeprowadzeniu dezynfekcji z odpowiednio skróconym czasokresem używalności za opłatą kwoty, którą wypłacono poprzedniemu pracownikowi przy zwrocie munduru. Prezydent miasta może jednak pozostawić pracownikowi niższemu mundur za opłatą stosunkowej części 75% kosztów.

Wyżej wymienione części 25% względnie 75% kosztów munduru oblicza się w stosunku do czasu używania.

W razie przejścia pracownika m. na emeryturę oraz w razie śmierci, mundur nie podlega zwrotowi.

Należytość z tytułu zwrotu 25% kosztów obowiązany jest przeniesiony w stan spoczynku zapłacić Gminie, natomiast pozostała po zmarłym rodzina zwolnioną jest od tego obowiązku.

Prezydent miasta może zezwolić pracownikowi m. na uiszczenie kwoty przypadającej do zapłacenia z tytułu jego udziału w kosztach sprawienia munduru w ratach nie dłuższych niż w 5-ciu ratach miesięcznych.

Koszty mundurów galowych używanych do służby reprezentacyjnej pokrywa Gmina z funduszów Gminy w całości, a mundury te pozostają zawsze własnością Gminy.

Szczególne części umundurowania, stanowiące własność Gminy obowiązany jest niższy pracownik m. zwrócić pod rygorem potrącenia pełnej ceny kupna.

§ 6.

Pracownikowi prowiz. i robotnikowi strąca się oprócz częściowego zwrotu, jednorazowo w ratach połowę wartości przydzielonego umundurowania jako kaucję, zwrotną po uzyskaniu etatu lub w razie zwrotu przydzielonych części umundurowania w należytym stanie.

§ 7.

Utrzymuje się dotychczasowe wzory umundurowania niższych pracowników miejskich z tem, że:

1) czapką urzędową jest rogatywka z daszkiem skórzanym:

a) dla I. i II. klasy ze srebrnym herbem i plecionką srebrną na czapce,

b) dla reszty służby obok herbu zwykły pasek skórzany czarny (lakier) na 1 cm. szeroki.

2) dystynkcje na mundurach:

A) dla I. kl. 1 pasek szeroki (1 cm. szer. pionowo na kołnierzu bluzy),

B) dla II. kl. 3 paski srebrne na kołnierzu bluzy (wąskie),

C) dla III. kl. 2 paski srebrne na kołnierzu bluzy (wąskie),

D) dla IV. kl. 1 pasek srebrny na kołnierzu bluzy (wąski).

Obok dystynkcji na kołnierzu herb miasta Krakowa.

§ 8.

Niżsi pracownicy miejscy obowiązani są w czasie pełnienia służby tak zewnętrznej jak i wewnętrznej nosić przepisane umundurowanie.

Przerabianie otrzymanego umundurowania w czasie kiedy ono jest jeszcze własnością Gminy jest wzbronione.

Niestosowanie się do powyższych postanowień karane będzie dyscyplinarnie według postanowień przepisów służbowych pracowników miejskich.

Naczelnicy Wydziałów Magistratu, Biur, Urzędów i Zakładów mają czuwać z urzędu nad przestrzeganiem niniejszych przepisów i o wykroczeniach w tym kierunku ze strony personalu służbowego donosić Prezydentowi m.

§ 9.

Przepisy wykonawcze do niniejszej uchwały wyda P. Prezydent miasta.

Odnośnie do tego projektu Referent imieniem Sekcji I. i III. stawia następujące wnioski:

1) zatwierdza się załączone przepisy o umundurowaniu niższych pracowników miejskich.

2) uchyla się uchałę Tymczasowego Zarządu m. z 17 października 1925 r., zarządzenie Prezydenta miasta z dnia 16 maja 1928 r. wydane w wykonaniu uchwał Komitetu, Sekcji I. i VII. R. m. z dnia 13 marca 1928 r., oraz uchwałę Komisji administracyjnej z 17 września 1920 L. 4917/20. Akc.

(L. Prez. 11083/31.)

Rada m. wnioski uchwaliła.

III. Sprawa mieszkań służbowych.

Imieniem Sekcji III. Rady miejskiej Naczelnik Biura Prezydjalnego Mr. Herget Stanisław wnosi:

Rada miasta uchwali:

1) Za mieszkania służbowe uważać należy mieszkania przydzielone przez Gminę m. Krakowa pracownikom miejskim:

a) dla wykonywania czynności służbowych, związanych z danym gmachem,

b) ze względu na szczególny charakter czynności służbowych wymagających zajmowania mieszkania w ściśle określonym gmachu.

Wszystkie inne mieszkania otrzymane przez pracowników miejskich od Gminy m. Krakowa w naturze nie mają charakteru mieszkań służbowych.

Sprawę mieszkań reprezentacyjnych normują osobne przepisy.

2) Rozmiar mieszkań służbowych nie może przenosić z reguły dla urzędników 5 pokoi z kuchnią i z przynależnościami, dla niższych pracowników 1 pokoju z kuchnią z przynależnościami.

3) Upoważnia się Pana Prezydenta miasta do przydzielania mieszkań służbowych pracownikom miejskim w granicach niniejszej uchwały.

4) Urzędnicy i niżsi pracownicy m. zajmujący mieszkania służbowe nie otrzymują dodatku mieszkaniowego z wyjątkiem tercjanów pełniących obowiązki dozorców domowych.

W miejskich budynkach szkół powszechnych, w których nie ma mieszkań służbowych, tercjanie pełniący obowiązki dozorców domowych otrzymują za ich pełnienie ekwiwalent w gotówce w wysokości połowy dodatku mieszkaniowego.

Robotnicy dzienni w razie przydziału mieszkania służbowego otrzymują je bezpłatnie.

5) Mieszkania obecnie zajmowane przez pracowników miejskich, które nie pokrywają się z pojęciem mieszkań służbowych, ustalonem w myśl niniejszej uchwały, należy uważać za mieszkania czynszowe, co do których należy ustalić warunki najmu.

6) Koszty ogrzewania i oświetlania mieszkań służbowych ponoszą pracownicy miejscy, korzystający z przydzielonych im pomieszczeń z wyjątkami określonymi w punktach 8), 9) i 11).

7) Bezpłatne używanie gazu dla celów gospodarstwa domowego jest niedopuszczalne.

8) Pracownicy niżsi w przypadkach przydziału mieszkań służbowych mają prawo do bezpłatnego opału i oświetlenia w wysokości określonej w punktach 10) i 11).

9) Pracownicy miejscy, którzy dotychczas mają zastrzeżone w dekretach nominacyjnych świadczenia w naturze, otrzymują je nadal przy uwzględnieniu punktu 7), w wysokości określonej w punktach 10) i 11).

10) Deputat opałowy i oświetleniowy elektryczny dla pracowników miejskich wymienionych w punkcie 8) i w punkcie 9), a dostarczony na koszt Gminy m. Krakowa, nie może przekraczać norm następujących:

dla V.	grupy	upos.	80	ct. węgla	7%	drzewa	600	kW	rocznie	
„ VI.	„	„	70	„ „	7%	„	520	„	„	
„ VII.	„	„	60	„ „	7%	„	450	„	„	
„ VIII.	„	„	50	„ „	7%	„	350	„	„	
„ IX.	„	„	40	„ „	7%	„	300	„	„	
„ X.	„	„	30	„ „	7%	„	220	„	„	
„ XI.	„	„	30	„ „	7%	„	150	„	„	
„ XII.	„	„	30	„ „	7%	„	150	„	„	
od XIII. do XVI.			25	„ „	7%	„	100	„		(niż. prac.)

Nadwyżkę energji elektrycznej ponad przyznaną normę winien pracownik pokrywać z własnych funduszów.

11) Deputat naftowy mają otrzymywać tylko ci pracownicy, którzy posiadają mieszkania służbowe bez instalacji elektrycznej, a to w ilości 5 litrów miesięcznie dla urzędników i 3 litrów miesięcznie dla niższych pracowników.

12) Przyznanie bezpłatnego światła nie zawiera w sobie przyznanego pracownikowi prawa do żądania wykonywania naprawek lub zmian czy uzupełnień dotyczącej instalacji na koszt Gminy m. Krakowa, jak również dostarczania dotyczących przyrządów np. lampek elektrycznych.

13) Uchwała niniejsza nie ma zastosowania do deputatów opałowych i oświetleniowych dla pracowników Elektrowni, Gazowni, Wodociągu i M. Zakładów Ceramicznych.

14) Upoważnia się Pana Prezydenta miasta do wydania przepisów wykonawczych.

15) Uchwała wchodzi w życie z dniem 31 czerwca 1932 z tą chwilą tracą moc obowiązującą wszelkie w tym kierunku wydane przepisy, sprzeczne z jej postanowieniami. (L. Prez. 11597/31).

Rada m. wniosek uchwaliła.

IV. Opłaty w Miejskim Urzędzie ewid. ludności.

Ust. z 15 marca 1932 r. Dz. U. R. P. Nr. 32 poz. 390 w sprawie zmiany rozp. Prez. R. P. z dnia 16 marca 1928 r. Dz. U. R. P. Nr. 32 poz. 309 o ewidencji i kontroli ruchu ludności stanowi art. 1. ust. 2.: „Za czynności i zaświadczenia urzędowe w powyższym zakresie gminy mogą pobierać opłaty administracyjne według określonych przez nie zasad i taryfy". „Czynności i poświadczenia, które są wykonywane względnie wydawane dla urzędów i władz administracji ogólnej i policji państwowej są wolne od opłat powyższych".

Zgodnie z powyższym przepisem:

Imieniem Sekcji II. i IV. R. m. Kłosiński wnosi:

Rada miasta uchwali:

Uchwałą Rady miejskiej z dnia 3 grudnia 1931 r., którą ustanowiono opłatę po 15 gr. za każdą udzieloną informację o miejscu zamieszkania dla instytucyj publicznych w wymienionej wyżej uchwale przytoczonych rozszerza się na wszystkie władze i urzędy państwowe z wyłączeniem władz administracji ogólnej i policji państwowej.

W dyskusji nad powyższym wnioskiem, zabrał głos R. m. Dr. Topolnicki, który postawił wniosek, aby ze względu na ciężką sytuację finansową Szpitala św. Łazarza zwolnić go od opłaty po 30 gr. od każdej udzielonej przez Gminę informacji. Wobec powyższego końcowy ustęp wniosku ma brzmieć: „...z wyłączeniem władz administracji ogólnej, policji państwowej i państwowego Szpitala św. Łazarza".

Pan Prezydent poddał wniosek ten z poprawką p. Dr. Topolnickiego pod głosowanie.

Rada m. wniosek z powyższą poprawką uchwaliła.

V. Opłaty gminne od podań i świadectw.

Imieniem Sekcji II. St. Radca Dr. Wydro wnosi:

Rada miasta uchwali:

Celem uzgodnienia przepisów statutu o poborze na rzecz Gminy m. Krakowa opłat od podań wnoszonych do Magistratu i od świadectw wydawanych przez Magistrat z ustawą z dnia 18 marca 1932 Dz. U. R. P. Nr. 32 poz. 340 zmienia się postanowienia tego statutu i stanowiącą jego integralną część taryfę opłat w następujący sposób:

1) Podwyższa się

a) opłaty od podań i świadectw urzędowych przewidziane w poz. 3 i 5 taryfy opłat z 3 zł. na 5 zł.,

b) przewidziane w poz. 7 taryfy opłat opłaty od zezwoleń na stałe prowadzenie przedsiębiorstwa zarobkowego wymagającego koncesji z 20 zł. na 40 zł.,

c) opłaty od świadectw wymienionych w poz. 9 i 10 tar. opł. z 1 zł. na 2 zł.,

d) opłaty od poświadczeń wymienionych w poz. 11 tar. z 50 gr. na 1 zł.

e) opłaty od poświadczeń wymienionych w poz. 12 tar. z 1 zł. na 1·50 zł.

2) Zamieszcza się jako drugi ustęp poz. 2 taryfy opłat postanowienie tej treści:

Podania innej treści tyczące się daniny publicznej 3 zł.

3) Ostatnie zdanie Uwag do poz. 4 tar. opł. — otrzymuje brzmienie:

„Również wolne są od opłaty załączniki podań o zmianę decyzji w przedmiocie daniny publicznej, drugie i dalsze egzemplarze oraz odpisy takich podań".

Nadto uzupełnia się Uwagi do tejże poz. 4 tar. następującym końcowym ustępem:

„Opłacie z tej poz. podlegają załączniki podań tyczących się danin publicznych, o ile nie mają za przedmiot zmiany decyzji co do daniny publicznej".

4) Uzupełnia się poz. 7 tar. opł. postanowieniem:

„Zezwolenie na urządzanie wystaw i targów gospodarczych 10 zł.".

5) Postanowienie poz. 8. tar. opł. ma brzmieć:

„Karty łowieckie wydawane na okres dłuższy niż 14 dni 10 zł.".

6) Uwaga do poz. 12 tar. opł. ma brzmieć:

„Suma opłat za poświadczenia podpisów umieszczonych na tym samym dokumencie nie może przewyższać 5 zł.".

7) Dodaje się do § 9. b. statutu o opłatach jako pkt 9. postanowienie tej treści:

Opłacie nie podlegają świadectwa, wydawane celem przedstawienia ich instytucji ubezpieczeń przymusowych nie majątkowych dla stwierdzenia uprawnień ubezpieczeniowych.

Postanowienia niniejszej uchwały wchodzą w życie z dniem ich ogłoszenia w sposób w Gminie m. Krakowa praktykowany.

Rada m. wniosek uchwaliła.

VI. Opłaty gm. za wydawanie poświadczeń za przewóz zwłok.

Imieniem Sekcji II. i III. St. Radca Mgtu Dr. Wydro wnosi:

Rada miasta uchwali:

1) Za czynności organów miejskich, połączone z nadzorem sanitarnym, spowodowanym przez udzielanie poświadczeń na przewóz zwłok, pobierać na zasadzie art. 27 ustawy o finansach komunalnych opłatę na rzecz Gminy — jednorazowo 40 zł.

2) Przyjmuje się do zatwierdzającej wiadomości, że opłatę tę pobiera już Magistrat od dnia 15 kwietnia 1932 r. (L. II. 148/932.

Rada m. wniosek uchwaliła.

VII. Projekt utworzenia nowych kwater rozszerzonego cmentarza rakowickiego.

Imieniem Sekcji I. Rm. Inż. Drobniak wnosi:

Rada miasta uchwali:

1) Zatwierdzić przedłożony przez Budownictwo miejskie Oddz. A. projekt utworzenia nowych kwater, oznaczonych na planie z dnia 13 maja 1932 r. literami: A. B. C. D., nie przesądzając ukształtowania całości

rozszerzonego Cmentarza rakowickiego, co do której to sprawy zastrzega się możność dalszego rozpatrzenia.

2) Przystąpić bezzwłocznie do robót około urządzenia powyższych kwater Cmentarza, przylegających do ul. Modrzewiowej.

Kwatery te mają być przeznaczone obecnie na pomieszczenie grobów czasowych.

3) Wydatek na urządzenie odnośnych kwater, prowizorycznego ogrodzenia i dostępu pokryć z Działu VIII-go § 177, poz. a „wydatki nadzwyczajne" budżetu 1932/33. (Nr. B. a. Arch. 38/31 K.).

Rada m. wniosek uchwaliła.

VIII. Sprzedaż parceli gm. w Dz. XII. p. Kubiczowi Władysławowi.

Imieniem Sekcji I. Rm. Stankiewicz wnosi:

Rada miasta uchwali:

I. Sprzedać P. Władysławowi Kubiczowi część parceli gminnej lkat. 2018/1 objętej lwh. 25 ks. gr. gm. kat. Kraków Dz. XII. Półwsie przy trzeciej poprzeczce od ul. Słonecznej, oznaczoną kolorem zielonym na planie Budownictwa miejskiego z dnia 27 kwietnia 1932 r. o powierzchni około 672 metrów kwadr. za cenę po 38 zł. (trzydzieści ośm złotych) za jeden metr kwadr. pod następującemi warunkami:

1) Cena kupna zapłacona będzie gotówką do 30 (trzydziestu) dni po zawiadomieniu o niniejszej uchwale.

2) Kupujący względnie jego prawni następcy wybudują na powyższym gruncie dom wolno stojący (willę) najwyżej 12 (dwanaście) metrów wysoki licząc od chodnika do gzymsu głównego a oddalony conajmniej 5 (pięć) metrów od linji regulacyjnych ul. Słonecznej i trzeciej poprzeczki od ul. Słonecznej. Ponadto dom ten (willa) ma być przybudowany ślepą ścianą do granicy północnej parceli a jego ściana frontowa i tylna powinny być usytuowane zgodnie z zaprojektowanem położeniem tych ścian budynku na sąsiedniej parceli lkat. 1018/6 Dz. XII. według powyższego planu Budownictwa miejskiego.

3) Kupujący względnie jego prawni zastępcy pokryją koszt chodników przed powyższym gruntem, inne zaś koszty urządzenia ulic w myśl art. 174 prawa budowlanego poniesie Gmina m. Krakowa.

4) Gmina sprzedaje powyższy grunt w stanie wolnym od wszelkich długów i ciężarów hipotecznych z wyjątkiem wymienionych zastrzeżeń.

5) Wszelkie koszty, opłaty i należytości, związane z niniejszą transakcją pokryje w całości kupujący.

II. Do podpisania kontraktu upoważnia się obok P. Prezydenta miasta względnie jego zastępcy PP. Radców miejskich Dr. K. Jelonka i Dr. J. Kuhna a w razie przeszkody Dr. R. Radzyńskiego i Inż. L. Skarżeńskiego względnie innych, upoważnionych wogóle do podpisywania umów. (L. I. Nab. 454/32/B).

Rada m. wniosek uchwaliła.

IX. Odstąpienie części parc. gm. w Dz. XVII. Stanisławowi i Annie Gąsiorom.

Imieniem Sekcji I. Rm. Ritterman wnosi:

Rada miasta uchwali:

I. Odstąpić wspólnie PP. Stanisławowi i Annie Gąsiorom część parceli gminnej lkat. 915/1 objętej lwh. 130 ks. gr. gm. kat. Kraków Dz. XVII. Krowodrza, oznaczoną kolorem zielonym na planie Budownictwa miejskiego z dnia 21 kwietnia 1932 r. o powierzchni około 378 metrów kwadr. wzamian za parcelę bud. lkat. 7 o powierzchni około 171 metrów kwadr. oraz parcele grunt. lkat. 824/16 o powierzchni około 70 metrów kwadr. tj. o łącznym obszarze około 241 metrów kwadr. objęte lwh. 87 ks. gr. gm. kat. Kraków Dz. XVI. Łobzów pod następującemi warunkami:

1) Zamiana powyższych gruntów następuje bez żadnej dopłaty.

2) PP. Gąsiorowie względnie ich prawni następcy rozbiorą i usuną własnym kosztem budynek oraz materjały znajdujące się na odstąpionym przez nich gruncie a to najdalej do 2 (dwóch) lat od podpisania kontraktu. W razie bezskutecznego upływu tego czasokresu będzie Gmina miała prawo sama rozebrać i usunąć powyższy budynek i materjały na koszt i niebezpieczeństwo PP. Gąsiorów względnie ich prawnych następców.

3) Wzajemne oddanie sobie gruntów zamiennych w fizyczne posiadanie nastąpi zaraz po podpisaniu kontraktu z tem zastrzeżeniem, że do czasu usunięcia budynku i materjałów w myśl punktu drugiego będą PP. Gąsiorowie dzierżyli grunt z budynkiem w Dz. XVI. Łobzów na zasadzie wygodzenia, opłacali wszelkie podatki związane z posiadaniem i własnością owego gruntu i znajdującego się tam budynku, oraz ponosili wszystkie wydatki i koszty, połączone z utrzymaniem i zarządem tejże realności.

4) PP. Gąsiorowie względnie ich prawni następcy poniosą koszty urządzenia ulicy przed nabytą częścią parceli lkat. 915/1 Dz. XVII. w myśl art. 174 prawa budowlanego.

5) Strony odstępują sobie powyższe grunty w stanie wolnym od długów i ciężarów hipotecznych z wyjątkiem wymienionych wyżej zastrzeżeń.

6) Koszty planów, pomiarów, kontraktu i intabulacji pokryje w całości Gmina, koszty zaś legalizacji, ewentualne opłaty stemplowe i przenośne oraz inne koszty poniosą strony kontraktujące po połowie.

II. Wspomniane parcele lkat. 7 i 824/16 Dz. XVI. Łobzów nabywa Gmina na cele regulacji i urządzenia ulicy a PP. Gąsiorowie nabywają powyższą część parceli lkat. 915/1 Dz. XVII. Krowodrza pod budowę domu mieszkalnego.

III. Do podpisania kontraktu upoważnia się obok P. Prezydenta m. względnie jego zastępcy PP. Radców miejskich Dr. K. Jelonka i Dr. J. Kuhna a w razie przeszkody Dr. R. Radzyńskiego i Inż. L. Skarżeńskiego względnie innych upoważnionych wogóle do podpisywania umów. (L. I. Nab. 276/32/B).

Rada m. wniosek uchwaliła.

X. Sprzedaż części parc. gm. w Dz. VIII. PP. Edwardowi i Zofji Bujakom.

Imieniem Sekcji I. Rm. Inż. Drobniak w zastępstwie Rm. Inż. Rollego wnosi:

Rada miasta uchwali:

I. Sprzedać wspólnie PP. Edwardowi i Zofji Bujakom część parceli gminnej lkat. 789/1 objętej lwh. 1 ks. gr. gm. kat. Kraków Dz. VIII. Kazimierz, oznaczoną kolorem niebieskim na planie Budownictwa miejskiego

z dnia 31 lipca 1929 r. o powierzchni około 103 metrów kwadr. za cenę po 110 (sto dziesięć) złotych za jeden metr kwadr. pod następującemi warunkami:

1) Sprzedaż następuje z zastrzeżeniem zabudowania powyższego gruntu.

2) Cena kupna zapłacona będzie do 30 (trzydziestu) dni po zawiadomieniu o niniejszej uchwale.

3) Oddanie powyższego gruntu w fizyczne posiadanie nastąpi po zapłaceniu względnie zabezpieczeniu ceny kupna.

4) Kontrakt zawarty będzie po rozpoczęciu budowy domu na powyższym gruncie tj. wykonaniu fundamentów i piwnic.

5) Powyższy grunt włączony będzie do realności objętej lwh. 280 tej samej księgi.

6) Powyższy grunt sprzedaje gmina w stanie wolnym od długów i ciężarów hipotecznych.

7) Wszelkie koszty, opłaty i należytości połączone z niniejszą transakcją pokryją kupujący względnie ich prawni następcy.

II. Upoważnia się P. Prezydenta miasta do oddania gruntu powyższego w fizyczne posiadanie przed zawarciem kontraktu.

III. Do podpisania kontraktu upoważnia się obok P. Prezydenta m. względnie jego zastępcy PP. Radców m. Dr. K. Jelonka i Dr. J. Kuhna a w razie przeszkody Dr. R. Radzyńskiego i Inż. L. Skarżeńskiego względnie innych upoważnionych wogóle do podpisywania umów. (L. I. Nab. 484/32/B).

Rada m. wniosek uchwaliła.

XI. Linja regulacyjna wschodniej strony ul. Piastowskiej.

Imieniem Sekcji I. Rm. Inż. Rolle wnosi:
Rada miasta uchwali:

1) Na podstawie ogłoszenia Magistratu z dnia 21 maja 1931 r. L. Bb. 1818/31 (XXIX) uchwala się w myśl art. 29 prawa budowlanego linję regulacyjną wschodniej strony ulicy Piastowskiej, na przestrzeni między Rudawą a ul. Kr. Jadwigi oznaczoną na planie Budownictwa m. Oddz. B. z dnia 15 kwietnia 1932 kolorem czerwonym i głoskami: a-b-c-e oraz linją budowlaną a_1-b_1-c_1-d_1 w odstępie 5 metrów od linji regulacyjnej.

2) Uchwala się dla gruntów przyległych sposób zabudowania domami łączonemi w grupy jak wkreślono w powyższym planie o wysokości do 15 metrów bez suteren i skrzydeł oficynowych.

3) Powyższy plan należy wyłożyć do publicznego przeglądu na przeciąg czterech tygodni począwszy od 1-go dnia miesiąca następującego po zapadnięciu niniejszej uchwały. (Do L. Bb. 1081/32).

Rada m. wniosek uchwaliła.

XII. Otwarcie ulicy w Dz. X. Zakrzówek.

Imieniem Sekcji I. Rm. Inż. Drobniak wnosi:
Rada miasta uchwali:

Na podstawie ogłoszenia z dnia 21 maja 1931 L. Bb. 2173/31 (XXIX) uchwala się w myśl art. 29 prawa budowlanego otwarcie ulicy na parceli lk. 522 objętej lwh. 293 gm. kat. Kraków, Dz. X. Zakrzówek według planu Budownictwa m. Oddz. B. z dnia 11 kwietnia 1932 r.

W szczególności uchwala się linję regulacyjną północnej strony ulicy narazie w obrębie parceli lk. 522 oznaczoną na powyższym planie kolorem czerwonym i głoskami: a-b z linją budowlaną a'-b' oraz linją regulacyjną południowej strony ulicy oznaczoną głoskami c-d.

Dla parcel wydzielić się mających przy powyższej ulicy, uchwala się zabudowanie domami łączonemi w grupy w sposób na powyższym planie określony, o wysokości do 12 metrów bez oficyn i bez suteren.

Rada miasta przyjmuje do wiadomości oświadczenie właścicielki realn. lwh. 293 złożone do protokołu, że poniesie koszta urządzenia mającej powstać na jej gruncie ulicy, zastrzegając:

a) sposób urządzenia tej ulicy oznaczy Komisja drogowo-kanałowa i gruntowa Rady m.

b) Gmina m. Krakowa obejmie ulicę skoro przynajmniej 1/3 część długości frontów będzie zabudowana, do tego czasu zaś utrzymanie ulicy należeć będzie do właścicieli przyległych parcel.

c) Ulica będzie oddana Gminie m. Krakowa w stanie wolnym od długów i ciężarów hipotecznych.

d) Do czasu wykonania kanału ulicznego nie mogą być w budynkach przy powyższej ulicy stanąć mających, urządzane klozety spłukiwane stale wodą wodociągową przy pomocy samoczynnych zbiorników.

Powyższy plan zabudowania należy wyłożyć do publicznego przeglądu na przeciąg 4-ch tygodni począwszy od 1-go dnia miesiąca następującego po zapadnięciu niniejszej uchwały. (Do L. Bb. 4133/31).

Rada m. wniosek uchwaliła.

Następnie odbyło się posiedzenie tajne, na którem uchwalono przenieść w stan nieczynny Tadeusza Kadulę, technika Magistratu, i Witolda Skrzyniarza, wicesekretarza Magistratu, a nadto załatwiono odmownie prośbę Marji Przybylskiej w sprawie emerytalnej.

Na tem posiedzenie zakończono.

Sprawozdania z posiedzenia Sekcyj i Komisyj Tymcz. Rady Miejskiej.

Komisja Sekcji VII. Rady miasta dla Zakładu czyszczenia miasta i Miejskiej Straży pożarnej.

Dnia 2 maja 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem Rm. P. Inż. Wierzchowskiego i w obecności Wiceprezydenta miasta P. Ostrowskiego posiedzenie Komisji Sekcji VII. Rady miasta dla Zakładu czyszczenia miasta i Miejskiej Straży pożarnej, na którem uchwalono:

1) Przyjąć do wiadomości sprawozdanie Naczelnika Wydziału VII. Magistratu z działalności administracyjno-gospodarczej Miejskiej Straży pożarnej za rok kalendarzowy 1931.

2) Przyjąć do zatwierdzającej wiadomości sprawozdanie Naczelnika Wydziału VII. Mgtu o wykonaniu budżetu Miejskiej Straży pożarnej na okres budżetowy 1931/1932.

3) Wyrazić uznanie dla Prezydjum miasta, Naczelnika Wydziału VII. Mgtu i Kierownictwa Miejskiej Straży

pożarnej za całoroczną owocną i oszczędną gospodarkę w tej dziedzinie.

4) Zatwierdzić preliminarze wydatków Zakładu czyszczenia miasta i Miejskiej Straży pożarnej na I. kwartał 1932/1933.

5) Przyjąć do zatwierdzającej wiadomości sprawozdanie z wydatków uskutecznionych z funduszu obrotowego Zakładu czyszczenia miasta w czasie od 1 lutego do 30 kwietnia 1932 r. w kwocie zł. 29.407·12.

6) przeprowadzić przez Elektrownię miejską rekonstrukcję centrali sygnalizacji pożarnej i jej sieci przy pomocy służby telegraficznej Miejskiej Straży pożarnej, kosztem około zł. 6.000.

7) Wezwać Elektrownię miejską do przedłożenia kosztorysu na przeprowadzenie rekonstrukcji obecnej prowizorycznej centrali sygnalizacji pożarnej we filji Miejskiej Straży pożarnej w Dz. XXII.

8) Zakupić dalsze 10 sztuk aparatów ulicznych sygnalizacyjnych (ostrzegaczy) u firmy Siemens Halske, pod warunkiem, że aparaty te wykonane będą w państwowej wytwórni telefonów w Warszawie kosztem zł. 6.250.

Komitet Budowy Muzeum Narodowego Rady miasta.

Dnia 4 maja 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem Prezydenta miasta Beliny-Prażmowskiego i w obecności Wiceprezydenta miasta Ostrowskiego posiedzenie Komitetu Budowy Muzeum Narodowego, na którem Wiceprezydent miasta Ostrowski złożył sprawozdanie z dotychczasowych prac Komisji Muzealnej w kierunku przygotowania podstaw dla przyszłego projektu nowego gmachu.

Komisja Muzealna przedstawiła Komitetowi projekt budowy Muzeum na gruntach pofortecznych na prawo od wylotu ul. Wolskiej.

Na podstawie fachowych wskazówek oraz dzieł naukowych o budowie muzeów zagranicą zestawionych przez Dyr. Muzeum Koperę architekci miejscy Boratyński i Kreisler, pod kierunkiem Rektora Szyszki-Bohusza opracowali szczegółowe szkice przyszłej budowy.

Członkowie Komitetu szczegółowo rozpatrywali przedstawione szkice, jako podstawowy punkt orjentacji dla przyszłej decyzji.

Ze sprawą sytuacji przyszłego gmachu muzealnego wiąże się sprawa regulacji wylotu ul. Wolskiej, która na podstawie szczegółowo opracować się mającego wniosku przez p. Rektora Gałęzowskiego, przejdzie przez odnośne Sekcje i Radę miejską zgodnie z obowiązującemi przepisami o regulacji miasta.

Następnie na propozycję Prezydenta miasta Beliny-Prażmowskiego Komitet podzielił się na trzy sekcje: budowlaną, finansową i propagandową.

Do Sekcji budowlanej powołano z Komitetu: Rektora Szyszkę-Bohusza jako przewodniczącego, prof. Juljana Nowaka jako zastępcę, na członków: Gałęzowskiego, Jarockiego, Skarżyńskiego, Strojka, Tauba i Wierzchowskiego. Z Magistratu przydzielono: Arch. Boratyńskiego i Kreislera.

Do Sekcji finansowej powołano: Prof. Gwiazdomorskiego jako przewodniczącego, Dyr Dr. M. Kannenberga jako zastępcę, na członków: Epsteina, Jarszyńskiego, Krzetuskiego, Keslera i Wohla. Z Magistratu przydzielono: Dyr. Krzyżanowskiego.

Sekcji tej udzielił Komitet prawa kooptacji dalszych członków.

Do Sekcji propagandowej powołano: posła Marjana Dąbrowskiego jako przewodniczącego, Inż. Krausego jako zastępcę, na członków: Beaupré, Flacha, Roupperta, Załęskiego i Dyr. Koperę. Z Magistratu przydzielono kustoszów muzealnych: Bocheńskiego i Buczkowskiego.

Sekcji tej przyznano również prawo kooptacji dalszych członków.

W dalszym ciągu Komitet przyjął tymczasowe regulaminy dla każdej z wyżej wymienionych Sekcji, ustalając w nich zasadę, że każda sprawa, związana z budową Muzeum, zanim wejdzie pod obrady Komitetu ma poprzednio być szczegółowo opracowana przez odnośną Sekcję.

Przewidywany program prac przygotowawczych obejmie decyzję Rady miasta co do zatwierdzenia regulacji wylotu ul. Wolskiej, oraz decyzję co do ewentualnie rozpisać się mającego konkursu na budowę gmachu Muzeum.

Komisja łowiecka Rady miasta.

W dniu 10 maja 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem Wiceprezydenta miasta Dra Klimeckiego, a w obecności Radców miejskich Dra Korolewicza, Łysiaka i Różeckiego, posiedzenie Komisji łowieckiej Rady miasta, na którem Komisja przyjęła wniosek Magistratu, aby wypuścić w dzierżawę na okres od 1 marca 1932 r. do 1936 r.:

a) rewir łowiecki I. (Zwierzyniec) Janowi Kopcie, za czynszem rocznym zł. 230, oraz podatkiem gminnym od prawa polowania zł. 103·20,

b) rewir łowiecki II. (Dębniki-Zakrzówek) Janowi Kuli, za czynszem rocznym zł. 320, oraz podatkiem gminnym zł. 88·30,

c) rewir łowiecki III. (Dąbie-Płaszów) Dr. Bronisławowi Babińskiemu, za czynszem rocznym zł. 320, oraz podatkiem gminnym od prawa polowania w kwocie zł. 116·10 rocznie.

Sekcja I. Rady miasta.

Dnia 11 maja 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem Radcy m. Dra Radzyńskiego i w obecności Wiceprezydenta miasta Dra Landaua posiedzenie Sekcji I. Rady miasta, na którem uchwalono sprzedaż gruntów gminnych na cele mieszkaniowe w Dz. VIII. i XIII.

Następnie przyjęto wnioski Magistratu w sprawie zamiany gruntu gm. w Dz. XVII. za grunt prywatny w Dz. XVI., oraz uchwalono oddać na cele Związku Strzeleckiego w Dz. XXII., grunt gminny na zasadzie prawa zabudowy.

W końcu Sekcja zatwierdziła 2 plany zabudowania, a to plan zabudowania wschodniej strony ul. Piastowskiej w Dz. XIII., oraz plan zabudowania parceli lkat. 159/3 lwh. 299 Dz. X.

Sekcja VII. Rady miasta.

Dnia 12 maja 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem Radcy miejskiego Dr. Jarszyńskiego i w obec-

ności Wiceprezydenta miasta Dr. Klimeckiego posiedzenie Sekcji VII. Rady miejskiej, na którem przyjęto do wiadomości wnioski Komisji drogowo-kanałowej w sprawie urządzenia wyspy w Rynku Podgórskim w związku z przeniesieniem stacji benzynowej.

Ponadto poruszono szereg spraw bieżących odnośnie do zewnętrznego wyglądu reklam, szyldów i tabliczek orjentacyjnych i przyjęto do wiadomości sprawozdanie Naczelnika Wydziału VII. Dr. Grabowskiego o mających się wydać w tej materji zarządzeniach.

Miejski Komitet Wychowania Fizycznego i Przysposobienia Wojskowego w Krakowie.

W dniu 13 maja br. odbyło się pod przewodnictwem p. Dra Klimeckiego, Wiceprezydenta m. posiedzenie M. Komitetu W. F. i P. W., na którem przyjęto do zatwierdzającej wiadomości sprawozdanie admin. z działalności tegoż Komitetu w roku 1931/32 i sprawozdanie kasowe za rok 1931/32, które się w załączeniu przedkłada.

Nadto przyjęto do wiadomości projekt budżetu na rok 1932/33 z tem, że będzie on ponownie przedłożony Sekcji Admin. Gospod. M. Komitetu, celem uwzględnienia wydatków związanych z działem Wych. Fiz. oraz celem uwzględnienia uchwały Rady miejskiej w przedmiocie subwencji dla Związku Strzeleckiego.

Komisja cmentarna Rady miasta.

Dnia 13 maja 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem Radcy m. ks. Dra Molińskiego i w obecności Wiceprezydenta miasta Ostrowskiego posiedzenie Komisji cmentarnej R. m.

Przedmiotem obrad była sprawa rozszerzenia cmentarza rakowickiego. Rozpatrywano plany zatwierdzone już poprzednio przez wybrany do tego Subkomitet, składający się z członków Rady Artystycznej i Komisji cmentarnej.

Po wysłuchaniu sprawozdania kierownika technicznego cmentarzy m. Arch. Boratyńskiego i po przeprowadzeniu szczegółowej dyskusji plany powyższe przyjęto z tem, że jako pierwszy etap założenia nowej części cmentarza, należy przystąpić do bezzwłocznego otwarcia jednej kwatery przy ul. Modrzewiowej. Kwatera ta przeznaczona będzie na razie tylko na groby czasowe ziemne.

Komisja dla spraw Elektrowni.

Dnia 13 maja 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem P. Radcy inż. K. Cybulskiego i w obecności P. Wiceprezydenta Dra K. Ducha posiedzenie Komisji dla spraw Elektrowni miejskiej, na którem uchwalono:

1) Powierzyć roboty koło wybudowania transformatora w Parku Dra Jordana firmie J. Bereta, jako najtańszej, za kwotę Zł. 5.584·42.

2) Zamówić 1.000 szt. liczników dla prądu zmiennego, jednofazowego, 5 amp. 220 wolt, we firmie K. Szpotański w Warszawie za ogólną kwotę fr. szw. 17.150.

3) Upoważnić Dyrekcję Elektrowni miejskiej do zamówienia we Fabryce Kabli w Krakowie, na sezon letni, kabli 5.000 i 1.000 wolt, 3×16 mm² i 3×50 mm² do wysokości kwoty Zł. 165.880.

4) Zamówić 5.250 kg. drutu i linki miedzianej we Fabryce Kabli w Krakowie za kwotę Zł. 11.401 i 5.250 kg. drutu i linki u Braci Szajn w Będzinie za kwotę Zł. 11.445.

5) Zamówić 480 słupów impregnowanych dla oświetlenia publicz. w Polskich Zakładach Impregnacyjnych w Warszawie za kwotę Zł. 17.619.

W końcu Dyrektor Dubeltowicz podał do wiadomości, że z dniem 1 kwietnia wprowadzono w Elektrowni system buchalterji przebitkowej, który okazał się bardzo celowy, ze względu na możność otrzymania każdej chwili dokładnych wyników gospodarki.

Sekcja III. i VIII.

W dniu 17 maja 1932 r. odbyło się posiedzenie wspólne Sekcji III. i VIII. przy udziale PP. Wiceprezydentów Dra Landaua i Dra Klimeckiego pod przewodnictwem b. Ministra prof. Dra Kumanieckiego, na którym rozpatrywano oferty wniesione na dzierżawę piekarni miejskiej. Po przeprowadzeniu dyskusji uchwalono wydzierżawić piekarnię miejską firmie Ziarno i zatwierdzić warunki tejże dzierżawy przedstawione przez Magistrat.

Komisja dla spraw wodociągowych.

Dnia 20 maja 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem Rm. Prof. Dra Odo Bujwida i w obecności P. Wiceprezydenta miasta Dra Kazimierza Ducha, posiedzenie Komisji dla spraw wodociągowych, na której przyjęto do wiadomości sprawozdanie roczne Zarządu wodociągu miejskiego za rok 1931/32, zatwierdzono oferty na dostawę węgla i materjałów, zezwolono na pobór wody z wodociągu miejskiego konsumentom zamiejscowym, oraz przyznano szereg ulg w opłatach należytości wodociągowych.

Sekcja III Rady miasta.

Dnia 24 maja b. r. odbyło się pod przewodnictwem Radcy m. b. min. prof. Dra Kumanieckiego i w obecności P. Wiceprezydenta Dr. Landaua posiedzenie Sekcji III Rady m., na którem uchwalono wnioski Prezydjum miasta dotyczące:

1) unormowania sprawy mieszkań służbowych,
2) spraw personalnych.

Sekcja I Rady miasta.

Dnia 27 maja 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem Wiceprez. m. Ostrowskiego, przy współudziale Wiceprez. Dra Ducha posiedzenie Sekcji I Rady miasta, na którem rozpatrywano plany rozszerzenia nowego cmentarza rakowickiego, poprzednio już zatwierdzone przez Radę Artystyczną i Komisję plantacyjną.

Po szczegółowej dyskusji uchwalono przystąpić do natychmiastowego urządzenia kwater na nowym cmentarzu przy ul. Modrzewiowej. Kwatery te będą obecnie przeznaczone na pomieszczenie grobów czasowych. Sprawa ukształtowania całości cmentarza będzie przedmiotem dalszych obrad.

Po załatwieniu szeregu drobniejszych spraw gospodarczych, posiedzenie zakończono.

Komisja drogowo-kanałowa Rady miasta.

Dnia 27 maja br. odbyło się pod przewodnictwem Radcy m. Inż. Karola Rollego i w obecności Wiceprezydenta miasta Witołda Ostrowskiego, posiedzenie Komisji drogowo-kanałowej Rady m. na którem zatwierdzono:

a) Sposób urządzenia ul. Dunajewskiego, pl. Kossaka, części ul. św. Jana między ul. św. Tomasza a Rynkiem Głównym, projekty budowy chodników w ul. Nowowiejskiej, Prądnickiej, Meiselsa, na narożniku ul. Łokietka—Wrocławskiej i Szlak—Krowoderskiej, jakoteż koszta wykonawcze chodników w ul. Józefitów i Julljusza Lea, oraz szeregu robót naprawczych drogowych wykonanych po Zakładach miejskich.

b) Budowę kanału w ul. Felicjanek, Małej, przedłużenie kanałów w ul. Mogilskiej i Moniuszki, kanalizację na parcelowanych prywatnych gruntach w Dz. IV, XV i XXII oraz koszta wykonawcze szeregu połączeń kanałowych.

c) Rostrzygnięto oferty na dostawę dla Budownictwa m. B, piasku wiślanego, cementu wysokowartościowego i portlandzkiego, mączki krzemowej i wapiennej, asfaltu, smoły drogowej i kitonu.

d) Przyjęto do zatwierdzającej wiadomości roczne sprawozdanie Kierownictwa budowy IV mostu na Wiśle.

Połączone Sekcje II. i IV. Rady m.

Dnia 31 maja 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem Rm. Dra Krzetuskiego i w obecności Wiceprezydenta miasta Dra Landaua Ignacego posiedzenie połączonych Sekcji II-giej i IV-tej, na której uchwalono przedstawić Radzie miasta wniosek w sprawie pobierania przez M. Urząd Ewidencji Ludności opłat od wszystkich władz i urzędów państwowych z wyłączeniem władz administracji ogólnej i policji państwowej licząc po 15 gr. za każdą udzieloną informację o miejscu zamieszkania.

RUCH SŁUŻBOWY.

Zwolnieni:

Abłamowicz Witold, pomocnik rachunk. Elektrowni miejskiej, z dniem 31/V. 1932.

Chwalibogowski Maurycy, pomocnik rachunk. Piekarni m. z dniem 31/V. 1932.

Kaczkowski Marek, kontr. lekarz weter. m. z dniem 31/V. 1932.

Magiera Jerzy, kontr. technik-mechanik Muzeum Przemysłowego, z dniem 31/V. 1933.

Pawliger Szymon, pomocnik kancel. Budownictwa miejsk. Oddział A., z dniem 20/V. 1932.

Starzycki Tadeusz, pomocnik techn. Budownictwa miejsk. Oddz. A., z dniem 31/V.

Urbanowa Marja, pomocnica rach. Elektrowni m., z dniem 31/V. 1932.

Przeniesieni w stan nieczynny:

Kadula Tadeusz, referent Budownictwa m. Oddz. A., z dniem 31/V. 1932.

Skrzyniarz Widold, wicesekretarz Mgtu, z dniem 31/V. 1932.

Przeniesieni w stan spoczynku:

Kaczmarczyk Juljan, maszynista miejski, z dniem 31/V. 1932.

Kostecki Franciszek, st. adjunkt rachunk. Elektrowni miejsk., z dniem 31/V. 1932.

Maślak Wincenty, robotnik Elektrowni m. z dniem 1/V. 1932.

Wrona Stanisław, niższy pracownik Wodociągu m., z dniem 31/V. 1932.

Emerytury wdowie:

Hachajowa Marja, wdowa po emer. pracowniku Wodociągu m., od dnia 1/V. 1932.

Nominacje (przyjęcia):

Bochner Antonina, prow. lekarz weterynaryjny m., z dniem 10/V. 1932.

Dr. Przypkowski Tadeusz, kont. referent Muzeum Przemysłowego, z dniem 1/V. 1932.

Wypychowski Edmund, prow. lekarz weterynaryjny m., z dniem 1/V. 1932.

Zmarli:

Janik Piotr, maszynista Elektrowni miejskiej, dnia 15/V. 1932.

Muznerowski Piotr, adjunkt admin. Magistratu, dnia 20/V. 1932.

Oprocha Ludwik, tercjan szkoły m., dnia 1/V.

Sala Maciej, niższy pracownik Gazowni miejskiej, dnia 5/V. 1932.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Zmiany w stanie posiadania realności w Krakowie w kwietniu 1932 r.

I. Przez kontrakt kupna.

1. Część (2/6) domu jednopiętrowego przy ul. Krakowskiej L. or. 3 L. sp. 80/VIII. nabyli po (1/6) Markus vel Motel i Elka Dattnerowie od Izraela i Friedy Vogelfangów za cenę 2.800 dolarów.

2. Część (3/56) domu dwupiętrowego przy ul. św. Gertrudy L. or. 18 L. sp. 66/VII. nabyła Debora Mehla Biegeleisen od Klary z Biegeleisenów Wasserbergerowej za ceną 600 dolarów.

3. Grunt lwh. 710/VIII. przy ul. Przemyskiej nabyli po połowie Abraham i Mindla Hönigowie od Leonory recte Lei, Berty i Dr Jakóba Tobiasza 2-im Lewkowiczów za cenę 3.200 dolarów.

4. Grunt lwh. 855/XVII. obok ul. Racławickiej nabyli po połowie Mieczysław i Józefa z Mirochów Gwizdowscy od Wojciecha Konika za cenę 5.090 dolarów.

5. Dom dwupiętrowy przy ul. Pędzichów L. or. 9 L. sp. 66/V. nabyli po połowie Dr Jan i Michalina Ozgowie od Janiny z Rożnowskich Dunikowskiej za cenę 10.250 dolarów.

6. Dom czteropiętrowy przy ul. Syrokomli L. or. 26 L. sp. 207/XII. nabyli Marja z Krasnodębskich Pelczarowa ($^{3}/_{6}$), zaś po ($^{1}/_{6}$) Dr Kazimierz i Mieczysław Pelczar oraz Zofja z Pelczarów Szymonowiczowa od Dr Abrahama i Idy Wandererów za cenę 30.102 dolarów.

7. Część gruntu lwh 735/XVII. przy ul. Józefa Friedleina nabył Zygmunt Wiener od Inż. Izydora Muszyńskiego za cenę 5.000 złotych.

8. Grunt lwh 321/XII. przy ul. Włóczków nabyli po ($^{2}/_{8}$) Dominik i Marja z Żułkiewiczów Maciejowscy i Czesław Żułkiewicz, zaś po ($^{1}/_{8}$) Kazimiera Żułkiewiczówna i Jadwiga z Żułkiewiczów Slosarczykowa od Felicji z Grochalskich Pinkalskiej za cenę 28.000 złotych.

9. Dom dwupiętrowy przy ul. św. Sebastjana L. or. 18 L. sp. 104/VII. nabył Mojżesz Wanderer od Salomona Lubascha za cenę 19.500 dolarów.

10. Dom dwupiętrowy przy ul. Cystersów L. or. 21 L. sp. 184/XIX. nabył Zakład Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych we Lwowie od Firmy „Wolny Dom Składowy" S. A. w Krakowie za cenę 540.000 złotych.

11. Dom dwupiętrowy przy ul. Spadzistej L. or. 17 L. sp. 326/XIII. nabyli po połowie Rozalja z Mazurów Popkowa i Antonina z Popków Gottwaldowa od Józefa Kosteckiego za cenę 28.500 złotych.

12. Część ($^{10}/_{32}$) domu dwupiętrowego przy placu Dominikańskim L. or. 4 L. sp. 489/I. nabyli po ($^{5}/_{32}$) Izaak Michał 2-im i Ruchla Blübaumowie od Mojżesza Anisfelda za cenę 4.000 dolarów.

13. Grunt lwh. 562/IV. przy ul. Krupniczej nabyli po połowie Inż. Ludwik i Erna Blübaumowie od Przedsiębiorstwa dla budowli fabrycznych Józef Elsner Ska z o. o. w Krakowie ($^{4}/_{10}$), Józefa i Eleonory Elsnerów po ($^{3}/_{10}$) za cenę 6.200 dolarów.

14. Grunt lwh 602/XIII. przy ul. Emaus nabył Stanisław Purchla od Józefy z Florczyków Dutkowej za cenę 3.040 złotych.

15. Dom czteropiętrowy przy ul. Przemyskiej L. or. 6 L. sp. 609/VIII. nabyli Inż. Henryk Rubinstein ($^{2}/_{4}$), zaś Krystyna i Janina Epsteinówne po ($^{1}/_{4}$) od Abrahama i Mindli Hönigów za cenę 27.500 dolarów.

16. Grunt lwh. 853/XVII. przy ul. Droga nad Sudołem nabył Franciszek Rajtar od Adama Zbroji za cenę 1.800 złotych.

17. Grunt lwh 735/XVII. obok ul. Droga nad Sudołem nabyli po połowie Jan i Katarzyna z Herjanów Bursztynowie od Bronisławy Wąchałowej za cenę 1.900 złotych.

18. Dom parterowy przy ul. Skawińskiej L. or. 27 L. sp. 576/VIII. nabyli po połowie Cajnwel i Cywja Skóreccy od Sendera Ickowicza za cenę 3.000 dolarów.

19. Grunt lwh 319/XII. przy ul. Słonecznej nabył Zakład Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych we Lwowie od Franciszka Drobniaka za cenę 106.357 złotych.

20. Grunt lwh. 315/XII. przy ul. Filareckiej nabył Zakład Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych we Lwowie od Reginy Fiszman za cenę 20.089 złotych.

21. Dom dwupiętrowy przy ul. Józefa Friedleina L. or. 13 L. sp. 402/XVII. nabyli po połowie Jan i Joanna z Janosiów Zeemanowie od Władysława i Marji z Motyków Szumielewiczów za cenę 97.000 złotych.

22. Grunt lwh. 603/XIII. nabył Stanisław Sas od Albiny z Walerowskich 1-o Salowej 2-o Targoszowej za cenę 2.900 złotych.

23. Dom dwupiętrowy przy ul. Moniuszki L. or. 24 L. sp. 289/XIX. nabyli po połowie Dr Juljan Kasper 2-im i Florentyna z Boholów Solarscy od Ludwika i Józefy Ciaputów za cenę 13.500 dolarów.

24. Dom parterowy przy ul. Litewskiej L. or. 35 L. sp. 331/XVII. nabyli po połowie Stefan i Helena z Mentolowskich Żurkowie od Teodora Piątkowskiego za cenę 31.000 złotych.

25. Grunt lwh. 356/XIII. przy ul. Emaus nabyła Kazimiera z Hajduków Pfeifferowa od Władysława Cyrka za cenę 500 złotych.

26. Dom dwupiętrowy przy ul. Arjańskiej L. or. 6 L. sp. 105/VI. nabył Ignacy Pawlik od Izaaka Pereca 2-im Munka, Abrahama Süsche 2-im Singera, Izydora i Anny Brawów za cenę 9.000 dolarów.

27. Dom trzechpiętrowy przy ul. św. Krzyża L. or. 10 L. sp. 418/I. nabyła Emma Linskerowa od Anieli Zawistowskiej za cenę 25.250 dolarów.

28. Grunt lwh. 266/XVIII. przy ul. Wileńskiej nabył Eljasz Doroszczak od Zygmunta Wienera, Marji Rothwein, Debory i Izaaka Klebanów za cenę 677.25 dolarów.

29. Grunta lwh 109/XX. i 175/XX. przy ul. Kosynierów nabył Chaim Lieberfreund od Joachima Haubenstocka i Lane Lieberfreunda za cenę 900 dolarów.

30. Część ($^{400}/_{10752}$) domu dwupiętrowego przy ul. Bonifraterskiej 5—7, L. sp. 333/VIII. nabyła Dorota Bundowa od Judy Nussbauma za cenę 1.050 dolarów.

31. Dom parterowy przy ul. Racławickiej L. or. 44 L. sp. 26/XVII. nabyła Julja z Chwastków Ciaćmowa od Małgorzaty z Kwaśniewskich Ciaćmowej za cenę 15.000 złotych.

32. Część ($^{44}/_{72}$) domu parterowego przy ul. Królowej Jadwigi L. or. 61 L. sp. 114/XIII. nabyli po ($^{22}/_{72}$) Jan i Anna Kuciowie od Marji z Bilów Wójcikowej ($^{30}/_{72}$) i Piotra Wójcika ($^{14}/_{72}$) za cenę 7.500 złotych.

33. Grunt lwh 612/XIX. nabył Stanisław Batko od Michała Dudara za cenę 1.050 dolarów.

34. Dom trzechpiętrowy przy ul. Starowiślnej L. or. 52 L. sp. 561/VIII. nabyli po połowie Hersch i Hudesa Hochmanowie od Jana i Amalji Wacławików za cenę 24.300 dolarów.

35. Grunt lwh. 851/XVII. przy ul. Ks. Siemaszki nabyła Kasa Chorych w Krakowie od Antoniego i Władysławy z Białków Rogowskich za cenę 3.946.95 dolarów.

36. Dom parterowy przy ul. Królowej Jadwigi L. or. 140 L. sp. 20/XIII. nabyli po połowie Stefanja z Jaśkiewiczów Hauniewiczowa i Józef Urban od Józefa Urbana, Dory Laks i Zygmunta Barana za cenę 10.200 zł.

37. Dom jednopiętrowy przy ul. Jana Kasprowicza L. or. 11 L. sp. 268/XIX. nabyła Julja Michałowicz od Józefa i Eugenji Biskupskich za cenę 60.000 złotych.

38. Dom jednopiętrowy przy ul. Barskiej L. or. 48 L. sp. 202/XI. nabyli po ($^{1}/_{4}$) Adam i Marja z Karwasieckich Kutkowie i Eugenja z Kutków Doboszowa ($^{2}/_{4}$) od Franciszka Szewczyka za cenę 12.200 złotych.

39. Dom dwupiętrowy przy ul. Starowiślnej L. or. 69 L. sp. 228/VIII. nabyli po połowie Edward i Zofja z Królikowskich Bujakowie od Heleny Kalmus za cenę 5.300 dolarów.

40. Dom dwupiętrowy przy ul. Hetmańskiej L. or. 6 L. sp. 647/XXII. nabyli po połowie Tadeusz i Wanda Szaperowie od Stanisława Batki za cenę 50.000 złotych.

41. Grunta lwh. 1186/XXII. i lwh 1187/XXII. przy ul. Łagiewnickiej nabyli Roman Huczek, Jan i Karolina Zacharowie od Polskiego Towarzystwa Handlowego za cenę 750 dolarów i 4.000 złotych.

42. Dom jednopiętrowy przy ul. Dekerta L. or. 2a L. sp. 56/XXII. nabyła Lidja Świerzawska od Stefanji z Kornhauserów Feuereisenowej za cenę 69.000 złotych.

43. Dom dwupiętrowy przy ul. Traugutta L. or. 17 L. sp. 609/XXII. nabyli po połowie Andrzej i Marja Laskowie od Michała i Julji Sosenków za cenę 9.000 dolarów.

44. Część (4/80) domu parterowego przy ul. Hetmańskiej L. or. 4 L. sp. 88/IX. nabyła Kunegunda Bystroniowa za cenę 200 złotych.

45. Część (2/10) domu jednopiętrowego przy ul. Józefińskiej L. or. 31 L. sp. 237/XXII. nabyła Zofja z Marjewskich Padlewska od Wandy i Róży Narjewskich za cenę 12.000 złotych.

46. Grunt lwh. 850/XVII. przy ul. Prądnickiej wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh 329/XVII. nabyła Janina ze Zbrojów Buczakowa (2/4), Janina i Adam Buczakowie po (1/4) od Karoliny ze Zbrojów Buczakowej, Zofji ze Zbrojów Kawalcowej za cenę 1.850 dolarów.

47. Grunt lwh 329/XVII. przy ul. Prądnickiej nabyła Karolina ze Zbrojów Buczakowa i Zofja ze Zbrojów Kawalcowa od Janiny ze Zbrojów Buczakowej, Janiny i Adama Buczaków za cenę 2.963.13 dolarów.

II. Przez inne umowy.

1. Grunt lwh. 610/XV. wartości 540.000 złotych nabył Zakład Pracowników Umysłowych we Lwowie od Skarbu Państwa wzamian za budynek fabryczny przy ul. Cystersów L. or. 21 L. sp. 184/XIX.

2. Część (49/64) domu parterowego przy ul. Zakątek L. or. 10 L. sp. 42/XVI. oraz gruntu lwh 350/XVI. i lwh 351/XVI. łącznej wartości 4.750 zł. nabyli w drodze darowizny Edmund i Marjanna Pokucińscy od Wincentego Paprockiego i Marjanny Pokucińskiej.

3. Grunt lwh 722/XVII. przy ul. Prądnickiej wartości 6.000 złotych nabyła w drodze darowizny Anna Engelsteinówna od Marji Engelsteinowej.

4. Grunt lwh 193/XI. przy ul. Barskiej wartości 15.000 złotych nabyli po połowie w drodze darowizny Marja Bandurska i Walerja Krakowska od Inż. Romana Bandurskiego.

5. Część (1/4) domu dwupiętrowego przy ul. Gen. Dwernickiego L. or. 5 L. sp. 213/VI. wartości 8.000 złotych nabyła w drodze darowizny Irena Cypes od Dawida Cypesa.

6. Część (2/10) domu jednopiętrowego przy ul. Węgierskiej L. or. 6 L. sp. 281/XXII. wartości 200 miljonów marek polskich (kontrakt z 26. XI. 1923 r.) nabył w drodze darowizny Samuel Samarja Reicher od Jetti Brandowej.

7. Część (1/2) domu dwupiętrowego przy ul. Legjonów L. or. 20 L. sp. 462/XXII. wartości 18.000 złotych nabyła w drodze darowizny Pessla Wimmerówna od Toni Wimmer.

III. Przez egzekucję.

1. Grunt lwh. 126/XV. przy ul. Juljusza Lea wartości 28.020 złotych nabył w drodze egzekucji Dr Maksymiljan Willer od Anieli Twardowskiej.

2. Grunt lwh. 304/XVII. wartości 14.650 złotych nabył w drodze egzekucji Stanisław Cichy od Antoniego Jakóbka.

IV. Przez śmierć właściciela.

1. Część (5/8) domu jednopiętrowego przy ul. Lelewela L. or. 16 L. sp. 94/XII. wartości 48.000 złotych nabył w spadku Rudolf Tchórzewski po śp. Cyrylu Tchórzewskim.

2. Część (1/2) domu dwupiętrowego przy ul. Pańskiej L. or. 14 L. sp. 201/VI. wartości 34.613 złotych nabyła w spadku Kamila Matuszewska po śp. Ludwiku Matuszewskim.

3. Grunt lwh. 243/VIII. przy ul. Starowiślnej wartości 39.525 złotych nabyli w spadku po (1/4) Juljan i Tadeusz Grabowscy, Władysława z Grabowskich Krawczykowa i Janina z Grabowskich Janikowa po śp. Julji z Wrońskich Grabowskiej.

4. Dom jednopiętrowy przy ul. Zwierzynieckiej L. or. 22 L. sp. 36/III. wartości 76.525 złotych nabył w spadku Dr Jan Wojciech Michał 3-im Dobrzycki po śp. Ludwice ze Stachiewiczów Staroniowej.

5. Część (20/40) domu trzechpiętrowego przy ul. Kościuszki L. or. 55 L. sp. 12/XII. wartości 55.439 złotych nabyli w spadku Sara Salomea 2-im Wadlerowa (5/40), zaś Rozalja, Lazar, Herman, Helena i Ida Wadlerowie po (3/40) po błp. Leonie Wadlerze.

6. Grunt lwh 278/X. przy ul. Zielnej wartości 11.239 złotych nabyli w spadku po połowie Kazimierz i Marja z Borutów Aksmanowie po śp. Romualdzie Aksmanie.

WYKAZ KONSENSÓW

na zamieszkanie, względnie użytkowanie wykonanych budowli, udzielonych w miesiącu maju 1932 r.

I. Nowe domy.

1) Ul. Rzeszowska L. or. 3 (L. sp. 617 Dz. VIII.) własność Stielów Hermana i Miny, dom III. piętrowy z IV. piętrem od podwórza (reskr. Mgtu z dnia 25/V. 1932 r. L. Ba. Insp. 99/32/A.).

2) Ul. Rzeszowska L. or. 5 (L. sp. 615 Dz. VIII.) własność Żeleńskiej Heleny, dom III. piętrowy (reskr. Mgtu z dnia 12/V. 1932 r. L. Ba. Insp. 107/32/A.).

3) Ul. Emaus L. or. 41 b. (L. sp. 332 Dz. XIII.) własność Schneiderów Efroima i Małki, dom II. piętrowy (reskr. Mgtu z dnia 15/V. 1932 r. L. Ba. Insp. 15/32/C.).

4) Ul. Niepołomska L. or. 42 (L. sp. 195 Dz. XX.) własność Korcyla Jana, dom parterowy z poddaszem (reskr. Mgtu z dnia 10/V. 1932 r. L. Ba. Insp. 551/31/B.).

5) Ul. Sarmacka L. or. 3 (L. sp. 317 Dz. XXI.) własność Małkowej Zofji, dom parterowy (reskr. Mgtu z dnia 18/V. 1932 r. L. Ba. Insp. 514/32/D.).

II. Nadbudowy, przebudowy i dobudowy.

1) Ul. Grodzka L. or. 28/30 (L. sp. 65 Dz. I.) własność Tignera Markusa, I. piętrowa oficyna tylna przeznaczona na dom modlitwy i II. piętrowa oficyna prawa (reskr. Mgtu z dnia 4/V. 1932 r. L. Ba. Insp. 66/31/A).

2) Ul. Zygmunta Krasińskiego L. or. 6 (L. sp. 137 Dz. XII.) własność Kalicińskiego Franciszka, nadbudowa V. piętra w trakcie frontowym (reskr. Mgtu z dnia 2/V. 1932 r. L. Ba. Insp. 226/32/C.).

3) Ul. Księcia Józefa L. or. 1 (L. sp. 88 Dz. XIII.) własność Pobudkiewiczowej Agnieszki, przebudowa stajni na mieszkanie (reskr. Mgtu z dnia 12/V. 1932 r. L. Ba. Insp. 220/32/C.).

4) Ul. Przegon L. or. 12 (L. sp. 209 Dz. XIII.) własność Dudeka Maksymiliana, budynek oficynowy parterowy z poddaszem i stajnia (reskr. Mgtu z dnia 11/V. 1932 r. L. Ba. Insp. 206/32/C.).

5) Ul. Juljusza Lea L. or. 78 (L. sp. 109 Dz. XVI.) własność Wilkoszowej Józefy, nadbudowa I. piętra i poddasza, oraz przebudowa parteru (reskr. Mgtu z dnia 2/V. 1932 r. L. Ba. Insp. 234/32/C.).

6) Ul. Graniczna L. or. 24 (L. sp. 410 Dz. XVII.) własność Pasieki Piotra, dobudowa 1 izby (reskr. Mgtu z dnia 24 maja 1932 r. L. Ba. Insp. 131/32/B.).

WIADOMOŚCI O ROZPORZĄDZENIACH, OKÓLNIKACH, JUDYKATURZE I T. P. DOTYCZĄCYCH ADMINISTRACJI OGÓLNEJ.

Dziennik Urzędowy Min. Spraw Wewnętrznych.

Okólnik Nr. 46, z dnia 13 kwietnia 1932 r.

(Wojsk. F. 5/1) o podatku wojskowym. Akcja wymiaru i poboru 1932 roku.

Do

PP. Wojewodów i Komisarza Rządu
m. st. Warszawy.

W związku z wszczętą w roku bieżącym akcją wymiaru i poboru podatku wojskowego na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24/VIII. 1931 roku (Dz. U. R. P. Nr. 89 p. 697), wobec wątpliwości, jakie mogą się nasunąć przy wykonywaniu tego rozporządzenia Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia, co następuje:

Stosunek osób ze starszych roczników do obowiązku podatkowego.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 24/VIII. 1931 r. o podatku wojskowym § 1, pkt. b i c nakłada obowiązek opłacania tego podatku na uznanych przy poborze za zdolnych do służby wojskowej w pospolitem ruszeniu z bronią lub bez broni względnie zupełnie niezdolnych do służby wojskowej.

Analogiczne postanowienia zawierały rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20/I. 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 63) i z dnia 31/III. 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 202) z tem, że to ostatnie obejmowało osoby, które stawały do poboru w roku 1925 i uzyskały kat. C, D lub E. Podatek wojskowy powinni zatem opłacać mężczyźni zakwalifikowani przez komisje poborowe do jednej z wyszczególnionych kategorji zdrowia, począwszy od roku 1925 bez względu na to, czy wstawiennictwo do poboru nastąpiło we właściwym, czy też spóźnionym czasie oraz bez względu na rocznik.

Obowiązkowi opłacania podatku wojskowego jednak nie podlegają mężczyźni rocznika 1897 i starszych, powołani do szeregów na skutek mobilizacji. Natomiast podlegają temu obowiązkowi mężczyźni urodzeni w roku 1898 i młodsi, którzy zgłosili się do poboru w roku 1925 i w latach następnych, gdyż normalny pobór tych roczników był zarządzony na podstawie obowiązujących ustaw (Tymczasowej ustawy z dnia 27/X. 1918 r. i ustawy z dnia 23/V. 1924 r. w brzmieniu dawnem oraz obecnem).

Właściwość terytorjalna zarządów gmin przy wymierzaniu i poborze podatku wojskowego.

Wymiar i pobór podatku wojskowego powinien być uskuteczniany w ścisłym związku z ewidencją i kontrolą ruchu ludności (meldunki i rejestry mieszkańców). Dlatego sporządzane wykazy osób podlegających opodatkowaniu wojskowemu powinno być sprawdzane przez urzędy gminne w kierunku ustalenia czy dana gmina jest właściwą do wymierzania i pobrania podatku od osób objętych wykazem.

Przy ustalaniu tem należy kierować się ściśle postanowieniami art. 12 powołanego wyżej rozporządzenia Rady Ministrów, według którego do wymiaru i poboru zasadniczego podatku wojskowego są zarządy gmin miejskich lub wiejskich, w których dany płatnik miał miejsce zamieszkania w dniu 15 grudnia roku poprzedzającego rok podatkowy. W razie gdy dany płatnik nie ma wogóle miejsca zamieszkania, o właściwości gmin do wymiaru i poboru zasadniczego podatku wojskowego decyduje miejsce jego pobytu w dniu 15 grudnia roku poprzedzającego rok podatkowy.

Używanie starych druków do wykazów osób podlegających podatkowi wojsk.

Do sporządzenia wykazów osób podlegających podatkowi wojskowemu służyć będą druki, które zamówione centralnie przez Min. Spraw Wewnętrznych i będą Panom Wojewodom przesłane stosownie do zapotrzebowania.

Druki dawnego wzoru z pozostałego zapasu mogą być zużytkowane tylko pod warunkiem przystosowania ich do wzoru obowiązującego obecnie.

Zarządzenia niniejsze należy podać do wiadomości podległych urzędów gmin miejskich i wiejskich z poleceniem stosowania się.

Ostateczne wprowadzenie w życie nowego systemu ewidencji ludności.

W okólniku Nr. 56 z dnia 30/IV. 1932 r. Min. Spraw Wewnętrznych przypomniało zainteresowanym władzom i urzędom samorządowym, że z dniem 1 lipca 1932 r. upływa termin założenia rejestrów mieszkańców, a zarazem wprowadzenie w życie nowego systemu ewi-

dencji ludności. W związku z powyższą okolicznością Min. Spraw Wewnętrznych w tym okólniku omówiło szereg możliwości zastosowania materjałów rejestru w zakresie statystyki administracyjnej, organizację pracy biur ewidencji ludności, specjalne zadania władz nadzorczych odnośnie dotrzymania terminu założenia rejestru oraz zbadania celowości urządzeń biur ewidencji ludności i ograniczenia nadmiernych kosztów organizacji tych biur. Ponadto Min. Spraw Wewnętrznych w okólniku tym podkreśliło nawet odpowiedzialność kierowników za całość pracy, konieczność wyszkolenia personalu i sprawę stosunku tego personalu do ludności, oraz obowiązek wojewodów do złożenia Ministerstwu sprawozdania ze stanu prac w tej dziedzinie. Okólnik pozatem omawia sprawę nadsyłania przez gminy zgłoszeń zamieszkania osób wyjeżdzających, lub przybywających z zagranicy, wymiany zawiadomień pomiędzy gminami, bezcelowość wystawiania wyciągów z domowych ksiąg meldunkowych, zakaz używania przez gminy formularzy i ksiąg nieodpowiadających wzorom, oraz przesyłanie przez gminy odpisów kart meldunkowych cudzoziemców starostom celem prowadzenia ewidencji cudzoziemców.

Okólnik Nr. 47 z dnia 16 kwietnia 1932 r.

(SF. 1/1/8) o noweli do ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych.

Do

P. P. Wojewodów (z wyjątkiem p. wojewody śląskiego).

W N-rze 25 Dziennika Ustaw R. P. z r. b. pod poz. 223, ogłoszona została ustawa z dnia 17 marca 1932 r. o zmianie niektórych przepisów ustaw, dotyczących finansów komunalnych.

Ponieważ nowela powyższa weszła w życie w dniu 1 kwietnia r. b. i w ustawie o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych wprowadza tego rodzaju zmiany, które mają wpływ na wymiar i pobór podatków oraz na układ budżetów związków komunalnych, przeto — zanim wydane zostanie do niej rozporządzenie wykonawcze — zechcą P. P. Wojewodowie zwrócić uwagę zarządów związków komunalnych na podległym im obrzarze na omawianą nowelę, w szczególności zaś na następujące jej postanowienia.

1) art. 1, pkt. II.

Nowela znosi samoistny podatek komunalny od budynków państwowych. Ministerstwu Spraw Wewnętrznych nie są wprawdzie znane przykłady wykorzystywania tego — nikłego zresztą — źródła dochodowego, o ile jednakże niektóre związki komunalne wprowadziły u siebie ten podatek, to prawo jego dalszego poboru utraciły w dniu 1 kwietnia r. b.

2) art. 1, pkt. III.

Samoistny podatek miejski od placów niezabudowanych zamieniony został na dodatek do takiegoż państwowego podatku, przyczem wysokość tego dodatku nie może przekraczać 100% podatku państwowego.

Gminy miejskie, zamierzające w r. b. korzystać z omawianego źródła dochodowego, powinni niezwłocznie uchwalić wysokość dodatku — w granicach podanej wyżej stawki maksymalnej i dodatek ten wymierzyć i pobrać razem z podatkiem państwowym; w budżetach tych gmin podatek ten zamieszczony zostanie wśród dodatków do podatków państwowych.

Gminy wiejskie, którym na podstawie art. 72 ustawy o tymcz. ureg. fin. kom. przyznane zostały uprawnienia finansowe gmin miejskich w ramach tejże ustawy, nie mają prawa do poboru podatku od placów niezabudowanych, na ich obszarze bowiem nie obowiązuje państwowy podatek od placów niezabudowanych, wobec czego nie może w tych gminach być pobierany dodatek do podatku państwowego.

3) art. 1, pkt. IV.

Według nowego brzmienia art. 10, ustalonego w noweli, wpływy z dodatków komunalnych do państwowych podatków od spożycia, zużycia względnie produkcji, przypadające gminom i powiatowym związkom komunalnym oraz komunalnemu funduszowi pożyczkowo-zapomogowemu, dzielone będą, poczynając od wpływów za miesiąc kwiecień r. b., w ten sposób, iż komunalny fundusz pożyczkowo-zapomogowy otrzymywać będzie 20% (dotychczas 10%) tych wpływów, gminy miejskie — 50% (dotychczas 54%), powiatowe związki komunalne 30%, z czego odstępować mają gminom wiejskim 1/3 część, t. j. 10% (dotychczas powiatowe związki komunalne miały 36%, z czego odstępowały gminom wiejskim w województwach południowych 2/3 części, t. j. 24%, w innych województwach 1/3 część, t. j. 12%).

Zmiana powyższa pociągnie za sobą naturalnie odpowiednią modyfikację sum, preliminowanych z tego tytułu w budżetach odnośnych związków komunalnych; w przybliżeniu można preliminować na rok 1932/33, opierając się na danych z powszechnego spisu z r. 1921, na 1 mieszkańca miasta 1 zł. 69 gr., na 1 mieszkańca pow. zw. kom. za wyłączeniem ludności miast 24 gr., na 1 mieszkańca gminy wiejskiej 12 gr.

4) art. 1, pkt. VI.

Samoistna opłata komunalna od umów o przeniesienie własności nieruchomości (t. zw. podatek aljenacyjny) zamieniona została na komunalny dodatek do opłaty stemplowej od pism, tyczących się przeniesienia własności rzeczy nieruchomych. Dodatek ten pobierany będzie z mocy samej ustawy, bez specjalnych w tym względzie uchwał związków komunalnych w wysokości 50% opłaty stemplowej.

Zmiana powyższa w budżetach związków komunalnych znajdzie formalny w przeniesieniu opłat z grupy podatków samoistnych do grupy dodatków komunalnych do podatków państwowych; pod względem rzeczowym zmiana ta daje naogół podstawę do zwiększenia wpływów, przewidywanych z tego zródła dochodowego, uprzystępnia bowiem, pogłębia i upowszechnia to źródło (m. in. obejmuje również przeniesienie własności nieruchomości w drodze licytacji).

5) art. 1, pkt. VII.

Dokonane w noweli uzupełnienie art. 15 ma na celu unormowanie w województwach centralnych i wschodnich poboru podatku komunalnego od aktów notarjalnych o stawkach niestałych, który to podatek oparty był na stawkach opłat stemplowych z czasów rosyjskich

Określona w noweli 50%-owa stawka dodatku jest stawką maksymalną, w jej granicach gminy miejskie, zamierzające korzystać z tego źródła dochodowego, powinny niezwłocznie uchwalić odpowiednią dla nich wysokość dodatku, a rzeczą władzy nadzorczej, powołanej do zatwierdzenia tych uchwał, będzie baczyć aby stawka dodatku (ewentualnie zróżniczkowana dla poszczególnych rodzajów aktów notarjalnych) dostosowana była do warunków miejscowych.

6) art. 1, pkt. VIII.

Samoistny podatek komunalny od spadków i darowizn zamieniony został prowizorycznie (na okres 3 lat, przyczem Rada Ministrów okres ten może skrócić) na komunalny dodatek do takiegoż podatku państwowego. Dodatek ten według stawki dotychchczasowej (10% podatku państwowego) pobierany będzie — podobnie jak podatek aljenacyjny — z mocy samej ustawy, jednakże wpływ z niego przekazywany będzie przez organa skarbowe na rzecz komunalnego funduszu pożyczkowo-zapomogowego. Wobec tego wpływy z tego podatku nie mogą być zamieszczane w budżetach związków komunalnych na r. 1932/33.

7) art. 1, pkt. X.

Zmiana art. 21 oznacza zniesienie samoistnego podatku komunalnego od przedmiotów zbytku, wobec czego podatek ten w budżetach na r. 1932/33 nie może być przewidywany.

8) art. 1, pkt. XII.

Zmiana art. 27 daje wójtostwom w województwach poznańskiem i pomorskiem uprawnienie do poboru na swoją rzecz opłat administracyjnych; wpłynie to w pewnym stopniu na zmniejszenie się kosztów utrzymania obwodów wójtowskich, ponoszonych przez gminy.

9) art. 1, pkt. XIII.

Zmiana art, 31 polega na tem, że prawo do poboru opłat na budowę i utrzymanie urządzeń i zakładów dobra publicznego rozszerzone zostało na przedsiębiorstwa komunikacyjne, posługujące się specjalną własną nawierzchnią (tramwaje i kolejki).

10) art. 1, pkt. XIV.

Nowe brzmienie art. 33 poddaje zatwierdzeniu władzy nadzorczej wszelkie uchwały pożyczkowe związków komunalnych oraz uchwały, upoważniające organa wykonawcze do wystawiania weksli. Uprawnienie to, zwłaszcza zaś prawo kontroli wystawiania weksli przez organa związków komunalnych, powinno być przez władze nadzorcze wykorzystane w kierunku zapobieżenia nadmiernemu korzystaniu przez związki komunalne z kredytu krótkoterminowego.

Powyższe uprawnienie władz nadzorczych nie może być jednakże rozumiane w ten sposób, ażeby w każdym poszczególnym przypadku wystawienie weksla, czy też zaciągnięcia pożyczki obrotowej (na zasilenie funduszów kasowych) przez organ wykonawczy związku komunalnego konieczną była uchwała organu stanowiącego tegoż związku oraz zatwierdzenie tej uchwały przez władzę nadzorczą; w sprawach tych za wystarczającą należy uznać uchwałę organu stanowiącego, zatwierdzoną przez władzę nadzorczą, upoważniającą organ wykonawczy do zaciągania pożyczek na zasilenie funduszów kasowych wzgl. do wystawiania weksli w pewnym określonym czasie (ewent. nawet na przeciąg całego roku budżetowego), do określonej wysokości oraz na ogólnie w tejże uchwale określonych warunkach. Jeśli chodzi specjalnie o sprawę wystawiania weksli, to władze nadzorcze przy zatwierdzaniu uchwał powinny kłaść nacisk na to, aby związki komunalne w zasadzie ograniczały się do wystawiania weksli na zlecenie publicznych instytucyj finansowych (np. na zabezpieczenie udzielonego kredytu), natomiast aby zaniechały posługiwania się krótkoterminowym wekslem jako środkiem zapłaty z tytułu uskutecznienia wydatku.

Art. 33 w nowem brzmieniu ustala również granice zadłużenia związków komunalnych; władze nadzorcze w zasadzie nie powinny zezwalać na dalsze zadłużanie się związków komunalnych w tych przypadkach, gdy zadłużenie danego związku osiągnęło normy określone w art. 33.

Jest jednakże jasnem, że w obecnej sytuacji gospodarczej i wobec obecnego stanu finansów związków komunalnych ścisłe i rygorystyczne stosowanie powyższej zasady już w r. 1932/33 nie dałoby się pogodzić z wymogami życia. Przedewszystkiem więc nie należy tej zasady stosować w tych przypadkach, kiedy związek komunalny, który osiągnął już określone w art. 33 granice zadłużenia, ma sposobność zaciągnięcia nowej pożyczki na dogodniejszych warunkach, aniżeli pożyczki poprzednie, a wpływ z nowej pożyczki przeznaczony jest na likwidację istniejącego zadłużenia. Tak samo nie należy zasady tej stosować do pożyczek długoterminowych, zaciąganych na konwersję pożyczek krótkoterminowych, o ile gotówkowe uregulowanie tych pożyczek krótkoterminowych nie jest możliwe. Nie będzie to niezgodne z intencją ustawodawcy, wyrażoną w art. 33, gdyż tego rodzaju operacje nie zwiększają zadłużenie związku komunalnego, a przez zastąpienie pożyczek krótkoterminowych pożyczką długoterminową, płatną ratami, umożliwiają stopniową likwidację długów.

Podobnież zasada ograniczenia zadłużenia krótkoterminowego związków komunalnych do wysokości 20% zwyczajnych dochodów budżetowych nie będzie mogła niejednokrotnie — już wprost ze względów życiowych — wykluczyć całkowicie zaciągania pożyczek na czasowe zasilenie funduszów kasowych przez te związki komunalne, które w obecny rok budżetowy weszły z przekroczeniem tej granicy; zezwolenie na zaciąganie pożyczek obrotowych (na zasilenie funduszów kasowych) może być jednakże takim związkom udzielane jedynie pod warunkiem, iż te nowe pożyczki będą spłacone w ciągu roku budżetowego, przyczem oczywiście stwierdzoną być musi istotna możność spłaty tych pożyczek.

Wreszcie — odnośnie do art. 33 w jego nowem brzmieniu — zauważyć należy, iż utrzymane w nim zostało istniejące już przedtem uprawnienie władzy nadzorczej do zatwierdzania uchwał związków komunalnych w sprawie objęcia poręki. Przez objęcie poręki rozumieć należy m. in. niewątpliwie również udzielenie przez związek komunalny żyra na wekslu obcym, taka zatem czynność organu wykonawczego związku komunalnego musi być również oparta na uchwale organu stanowiącego, zatwierdzonej przez władzę nadzorczą. Poręka w tej formie udzielana być może w wyjątkowych wypadkach

i władza nadzorcza przy zatwierdzaniu odnośnych uchwał powinna zwracać specjalną uwagę, aby związek komunalny przez udzielenie takiej poręki nie został niepotrzebnie narażony na straty.

11) art. 1, pkt. XVI.

Wskutek zmiany art. 36 bezpośredniemu nadzorowi władz centralnych w zakresie gospodarki finansowej podlegać będą z pośród miast jedynie m. st. Warszawa i m. Gdynia; tem samem nadzór nad m. Łodzią, wykonywany dotychczas przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu, przechodzi na Pana Wojewodę w Łodzi.

12) art. 1, pkt. XVII.

Ze zmian, dokonanych nowelą w art. 43, wymienić należy zwolnienie gmin wiejskich w województwach centralnych i wschodnich od opłacania Skarbowi Państwa 2% za czynności organów skarbowych, związane z wymiarem dodatków gminnych do państwowego podatku gruntowego; odnośny wydatek w budżetach gmin na rok 1932/33 podlega zatem skreśleniu.

Należy również zwrócić uwagę na przepis, regulujący wynagrodzenie notarjuszy (2%) za wymiar i pobór podatków konunalnych z art. 13—15.

13) art. 1, pkt. XIX.

Wśród uzupełnień art. 59 ważne są szczególnie przepisy o przedawnieniu wymiaru i poboru samoistnych danin komunalnych; przyczynią się one w dużym stopniu do uporządkowania rachunkowości w związkach komunalnych i do zmniejszenia ilości odwołań i skarg w zakresie wymiaru i poboru danin komunalnych.

14) art. 1, pkt. XX.

Uzupełnienie art. 72 daje gminom wiejskim o uprawnieniach finansowych gmin miejskich wyraźne prawo do poboru podatku od lokali; szczegółowe przepisy w tym względzie zawierać będzie rozporządzenie wykonawcze.

15) art. 2.

Zmiana art. 24 ustawy o podatku dochodowym czyni dodatek komunalny do podatku dochodowego (w województwach zachodnich) podatkiem fakultywnym („gminy i pow. zw. kom. mogą pobierać...“) oraz dotychczasową stałą stawkę tego dodatku przy dochodach fundowanych zamienia na stawkę maksymalną.

W związku z niniejszym okólnikiem uchylam okólnik Nr. 116 (SF. 2731/27) z dnia 25/V. 1927 r. (Zb. Zarz. str. 1229, poz. 2).

Okólnik Nr. 52 z dnia 22 kwietnia 1932 r. **(SF. 1/1/9) o noweli do ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych — wystawianie weksli przez związki komunalne.**

Do

P. P. Wojewodów (z wyjątkiem śląskiego).

Doszło do wiadomości Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, że związki komunalne, które w ubiegłym roku budżetowym wystawiły, weksle na zlecenie Zrzeszenia Spółdzielczego Gospodarczo-Inwestycyjnego Samorządów Powiatowych w Warszawie na zabezpieczenie udzielonego im przez to Zrzeszenie kredytu towarowego, a obecnie nie mogą gotówkowo uregulować swoich wobec Zrzeszenia zobowiązań i weksli tych wykupić w terminie, wzbraniają się wystawiać weksle prolongacyjne, powołując się na znowelizowane przepisy art. 33 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych, zabraniające im rzekomo wogóle wystawiania weksli. W podobnej sytuacji znalazł się również Samorządowy Instytut Wydawniczy, który sprzedawał związkom komunalnym książki i druki na spłaty ratalne, a niektóre związki komunalne obecnie ani nie regulują swoich wobec Instytutu zobowiązań gotówką, ani też nie chcą wystawiać na jego zlecenie weksli.

Wobec powyższego — w uzupełnieniu p. 10 okólnika z dnia 16 b. m. Nr. 47 (SF. 1/1/8) — wyjaśniam, co następuje:

W ustępie drugim p. 10 wymienionego wyżej okólnika zaznaczyłem, że związki komunalne powinny się ograniczyć w zasadzie do wystawiania weksli na zlecenie publicznych instytucyj finansowych; przez instytucje te należy, oczywiście, rozumieć banki państwowe i komunalne, komunalne kasy oszczędności i t. p.

Narówni z powyższemi instytucjami należy niewątpliwie traktować wymieniony we wstępie Samorządowy Instytut Wydawniczy oraz Zrzeszenie Samorządów Powiatowych, które to instytucje, jakkolwiek nie podpadają pod powyższe pojęcie instytucyj finansowych, to jednakże udzielają stale związkom komunalnym kredytu w formie towarowej, utworzone zaś zostały ze środków związków komunalnych oraz w ich interesie rozwijają swoją działalność.

Jeżeli zatem związek komunalny nie może w terminie uregulować swoich zobowiązań wobec powyższych instytucyj, to wystawienie przezeń weksla, jako zastępczego środka zapłaty, należy uznać za dopuszczalne, zwłaszcza, że nie zwiększy to istniejącego zadłużenia związku komunalnego.

Powyższe zechcą P. P. Wojewodowie podać do wiadomości zarządom związków komunalnych na podległych Panom obszarach.

Okólnik Nr. 54 z dnia 22 kwietnia 1932 r. **(AC. 27-a-1/2) o legalizacji dokumentów stanu cywilnego emigrantów do Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej.**

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu

w Warszawie.

Konsulat Generalny Stanów Zjednoczonych Ameryki Półn. w Warszawie wyraził prośbę, aby dokumenty stanu cywilnego emigrantów polskich do Stanów Zjednoczonych Ameryki Półn. zaopatrywane były w przyszłości przez powiatowe władze administracji ogólnej w t. zw. wielką klauzulą legalizacyjną, to znaczy, by władze te na metrykach zaświadczały nietylko autentyczność podpisów i pieczęci, lecz ponadto również fakt, że dany dokument wystawiony został przez osobę do tego upoważnioną, t. j. zgodnie z właściwem prawem polskiem

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych nie widzi przeszkód do uwzględnienia prośby Konsulatu Generalnego Stanów Zjednoczonych Ameryki Półn. i prosi P. P. Wojewodów (P. Komisarza Rządu) o wydanie podległym władzom odpowiednich zarządzeń.

Dziennik Urzędowy Ministerstwa Sprawiedliwości.

Nr. 10. Okólnik Nr. 1653/II. A/32 w sprawie umieszczania nieletnich w aresztach gminnych.

Do wszystkich sądów i prokuratur.

Doszło do mojej wiadomości, że sądy grodzkie i prokuratury, zarządzając wykonanie wyroku przeciw nieletnim, skazanym na ktrótkoterminową karę aresztu, zezwalają na odbywanie tej kary przez nieletniego w aresztach gminnych.

Postępowanie takie sprzeczne jest z zasadami, które w myśl art. 6 przep. wprow. k. p. k. i art. 613 zdanie 2 ustęp ostatni, należy stosować wobec nieletnich.

Przypominając konieczność stosowania powołanych wyżej przepisów z uwagi zarówno na względy polityki karnej wobec nieletnich (odseparowanie od przestępców dorosłych), jak i na okoliczność, że areszty gminne przeważnie nie posiadają wogóle warunków do przetrzymywania skazanych na odbywanie kary pozbawienia wolności, przekraczającej okres kilku dni, zwracam równocześnie uwagę, iż wykaz zakładów wychowawczo-poprawczych znajduje się w okólniku poz. 508 zbioru rozporządzeń i okólników.

Panów kierowników sądów i prokuratur proszę o czuwanie nad przestrzeganiem podanych wyżej zasad.

Warszawa, dnia 18 maja 1932 r.

Minister Sprawiedliwości
Czesław Michałowski.

Dziennik Urzędowy Ministerstwa Skarbu.

Nr. 13, poz. 239. Okólnik z dnia 26 kwietnia 1932 r. L. D. V. 10.309/5/32 w sprawie zmiany ustawy o opłatach stemplowych.

Monitor Polski.

Nr. 122 zawiera: Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 23 maja 1932 r. o wartości jednego grama czystego złota.

Na podstawie art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r. w sprawie zmiany ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 855) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 28 listopada 1927 r. w sprawie ustalenia trybu ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 932), ustalam na miesiąc czerwiec 1932 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92·44 grosza.

Minister Skarbu:
(—) Jan Piłsudski.

Orzecznictwo Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

Koszta dostarczania lokali na odbycie poboru wojskowego.

Gmina m. Krakowa uważając, że nie jest obowiązana do bezpłatnego dostarczania lokalu dla komisji poborowych głównych oraz dodatkowych poborów z powiatu Krakowskiego, odmówiła dotyczącemu żądaniu Starosty Krakowskiego.

Gdy następnie Starosta Krakowski ponownie wystąpił z powyższem żądaniem, Gmina m. Krakowa, zamiast spowodować rozstrzygnięcie w administracyjnym toku instancji istnienia po jej stronie obowiązku bezpłatnego dostarczania lokalu na cel powyższy, uczyniła zadość żądaniu Starosty Krakowskiego, zastrzegając sobie tylko prawo żądania zwrotu poniesionego wskutek tego wydatku.

Z żądaniem też takiem wystąpiła Gmina m. Krakowa do Wojewody Krakowskiego opierając się nie na przepisach prawa publicznego, w szczególności ustawy z dnia 23/V. 1924 r. o powszechnym obowiązku służby wojskowej (poz. 609 Dz. Ust.), tudzież rozporządzenia wykonawczego do tej ustawy z dnia 21 marca 1925 r. (poz. 252 Dz. Ust.), które zresztą w przedmiocie omawianym żadnych na Skarb Państwa nie nakładają ciężarów, lecz na przepisach §§ 1042 i 1152 powsz. austr. ustawy cywilnej, wychodząc z założenia, że skoro Starostwo Krakowskie działające w imieniu Skarbu Państwa, zamówiło u Gminy m. Krakowa dostarczenie lokalu na cel omawiany, jest tem samem zobowiązane do wynagrodzenia poniesionego przez Gminę z tego powodu wydatku w kwocie 2.255 zł.

W tym stanie rzeczy pretensja Gminy m. Krakowa do Skarbu Państwa przedstawia się jako pretensja z tytułu prawa cywilnego, wobec czego rozstrzygnięcie o jej słuszności należy do właściwości sądów powszechnych. Wystąpienie zaś Gminy m. Krakowa wobec władzy pozwanej o zapłatę powyższej sumy przedstawia się jedynie tylko jako wezwanie wierzyciela celem postawienia dłużnika w zwłoce.

Ponieważ zaś po myśli art. 3 lit. a (ustawy z dnia 3 sierpnia 1922 w brzmieniu ustawy z dnia 25 marca 1926 r. (poz. 400 Dz. Ust.) sprawy, należące do właściwości sądów powszechnych są wyłączone z pod orzecznictwa Trybunału, należało skargę na zasadzie ust. I. art. 14 powołanej ustawy, pozostawić bez rozpoznania. (Wyrok N. T. A. z dnia 27 listopada 1931 r. L. Rej. 11/29).

Postępowanie administracyjne.

1. Przewidziany z ust. 2 art. 101 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnem (poz. 341 Dz. Ust.) trzyletni termin, w ciągu którego może być uchylona decyzja, wydana przez władzę oczywiście niewłaściwą, ma być liczony, jeśli chodzi o decyzję, która uprawomocniła się przed wejściem w życie rzeczonego rozporządzenia, od dnia wejścia w życie tego rozporządzenia (4/III. 1931 r. L. Rej. 2174/29).

2. Z artykułów 65 i 66 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o postępowaniu administracyjnem (Dz. Ust. poz. 341 ex 1928) nie wynika obowiązek władzy do wzywania stron interesowanych do uczestnictwa w oględzinach na miejscu (20/XI. 1931 r. L. Rej. 448/30).

Zawiadomienie płatników o wysokości i terminach płatności danin komunalnych.

Przewidziany w art. 46 ust. 2 ustawy o tymcz. ureg. fin. kom. w brzmieniu art. 5 rozp. Prez. Rzp. z dnia 22/III. 1928 r. (Dz. Ust. poz. 335) termin 2 miesięczny dla zawiadomienia podatnika o wysokości i terminach

płatności (art. 54) wszystkich samoistnych danin komunalnych, wymierzanych w stosunku rocznym, ma charakter terminu porządkowego i jest bez wpływu na obowiązek podatkowy.

(Wyrok z dn. 1/IV. 1932 r. L. Rej. 6317/30).

Należytości i opłaty państwowe.

Polska ustawa o opłatach stemplowych z 1 lipca 1926 r., poz. 570 Dz. Ust. nie uchyliła odpowiedzialności rzeczowej z § 72 austrj. ustawy o należnościach z 9 lutego 1850 austrj. Dz. R. P. Nr. 50, powstałej na skutek czynności prawnej, zdziałanej do chwili wejścia w życie nowej ustawy. (18/VI. 1930 r. L. Rej. 1076/28).

Podatki od lokali.

1. Miejski podatek od lokali uiszcza główny lokator, nie zaś osoby faktycznie zajmujące dany lokal (art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 17/XII. 1921 r. poz. 6/22 Dz. Ust.). (11/X. 1928 r. L. Rej. 1375/26).

2. Przez „osoby zajmujące lokal", które obowiązane są do zapłaty podatku od lokali (art. 1 ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. Dz. Ust. poz. 550) należy rozumieć nietylko lokatorów, t. j. osoby, które zajmują lokal z tytułu najmu, lecz wogóle osoby, które zajmują lokal z jakiegokolwiek bądź tytułu.

Postanowienia ustępu ostatniego § 1 Rozp. Min. Skarbu z dnia 29 grudnia 1926 r. Dz. Ust. poz. 95, 1927 r. nie jest sprzeczne z postanowieniami ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. Dz. Ust. poz. 550 ponieważ posiadacze lokali, wynajmowanych czasowo (hoteli, pensjonatów pokojów umeblowanych i t. p.), są osobami, zajmującemi lokal, w rozumieniu art. 1 wymienionej ustawy, wobec czego są obowiązani do zapłaty podatku od lokali.

(30/XII. 1929 r. L. Rej. 534/28).

Podatki i opłaty samorządowe.

Zwolnienie od opłat komunalnych, przewidziane w art. 2 ustawy z dnia 22 września 1922 r. poz. 786 Dz. Ust. o ulgach dla nowowznoszonych budowli, odnosi się także do przynależnego gruntu o ile grunt z budynkiem należą do tego samego właściciela.

(16/XII. 1929 r. L. Rej. 718/29).

RÓŻNE.

Przejęcie egzekucji administracyjnej przez władze skarbowe.

Jeden z Magistratów zapytuje, czy wobec wejścia w życie ustawy z dnia 10 marca 1932 r. o przejęciu egzekucji przez władze skarbowe, oraz o postępowaniu egzekucyjnem władz skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 328), zaszła jakakolwiek zmiana w dotychczasowych uprawnieniach magistratów w zakresie egzekucji administracyjnej względnie jakie zmiany w tym zakresie wymieniona ustawa spowodowała lub też spowoduje.

Wymieniona w pytaniu ustawa nie spowodowała narazie faktycznie żadnych zmian w zakresie egzekucji administracyjnej, prowadzonej przez związki komunalne. Stosownie do art. 6 tej ustawy weszła ona w życie z dniem ogłoszenia, obowiązywać będzie jednak dopiero od dnia wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów, o którem mowa w art. 4, a które ma unormować całokształt postępowania egzekucyjnego władz skarbowych w stosunku do wszelkiego rodzaju należności skarbowych oraz do świadczeń pieniężnych, przewidzianych w ustawie. Rozporządzenie takie nie zostało dotychczas wydane i — jak nam wiadomo — projekt jego jest dopiero w toku uzgadniania przez Ministerstwo Skarbu z zainteresowanemi ministerstwami; jest to obszerne rozporządzenie, zawierające całą ordynację egzekucyjną w postępowaniu administracyjnem.

Równocześnie z powyższem rozporządzeniem Rady Ministrów musi być jednakże wydane drugie rozporządzenie Rady Ministrów, które ustali, jakie należności, ściągalne w trybie postępowania egzekucyjnego, mają być egzekwowane przez władze skarbowe („Do przymusowego ściągania wszelkiego rodzaju świadczeń pieniężnych, które mogą być ściągane na podstawie obowiązujących przepisów w trybie administracyjnym, właściwe są wyłącznie urzędy skarbowe"); jednakże ustęp 2 stanowi, iż Rada Ministrów władna jest czynić w drodze rozporządzeń wyjątki od zasady, wyrażonej w ustępie 1, a jest rzeczą zrozumiałą, że wyjątki takie muszą być czynione, gdyż ani nie leży w interesie Skarbu Państwa przejmowanie przez organa skarbowe egzekucji wszelkich należności, ściągalnych w trybie administracyjnym, ani też niewątpliwie organa te nie mogłyby takiemu zadaniu sprostać. Według otrzymanych informacyj, Ministerstwo Skarbu przystąpiło do opracowania projektu rozporządzenia Rady Ministrów, które ustali wspomniane wyżej wyjątki, jakie one będą, w szczególności — w jakim stopniu dotyczyć będą związków komunalnych, narazie jeszcze niewiadomo.

(Odpowiedź Związku Miast polskich — Samorząd miejski Nr. 9/1932).

Stosunki służbowe pracowników miejskich.

Jeden z magistratów zapytuje, jak należy rozumieć przepis ustępu czwartego § 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o dostosowaniu członków zarządu i pracowników związków komunalnych do uposażeń funkcjonarjuszów państwowych w brzmieniu ostatniej noweli (Dz. U. R. P. z r. 1932, Nr. 33, poz. 345), który to przepis brzmi: „Postanowienia umów, sprzeczne z przepisami niniejszego artykułu, wygasają z dniem 1 lipca 1932 r."; w szczególności — czy umowy pracowników miejskich, sprzeczne z nowelą, rozwiązują się z dniem 1 lipca 1932 r. z mocy noweli, czy też konieczne jest wypowiedzenie pracownikom stosunku służbowego na 3 miesiące, oraz jakie są skutki tego rozwiązania umów.

Przytoczony w pytaniu przepis mówi o umowach, ustawodawca zatem mógł w nim mieć na myśli tych pracowników samorządowych, których stosunek służbowy ma charakter prywatno-prawny, t. j. pracowników kontraktowych w województwach zachodnich, oraz zgodnie z orzecznictwem N. T. A. — ogół pracowników samorządowych w województwach centralnych, wschodnich i południowych. Sprawy materjalne, wynikające ze stosunku służbowego tych pracowników, regulują bądź specjalne przepisy dotyczące umowy o pracę pracowników umysłowych, w szczególności rozporządzenie Prezydenta R. P. z 16/III. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 35 poz. 323). Według art. 25 tego rozporządzenia umowa o pracę rozwiązuje się: 1) w okresie próbnym po uprzedniem 2 tygodniowem wypowiedzeniu, 2) po ukończeniu roboty dla których wykonania umowa została zawarta, 3) po upływie czasu, na który była zawarta i 4) po upływie

trzech miesięcy od wypowiedzenia umowy przez jedną ze stron, jeżeli umowę tę zawarto na czas nieokreślony.

Jasnem jest, że — jeśli chodzi o stosunek przytoczonego § 25 rozp. Prez. R. P. z dnia 16/III. 1928 r. do cytowanego w pytaniu ustępu czwartego § 1 rozp. Prez. R. P. z dnia 30/XII. 1924 r. w brzmieniu noweli, to zagadnienie to sprowadza się do kwestji, czy i o ile nowela zmieniła przepis, zawarty w p. 4 art. 25 rozp. Prez. R. P. z dnia 16/III. 1928 r.

Otóż, przedewszystkiem należy podnieść, że wyrażenie noweli: „Postanowienia umów wygasają“ są bezwątpienia równoznaczne z treścią wyrażeń, użytych w art. 25 rozp. Prez. R. P. z 16/III. 1928 r. „Umowa o pracę rozwiązuje się“. Przepis noweli ma zatem ten sam skutek, jaki mieć może wypowiedzenie umowy służbowej na 3 miesiące i zaproponuje mu zawarcie nowej umowy na innych warunkach, a pracownik na te nowe warunki nie zgodzi się.

Wobec powyższego, zdaniem naszem, nowela zmienia p. 4 art. 25 rozp. Prez. R. P. z dnia 16/III. 1928 r. w następujących kierunkach:

1) wyręcza generalnie związki komunalne w wypowiedzeniu stosunku służbowego tym wszystkim pracownikom, których umowy są sprzeczne z przepisami noweli,

2) skraca okres wypowiedzenia, wynosi on bowiem w myśl p. 4 art. 25 — 3 miesiące, nowela zaś obowiązuje od dnia jej wejścia w życie, t. j. od dnia 20 kwietnia 1932 r., a umowy, wypowiedziane w noweli, wygasają już z dniem 1 lipca 1932 r.

Oczywiście, nowela zmienia art. 25 rozp. Prez. R. P. z dnia 16/III. 1928 r. tylko w odniesieniu do tych zagadnień, które stanowią treść noweli, oraz na tej zasadzie, że nowela w stosunku do rozp. Prez. R. P. z 16/III. 1928 r. jest przedewszystkiem „lex specialis“, poza tem zaś jeszcze „lex posterior“; poza granicami noweli p. 4 § 25 rozp. Prez. R. P. z 16/III. 1928 r. obowiązuje nadal bez zmian.

Wracając do poprzednich rozważań oraz do sformułowanego przez magistrat pytania, należy stwierdzić, że magistraty — w związku z nowelą — nie potrzebują wypowiadać stosunku służbowego tym pracownikom, których umowy są niezgodne z przepisami noweli. Z dniem 1 lipca b. r. należy te umowy dostosować do noweli, a jeśli poszczególni pracownicy na to dostosowanie się nie zgodzą, należy ich stosunek służbowy uważać za rozwiązany z dniem 1 lipca.

Skutki takiego rozwiązania umowy będą takie same, jakie są przy rozwiązaniu umowy naskutek uprzedniego 3 miesięcznego wypowiedzenia; w szczególności może być mowa tylko o świadczeniach na rzecz pracownika, wynikających ze statutu emerytalnego.

(Odpowiedź Związku Miast polskich — Samorząd miejski Nr. 9/1932).

Przeznaczenie grzywien za przekroczenie przepisów porządkowych na drogach publicznych nakładanych przez władze gminne.

Na zapytanie jednego z wojewodów, czy grzywny nakładane przez władze gminne za przekroczenia przepisów porządkowych na drogach publicznych wydanych na podstawie ustawy z dnia 7/XI. 1921 r. (Dz. U. poz. 656), wpływać mają na rzecz gminy czy też na rzecz Państwowego Funduszu Drogowego, Min. Spraw Wewn. w porozumieniu z Min. Robót Publ. reskryptem z dnia 22/III. 1932 r. Nr. SF. 94/3 udzieliło następującego wyjaśnienia:

Art. 2 pkt. 3 ustawy z dnia 3/II. 1931 r. o Państwowym Funduszu Drogowym (Dz. U. poz. 81) wyraźnie postanawia, że grzywny za przekroczenie ustawy z dnia 21/X. 1921 r. mają wpływać do Państwowego Funduszu Drogowego, nie uzależniając tego od okoliczności, przez kogo grzywny te są nakładane. Wymieniony przepis został rozwinięty w § 53 rozp. wykonawczego z dnia 3/X. 1931 r. (Dz. U. poz. 716), który głosi, iż na rzecz Państw. Funduszu Drogowego mają wpływać grzywny, nałożone zarówno przez powiatowe władze administracji ogólnej, jako i w postępowaniu karno-admin. nakazowem. Wobec przytoczonego brzmienia powołanych przepisów, niema powodów do przyjęcia, by grzywny nakładane przez władze gminne miały wpływać na rzecz odnośnych gmin.

Pismo Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. OL. 64/1

z dnia 23 kwietnia 1932 r.

o poprawności języka w korespondencji urzędowej.

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu

Warszawy.

Poczynając od Nr. 4 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych umieszczane są w dziale III przedruki ze spisów, wydawanych przez Komisję Języka Urzędowego przy Towarzystwie Poprawności Języka Polskiego. Przedruki te zawierają wykazy niewłaściwych zwrotów i wyrażeń, używanych w korespondencji urzędowej.

Przypominając okólnik Nr. 151 z r. 1927 w sprawie zakazu używania obcych wyrazów (Zbiór Zarz. M. S. Wewn., str. 628, poz. 17) zaleca się korzystanie z wymienionych przedruków celem dalszego oczyszczania języka urzędowego z niepożądanych naleciałości obcych i prowincjonalizmów.

Jednocześnie zwraca się uwagę, że Towarzystwo Poprawności Języka Polskiego wydaje czasopismo popularno-naukowe, poświęcone sprawom języka polskiego p. t. „Poradnik Językowy“. Czasopismo to, ukazujące się rocznie w 10 zeszytach, kosztuje w prenumeracie rocznej 8 zł. (redakcja, Tamka 44, mieszkania 2, tel. 525-10, konto P. K. O. 24900) i może być cenną pomocą przy usuwaniu z korespondencji urzędowej niewłaściwych zwrotów i słów obcych.

Podając powyższe do wiadomości zaleca się korzystanie z „Poradnika Językowego“.

Nakładem Gminy stoł. król. miasta Krakowa. — Czcionkami Drukarni Muzeum Przemysłowego w Krakowie, ulica Smoleńska Nr. 9

Nr. 6. Kraków, dnia 30 czerwca 1932 r. Rocznik LIII.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

STOŁ. KRÓL. MIASTA KRAKOWA.

ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI: Kraków Magistrat, Biuro Prezydjalne. Telefon 125-05.

PRENUMERATA: roczna wynosi 12 zł. (z przesyłką pocztową 14 zł.) cena jednego egzemplarza wynosi 1 zł.

OGŁOSZENIA: cała strona 100 zł., 1/2 strony 50 zł., 1/4 strony 25 zł. — Dział ogłoszeń prowadzi Biuro „Mar" Kraków, plac Matejki 5. m. 12. — Telefon Nr. 168-98.

Rozsprzedaż Dziennika oraz przyjmowanie zgłoszeń na prenumeratę uskuteczniają: Dziennik Podawczy Magistratu. — Księgarnia Krzyżanowskiego, Kraków, Rynek Gł. A—B. — Księgarnia L. Frommera, Kraków, ul. Florjańska L. 39.

TREŚĆ NUMERU:

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

L. VII. Wid. 102/932/C.

ROZPORZĄDZENIE
Prezydenta stoł. król. miasta Krakowa

z dnia 13 czerwca 1932.

o opłatach za pogotowie bezpieczeństwa ogniowego w lokalach widowiskowych.

Na podstawie przepisów § 102 lit. d. Statutu dla miasta Krakowa z dnia 6 października 1901 Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 108, oraz zgodnie z postanowieniami przepisu § 64 Regulaminu ogniowego dla miasta Krakowa z dnia 11 lipca 1918 L. I. b. 72653/918, normują w następujący sposób wysokość należytości, opłacanych przez przedsiębiorców za służbę bezpieczeństwa ogniowego, spełnianą przez organa Miejskiej Straży pożarnej w lokalach widowiskowych, zabawowych, salach koncertowych i t. p.

Mianowicie: właściciele, względnie przedsiębiorcy tych lokali opłacać mają aż do dalszego zarządzenia:

A. w dnie powszednie:

1) za sierżanta za każdą godzinę po . . 1 zł. — gr.
2) za strażaka „ „ „ „ . . — „ 70 „
3) za urzędnika za każde przedstawienie, koncert, zabawę itp. po . . . . . 2 „ — „

B. w niedziele i święta:

1) za sierżanta za każdą godzinę po . . 2 zł. — gr.
2) za strażaka „ „ „ „ . . 1 „ 40 „
3) za urzędnika za każde przedstawienie, koncert, zabawę itp. po . . . . . 4 „ — „

Jeżeli przedstawienie, koncert, zabawa itp. trwa poza godzinę 12 w nocy, należytości powyższe liczy się od godziny 12-tej w nocy o 50% wyżej.

Należytości powyższe opłacać należy w Komendzie Miejskiej Straży pożarnej codziennie przed przedstawieniem, koncertem, zabawą itp.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15-go czerwca 1932, a równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie z dnia 10 kwietnia 1930 L. VII. Wid. 18/929/III.

Prezydent miasta:
Władysław Belina-Prażmowski w. r.

L. VII. Bp. 83/32.

ROZPORZĄDZENIE
Prezydenta stoł. król. miasta Krakowa

z dnia 15 czerwca 1932 r.

o miejscach do kąpieli w Wiśle.

Na podstawie § 102 lit. d. Statutu dla miasta Krakowa z dnia 6 października 1901 roku Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 108 zarządzam, co następuje:

§ 1. Kąpanie się, jak również pławienie i pojenie koni w Wiśle dozwolone jest jedynie w następujących miejscach:

A) Do kąpieli:

a) po prawym brzegu Wisły:
1. od km. 74 do 74·150, (dla wojska),
2. od km. 74·150 do 74·250,

3. od km. 74·500 do 74·800,

4. od km. 79·500 do 79·800 poniżej mostu kolejowego obok stacji Kraków-Wisła;

b) po lewym brzegu Wisły:

5. od km. 76·800 do 77.500.

B) Do pławienia koni:

a) po prawym brzegu Wisły:

1. naprzeciw garbarni w Ludwinowie;

b) po lewym brzegu Wisły:

2. przy folwarku PP. Norbertanek (zjazd z ulicy Księcia Józefa),

3. przy wylocie ulicy Dojazdowej poniżej lewej rampy,

4. przy placu Groble 100 m. poniżej mostu dębnickiego (do czasu rozpoczęcia robót regulacyjnych).

We wszystkich innych wyżej nie wymienionych miejscach kąpać się ani też poić koni nie wolno.

Miejsca przeznaczone do kąpieli i pojenia koni oznaczono stosownemi napisami zapomocą tablic ustawionych nad brzegami Wisły, a nadto miejsca do kąpieli pływakami, rozmieszczonemi w miejscach do kąpieli przeznaczonych. W razie nieoznaczenia miejsc do kąpieli pływakami, kąpiel w danym dniu i miejscu jest zakazana.

Kąpiel dozwolona jest przy stanie wody 2·00 poniżej 0 na wodowskazie, umieszczonym przy drewnianym moście u wylotu ul. Mostowej, jedynie w czasie od godziny 7-mej do godziny 21-szej.

§ 2. Zakazuje się:

a) kąpania się dzieciom i niedorostkom bez nadzoru i opieki,

b) kąpania się bez należytego ubrania kąpielowego,

c) wdrapywania się na mury bulwarowe Wisły, chodzenia po szkarpach Wisły i ich niszczenia, zanieczyszczanie brzegów rzeki oraz wrzucania do Wisły kamieni, względnie usuwania kamieni, stanowiących opaski Wisły dla jej regulacji,

d) czerpania w miejscach, do kąpieli przeznaczonych, piasku i pogłębiania w ten sposób dna rzeki,

e) pływania i zatrzymywania się łodziami w miejscach na kąpiel przeznaczonych,

f) pławienie koni zaprzężonych w wozy.

§ 3. Przekraczający przepisy niniejszego rozporządzenia karani będą po myśli § 60 ustęp 30 Statutu dla miasta Krakowa z dnia 6 października 1901 Dz. u. i rozp. kraj. Nr. 108 przy zastosowaniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 stycznia 1924 Dz. U. R. P. Nr. 9 poz. 89 grzywnami, ewentualnie karą aresztu zgodnie z postanowieniami Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 Dz. U. R. P. Nr. 38 poz. 365.

Nad przestrzeganiem przepisów tego rozporządzenia czuwać będą organa miejskie, t. j. straż bezpieczeństwa, zorganizowana z personalu Miejskiej Straży Pożarnej oraz organa Policji Państwowej.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Prezydent miasta:

Władysław Belina-Prażmowski w. r.

OBWIESZCZENIE

Magistratu stoł. król. miasta Krakowa

z dnia 27 czerwca 1932 r.

Na podstawie § 102 lit. a Statutu gminnego Magistrat podaje do powszechnej wiadomości

ROZPORZĄDZENIE

Rady Miejskiej

z dnia 23 czerwca 1932 r.

o taryfie opłat od szyldów, balkonów, wykuszów itp.

Na zasadzie postanowień § 60 ustęp 8 i 9 Statutu gminnego dla stoł. król. miasta Krakowa z dnia 6 października 1901 Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 108 oraz § 8 rozporządzenia P. Wojewody krakowskiego z dn. 14 czerwca 1927 r. L. B. P. 7069/927 ustanawia się następującą

TARYFĘ

opłat za zezwolenie na umieszczenie balkonów, wykuszów, szyldów, markiz itp. przedmiotów, wkraczających w ulicę, względnie w słup powietrza ponad ulicą lub placem publicznym.

§ 1.

Opłaty te wynoszą za umieszczenie:

1) poprzecznych: tablic firmowych, szyldów transparentowych lub świetlnych, godeł i innych oznak kupieckich itp., występujących w ulicę co najwyżej 80 cm:
   a) w Dzieln. I. do VIII. i XXII. . . 50 zł.
   b) w Dzieln. IX. do XXI. . . . . 30 „
   c) poprzecznych godeł rękodzielniczych, których właściciele nie posiadają wystawy ani gablotki w całem mieście . . . . 20 „

2) gablotek o wymiarze normalnem, przewidzianym w § 117 Regulaminu z r. 1884 (15 cm. głęb.) . . . . 30 „

3) markiz sklepowych płóciennych za każdy nawet rozpoczęty 1 m^2 powierzchni:
   a) w Dzieln. I. . . . . 20 „
   b) w Dzieln. II. do VIII. i XXII. . . 10 „
   c) w Dzieln. IX. do XXI. . . . . 5 „

4) balkonów, występujących w ulicę co najwyżej 1·25 m za każdy nawet rozpoczęty 1 m^2 powierzchni:
   a) w strefie I., obejmującej Dzieln. I., II., VII. i VIII. oraz ulice, okalające planty . . . . 60 „
   b) w strefie II., obejmującej część miasta między strefą I. a Alejami 3-ch Wieszczów obustronnie, ul. Kamienną obustronnie, ul. Modrzewiową, ul. I. Osiedle Oficerskie, ul. Piaski obustronnie, ul. Glinianą obustronnie i ul. Wandy obustronnie, oraz Wisłą 45
   c) w strefie III. obejmującej resztę miasta 30

Balkony umieszczone na narożnikach dwóch stref zalicza się do strefy droższej.

5) wykuszów, występujących w ulicę co najwyżej 1·25 m, za każdy nawet rozpoczęty 1 m^2 powierzchni podstawy wykuszu:

a) w strefie I. . . . . .120 „
b) w strefie II. . . . . 90 „
c) w strefie III. . . . . 60 „

Wykusze umieszczane na narożnikach dwóch stref zalicza się do strefy droższej.

Opłaty powyższe dotyczą każdego poszczególnego przedmiotu, względnie urządzenia, a w szczególności każdego balkonu i wykusza na każdem piętrze.

Wymienione opłaty obowiązane są uiścić osoby, na rzecz których udzielono zezwolenia na wykonanie odnośnych urządzeń, a mianowicie wyszczególnione pod 1), 2) i 3) właściciele odnośnych przedsiębiorstw, wyszczególnione zaś pod 4) i 5) właściciele odnośnych realności.

Za zmianę urządzeń wymienionych w punktach 1 — 3 dokonaną wskutek ich zniszczenia i wynikającej stąd konieczności zastąpienia ich nowemi żadnych opłat nie pobiera się, jeżeli nowe urządzenie wymiarami swemi nie przekracza urządzenia dotychczasowego. Jeżeli nowe urządzenie jest większe (posiada większy występ) od dotychczasowego, uiszcza się opłatę tylko za nadwyżkę rozmiarów wpływającą na wysokość opłaty.

§ 2.

Za umieszczenie innych przedmiotów, wkraczających w ulicę lub w słup powietrza nad ulicą lub placem publicznym, jak np. daszków ochronnych nad wjazdami lub wejściami do hoteli, teatrów itp., dalej stopni, poręczy, daszków okapowych, wymierzy Magistrat opłatę przy zastosowaniu norm ustalonych w § 1. — Od przedmiotów wymienionych w § 1, a wykraczających poza zwyczajną miarę, wymierzy Magistrat opłatę według własnego uznania przy udzieleniu zezwolenia.

§ 3.

Taryfa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent miasta:
Władysław Belina-Prażmowski w. r.

INSTRUKCJA

dla Komisarjatu targowego Magistratu w sprawie postępowania z przedmiotami skonfiskowanemi przez Magistrat.

1) Sprzedaż przedmiotów, skonfiskowanych przez Magistrat, odbyć się może tylko na polecenie właściwego Wydziału Magistratu podpisane przez naczelnika lub jego zastępcy,

2) przeznaczone na sprzedaż przedmioty, mają być opublikowane najmniej na tydzień, przed zamierzoną sprzedażą, z wyjątkiem artykułów spożywczych ulegających łatwo zepsuciu, które winny być sprzedane w dniu orzeczenia konfiskaty,

3) Naczelnik Kom. targ. przeznacza (według aktów orzekających konfiskatę) przedmioty na sprzedaż,

4) sprzedaż odbywać się ma po godzinach urzędowych Komisarzy targowych tj. od godz. 14-tej i prowadzić ma ją Komisarz targ. pełniący dyżur, oraz drugi urzędnik Kom. Targ.,

5) protokół sprzedaży obejmujący datę ogłoszenia sprzedaży ma zawierać: kwotę szacunkową towaru, kwotę sprzedaży, nazwisko i adres kupującego, oraz podpisy prowadzących sprzedaż,

6) pieniądze uzyskane za sprzedane artykuły, mają być o ile możności w dniu sprzedaży ewentualnie na drugi dzień odprowadzone do Kasy miejskiej na odpowiedni fundusz,

7) nie sprzedane artykuły spożywcze wskutek braku nabywców, mają być po spisaniu odpowiedniego protokołu, wydane po jaknajniższej cenie, ewentualnie zadarmo Zakładom dobroczynnym, za potwierdzeniem odbioru.

Niesprzedane artykuły użytkowe, pozostają w magazynie Kom. targ. do następnej licytacji.

8) Artykuły spożywcze, przeznaczone przez odnośny Wydział do zniszczenia, jako zdrowiu ludzkiemu szkodliwe, mają być w obecności dwóch urzędników Kom. targ. i delegata Wydz. tego zniszczone, po zanotowaniu tego na odpowiednim akcie.

Kraków, dnia 13 czerwca 1932 r.

Prezydent miasta:
w. z. *Dr. Stanisław Klimecki* w. r.

Sprawozdanie z posiedzenia Tymcz. Rady Miejskiej.

23-cie jawne posiedzenie Tymczasowej Rady miejskiej z dnia 23 czerwca 1932 r.

Dnia 23 czerwca 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem Pana Prezydenta miasta Władysława Beliny Prażmowskiego oraz w obecności PP. Wiceprezydentów Dra Ducha, Dra Klimeckiego i Dra Landaua przy udziale 99 członków Rady posiedzenie Rady m.

Pan Prezydent po otwarciu posiedzenia przed porządkiem dziennym poświęca kilka słów wspomnieniu pośmiertnemu o śp. Dr. Zdzisławie Wawrauschu b. Wicewojewodzie i b. Komisarzu Rządowym na miasto Kraków, które Rada miejska uczciła powstaniem.

Następnie radca miejski Dr. Radzyński prosi Prezydjum miasta o interwencję w kierunku udaremnienia zwinięcia Gimnazjum VII. im. Mickiewicza, a to ze względu na konieczność utrzymania tegoż gimnazjum. W odpowiedzi Pan Prezydent oświadcza, że w ramach możliwości przeprowadzi swą interwencję.

Następnie Pan Prezydent odbiera przyrzeczenie radzieckie od nowomianowanych radców miejskich, a mianowicie: Mr. Dawida Henryka, inż. Grelowskiego Karola, Michny Józefa, Wroniewicza Tadeusza, Żebrackiego Rajmunda.

Z kolei przystąpiono do porządku dziennego:

I. Regulamin Miejskiej Komisji Opieki Społecznej miasta Krakowa.

R. m. Dr. Steinberg przedkłada następujący projekt:

Regulamin Miejskiej Komisji Opieki Społecznej m. Krakowa.

Art. I.

Miejska Komisja Opieki Społecznej w Krakowie jest organem doradczym Zarządu miasta w sprawach opieki społecznej.

Do zadań Miejskiej Komisji Opieki Społecznej należy wydawanie opinji i inicjatywa w zakresie:

1) organizacji i sposobu wykonywania opieki społecznej w mieście Krakowie,

2) koordynowania wykonywanej przez Gminę opieki społecznej z działalnością opiekuńczą stowarzyszeń i instytucyj, istniejących w mieście Krakowie,

3) sprawozdań i spostrzeżeń opiekunów społecznych,

4) podziału miasta na okręgi opiekuńcze, liczby opiekunów społecznych i wyboru kandydatów na opiekunów społecznych,

5) preliminarza wydatków Gminy na cele opieki społecznej.

Art. II.

W skład Miejskiej Komisji Opieki Społecznej wchodzą:

1) Prezydent miasta względnie jeden z Wiceprezydentów miasta przez niego wyznaczony — jako przewodniczący Komisji,

2) 7 członków Rady miejskiej,

3) 4 przedstawicieli z pośród opiekunów społecznych,

4) 3 przedstawicieli Stowarzyszeń i Instytucyj społeczno-opiekuńczych, istniejących na obszarze Gminy m. Krakowa.

Art. III.

Przedstawicieli Rady miejskiej wybiera Rada miasta na początku kadencji, na wniosek Komisji Matki.

Przedstawicieli z pośród opiekunów społecznych oraz przedstawicieli stowarzyszeń i instytucyj społeczno-opiekuńczych, wybiera na lat 3 na wniosek Magistratu Sekcji V. i VI. Rady miasta.

Art. IV.

Członkowie Miejskiej Komisji Opieki Społecznej pełnią swe obowiązki bezpłatnie.

Art. V.

Posiedzenia Miejskiej Komisji Opieki Społecznej zwołuje przewodniczący Komisji, który przewodniczy również obradom.

Art. VI.

Czas, miejsce, porządek dzienny posiedzenia Komisji oznacza przewodniczący. Zawiadomienia pisemne z porządkiem dziennym obrad winny być doręczone członkom Komisji na dwa dni przed terminem posiedzenia.

Art. VII.

Przewodniczący oznacza, które sprawy przedstawione być mają rozpatrzeniu Komisji, tudzież w jakim porządku sprawy do rozpatrzenia mają być przedłożone.

Art. VIII.

Obrady Komisji rozpoczynają się najpóźniej w 15 minut po oznaczonej jako rozpoczęcie posiedzenia godzinie.

Posiedzenia nie są publiczne. Przewodniczący może zarządzić tajność obrad.

Art. IX.

W obradach Komisji mogą brać udział bez prawa głosowania członkowie Zarządu miasta, referenci wezwani przez przewodniczącego, oraz osoby powołane przez Komisję w charakterze rzeczoznawców. Pozatem z urzędu jest obecny na posiedzeniach Komisji z głosem doradczym Naczelnik Wydziału Opieki Magistratu.

Art. X.

Uchwały Komisji zapadają we formie opinji. Do ważności obrad Miejskiej Komisji Opieki Społecznej konieczna jest obecność przewodniczącego i przynajmniej połowy członków Komisji.

Uchwały zapadają zwykłą większością głosów. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

Głosowanie odbywa się przez podniesienie ręki, przewodniczący jednak może zarządzić głosowanie w inny sposób.

Art. XI.

Przedmiotem obrad są sprawy na porządku dziennym posiedzenia zamieszczone.

Sprawy, w których już wydaną została opinja, mogą być poddane ponownemu rozpatrzeniu na najbliższem posiedzeniu. Sprawy, które spadły z porządku dziennego winny być poddane rozpatrzeniu na najbliższem posiedzeniu możliwie przed innemi sprawami.

Art. XII.

Wszelkie zapytania, życzenia, zażalenia w sprawach nie objętych porządkiem dziennym, powinny być zgłaszane przed otwarciem posiedzenia, rozpatrywane być mogą jednak dopiero po wyczerpaniu porządku dziennego.

Przewodniczący, naczelnik Wydziału Opieki Społecznej lub referenci odnośnych spraw mogą udzielać wyjaśnień natychmiast lub zastrzec danie odpowiedzi lub wyjaśnienia na jednem z następnych posiedzeń.

Art. XIII.

Wnioski nagłe powinny być zgłaszane przez członków Komisji na piśmie przed przystąpieniem do właściwych obrad. O przyjęciu nagłości decyduje przewodniczący po wysłuchaniu zdania nie więcej jak 3-ch członków Komisji.

Wnioski przyjęte wchodzą pod obrady na tem samem posiedzeniu, wnioski nieprzyjęte przekazać może przewodniczący do rozpatrzenia na najbliższem posiedzeniu.

Art. XIV.

W dyskusji nad wnioskami w sprawie przepisów, regulaminów itp., których tekst został uprzednio rozesłany, członkowie Komisji mogą zgłaszać konkretne propozycje co do zmian, podając równocześnie tekst.

Art. XV.

Sprawy, wymagające gruntowniejszego opracowania lub rozpatrzenia, Komisja może powierzyć do opracowania specjalnej podkomisji z prawem kooptacji.

Wybory do podkomisji odbywają się po ustaleniu przez przewodniczącego kandydatów. Po wyborach wybrany członek Komisji nie może odmówić przyjęcia mandatu.

Art. XVI.

Przewodniczący kieruje obradami, poddając rozpatrzeniu sprawy na porządku dziennym zamieszczone oraz wnioski tychże dotyczące, kieruje tokiem obrad, udziela głosu, ustala porządek mowców wedle pierwszeństwa zgłoszenia się do głosu, przyjmuje wnioski, daje wyjaśnienia, odbiera głos, zamyka dyskusję, zarządza głosowanie i stwierdza jego wyniki.

Art. XVII.

Wszelkie wnioski w toku dyskusji zgłoszone, mają być przedkładane na piśmie.

Art. XVIII.

W razie zachodzącej potrzeby może przewodniczący skrócić czas przemówienia do 5-ciu minut.

Po zamknięciu dyskusji na wniosek jednego z członków Komisji, jedynie zapisani mowcy mogą zabierać głos.

Art. XIX.

Członek Miejskiej Komisji Opieki Społecznej nie może być obecny na posiedzeniu w czasie dyskusji i głosowania nad sprawą, w które zainteresowany jest osobiście, nad sprawami swych krewnych i powinowatych do 4-go st. wł., wreszcie w sprawach, w których on jest zastępcą prawnym osób w nich interesowanych.

Art. XX.

Z każdego posiedzenia Miejskiej Komisji Opieki Społecznej sporządza się protokół. Protokolant, wyznaczony przez Prezydenta miasta prowadzi księgę protokołów posiedzeń, zapisując w niej chronologicznie zapadłe uchwały, ewent. zdania przeciwne, zamieszczając odpis ich na odnośnych aktach.

Przebiegu dyskusji w protokole się nie zamieszcza.

Protokół podpisuje przewodniczący i protokolant.

Art. XXI.

Protokół obejmować winien datę posiedzenia, imiona i nazwiska obecnych na posiedzeniu członków, oznaczenie sprawy, tudzież zapadłe uchwały, ewent. zdania przeciwne.

Odpis na akcie zawierać winien dosłowną treść zapadłego oświadczenia Komisji, datę posiedzenia i podpis protokolanta.

Odnośnie do tego projektu Referent imieniem Sekcji V. i VI. stawia następujący wniosek:

Rada miasta uchwali:

Na zasadzie § 60 punkt 5 Statutu gminnego dla stoł. król. miasta Krakowa oraz w myśl art. 12 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 267:

1) Zatwierdza się przyległy projekt „Regulaminu Miejskiej Komisji Opieki Społecznej m. Krakowa“,

2) liczbę członków Rady miejskiej, wchodzących w skład Miejskiej Komisji Opieki Społecznej, oznacza się na 7 (siedmiu).

3) upoważnia się Sekcję VI. do powoływania w imieniu Rady miasta do Miejskiej Komisji Opieki Społecznej co lat 3, 4-ch przedstawicieli z pośród opiekunów społecznych i 3-ch przedstawicieli Stowarzyszeń i Instytucyj społeczno-opiekuńczych, istniejących na obszarze Gminy m. Krakowa.

Rada miasta wniosek uchwaliła.

II. Wybór przedstawiciela Rady m. do Rady Opieki Społecznej.

Imienien P. Prezydenta m. st. radca Mgtu Dusza wnosi:

Rada miasta uchwali:

Zgodnie z postanowieniem zawartem w punkcie 2 art. 2 ustawy z dnia 18 lutego 1925 r. o Radzie Opieki Społecznej (Dz. U. R. P. Nr. 26 poz. 171) Rada miasta wybiera Wiceprezydenta miasta Dra Stanisława Klimeckiego, jako przedstawiciela Rady miejskiej do Rady Opieki Społecznej na okres 3-letni,

(Nr. VI. E. 116/32).

Rada miasta wniosek uchwaliła.

III. Wybór członków Rady miejskiej do Miejskiej Komisji Opieki Społecznej m. Krakowa.

Imieniem Komisji Matki R. m. b. min. Prof. Dr. Kumaniecki wnosi:

Rada miasta uchwali:

Do miejskiej Komisji Opieki Społecznej m. Krakowa wybiera się następujących członków Tymcz. Rady miejskiej:

1) Ajzensztata Hirscha
2) Bobrowską Bronisławę
3) Dra Bujwida Odo
4) Hardta Edmunda
5) Kostrzewską Marję
6) Dra Landaua Rafała
7) Ks. Dra Niemczyńskiego Józefa.

(do Nr. VI. Op. Sp. 131/32).

Rada miasta wniosek uchwaliła.

IV. i V. Wybory do Komunalnej Kasy Oszczędności m. Krakowa i Komunalnej Podgórskiej Kasy Oszczędności m. Krakowa.

Zgodnie ze statutami obu Komunalnych Kas przystępuje Rada miasta najpierw do wylosowania połowy członków Rady obu Kas. Prezydent miasta powołuje do losowania Radców miejskich: Dra Korolewicza i Prof. U. J. Dra Nowaka. Z pośród członków Rady Komunalnej Kasy Oszczędności m. Krakowa wylosowano:

1. Adelmana Aleksandra
2. Rymara Stanisława
3. Dr. Schneidra Ludwika
4. Kosobudzkiego Piotra
5. Wajdę Wincentego
6. Króla Piotra

7. Gizę Michała
8. Ziffera Henryka
9. Kluczkę Teodora
10. Dra Landaua Ignacego
11. Holeksę Karola
12. Szarskiego Adama
13. Rosenzweiga Józefa.

Z pośród członków Rady Komunalnej Podgórskiej Kasy Oszczędności m. Krakowa wylosowano:

1. Bielesia Jana
2. Dra Ferbera Edwarda
3. Dra Lauera Ignacego
4. Dra Kropacza Karola
5. Dra Tomasika
6. Tokara Jana

Następnie w czasie obrad Rady miejskiej nad VI. punktem porządku dziennego odbyło się posiedzenie Komisji Matki w sprawie wyboru nowych członków do Rady i Komisji Rewizyjnej obu Kas.

Po ukończeniu punktu VI. porządku dziennego powraca Rada m. do punktów IV. i V. porządku dziennego. Imieniem Komisji Matki R. m. b. min. Prof. Dr. Kumaniecki wnosi:

Rada miasta uchwali;

W miejsce wylosowanych członków Rady Komunalnej Kasy Oszczędności m. Krakowa wybiera się następujących członków:

1. Inż. Cybulskiego Kazimierza
2. Inż. Grelowskiego Karola
3. Jakubowskiego Eugenjusza
4. Dra Jarszyńskiego Zygmunta
5. Dra Korolewicza Bolesława
6. Kudasiewicza Juljana
7. Dra Nowaka Juljana
8. Ostrowskiego Witołda
9. Oborowskiego Władysława
10. Potockiego Artura
11. Prochownika Kazimierza
12. Dra Radzyńskiego Rudolfa
13. Inż. Dra Załuskiego Edmunda

Do Komisji Rewizyjnej wybiera się następujących członków:

1. Dra Bujwida Odo
2. Dra Chana Augusta
3. Hardta Edmunda
4. Jarosza Antoniego
5. Dra Landaua Ignacego

W miejsce wylosowanych członków Rady Komunalnej Podgórskiej Kasy Oszczędności m. Krakowa wybiera się następujących członków:

1. Frischa Dawida
2. Merendę Józefa
3. Mikosza Jana
4. Płatka Władysława
5. Szklarskiego Ludwika
6. Dra Wielgusa Piotra

Do Komisji Rewizyjnej Komunalnej Podgórskiej Kasy Oszczędności m. Krakowa wybiera się następujących członków:

1. Michnę Józefa
2. Jakubca Pawła
3. Wyrwała Józefa

Rada miasta wniosek przez aklamację uchwaliła.

VI. Zamknięcie rachunkowe za rok 1930/31.

Imieniem Sekcji Skarbowej R. m. Dr. Krzetuski wnosi:

Rada miasta uchwali:

1. Rada miasta uzna przekroczenia kredytów, ujawnione zamknięciem rachunkowem za rok budżetowy 1930/31 za usprawiedliwione.

2. Rada miasta przyjmuje do wiadomości zamknięcie rachunkowe za rok budżetowy 1930/31 i udziela Zarządowi miasta zwolnienia za ten okres gospodarczy.

3. Rada miasta poleca niedobór gotówkowy w sumie 2,635.757·53 zł. wstawić do budżetu na rok 1933/34 wreszcie

4. Rada miasta uprasza Pana Prezydenta, aby przy przyszłych rokowaniach o pożyczkę długoterminową miał na względzie konieczność wyposażenia Kasy miejskiej w zasoby kasowe odpowiadające conajmniej dwumiesięcznemu zapotrzebowaniu gotówkowemu i tym sposobem zabezpieczył spokojne funkcjonowanie administracji miejskiej.

Rada miasta wniosek uchwaliła.

VII. Sprawy dotyczące sporów sądowych — upoważnienia.

Imieniem Sekcji III. Rady m. R. m. Dr. Tilles wnosi:

Rada miasta uchwali:

Na podstawie § 82 statutu gminnego dla m. Krakowa

1) upoważnia się Sekcję III. prawniczą do załatwiania we własnym zakresie działania spraw, dotyczących sporów sądowych do wysokości wartości względnie kwoty 40.000 (czterdzieści tysięcy) złotych,

2) upoważnia się Pana Prezydenta miasta do załatwienia we własnym zakresie spraw, dotyczących sporów sądowych, jeżeli wartość względnie kwota nie przenosi 20.000 (dwadzieścia tysięcy) złotych.

L/1. Rz. 120/32/B.

Rada miasta wniosek uchwaliła.

VIII. Sprawa podpisywania Firmy „Elektrownia miejska".

Imieniem Komisji dla spraw Elektrowni m. Wiceprezes m. Dr. Duch wnosi:

Rada miasta uchwali:

„Upoważnia się p. inż. Leonarda Zglińskiego, kontraktowego urzędnika Elektrowni miejskiej do kolektywnego podpisywania firmy „Elektrownia miejska" łącznie z Prezydentem miasta wzgl. jego zastępcą, jako prokurenta w myśl prawa handlowego, w szczególności do podpisywania firmy na wekslach, dyspozycjach pieniężnych i innych pismach mających charakter zobowiązań". (Elektr. 3223/A).

Rada miasta wniosek uchwaliła.

Na wniosek Pana Prezydenta Rada miasta uchwa-

liła przyjąć punkt IX, X, XI i XII. porządku dziennego en bloc.

IX. Odstąpienie parc. gm. 565/1 w Dz. XIII. Konwentowi PP. Norbertanek

Imieniem Sekcji I. R. m. Inż. Drobniak wnosi:
Rada miasta uchwali:

Nawiązując do kontraktu z dnia 21 lutego 1925 odstąpić na własność Konwentowi PP. Norbertanek parcelę gminną lkat. 565/1 objętą lwh. 142 ks. gr. gm. kat. Kraków Dz. XIII. Zwierzyniec przy ul. Ks. Józefa o powierzchni około 684 m. kw. licząc po 14 zł. 34 gr. za 1 m. kw. w zamian za parcelę lkat. 1779/19, objętą lwh. 1 ks. gr. gm. kat. Kraków Dz. XII. Półwsie przy ul. Słonecznej o powierzchni około 520 m. kw. licząc 42 zł. 50 gr. za 1 m. kw. pod następującymi warunkami:

1. Tytułem różnicy (nadwyżki) wartości dopłaci Gmina Konwentowi kwotę wypadającą z obliczenia tj. około 12.292 (dwanaście tysięcy dwieście dziewięćdziesiąt dwa) zł.

2. Wspomnianą kwotę uiści Gmina bezzwłocznie po sprzedaży powyższej parceli lkat. 1779/19 osobie trzeciej a najpóźniej do jednego roku, licząc od dnia zawarcia kontraktu zamiany w myśl niniejszej uchwały.

3. Od wspomnianej kwoty zapłaci Gmina Konwentowi odsetki od dnia kontraktu w wysokości 5% (pięć od sta) w stosunku rocznym. Odsetki te płatne są z dołu za rok względnie za czas krótszy o ile zapłata różnicy wartości wcześniej nastąpi.

4. Powyższe parcele odstępują sobie strony w stanie wolnym od długów i ciężarów hipotecznych. W szczególności Gmina odstępuje od żądania obciążenia powyższej parceli lkat. 565/1 służebnością niezabudowania.

5. Koszty kontraktu i wszelkie inne koszty, opłaty i ewent. stemple poniosą obie strony w stosunku 9808 (Konwent) do 12292 (Gmina).

II. Do podpisania kontraktu upoważnia się obok P. Prezydenta miasta względnie jego zastępcy PP. Radców m. Dra J. Jelonka i Dra J. Kuhna, a w razie przeszkody Dra R. Radzyńskiego i inż. L. Skarżyńskiego względnie innych upoważnionych wogóle do podpisywania umów.

III. Powyższą parcelę lkat. 1779/19 Dz. XII. nabywa Gmina na cele rozbudowy miasta w szczególności pod budowę domu mieszkalnego a wymienioną wyżej parcelę lkat. 565/1 Dz. XIII. nabywa Konwent dla scalenia swojej realności klasztornej.

IV. Na pokrycie wspomnianej różnicy wartości wstawi odpowiednią kwotę do budżetu na rok 1933/4. (L. I-Nab. 65/32/B).

Rada miasta wniosek uchwaliła.

X. Zakupno „Sikornika“ od Konwentu PP. Norbertanek.

Imieniem Sekcji I. i II. Rm. Inż. Drobniak wnosi:
Rada miasta uchwali:

I. Zakupić dla Gminy m. Krakowa od Konwentu PP. Norbertanek kompleks gruntowy zwany „Sikornikiem“ tj. parcele lkat. 1257/1, 1257/3, bud. 472, 1256, 1194/1, 664, 663 i 689 objęte lwh. 4 ks. gr. gm. kat. Dz. XIII. Zwierzyniec o łącznym obszarze około 17 ha 65 ar 97 m kw. czyli 30 morgów 1120 s. kw. za cenę po 2.800 (dwa tysiące ośmset) złotych za 1 morg pod następującymi warunkami:

1. Zapłata ceny kupna nastąpi w ten sposób, że Gmina obejmie stosowną część długu wekslowego Konwentu w Komunalnej Kasie Oszczędności m. Krakowa w imiennej kwocie 11.000 dolarów, zabezpieczonego hipotecznie na realności lwh. 1 ks. gr. gm. kat. Kraków Dz. XII. Półwsie a płatnego w dniu 14 lipca 1932 r.

2. Powyższy kompleks gruntowy odstępuje Konwent w stanie wolnym od długów i ciężarów hipotecznych oraz najmów i dzierżaw.

3. Wszelkie koszty połączone z niniejszym kupnem pokryje Gmina.

II. Do podpisania kontraktu i innych dokumentów upoważnia się obok P. Prezydenta miasta względnie jego zastępcy PP. Radców miejskich Dra K. Jelonka i Dra J. Kuhna a w razie przeszkody p. Dra R. Radzyńskiego i Inż. L. Skarżeńskiego względnie innych upoważnionych wogóle do podpisywania umów.

III. Upoważnia się P. Prezydenta miasta do załatwienia sprawy objęcia i prolongaty powyższego długu z Komunalną Kasą Oszczędności m. Krakowa.

IV. Powyższy kompleks gruntowy nabywa Gmina m. Krakowa na potrzeby rozbudowy miasta Krakowa w szczególności na cele urządzenia parku i zieleńca.

V. Przedłożyć niniejszą uchwałę Panu Wojewodzie z prośbą o jej zatwierdzenie o ile chodzi o objęcie długu (pożyczkę). (L. I.-Nab. 82/32/B).

Rada miasta wniosek uchwaliła.

XI. Zmiana uchwały Rady m. z dnia 1 marca 1929 w sprawie realności lwh. 106 i 108.

Imieniem Sekcji I. Rm. Inż. Drobniak wnosi:
Rada miasta uchwali:

Zmienia się częściowo uchwałę Rady miejskiej z dnia 1 marca 1929 r. w sprawie realności lwh. 106 i 108 ks. gr. gm. kat. Kraków Dz. XXII. Podgórze w tym kierunku, że żądanie równoczesnego odstąpienia na własność gruntu na cele rozszerzenia cmentarza rakowickiego ogranicza Gmina m. Krakowa do parcel lkat. 101, 102, 103 i 320 lwh. 16 i 17 ks. gr. gm. kat. Kraków Dz. XVIII. Warszawskie. (L. I.-Nab. 607/32/B).

Rada miasta wniosek uchwaliła.

XII. Sprzedaż parceli gminnej w Dz. XII. p. Karolinie Walickiej.

Imieniem Sekcji I. Rm. Inż. Strojek wnosi:
Rada miasta uchwali:

I. Sprzedać p. Karolinie Walickiej parcelę gminną lkat. 1779/16 objętą lwh. 272 ks. gr. gm. kat. Kraków Dz. XII. Półwsie przy ul. Słonecznej, oznaczoną kolorem zielonym na planie Budownictwa m. z dnia 14 listopada 1930 r. o powierzchni około 342 m kw. za cenę po 45 (czterdzieści pięć) złotych za 1 m kw. pod następującymi warunkami:

1) Cena kupna zapłacona będzie w ciągu 30 (trzydziestu) dni po zawiadomieniu o niniejszej uchwale.

2) Zabudowanie powyższego gruntu ma być zwarte do głębokości 15 (pietnastu) metrów od linji regulacyj-

nej przyczem wysokość budynku ma być dostosowana do obowiązujących przepisów.

3) Kupująca względnie jej prawni następcy pokryją koszt chodnika wzdłuż nabytego gruntu, inne zaś koszty urządzenia ulicy w myśl art. 174 prawa budowlanego poniesie Gmina m. Krakowa.

4) Gmina sprzedaje powyższy grunt w stanie wolnym od długów i ciężarów hipotecznych z wyjątkiem podanych wyżej zastrzeżeń.

5) Wszelkie koszty, opłaty i należytości, związane z niniejszą sprzedażą poniesie w całości kupująca.

II. Do podpisania kontraktu upoważnia się obok P. Prezydenta m. względnie jego zastępcy PP. Radców m. Dra K. Jelonka i Dra J. Kuhna, a w razie przeszkody Dra R. Radzyńskiego i Inż. L. Skarżeńskiego względnie innych upoważnionych wogóle do podpisywania umów.

III. Upoważnia się P. Prezydenta miasta do oddania powyższego gruntu we fizyczne posiadanie przed zawarciem kontraktu po wpłaceniu ceny kupna.

IV. Powyższy grunt odstępuje Gmina w drodze sprzedaży na cele budowy domu mieszkalnego na podstawie art. 4 ustęp 1 licz. 3 rozporz. Prezydenta R. P. z dnia 22 kwietnia 1927 Nr. 42 poz. 372 Dz. U. R. P.

(L. I.-Nab. 594/32/B).

Rada miasta wniosek uchwaliła.

XIII. Oddanie gruntu miejskiego w Dz. XXII. na rzecz Związku Strzeleckiego.

Imieniem Sekcji I. Rm. Dr. Merz wnosi:

Rada miasta uchwali:

I. Oddać na rzecz Związku Strzeleckiego Oddział Podgórze w Krakowie pod budowę Świetlicy grunt przy ul. Parkowej a mianowicie część parceli lkat. 1007 lwh. 11. Dz. XXII. o powierzchni około 720 m kw. oznaczony na planie sytuacyjnym Budown. m. B. z dnia 24 maja 1932 kolorem niebieskim, a to na zasadzie prawa zabudowy w myśl ustawy z dnia 26 kwietnia 1912 L. 96 Dz. u. p. austr. i uchwały Rady m. z dnia 14 czerwca 1921 do L. I. 4387/21 pod następującymi warunkami:

1) Prawo zabudowy ustanawia się na okres lat 50-ciu.

2) Czynsz ma wynosić przez cały czas trwania zabudowy 25 zł. rocznie, przyjmując wartość wewnętrzną złotego określoną rozporządzeniem Prezydenta Rz. P. z dnia 13 października 1927 r. Nr. 88 poz. 790 Dz. U. R. P. Obowiązek płacenia czynszu będzie hipotecznie zabezpieczony i liczyć się będzie od dnia oddania gruntu w fizyczne posiadanie względnie od dnia podpisania kontraktu, gdyby ten ostatni termin był wcześniejszy. W razie nieuiszczenia czynszu w oznaczonym terminie obowiązany będzie Związek płacić Gminie od zaległości 6% zwłoki w stosunku rocznym.

3) Plany domu mają uzyskać zezwolenie Gminy m. Krakowa niezależnie od konsensu budowlanego.

4) Dom na powyższym gruncie ma być zbudowany i wykończony najdalej w ciągu trzech lat od dnia oddania gruntu w fizyczne posiadanie.

5) Dom ma być utrzymywany stale w stanie dobrym i zgodnie z wymaganiami zdrowotności. W tym celu Gmina m. Krakowa będzie miała prawo wglądu.

6) Wszystkie istotne zmiany w planie budowlanym, ukończonym budynku lub też nowe budowy (przebudowy, nadbudowy) na powyższym gruncie wymagają zezwolenia Gminy m. Krakowa niezależnie od konsensu budowlanego.

7) Budynek powyższy ma Związek odpowiednio ubezpieczyć od ognia a to z tem zastrzeżeniem, że suma ubezpieczeniowa może być użyta tylko na odbudowę budynku i dlatego może być wypłaconą za wiedzą Gminy m. Krakowa.

Ubezpieczenie ma objąć nietylko wszystkie ulegające pożarowi części budowli, lecz także i mury, a to w wysokości ustalić się mającej w porozumieniu z Gminą m. Krakowa.

8) Budynek wystawiony na gruncie objętym prawem zabudowy i ewentualne nowe budowle użyte być mają przez Związek wyłącznie tylko na cele statutem Związku przewidziane.

Wynajmowanie, podnajmowanie lub w inny sposób odstępowanie domu na inne cele może nastąpić tylko za pisemnem zezwoleniem Gminy m. Krakowa w każdym poszczególnym wypadku.

9) Związek Strzelecki ma odnośnie do objętego prawem zabudowy gruntu i wystawionego na nim budynku, ponosić wszystkie publiczne daniny i ciężary.

10) Gmina m. Krakowa zastrzega sobie we wszystkich przypadkach pozbycia (odstąpienia) prawa zabudowy, prawo pierwokupu, które ma być zahipotekowane.

11) Po wygaśnięciu prawa zabudowy obowiązany będzie Związek oddać Gminie m. Krakowa grunt wraz z budynkami w stanie wolnym od długów i ciężarów bez żadnego wynagrodzenia, przyczem Gmina użyje tego budynku na cele wychowania fizycznego dla Dz. XXII.

12) Koszta kontraktu, stempli, intabulacji, koszta planów i pomiarów, należytość od ustanowienia prawa zabudowy poniesie Związek.

13) Budynek na gruncie objętym prawem zabudowy ma być domem wolno stojącym i cofniętym w głąb gruntu conajmniej 6 m od linji regulacyjnej, ustalonej dla tej części ul. Parkowej.

II. Do podpisania kontraktu upoważnia się obok P. Prezydenta m. względnie jego zastępcy PP. Radców m. Dra K. Jelonka i Dra J. Kuhna, a w razie przeszkody któregokolwiek z nich pp. Radców m. Dra R. Radzyńskiego i Dra L. Merza względnie innych upoważnionych wogóle do podpisywania kontraktów.

III. Upoważnia się P. Prezydenta miasta do oddania gruntu w posiadanie i zezwolenia na rozpoczęcie robót budowlanych przed podpisaniem kontraktu.

(L. I.-Dzierż. 493/32/B).

Wniosek powyższy Rada m. uchwaliła.

XIV. Plan zabudowania ul. ks. Józefa między klasztorem Norbertanek a ul. Kasztelańską.

Imieniem Sekcji I. Rm. Inż. Rolle wnosi:

Rada miasta uchwali:

Na podstawie ogłoszenia Magistratu z dnia 22 stycznia 1930 r. L. Bb. 845/30/XVI. reasumuje się częściowo uchwałę Tymczasowego Zarządu miasta z dnia 30 września 1925 r. dotyczącą linji regulacyjnej południowej strony ul. ks. Józefa — natomiast uchwala się:

1) Linję regulacyjną południowej strony tejże ulicy na długości między klasztorem PP. Norbertanek a ulicą J. Malczewskiego przyjętą częściowo wzdłuż północnej

krawędzi korony przyszłego muru ochronnego Wisły — oznaczoną na planie Budownictwa m. B. z dnia 13 maja 1932 r. głoskami: n-o-p-r-s-t-u-v-w-x-y-z.

2) Linję regulacyjną północnej strony ul. Ks. Józefa oznaczoną kolorem czerwonym i głoskami: a-b-c-d-e-f-g-h-i-j-k-l-m.

3) Zabudowanie parcel położonych przy ul. Ks. Józefa domami łączonymi w grupy jak wkreślona na planie, o wysokości 12 metrów (3 kondygnacje) dla budynków frontowych, zaś o wysokości 9 metrów (2 kondygnacje) dla budynków oficynowych w planie kolorem czerwonym wkreślonych. Dla realności położonych w otoczeniu kościółka św. Małgorzaty oraz naprzeciw klasztoru PP. Norbertanek uchwala się wysokość 9 m (2 kondygnacje z tem, by budynki naokoło kościoła św. Małgorzaty były z tyłu fasadowo traktowane, Linji budowlanych szczegółowo na planie nie oznacza się. Natomiast należy przy usytuowaniu poszczelnych grup, a szczególnie wolno stojących budynków, uwzględnić ich możliwe maksymalne cofnięcie od ustalonej linji regulacyjnej. Budowa suteren mieszkalnych i skrzydeł oficynowych jest niedopuszczalna.

Powyższy plan należy wyłożyć do publicznego przeglądu na przeciąg 4-ch tygodni licząc od dnia 1-go miesiąca następującego po zapadnięciu niniejszej uchwały.

(L. Bb. Reg. 25/32).

Rada miasta wniosek uchwaliła.

XV. Plan zabudowania obszaru gruntów ograniczających Aleję Focha, Rudawę i ul. Kasztelańską.

Imieniem Sekcji I. Rm. inż. Rolle wnosi:

Rada miasta uchwali:

Na podstawie ogłoszenia Magistratu z dnia 21 maja 1931 r. L. Mgtu 1818/31 Bb. (XXIX) uchwala się w myśl art. 29 Prawa budowlanego plan zabudowania obszaru gruntów Półwsia Zwierzynieckiego, ograniczonego od północy Al. Focha, od południowego zachodu ulicą mającą powstać wzdłuż wału Rudawy, zaś od wschodu ul. Kasztelańską — według planu Budownictwa m. Oddz. B. z dnia 2 grudnia 1931 r.

W szczególności uchwala się:

1) Linję regulacyjną południowej strony Al. Focha na długości między ul. Kasztelańską a przyszłą ulicą przy wale Rudawy oznaczoną na tymże planie czerwono i głoskami: a-b-c-d-e-f-g z linją budowlaną, a1-o1-d1-e1-f1-g1 w odstępie 6 m od linji regulacyjnej.

2) Otwarcie ulicy wzdłuż lewobrzeżnego wału Rudawy na długości między Al. Focha a wschodnią granicą parcel lk. 83 z linją regulacyjną północno-wschodniej strony ulicy, oznaczoną na powyższym planie czerwono głoskami: g-h-i-j-k-l-m-n-o-p-r-s przy przeciętnej szerokości ulicy 16 m liczonej od przywodnej krawędzi korony obecnego wału ochronnego Rudawy i wysokości niwelety 80 cm. poniżej korony wału.

3) Otwarcie przecznicy Al. Focha oznaczonej na planie liczbą „I“ łączącej Al. Focha z ul. wzdłuż wału Rudawy z linjami regulacyjnemi oznaczonemi czerwono i głoskami s-t-u-w-v-n po stronie wschodniej, zaś głoskami: d-x-C-y-z-m po stronie zachodniej i linją budowlaną po wschodniej stronie ulicy oznaczoną głoskami: c-t1-u1-w1-v1-n1.

4) Otwarcie ulicy równoległej do Al. Focha oznaczonej na planie liczbą „II“ z linjami regulacyjnemi oznaczonemi głoskami: A-B-t-C-D po stronie północnej, zaś głoskami: E-F-u-y-G-H po stronie południowej oraz linją budowlaną: A1-B1-t1-C1-D1 po północnej stronie ulicy.

5) Otwarcie drugiej ulicy równoległej do Al. Focha oznaczonej liczbą „III“ z linjami regulacyjnemi oznaczonemi głoskami: J-K-L-W po stronie północnej, zaś głoskami M-v po stronie południowej i linją budowlaną J1-w1 po północnej stronie ulicy.

6) Otwarcie ulicy oznaczonej liczbą „IV“ łączącej Al. Focha z ulicą wzdłuż Rudawy linjami regulacyjnemi f-O-P-k po stronie zachodniej, zaś głoskami e-N-D-H-l po stronie wschodniej i linję budowlaną: e1-D1-H1-l1 po wschodniej stronie ulicy.

7) Dla trzech bloków powstać mających przy Al. Focha uchwala się zabudowanie willami wolno stojącemi lub łączonemi w grupy w sposób na planie zabudowania uwidoczniony o wysokości najwyżej 12 m tj. dwupiętrowemi.

Dla pozostałych trzech bloków między ul. Kasztelańską i Rudawą uchwala się zabudowanie zwarte o wysokości najwyżej 15 m.

Dla całego powyższego obszaru wyklucza się budowę oficyn i suteren mieszkalnych.

Wyjątkowo w bloku położonym u zbiegu Al. Focha i ul. wzdłuż Rudawy, uchwala się grupę oficyn willowych usytuowanych, jak w planie zabudowania oznaczono.

Rada miasta przyjmuje do wiadomości oświadczenie właścicieli parcel lk. 82/1 i 82/2 Dz. XIII., oraz parcel lk. 83 i lk. 85/1 złożone do protokołu, że pokryją koszta pierwszego urządzenia ulic na ich gruntach uchwalonych zastrzegając:

a) sposób urządzenia tych ulic po myśli art. 172, 173 i 174 prawa budowlanego oznaczy Komisja drogowo-kanałowa działająca imieniem Rady miasta.

b) Gmina m. Krakowa obejmie powyższe ulice, skoro przynajmniej $^1/_3$ część frontu będzie zabudowana, do tego zaś czasu utrzymanie tych ulic obciążać będzie właścicieli przyległych gruntów względnie ich prawonabywców.

c) ulice będą przekazane bezpłatnie i w stanie wolnym od długów i ciężarów hipotecznych.

Powyższy plan zabudowania należy wyłożyć do publicznego przeglądu na okres 4-ch tygodni, począwszy od 1-go dnia miesiąca następującego po zapadnięciu niniejszej uchwały.

(L. Bb. 1593/31).

Rada miasta wniosek uchwaliła.

Na wniosek Pana Prezydenta miasta Rada m. uchwaliła przyjąć punkt XVI., XVII., XVIII., XIX. i XX. porządku dziennego en bloc.

XVI. Plan zabudowania obszaru gruntów ogranicz. ul. Przegon, Emaus 3 i ul. Król. Jadwigi.

Imieniem Sekcji I. Rm. Inż. Rolle wnosi:

Rada miasta uchwali:

Na podstawie ogłoszenia Magistratu z dnia 22 września 1931 r. L. Bb. 3578/31 (XXXII) uchwala się w myśl art. 29 prawa budowlanego plan zabudowania obszaru

ograniczonego ulicami: Przegon, Emaus, wschodnią granicą parceli lk. 121/2 (własność Związku Młodzieży Przemysłowej i Rękodzielniczej) oraz ulicą Królowej Jadwigi według planu Budownictwa m. Oddz. B. z dnia 1 października 1931 r.

W szczególności uchwala się:

1) Otwarcie przedłużenia Al. Focha poza most skośny na uregulowanej Rudawie ku ul. Król. Jadwigi z linjami regulacyjnemi oznaczonemi głoskami: a - b - f po stronie północnej, oraz c - d - e po stronie południowej.

2) Linje regulacyjne ul. Przegon oznaczone głoskami: g - h - i - j - k - l po stronie północno-zachodniej, zaś n - m - f po stronie południowo-wschodniej.

3) Linję regulacyjną południowej strony ul. Emaus na odcinku między mostem skośnym na Rudawie a ul. Przegon, oznaczoną głoskami: a - o - n w odstępie 16 m od przywodniej krawędzi korony wału ochronnego Rudawy, przyczem niweletę ul. Emaus należy przyjąć normalnie w wysokości 80 cm poniżej niwelety korony wału.

4) Zabudowanie gruntów przy wymienionych ulicach położonych — zwarte, ewent. dla budynków użyteczności publicznej, luźne o wysokości ustawowej.

Powyższy plan zabudowania należy wyłożyć do publicznego przeglądu na przeciąg 4-ch tygodni, począwszy od 1 dnia miesiąca następującego po zapadnięciu niniejszej uchwały.

(L. Bb. 1229/32).

Rada miasta wniosek uchwaliła.

XVII. Plan zabudowania obszaru gruntów między ul. Mogilską, Rymarską i Białuchą.

Imieniem Sekcji I. Rm. Dr. Merz wnosi:

Rada miasta uchwali:

Na podstawie ogłoszenia Magistratu po myśli art. 25 prawa budowlanego z dnia 21 stycznia 1932 do L. Bb 223/32 (XXXVI) uchwala się:

Plan zabudowania obszaru gruntów między ulicami: Mogilską, Rymarską i Białuchą, opracowany przez Budownictwo m. B. z dnia 4 kwietnia 1932 r.

W szczególności uchwala się:

1) Otwarcie na realności lwh. 416 Dz. XIX przecznicy od ul. Mogilskiej do Białuchy z linjami regulacyjnemi według linji niebieskich na powyższym planie Budownictwa m. B. z dnia 4 kwietnia 1932 oznaczonych literami: a - b od strony zachodniej, z linją budowlaną a' - b' w odstępie 4 metrów, zaś c - d - e od strony wschodniej.

2) Sposób zabudowania dla gruntów do powyższej ulicy przyległych zwarty bez skrzydeł i oficyn.

3) Wysokość zabudowania zgodnie z ustawą budowlaną Rada miasta przyjmuje do wiadomości deklarację właścicieli z dnia 1 kwietnia 1922 r., że poniosą koszta urządzenia ulicy w punkcie 1) wymienionej i że obowiązek ten zabezpieczą hipotecznie na swej realności prawem zastawu dla kaucji we wysokości 32.200 złotych zastrzegając, że

a) sposób urządzenia ulicy po myśli art. 172, 173 i 174 prawa budowlanego oznaczy Rada miasta.

b) Gmina m. Krakowa po myśli art. 66 prawa budowlanego obejmie ulicę, skoro przynajmniej 1/3 część długości frontów będzie zabudowana, do tego zaś czasu utrzymanie ulicy obciążać będzie właścicieli gruntu, wzgl. ich prawo-nabywców.

c) ulica będzie przekazana Gminie m. Krakowa bezpłatnie i w stanie wolnym od długów i ciężarów hipotecznych.

Powyższy plan należy wyłożyć do publicznego przeglądu na okres 4-ch tygodni, począwszy od 1-go dnia miesiąca następującego po zapadnięciu niniejszej uchwały. (L. Bb. 511/32)

Rada miasta wniosek uchwaliła.

XVIII. Plan zabudowania wylotu ul. Tarłowskiej do ulicy Zwierzynieckiej.

Imieniem Sekcji I. Rm. Inż. Rolle wnosi:

Rada miasta uchwali:

Na podstawie ogłoszenia Magistratu z dnia 22 marca 1932 r. L. Bb. 858/32 (XXVIII) uchwala się w myśl art. 29 prawa budowlanego:

1) Reasumując częściowo uchwałę Rady miejskiej z dnia 12 lipca 1911 do L. 43218/11 uchwala się linje regulacyjne wylotu ul. Tarłowskiej do ul. Zwierzynieckiej, jak wkreślono w planie Budownictwa m. B. z dnia 20 kwietnia 1932 do L. Bb 690/32 kolorem czerwonym oraz literami: a - b - c po stronie zachodniej, zaś literami: d - e po stronie wschodniej.

2) Uchwala się sposób zabudowania zwarty, zgodny zobowiązującymi przepisami.

3) Plan powyższy winien być wyłożony do publicznego przeglądu na przeciąg 4-ch tygodni, począwszy od 1 dnia miesiąca następującego po zapadnięciu niniejszej uchwały. (Do L. Bb 772/32)

Rada miasta wniosek uchwaliła.

XIX. Plan zabudowania parc. miej. lk. 938 oraz parc. prywatnej lk. 937 w Dz. XXII.

Imieniem Sekcji I. Rm. Stankiewicz wnosi:

Rada miasta uchwali:

Na podstawie ogłoszenia Magistratu z dnia 22 kwietnia 1932 r. L. Bb. Reg. 23/32 (XXXIX) Rada miasta reasumuje częściowo punkt 9) swej uchwały z dnia 10 marca 1927 r. L. Mgtu Bb. 2307/26 odnośnie do sposobu zabudowania parceli miejskiej lk. 938/1 oraz parceli lk. 937 własność Jędrzejowskich, położonych przy ul. Za torem w Dz. XXII. Podgórze — natomiast w myśl art. 29 prawa budowlanego uchwala:

1) Otwarcie ulicy na parceli m. lk. 938/1 gminy kat. Kraków — Podgórze z linjami regulacyjnemi oznaczonemi w planie zabudowania Budownictwa m. Oddz. B. z dnia 2 maja 1932 r. kolorem czerwonym i głoskami: a - b - c - d od strony wschodnio-północnej, zaś głoskami e - f - g od strony południowo-zachodniej, oraz linją budowlaną: g' - f' po zachodniej stronie ulicy.

2) Linje regulacyjne części drogi wiodącej na kopiec Krakusa, oznaczone na powyższym planie głoskami: d - h od strony północnej, zaś j - i po stronie południowej.

3) Parcelę gruntu miejskiego (parceli lk. 938/1), oraz parceli prywatnej lk. 937 gm. kat Kraków Dz. XXII. wkreśloną w powyższym planie zabudowania.

4) Zabudowanie wydzielić się mających parcel z powyższych gruntów domami jedno piętrowymi o wy-

sokości do 9 metrów, ewent. z jednem mieszkaniem na poddaszu, bez oficyn i bez suteren, ugrupowanymi w sposób na planie przedstawiony.

Plan powyższy należy wyłożyć do publicznego przeglądu na przeciąg 4-ch tygodni, począwszy od 1 dnia miesiąca następującego po zapadnięciu niniejszej uchwały. (L. Bb. Reg. 47/32)

Rada miasta wniosek uchwaliła.

XX. Zarzut właścicieli realności przy ul. Pasterskiej L. or. 21 przeciw uchwale Rady m. z 14 grudnia 1931.

Imieniem Sekcji I. Rm. Inż. Drobniak wnosi:
Rada miasta uchwali:

Rada miasta uchwala nieuwzględnić zarzutu właścicieli realności przy ul. Pasterskiej Lor. 21 wniesionego przeciw uchwalonym przez Radę m. z dnia 14 grudnia 1931 r. linjom regulacyjnym przy ul. Pasterskiej, oraz linji regulacyjnej Błoń Grzegórzeckich w obrębie powyższej realności. (do L.Bb. 475/32)

Rada miasta wniosek uchwaliła.

XXI. Taryfa opłat od szyldów, wykuszów, balkonów itd.

Imieniem Sekcji II, III i VII Rm. Prof. Dr. Gwiazdomorski wnosi:
Rada miasta uchwali:

Na zasadzie postanowień § 60 ust. 8 i 9 Statutu gminnego dla stoł. król. m. Krakowa z dnia 6 października 1901 Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 108 oraz § 8 rozporz. P. Wojewody Krakowskiego z dnia 14 czerwca 1927 r. L. B. P. 7069/929 następującą

Taryfę

opłat za zezwolenie na umieszczenie balkonów, wykuszów, szyldów, markiz itp. przedmiotów, wkraczających w ulicę, wzgl. w słup powietrza ponad ulicą lub placem publicznym.

§ 1.

Opłaty te wynoszą za umieszczenie:

1) poprzecznych: tablic firmowych, szyldów transparentowych lub świetlnych, godeł i innych oznak kupieckich itp. występujących w ulicę co najwyżej 80 cm.
a) w Dzieln. I. do VIII i XXII . . . . 50 zł.
b) „ IX do XXI . . . . . . 30 „
c) poprzecznych godeł rękodzielniczych, których właściciele nie posiadają wystawy ani gablotki w całem mieście 20 „

2) gablotek o wymiarze normalnym, przewidzianym w § 117 Regulaminu z r. 1884 (15 cm głęb.) . . . . . . 30 „

3) markiz sklepowych płóciennych za każdy nawet rozpoczęty 1 m kw. powierzchni
a) w Dz. I. . . . . 20 „
b) w Dz. II. do VIII i XXII . . . . 10 „
c) w Dz. IX do XXI . . . . 5 „

4) balkonów, występujących w ulicę co najwyżej 1.25 m za każdy nawet rozpoczęty 1 m kw. pow.
a) w strefie I. obejmującej Dz. I., II., VII i VIII oraz ulice okalające planty . . 60 „
b) w strefie II. obejmującej część miasta między strefą I. a Alejami 3 Wieszczów obustronnie, ul. Kamienną obustronnie, ul. Modrzewiową, ul. I. Osiedle Oficerskie, ul. Piaski obustronnie, ul. Glinianą obustronie i ul. Wandy obustronnie oraz Wisłą . . . . . 45 „
c) w strefie III. obejmującej pozostałą resztę miasta . . . . 30 „

Balkony umieszczone na narożnikach dwóch stref zalicza się do strefy droższej.

5) Wykuszów, występujących w ulicę co najwyżej 1.25 m za każdy nawet rozpoczęty 1 m kw. pow. podstawy wykuszu:
a) w strefie I. . . . . 120 zł.
b) w strefie II. . . . . 90 „
c) w strefie III. . . . . 60 „

Wykusze umieszczone na narożnikach dwóch stref zalicza się do strefy droższej.

Opłaty powyższe dotyczą każdego poszczególnego przedmiotu, względnie urządzenia, a w szczególności każdego balkonu i wykusza na każdem piętrze.

Wymienione opłaty obowiązane są uiścić osoby, na rzecz których udzielono zezwolenia na wykonanie odnośnych urządzeń, a mianowicie wyszczególnione pod 1), 2) i 3) właściciele odnośnych przedsiębiorstw, wyszczególnione zaś pod 4) i 5) właściciele odnośnych realności.

Za zmianę urządzeń, wymienionych w punktach 1—3 dokonaną wskutek ich zniszczenia i wynikającej stąd konieczności zastąpienia ich nowemi żadnych opłat nie pobiera się, jeżeli nowe urządzenie wymiarami swemi nie przekracza urządzenia dotychczasowego. Jeżeli nowe urządzenie jest większe (posiada np. większy występ) od dotychczasowego, uiszcza się opłatę tylko za nadwyżkę rozmiarów, wpływających na wysokość opłaty.

§ 2.

Za umieszczenie innych przedmiotów, wkraczających w ulicę lub w słup powietrza nad ulicą lub placem publicznym, jak np. daszków ochronnych nad wjazdami lub wejściami do hoteli, teatrów itp., dalej stopni, poręczy, daszków okapowych, wymierzy Magistrat opłatę przy zastosowaniu norm, ustalony w § 1. Od przedmiotów wymienionych w § 1, a wykraczających poza zwyczajną miarę, wymierzy Magistrat opłatę według własnego uznania przy udzieleniu zezwolenia.

§ 3.

Taryfa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. (L. VII. Przep. porz. 1/32/B).

Rada miasta wniosek uchwaliła.

XXII. Sprawa nazwy ulic.

Imieniem Sekcji IV. Rm. Artur Schröder wnosi:
Rada miasta uchwali:
1) ulicę 6 Sierpnia nazwać ul. „Kadrówka".
2) ulicę Łowiecką nazwać ul. Juljana Fałata.
3) ulicę Wysypisko nazwać ul. Leona Wyczółkowskiego.
4) ulicę Wadowicką (trakt Mogilańskiej) od Ma-

tecznego do granic Wielkiego Krakowa nazwać ul. im. Jerzego Waszyngtona (w pisowni polskiej).

(L. IV. ul. 97/32/IV).

Na skutek przeprowadzonej dyskusji Rada miasta uchwaliła przesłać wnioski Sekcji IV. do rozpatrzenia.

XXIII. Ferje letnie Rady miasta.

Imieniem Sekcji III. prawniczej Naczelnik Biura Prezydjalnego Stansław Herget wnosi:

Rada miasta uchwali:

Na czas ferji letnich tj. do 1 posiedzenia Rady miejskiej we wrześniu br. przekazuje się na podstawie § 82 Statutu gminnego sprawy i czynności zastrzeżone Radzie miejskiej, należące do własnego zakresu działania Gminy, a niecierpiące zwłoki, do załatwienia połączonym Sekcjom i Komisjom Rady miejskiej.

O posiedzenia Sekcji połączonych należy zawiadamiać wszystkich Radców miejskich bawiących w Krakowie.

(Nr. Prez. R. m. 79/32).

Rada miasta wniosek uchwaliła.

XXIV. Urlopy Radców miejskich.

Rada miasta uchwaliła udzielić na czas ferji letnich urlopów następującym członkom Rady:

1) Zielińskiemu Franciszkowi,
2) Dr. Tillesowi Samuelowi,
3) Kleczce Rudolfowi,
4) Inż. Skarżeńskiemu Leonowi,
5) Ks. Prof. Niemczyńskiemu,
6) Dr. Taubowi Józefowi,
7) Dr. Roupertowi Kazimierzowi,
8) Dr. Rzegocińskiemu Bolesławowi,
9) Dr. Krauzemu Janowi,
10) Dr. Gwiazdomorskiemu Janowi,
11) Mr. Dawidowi Henrykowi,
12) Hildebrandowi Antoniemu,
13) Dr. Schneidrowi Ludwikowi,
14) Schröderowi Arturowi,
15) Dr. Nowakowi Juljanowi,
16) Dr. Korolewiczowi Bolesławowi,
17) Jarockiemu,
18) Dr. Jelonkowi,
19) Inż. Drobniakowi Franciszkowi,
20) Bobakowi,
21) Dr. Steinbergowi,
22) Różeckiemu,
23) Soleckiemu,
24) Rutkowskiemu,
25) Otorowskiemu,
26) Cymborskiemu,
27) Goetlowi,
28) Dr. Czuchajowskiemu Bolesławowi,
29) Kostrzewskiej,
30) Inż. Wierzchowskiemu,
31) Pliszewskiemu,
32) Hardtowi,
33) Inż. Cybulskiemu,

a oprócz tego wszystkim członkom Prezydjum.

Na tem posiedzenie zakończono.

Sprawozdania z posiedzenia Sekcyj i Komisyj Tymcz. Rady Miejskiej.

Subkomitet rozbudowy m. Krakowa.

W dniu 1 czerwca 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem P. Wiceprez. Ostrowskiego posiedzenie Subkomitetu Rozbudowy m. Krakowa.

Na posiedzeniu tem zajmowano się sprawą rozdziału kredytów przyznanych dla miasta Krakowa na drobne budownictwo drewniane i murowane. Rozpatrzono około 20 podań o pożyczki, z których kilkanaście załatwiono przychylnie.

W związku z tem podkreślono potrzebę intenzywniejszej propagandy drobnego budownictwa drewnianego, które dla sprawy budowy małych, tanich mieszkań ma wielkie znaczenie.

Komisja teatralna.

Dnia 3 czerwca 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem Wiceprezydenta m. Ducha posiedzenie komisji teatralnej, na którem przyjęto sprawozdanie Dyrekcji Teatru o zakończeniu obecnego sezonu, które nastąpi 15 lipca br.

W czasie od 15 czerwca do 15 lipca czynną będzie w teatrze miej. krakowska opera, która da cykl przedstawień operowych cieszących się u publiczności dużem powodzeniem.

Przez ten czas artyści dramatu krakowskiego będą mieli ustawowy urlop.

Od 15 lipca do końca sierpnia zespół artystów teatru krakowskiego grać będzie lekki repertuar komedjowy.

Sprawa rozpoczęcia nowego sezonu 1932/33 rozpatrywaną będzie na osobnem posiedzeniu komisji w końcu czerwca b. r., na której dyrektor Osterwa przedstawi swój program.

Subkomitet Rady Artystycznej.

Dnia 7 czerwca 1932 r. odbyło się posiedzenie Subkomitetu Rady Artystycznej, na którem przyjęto:

Plan zabudowania gruntu miejskiego po Łazarskich przy ul. Przegon na Zwierzyńcu.

Plan regulacji wylotu ul. Tarłowskiej do ul. Zwierzynieckiej. Plan zabudowania gruntu Kudlera przy ul. Mogilskiej na Grzegórzkach.

Plan zabudowania i regulacji ul. Ks. Józefa na długości między ul. Jacka Malczewskiego a klasztorem PP. Norbertanek na Zwierzyńcu.

Alternatywę planu zabudowania gruntów na Półwsiu między Al. Focha a uregulowaną Rudawą.

Plan zabudowania parceli miejskiej przy ul. Za torem w Podgórzu.

Odnośnie do planu zabudowania gruntów przy drodze wojskowej, łączącej ul. Królowej Jadwigi z Małemi Błoniami, Dz. XIII. Zwierzyniec. Subkomitet polecił przepracować szczegółowo plan zabudowania całego klina między drogą wojskową, drogą przy rogatce miejskiej i Rudawą.

Odnośnie do planu otwarcia ulicy wzdłuż drogi 1. k. 82/2 między potokiem Sudoł a granicą Prądnika Białego — polecił Subkomitet przepracować szczegółowo plan zabudowania całego kompleksu gruntów na północ od Sudołu do granicy miasta z gminami Tonie i Prądnik Biały.

Sekcja I. Rady miasta.

Pod przewodnictwem R. m. Dra Radzyńskiego przy współudziale Wiceprez. m. Dra Ducha odbyło się w dniu 8 VI. 1932 r. posiedzenie Sekcji gospodarczej.

Z porządku dziennego uchwalono sprzedać parcele gminną w Dz. XII. na cele mieszkaniowe. Następnie Sekcja rozpatrywała szereg planów regulacyjno-budowlanych. I tak: przyjęto plan zabudowania gruntu m. przy ul. Przegon na Zwierzyńcu, dalej uchwalono linje regulacyjne wylotu ul. Tarłowskiej do ul. Zwierzynieckiej, oraz przyjęto plan zabudowania gruntu lk. 416 przy ul. Mogilskiej w Dz. XIX.

Z kolei zatwierdzono plan zabudowania i regulacji ul. Ks. Józefa na długości między ul. J. Malczewskiego a klasztorem PP. Norbertanek na Zwierzyńcu, poczem przyjęto plan zabudowania uchwalony przez Magistrat, gruntów na Półwsiu między Al. Focha a uregulowaną Rudawą.

Oprócz tego Sekcja zatwierdziła szereg drobniejszych spraw gospodarczych.

Sekcja VI. Rady miasta.

Dnia 8 czerwca 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem Rm. Bronisławy Bobrowskiej i w obecności P. Wiceprezydenta miasta Dra Stanisława Klimeckiego posiedzenie Sekcji VI. Rady miasta, na którem:

1. Uchwalono przedłożyć Radzie miasta wnioski w sprawie utworzenia Miejskiej Komisji Opieki Społecznej, tudzież wnioski w sprawie zatwierdzenia regulaminu dla tejże Komisji.

2. Zamianowano Opiekunów społecznych dla Obwodów: 3, 4, 8, 34 i 35 m. Krakowa.

3. Przyznano zasiłki z funduszów opieki społecznej dla Stowarzyszeń i Instytucyj w Krakowie, urządzających w bieżącym roku kolonje i półkolonje letnie.

4. Przyjęto do zatwierdzającej wiadomości sprawozdanie Komitetu dla rozdziału wsparć z fundacji śp. Jerzego Gaffenki. W bieżącym roku rozdano odsetki tejże fundacji w kwocie 750 Zł między 60 ubogich chrześcijan, w tem 30 po 15 Zł i 30 po 10 Zł. Wśród obdarowanych było 56 osób wyzn. rzym. kat., 2 wyzn. grecko kat. i 2 prawosławnego. Zdewaluowany kapitał fundacji śp. Jerzego Gaffenki zasila Gmina miasta Krakowa roczną dotacją w kwocie 200 Zł.

Sekcja sanitarna Rady miasta.

Dnia 14 czerwca 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem Radcy m. P. Dra Korolewicza i w obecności Wiceprezydenta miasta P. Dra Stanisława Klimeckiego posiedzenie Sekcji IX-tej dla spraw sanitarnych, na którem uchwalono:

1) przyjąć do wiadomości sprawozdanie Magistratu odnośnie do porządku i czystości na ulicach, placach i w parkach miejskich, oświadczając się za powiększeniem liczby koszyków na odpadki w ruchliwych punktach miasta, oraz wydatniejszem skrapianiem ulic i zabezpieczeniem drzewostanu w parku przy pałacu po Lasockich,

2) przyjąć do wiadomości sprawozdanie Chemika miejskiego Dra Moroza o wynikach badania wody studziennej i wodociągowej na terenie miasta Krakowa,

3) przyjąć do wiadomości sprawozdanie Inż. Boratyńskiego o otwarciu nowych kwater dla grzebania zwłok na gruncie przyłączonym do cmentarza rakowickiego.

4) oświadczyć się imieniem Gminy miasta Krakowa za udzieleniem koncesji na nową aptekę przy ul. Kazimierza Wielkiego,

5) przyjąć do wiadomości sprawozdanie Naczelnika Wydziału IX-go Dra Owsińskiego o stanie chorób zakaźnych i akcji szczepień ochronnych,

6) oświadczyć się za przeprowadzeniem odszczurzenia objektów silnie zaszczurzonych w mieście zapomocą środka chemicznego na podstawie zalecenia Pana Prezydenta miasta.

Na tem posiedzenie zakończono.

Komisja dla spraw Elektrowni miejskiej.

Dnia 16 czerwca 1932 r. odbyło się w Magistracie posiedzenie Komisji dla spraw Elektrowni miejskiej z udziałem Pana Wiceprezydenta Ducha, pod przewodnictwem p. inż. Cybulskiego, na którym uchwalono:

1) upoważnić Pana Prezydenta miasta do oddania robót budowy rurociągu parowego z Elektrowni m. do Rzeźni m. firmie Zieleniewski za cenę oferowaną Zł. 118.663·—, o ile warunki płatności dostosuje do warunków najkorzystniejszej oferty,

2) w art. 8 umowy Elektrowni m. z Jaworzn. Kom. Kop. Węgla S. A. z dnia 23 VII. 1928 r. ustalającym cenę prądu, dodać nowy ustęp określający wysokość rabatu, oraz zmienić brzmienie art. 24 umowy w sprawie formuły zmienności ceny,

3) zakupić w firmie Polskie Towarzystwo Akumulatorowe w Białej, materjały do remontu starej baterji akumulatorów dla laboratorjum liczników Elektrowni miejskiej, za łączną kwotę Zł. 4.925·—,

4) upoważnić p. inż. Zglińskiego, kontr. urzędnika Elektrowni miejskiej do podpisywania firmy „Elektrownia miejska" jako prokurenta w myśl prawa handlowego,

5) zelektryfikować ul. Kasztelańską kosztem Zł. 2,946.96.

Sekcja II., III. i VII. Rady miejskiej.

Dnia 17 czerwca 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem Radcy m. b. Min. prof. Dr. Kumanieckiego i w obecności Wiceprezydenta miasta Dr. Landaua posiedzenie połączonych Sekcyj II., III. i VII. Rady miejskiej, na którem uchwalono nową taryfę opłat za balkony i wykusze.

Sekcja Prawnicza.

Dnia 17 czerwca 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem R. m. b. Min. Prof. Dr. Kumanieckiego posiedzenie Sekcji III. prawniczej na którem uchwalono:

1) przekazanie Sekcjom połączonym na czas ferji letnich spraw zastrzeżonych Radzie miejskiej,

2) przedłożyć Radzie miejskiej wnioski w celu upoważnienia Sekcji III. do załatwiania spraw dotyczących sporów sądowych nieprzekraczających wartości 40.000 zł., oraz upoważnienia Prezydenta miasta do załatwiania spraw dotyczących sporów sądowych nieprzekraczających wartości 20.000 zł.,

3) sprawę sporu Batków z Gminą miasta Krakowa o grunta w Zakrzówku odroczyć do czasu uzyskania pełnomocnictwa w myśl punktu 2.

Sekcja I. i II. Rady miasta.

W dniu 20 czerwca 1932 r. odbyło się wspólne posiedzenie Sekcji I. i II. Rady m. pod przewodnictwem Radcy m. Inż. Drobniaka przy udziale Wiceprez. m. Dra Landaua i przewodniczącego Sekcji II. Dra Krzetuskiego, na którem omawiano sprawę nabycia potrzebnych gruntów na założenie parku pomiędzy Kopcem Kościuszki a Lasem Wolskim. W tym celu uchwalono przedłożyć odpowiednie wnioski Radzie miejskiej o nabycie gruntu, w obszarze około 30 morgów od Konwentu PP. Norbertanek.

Na powyższych gruntach ma być urządzona nowa aleja, któraby łączyła Las Wolski z Krakowem.

Z kolei, Sekcja gospodarcza uchwaliła zamianę gruntu gminnego w Dz. XIII. za grunt PP. Norbertanek w Dz. XII., oraz odrzuciła sprzeciw właścicieli realności przy ul. Pasterskiej, co do planu linji regulacyjnej wymienionej ulicy.

Sekcja IV. Rady miasta.

Dnia 22 czerwca 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem p. Wiceprezydenta miasta Dr. Klimeckiego posiedzenie Sekcji IV. szkolnej, na którem uchwalono przedstawić Radzie miasta wniosek w sprawie nadania nazw kilku nowopowstałym ulicom jak ul. Kadrówka, ul. im. Juljana Fałata, ul. im. Leona Wyczółkowskiego, ul. im. Jerzego Waszyngtona.

Komisja drogowo-kanałowa Rady miasta.

Dnia 27 czerwca 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem Radcy m. Inż. Karola Rollego i w obecności Wiceprezydenta miasta Dr. Ignacego Landaua, posiedzenie Komisji drogowo-kanałowej Rady m. na którem zatwierdzono:

a) budowę kanałów w ul. Zbrojów w Dz. XV., Dr. J. Lea w Dz. XV., Wasilewskiego w Dz. XI., w Al. Marszałka Focha między wylotem ul. Słonecznej a mostem na Rudawie, asanizację rowu ul. Dworska Twardowskiego w Dz. X., odwodnienie parcelowanych prywatnych gruntów w Dz. XV. i XIX., oraz koszta wykonawcze szeregu domowych połączeń kanałowych i uchwaliła rozpisać przetarg na dostawę uzbrojeń kanałowych.

b) zatwierdziła oferty na dostawę materjałów kamiennych do budowy i konserwacji dróg miejskich, cennik robót brukarskich, oraz załatwiła pretensje jednego z przedsiębiorcy z tytułu budowy kanału miejskiego, jak również zatwierdziła sposób urządzenia nawierzchni na parcelowanych prywatnych gruntach w Dz. XV.

c) zatwierdziła projekt urządzenia automobilowego toru wyścigowego w Krakowie w trasie Al. 3-go Maja, Piastowska, Podwałowa wzdłuż Rudawy i Al. Marszałka Focha, oraz chodnika w ul. Słonecznej.

RUCH SŁUŻBOWY.

Zwolnieni (wystąpili):

Closman Zofja, pomocnica kanc. Wodociągu m. z dniem 30/VI. 1932.

Czuczkiewicz Ignacy, pomocnik sklep. Elektrowni m. z dniem 30/VI. 1932.

Dr. Kondolewicz Stanisław, kontr. urzędnik rach. Miejskiej Izby Obrachunkowej, z dniem 30/VI. 1932.

Milli Jan, kontr. inspektor Miejskich Zakładów Przemysłowych, z dniem 30/VI. 1932.

Orska Magdalena, pomocnica kanc. Elektrowni m. z dniem 30/VI. 1932.

Szwarżanka Marja, kontr. higjenistka szkolna, z dniem 15/VI. 1932.

Przeniesieni w stan spoczynku:

Gergiel Kazimierz, maszynista Elektrowni m. z dniem 30/VI. 1932.

Kołodziej Stanisław, etat. pomocnik Zakładu czyszczenia Miasta, z dniem 30/VI. 1932.

Sikora Jan, woźny Elektrowni m. z dniem 30/VI. 1932.

Wanke Józef, maszynista Elektrowni m. z dniem 30/VI. 1932.

Emerytury wdowie:

Oprochowa Marja, wdowa po tercjanie szkolnym, od dnia 1/VI. 1932.

Nominacje:

Mr. Kramarski Marjan, pomocnik kanc. Magistratu, zamianowany z dniem 1/VI. 1932, prow. asystentem admin. Magistratu.

Mr. Pawlusiewicz Franciszek, pomocnik kanc. Magistratu, zamianowany z dniem 1/VI. 1932, prow. asystentem admin. Magistratu.

Zmarli:

Batko Andrzej, etat. niższy pracownik Budownictwa m. Oddz. B., dnia 29/VI. 1932.

Kołodziej Franciszek, woźny miejski, dnia 9/VI. 1932.

Żółty Benjamin, etat. tercjan szkolny dnia 7/VI. 1932.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Zmiany w stanie posiadania realności w Krakowie w maju 1932 r.

I. Przez kontrakt kupna.

1. Grunt przy ul. Bohdana Zaleskiego lwh. 676/XIX. nabył Zygmunt Kaszyński od Roży z hr. Potockich hr. Raczyńskiej za cenę 4.559·64 dolarów.

2. Dom dwupiętrowy przy ul. Zwierzynieckiej L. or. 22 L. sp. 36/III. nabył Dr. Brunon Falter od Dr. Jerzego Dobrzyckiego za cenę 11.850 dolarów.

3. Grunt lwh. 644/XV. przy ul. Juljusza Lea nabył Stanisław Oleszek od Jeruchima i Anny Führerów za cenę 2.000 dalarów.

4. Grunt lwh. 309/XVII. przy Aleji 29 Listopada nabyła Emilja Franczakowa od Władysława Franczaka za cenę 400 dolarów.

5. Dom parterowy przy ul. Juljusza Lea L. or. 113a L. sp. 129/XVI. i parcela budowlana przy tejże ulicy L. sp. 47/XVI. lwh. 67/XVI. nabyła Anna Bułowa od Franciszka i Marji Płatków za cenę 3.000 złotych.

6. Grunt lwh. 329/XVII. przy ul. Prądnickiej nabyli po połowie Władysław i Zofja Friedleinowie od Karoliny Buczakowej i Zofji Kawalcowej za cenę 2.963·13 dolarów.

7. Grunt lwh. 268/XVIII. 246/XVIII. przy Aleji 29 Listopada nabyła Stefanja Krukowa od Heleny Bobakowej za cenę 4.700 złotych.

8. Dom dwupiętrowy przy ul. Smoleńskiej L. or. 29 L. sp. 60/III. nabyli po połowie Michał i Wiktorja Wojasowie od Wilhelma Rippera za cenę 44.500 złotych.

9. Część gruntu ($^{6}/_{40}$) lwh. 65/XIII. i 66/XIII. nabyła Anna Papież i Franciszka Welczerowa od Bronisławy Megliczowej i Marji Skirmuntowej za cenę 1.200 złotych.

10. Część domu dwupiętrowego ($^{6}/_{40}$) przy ul. Wygoda L. or. 5 L. sp. 95/III. nabyła Anna Papież i Franciszka Welczerowa od Bronisławy Megliczowej i Marji Skirmuntowej za cenę 70.560 złotych.

11. Dom dwupiętrowy przy ul. Florjańskiej L. or. 10 L. sp. 325/I. nabyli po połowie Józef i Matylda Skarliccy od Arona i Anny Berwaldów za cenę 12.000 dolarów.

12. Część domu jednopiętrowego ($^{1}/_{2}$) przy ul. Skwerowej L. or. 50 L. sp. 28/XI. nabyli po ($^{1}/_{6}$) części Honorata i Antonina Antoniewskie, oraz Marja Matyjowa od Wilhelminy Ungeheuer za cenę 9.700 dolarów.

13. Dom trzechpiętrowy przy ul. Słonecznej L. or. 9 L. sp. 211/XII. nabyła Anna Szancerowa od Cycylji Grünbergowej za cenę 15.500 dolarów.

14. Grunt lwh. 677/XIX. przy ul. Cystersów nabyła Marja Worytkiewiczowa od Mieczysława i Marji Pawłowskiej za cenę 1.144 dolarów.

15. Dom dwupiętrowy przy ul. Kieleckiej L. or. 27 L. sp. 284/XIX. nabyła Eugenja Stegerowa od Wincentego i Zofji Schindlerów za cenę 29.000 dolarów.

16. Dom jednopiętrowy przy ul. Urzędniczej L. or. 6 L. sp. 215/XV. nabyli po połowie Inż. Franciszek i Zofja Chudobowie od Marji Hankiszewskiej i Wandy Rojkowej za cenę 6.000 dolarów.

17. Grunt lwh. 312/V. przy ul. Długiej nabył Tadeusz Tobiński od Józefa Sendera za cenę 9.972·25 dolarów.

18. Dom parterowy przy ul. Syrokomli L. or. 16 L. sp. 139/XII. nabyli Hirsch Kanner ($^{3}/_{5}$) i Władysław Liebling ($^{2}/_{5}$) od Aleksandra i Ewy Okrutniewiczów za cenę 3.944 dolarów.

19. Grunt lwh. 585/IV. przy ul. Szlak nabył Jerzy Buzek od Wandy Boguszowej za cenę 9.962 dolarów.

20. Grunt lwh. 645/XV. przy ul. Urzędniczej nabyła Hermina Rumplerowa od Marji Wiktorowej za cenę 1.217·70 dolarów.

21. Grunt lwh. 579/XV. przy ul. Urzędniczej nabyły po połowie Ernestyna Ettingerowa i Szyfra Westreichowa od Marji Wiktorowej za cenę 1.199·30 dolarów.

22. Grunt lwh. 637/XV. przy ul. Kujawskiej nabyła Józefa Klimczykowa od Wiktorji Makowskiej za cenę 14.000 złotych.

23. Dom jednopiętrowy L. or. 4 L. sp. 192/XII. nabyła Cecylja Grünbergowa od Hirscha Szyji Czarnolewskiego za cenę 1.900 dolarów.

24. Dom jednopiętrowy przy ul. Bohdana Zaleskiego L. or. 10 L. sp. 275/XIX. nabyli Wanda Wawrzecka ($^{4}/_{6}$), Inż. Tadeusz Żebrowski ($^{1}/_{6}$) i Janina Żebrowska ($^{1}/_{6}$) od Lucyny Skawińskiej za cenę 10.000 dolarów.

25. Dom parterowy przy ul. Kasztelańskiej L. or. 15 L. sp. 155/XII. nabyła Stefanja Delińska od Juljana Bocheńskiego za cenę 43.000 złotych.

26. Grunt lwh. 145/XV. przy ul. Juljusza Lea nabył Maksymiljan Willer od Bernarda Willera za cenę 15.000 złotych.

27. Grunt lwh. 530/XIX. przy ul. Kasprowicza nabyła Marja Skirmuntowa od Inż. Ignacego i Katarzyny Lejczaków za cenę 2.027 dolarów.

28. Dom trzechpiętrowy przy ul. Łokietka L. or. 4 L. sp. 305/XVII. nabyli po ($^{1}/_{4}$) Stanisława, Helena i Antonina Pachlówne oraz Karol Pachel od Izydora Landaua za cenę 4.500 dolarów.

29. Grunt lwh. 854/XVII. i 473/XVII. przy ul. Wrocławskiej nabyli (po połowie) Samuel i Regina Haubenstockowie od Izydora Landaua za cenę 300 złotych.

30. Część ($^{3050}/_{4480}$) domu parterowego przy ul. Lubelskiej L. or. 6 L. sp. 110/XVII. nabyli po połowie Jakób i Wiktorja Chrząszczowie od Józefa Krona za cenę 3.040 dolarów.

31. Dom parterowy przy ul. Konarskiego L. or. 28 L. sp. 230/XV. nabył Dr Józef Bieniarz od Heleny Frankowej za cenę 39.000 złotych.

32. Dom trzechpiętrowy przy ul. Łokietka 2 bez liczby spisowej, nabyli Tola Weinberg ($^{4}/_{6}$) a Majer i Rachela Weinbergowie po ($^{1}/_{6}$) od Samuela i Reginy Haubenstocków za cenę 16.100 dolarów.

33. Część domu jednopiętrowego ($^{8}/_{40}$) przy ul. Madalińskiego L. or. 8 L. sp. 140/XI. nabyła Cecylja Allerhandówna od Maurycego i Pauli Allerhandów za cenę 8.000 złotych.

34. Dom dwupiętrowy i grunt lwh. 566/XV. przy Aleji Grottgera L. or. 30 L. sp. 309/XV. nabyli po połowie Stefan i Irena Mazaraki od Róży Pacanower za cenę 13.000 dolarów.

35. Dom trzechpiętrowy z oficyną przy ul. Starowiślnej L. or. 12 L. sp. 75/VI. nabyli Dr. Antoni

i Jadwiga Cieślewscy od Jana i Emilji Pióreckich za cenę 33.000 dolarów.

36. Dom dwupiętrowy z jednopiętrową oficyną przy ul. Dietlowskiej L. or. 74 L. sp. 114/VII. nabyli Dr. Ignacy i Helena Grafowie od Salezego i Rozalji Brandów za cenę 9.600 dolarów.

37. Grunt lwh. 638/XV. nabyli po połowie Leon i Marja Wiadrowscy od Wacława Popiela za cenę 2.251 dolarów.

38. Grunt lwh. 639/XV. nabył Władysław Waldman od Wacława Popiela za cenę 16.732 złotych.

39. Grunt lwh. 640/XV. nabyli inż. Ludwik i Karolina Severynowie od Wacława Popiela za cenę 3.716 dol.

40. Dom parterowy przy ul. Rękawka L. or. 27 L. sp. 254/XXII. nabyli inż. Stanisław i Stanisława Liwaczowie od Ryfki Landwirth za cenę 44.400 złotych.

41. Część gruntu lwh. 1166/XXII. przy ul. Zabłocie nabyli po ($^{10}/_{100}$) Icek i Chawa Horowitzowie od Hirscha i Beili Zehwirthów i Sali Landau za cenę 550 dolarów.

42. Część domu parterowego ($^1/_2$) przy ul. Kącik L. or. 2 L. sp. 289/XXII. nabyła Katarzyna Demczukówna od Edmunda Schera na cenę 12.500 złotych.

43. Część domu dwupiętrowego ($^{15}/_{32}$) przy ul. Krasickiego L. or. 10 L. sp. 199/XXII. nabył Władysław Rachwał. od Stanisława Wojdyły za cenę 22.000 złotych.

44. Dom jednopiętrowy przy ul. Zamojskiego L. or. 45 L. sp. 399/XXII. nabyła Rozalja Honig od Józefa Prusa i Antoniny Przybylskiej za cenę 30.500 złotych.

45. Dom parterowy przy ul. Jerozolimskiej bez L. or. i L. sp. nabyła Antonina Kocajowa od Józefa i Heleny Wątorków za cenę 17.750 złotych.

46. Grunt lwh. 162/XXII. przy ul. Targowej nabyli po połowie Jan i Amalja Wacławikowie od Herscha i Hudessy Hochmanów na cenę 1.000 dolarów.

II. Przez inne umowy.

1. Część ($^1/_2$) domu dwupiętrowego przy ul. Siemiradzkiego L. or. 19 L. sp. 368/IV. wartości 58.000 zł. nabyła w drodze darowizny Marja Zofja Kowalewska od Felicji Kowalewskiej.

2. Dom jednopiętrowy przy ul. Madalińskiego L. or. 8 L. sp. 140/XI. wartości 20.000 złotych nabyła tytułem darowizny Cecylja Allerhandówna od Maurycego Allerhanda.

III. Przez śmierć właściciela.

1. Część ($^1/_2$) gruntu lwh. 288/XVI. nabyli w spadku po ($^1/_8$) części — a dom parterowy przy ul. Mazowieckiej L. or. 108 L. sp. 34/XVII. po ($^1/_4$) części — łącznej wartości 26.233 złotych — Andrzej i Franciszek Rajtarowie, Marja Zięcikowa i Agnieszka Orkiszowa po śp. Piotrze Rajtarze.

2. Część ($^1/_2$) domu jednopiętrowego przy ul. Urzędniczej L. or. 6 L. sp. 215/XV. wartości 18.050 zł. nabyli w spadku Marja Honkiszewska ($^1/_8$) i Wanda Rojekowa ($^3/_8$) po śp. Leopoldzie Honkiszewskim.

3. Część ($^5/_8$) domu dwupiętrowego przy ul. Grodzkiej L. or. 47 L. sp. 103/I. wartości 75.000 złotych nabyli po ($^5/_{24}$) Stanisława, Tadeusz i Jan Kanty Godziccy po śp. Janie Godzickim.

4. Część ($^1/_2$) domu dwupiętrowego przy ul. Piekarskiej L. or. 9 L. sp. 50/VIII. wartości 48.220 złotych nabyli w spadku Leibisch Friedman ($^6/_{64}$), Emilja Friedmanówna ($^{13}/_{64}$) i Regina Fuchsbergowa ($^{13}/_{64}$) po błp. Sarze Friedmanowej.

5. Część ($^3/_{80}$) domu jednopiętrowego przy ul. Zatorskiej L. or. 13 L. sp. 81/IX wartości 3.000 złotych nabyli w spadku Józefa Witkowa ($^{18}/_{36}$), Antonina Witkowa ($^9/_{36}$) zaś po ($^1/_{36}$) części Wiktorja i Jerzy Chachelscy, Marjan, Tadeusz i Bolesław Witkowie, Marja Rezaczowa, Emilja Zjadaczowa, Janina Kostańska i Władysława Jakusowa po śp. Feliksie Witku.

WYKAZ KONSENSÓW

na zamieszkanie, względnie użytkowanie wykonanych budowli, udzielonych w miesiącu czerwcu 1932 r.

I. Nowe domy.

1) Ul. Szlak L. or. 14 (narożnik ul. Krowoderskiej) (L. sp. 301 Dz. V.) własność Münzer Charlotty i Selinger Serli, dom IV. piętrowy (reskr. Mgtu z dnia 11/VI. 1932 r. L. Ba. Insp. 122/32/B.).

2) Ul. Na Ustroniu L. or. 3 (L. sp. 216 Dz. X.) własność Batki Michała, dom III. piętrowy (reskr. Mgtu z dnia 31/ V. 1932 L. Ba. Insp. 249/32/D.).

3) Ul. Kraszewskiego L. or. 15 (L. sp. 239 Dz. XII.) własność Karolowej Anny, dom II. piętrowy (reskr. Mgtu z dnia 30/VI. 1932 r. L. Ba. Insp. 86/32/C).

4) Ul. Kazimierza Wielkiego boczna L. or. 106 b. (L. sp. 333 Dz. XV) własność Kowalika Władysława, dom I. piętrowy (rekr. Mgtu z dnia 22/VI. 1932 r. L. Ba. Insp. 257/32/C.).

5) Ul. Mazowiecka L. or. 157 (L. sp. 423 Dz. XVII.) własność Malandowicz Tekli, dom I. piętrowy (reskr. Mgtu z dnia 28/VI. 1932 r. L. Ba. Insp. 180/32/B.).

6) Ul. Księdza Siemaszki L. or. 42 (L. sp. 400 Dz. XVII) własność Antończyka Antoniego, dom parterowy (odebrano 2 izby od strony północnej) (reskr. Mgtu z dnia 14/VI. 1932 r. L. Ba. Insp. 297/32/B.).

7) Ul. Wrocławska L. or. 11 (narożnik ul. Łokietka L. sp. 422 Dz. XVII.) własność Weinbergera Majera, dom III. piętrowy (reskr. Mgtu z dnia 18/VI. 1932 r. L. Ba. Insp. 304/32 B.).

8) Ul. Wiśniowa L. or. 12 (narożnik ul. Czerwonej L. sp. 39 Dz. XVIII.) własność Ożanów Jana i Anny, dom parterowy (reskr. Mgtu z dnia 20/VI. 1932 r. L. Ba. Insp. 319/32 B.).

9) Ul. Wiśniowa L. or. 10 A (L. sp. 40 Dz. XVIII.) własność Nowosielskiej Marji z Łysaków, dom parterowy (reskr. Mgtu z dnia 20/VI. 1932 r. L. Ba. Insp. 330/32/B.).

II. Nadbudowy, dobudowy i przebudowy.

1) Ul. Szlak L. or. 39 (L. sp. 193 Dz. V) własność Neumarka Dawida, nadbudowa III. piętra (reskr. Mgtu z dnia 18/VI. 1932 r. L. Ba. Insp. 237/32/B.).

2) Ul. Starowiślna L. or. 12 (L. sp. 75 Dz. VI.) własność Pióreckiego Jana, mieszkanie z klozetem na poddaszu lewej oficyny (reskr. Mgtu z dnia 18/VI. 1932 L. Ba. Insp. 51/32/B.).

3) Ul. Św. Bronisławy L. or. 15 (L. sp. 236 Dz. XIII.) własność Gędzierskiej Stanisławy, mieszkanie w suterenach (reskr. Mgtu z dnia 22/VI. 1932 r. L. Ba. Insp. 43/32/C.).

4) Ul. Księdza Siemaszki L. or. 44 (L. sp. 318 Dz. XVII.) własność Wojtonia Wincentego, nadbudowa dwu izb od podwórza na I. piętrze (reskr. Mgtu z dnia 27/V. 1932 r. L. Ba. Insp. 269/32/B.).

5) Ul. Mazowiecka L. or. 82 (L. sp. 334 Dz. XVII.) własność Maciejowskiego Wojciecha, nadbudowa II. piętra (reskr. Mgtu z dnia 16/VI. 1932 r. L. Ba. Insp. 292/32/B.).

6) Ul. Grzegórzecka L. or. 116 (L. sp. 189 Dz. XX.) własność Mindlera Stanisława, nadbudowa I. piętra (reskr. Mgtu z dnia 1/VI. 1932 r. L. Ba. Insp. 277/32/B.).

7) Ul. Józefińska L. or. 45 (L. sp. 267 Dz. XXII.) własność Waldmanna Arnolda, dobudowa parter. prowizor. oficynki i prowizor. sklepy (reskr. Mgtu z dnia 10/VI. 1932 r. L. Ba. Insp. 148/32/D.).

WIADOMOŚCI O ROZPORZĄDZENIACH, OKÓLNIKACH, JUDYKATURZE I T. P. DOTYCZĄCYCH ADMINISTRACJI OGÓLNEJ.

Monitor polski.

Nr. 147, poz. 180. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 24 czerwca 1932 r. o wartości jednego grama czystego złota.

Na podstawie art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r. w sprawie zmiany ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 855) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 28 listopada 1927 r. w sprawie ustalenia trybu ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 932) ustalam na miesiąc lipiec 1932 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Minister Skarbu:
(—) *Jan Piłsudski.*

Orzecznictwo Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

I. Postępowanie przed władzami administracyjnemi.

1. Władza zmieniając z urzędu na mocy art. 99 rozporz. o post. adm. p. 341/28 Dz. Ust. z powodu błędnego zastosowania ustawy prawomocną decyzją i tem samem wznawiając postępowanie winna przywrócić naruszone przez pierwszą decyzję prawo do terminu, który był właściwym przy pierwotnej, następnie uchylonej decyzji. (17. III. 1931 r. L. Rej. 1313/29).

2. Mylna wykładnia obowiązującego przepisu prawnego nie może być uważana za brak jakiejkolwiek podstawy prawnej w rozumieniu art. 101 lit. b. Rozporz. Prez. Rzeczp. z d. 22. III. 1928 o postępowaniu administracyjnem Dz. U. p. 341 (18. XII. 1930 r. L. Rej. 1195/29).

3. Pod prawami nabytemi w myśl art. 99 rozporz. Prez. R. z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. poz. 341) rozumieć należy wszelkiego rodzaju prawa, a więc także prawa, które powstają przez prawomocne orzeczenie właściwej władzy, że na danej osobie nie ciąży sporny obowiązek. (27. I. 1932 r. L. Rej. 7168/29).

II. Emerytury i zaopatrzenia.

1. Uznanie przez Komisję Dyscyplinarną prawomocnym wyrokiem nieobecności funkcjonarjusza w służbie za nieusprawiedliwioną pociąga za sobą w myśl art. 28 ustęp 3 ustawy z 17. II. 1922 r. poz. 164 Dz. Ust utratę prawa do uposażenia służbowego za czas takiej nieobecności oraz niepoliczenia tegoż okresu do wysługi emerytalnej. (19. IX. 1931 r. L. Rej. 3644/29).

III. Należytości i opłaty stemplowe.

1. Rachunek wystawiony przez zarząd rzeźni miejskiej na opłaty za korzystanie z urządzeń rzeźni nie podpada pod pojęcie rachunków, o jakich mówi ustęp końcowy art. 90 u. o. s. z l. 7. 1926 Dz. Ust. poz. 570 (20 I. 1932 r. L. Rej. 4206/30).

IV. Sprawy samorządowe.

1. Stosunek służbowy urzędników komunalnych (niekontraktowych) na terenie b. zaboru rosyjskiego nie ma charakteru publiczno-prawnego. (4. II. 1932 r. L. Rej. 4487/29).

V. Ubezpieczenia.

1. Dla ustania obowiązku uiszczenia przez pracodawcę składek ubezpieczeniowych jest według art. 51 ustawy o ubezpieczeniu na wypadek choroby z 19. V. 1920. poz. 272 Dz. Ust. decydującem zawiadomienie Kasy Chorych o zaprzestaniu pracy przez ubezpieczonego. (26. VI. 1931 r. L. Rej. 1456/29).

VI. Opieka nad ubogimi.

1. Pod pojęcie związków wyznaniowych w rozumieniu art. 1. rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 22 kwietnia 1927 poz. 354 Dz. Ust. o nadzorze i kontroli nad działalnością instytucji opiekuńczych podpadają jedynie związki o celach religijnych. (3. II. 1932 r. L. Rej. 5410/29).

VII. Sprawy budowlane.

1. Podług art. 350 i 394 rozporządzenia Prezydenta Rrzeczypospolitej o prawie budowlanem Dz. U. p. 202 sąsiad nie posiada legitymacji prawnej do udziału w postępowaniu administracyjnem, dotyczącem udzielenia interesowanemu (stronie) pozwolenia na wzniesienie budowli i zatwierdzenie planu, nie jest więc uprawniony do wniesienia odwołania od decyzji władzy w tym względzie. (5. II. 1932 r. L. Rej. 764/29).

RÓŻNE.

GAZETA ADMINISTRACJI I POLICJI PAŃSTWOWEJ NR. 11 Z ROKU 1932.

Wynagradzanie świadków i biegłych w post. administracyjnem.

W związku z wątpliwościami kto ma decydować o wynagrodzeniu względnie kosztach podróży w wypadkach, gdy przeprowadzenie dowodu ze świadków lub

biegłych odbywa się poza siedzibą władzy przez delegowanego urzędnika, nie mającego uprawnienia do wydawania decyzji, Min. Spraw Wewn. okólnikiem Nr. 64 z 11/V. r. b. wyjaśniło jak następuje:

Delegowany przez władzę do przeprowadzenia dowodu ze świadków lub biegłych jej urzędnik, powinien być uważany za *władzę rozpoznającą sprawę* i w tym charakterze jest uprawniony do zadecydowania o wynagrodzeniu i kosztach oraz do ich wypłaty, kwestja bowiem udzielonych mu przez zwierzchnika (starostę względnie wojewodę) uprawnień w zakresie merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy, jest tylko kwestją wewnętrzną danego urzędu, nie obchodzącą świadków i biegłych jako osób poza urzędem stojących, nie powołanych do badania zakresu pełnomocnictw udzielonych delegatowi (który to zakres zresztą nie zostaje zwykle określony na piśmie).

A zatem kwestja ta nie może stanowić przeszkody do domagania się świadków i biegłych, aby spełniono wobec nich w możliwie najkrótszym czasie obowiązek *bezzwłocznej* wypłaty wynagrodzenia i kosztów podróży ustalony w ust. 4, art. 106 postępowania, oczywiście o ile delegat władzy odpowiednią kwotą rozporządza.

W braku pozytywnych norm prawa obowiązującego nie można żądać od stron poza wypadkami cytowanemi w art. 107 p. l. post. admin. wniesienie z góry jakichkolwiek sum na poczet kosztów postęp. admin., a w tej liczbie na wynagrodzenie świadków i biegłych, chociażby koszta te obciążały stronę w myśl art. 105 p. 1 rozporz. o post. admin. Obowiązek stron do zapłaty tych kosztów wyniknie dopiero na skutek wymierzenia i skreślenia tych sum w decyzji *władzy orzekającej*.

MIKSZTAL i FABER

FABRYKĄ WYROBÓW ŻELAZNYCH

DOSTAWCY ELEKTR. M. KRAKOWA

KRAKÓW-ZABŁOCIE

ULICA WAŁOWA L. 8. - TELEFON NR. 156-65.

Poleca do dostaw dla elektrowni, gazowni, fabryk etc. wyroby własne: Haki, trony izolatorowe, ramienniki do oświetlenia publicznego, wszelkie materjały do prowadzenia linji elektr. napowietrznej etc.

POWIATOWA
KOMUNALNA KASA OSZCZĘDNOŚCI

W KRAKOWIE ULICA PIJARSKA 1.

TELEFON OGÓLNY 101-03. TELEFON DYREKCJI 131-73, 115-97

Przyjmuje wkłady oszczędnościowe

złotowe na 8% w stosunku rocznym, wypłacając je o ile możności bez wypowiedzenia.

Dolarowe na 4 do 6% w stosunku rocznym, zależnie od terminu wypowiedzenia.

Złote w złotych na 4 do 6% w stosunku rocznym, zależnie od terminu wypowiedzenia.

Wydaje bezpłatnie puszki oszczędnościowe.

Dla klientów zamiejscowych rozsyła bezpłatnie czeki, celem umożliwienia przesyłki wkładów oszczędnościowych bez kosztów.

Od kredytów wekslowych i hipotecznych pobiera obecnie odsetki 10 procent w stosunku rocznym.

POLSKA FABRYKA FARB I LAKIERÓW

EDWARD LUTZ

SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ PORĘKĄ

KRAKÓW, XXII. ULICA KALWARYJSKA 66. - TELEFON NR. 131-21.

POLECA: FARBY RDZOCHRONNE BESSEMEROWSKIE, EMALJE, LAKIERY, ŚRODKI DEZYNFEKCYJNE, LAKIERY IZOLACYJNE, PREPARATY DO USZCZELNIANIA CEMENTU, LAKIERY NITROCELLULOZOWE.

Nakładem Gminy stoł. król. miasta Krakowa. — Czcionkami Drukarni Muzeum Przemysłowego w Krakowie, ulica Smoleńska Nr. 9.

Nr. 7. Kraków, dnia 31 lipca 1932 r. Rocznik LIII.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

STOŁ. KRÓL. MIASTA KRAKOWA.

ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI: Kraków Magistrat, Biuro Prezydjalne. Telefon 125-05.

PRENUMERATA: roczna wynosi 12 zł. (z przesyłką pocztową 14 zł.) cena jednego egzemplarza wynosi 1 zł.

TREŚĆ NUMERU:

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Nr. I. Cment. 787/32/E

OBWIESZCZENIE

Magistratu stoł. król. m. Krakowa

z dnia 22 lipca 1932 r.

o przekopaniu kwater na cmentarzu podgórskim.

Magistrat zawiadamia interesowych, że w najbliższym czasie będą przekopane na miejskim cmentarzu podgórskim groby ziemne czasowe, znajdujące się na I. kwaterze dziecięcej.

Zamieszczając poniżej wykaz pomników i krzyżów, znajdujących się na powyższej kwaterze, wzywa Magistrat strony interesowane, aby do dni 14-tu zgłosiły ustnie (z wydaną wpierw przez Zarząd cmentarza kartą zawierającą bliższe określenie grobu) w Magistracie (Wydział I. gospodarczy, II piętro oficyny, drzwi Nr. 25), w godzinach od 11 do 12·30, prośbę o pozostawienie w nienaruszonym stanie odnośnego grobu na dalszy czasokres i uiściły przepisaną opłatę. O ileby interesowana strona zamierzała wydobyć szczątki zmarłych i przenieść je na miejsce stałe, należy wnieść do Magistratu prośbę o wyznaczenie miejsca za złożeniem opłaty, a do Wydziału IX. Magistratu osobną prośbę o zezwolenie na ekshumację zwłok.

Po upływie zakreślonego 14-dniowego terminu nagrobki i krzyże będą bezwarunkowo usunięte, a groby czasowe na tej kwaterze przekopane.

Usunięte nagrobki i krzyże z przekopanych grobów mogą strony interesowane za udowodnieniem własności odebrać w Zarządzie cmentarza w terminie do dni 30-tu po ukończeniu przekopania powyższej kwatery. Po upływie tego terminu zostaną powyższe nagrobki i krzyże sprzedane, a uzyskana ze sprzedaży kwota przeznaczona będzie na fundusz upiększenia cmentarza.

Kwatera I. (Dzieci).

L. p.	Imię i nazwisko zmarłego	Data śmierci	Znak na grobie
1.	Bugaj Janina	1920	Krzyż drewniany
2.	Chwałek N.	1918	Otoczenie betonowe
3.	Domiczek	1917	„ „
4.	Gadoch Zygmunt	1920	Krzyż drewniany
5.	Gerona Zbigniew	1919	„ „
6.	Grzybczyk Władysław	1920	Otoczenie betonowe
7.	Hałatkiewicz Tadeusz	1917	„ „
8.	Higner Zofja	1920	„ „
9.	Jarosz Stanisława	1920	Pulpit kamienny
10.	Jędrzejczyk Janina	1918	Krzyż drewniany
11.	Kielman Bronisław	1917	Otoczenie betonowe
12.	Kotlarczyk Rajmund	1901	Krzyż drewniany
13.	Lichota N.	1917	Otoczenie żelazne
14.	Maślaniec Zofja	1920	Krzyż drewniany
15.	Młynarski Franciszek	1920	„ „
16.	Pituła Mieczysław	1917	Otoczenie betonowe
17.	Studnicka Zofja	1917	„ „
18.	Urban Marja	1920	„ „
19.	Załubski Jan	1918	Pulpit kamienny
20.	Załubski Tadeusz	1920	„ „

Magistrat stoł. król. m. Krakowa.

Sprawozdanie z posiedzenia Tymcz. Rady Miejskiej.

Posiedzenie połączonych Sekcyj działających imieniem Rady miejskiej z dnia 28 lipca 1932 r.

We czwartek dnia 28 lipca 1932 r. odbyło się w Sali Radnej na Ratuszu Krakowskim, pod przewodnictwem Pana Prezydenta miasta Władysława Beliny-Prażmowskiego, oraz w obecności PP. Wiceprezydentów Dra Klimeckiego i W. Ostrowskiego, przy udziale 60 członków Rady m. posiedzenie połączonych Sekcyj działających imieniem Rady miejskiej.

Przed porządkiem obrad Pan Prezydent miasta odebrał od nowo mianowanych radców miejskich ślubowanie radzieckie a mianowicie:

od P. Radcy Mikosza Jana
„ „ „ ks. Mirka Franciszka
„ „ „ Sikorskiego Bolesława
„ „ „ Żebrackiego Rajmunda.

Następnie Pan Prezydent zawiadomił, że punkt 1-szy obrad spada z porządku dziennego.

II. Przydział do Sekcyj i Komisyj.

Referent Rm. b. Min. Prof. Kumaniecki przedkłada imieniem Komisji Matki następujący wniosek do uchwały:

„Skutkiem zmian zaszłych w składzie Tymczasowej Rady miejskiej, a to skutkiem ustąpienia względnie śmierci niektórych jej Członków i powołania nowych Radców miejskich, zachodzi potrzeba tak przydziału tych nowych Członków Rady miejskiej, jak i uzupełnienia luk w Sekcjach i Komisjach.

Wobec powyższego wnoszę następujący przydział:

do Sekcji I.
Rm. Inż. Grelowski Karol,

do Sekcji II.
Rm. Mgr. Dawid Henryk,

do Sekcji III.
Rm. Mikosz Jan,

do Sekcji IV.
Rm. ks. Dr. Mirek Franciszek,

do Sekcji V. i VI.
Rm. Stempel Feiwel,
Rm. Żebracki Rajmund,

do Sekcji VII.
Rm. Michna Józef,

do Sekcji VIII,
Rm. Dr. Wroniewicz Tadeusz,

do Komisji Archiwalnej
Rm. ks. Dr. Mirek Franciszek
Rm. Dr. Wroniewicz Tadeusz“.

Pan Prezydent m. poddaje wniosek powyższy pod głosowanie.

Rada miasta wniosek uchwaliła.

III. Nowe nazwy ulic.

Rm. Przybylska stawia imieniem Sekcji IV. następujący wniosek:

I. Nowopowstałym ulicom nadaje się następujące nazwy:

1) ulicy między Al. 3-go Maja a przedłużoną ul. Krupniczą obok domu im. Marszałka Piłsudskiego i domu Wycieczkowego nazwę: „ul. Oleandry“,

2) ulicy między domem Akademickiem, a laskiem przy Al. 3-go Maja nazwę: „ul. Akademicka“,

3) ulicy między ul. Reymonta, a ul. Czarnowiejską poza Akademją Górniczą nazwę: „ul. Józefa Sarego“,

4) ulicy na pograniczu Podgórza i Płaszowa nazwę: „ul. Ignacego Łukasiewicza“,

5) część ul. św. Bronisławy od ostatnich zabudowań Salwatora do bramy wojskowej pod Kopcem Kościuszki nazwę: „Al. Jerzego Waszyngtona“.

II. Następującym ulicom zmienia się dotychczasowe nazwy:

1) nazwę ulicy „Na zbóju“ w Dz. XXII. Podgórze zmienia się na: „ul. Tatrzańską“,

2) nazwę ulicy „Niewiadomej“ na Zabłociu w Dz. XXII. Podgórze zmienia się na: „ul. Portowa“, — z tem, że sprawa mianowania ul. Akademickiej i ul. Józefa Sarego spada z porządku obrad ze względu na to, że wnioskodawca p. prof. Raszke stoi na stanowisku odnośnie do ul. Akademickiej, że wszystkie uliczki powstałe w pobliżu ul. Marszałka Piłsudskiego powinny mieć nazwy związane z czynami Legjonów, zaś co do ul. Józefa Sarego rodzina zastrzegła sobie termin do namysłu ze względu na położenie tej ulicy.

Rada miasta wniosek uchwaliła.

IV. Kredyt dodatkowy na pokrycie zaległości w Zakładzie Ubezpieczeń od wypadków.

Referent p. Wiceprezydent Klimecki podaje do wiadomości, że z powodu mylnego obliczania należytości za ubezpieczenia pracowników Mgtu należy wypłacić Zakładowi Ubezpieczeń od wyp. łącznie z narosłemi odsetkami kwotę Zł. 18.000. Kwota ta nie została wstawiona do budżetu na rok 1932/33, a Zakład Ubezpieczeń dopomina się uregulowania tej pretensji, czyniąc zależną od załatwienia tej sprawy, prolongatę pożyczki w kwocie Zł. 8.000 Z tego powodu Magistrat przychodzi na Radę z wnioskiem następującym:

Na pokrycie zaległości m. Krakowa w Zakładzie Ubezp. od wypadków wstawia się dodatkowo do budżetu Gminy na rok 1932/33

a) w Dziale VIII. §. 70 poz. n. 4 kwotę Zł. 30.000.

b) w budżecie Zakładu Czyszczenia Miasta na r. 1932/33 w §. 6 g. 2 kwotę Zł. 15.192·07.

Rada miasta wniosek uchwaliła.

V. Urlopy Radców miejskich.

Na wezwanie Pana Prezydenta zgłosili urlopy na sierpień br. następujący PP. Radcowie:

1) Ajzensztat Hirsz,
2) Bobrowska Bronisława,

3) Epstein Tadeusz,
4) Prof. Dr. Flach Józef,
5) Gottlieb Zygmunt,
6) Inż. Grelowski Karol,
7) Dr. Gross Adolf,
8) Dr. Kessler Maksymilian,
9) Prof. Dr. Kumaniecki Kazimierz,
10) Ritterman Aleksander,
11) Dr. Topolnicki Józef,
12) Stankiewicz Wojciech,
13) Wroniewicz Tadeusz,
14) Dr. Wielgus Piotr,
15) Przybylska Zofja,
16) Beaupré Antoni,
17) Raszka Jan,
18) Janasz Stefan,
19) Dr. Bogdani Roman do 15/IX.,
20) Faliszewski Adam,
21) Dr. Jarszyński Zygmunt od 15/VIII. do 15/IX.,
22) Kuliczkowski Stanisław,
23) Gaj Józef,
24) Rosenblum Wolf,
25) Królikowski Adam,
26) Felsztyński Stefan,
27. Dr. Radzyński Rudolf.

Na tem posiedzenie zakończono.

Sprawozdania z posiedzenia Sekcyj i Komisyj Tymcz. Rady Miejskiej.

Sekcja VI. Rady miasta.

Dnia 1-go lipca 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem Rm. Bronisławy Bobrowskiej i w obecności Wiceprezydenta miasta Dra Klimeckiego posiedzenie Sekcji Opieki Społecznej, na którem Sekcja imieniem Rady miasta powołała do miejskiej Komisji Opieki Społecznej na lat 3, z pośród Opiekunów Społecznych: Fenigera Natana, Gajewskiego Jana, Jagusińskiego Marjana i ks. Prepozyta Masnego Jana, zaś z pośród przedstawicieli Stowarzyszeń i Instytucyj Społeczno-Opiekuńczych ks. Dyrektora Karolczyka Seweryna, Dra Landaua Rafała (lekarza) i Łubieńską Różę.

Komisja dla spraw Gazowni miejskiej.

Dnia 4 lipca 1932 r. w Gazowni miejskiej odbyło się pod przewodnictwem P. Radcy Illukiewicza i w obecności P. Wiceprezydenta Dr. Ducha posiedzenie Komisji dla spraw Gazowni miejskiej, która to Komisja na podstawie przeprowadzonej poprzednio rewizji ksiąg i przedsiębiorstwa oraz po wysłuchaniu ogólnego sprawozdania Dyrektora Inż. M. Seiferta udzieliła Dyrekcji Gazowni absolutorjum za rok 1931/32.

Mimo ciężkich gospodarczych warunków w roku sprawozdawczym przybyło prawie pół tysiąca nowych odbiorców gazu, a to głównie gospodarstw domowych.

Dyrektor Gazowni przedstawił plan inwestycyj, które rozłożone na szereg lat, powinny być rozpoczęte w roku przyszłym.

Sekcja IV. Rady miasta.

Dnia 26 lipca 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem P. Wiceprezydenta miasta Ostrowskiego posiedzenie Sekcji IV. Rady miasta, na którem uchwalono wnioski w sprawie dostawy sprzętów dla szkół: im. św. Scholastyki i Szkoły XXXIX. w Dz. Dąbie oraz wnioski w sprawie nadania nazw kilku ulicom.

Sekcja I. Rady miasta.

Dnia 27 lipca 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem P. Wiceprezydenta miasta Ostrowskiego posiedzenie Sekcji I. Rady miejskiej, na którem po dyskusji uchwalono zwolnić od pewnych ograniczeń kontraktowych (obowiązku zabudowy, zakazu pozbycia, prawa pierwokupu) parcelę lkat. 2018/4 w Dz. XII. oraz parcele lkat. 39/57, 39/58, 39/8, 1020 w Dz. XIX.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Zmiany w stanie posiadania realności w Krakowie w czerwcu 1932 r.

I. Przez kontrakt kupna.

1. Grunt lwh. 645/XV. przy ul. Urzędniczej nabyła Hermina Rumplerowa od Marji Wiktorowej za cenę 1.217·70 dolarów.
2. Grunt lwh. 579/XV. przy ul. Urzędniczej nabyły po połowie Ernestyna Ettingerowa i Szyfra Westreicherowa od Marji Wiktorowej za cenę 1.199·30 dolarów.
3. Grunt lwh. 269/XVIII. przy ul. 29 Listopada nabyła Paulina Karniowska od Zygmunta Wienera, Marji Rothweinowej, Debory i Izaaka Klebanów za cenę 564 dolarów.
4. Dom trzechpiętrowy przy ul. Pijarskiej L. or. 11, L. spis. 520/I. nabył Dr. Piotr Marczak od Karola i Anny Singerów za cenę 15.150 dolarów.
5. Grunt lwh. 519/XIII. przy ul. Ks. Józefa nabyli po połowie Marja i Jerzy Biesiekierscy od Marji, Zbigniewa, Tadeusza i Wiesława Koziańskich za cenę 643·50 dolarów.
6. Grunt lwh. 414/XIII. przy ul. Król. Jadwigi nabyli Marja Tislowitzowa (2/5), Kazimiera Pfeifferowa (2/5), i Jan Wagan (1/5) od Marji Cyrkowej za cenę 7.000 złotych.
7. Grunt lwh. 299/XI. przy ul. Szwedzkiej nabyli po połowie Ignacy i Stanisława Pendrysowie od Cecylji Szczygłowskiej, Józefa i Stafanji Sarnów za cenę 1.196·25 dolarów.
8. Dom parterowy przy ul. Obopólnej L. or. 8, L. spis. 118/XVI. nabyła Katarzyna Białasowa od Joanny Motykowej za cenę 7.000 złotych.
9. Grunt lwh. 311/XII. przy ul. Lelewela nabyli po (1/4) części Rafał Meth, Józef Anis, Abraham i Sara Huppertowie od Stefana i Karoliny Walickich za cenę 16.400 dolarów.

10. Dom parterowy przy ul. Kazimierza Wielkiego L. or. 124, L. spis. 13/XVI. nabyli po połowie Szczepan i Wanda Rychterowie od Stanisława Mysiaka za cenę 36.000 złotych.

11. Grunt lwh. 609/XIII. przy ul. Piastowskiej nabyła Aniela Pawluśkiewiczowa od Józefa Kozyry za cenę 560 dolarów.

12. Grunt lwh. 607/XIII. przy ul. Król. Jadwigi nabyli po połowie Maurycy i Halina Rudniccy od Franciszka Oprochy za cenę 12.168 złotych.

13. Grunt lwh. 608/XIII. przy ul. Król. Jadwigi nabyli po połowie Antoni i Katarzyna Lipowie od Jana Legutki za cenę 2.655 złotych.

14. Dom dwupiętrowy przy ul. Krowoderskiej L. or. 13, L. spis. 8/V. nabyła Julja z Majewskich Orzelska od Bernarda i Felicji Feilgutów za cenę 11.250 dolarów.

15. Grunta lwh. 549/XIII. i 550/XIII. przy ul. św. Bronisławy nabyli po połowie inż. Oskar i Anna Szererowie od Dr. Adama i Zofji Klimałów za cenę 20.000 złotych.

16. Dom jednopiętrowy przy Al. Mickiewicza L. or. 31, L. spis. 454/IV. nabyła Sodalicja Marjańska Akademików w Krakowie od Anny Lisowskiej za cenę 8.500 dolarów.

17. Część ($^{12}/_{84}$) domu dwupiętrowego przy ul. Augustjańskiej L. or. 32, L. spis. 586/VIII. nabył Simche Ganz od Itli, Leizora Salomona 2-im, Sary Leji 2-im, Nachmana, Pauliny i Szabse Infeldów za cenę 425 dolarów.

18. Dom parterowy przy ul. Juljusza Lea L. or. 147, L. spis. 148/XVI. nabył Stanisław Pobożniak od Wojciecha i Marji Wójcików za cenę 7.000 złotych.

19. Dom parterowy przy ul. Król. Jadwigi L. or. 47, L. spis. 47/XIII. nabyła Marja Weberowa od Stanisławy ze Stypułów Zbrojowej za cenę 28.000 złotych.

20. Dom trzechpiętrowy przy ul. Rakowickiej L. or. 4, L. spis. 377/VI. nabył Dr. Filip Eisenberg od Dr. Ignacego i Dr. Anzelma Baslerów, Teodora Silberberga i inż. Issera Harbanda za cenę 21.000 dolarów.

21. Grunt lwh. 646/XV. przy ul. Juljusza Lea nabył Dr. Maksymiljan Willer od Józefa Węgrzyna za cenę 3.990 złotych.

22. Grunt lwh. 578/XV. przy ul. Juljusza Lea nabyła Anna Führerowa od Feliksy Rosołowej za cenę 2.100 dolarów.

23. Grunt lwh. 433/XVI. nabył Karol Stypuła od Franciszka i Józefa Zbrojów za cenę 5.000 złotych.

24. Część ($^{1}/_{2}$) domu dwupiętrowego przy ul. Wrzesińskiej L. or. 11, L. spis. 488/VIII. nabył Salomon recte Salomon Mojżesz 2-im Dankowitz od Heleny vel Hindy Diamant za cenę 12.000 dolarów.

25. Dom jednopiętrowy przy Al. Art. Grottgera L. or. 4, L. spis. 248/XV. nabyli po połowie Dr. Henryk i Dr. Marja Tillesowie od Mieczysława Kurkiewicza za cenę 14.000 dolarów.

26. Grunt lwh. 280/VIII. przy ul. Starowiślnej nabyli po połowie Edward i Zofja Bujakowie od Gminy stoł. król. m. Krakowa za cenę 11.170·50 złotych.

27. Część ($^{1}/_{3}$) domu parterowego przy ul. Flisackiej L. or. 3, L. spis. 190/XII. nabył Kazimierz Michniak od Marji Kucharczykowej za cenę 700 złotych.

28. Grunt lwh. 196/III. przy ul. Retoryka nabyli po ($^{1}/_{3}$) inż. Maurycy Hochwald, Henryk Jakubowicz i inż. Saul Waxner od Cyli Bannetowej i Dory Fristowej za cenę 4.235 dolarów.

29. Grunt lwh. 860/XVII. przy ul. Mazowieckiej nabyli po połowie Samuel i Regina Haubenstockowie od Florentyny Franciszki 2-im. 1-o Łachetowej 2-o Tomsowej, Leonji Sporkowej i Stanisława Dymka za cenę 2189·35 dolarów.

30. Grunt lwh. 861/XVII. przy ul. Mazowieckiej nabyła Gmina stoł. król. m. Krakowa od Zbigniewa Odrzywolskiego i Maurycego Rappaporta za cenę 1.408 złotych.

31. Grunt lwh. 153/XVI. nabyli po połowie Dr. Otton i Ksawera Germanowie od Artura i Zdzisława Romanowskich oraz Bogusława i Zbigniewa Kulińskich za cenę 15.000 złotych.

32. Grunt lwh. 648/XVI. przy ul. Obopólnej nabył Jan Ptak od Wiktorji Sakłakowej za cenę 1.000 zł.

33. Grunt lwh. 261/XVI. nabyła Anna Sakłakowa od Józefa Terpy za cenę 700 złotych.

34. Część ($^{1}/_{8}$) domu trzechpiętrowego przy Rynku Gł. L. or. 13, L. spis. 52/I. nabył Mr. Stanisław Krówczyński od Adama Sądeckiego za cenę 7.000 zł.

35. Grunt lwh. 647/XV. przy ul. Kaz. Wielkiego nabył Karol Olma od Wacława Popiela za cenę 1.892 dolarów.

36. Grunt lwh. 858/XVII. przy ul. Friedleina nabyli po połowie inż. Antoni i Marja Ripowie od Marji Juszczykowej i Władysławy Worytkiewiczowej za cenę 9.000 złotych.

37. Grunt lwh. 894/XVII. przy ul. Racławickiej nabył Dr. Aleksander Małecki od Kaspra i Karoliny Dymków za cenę 900 dolarów.

38. Dom trzechpiętrowy w budowie położony na realności 515/VIII. przy ul. Starowiślnej nabyła Mala Gross od Hirscha i Ryfki Sybirskich za cenę 10.000 dolarów.

39. Grunt lwh. 606/XIII. przy ul. Ks. Józefa nabył Teofil Zwoliński od Teofila (sen.) i Teofila (jun.) Hikszów za cenę 4.058·40 złotych.

40. Grunt lwh. 605/XIII. przy ul. Ks. Józefa nabyli po połowie Kazimierz i Joanna Lebedyńscy od Teofila (sen.) i Teofila (jun.) Hikszów za cenę 6.073·31 zł.

41. Część ($^{3}/_{16}$) domu jednopiętrowego przy ulicy Karmelickiej L. or. 13 L. sp. 58/IV. nabył Tadeusz Mussil od Pawła Mussila za cenę 30.000 złotych.

42. Dom jednopiętrowy przy ul. Karmelickiej L. or. 15 L. sp. 59/IV. nabyli po połowie Karol i Anna Singerowie od Eleonory, Dra Pawła i Tadeusza Mussilów za cenę 128.000 złotych.

43. Dom parterowy przy ul. Łokietka L. or. 39 L. sp. 407/XVII. nabyła Marja Przeworska od Franciszka Chwastka za cenę 18.500 złotych.

44. Część ($^{1}/_{2}$) gruntu lwh. 1624/XXII. przy ulicy Łagiewnickiej nabyła Katarzyna Ładowska od Józefa Ładowskiego za cenę 300 złotych.

45. Grunt lwh. 1509/XXI. przy ul. Płaszowskiej nabył Łukasz Terczyński od Romana Ślaskiego za cenę 700 złotych.

46· Część ($^{3}/_{36}$) i ($^{1}/_{192}$) domu parterowego przy ul. Wielickiej L. or. 73 L. sp. 532/XXII. nabył Izrael

Salomon 2 im. Landau od Rozalji Ehrlichowej za cenę 1.000 złotych.

47. Dom dwupiętrowy przy ul. Kalwaryjskiej L. or. 64 L. sp. 304/XXII. nabyli po połowie Herman i Róża Löwi od Jakóba i Berty Eisenów za cenę 7.640 dolarów.

48. Dom dwupiętrowy przy ul. Parkowej L. or. 1 L. sp. 525/XXII. nabyli Olawja Kapecka (1/2) oraz August i Klotylda Turowiczowie po (1/4) od Andrzeja i Marji Lasaków za cenę 14.200 dolarów.

49. Dom jednopiętrowy przy Al. Pod Kopcem L. or. 24 L. sp. 818/XXII. nabyli po połowie Aleksander i Gustawa Piernikowscy od Franciszki Stankiewiczowej za cenę 5.100 dolarów.

50. Część (1/2) gruntu lwh. 468/XXII. przy ul. Łagiewnickiej nabył Władysław Bieda od Andrzeja i Marji Sochów za cenę 5.500 złotych.

51. Część (2/16) domu jednopiętrowego przy ulicy Rękawka L. or. 31 L. sp. 511/XXII. nabył Mieczysław Socha od Stefanji Sochowej za cenę 1.500 złotych.

42. Dom jednopiętrowy przy ul. Podskale L. or. 1 L. sp. 183/XXII. nabyła Marja Gawrońska od Dra Wilhelma i Stanisławy Türschmidów za cenę 3.200 dolarów.

II. Przez inne umowy.

1. Grunt lwh. 648/XVI. przy ul. Obopólnej wartości 700 złotych nabyła Wiktorja Sakłakowa od Józefa Terpy wzamian za grunt lwh. 261/XVI. przy tejże ulicy równej wartości.

2. Grunt lwh. 310/XV przy ul. Juljusza Lea wartości 8.000 złotych nabyli po połowie tytułem darowizny Tadeusz Jan 2 im. i Halina Józefa 2 im. Węgrzynowie od Józefa Węgrzyna.

3. Dom parterowy przy ul. Zduńskiej L. or. 1 L. sp. 191/XI. wartości 8.000 złotych nabyła tytułem darowizny Marja Schmidtówna od Edwarda i Leopoldyny Schmidtów.

4. Część (28/48) gruntu lwh. 477/XIII., 478/XIII. i 479/XIII. łącznej wartości 15.000 złotych nabyły po (14/48) tytułem darowizny Marjanna i Franciszka Czopkowie od Jana Bednarskiego.

5. Część (1/4) domu parterowego przy ul. Szopena L. or. 14 L. sp. 112/XIV wartości 6.000 złotych nabyły tytułem darowizny po (1/4) Aniela i Zofja Zachwiejówne od Stanisława Zachwieji.

6. Część (1/2) domu parterowego przy ul. Miedzianej L. or. 88 L. sp. 78/XX. wartości 7.000 złotych nabyła tytułem darowizny Katarzyna Kirsenkowa od Joachima Kirsenki.

7. Część (1/2) gruntu lwh. 415/XVII. przy ul. Prądnickiej wartości 4.400 złotych nabyła tytułem darowizny Antonina Wischnitzerówna od Antoniego Wischnitzera.

8. Część (1/2) gruntu lwh. 790/XVII. przy ul. Droga nad Sudołem wartości 1.000 złotych nabyła tytułem darowizny Agnieszka Chrapkowa od Karoliny Dalikowej.

9. Dom dwupiętrowy przy ul. Batorego L. or. 18 L. sp. 169/IV. wartości 70.000 złotych nabyli tytułem darowizny Władysław Skórczewski (4/8), Stanisław, Irena, Zofja i małol. Stanisław Skórczewscy po (1/8) od Marceliny Skórczewskiej.

10. Część (1/2) domu parterowego przy ul. Król. Jadwigi L. or. 84 L. sp. 36/XIII. wartości 9.500 złotych nabyła tytułem darowizny Zofja Heretykowa od Marcina Heretyka.

11. Część (1/2) gruntu lwh. 675/VIII. przy ul. Starowiślnej wartości 8.000 złotych nabyła tytułem darowizny Anna Weingrünowa od Fryderyka Weingrüna.

12. Grunt lwh. 1386/XXI. oraz części (1/4) gruntu lwh. 314/XXI. i (1/2) domu parterowego przy ul. Gromadzkiej L. or. 55 L. sp. 219/XXI. wartości 4.000 złotych nabyła tytułem darowizny Aniela Mazurkówna od Jana i Marji Mazurków.

13. Część (1/2) domu parterowego przy ul. Ludwinowskiej L. or. 8 L. sp. 48/IX. wartości 9.000 złotych nabyła tytułem darowizny Bronisława Augustynkowa od Zofji Bednarskiej.

14. Część (1/16) domu jednopiętrowego przy ulicy Rękawka L. or. 31 L. sp. 511/XXII. wartości 1.800 złotych nabył tytułem darowizny Mieczysław Socha od Klementyny Sochowej.

15. Część (4/5) gruntu lwh. 792/XXI. przy ul. Płaszowskiej wartości 1.000 złotych nabyły po (2/5) tytułem darowizny Julja Stichowa i Helena Kęskowa od Reginy Kęskowej.

III. Przez egzekucję.

1. Dom jednopiętrowy przy ulicy Kasprowicza L. or. 20 L. sp. 248/XIX wartości 75.800 złotych nabyła w drodze egzekucji Anna z Rudischinów Madejska od od Władysława i Wandy Kłosińskich.

IV. Przez śmierć właściciela.

1. Część (40/80) domu jednopiętrowego przy ulicy Miodowej L. or. 43 L. sp. 220/VIII. wartości 40.000 złotych nabyli w spadku Efroim Salomon 2 im. Bazes (10/80) zaś Chaja Schönbergowa, Emanuel i Róża Bazesowie, Sara Goldbergowa, Estera Figatnerowa, Gerson, Anna, Jetta, Jakób i Paweł Bazesowie po (3/80) po błp. Ewie Bazesowej.

2. Część (2/4) gruntu lwh. 153/XVI. wartości 1.000 złotych nabyli po połowie w spadku Bogusław i Zbigniew Kulińscy po śp. Janinie Kulińskiej.

3. Dom parterowy przy ul. Duchackiej L. or. 12 L. sp. 291/XVIII. i część (50/56) gruntu lwh. 102/XVIII. przy tejże ulicy łącznej wartości 500 złotych nabyli w spadku Franciszka Szymańska (209/240) części domu i (50/56) cz. gruntu, Zbigniew Sieczkowki (21/240) i Julja Pawłowska (10/240) po śp. Stanisławie, Joannie, Tadeuszu, Helenie, Jadwidze i Władysławie Pawłowskich.

4. Dom trzechpiętrowy przy ul. św. Sebastjana L. or. 36 L. sp. 436/VIII. wartości 250.000 złotych nabyli w spadku po połowie Dr. Bernard i Dr. Henryk Grossmanowie po błp. Sarze Grossman.

WYKAZ KONSENSÓW

na zamieszkanie, względnie użytkowanie wykonanych budowli, udzielonych w miesiącu lipcu 1932 r.

I. Nowe domy.

1) Ul. Spadzista l. or. 17 (lsp. 326 Dz. XIII) własność Popkowej Rozalji, dom I. piętrowy z suterenami (reskr. Magtu z dnia 3/VII. 1932 r. L. Insp. Ba. 196/32/C.).

2) Ul. Juljusza Lea l. or. 101 (lsp. 73 Dz. XVI.) własność Mroza Piotra, dom I. piętrowy (reskr. Magtu z dnia 13/VII. 1932 r. L. Insp. Ba. 17/32/C.).

3) Ul. Mazowiecka l. or. 21 (lsp. 77 Dz. XVII.) własność Strojny Zapalskiej, dom II p. oficyna (reskr. Magtu z dnia 8/VII. 1932 r. L. Insp. Ba. 257/32/B.).

4) Ul. Racławicka l. or. 46 (lsp. 426 Dz. XVII.) własność Piątkowskiej Walerji, dom II. p. (reskr. Magtu z dnia 14/VII. 1932 r. L. Insp. Ba. 40/32/B.).

5) Ul. Al. Słowackiego l. or. 62 (lsp. 424 Dz. XVII.) własność Chlipalskiego Jana, dom III. piętrowy (reskr. Magtu z dnia 1/VII. 1932 r. L. Insp. Ba. 188/32/B).

6) Ul. Wałowa l. or. 7 (lsp. 762 Dz. XXII.) własność Wantuchowej Zofji, dom oficyna parterowa (reskr. Magtu z dnia 10/VII. 1932 r. L. Insp. Ba. 333/32/D.).

II. Nadbudowy, dobudowy i przebudowy.

1) Ul. Wygoda l. or. 9 (lsp. 94 Dz. III.) własność Kurkiewicz Kamilli, nadbudowa I. p. ofic. z poddaszem (reskr. Magtu z dnia 9/VII. 1932 r. L. Insp. Ba. 310/32/C.).

2) Ul. Obopólna l. or. 16 (lsp. 150 Dz. XVI.) własność Lipanowicza Bolesława dobud. i nadbud. części II. p. (reskr. Magtu z dnia 1/VII. 1932 r. L. Insp. Ba. 348/32/C.).

3) Ul. Grzegórzecka l. or. 47 (lsp. 236 Dz. XIX.) własność Onufrego Fiuta, nadbud. I. p. oficyny (reskr. Magtu z dnia 12/VII. 1932 r. L. Insp. Ba. 324/32/B.).

4) Ul. Miedziana l. or. 58 (lsp. 25 Dz. XX.) własność Koprowskiej Marji, 1 ubikacja mieszkalna w poddaszu (reskr. Magtu z dnia 13/VII. 1932 r. L. Insp. Ba. 247/32/B.).

WIADOMOŚCI O ROZPORZĄDZENIACH, OKÓLNIKACH, JUDYKATURZE I T. P. DOTYCZĄCYCH ADMINISTRACJI OGÓLNEJ.

Dziennik Urzędowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Nr. 8, poz. 408. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 27-go kwietnia 1932 r. w sprawie powiatów miejskich.

Na podstawie art. 73—77, 80—84, 117, 125 i 126 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11 poz. 86) zarządza się co następuje:

§ 1. Miasta: Białystok, Bydgoszcz, Częstochowa, Gniezno, Grudziądz, Inowrocław, Kraków, Lublin, Lwów, Łódź, Poznań, Radom, Sosnowiec, Toruń i Wilno tworzą odrębne powiaty miejskie dla celów administracji państwowej.

§ 2. W miastach: Bydgoszczy, Gnieznie, Grudziądzu, Inowrocławiu, Krakowie, Lwowie, Poznaniu i Toruniu funkcje powiatowej władzy administracji ogólnej, z wyjątkami określonemi w § 3 sprawują prezydenci tych miast.

Funkcje te sprawują prezydenci miast przy pomocy funkcjonarjuszów miejskich, posiadających odpowiednie kwalifikacje; funkcjonarjusze ci w zakresie powyższych funkcji podlegają bezpośrednio prezydentom.

§ 3. W miastach, wymienionych w § 2., następujące funkcje powiatowej władzy administracji ogólnej wykonywują starostowie grodzcy:

a) sprawy utrzymania bezpieczeństwa i spokoju publicznego;

b) sprawy nadzoru nad lokalami publicznemi;

c) sprawy wynikające z przepisów o ograniczeniu sprzedaży i spożycia napojów alkoholowych;

d) sprawy godzin handlu i godzin otwarcia zakładów handlowych i niektórych przemysłowych;

e) sprawy spoczynku niedzielnego;

f.) sprawy stowarzyszeń i zgromadzeń;

g) sprawy prasowe;

h) sprawy widowiskowe;

i) sprawy kwest publicznych;

k) sprawy granic państwa;

l) sprawy cudzoziemców;

m) sprawy paszportów zagranicznych;

n) sprawy policji kryminalnej;

o) sprawy policji obyczajowej;

p) sprawy broni i amunicji oraz materjałów wybuchowych i łatwopalnych;

r) sprawy utrzymania porządku publicznego na drogach, ulicach i placach;

s) sprawy wynikające z przepisów o zarobkowym przewozie osób i towarów pojazdami mechanicznemi;

t) czynności powiatowej władzy administracji ogólnej w rozumieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu karno-administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 38 poz. 365);

u) kompetencje, płynące dla powiatowych władz administracji ogólnej z przepisów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o Policji Państwowej (Dz. U. R. P. z 1931 r. Nr. 5 poz. 27), przyczem postanowienie to nie narusza w niczem uprawnienia właściwych prezydentów miast do zwracania się bezpośrednio do Policji Państwowej w zakresie ich funkcji, jako powiatowych władz administracji ogólnej;

w) współdziałanie z prezydentem miasta w sprawach obrony Państwa i opracowywanie zagadnień mobilizacyjnych, zleconych staroście grodzkiemu przez wojewodę.

§ 4. W miastach: Białymstoku, Częstochowie, Lublinie, Łodzi, Radomiu, Sosnowcu i Wilnie na czele powiatów miejskich stoją starostowie grodzcy.

§ 5. W miastach wymienionych w § 2., współdziałają w wykonywaniu zadań administracji ogólnej, sprawowanej przez prezydentów tych miast, organa kolegjalne w zakresie i sposobie przewidzianym w art. 80-84 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19-go stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 11 poz. 76) z tą zmianą, że w miejsce sejmiku powiatowego (rady powiatowej) współdziała kolegjum, powołane z członków rady miejskiej, zaś w miejsce wydziału powiatowego — kolegjum powołane z członków magistratu.

Kolegja zbierają się i obradują na wezwanie i pod przewodnictwem prezydenta miasta.

Jeżeli rada miejska jest rozwiązana, funkcje organów kolegjalnych, o których mowa w niniejszym paragrafie, sprawuje kolegjum, powołane z członków magistratu, a gdy ono nie istnieje — kolegjum czynnego w miejsce rozwiązanej rady miejskiej organu doradczego (rady przybocznej).

§ 6. W miastach, wymienionych w § 2 i 4 w wykonywaniu zadań administracji ogólnej, sprawowanej przez starostów grodzkich współdziałają organa kolegjalne, wymienione w § 5.

Kolegja te zbierają się i obradują w tych sprawach na wezwanie i pod przewodnictwem starostów grodzkich.

Jeżeli rada miejska jest rozwiązana, mają zastosowanie postanowienia § 5 ust. 3.

§ 7. Do starostów grodzkich mają zastosowanie przepisy art. 64-71 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 11 poz. 86), jednakże przepisy art. 67 ust. 1 nie stosują się do starostów grodzkich w miastach, o których mowa w § 2 rozporządzenia niniejszego. Uprawnienia starostów grodzkich, wynikające z art. 29 ust. 4 wymienionego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. mają zastosowanie tylko do tych organów kolegjalnych (rad komisji), które w myśl obowiązujących przepisów mają współdziałać w sprawach, należących do zakresu działania tych starostów.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze nie narusza w niczem mocy obowiązującej rozporządzeń Ministra Spraw Wewnętrznych, wydanych na podstawie art. 75 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86).

§ 9. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 marca 1928 r. w sprawie powiatów miejskich (Dz. U. R. P. Nr. 45, poz. 426) i rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 23 września 1929 r. o zmianie powyższego rozporządzenia (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 543).

Nr. 8, poz. 422. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 4 maja 1932 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Spraw Wojskowych, Pracy i Opieki Społecznej oraz Skarbu w sprawie opłat od publicznych zabaw, rozrywek i widowisk na rzecz Polskiego Czerwonego Krzyża.

Poz. 433. Rozporządzenie Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do spraw walki z epidemjami z dnia 19 maja 1932 r. o rozciągnięciu mocy obowiązującej rozporządzenia z dnia 10 czerwca 1921 r. w przedmiocie utrzymania porządku w domach na dziedzińcach, chodnikach i jezdniach w gminach miejskich na niektóre miejscowości.

Okólnik Nr 64 z dnia 11 maja 1932 r. (A. A. 674/3) w sprawie wynagradzania świadków i biegłych w post. administracyjnem.

Okólnik Nr. 69 z dnia 20 maja 1932 r. (AP. 44/2) w sprawie nowej ustawy o zgromadzeniach.

Nr. 9 z 1932 r. Okólnik Nr. 79 z dnia 10 czerwca 1932 r. (O. L. 4a/1) o wykonaniu rozp. w sprawie powiatów miejskich.

Dziennik urzędowy Ministerstwa Skarbu.

Nr. 19. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 24 czerwca 1932 r. o wartości jednego grama czystego złota.

Na podstawie art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r. w sprawie zmiany ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 855) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 28 listopada 1927 r. w sprawie ustalenia trybu ogłoszenia wartości złota (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 932) ustalam na miesiąc lipiec 1932 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Minister Skarbu:

(—) Jan Piłsudski.

Orzecznictwo Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

Opłaty gminne za wodę i urządzenia kanalizacyjne.

Opłaty gminne za wodę i urządzenia kanalizacyjne podlegają ściąganiu w trybie przymusowym, przewidzianym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu przymusowem w administracji poz. 322 Dz. Ust.

(Wyrok z 25 czerwca 1930, l. rej. 4125/28).

Utrata obywatelstwa polskiego.

Dla utraty obywatelstwa polskiego na podstawie art. 7 § 2 p. d. (Konwencji Wiedeńskiej) poz. 148 1925 r. Dz. Ust. przez nabycie obywatelstwa niemieckiego z tytułu państwowej służby niemieckiej jest bez znaczenia, czy dana osoba pozostawała w tejże służbie po 10 stycznia 1922 r., jak to jest wymagane w p. e. tegoż paragrafu.

(Wyrok z 17 września 1930 l. rej. 411/29).

Przysługujące władzy nadzorczej na mocy art. 1, 2, 4 i 17 ustawy o opiece społecznej z 16 sierpnia 1923 r. poz. 726 Dz. Ust. oraz art. 64 dekretu z 4-go lutego 1919 r. poz. 140 Dz. Ust. prawo wstawienia do budżetu gminy miejskiej odpowiedniej sumy na cele opieki społecznej stanowi uprawnienie, oparte na swobodnem uznaniu władzy.

(Wyrok z 24 października 1930, l. rej. 3840/28).

POWIATOWA
KOMUNALNA KASA OSZCZĘDNOŚCI
W KRAKOWIE ULICA PIJARSKA 1.

TELEFON OGÓLNY 101-03. TELEFON DYREKCJI 131-73, 115-97

Przyjmuje wkłady oszczędnościowe

złotowe na 8% w stosunku rocznym, wypłacając je o ile możności bez wypowiedzenia.

Dolarowe na 4 do 6% w stosunku rocznym, zależnie od terminu wypowiedzenia.

Złote w złotych na 4 do 6% w stosunku rocznym, zależnie od terminu wypowiedzenia.

Wydaje bezpłatnie puszki oszczędnościowe.

Dla klientów zamiejscowych rozsyła bezpłatnie czeki, celem umożliwienia przesyłki wkładów oszczędnościowych bez kosztów.

Od kredytów wekslowych i hipotecznych pobiera obecnie odsetki 10 procent w stosunku rocznym.

SZYLDY emaljowane i metalowe, **WINIETY** tłoczone różnokolorowe, **DATOWNIKI** kauczukowe i metalowe, **NUMERATORY** kauczukowe i metalowe, **DRUKARKI, PLOMBOWNICE, MASZYNKI** do spajania papieru, **PIECZĘCIE I SZABLONY** do sygnowania skrzyń i worków

WYKONUJE

ALEKSANDER FISCHHAB

ZAKŁAD RYTOWNICZY
WYTWÓRNIA PIECZĄTEK

KRAKÓW, GRODZKA 46.

TELEFON 132-56.

Nakładem Gminy stoł. król. miasta Krakowa. — Czcionkami Drukarni Muzeum Przemysłowego w Krakowie, ulica Smoleńska Nr. 9.

Nr. 8. Kraków, dnia 31 sierpnia 1932 r. Rocznik LIII.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

STOŁ. KRÓL. MIASTA KRAKOWA.

ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI: Kraków Magistrat, Biuro Prezydjalne. Telefon 125-05.

PRENUMERATA: roczna wynosi 12 zł. (z przesyłką pocztową 14 zł.) cena jednego egzemplarza wynosi 1 zł.

OGŁOSZENIA: cała strona 100 zł., 1/2 strony 50 zł., 1/4 strony 25 zł. — Dział ogłoszeń prowadzi Biuro „Mar“ Kraków, plac Matejki 5. m. 12. — Telefon Nr. 168-98.

Rozsprzedaż Dziennika oraz przyjmowanie zgłoszeń na prenumeratę uskutecznia: Dziennik Podawczy Magistratu.

TREŚĆ NUMERU:

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Nr. II. R. 294/32.

OBWIESZCZENIE

Magistratu stoł. król. miasta Krakowa

z dnia 3 września 1932 r.

w sprawie wymiaru, poboru i kontroli opłat na rzecz Funduszu Pomocy Bezrobotnym.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa podaje do wiadomości, że w myśl rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 sierpnia 1932 r. o pomocy bezrobotnym (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 664) oraz rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 26 sierpnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 670) mają być pobierane od dnia 1 września 1932 r. następujące opłaty na rzecz Funduszu Pomocy Bezrobotnym:

1) od kwitów komornianych,

2) od biletów wstępu,

3) od stawek we wzajemnych zakładach (totalizatorze),

4) od spożycia gazu i

5) od przebywania w godzinach nocnych w zakładach gastronomicznych i salach bilardowych.

ad 1) Opłaty od kwitów komornianych, tj. od wszelkich dowodów rzeczywiście otrzymanego komornego wynoszą w stosunku miesięcznym:

od komornego	do 99 zł. 99 gr.	0.25 zł.
„ „	od 100 do 150 zł.	0.50 „
„ „	ponad 150 do 200 zł. . . .	0.75 „
„ „	ponad 200 zł.	1.00 „

Opłatom powyższym nie podlegają kwity komorniane od mieszkań jedno i dwu-izbowych. Opłaty te obciążają właścicieli nieruchomości, którzy obowiązani są wnosić je w ciągu 15 dni po otrzymaniu komornego do Gł. Kasy miejskiej bezpośrednio lub na konto czekowe tejże Kasy w P. K. O. Nr. 409.200.

Równocześnie z uiszczeniem opłaty winni właściciele nieruchomości składać w Gł. Kasie miejskiej wykazy, otrzymanych sum komornego, pobranego w ubiegłym miesiącu, wraz z obliczeniem opłat przypadających od wydanych kwitów. Wykazy należy sporządzać według wzoru, podanego w cyt. wyżej rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 26 sierpnia 1932 r. (załącznik 1).

ad 2) Opłaty od biletów wstępu pobiera się od biletów wstępu na wszelkiego rodzaju publiczne zabawy, rozrywki, widowiska i zabawy sportowe. Wynoszą one:

od biletów w cenie	od 50—99 gr.	0.05 zł.
„ „ „	„ 1 zł.—1.99 zł. . . .	0.10 „
„ „ „	„ 2 zł.—2.99 zł. . . .	0.20 „
„ „ „	„ 3 zł.—4.99 zł. . . .	0.30 „
„ „ „	„ 5 zł.— i wyżej . . .	0.50 „

Opłatom tym nie podlegają bilety wstępu na amatorskie, zawody sportowe, na wyścigi konne, a ponadto na zabawy, rozrywki i widowiska, urządzane wyłącznie dla żołnierzy i urządzane przez zakłady naukowe, opiekuńcze i wychowawcze dla młodzieży szkolnej, lub które za zezwoleniem władz szkolnych urządzane są wyłącznie dla młodzieży tych zakładów i ich rodzin.

Opłaty od biletów wstępu uiszczają osoby, nabywające bilety wstępu, inkasują je zaś i są za nie odpowiedzialni właściciele przedsiębiorstw lub osoby, odpowiedzialne za przedsiębiorstwo albo urządzające dane

imprezy. Zainkasowane opłaty należy wpłacać w Gł. Kasie miejskiej bezpośrednio lub na konto czekowe tejże Kasy w P. K. O. Nr. 409.200, równocześnie z komunalnym podatkiem od publ. zabaw i widowisk, a w przypadku, gdy podatek komunalny nie jest pobierany, najdalej w ciągu 5 dni po dniu danej imprezy. Równocześnie należy przedłożyć Kasie miejskiej wykaz pobranych opłat od biletów wstępu, sporządzony według wzoru, podanego w wyżej cyt. rozporz. Prezesa Rady Ministrów (załącznik 2).

Za czynności związane z inkasowaniem opłat od biletów wstępu inkasujący mają przyznane odszkodowanie w wysokości 2% zainkasowanych sum.

ad 3) Opłaty od stawek we wzajemnych zakładach (totalizatorze), urządzanych przez towarzystwa wyścigów konnych pobiera się w wysokości 1%. Opłaty te uiszczają osoby grające, lub też przy zakładach łącznych towarzystwa wyścigów konnych, które w tym celu pobierają od osób grających opłaty bezzwrotne w wysokości 1% od stawki początkowej, pomnożonej przez ilość koni, objętych grą łączną.

Opłaty powyższe inkasują i są za nie odpowiedzialne towarzystwa wyścigów konnych, które winny je wnosić do Gł. Kasy miejskiej w następnym dniu nieświątecznym po odbytych wyścigach. Równocześnie ma być przedłożone Kasie miejskiej zestawienie dokonanych obrotów.

ad 4) Opłaty od domowego spożycia gazu w lokalach nie posiadających charakteru przemysłowego, wynoszą 5% sumy należności, wykazującej na rachunku, bez opłat za używanie gazomierzy i innych dodatkowych należności. Opłaty od spożycia gazu obciążają odbiorców gazu, którym zostaną doliczone do sumy rachunku za zużyty gaz, począwszu od konsumcji gazu po 1 września br.

ad 5) Opłaty od przebywania w godzinach nocnych w zakładach gastronomicznych i w salach bilardowych wynoszą po 50 gr. od każdej osoby.

Opłaty te uiszczają osoby, przychodzące do tych zakładów między godziną 24 a 6, bezpośrednio po wejściu do zakładu, osoby zaś które tam już przebywały przed godziną 24 i pozostały po tej godzinie, bezpośrednio po upływie godziny 24.

Opłaty powyższe inkasują i są za nie odpowiedzialni właściciele (dzierżawcy, zarządzający) odnośnych zakładów, którzy mają wydawać osobom obowiązanym do uiszczenia opłaty odpowiednio ponumerowane i ostemplowane pieczęcią urzędową bilety, stwierdzające uiszczenie opłaty.

Właściciele odnośnych zakładów otrzymają w tym celu za zgłoszeniem się w Gł. Kasie miejskiej (kontrola widowisk) bloczki z biletami ponumerowanemi i ostemplowanemi.

Zainkasowane opłaty, po potrąceniu odszkodowania za czynności związane z inkasem, w wysokości 2% zainkasowanych sum, należy wpłacać w Gł. Kasie miejskiej, (bezpośrednio lub na konto czekowe tejże Kasy P. K. O. Nr. 409.200) najdalej do dni 3.

Na blankiecie nadawczym Pocztowej Kasy Oszcz. a w razie wpłacenia bezpośrednio do Gł. Kasy miej. w deklaracji należy podać numery bloczków i biletów.

Wszystkie osoby, znajdujące się w zakładach gastronomicznych i salach bilardowych między godziną 24 a 6 winny okazywać wykupione bilety kontrolorom, ustanowionym przez Magistrat. Opłatom powyższym nie podlegają osoby, zarządzające i zatrudnione w danem przedsiębiorstwie, również nie mają one zastosowania do osób przebywających w kolejowych restauracjach i bufetach.

O ile opłaty powyżej wymienione pod 1—5 nie zostaną wpłacone do Gł. Kasy miejskiej w zakreślonym terminie lub zostaną wpłacone niezgodnie z postanowieniem rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23/VIII. 1932 r. o pomocy bezrobotnym, wymiaru i poboru dokona z urzędu Magistrat, który również będzie wykonywał kontrolę nad poborem tych opłat.

Winni wykroczenia przeciw przepisom wyżej cytowanych rozporządzeń o uiszczaniu opłat na rzecz Funduszu Pomocy Bezrobotnym karani będą grzywną do 200 zł., o ile dany czyn nie ulega karze surowszej według innych przepisów.

O tem zawiadamia się interesowanych płatników, z wezwaniem do ścisłego zastosowania się do wyżej cytowanych przepisów.

OKOLNIK Nr. 34.

Prezydenta miasta z dnia 8 lipca 1932 r. Nr. Prez. Pom. lek. 11/32 obejmujący tekst jednolity tymczasowych Przepisów o ubezpieczeniu pracowników miejskich na wypadek choroby.

§ 1.

Postanowienia ogólne.

Gmina m. Krakowa ubezpiecza tymczasowo we własnym zakresie stałych i prowizorycznych urzędników i niższych funkcjonarjuszy na wypadek choroby, stosując przepisy niniejszego rozporządzenia, a w braku ich przepisy każdocześnie obowiązującego statutu Kasy chorych w Krakowie.

§ 2.

Rodzaj ubezpieczenia.

Ubezpieczenie na wypadek choroby obejmuje:
1) leczenie prywatne,
2) leczenie szpitalne i kliniczne,
3) leczenie stomatologiczne,
4) zabiegi operacyjne,
5) leczenie klimatyczne i kąpielowe,
6) leczenie Roentgeno-helio-elektro-termo-terapeutyczne,
7) analizy lekarskie i badania pomocnicze.

§ 3.

Uprawnieni do korzystania ze świadczeń ubezpieczeniowych.

Uprawnionymi do korzystania ze świadczeń ubezpieczeniowych są stali i prowizoryczni urzędnicy i niżsi

funkcjonarjusze oraz członkowie ich rodzin t. j. żony, o ile nie są gdzieindziej ubezpieczone na wypadek choroby oraz dzieci, o ile pozostają na wyłącznem utrzymaniu rodziców i nie przekroczyły 18-go roku życia, względnie, jeśli uczęszczają do szkół i nie przekroczyły 24-go roku życia.

Z chwilą przejścia w stan spoczynku urzędnika względnie niższego funkcjonarjusza traci jego rodzina prawo do ubezpieczenia.

Ubezpieczony ma wnieść podanie o świadczenia ubezpieczeniowe przy dołączeniu odpowiednich załączników. Podania winny być zaopatrzone we wszelkie dowody poniesionych kosztów leczenia. Dołączone poświadczenia lekarskie winny zawierać nazwisko osoby leczonej, oznaczenie choroby, wysokość zapłaconego honorarjum, ilość i daty wizyt względnie zabiegów i miejsce badań. Dołączone recepty winny zawierać nazwisko osoby leczonej, wyraźną cenę z datą i pieczęcią apteki, przyczem w razie powtórzenia recepty winno powtórzenie być na recepcie zaznaczone z podaniem ceny, daty i pieczęci apteki.

§ 4.

Czasokres trwania ubezpieczenia w indywidualnym wypadku chorobowym.

Czasokres trwania ubezpieczenia w indywidualnym wypadku chorobowym wynosi dla ubezpieczonego 9 miesięcy, dla członka rodziny ubezpieczonego 3 miesiące. Odnośnie przerw chorobowych i innych okoliczności w tym względzie, obowiązują przepisy każdoczesnego statutu Kasy Chorych w Krakowie.

§ 5.

Leczenie prywatne.

Leczenie prywatne obejmuje pomoc lekarską, udzieloną przez lekarza zarówno w domu ubezpieczonego, jak i poza domem, w szczególności w ambulatorjum lekarza, oraz lekarstwa i przyrządy pomocnicze przy zniekształceniu i kalectwie.

Zwrot kosztów leczenia prywatnego, za wyjątkiem honorarjów lekarskich podlegających zwrotowi w 100% stawek taryfy, zamieszczonej w Dodatku I. do niniejszego rozporządzenia, wynosi 75% kosztów istotnie poniesionych, a ustalonych według taryfy. Zwrot kosztów za przyrządy pomocnicze ustala się według taryfy Dodatku I.

Zwrot kosztów porodu i połogu następuje w wysokości kosztu 12-dniowego pobytu w szpitalu publicznym w klasie II-giej dla urzędników, w klasie III-ciej dla niższych funkcjonarjuszy.

Zwrot kosztów leczenia zastrzykami następuje jedynie po uprzedniem stwierdzeniu potrzeby, takiego leczenia przez Wydział IX. Magistratu i tylko do wysokości odpowiadającej kwocie taryfowej za 20 zastrzyków.

§ 6.

Leczenie szpitalne i kliniczne.

Koszty leczenia uprawnionych do świadczeń ubezpieczeniowych w szpitalach publicznych i klinikach U. J. pokrywa w pełnej wysokości Gmina z tem, że urzędnikom przysługuje prawo leczenia się w klasie II-giej, niższym zaś funkcjonarjuszom w klasie III-ciej.

W tym celu winien ubezpieczony przed rozpoczęciem leczenia zaopatrzyć się w odpowiednie poświadczenie (zezwolenie), które wystawia Wydział IX. Magistratu.

Leczenie szpitalne, względnie kliniczne w granicach ogólnego czasokresu ustalonego dla indywidualnego wypadku chorobowego w § 4 nie może przekraczać czasokresu 6 miesięcy, jeśli chodzi o ubezpieczonego, 3 zaś miesięcy, jeśli chodzi o członka rodziny ubezpieczonego.

Zwrot kosztów leczenia w lecznicach i szpitalach prywatnych następuje jedynie w wypadkach, gdy leczenie w szpitalach publicznych, lub klinikach U. J. jest z jakichkolwiek przyczyn, od uprawnionego do korzystania ze świadczeń ubezpieczeniowych niezależnych, niemożliwem, w wysokości ustalonej na podstawie swobodnej oceny przez Prezydenta miasta. Również w tym wypadku obowiązuje przepis ustępu 2 niniejszego §-fu.

§ 7.

Leczenie stomatologiczne.

Zwrot kosztów leczenia stomatologicznego wynosi 100% kosztów poniesionych, a ustalonych według stawek taryfy, zamieszczonej w Dodatku II. do niniejszego rozporządzenia.

Urzędnikom i niższym funkcjonarjuszom, którzy w Gminie m. Krakowa przesłużyli lat 10, przysługuje prawo do zwrotu kosztów za leczenie stomatologiczne według taryfy zamieszczonej w Dodatku II. bez ograniczenia co do jakości zabiegów, natomiast urzędnicy i niżsi funkcjonarjusze, którzy nie przesłużyli 10 lat mają prawo do zwrotu kosztów według powyższej taryfy jedynie za ekstrakcje, wypełnienie zębów (plomby) oraz za Roentgen zębów.

§ 8.

Sposób postępowania przy zwrotach kosztów leczenia stomatologicznego.

Przed rozpoczęciem zabiegów leczniczych, z wyjątkiem wypadków nagłych, winien uprawniony do korzystania ze świadczeń ubezpieczeniowych zgłosić się w Wydziale IX. Magistratu u Kierownika Miejskiego Ambulatorjum dentystycznego, celem uzyskania karty zapotrzebowania. Po przeprowadzeniu zabiegów leczniczych, zgodnie z wystawioną kartą zapotrzebowania, winien leczony zgłosić się ponownie u pomienionego lekarza stomatologa celem uzyskania t. zw. karty do zwrotu, czyli karty, wyszczególniającej wykonane zabiegi i wysokość zwrotu kosztów.

Wybór lekarza względnie technika dentystycznego ogranicza się do lekarzy, względnie techników, wyszczególnionych w Dodatku III. do niniejszego rozporządzenia. W razie przeprowadzenia leczenia u innego lekarza, aniżeli wymienieni w Dodatku III. zwrot kosztów może nastąpić jedynie po cenach, wyszczególnionych w taryfie w Dodatku II. W razie przeprowadzenia leczenia u innego technika dentystycznego, niż wymienieni w Dodatku III. traci uprawniony do korzystania ze świadczeń ubezpieczeniowych prawo do zwrotu kosztów leczenia.

Zwrot kosztów za wszelkie inne zabiegi, wchodzące w zakres stomatologji, aniżeli określone w Dodatku II. następuje według uznania Prezydenta miasta po zasięgnięciu opinji lekarza stomatologa miejskiego.

§ 9.

Zabiegi operacyne.

Wszelkie zabiegi operacyjne winny być wykonywane w szpitalach publicznych względnie w klinikach U. J.

Odnośnie zabiegów operacyjnych wykonywanych prywatnie, zwrot kosztów leczenia może nastąpić jedynie przy zastowaniu przepisów § 6 ust. 4 niniejszego rozporzadzenia, obowiązujących przy zezwalaniu na leczenie w lecznicach i szpitalach prywatnych.

§ 10.

Leczenie klimatyczne i kąpielowe.

W razie potrzeby leczenia klimatycznego winien ubezpieczony wnieść należycie umotywowane podanie wraz ze świadectwem lekarskiem najdalej do końca maja każdego roku. Po upływie tego terminu wniesione podania o leczenie klimatyczne nie będą zasadniczo rozpatrywane. Komisja lekarska Wydziału IX. Magistratu po zbadaniu petenta wyda opinję czy leczenie klimatyczne jest koniecznem. Czasokres leczenia klimatycznego ogranicza się w tych wypadkach do czasokresu trwania urlopu wypoczynkowego.

Żadnym terminem, ani odnośnie wnoszenia podań, ani odnośnie czasu trwania leczenia nie są ograniczone leczenia klimatyczne chorych na gruźlicę oraz uzdrowieńców po ciężkich chorobach.

Uprawnionym do korzystania ze świadczeń ubezpieczeniowych na leczenie klimatyczne jest ubezpieczony, zaś członek jego rodziny (§ 3 nin. okólnika) tylko w wypadku gruźlicy.

Uprzedniego zezwolenia na leczenie klimatyczne udziela w każdym wypadku Prezydent miasta na podstawie swobodnej oceny po zasięgnięciu opinji Wydziału IX. Magistratu z tem, że urzędnikom przysługuje zwrot kosztów tego leczenia w wysokości ustalonej na podstawie swobodnej oceny przez Prezydenta miasta.

Za pomoc lekarską udzieloną w czasie trwania leczenia klimatycznego w wypadkach nie pozostających w związku z chorobą, która spowodowała leczenie w miejscowości klimatycznej, uzdrowiskowej lub kąpielisku, przysługuje prawo żądania zwrotu wyłożonych kosztów według przepisów § 4 o leczeniu prywatnem.

Leczenie kąpielowe uprawnionych do korzystania ze świadczeń ubezpieczeniowych na koszt Gminy m. Krakowa odbywa się w zakładzie przez Prezydenta miasta oznaczonym. Uprzedniego zezwolenia na odbycie kąpieli w takim zakładzie udziela Prezydent miasta zgodnie z opinją Wydziału IX. Magistratu. Odbywanie kąpieli leczniczych w innych zakładach jest dopuszczalnem jedynie na podstawie uprzedniego zezwolenia Prezydenta miasta udzielonego według swobodnego uznania po zasięgnięciu opinji Wydziału IX. Magistratu z tem, że do zwrotu przypadają koszta kąpieli leczniczych w wysokości 75% kosztów poniesionych przez uprawnionego do korzystania ze świadczeń ubezpieczeniowych.

§ 11.

Leczenie roentgeno-helio-elektro-termo terapeutyczne.

Leczenie w nagłówku niniejszego paragrafu wymienionego przeprowadza się w Miejskiem Ambulatorjum lamp kwarcowych za opłatami, wyszczególnionemi w Dodatku IV. do niniejszego rozporządzenia, które uiszcza uprawniony do korzystania ze świadczeń ubezpieczeniowych, bez prawa żądania zwrotu. W razie niemożności przeprowadzenia dotyczącego leczenia z przyczyn od uprawnionego do korzystnia ze świadczeń ubezpieczeniowych niezależnych w temże Ambulatorjum, udziela Prezydent miasta na podstawie opinji Wydziału IX. Magistratu zezwolenia na leczenie gdzieindziej i w tym wypadku zwrot kosztów leczenia następuje w wysokości ustalonej według swobodnego uznania przez Prezydenta miasta.

§ 12.

Analizy lekarskie i badania pomocnicze.

Analizy winny być dokonywane w Miejskiej Pracowni Chemicznej i w Miejskiej Pracowni bakterjologicznej. Zwrot kosztów badań pomocniczych względnie analiz, zarówno wykonywanych w pracowniach miejskich, jak badań i analiz, które nie mogą być wykonywane w miejskich pracowniach z przyczyn technicznych, następuje w wysokości 75% kosztów ustalonych według taryfy Dodatku V.

§ 13.

Zasiłek pogrzebowy.

Zasiłek pogrzebowy w razie śmierci członka rodziny ubezpieczonego wypłaca się według przepisów każdocześnie obowiązującego statutu Kasy Chorych w Krakowie.

§ 14.

Urzędowa kontrola lekarska.

Korzystający ze świadczeń ubezpieczeniowych winien poddać się każdego czasu badaniu na zarządzenie Wydziału IX. Magistratu i winien zastosować się do zarządzenia Wydziału IX. Magistratu względnie Prezydenta miasta, wydanego zgodnie z opinją Wydziału IX. Magistratu pod rygorem utraty uprawnień z niniejszego rozporządzenia.

§ 15.

Utrata prawa do zwrotu kosztów leczenia.

W razie niezastosowania się do przepisów niniejszego rozporządzenia, oraz w razie nieprzedstawienia kosztów leczenia do zwrotu w ciągu jednego roku liczonego od dnia powstania tychże kosztów, traci uprawniony do korzystania ze świadczeń ubezpieczeniowych prawo do uzyskania zwrotu kosztów leczenia.

§ 16.

Postanowienia końcowe.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 15 lipca 1932 r. i z tą chwilą tracą moc obowiązującą

wszystkie wydane dotychczas przepisy w sprawie ubezpieczenia na wypadek choroby pracowników miejskich. Niniejsze rozporządzenie obowiązuje aż do odwołania.

DODATEK I.

Taryfa leczenia prywatnego.

1)	wizyta lekarza w domu ubezpieczonego . .	10 zł.
2)	pierwsza wizyta w ambulatorjum lekarza . .	8 „
3)	każda następna wizyta w ambulatorjum lekarza	8 „
4)	w wypadku konsyljum 75% polikwidowanych przez lekarza konsulenta kosztów	
5)	zastrzyk łącznie z wizytą (bez lekarstwa) oraz inne drobne zabiegi	3 „
6)	przyrządy pomocnicze przy zniekształceniu i kalectwie w wysokości do 75% poniesionych przez ubezpieczonego kosztów, jednakże nie wyżej 400 zł.	
7)	szkła (okulary), w zwykłej oprawie oraz ich naprawa w wysokości 75% poniesionych przez ubezpieczonego kosztów.	

DODATEK II.

Taryfa leczenia stomatologicznego.

I. Zabiegi operatywno-konserwatywne.

1)	wyjęcie zęba	6 zł.
2)	wyjęcie żęba ze znieczuleniem	8 „
3)	wypełnienie zęba (plomba amalgamowa, porcelanowa)	8 „
4)	wypełnienie zęba z wyjęciem miazgi zębowej i leczeniem korzeni	14 „
5)	leczenie zgorzeli miazgi zębowej bez względu na ilość wizyt	16 „
6)	Roentgen zębów	10 „

II. Zabiegi techniczno-dentystyczne.

1)	proteza kauczukowa (płytka)	25 zł.
2)	za każdy ząb w kauczuku	8 „
3)	klamra złota	10 „
4)	naprawa kauczuku	12 „
5)	za każdy dodany ząb przy naprawie kauczuku	4 „

Uwaga: Poniżej w Dodatku III. wyszczególnieni lekarze stomatologowie, oraz technicy dentystyczni, przeprowadzają wszelkie leczenie dentystyczne ubezpieczonych po cenach taryfy leczenia dentystycznego, zamieszczonej powyżej.

DODATEK III.

Lista lekarzy stomatologów i techników dentystycznych wykonujących zabiegi dentystyczne po cenie stawek taryfy zamieszczonej w Dodatku II.

Dr. Karol Barberowski
Dr. Maurycy Haber
Dr. Ludwik Grabczak
Dr. Wiktor Michalski
Dr. Józef Sędzielowski
Dr. Józef Wodniecki
Ludwik Angelus, m. technik dent.
Józef Zelechowski, techn. dent.

DODATEK IV.

Taryfa zabiegów helio-elektro-termo i fizjo-terapeutycznych.

1)	naświetlania w M. Ambulator. Lamp kwarc.	0·50 zł.
2)	dieterma „ „ „ „	1·50 „
3)	naświetlanie Roentgenem w celach leczniczych	15·00 „
4)	inne naświetlania i elektryzacja łącznie z wizytą	5·00 „

DODATEK V.

Taryfa analiz lekarskich i innych badań pomocniczych.

1)	analiza krwi	15 zł.
2)	analiza moczu	10 „
3)	badanie plwocin	10 „
4)	prześwietlenie Roentgenem dla celów diagnostycznych (za wyjątkiem prześwietleń dla celów dentystycznych)	25 „

OKÓLNIK NR. 37

z dnia 27 sierpnia 1932 Nr. Prez. Tj. Org. Urzęd. 28/32 zawierający rozporządzenie Prezydenta miasta w sprawie wykonywania kontroli zewnętrznej.

Na podstawie przepisów § 55, 84, 93 Statutu Gminy m. Krakowa i § 1 instrukcji dla Miejskiej Izby Obrachunkowej zarządzam co następuje:

§ 1.

Przy M. Izbie Obrachunkowej tworzy się osobny Oddział kontroli nad gospodarką miejską podlegający Dyrektorowi M. Izby Obrachunkowej, a za jego pośrednictwem Prezydentowi miasta.

§ 2.

Na czele Oddziału kontroli stoi kierownik. Kierownika Oddziału oraz urzędników do kontroli zewnętrznej przydziela Prezydent miasta na wniosek Naczelnika Biura Prezydjalnego Mgtu, przedstawiony w porozumieniu z Dyrektorem M. Izby Obrachunkowej.

§ 3.

Zakres działania Oddziału kontroli obejmuje:

a) kontrolę faktyczną oraz kontrolę organizacyjną w sprawach gospodarczych t. j. badanie stanów faktycznych, zachodzących w gospodarce pewnej komórki organizacyjnej, celem stwierdzenia ich poprawności, w szczególności rewizja kas, magazynów, inwentarzy, ksiąg, zapisków, dokumentów, wykonywanych lub wykonanych robót, dostaw, wysokości płaconych cen itp.

b) kontrolę organizacyjną t. j. badanie trybu postępowania w zakresie wyżej wymienionych spraw, podlegających kontroli faktycznej, ustalenie prawideł, jakim postępowanie to podlega — zarówno opartych na zwyczaju, jak i ujętych w normy pisane — analizę krytyczną tych prawideł, ewentualne wnioski co do ich formalnego ujęcia, uzupełnienia lub zmiany itp.

§ 4.

Kontrola celowości w gospodarowaniu zasadniczo nie należy do kontroli zewnętrznej. Kontrolę tę sprawuje Magistrat oraz Rada miejska za pośrednictwem sekcyj i komisyj.

Kierownik Oddziału kontrolnego M. I. O. obowiązany jest jednak w razie wątpliwości co do celowości gospodarki rewidowanej komórki, złożyć o tem sprawozdanie Prezydentowi miasta przez Dyrektora M. I. O.

§ 5.

Działalność kontroli zewnętrznej obejmuje wszystkie Wydziały, Urzędy, Przedsiębiorstwa, Zakłady i Instytucje gminne. Naczelnicy, kierownicy, dyrektorzy oraz wszyscy pracownicy wymienionych wyżej Biur, Wydziałów, Urzędów, Przedsiębiorstw, Zakładów i Instytucyj obowiązani są na żądanie urzędników kontroli zewnętrznej okazywać im księgi, zapiski, dokumenty, tudzież udzielać wszelkich wyjaśnień.

Na szczególne zarządzenie Prezydenta m. w porozumieniu z właściwymi organami instytucyj, których Gmina jest udziałowcem, względnie współwłaścicielem ma Oddział kontroli przeprowadzać kontrolę w tych instytucjach, w myśl niniejszych przepisów.

§ 6.

Oddział kontrolny M. Izby Obrachunkowej ma prowadzić stale kartotekę wszystkich komórek organizacyjnych Gminy. Karta kontrolna winna zawierać zakres działania każdej komórki, ważniejsze szczegóły dotyczące jej kasowości i rachunkowości, czy i jakie istnieją dla niej instrukcje, kiedy i kto przeprowadzał rewizje. Razem z kartą kontrolną należy dla każdej komórki organizacyjnej prowadzić zbiór norm regulujących jej gospodarkę oraz zbiór sprawozdań z przeprowadzonych rewizji.

§ 7.

Urzędnicy kontroli zewnętrznej przeprowadzają samoistnie kontrolę w zakresie rachunkowo-kasowym i ogólnym. Kontrolę zarządza kierownik Oddziału kontrolnego M. I. O. za uwiadomieniem Dyrektora M. I. O. lub na skutek otrzymanego polecenia. Kontrola faktyczna winna być zasadniczo niespodziewana. Kontrolę przeprowadzają urzędnicy kontroli zewnętrznej, wyznaczeni w liczbie 2-ch przez kierownika Oddziału kontrolnego M. I. O. Rozmiar, w jakim rewizja ma być wykonana, określa kierownik Oddziału kontrolnego M. I. O. bądź na podstawie otrzymanego w tym kierunku polecenia, bądź według własnego uznania.

§ 8.

Z każdej rewizji sporządzają urzędnicy, którzy rewizję przeprowadzili sprawozdanie i przedkładają je kierownikowi Oddziału kontrolnego M. I. O. wraz z ewentualnymi wnioskami, które nie mogą dotyczyć zmian organizacyjnych.

Kierownik Oddziału kontrolnego sprawozdanie to wraz z projektami potrzebnych zarządzeń przedkłada najpóźniej do dni 3 Prezydentowi miasta przez Dyrektora Miejskiej Izby Obrachunkowej.

§ 9.

W razie, gdyby grożąca interesom Gminy szkoda wymagała wydania natychmiastowych zarządzeń, może je tymczasowo wydać bądź przeprowadzający rewizję urzędnik kontroli zewnętrznej za uwiadomieniem kierownika Oddziału kontrolnego M. I. O., bądź też kierownik Oddziału na podstawie otrzymanego sprawozdania. Kierownik Oddziału kontrolnego M. I. O. może cofnąć zarządzenie, wydane przez urzędnika kontroli zewnętrznej, o ile uzna je za niepotrzebne lub niecelowe. Zarządzenie tymczasowe należy wydać na piśmie do rąk przełożonego rewidowanej komórki. O wydaniu zarządzenia i jego motywach należy natychmiast złożyć drogą służbową sprawozdanie Prezydentowi miasta.

§ 10.

Kontrolę obejmującą zbadanie całokształtu gospodarki pewnej komórki organizacyjnej wykonuje kolegjalnie specjalna komisja. W skład tej komisji wchodzą — oprócz urzędników kontroli zewnętrznej, wyznaczonych przez kierownika Oddziału kontrolnego M. I. O. — również odpowiedni urzędnicy fachowi z poza grona urzędników kontroli zewnętrznej (prawnik, technik. lekarz itd. zależnie od charakteru rewidowanej komórki). Skład komisji oraz przewodniczącego ustala na wniosek Naczelnika Biura Prezydjalnego Prezydent miasta. Przewodniczący wprowadza członków w urzędowanie, rozdziela pracę i czuwa nad jej prawidłowym tokiem.

§ 11.

Komisję zwołuje Prezydent miasta ilekroć uzna to za wskazane. Nadto jeśli kierownik Oddziału kontrolnego M. I. O. na podstawie prac, wykonywanych przez urzędników kontroli zewnętrznej dojdzie do przekonania, że kontrola komisyjna jest w danej komórce wskazaną, przedłoży odpowiedni wniosek Dyrektorowi M. I. O., który wniosek ten przedstawi w porozumieniu z Naczelnikiem Biura Prezydjalnego Mgtu Prezydentowi miasta.

§ 12.

Każdy z członków Komisji działa samodzielnie, opracowuje własne sprawozdanie w zakresie swej specjalności, obejmujące również wnioski co do potrzebnych zarządzeń i sprawozdanie to doręcza przewodniczącemu komisji.

Na podstawie sprawozdań wszystkich członków opracowuje przewodniczący projekt sprawozdania ogólnego wraz z wnioskami i przedstawia go pełnej Komisji celem ustalenia ostatecznego brzmienia. Każdy członek komisji może zażądać zmiany lub uzupełnienia sprawozdania w zakresie przeprowadzonych przez siebie prac rewizyjnych, w razie zaś odmowy ze strony przewodniczącego może na końcu sprawozdania zamieścić swoje zastrzeżenia. Sprawozdanie podpisują wszyscy członkowie Komisji. Sprawozdanie przedkłada przewodniczący Prezydentowi miasta. Odpisy sprawozdań winny być sporządzone w 2-ch egzemplarzach, z których jeden należy dołączyć do zbioru sprawozdań w kartotece kontrolnej, prowadzonej przez Oddział kontrolny M. I. O. drugi zaś przesłać Biuru Prezydjalnemu.

§ 13.

Przy rewizji kolegjalnej uprawnienia z § 9 przysługują analogicznie członkom komisji i przewodniczącemu.

§ 14.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 października 1932 r.

OKÓLNIK NR. 41.

Prezydenta miasta z dnia 31-go sierpnia 1932 r. Nr. Prez. Przep. bdż. 62/32 w sprawie przedkładania kwartalnych preliminarzy budżetowych i zamknięć rachunkowych oraz sposobu dysponowania poszczególnymi kredytami budżetowemi.

W celu zaprowadzenia należytej i oszczędnej gospodarki we wszystkich działach administracji miejskiej, oraz w celu informowania Zarządu m. o zamierzonych wydatkach budżetowych z uwagi na konieczność dostosowywania wydatków do faktycznych dochodów, dalej w celu unormowania, któremi kredytami budżetowymi mogą dysponować poszczególne Wydziały, Biura i Urzędy m. oraz ustalenie sposobu tego dysponowania, zarządzam co następuje:

I. Kwartalne preliminarze budżetowe i zamknięcia rachunkowe.

1. Gospodarka miejska musi się odbywać bezwzględnie tylko w ramach budżetu.

2. Naczelnicy Wydziałów względnie Kierownicy Zakładów i Instytucji są obowiązani prowadzić dokładną ewidencję kredytów budżetowych jakimi mają prawo dysponować, oraz sporządzać co kwartał projekt preliminarza wydatków i przedkładać go po porozumieniu się z Miejską Izbą Obrachunkową i po zaaprobowaniu przez resortowego Wiceprezydenta Magistratowi do zatwierdzenia.

3. W projekcie preliminarza wydatków należy uwzględnić:

a) wydatki t. zw. sztywne (pensje, umowy itp.), które mają być preliminowane w wysokości $1/4$ w stosunku do budżetu rocznego,

b) inne wydatki, które mogą być ograniczone, przesuwane, względnie nawet zaniechane mimo, że zostały zapreliminowane w wydatkach zwyczajnych.

4. Co do wydatków podanych w punkcie 3 ad b) preliminarz oparty ma być na informacjach udzielonych przez Miejską Izbę Obrachunkową odnośnie do wpływów dochodów osiągniętych w poprzednim kwartale i projekt tych wydatków dostosowany ma być procentowo do ewentualnego spadku wpływów. W tym celu M. Izba Obrachunkowa z upływem każdego kwartału zawiadamiać ma w krótkiej drodze Prezydenta i Wiceprezydentów oraz Naczelników odnośnych Wydziałów i Zakładów m. o wpływach, podając globalną cyfrę wpływów osiągniętych w ostatnim kwartale. Zawiadomienie o wpływach ma następować w następujących terminach.

Za pierwszy kwartał	(IV, V, VI)	do	4 lipca
„ drugi „	(VII, VIII, IX)	„	4 października
„ trzeci „	(X, XI, XII)	„	4 stycznia
„ czwarty „	(I, II, III)	„	4 kwietnia.

5. Naczelnicy Wydziałów i Kierownicy Zakładów m. mają przedkładać Magistratowi również kwartalne zamknięcia rachunkowe dokonanych wydatków.

6. Kwartalne preliminarze wydatków i zamknięcia rachunkowe mają być opracowane w dwóch egzemplarzach, i przedkładane najdalej w następujących terminach:

Zamknięcia rach. za I kwartał	(IV, V, VI)	do	10 lipca
i Prelim. wyd. na drugi „	(VII, VIII, IX)	„	„ „
Zamknięcia rach. za drugi „	(VII, VIII, IX)	„	10 paź.
i Prelim. wyd. na trzeci „	(X, XI, XII)	„	„ „
Zamknięcia rach. za trzeci „	(X, XI, XII)	„	10 stycz.
i Prelim. wyd. na czwarty „	(I, II, III)	„	„ „
Zamkn. rach. za czwarty „	(I, II, III)	„	10 kwiet.
i Prelim. wyd. na pierwszy „	(IV, V, VI)	„	„ „

7. Kwartalne preliminarze wydatków i kwartalne zamknięcia rachunkowe winny być zestawiane według następujących rubryk:

a) przy preliminarzach wydatków

1. nazwa pozycji,
2. roczny kredyt budżetu,
3. $1/4$ część kredytu (wzgl. stosowna część przypadająca na dany kwartał),
4. preliminuje się na .... ty kwartał,
5. uwaga.

b) przy zamknięciach rachunkowych wydatków:

1. nazwa pozycji,
2. preliminowane na ... ty kwartał,
3. wydano w ... tym kwartale,
4. uwaga.

8. Kwartalne preliminarze wydatków, jak również kwartalne zamknięcia rachunkowe, będą przedkładane Magistratowi na jednem posiedzeniu, które w każdym kwartale oznaczone zostanie około 10 danego miesiąca, w którym odnośne zestawienie wzgl. preliminarze mają być przedłożone. Wraz z przedłożeniem Magistratowi projektu preliminarza kwartalnego, należy przedkładać równocześnie w zarysie program gospodarczy na dany kwartał uzasadniający projektowane wydatki.

Sprawy te mają referować na posiedzeniu Magistratu właściwi Naczelnicy Wydziałów, Biur i t. d.

9. Jeden z zatwierdzonych przez Magistrat egzemplarzy preliminarza kwartalnego należy do 24 godzin przesłać Miejskiej Izbie Obrachunkowej drugi pozostawić we Wydziale, Zakładzie i t. d.

II. Sposób dysponowania poszczególnymi kredytami.

10. Poszczególne Wydziały i t. d. Magistratu mają z reguły dysponować temi kredytami budżetowemi, które są przeznaczone na wydatki należące ściśle do zakresu działania danego Wydziału, względnie Biura lub Zakładu.

11. Niektóremi kredytami bez względu na to, w którym dziale zostały zapreliminowane należy dysponować centralnie przez właściwy dla danych spraw Wydział. Mianowicie:

a) Kredytami na płace, wynagrodzenia i t. p. personalu etatowego dysponuje Biuro Prezydjalne.

b) Kredytami na Kasę Chorych dysponuje Biuro Prezydjalne.

c) Kredytami na Fundusz Bezrobocia dysponuje ten Wydział, który asygnuje płace.

d) Kredytami na ubezpieczenia od wypadków prac. umysł. dysponuje Wydział VI.

e) Kredytami na ubezpieczenia rzeczowe (Ogniowe od. cyw.) dysponuje Wydział I.

f) Kredytami na przybory do sprzątania i utrzymania porządku i czystości w Biurach dysponuje Wydział I.

g) Kredytami na umundurowanie dysponuje Wydział I.

h) Kredytami na oświetlenie dysponuje Wydział resortowy.

i) Kredytami na opał dysponuje Wydział I.

j) Kredytami na telefony dysponuje Wydział I.

k) Kredytami na druk budżetu dysponuje M. I. O.

l) Kredytami na konserwację budynków dysponuje Wydział resortowy (nie jak dotychczas Bud. A.).

ł) Kredytami na czyszczenie kominów dysponuje Wydział I.

m) Kredytami czynsz najmu za lokale biurowe w obcych budynkach dysponuje Wydział I.

n) Kredytami czynsz najmu za szkoły dysponuje Wydział I.

o) Kredytami na wydatki kancelaryjne z tem, że § 4 g. 7 dysponuje Wydział I. Biuro Stat.

p) Kredytami na prenumeratę czasopism i wydawnictwa dysponuje Biuro Prez.

r) Kredytami na koszta prawne dysponuje Wydział I.

s) Kredytami na podatki (§ 17 a) dysponuje Wydział resortowy.

12. Jeżeli zajdzie potrzeba, że który z Wydziałów będzie musiał pokryć jakiś wydatek z kredytu, którym prawo dysponowania przysługuje innemu Wydziałowi, to asygnacja taka może mieć miejsce tylko po uprzednim porozumieniu się z właściwym Naczelnikiem dysponującym danym kredytem oraz zaaprobowaniu przez niego asygnaty.

O ile chodzi o kredyty przeznaczone na konserwację i utrzymanie budynków, to prawo dysponowania temi kredytami przysługuje właściwym Wydziałom administrującym danymi budynkami: Wydziały te jednak mogą upoważnić Budownictwo m. Oddz. A. do asygnowania z tych kredytów pewnych należności do z góry określonej wysokości za niektóre roboty konserwacyjne, przez to jednak nie narusza się niczem odpowiedzialności jaką za dane kredyty ponoszą właściwi Naczelnicy (p. 14).

13. Odnośnie do dysponowania kredytami Zakładów i Instytucji miejskich administrowanych przez Magistrat, obowiązuje zasada, że kredytami tymi dysponują z reguły Wydziały administrujące danymi Zakładami wzgl. Instytucjami, z tem, że kredyty przeznaczone na płace personalu etatowego oraz kontraktowego personalu urzędniczego, należą do Biura Prezydjalnego. Kredytu na płace kontraktowego personalu robotniczego (robocizna) należą do odnośnych Wydziałów. Naczelnicy Wydziałów mogą upoważnić Naczelników wzgl. Dyrektorów odnośnych Zakładów i Instytucji do dysponowania niektórymi kredytami w określonych z góry wysokościach. W przypadkach tych ponoszą jednak obaj solidarną odpowiedzialność.

14) Asygnowanie wydatków z kredytów preliminowanych w Wydatkach nadzwyczajnych może nastąpić tylko na podstawie należycie umotywowanego wniosku odnośnego Wydziału, który ma równocześnie wskazać po porozumieniu i uzgodnieniu z Izbą Obrachunkową sposób pokrycia takiego wydatku oraz po zatwierdzeniu wniosku tego przez Pana Prezydenta miasta.

III. Odpowiedzialność.

15) Za należyte i ścisłe przestrzeganie i wykonanie tego zarządzenia, a w szczególności za dotrzymanie oznaczonych wyżej terminów, oraz za ścisłe prowadzenie gospodarki w granicach zatwierdzonych kwartalnych preliminarzy ponoszą odpowiedzialność osobistą zarówno Naczelnicy, Dyrektorzy i Kierownicy odnośnych Wydziałów, Biur, Zakładów i Instytucyj oraz właściwi referenci.

16) Miejska Izba Obrachunkowa obowiązaną jest dopilnować, by dysponowanie poszczególnymi kredytami budżetowymi odbywało się wyłącznie przez uprawnione do danych kredytów Wydziały, Biura, Zakłady, itd., oraz ściśle w granicach zatwierdzonych preliminarzy kwartalnych. Miejska Izba Obrachunkowa ma obowiązek asygnaty, któremi przekroczono preliminowane na kwartał wydatki zwracać niezrealizowane odnośnym Wydziałom, Zakładom i t. d.

IV. Przepisy końcowe.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem wydania i równocześnie traci moc zarządzenie moje z dnia 6 czerwca 1932 r. Nr. Prez. Przep. bdż. 62/32.

Sprawozdania z posiedzeń Tymcz. Rady Miejskiej.

Posiedzenie połączonych Sekcyj działających imieniem Rady miejskiej z dnia 31 sierpnia 1932.

We środę dnia 31 sierpnia 1932 r. odbyło się w Sali Radnej na Ratuszu Krakowskim, pod przewodnictwem Pana Prezydenta miasta Władysława Beliny-Prażmowskiego, oraz w obecności PP. Wiceprezydentów Dra Klimeckiego, Dra Landaua i W. Ostrowskiego, przy udziale 68 członków Rady m. posiedzenie połączonych Sekcyj działających imieniem Rady miejskiej.

Przed porządkiem dziennym wezwał Pan Prezydent do złożenia ślubowania tych nowych członków Rady m., którzy jeszcze tego ślubowania nie złożyli. Do złożenia przysięgi zgłosił się R. m. Feiwel Stempel.

I. Zmiana niektórych postanowień umowy o dostawę prądu, zawartej między Gminą miasta Krakowa, a Jaworznickiemi Komunalnemi Kopalniami Węgla S. A. w Krakowie, dnia 23 lipca 1928 r.

Imieniem Komisji dla spraw Elektrowni Miejskiej oraz Sekcji II. i III. Dyr. Dubeltowicz wnosi:

Rada miasta uchwali:

I. Cena prądu.

Ustaloną w art. 8 zawartej dnia 23 lipca 1928 r. między Gminą miasta Krakowa a Jaworznickiemi Kom. Kopalniami Węgla S. A. w Krakowie umowy zasadniczą cenę prądu 0.059 zł kWgodzinę zmienia się w ten sposób, że od zasadniczej ceny 0.059 zł za kWgodzinę loco Kraków odliczać się będzie rabat w wysokości 0.004 zł, czyli, że zasadnicza cena prądu liczonego w krakowskiej stacji odbiorczej wynosić będzie przy umownej ilości poboru do 21.000.000 kWg — 0.055 zł za kWgodzinę. Nowa cena zasadnicza dotyczy także dotychczas wykonanych dostaw. Przy poborze ponad 21.000.000 kWg cena prądu pozostaje niezmieniona i wynosi 0.021 zł. za kWgodzinę.

Wobec tego w art. 8 pkt. a) umowy z dnia 23-go lipca 1928 r. dodaje się następujące zdanie:

„Od ceny tej obliczać się będzie rabat w wysokości 0.004 zł za kWgodzinę, czyli że zasadnicza cena prądu na kWgodzinę, liczona w krakowskiej stacji odbiorczej, wynosić będzie przy umownej ilości prądu do 21.000.000 kWh — za 1 kWgodzinę 0.055 zł."

II. Formuła zmienności cen.

Art. 24 umowy z dnia 23 lipca 1928 r. otrzymuje następujące brzmienie:

a) Ceny za energję elektryczną przewidziane niniejszą umową obowiązują:

1) przy cenie węgla grubego loco wagon na kopalni trzydzieści trzy złote dziewięćdziesiąt groszy (33·90 zł) za tonę,

2) przy wartości jednego grama czystego złota pięć złotych dziewięćdziesiąt dwa i czterdzieści cztery setne grosza (5 zł. 92·44 gr).

ad 1) Jako cenę węgla przyjmuje się przeciętną cenę węgla grubego z głębokich kopalń Zagłębia Dąbrowskiego loco wagon na kopalni, ostatnio ogłoszoną przez Główny Urząd Statystyczny.

ad 2) Za podstawę do określenia ceny czystego złota przyjmuje się przeciętną wartość jednego grama czystego złota w ostatnim tygodniu ostatniego miesiąca, obliczoną na zasadzie obwieszczeń Ministra Skarbu w „Monitorze Polskim".

b) W razie zmiany ceny węgla i ceny złota opłata umowna 0.055 zł za kWgodzinę loco Kraków ulega sprostowaniu, nie częściej jednak jak w okresach miesięcznych, od 1-go dnia następnego miesiąca po terminie, od którego zmiana (ceny węgla lub złota) obowiązuje, a to w sposób następujący, dla każdego czynnika oddzielnie:

1) zmianie ceny węgla o 1% odpowiadać będzie zmiana opłat o 0.50%-tu,

2) zmiana wartości 1 grama czystego złota o 1% odpowiadać będzie zmiana opłat o 0.40%-tu.

(L. cz. elektr. 3809/32).

Rada miasta wniosek uchwaliła.

II. Zmiana statutu podatku od towarów przywożonych do Krakowa.

Imieniem Sekcji II. i III. Rady miasta radca Magtu Cz. Konopiński wnosi:

Rada miasta uchwali:

Zmieniając uchwałę Komisji administracyjnej Rady miasta z dnia 12 stycznia 1931 r. uchwala się nowy statut podatku od towarów, przywożonych do Krakowa drogami żelaznemi lub drogą wodną dostosowany do nowej taryfy towarowej Polskich Kolei Państwowych.

(Statut podatku towarowego dołączono do protokołu posiedzenia).

Do Nr. Pod. tow. 89/32.

W dyskusji nad tym wnioskiem zabiera głos Rm. Inż. Skarżyński i stawia wniosek, aby na str. 1 w punkcie f) po słowach „różne naczynia", dodać: „narzędzia i maszyny". (Chodzi tu o takie narzędzia i maszyny, które firma wysyła wraz z monterami na różne roboty i które kilkakrotnie w ciągu roku wędrują z miejsca na miejsce).

Następnie mowca stawia wniosek, aby na str. 21 dodać jako uzupełnienie następujący ustęp: „Jeżeli strona uzyska od władz kolejowych drogą reklamacji sprostowanie uwidocznionej w liście przewozowym taryfy kolejowej, to i Miejski Urząd poboru opłat obowiązany jest poprzedni swój wymiar podatku od towarów uzgodnić z taryfą sprostowaną przez urząd kolejowy".

Rm. Dr Gertler stawia wniosek, aby na str. 23, zamienić wyrazy: „sądu powiatowego", na wyrazy: „sądu grodzkiego".

Rada miasta wniosek wraz z poprawkami uchwaliła.

III. Opłata postojowego od wozów.

Imieniem Sekcji skarbowej radca Magtu Cz. Konopiński wnosi:

Rada miasta uchwali:

Opłatę postojowego od wozów wjeżdżających do Krakowa obniża się w sposób następujący:

1) od wozów pustych z 50 gr. na 40 gr.

2) od wozów z towarem do 500 kg. z 1 zł. na 80 gr.

3) od wozów ponad 500 kg. z 1·50 zł. na 1 zł.

Nadto na czas pobytu w Krakowie za kaucją przedłuża się z 3-ch na 4 godziny.

Obniżka powyższa wchodzi w życie z dniem 15-go września 1932 r.

L. M. U. P. 631/32 B.

W dyskusji zabiera głos Rm. Dr Gertler i stawia wniosek, aby wniosek podany uzupełnić pod punktem 1 a) nową pozycją, a mianowicie, że od wozów z towarem do 100 kg liczy się postojowe 50 gr. Wreszcie prostuje błąd drukarski w zdaniu zaczynającem się od słów: „Nadto na czas pobytu" — ma być „Nadto czas pobytu".

W końcu radca Konopiński zawiadamia, że Pan Prezydent postanowił zmienić podany we wniosku ter-

min wprowadzenia obniżki postojowego od 15 września na termin od 1 września b. r.

Rada miasta wniosek powyższy wraz z poprawkami Dr Gertlera uchwaliła.

IV. Dodatek gminny do opłat państwowych od patentów na wyrób i sprzedaż trunków.

Imieniem Sekcji skarbowej radca Magtu Cz. Konopiński wnosi:

Rada miasta uchwali:

Dodatek gminny do opłat państwowych od patentów na wyrób i sprzedaż trunków i przetworów wódczanych i spirytusowych pobierać w roku budżetowym 1933/34 w wysokości 100% przy wyrobie a 200% przy sprzedaży trunków.

L. M. U. P. 577/32/B.

Rada miasta wniosek uchwaliła.

Następnie odbyło się posiedenie tajne, na którym na wniosek P. Prezyd. m. przedstawiony przez Naczel. Biura Prez. p. Hergeta uchwalono przenieść w stan nieczynny Zdzisława Swolkiena urzęd. Mgtu, oraz zamianować p. Inż. Wnęka Karola st. referentem w VII st. sł. dla spraw ogrodowo-leśnych.

Na tem posiedzenie zakończono.

RUCH SŁUŻBOWY.

Zwolnieni:

Tumidajowicz Władysław, pomocnik kancel. Magistratu z dniem 31/VII. 1932.

Urbańska Marja, pomocnica rach. Elektrowni miejskiej z dniem 31/VII. 1932.

Żeglikowski Stanisław, pomocnik kanc. Magistratu z dniem 31/VII. 1932.

Inż. Bobrowski Władysław, kontr. referent techn. Muzeum Przemysłowego z dniem 31/VIII. 1932.

Frankiewicz Władysław, pomocnik kancel. Magistratu z dniem 31/VIII. 1932.

Polak Kazimierz, pomocnik kancel. Magistratu z dniem 31/VIII. 1932.

Przeniesieni w stan spoczynku:

Gocko Andrzej, etatowy woźny miejski z dniem 31/VII. 1932.

Jaroszewicz Antoni, inspektor Miejskiego Urzędu Poboru Opłat i Podatków Pośrednich z dniem 31/VII. 1932 r.

Kud Walenty, etat. woźny miejski z dniem 31/VII. 1932 r.

Pobożniak Stanisław, etat. woźny miejski z dniem 31/VII. 1932.

Wszołek Jan, etat. woźny miejski z dniem 31/VII. 1932 r.

Trela Jan, strażnik Miejskiego Urzędu Poboru Opłat i Pod. Pośredn. z dniem 31/VIII. 1932.

Emerytury wdowie:

Kołodziejowa Józefa, wdowa po woźnym miejskim od 1/VII. 1932.

Zubikowa Marja, wdowa po emeryt. kontrolorze Miejskiego Urzędu Poboru Opłat i Podatków Pośrednich od dnia 1/VII. 1932.

Zmarli:

Nowakowski Stefan, sekretarz Magistratu, dnia 2/VII. 1932.

Palej Michał, emer. woźny miejski, dnia 31/VII. 1932.

Grzesiak Józef, emerytowany dróżnik miejski, dnia 7/VIII. 1932.

Mastalerz Józef, emerytowany dozorca Gazowni m. dnia 18/VIII. 1932.

Siwiński Juljusz, emeryt. zarządca Cmentarzy m. dnia 30/VIII. 1932.

Solarz Stanisław, emerytowany stróż Targowicy m. dnia 20/VIII. 1932.

Wężowicz Kamila, wdowa po inspektorze Budownictwa m. dnia 24/VIII. 1932.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Zmiany w stanie posiadania realności w Krakowie za lipiec 1932 r.

I. Przez kontrakt kupna.

1. Grunt lwh. 649/XV. przy ul. Juljusza Lea nabyły po połowie Szyfra Westreichowa i Ernestyna Ettingerowa od Jeruchima i Anny Führerów za cenę 2.892·72 dolarów.

2. Dom trzechpiętrowy przy ul. Karmelickiej L. or. 46, L. sp. 52/IV. nabyli po (3/8) Dr Jan i Dora Lachsowie i (2/8) Dr Zygmunt Lachs od Marji Trzetrzewińskiej i Ireny Targowskiej za cenę 43.200 dolarów.

3. Część (1/6) domu parterowego przy ul. Czarnowiejskiej L. or. 47, L. sp. 64/XIV. nabyła Helena Voigtowa od Michała Jahna za cenę 3.500 złotych.

4. Część (3/64) domów jednopiętrowych przy ul. Krakowskiej L. or. 46, L. sp. 18/VIII. i przy ul. Trynitarskiej L. or. 4, L. sp. 492/VIII. nabył Mojżesz Langrock od Gedalji Langrock za cenę 4.000 złotych.

5. Grunta lwh. 107 i 108/V. przy ul. Szlak nabyła Wanda Riegerowa od Reginy Gablenzowej i Ireny Meyerowej za cenę 32.800 złotych.

6. Dom jednopiętrowy przy ul. Konopnickiej L. or. 5, L. sp. 355/XI. nabył Józef Franciszek 2-im Zamojski od Jadwigi Trzcińskiej za cenę 56.000 złotych.

7. Część (18/24) domu dwupiętrowego przy ul. Bonerowskiej L. or. 8, L. sp. 343/VI. nabyli po (9/24) Mojżesz i Estera Kornheiserowie od Adeli Marguliesowej za cenę 6.500 dolarów.

8. Grunt lwh. 324/XII. przy ul. Słonecznej nabył Eugenjusz Siwek od Franciszka i Marji Kopkowiczów za cenę 20.000 złotych.

9. Grunta lwh. 270, i 272/XVIII. przy Aleji 29 Listopada nabyli po połowie Marja Hauserowa i Aniela Krywutówna od Heleny Bobakowej za cenę 4.428 złotych.

10. Grunta lwh. 271 i 273/XVIII. przy Aleji 29 Listopada nabyła Julja Janoszkowa od Heleny Bobakowej za cenę 4.428 złotych.

11. Dom parterowy przy ul. Zagrody L. or. 31, L. sp. 57/XI. oraz grunt lwh. 327/XI. przy tejże ulicy nabył Tomasz Czajkowski od Władysława, Bronisława, Tadeusza, Mieczysława i Zofji Tomalów, oraz Stefanji Folgowej i Janiny Mazurkiewiczowej za cenę 17.000 zł.

12. Grunt lwh. 650/XV. przy ul. Czarnowiejskiej nabyli po połowie Stefan i Katarzyna Zderkowscy od Karoliny Drobnerowej i Władysławy Förster owej za cenę 7.265 złotych.

13. Dom dwupiętrowy przy Pl. WW. Świętych L. or. 10, L. sp. 151/I. nabyły po połowie Joanna Ratlerowa i Albina Zilzowa od Dr Jakóba i Dr Fryderyka Syropów za cenę 17.300 dolarów.

14. Grunt lwh. 553/IV. przy ul. Kremerowskiej nabyła Anna Wołoszyńska od Berty i Leonory Lewkowicz za cenę 7.380 dolarów.

15. Grunt lwh. 563/IV. przy ul. Kremerowskiej nabyła firma „Teren“ Ska akcyjna dla przemysłu budowlanego od Berty i Leonory Lewkowicz za cenę 7.845 dolarów.

16. Dom jednopiętrowy przy ul. Skwerowej L. or. 46, L. sp. 20/XI. nabyli po połowie Feliks Woźniak i Karol Mikulski od Stefana Bielackiego za cenę 41.000 złotych.

17. Grunt lwh. 633/XVII. nabył Jan Bardel od Franciszka Rajtara za cenę 824 dolarów.

18. Grunt lwh. 610/XIII. przy ul. Piastowskiej nabyli po połowie Jan i Aniela Gargowie od Józefa Kozyry za cenę 3.210 złotych.

19. Grunt lwh. 94/VI. przy ul. Arjańskiej nabyli po połowie Jakób i Berta Eisenowie od Marji Tuchlinowiczowej, Stefana i Karola Dowgiałłów za cenę 3.000 dolarów.

20. Grunta lwh. 372 i 342/XIII. przy ul. Emaus nabyła Marja Wieczyńska od Bronisława i Heleny Brodzińskich za cenę 25.000 złotych.

21. Grunt lwh. 413/XVI. przy ul. Bronowickiej nabyła Zofja Gierulowa od Małgorzaty Rajtarowej za cenę 27 dolarów.

22. Zabudowania fabryczne przy ul. Pawiej L. or. 26, L. sp. 177/V. nabyła Ena Grünbaum od Osny Najmark i Sary Ity 2-im Koss za cenę 10.000 złotych i 2.200 dolarów.

23. Dom trzechpiętrowy przy ul. Lubicz L. or. 22, L. sp. 382/VI. nabyli po połowie Henryk i Bronisława Kleinowie od Anny Braumanowej za cenę 22.965 dolarów.

24. Część (7/16) domu parterowego przy ul. Miedzianej L. or. 94, L. sp. 19/XX. oraz część (7/32) gruntu lwh. 304/XX. przy tejże ulicy nabyli Abraham Fremder (6/16) i (6/32) i Regina Fremder (1/16) i (1/37) od Eljasza Beckmana recte Fleischera za cenę 5.421 złotych.

25. Część (9/32) gruntu lwh. 14 i 304/XX. przy ul. Miedzianej nabyła Regina Fremderowa od Scheindli i Lany Lieberfreund za cenę 2.323 złotych.

26. Część (2/6) gruntów lwh. 3 i 421/XXI. nabył Andrzej Skałka od Eljasza Kopsa za cenę 8.000 złotych.

27. Grunt lwh. 1138/XXII. przy ul. Wielickiej nabyła Gilet Grünapfelowa od Berischa Weinberga za cenę 675.20 dolarów.

28. Grunt lwh. 1139/XXII. przy ul. Wielickiej nabyli po (1/3) Józef, Stanisław i Anna Paździowie od Berischa Weinberga za cenę 550 dolarów.

29. Część (2/4) domu parterowego przy ul. Krzywda L. or. 23, L. sp. 17/XXI. nabyła Marja Madejowa od Marji i Mateusza Mazurków za cenę 1.200 złotych.

30. Dom trzechpiętrowy przy ul. Traugutta L. or. 12, L. sp. 754/XXII nabyli po połowie Irena Schwarzenberg-Czernowa i Natalja Gerżabkowa od Henryka i Franciszki Braumanów za cenę 18.500 dolarów.

31. Grunt lwh. 570/XXII. przy ul. Rydlówka nabył Jan Kopta od Alfreda Zuckermanna za cenę 4.300 złotych.

32. Grunt lwh. 570/XXII. przy ul. Rydlówka nabyli po połowie Karol i Anna Orgowie od Jana Kopty za cenę 8.000 złotych.

33. Część (3/6) domu dwupiętrowego przy ul. Wita Stwosza L. or. 22 na realności lwh. 74/XXII. nabyła Róża Nablówna od Romana Maśnickiego za cenę 7.300 dolarów.

34. Dom parterowy przy ul. Gromadzkiej L. or. 37, L. sp. 276/XXI. nabyli po połowie Jan i Marja Łętochowie od Stanisława Lepki za cenę 10.000 złotych.

35. Grunt lwh. 687/XXI. nabył Franciszek Mikuła od Wiktorji Mikułowej za cenę 800 złotych.

36. Część (1/2) domu jednopiętrowego przy ul. Wielickiej L. or. 91, L. sp. 258/XXI. nabyła Helena Streisenbergowa od Adolfa Streisenberga za cenę 1.250 dolarów.

37. Dom parterowy przy ul. Wielickiej L. or. 61, L. sp. 692/XXII. nabył Dr Zygmunt Lisocki od f-my „Spójnia Budowlana Stryjeński, Mączyński, Korn“ — ski z ogr. odp. za cenę 115.000 złotych.

38. Grunt lwh. 863/XVII. przy ul. Ks. Siemaszki nabył Jan Kazanowski od Dr Karola i Malwiny Zakrzyńskich za cenę 808 dolarów.

39. Grunt lwh. 187/XIX. przy ul. Kasprowicza nabyli po połowie Rudolf i Bronisława Maakowie od Józefa i Anieli Janików za cenę 5.800 zł.

40. Dom jednopiętrowy przy ul. Duchackiej L. or. 20, L. sp. 150/XVIII. nabył Jan Woźniakiewicz od Marji Missonowej za cenę 23.725 zł.

41. Grunt lwh. 626/VIII. przy ul. Miodowej nabyli po połowie Janina Spohnowa i Celina Dawidowiczowa od Adolfa Grünberga za cenę 969 dolarów.

42. Dom parterowy przy ul. Juljusza Lea L. or. 89, L. sp. 51/XVI. oraz część (2/4) gruntu lwh. 361/XVI. przy tejże ulicy nabyli po połowie Stanisław i Helena Mieciakowie od Jana Nowakowskiego za cenę 6.000 złotych.

43. Dom jednopiętrowy przy ul. Friedleina L. or. 4, L. sp. 306/XVII. nabył Małopolski Związek Mleczarski — Spółdzielnia zarej. z ogr. odp. w Krakowie od Państwowego Banku Rolnego — Oddział w Krakowie za cenę 250.000 złotych.

44. Grunt lwh. 864/XVII. nabył Józef Kaczmarczyk od Józefa Szostka za cenę 5.300 złotych.

45. Grunt lwh. 672/XVII przy ul. Prądnickiej nabyła Gmina stoł. król. miasta Krakowa od Jana, Józefa i Antoniego Koników oraz Jadwigi Zarubowej za cenę 16.731 złotych.

46. Grunt lwh. 684/XVI. przy ul. Bronowickiej nabyli po połowie Stanisław i Bolesław Wadowscy od Florentyny Nowakowskiej i Franciszka Piotrowskiego za cenę 6.731 złotych.

47. Część (244/256) domu dwupiętrowego przy ul. Bartosza L. or. 2, L. sp. 392/VIII. nabyli po (61/256) Mau-

rycy, Berta i Dawid Verdeberowie oraz Rena Rosner od Gitli, Dawida, Józefa, Izraela, Izaaka i Henocha Scheinów oraz Reginy i Anny Gutfreund za cenę 4.575 dolarów.

48. Grunt lwh. 303/XII. przy ul. Syrokomli nabył Ascher Spira od Józefa Scheuera, Dawida Schenkera i Inż. Jozuz Oberledera za cenę 4.290 dolarów.

49. Część ($^2/_4$) domu parterowego przy ul. Gęsiej L. or. 30, L. sp. 36/XIX. nabyła Stanisława Bielecka od Franciszka i Anny Górnickich za cenę 8.000 złotych.

II. Przez inne umowy.

1. Część ($^1/_2$) gruntu lwh. 313/XII. wartości 12.000 złotych — nabyła w drodze darowizny Wanda Niedziałkowska od Inż. Stanisława Janusza 2-im Niedziałkowskiego.

2. Część ($^1/_2$) domu parterowego przy ul. Podchorążych L. or. 8, L. sp. 158/XVI. wartości 8.500 złotych — nabyła w drodze darowizny Marja Luszowiczowa od Józefa Luszowicza.

3. Część ($^1/_2$) domu jednopiętrowego przy ul. Tad. Kościuszki L. or. 49/51, L. sp. 14/XII. wartości 48.000 złotych — nabyła w drodze darowizny Olga Macudzińska od Dr. Bolesława Macudzińskiego.

4. Część ($^2/_{12}$) II-go udziału materjalnego domów dwupiętrowych przy ul. Izaaka L. or. 5, L. sp. 169/VIII. oraz przy ul. Kupa L. or. 22, L. sp. 151/VIII. łącznej wartości 3.000 złotych nabyły w drodze darowizny Sara i Blima Berkowicz od Izaaka Kampla.

5. Grunt lwh. 170/XII. przy ul. Kraszewskiego wartości 1.500 złotych nabyli w drodze darowizny po ($^1/_5$) Janina Babecka, Marja Borkowska, Irena Magierzanka, Dr. Tadeusz i Jerzy Magierowie od Heleny Magierowej.

6. Część ($^4/_5$) gruntu lwh. 139/XV. przy ul. Urzędniczej wartości 8.800 złotych nabyli w drodze darowizny Ignacy, Kazimierz, Irena i Janina Marcinkiewiczowie od Tadeusza Marcinkiewicza.

7. Część ($^1/_2$) domu jednopiętrowego przy ul. Konarskiego L. or. 32, L. sp. 207/XV. wartości 4.500 dolarów nabyła w drodze darowizny Wiktorja Tatkowa od Antoniego Tatki.

8. Część ($^4/_8$) domu trzechpiętrowego przy Pl. Wolnica L. or. 5, L. sp. 278/VIII. wartości 39.600 złotych nabyli w drodze darowizny po ($^2/_8$) Małka i Rachela Johnowicz od Frymety Johnowicz.

9. Dom jednopiętrowy przy ul. Sandomierskiej L. or. 9, L. sp. 79/XI. wartości 25.000 złotych nabyła w drodze darowizny Zofja Świgost od Dr. Michała Swigosta.

10. Dom jednopiętrowy przy ul. Wielickiej L. or. 1, L. sp. 27/XXII. wartości 3.000 złotych nabyła w drodze darowizny Mina Schermantowa od Ignacego Schermanta.

11. Część ($^1/_2$) domu dwupiętrowego przy ul. św. Anny L. or. 7, L. sp. 199/I. wartości 217.323 złotych nabył z tytułu działu Stanisław Jawornicki od Zuzanny Fischerowej.

12. Część ($^1/_2$) domu trzechpiętrowego przy Rynku Głównym L. or. 46, L. sp. 41/I. wartości 298.781 złotych nabyła z tytułu działu Zuzanna Fischerowa od Stanisława Jawornickiego.

13. Grunt lwh. 323/XII. przy ul. Dojazdowej wartości 21.600 złotych nabył Józef Marski od Gminy stoł. król. miasta Krakowa wzamian za dom jednopiętrowy przy ul. Tad. Kościuszki L. or. 59, L. sp. 10/XII. wartości 53.000 złotych.

14. Dom dwupiętrowy przy ul. Łobzowskiej L. or. 41, L. sp. 110/IV. wartości 111.125 złotych nabył Jakób Wilkosz od Tadeusza i Zofji Śmieszkiewiczów wzamian za dom dwupiętrowy przy ul. Łobzowskiej L. or. 31, L. sp. 199/IV. wartości 53.340 złotych.

III. Przez śmierć właściciela.

1. Część ($^{20}/_{40}$) domu dwupiętrowego przy ul. Szpitalnej L. or. 4, L. sp. 378/I. wartości 67.052 złotych nabyli w spadku ($^5/_{40}$) Stanisława Prochowska, zaś po ($^3/_{40}$) Stanisław, Władysław, Barbara, Jadwiga i Zofja Prochowscy po śp. Dr. Jozefacie Prochowskim.

2. Część ($^1/_2$) domu jednopiętrowego przy ul. Szlak L. or. 32. L. sp. 173/V. oraz gruntów lwh. 107 i 108/V. przy tejże ulicy łącznej wartości 100.000 złotych nabyła w spadku Irena Meyerowa po śp. Wiktorze Gablenzu.

3. Dom dwupiętrowy przy ul. Krakowskiej L. or. 18, L. sp. 91/VIII. wartości 20.000 złotych nabyli w spadku po połowie Anna Friedman i Edward Kornreich po błp. Malji Abeles.

4. Część ($^{12}/_{144}$) domu parterowego przy ul. Kopernika L. or. 14, L. sp. 30/VI. wartości 1.185 złotych nabyły w spadku po ($^4/_{144}$) Tekla Piaskiewicz i Wiktorja Koźnińska zaś ($^1/_{144}$) Marja Tobolczykowa i ($^3/_{144}$) Agnieszka Piaskiewicz po śp. Marji Ciesielskiej.

5. Dom trzechpiętrowy przy ul. Jabłonowskich L. or. 5, L. sp. 389/IV. wartości 120.000 złotych nabył w spadku Uniwersytet Jagielloński w Krakowie po śp. Dr. Edmundzie Krzymuskim.

6. Dom parterowy przy ul. Nowowiejskiej L. or. 33, L. sp. 127/XV. i grunt lwh. 305/XV. przy tejże ulicy łącznej wartości 30.000 złotych nabyli w spadku po połowie Leszek i Zbigniew Sas-Zubrzyccy po śp. Wandzie Zubrzyckiej.

7. Część ($^{36}/_{72}$) domu dwupiętrowego przy ul. A. Grabowskiego L. or. 13, L. sp. 445/IV. wartości 36.000 złotych nabyli w spadku ($^9/_{72}$) Paulina Neufeldowa, zaś po ($^3/_{72}$) Bronisława Schreibesdorfowa, Edward, Amalja, Salomea, Regina, Anna, Joanna, Gusta i Zofja Neufeldowie po błp. Benjaminie Neufeldzie.

WYKAZ KONSENSOW

na zamieszkanie, względnie użytkowanie wykonanych budowli, udzielonych w miesiącu sierpniu 1932 r.

I. Nowe domy.

1) Ul. Pychowicka L. or. 12 (lsp. 524 217 Dz. X). własność Michalik Wiktorji, dom parterowy (reskr. Mgtu z dnia 30/VIII. 1932 r. L. B. a. Insp. 235/32/D.).

2) Ul. Księdza Marka L. or. 7 (lsp. 304 Dz. XI.) własność Ślusarczyka Franciszka i Nabielca Jana, dom parterowy (reskr. Mgtu z dnia 24/VIII. 1932 r. L. B. a. Insp. 712/32/D.).

3) Ul. Syrokomli L. or. 11 a (lsp. 240 Dz. XII.) własność Inż. Niedziałkowskiego Janusza, konsens czę-

ściowy na użytkowanie parteru, II. i III. piętra w 3-ch piętrowym domu (reskr. Mgtu z dnia 19/VIII. 1932 r. L. B. a. Insp. 232/32/C.).

4) Ul. Juljusza Lea L. or. 7 a (lsp. 335 Dz. XV.) własność Inż. Issera Harbanda i Teodora Silbergera, dom IV. piętrowy (reskr. Mgtu z dnia 3/VIII. 1932 r. L. B. a. Insp. 35/32/C.).

5) Ul. Kazimierza Wielkiego boczna L. or. 110 b. (lsp. 334 Dz. XV.) własność Olmy Karola, dom 3-ch piętrowy (reskr. Mgtu z dnia 3/VIII. 1932 r. L. B. a. Insp. 158/32/C.).

6) Ul. Kazimierza Wielkiego boczna L. or. 124 c (lsp. 196 Dz. XVI.) własność Seifert Anieli i Władysławy, dom I. piętrowy (reskr. Mgtu z dnia 3/VIII. 1932 r. L. B. a. Insp. 392/32/C.).

7) Ul. Mogilska L. or. 16 (lsp. 178 Dz. XVIII.) własność Oficerskiej Spółdzielni mieszkaniowej z o. o. w Krakowie Ppłk. Józefa Pokornego, konsens na użytkowanie I. i II. piętra domu II. piętrowego (reskr. Mgtu z dnia 11/VIII. 1932 r. L. B. a. Insp. 112/32/B.).

8) Ul. Pasterska L. or. 10 a (lsp. 350 Dz. XIX.) własność Kofin Katarzyny, dom I. piętrowy (reskr. Mgtu z dnia 18/VIII. 1932 r. L. B. a. Insp. 118/32/B.).

9) Ul. Zabłocie L. or. 61 (lsp. 335 Dz. XXI.) własność Warszawskiego Mendla, parterowa oficyna (reskr. Mgtu z dnia 23/VIII. 1932 r. L. B. a. Insp. 392/32/D.).

10) Ul. Zamojskiego L. or. 5 (lsp. 831 Dz. XXII.) własność Pomeranza Majera Jakóba, dom IV. piętrowy (reskr. Mgtu z dnia 14/VIII. 1932 r. L. B. a. Insp. 683/32/D.).

11) Ul. Dekerta L. or. 2 b (lsp. 834 Dz. XXII.) własność Feuereisen Stefanji, dom I. piętrowy (reskr. Mgtu z dnia 23/VIII. 1932 r. L. B. a. 536/32/D.).

II. Nadbudowy, przebudowy i dobudowy.

1) Ul. Krupnicza L. or. 18 (lsp. 10 Dz. IV.) własność Inż. Wacława Nowakowskiego i Talenty Karola, nadbudowa II. i III. piętra oraz adaptacje w piwnicach, parterze i I. piętrze (reskr. Mgtu z dnia 3/VIII. 1932 r. L. B. a. Insp. 165/32/C.).

2) Ul. Ambrożego Grabowskiego L. or. 8 (lsp. 311 Dz. IV.) własność Dąbrowskiej Władysławy i Augustynowicz Zającowej Wiktorji, nadbudowa pracowni malarskiej z 1 izbowem mieszkaniem (reskr. Mgtu z dnia 19/VIII. 1932 r. L. B. a. Insp. 407/32/C.).

3) Ul. Strzelecka L. or. 11 (lsp. 253 Dz. VI.) własność Liebeskinda Artura, nadbudowa III. piętra z poddaszem od strony podwórza (reskr. Mgtu z dnia 3/VIII. 1932 r. L. B. a. Insp. 348/32/B.).

4) Ul. Kr. Jadwigi L. or. 105 a (lsp. 228 Dz. XIII.) własność Siemieńskiej Marji, dobudowa 2 ubikacyj mieszkalnych w parterze i nadbudowa izby w poddaszu (reskr. Mgtu z dnia 19/VIII. 1932 r. L. B. a. 195/32/C.).

5) Ul. Obopólna L. or. 2 (lsp. 31 Dz. XVI.) własność Szewczyk Magdaleny, przebudowa komory gosp. na pokój i kuchnię (reskr. Mgtu z dnia 17/VIII. 1932 r. L. B. a. Insp. 356/32/C.).

6) Ul. Mogilska L. or. 105 (Dz. XX.) własność Lieberfreuda Henryka, oficyna parterowa (reskr. Mgtu z dnia 25/VIII. 1932 r. L. B. a. Insp. 145/32/B.).

WIADOMOŚCI O ROZPORZĄDZENIACH, OKÓLNIKACH, JUDYKATURZE I T. P. DOTYCZĄCYCH ADMINISTRACJI OGÓLNEJ.

Dziennik Urzędowy Ministerstwa Spraw Wewn.

Nr. 8. Okólnik Nr. 56, z dnia 30 kwietnia 1932 r. **(AC. 521) o wprowadzeniu w życie nowego systemu ewidencji ruchu ludności.**

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

Z dniem 1 lipca 1932 r. upływa termin założenia rejestrów mieszkańców, a zarazem wprowadzenia w życie nowego systemu ewidencji ruchu ludności.

Dokonywane obecnie prace w zakresie ewidencji ludności posiadają niewątpliwie wielkie znaczenie dla rozwoju naszej administracji państwowej i komunalnej i wymagają dlatego nader poważnego traktowania.

Z powyższych względów zwracam uwagę Panów Wojewodów (Pana Komisarza Rządu) na główne wytyczne, które przyświecać powinny pracom nad organizacją instytucji rejestrów mieszkańców.

Zastosowanie materjałów rejestru w zakresie statystyki administracyjnej.

1. Cechą charakteryzującą stosunki ludnościowe współczesnego społeczeństwa jest stale wzmagająca się i zakreślająca coraz szersze kręgi wymiana ludności, czyli ruch ludności (wędrówki) pomiędzy poszczególnemi miejscowościami lub dzielnicami jednego i tego samego kraju, albo pomiędzy poszczególnemi krajami między sobą.

Stąd powstaje wiele pierwszorzędnych zagadnień, jak np. zagadnienie rozmieszczenia ludności, skupiania się ludności w miastach (proces urbanizacji), zagadnienie emigracji i imigracji, stosunków narodowościowych, gospodarczych, politycznych i socjalnych. Od tego znów zależny jest kierunek polityki praktycznej państwa, czy to w zakresie wychodźtwa i imigracji, czy w dziedzinie pracy, opieki społecznej, oświaty lub w zakresie stosunków mieszkaniowych, komunikacyjnych, zdrowotnych i wielu innych różnorodnych gałęziach i działach administracji.

Tu wszędzie można stwierdzić stale wzmagający się wpływ wędrówek na stosunki ludnościowe, a zarazem na zadania administracji. To też zjawisko ruchu ludności i poszczególnych jego aktów skupia na sobie zwłaszcza w naszych warunkach coraz więcej uwagi.

Zjawisko to, będące przejawem bieżących potrzeb życia, wymaga bezpośrednich rozstrzygnięć i bezpośrednio nieraz ustosunkowania się doń administracji. Obserwacje więc w tym zakresie z punktu widzenia codziennych zadań i praktyki administracyjnej, muszą być ciągłe i nieprzerwane. Wymagają one oceny aktualnej, muszą być oświetlane w miarę bieżących potrzeb administracji bez względu na to, czy mają znaczenie lokalne, czy też ogólniejsze, lub czy dotyczą one całej ludności, pewnej jej części, lub też pewnej tylko kategorji osób.

Takiej oceny nie mogą dać, rzecz naturalna, opracowania powszechnego spisu ludności.

Dlatego też jest oczywiste, że problem ruchu ludności, a więc i ksiąg ludności domaga się właściwej oceny również z punktu widzenia zadań statystyki administracyjnej.

Powołana obecnie do życia instytucja rejestrów mieszkańców skonstruowana została właśnie pod kątem widzenia postulatów i potrzeb statystyki administracyjnej. Dlatego też wykorzystanie zawartych w rejestrach materjałów dla celów obserwacji statystycznych jest jednym z naczelnych dezyderatów w zakresie zadań tej instytucji. Kwestję tę regulują postanowienia §§ 25. lit. b., 24 ust. 1 i 2, 23 ust. 4, 30 tudzież § 12, 34, 41 i inne rozp. Min. Spraw Wewn., jako też §§ 13 ust. 3, 16, lit. a, 47 ust. 4 i 7, 69 ust. 1, 2 lit. g, 3, 4 i inne instrukcji Min. Spraw Wewnętrznych. Nowy system ksiąg ludności otwiera szerokie możliwości obserwacji statystycznych w dziedzinach i zakresie dotychczas dla tych obserwacji niedostępnych. Dotyczy to zarówno gmin wiejskich, jako też miast. Nie można tu pominąć milczeniem zwłaszcza widoków, jakie otwierają się w tej mierze dla statystyki miast wielkich, które przy mechanizacji pracy biur ewidencji ludności otrzymują materjały statystyczne nieocenionej wartości i w najbardziej wszechstronnym zakresie.

Organizacja pracy biur ewidencji ludności.

2. Dane, dotyczące zamieszkania w gminie, przynależności państwowej, karalności jako też inne dane personalne, jak wiek, stan cywilny, źródła utrzymania, stosunek do wojskowości etc., są ustalane systematycznie w rejestrze mieszkańców, w trybie, przepisanym rozporządzeniem wykonawczem i instrukcją Ministerstwa Spraw Wewnętrznych o prowadzenie rejestrów mieszkańców.

Dane te mogą i powinny być odpowiednio wykorzystane przez inne działy administracji, drogą takiej koordynacji pracy różnych działów administracji, aby fakty ustalone w rejestrze mieszkańców, nie musiały być ponownie badane, przy coraz to innej okazji i ze stanowiska coraz to innego zadania administracyjnego.

Z danych rejestrów mieszkańców będą korzystały przedewszystkiem te działy administracji gminnej, których zadania polegają m. in. na sporządzaniu lub utrzymywaniu stałych wykazów personalnych. Chodzi tu m. in. o sporządzanie corocznych spisów młodzieży przedpoborowej, spisów poborowych, wykazów dzieci w wieku szkolnym i utrzymywanie stałej ewidencji osób, mających prawo wybierania do ciał samorządowych i ustawodawczych. Środkiem pomocniczym w powyższych wypadkach będzie kartoteka, układana rocznikami według roku urodzenia. Jest to techniczny sposób przeprowadzania automatycznej kontroli wieku, jako kryterjum zasadniczego przy wykonywaniu powyższych zadań, który to sposób nie wyklucza jednak zastosowania przytem innych dodatkowych kryterjów ewidencji, jak np. czasu zamieszkania (przy ewidencji wyborczej do rad gminnych), karalności itp. W miarę potrzeby kartoteka ta może być wykorzystana również i dla innych celów, jak np. przy tworzeniu list przysięgłych, kontroli szczepienia ospy itp.

Dane rejestrów mieszkańców będą mogły być w pewnym zakresie wykorzystane przez inne jeszcze działy administracji, a więc np. w zakresie ewidencji płatników podatków komunalnych i państwowych, opieki społecznej, szpitalnictwa, ewidencji bezrobotnych, bezdomnych, korzystający z dobroczynności publicznej, tudzież w zakresie wielu innych spraw z dziedziny spraw komunalnych, potrzeb państwa i ludności, jak np. spraw bezpieczeństwa i porządku publicznego, spraw obywatelstwa, dowodów osobistych, wydawania świadectw ubóstwa, poświadczeń moralności, poszukiwań i ścigania, ewidencji cudzoziemców, ewidencji osób karanych i wielu innych.

Wreszcie należy wspomnieć o zużytkowaniu danych rejestrów mieszkańców dla celów instytucji publicznych, jako to kas chorych, izb handlowo-przemysłowych i rzemieślniczych, gmin wyznaniowych etc.

Ponieważ dane i materjały biur ewidencji ludności okażą się niezbędne nieomal we wszystkich działach administracji gminnej, przeto biura te z natury rzeczy staną się ośrodkiem organizacji gminy.

Ze stanowiska ewidencji ludności należy zauważyć, że taka właśnie czynna i wszechstronna rola biur ewidencji ludności stanowić będzie ważne uzupełnienie formalnych środków kontroli rejestru, jakiemi są meldunki i różne inne formy nadzoru. Przez nieustanną bowiem intensywność obserwacji i różnorodność funkcji zapewnia się tu ciągłe aktualizowanie danych rejestru, chroniąc go przed gromadzeniem się błędów i przestarzałych materjałów.

Jak z powyższego wynika racjonalne zorganizowanie prac biur ewidencji ludności, oraz należyte prowadzenie rejestru mieszkańców jest zadaniem pierwszorzędnej wagi ze stanowiska postulatu organizacji pracy gmin. Stąd też prace na założeniem rejestrów mieszkańców i organizacją biur ewidencji ludności wymagają szczególnie umiejętnego traktowania i dużej inicjatywy.

Techniczna strona organizacji biur ewidencji ludności przedstawia się różnie w zależności od wielkości gminy.

W gminach małych zadania gmin w tym względzie sprowadzą się do ścisłego przestrzegania wspomnianych wyżej przepisów i dokładnego prowadzenia przewidzianych temi przepisami ksiąg i archiwów.

Natomiast w gminach większych wymagane będą dodatkowe formy ewidencji, o których wspomina § 24 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych o meldunkach i księgach ludności. Polegają one na zastosowaniu wspomnianych wyżej kartotek pomocniczych tudzież odpowiedniej organizacji pracy i właściwych środków technicznych.

Osobne zagadnienia przedstawia organizacja biur ewidencji w wielkich miastach, gdzie rola rejestrów wzrasta stosunkowo do skali zadań i intensywności prac. W tych miastach wymagane jest zastosowanie specjalnych środków technicznych, przy których ocenie musi być brane pod uwagę doświadczenie w tym względzie miast zagranicznych i osiągane wyniki, stosowanych tam systemów. Praktyka takich miast zagranicą wykazuje dużą pomysłowość i precyzyjność systemów, rozwiązując problem ewidencji ruchu ludności przez zastosowanie specjalnych maszyn.

Specjalne zadania władz nadzorczych.

3. Wskazując na wszechstronne znaczenie i powagę zadań, towarzyszących dokonywanym obecnie pracom

gmin w tym zakresie, zwracam szczególną uwagę P. P. Wojewodów (P. Komisarza Rządu w Warszawie) na konieczność otoczenia tych prac, staranną opieką. Z tych też względów proszę P. P. Wojewodów (P. Komisarza Rządu) o wydanie stosownych zarządzeń celem zapewnienia ścisłego wykonywania obowiązujących w tej mierze przepisów oraz realizacji wskazanych w niniejszym okólniku moich intencji.

Wymagam przytem od podległych mi władz nietylko wykonywania nadzoru formalnego nad powierzoną ich pieczy działalnością gmin w zakresie ewidencji i kontroli ruchu ludności lecz również rozwinięcia z ich strony inicjatywy w dziele organizacji tej tak ważnej instytucji oraz wydatnego instruowania gmin co do całokształtu ciążących na nich zadań oraz co do sposobu rozwiązywania poszczególnych problemów bądź natury organizacyjnej, bądź też natury dydaktycznej.

W szczególności polecam uwadze panów wojewodów co następuje.

Obowiązek bezwzględnego dotrzymania terminu założenia rejestru (1 lipca 1932 r.).

4. Zebrane w rejestrach z dużym nakładem pracy i kosztów materjały mogą utracić swą aktualność w razie opóźnienia zastosowania jednolitego trybu postępowania, dotyczącego współdziałania pomiędzy gminami przy zapisywaniu i skreślaniu z rejestrów, a przewidzianego w § 30 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych o meldunkach i księgach ludności.

Dlatego też ustanowiony okólnikiem moim Nr. 4 z dnia 3 marca 1931 roku termin 1 lipca roku bież. jako termin ostateczny założenia rejestru, winien być bezwzględnie dotrzymany.

Zechcą przeto P. P. Wojewodowie (P. Komisarz Rządu w Warszawie) spowodować niezwłoczne zbadanie stanu prac w tym zakresie w gminach, których rejestry nie zostały jeszcze założone i w wypadkach grożącego niedotrzymania wskazanego wyżej terminu przedsięwziąć stanowcze kroki, celem niedopuszczenia do takiego zaniedbania.

Badanie celowości urządzeń biur ewidencji ludności i ograniczanie nadmiernych kosztów organizacji tych biur.

5. W otrzymywanych przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych sprawozdaniach P. P. Wojewodów zwraca na siebie uwagę jaskrawa niewspółmierność kosztów założenia rejestrów oraz urządzenie biur ewidencji ludności w poszczególnych miejscowościach, tak np. koszta te na terenie województwa poleskiego, obejmującego 1.200.000 ludności, 80 gmin zbiorowych wiejskich i 14 gmin miejskich wynoszą ogółem około 65.000 złotych, czyli przeciętnie w stosunku około 5 gr. na jednego mieszkańca. W niektórych gminach miejskich wydatek na ten cel jest jeszcze niższy, co znajduje wyjaśnienie w tem, że w gminach miejskich koszta powinny być stosunkowo mniejsze, aniżeli w gminach wiejskich. Te nader pomyślne wyniki stoją w jaskrawej sprzeczności z preliminowanemi na te cele sumami w niektórych innych okręgach administracyjnych, jakkolwiek dotyczy to sum preliminowanych, a nie kosztów faktycznych, które jak należy mieć nadzieję, okażą się niższe od preliminowanych.

Ponieważ atoli działalność na tem polu prowadzona nieumiejętnie lub bez należytej przezorności, albo wreszcie opieszale i bez inicjatywy może zwłaszcza w większych miastach narazić gminy na dziesiątki a nawet setki tysięcy niepotrzebnych wydatków, przeto zechcą P. P. Wojewodowie (P. Komisarz Rządu w Warszawie) poddać co najrychlej dokładnej ocenie plany organizacji pracy biur ewidencji ludności oraz celowość projektowanych urządzeń tych biur, tudzież ich stan personalny i w razie stwierdzenia nieumiejętnej lub rozrzutnej gospodarki, przedsięwziąć stanowcze kroki, celem niezwłocznego usunięcia przyczyn, powodujących ujemny stan rzeczy.

Odpowiedzialność kierowników biur. Wyszkolenie personalu. Stosunek do ludności.

6. Od dnia 1 lipca b. r. wchodzą w życie przepisy, dotyczące prowadzenia rejestru mieszkańców (patrz rozdział VI i VII rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i odpowiednie przepisy instrukcji Min. Spraw Wewnętrznych). Z tego powodu należy już obecnie poczynić kroki celem wyszkolenia i przygotowania personalu biur ewidencji ludności do należytego wykonywania wspomnianych funkcji, czyli do należytego prowadzenia rejestru w okresie następnym (po 1 lipca r. b.).

Zaznaczam, że instytucja ksiąg ludności wymaga zwłaszcza w okresie swego powstawania pracowników, działających ze zrozumieniem, inicjatywą oraz znajomością rzeczy i tworzącej się nowej instytucji tej musi przyświecać poczucie odpowiedzialności jej pracowników i kierowników za wyniki ich pracy, a przedewszystkiem za zwiększone koszta niepotrzebne i niecelowe wydatki i złą organizację techniczną. Zwłaszcza w ośrodkach większych musi wymagać się przytem wyższych uzdolnień i inicjatywy.

Z drugiej strony wzmagany być tu musi szczególnie staranny i poprawny stosunek do ludności. Instytucja ta bowiem opiera się na obowiązku meldunkowym. Jest to powszechny a więc dotyczący całej ludności obowiązek codziennych świadczeń. Przy tak wyjątkowem obciążeniu ludności musi być wymagana wyjątkowa sprawność urzędowania biur ewidencyjnych.

Z obu powyższych względów należy w przypadkach ujawnienia, że pracownicy; którym powierzono prowadzenie ewidencji ludności, sprawują swe czynności niedbale, opieszale, wykazują brak dostatecznej inicjatywy lub brak umiejętności w zakresie tych czynności, zwrócić na to uwagę zarządów gmin celem usunięcia przez nie ujawnionych braków.

Sprawozdanie ze stanu. Przedstawienie do odznaczeń.

7. O stanie spraw, wyłuszczonych w punktach 4 do 6 zechcą PP. Wejewodowie (P. Komisarz Rządu w Warszawie) przedłożyć wyczerpujące sprawozdanie do 1 sierpnia r. b., wskazując zarówno stan organizacji ewidencji ludności w powierzonym PP. Wojewodom okręgu administracyjnym joko też koszta zorganizowania tej instytucji.

Na podstawie dokonanej w związku z tem oceny działalności poszczególnych gmin oraz pracy pełniącego te funkcje personalu zechcą P. P. Wojewodowie (P. Komisarz Rządu w Warszawie) przedłożyć mi zarazem przedstawienia do odznaczeń tych urzędników państwowych i samorządowych, ewentualnie tych osób z poza grona urzędników, które bądź swą gorliwą i wydatną pracą, bądź też swą działalnością na tem polu zaszczytnie wyróżniły się i położyły chlubne zasługi w tem dziele utrwalania podstaw organizacyjnych naszej administracji.

Przesyłanie zgłoszeń do Min. Spraw Wewn.

8. Od pewnego czasu gminy, które już założyły rejestry mieszkańców, nadsyłają do Min. Spraw Wewnętrznych stosownie do § 34 rozporządzenia Min. Spraw Wewnętrznych odpisy zgłoszeń zamieszkania względnie zmiany miejsca zamieszkania osób, wyjeżdżających zagranicę, względnie przybywających z zagranicy. Niektóre gminy stosują przytem praktykę przesyłania każdego zgłoszenia, albo zgłoszeń danej rodziny przy osobnem piśmie.

Ponieważ praktyka taka połączona jest z niepotrzebną i zbędną pracą, proszę P. P. Wojewodów (P. Komisarza Rządu w Warszawie) o spowodowanie pouczenia gmin, że zgłoszenia takie należy przesyłać łącznie przy jednem tylko piśmie raz na miesiąc (patrz § 34 ust. d. zdanie ostatnie rozporządzenia Min. Spraw Wewnętrznych). W pismach tych należy stosownie do załączonego wzoru (zał. 2) wskazywać tylko ogólną ilość dołączonych zgłoszeń, oraz ilość osób wyjeżdżających względnie przyjeżdżających z poszczególnych krajów.

Wyszczególnienie natomiast w tych pismach nazwisk poszczególnych osób lub numerów zgłoszeń nie jest potrzebne.

W pouczeniu tem należy zarazem wskazać na bezwzględny obowiązek czytelnego wypełnienia nadsyłanych zgłoszeń, gdyż dotychczasowa praktyka pozostawia tu wiele do życzenia. Należy również przestrzegać, aby zgłoszenia wypełniane były dokładnie we wszystkich rubrykach. Szczególną uwagę należy przywiązywać do należytego wypełniania rubryki „poprzednie miejsce zamieszkania“ oraz następne miejsce zamieszkania (dokąd się wyprowadził). Powinno się tu wskazywać nietylko nazwę gminy, lecz również powiat, a w razie wyjazdu zagranicę lub przyjazdu z zagranicy nazwę kraju.

Wymiana zawiadomień pomiędzy gminami.

9. Niektóre gminy wprowadziły po założeniu u siebie rejestru tryb postępowania, przewidziany w § 30 rozporządzenia Min. Spraw Wewnętrznych, przesyłając innym gminom zawiadomienia wzoru A. B. C.

Stosownie do obowiązujących przepisów postępowanie to obowiązuje gminy dopiero od chwili założenia rejestrów na obszarze całego Państwa, czyli od dnia 1 lipca b. r.

Pomimo to w razie otrzymania takiego zawiadomienia w okresie wcześniejszym gmina powinna udzielić w miarę okoliczności stosownej odpowiedzi. Gminy, które nie założyły jeszcze rejestru udzielą odpowiedzi na podstawie ankiety lub otrzymanego zgłoszenia (zameldowania).

Jeżeli zatem gmina zostaje zawiadomiona (wzór A)., że na jej terenie zamierza zamieszkać dana osoba, to informacja taka nie powinna pozostać bez odpowiedzi, a tem bardziej bez zbadania, li tylko z tego powodu, że w danej gminie nie został jeszcze założony rejestr mieszkańców.

Po otrzymaniu więc zawiadomienia gmina powinna ustalić, czy otrzymała odpowiednie zameldowanie lub wymeldowanie, a po udzieleniu stosownej odpowiedzi gminie wysyłającej przechować otrzymane zawiadomienie dla potrzeb własnego rejestru.

Wyciągi z domowych ksiąg meldunkowych nie powinny być wydawane.

10. W jednej z gmin miejskich zastosowano praktykę wydawania przez rządców domu wyciągów z domowych ksiąg meldunkowych, potwierdzonych następnie przez gminę za pobraniem opłaty administracyjnej. Praktyka powyższa jest sprzeczna z obowiązującemi przepisami.

Zestawiając postanowienia tych przepisów, a w szczególności postanowienia art. 1, 2, ust. 1, 4, 9, 12, 18, oraz art. 25 rozporządzenia Prezydenta R. P. tudzież §§ 10, 11 ust. 1, 17, 30 ust. 8, 35 i inne rozporządzenia Min. Spraw Wewnętrznych oraz §§ 6, 33, 41 i inne instrukcji Min. Spraw Wewnętrznych, należy stwierdzić, że tryb postępowania gmin w zakresie wydawania wszelkiego rodzaju wyciągów personalnych jest ściśle określony i że czynności gmin w tym zakresie ograniczają się do: a) stwierdzenia faktu zamieszkania (§ 10 rozp. Min. Spraw Wewnętrznych), b) stwierdzenia tożsamości (art. 18 rozp. Prezydenta R. P.), c) stwierdzenia stanu zapisów w rejestrze mieszkańców (§ 41 instrukcji Min. Spraw Wewnętrznych), d) potwierdzenia zameldowania wzlędnie wymeldowania (§ 17 rozporządzenia Min. Spraw Wewnętrznych), e) wydawania innych poświadczeń różnego rodzaju, wynikających z toku spraw biura ewidencji (§ 6 instrukcji Min. Spraw Wewnętrznych).

Co do trybu postępowania w powyższym zakresie przytoczone przepisy zawierają następujące wymagania:

a) gminy obowiązane są opierać się tu wyłącznie tylko na rejestrze mieszkańców, wyjąwszy czynności potwierdzania zameldowań, wskazane szczegółowo w § 17 rozporządzenia Min. Spraw Wewnętrznych;

b) wszystkie dane personalne, stwierdzane przez gminę, powinny zawierać powołanie się na posiadane przez gminę dokumenty i to tak w sensie pozytywnym (§ 31 ust. 2 instrukcji), jak negatywnym (§ 41 ust. 3 instrukcji);

c) przy stwierdzaniu tożsamości gmina obowiązana jest stosować wyłącznie tylko formę dowodów osobistych (art. 18 rozporządzenia Prezydenta R. P.);

d) wszelkie poświadczenia, wynikające z toku urzędowania biur ewidencji ludności powinny być przewidziane w regulaminie gminy (§ 6 instrukcji Min. Spraw Wewnętrznych) zatwierdzonem przez władze nadzorcze (§ 43 rozporządzenia Min. Spraw Wewnętrznych);

e) w myśl ogólnej zasady akta urzędowe tego rodzaju powinny nadto zawierać powołanie się na podstawę prawną zwłaszcza, gdy wydawane są za pobraniem opłaty stemplowej.

Jak widać z powyższego, nowy system ewidencji ludności nie dopuszcza istnienia w tym zakresie żadnych wykazów personalnych, które nie opierałyby się na rejestrze mieszkańców, oraz na dokumentach przechowy-

wanych w aktach gminy. Systemowi temu są najzupełniej obce jakiekolwiek inne poza meldunkami formy urzędowania rządcy domu.

To też fakt wydawania wspomnianych wyciągów przez rządców domów nie znajduje żadnego uzasadnienia w obecnie obowiązujących przepisach o ewidencji ludności. Czynności te rządców domów, jako wkraczające w zakres kompetencji gminy, nie tylko nie powinny być potwierdzane przez gminy, lecz przeciwnie — powinny być zabronione.

Co więcej, wspomniane wyciągi, nie posiadając same w sobie żadnej wartości, a zarazem wydawane w postaci bardzo zbliżonej do wyciągów z ksiąg stałej ludności (dawnych) mogą wprowadzać w błąd zarówno osoby prywatne jak władze i urzędy, a przez to są zjawiskiem wręcz niebezpiecznem z punktu widzenia interesu publicznego, zwłaszcza gdy zaopatruje się je w urzędową pieczęć gminy. Zapisy w domowej księdze meldunkowej nie zawsze będą zgodne z rejestrem mieszkańców, gdyż w domowej księdze meldunkowej nie prowadzi się ewidencji mieszkańców, lecz tylko kontrolę meldunków w tym stanie, w jakim zostały one złożone gminie. Poczynione więc przez gminę ewentualne sprostowania danych meldunków mogą nie być uwidocznione w domowej księdze meldunkowej.

Wyciągi więc personalne, sporządzone na podstawie domowej księgi meldunkowej, jakkolwiek z nią zgodne, mogą zawierać fakty niezgodne z rzeczywistym stanem rzeczy. W tym wypadku wyciągi takie należałoby oceniać stosownie do art. 25 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta R. P., jako zaświadczenia i dowody niezgodne z rzeczywistym stanem rzeczy. W tym wypadku wyciągi takie należałoby oceniać stosownie do art. 25 ust. 2, rozporządzenia Prezydenta R. P., jako zaświadczenia i dowody niezgodne z rzeczywistym stanem rzeczy i wydane przez gminę lekkomyślnie.

Praktyka taka godzi nadto w interesy materjalne ludności, gdyż oprócz pobieranych przez gminę opłat administracyjnych ludność narażona jest przytem jeszcze na wynagradzanie rządcy domu, który, nie mając obowiązku wydawania takich wyciągów, może wymagać za to świadczeń pieniężnych.

W związku z mogącem powstać utożsamieniem wyciągów z domowych ksiąg meldunkowych z wyciągami z rejestrów mieszkańców lub z wyciągami z ksiąg stałej ludności, mającemi charakter dokumentów, oraz dla zapobieżenia przyjęciu się takiej praktyki zechcą P. P. Wojewodowie (P. Komisarz Rządu w Warszawie) wydać niezwłocznie odpowiednie zarządzenia, wyjaśniając zarazem podległym sobie władzom i organom, że wyciągom z „domowych ksiąg meldunkowych" nie należy przypisywać żadnej wartości.

Wzór zaświadczenia zamieszkania.

11. W celu ujednostajnienia postępowania gmin przy stwierdzaniu faktu zamieszkania załącza się wzór zaświadczenia zamieszkania (zał. Nr. 1), który w miarę potrzeb ludności gminy wydają zainteresowanym osobom na podstawie § 10 rozporządzenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Niezależnie od tego mogą być wydawane w miarę potrzeby dosłowne wyciągi z rejestru mieszkańców. W tym wypadku należy używać formularzy, odpowiadających ściśle formularzowi rejestru wzoru Nr. 6.

W związku z tem Ministerstwo Spraw Wewnętrznych uchyla wzory orjentacyjne „tymczasowego świadectwa zamieszkania" oraz „zaświadczenia", dołączone do okólnika Nr. 65 z dnia 25 kwietnia 1931 r. w sprawie ewidencji ludności. Ostatni z nich, który mógł mieć zastosowanie w niektórych gminach do dnia 1 lipca ub. roku, jako potwierdzenie faktu zameldowania w okresie poprzedzającym wejście w życie nowych przepisów meldunkowych, nie może mieć obecnie wogóle zastosowania.

Używanie przez niektóre gminy formularzy i ksiąg nieodpowiadających przepisanym wzorom.

12. Według posiadanych przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wiadomości, niektóre gminy nie przestrzegają pomimo przypomnienia okólnikiem moim Nr. 65 z dnia 25 kwietnia 1931 r. w sprawie ewidencji ludności (patrz pkt. 17) przepisów § 4 instrukcji Min. Spraw Wewnętrznych o prowadzeniu rejestru mieszkańców, używając nadal formularzy i ksiąg sporządzonych z papieru nieodpowiedniej jakości i nieodpowiednich wymiarów. Posiadane przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych niektóre z takich druków są np. nieraz o połowę mniejsze i na lichym papierze.

Ponieważ księgi na takich drukach nie mogłyby być prowadzone, a zakup ich przez nieświadomość gmin musiałby je narazić na poważne straty, przeto zechcą PP. Wojewodowie niezwłocznie zbadać stan tej sprawy i wydać w miarę potrzeby stosowne zarządzenia.

Odpisy kart meldunkowych cudzoziemców powinny być przesyłane powiatowym władzom adm. og. i wykorzystywanie dla celów ewidencji cudzoziemców. Meldunki cudzoziemców.

13. Podczas inspekcji ministerjalnych zaobserwowano gdzieniegdzie fakt nienadsyłania przez gminy powiatowym władzom adm. og. odpisów ankiety i zgłoszeń meldunkowych, dotyczących cudzoziemców (§ 18 ust. 3 rozporządzenia Min. Spraw Wewnętrznych oraz § 13 ust. 2 instrukcji Min. Spraw Wewnętrznych). W innych wypadkach nadsyłane odpisy nie odpowiadają ilości przebywających w danej miejscowości cudzoziemców.

Świadczy to wymownie, że przepisy, dotyczące meldunków cudzoziemców, nie są należycie przestrzegane.

W związku z powyższem zechcą PP. Wojewodowie (P. Komisarz Rządu w Warszawie) zalecić władzom i organom podległych im organów administracyjnych skrupulatne zbadanie takiego niewłaściwego postępowania oraz wydanie stosownych pouczeń i instrukcji urzędom gminnym.

Z drugiej strony dostrzeżono, że wspomniane powyżej odpisy meldunków cudzoziemców nie są należycie wykorzystywane przez niektóre powiatowe władze adm. og.

Uznając za konieczne usunięcie tego stanu rzeczy, wyjaśniam, że tryb postępowania, wskazany powołanemi wyżej §§ 18 i 13 rozporządzenia i instrukcji Min. Spraw Wewnętrznych, stanowi podstawę kontroli ruchu cudzo-

ziemców i że należyte wykorzystywanie uzyskiwanych w tej drodze materjałów jest nieodzowne dla zapewnienia wykonania przepisów o cudzoziemcach i ochronie krajowego rynku pracy.

Dane te mianowicie powinny być brane za podstawę kontroli legalności pobytu i zarobkowania, tudzież kontroli obowiązku rejestracji cudzoziemców w Polsce.

Osiąga się to przy pomocy kartoteki w układzie alfabetycznym bądź chronologicznym (według daty terminu pobytu) bądź wreszcie układu wg. przynależności państwowej cudzoziemców. Przy prowadzeniu tych kartotek może okazać się praktyczne urządzenie kartotekowe, o którem wspomniałem w okólniku z dnia 3 marca 1931 r. Nr. 4 (poufne) w sprawie wykonania rozporz. o meld. i ks. ludn. (patrz punkt 3 załącznika).

(Uwaga: wzory formularzy znajdują się w Nr. 8 Dziennika Urzędowego Minist. Spraw Wewnętrznych, str. 248, 249.

Nr. 8, poz. 99. Okólnik Nr. 64 z dnia 11 maja 1932 r.

(AA. 674/3) w sprawie wynagradzania świadków i biegłych w postępowaniu administracyjnem.

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

W związku z postanowieniami art. 64 ust. 2 i art. 106 ust. 5 postępowania administracyjnego, iż o przyznaniu wynagrodzenia dla świadków i biegłych oraz o jego wysokości, jak również o przyznaniu kosztów podróży decyduje ostatecznie władza rozpoznająca sprawę oraz w związku z postanowieniem art. 106 ust. 4, iż wynagrodzenie świadkom i biegłym wypłaca się bezzwłocznie po spełnieniu czynności, do której świadek lub biegły został powołany, jeden z P. P. Wojewodów podniósł wątpliwość, kto ma decydować o wynagrodzeniu względnie kosztach podróży w wypadkach, gdy przeprowadzenie dowodu ze świadków lub biegłych odbywa się poza siedzibą władzy przez delegowanego urzędnika, nie mającego uprawnienia do wydawania decyzji.

Wątpliwość tę Ministerstwo wyjaśnia, jak następuje:

Delegowany przez władzę do przeprowadzenia dowodu ze świadków i biegłych jej urzędnik w przytoczonym wyżej wypadku, powinien być uważany za władzę rozpoznającą sprawę i w tym charakterze jest uprawniony do zadecydowania o wynagrodzeniu i kosztach oraz do ich wypłaty, bowiem kwestja udzielonych mu przez zwierzchnika (starostę względnie wojewodę) uprawnień w zakresie merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy, jest tylko kwestją wewnętrzną danego urzędu, nie obchodzącą świadków i biegłych jako osób poza urzędem stojących, nie powołanych do badania zakresu pełnomocnictw, udzielonych delegatowi (który to zakres zresztą nie zostaje zwykle określony na piśmie).

A zatem kwestja ta nie może stanowić przeszkody do domagania się świadków i biegłych, aby spełniono wobec nich w możliwie najkrótszym czasie obowiązek bezzwłocznej wypłaty wynagrodzenia i kosztów podróży, ustalony w ust. 4, art. 106, oczywiście o ile delegat władzy odpowiednią kwotą rozporządza.

W sprawie zapytania, czy władza, wydająca decyzję o wynagradzaniu świadków i biegłych, może przed wydaniem decyzji w sprawie będącej przedmiotem dochodzenia, żądać z góry wniesienia i należności na poczet kosztów postępowania, wyjaśnia się co następuje:

W braku pozytywnych norm prawa obowiązującego nie można żądać od stron poza wypadkami cytowanemi w art. 107 p. 1 post. admin. wniesienia z góry jakichkolwiek sum na poczet kosztów postęp. admin., a w tej liczbie na wynagrodzenie świadków i biegłych, chociażby koszta te obciążały stronę w myśl art. 105 p. 1 rozp. o post. admin. Obowiązek stron do zapłaty tych kosztów wyniknie dopiero na skutek wymierzenia i określenia tych sum w decyzji władzy orzekającej.

Nr. 8, poz. 103. Okólnik Nr. 68 z dnia 19 maja 1932 r.

(Apr. 77/1) o ujawnieniu cen przedmiotów powszedniego użytku (cenniki).

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu m. st. Warszawy

Mimo trwania od szeregu lat mocy obowiązującej rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 23 lutego 1923 w sprawie obowiązku posiadaczy przedsiębiorstw sprzedaży ujawniania cen przedmiotów powszedniego użytku, sporządzania faktur przy zawieraniu interesów i przedstawianiu ich na żądanie władzy (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 139) stwierdzono, że nie wszędzie ono jest przestrzegane wogóle, a obowiązek ujawniania cen jest rozmaicie unormowany nawet na terenie tego samego województwa.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, zdając sobie sprawę ze zmiany stosunków gospodarczych, zaszłej od r. 1923 do chwili obecnej, uważa za wskazane podkreślić raz jeszcze konieczność przestrzegania cytowanego powyżej rozporządzenia, zwłaszcza w odniesieniu do obowiązku ujawnienia cen i sporządzania cenników przedmiotów powszedniego użytku.

W tym celu Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi Panów Wojewodów (P. Komisarza Rządu) o zwrócenie uwagi na omawiane rozporządzenie podległym władzom administracji ogólnej i uregulowanie spraw niem objętych w myśl następujących wytycznych:

1) Przepisom rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 20/II. 1923 r. podlegają tylko posiadacze składów, sklepów, jatek mięsnych, handlów, straganów, restauracyj, bufetów kolejowych, cukierni i innych przedsiębiorstw sprzedaży przedmiotów powszedniego użytku. Nie podlegają tym przepisom producenci rolni, którzy nie mając przedsiębiorstwa handlowego sprzedają produkty własnego gospodarstwa rolnego.

2) Obowiązek nałożony tem rozporządzeniem polega na bezpośredniem uwidocznianiu cen na przedmiotach powszedniego użytku oraz na wywieszaniu cennika (wykazu cen) takich przedmiotów.

3) Bezpośrednie ujawnienie cen polega na oznaczeniu cenę każdego gatunku i rodzaju przedmiotów powszedniego użytku, przeznaczonych na sprzedaż, a znajdujących się zarówno wewnątrz lokalu sklepowego, jak i na wystawie sklepowej.

4) Cenniki (wykazy cen) powinny być: a) drukowane lub pisane atramentem, b) jednolitego formatu o wielkości conajmniej ½ arkusza papieru oraz c) powinny zawierać: nazwę firmy, datę sporządzenia, wy-

szczególnienie towarów według gatunków i rodzajów i ich cen.

Cenniki odpowiadające tym warunkom mają być umieszczane wewnątrz lokalu sklepowego na miejscu widocznem umożliwiającym zapoznanie się z nim przez kupujących.

5) Ceny uwidocznione tak na samym towarze, jak również i podane w cenniku — powinny być obliczane wyłącznie w stosunku do obowiązujących jednostek miar (1 m, 1 l, 1 kg i t. p. lub sztuki — przyczem należy ograniczyć oznaczanie cen od — do tylko tych wypadków, gdzie szczegółowe wyliczanie wszystkich gatunków i rodzajów towarów nastręczałoby znaczne trudności ze względu na ich ilość.

6) Za brak cen na towarze oraz za brak cennika odpowiedzialnym jest zawsze posiadacz przedsiębiorstwa; odpowiedzialności tej nie zmniejsza fakt sporządzania cenników przez zrzeszenia kupców.

7) Cenniki nie mogą być w żadnej formie zatwierdzane przez władze administracji ogólnej lub samorządowej — chociażby obejmowały i takie artykuły, których ceny są ustalane przez komisje do wyznaczania cen, jak również nie mogą zawierać żadnych adnotacji, wzgl. uwag, któreby na takie zatwierdzenie wskazywały.

8) Artykuły powszedniego użytku, których ceny winne być ujawniane — wymienione są w spisie, załączonym do niniejszego okólnika.

Podając powyższe do wiadomości Panom Wojewodom (P. Komisarzowi Rządu) Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi o opracowanie dla podległych powiatowych władz administracji ogólnej wzorowych zarządzeń o których mowa w § 2 rozporządzenia z 20/II. 1923 r.

Okólnikiem niniejszym uchyla się moc obowiązującą okólników:

1) Nr. 61 ex 1923 (Zb. Zarz. 113, poz. 1), 2) Nr. 133 ex 1928 (Zb. Zarz. str. 116, poz. 6) oraz pism: 3) z dnia 9/VI. 1926 r. Nr. SA. 1165 (Zb. Zarz. str. 115, poz. 3) i 4) z dnia 19/XI. 1927 r. Nr. Apr. 258/27 (Zb. Zarz. str. 116, poz. 4).

Załącznik do Nr. Apr. 77/1.

Spis

artykułów powszedniego użytku podlegających ujawnianiu cen.

A. Ziemiopłody i ich przetwory, jak: 1) żyto, 2) pszenica, 3) jęczmień, 4) owies, 5) mąka żytnia i pszenna, 6) pieczywo (wszelkie), 7) kasze (wszelkie) itd.

B. Jarzyny (wszelkie), jak: 1) ziemniaki, 2) kapusta, 3) buraki, 4) brukiew, 5) groch, 6) fasola, 7) kalafjor, 8) szparagi, 9) szpinak itd.

C. Nabiał i jaja: 1) masło, 2) mleko (wszelkie) zbierane, niezbierane, kwaśne, sterylizowane, skondenzowane, 3) śmietana, 4) śmietanka, 5) sery krajowe, 6) jaja.

D. Ryby: ryby żywe, ryby śnięte, ryby wędzone.

E. Potrawy i napoje w restauracjach za wyjątkiem win i wódek.

F. Owoce krajowe świeże i suszone, cytryny.

G. Mięso, wędliny, drób i tłuszcze jadalne. Bydło, żywa waga, nierogacizna, mięso, wędliny, drób, słonina, szmalec, łój jadalny, tłuszcze roślinne

H. Artykuły kolonjalne i inne: 1) herbata, 2) kawa, 3) kakao, 4) ryż, 5) cukier, 6) cykorja, 7) marmelada, 8) powidła, 9) sól, 10) ocet, 11) oliwa, 12) śledzie, 13) zapałki, 14) drożdże, 15) miód, 16) pieprz. 17) proszki do pieczywa, 18) grzyby, 19) oleje jadalne,

I. Artykuły odzieżowe i galanterja: 1) materjały wełniane, 2) materjały bawełniane, 3) materjały półwełniane, 4) odzież (gotowe ubrania), 5) bielizna, 6) wyroby trykotowe, wełniane i bawełniane, 7) kapelusze i czapki, 8) obuwie, 9) galanterja nieopłacająca podatku od zbytku.

K. Artykuły opałowe: 1) węgiel, 2) koks, 3) drzewo, 4) torf, 5) brykiety.

L. Artykuły oświetleniowe: 1) nafta, 2) spirytus do palenia, 3) świece, 4) elektryczność, 5) gaz, 6) artykuły od instalacji elektryczności i gazu.

M. Pasza: 1) siano, 2) słoma, 3) owies, 4) otręby, makucha (pasza treściwa).

N. Artykuły budowlane: 1) cegła, 2) wapno, 3) cement, 4) drzewo budowlane, 5) żelazo do budowy, 6) gwoździe, 7) szkło do szyb.

O. Artykuły gospodarstwa domowego: 1) naczynia żelazne, 2) naczynia emaljowane, 3) naczynia blaszane, 4) naczynia gliniane, 5) szklanki, 6) fajans, 7) porcelana gładka niemalowana, 8) łyżki, noże, widelce (z wyjątkiem srebrnych i złotych), 9) łańcuchy, 10) sznur, 11) nici, 12) pasta do obuwia, 13) mydło do prania, 14) szczotki, 15) pasta do podłóg. 16) soda.

P. Skóry: 1) skóry niewyprawione, 2) skóry wyprawione.

R. Przybory szkolne i materjały piśmienne: 1) papier, 2) pióra, 3) ołówki, 4) gumy, 5) atrament, 6) bibułka, 7) kajety ect.

S. Artykuły apteczne: 1) środki opatrunkowe, 2) środki dezynfekcyjne, 3) bandaże, gaza, wata, najniezbędniejsze artykuły codziennej higjeny jak: 4) szczoteczki do zębów, 5) proszki i pasty do zębów, 6) terpentyna, 7) benzyna, 8) wosk ect.

Nr. 9, poz. 115. Okólnik Nr. 77 z dnia 4 czerwca 1932 r.

(S. F. 1/1/15) o samoistnym podatku komunalnym od psów. Nowela do ustawy o tymcz. ureg. fin. kom.

Do

P. P. Wojewodów (z wyjątkiem śląskiego).

Od kilku P. P. Wojewodów wpłynęły do Min. Spraw Wewnętrznych zapytania, czy wobec zmiany art. 21 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych, dokonanej ustawą z dnia 17 marca r. b. (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 223), może być nadal pobierany samoistny podatek komunalny od psów.

W związku z powyższem oraz w uzupełnieniu okólnika z dnia 16/IV. r. b. Nr. 47 (SF. 1/1/8) wyjaśniam co następuje:

Zmiana art. 21 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych polega na skreśleniu w ustępie 3 wyrazów z wyjątkiem podatków od posiadania przedmiotów zbytku, służących do osobistego użytku (samochodów, ekwipaży, wierzchowców i t. d.).

Jakie przedmioty w myśl powyższego przepisu należało uważać za przedmioty zbytku, określał szczegółowo statut wzorowy o samoistnym podatku od posia-

dania przedmiotów zbytku, ogłoszony rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 10 lutego 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 356), a zmieniony następnie w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 21 stycznia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 157). Zmiany dokonano w tym statucie — częściowe w związku z ustawą o Państwowym Funduszu Drogowym (zwolnienie od podatków samochodów i motocykli), częściowo zaś z uwzględnieniem orzecznictwa Najwyższego Trybunału Administracyjnego (ograniczenie opodatkowania broni myśliwskiej), wreszcie na skutek pewnych konieczności życiowych (ograniczenie opodatkowania rowerów), ilustrują trudności, z jakiemi w praktyce spotykał się wymiar komunalnego podatku od posiadania przedmiotów zbytku; trudności te wynikały głównie z niemożności ustalenia definicji pojęcia przedmiotów zbytku, ten sam bowiem przedmiot w rękach jednego posiadacza jest istotnie przedmiotem zbytku, w rękach zaś innego — przedmiotem codziennego użytku i nieodzownej potrzeby. Te właśnie trudności i wynikające z nich spory skłoniły ustawodawcę do zniesienia podatku od przedmiotów zbytku służących do osobistego użytku.

Jasnem jest, że psy nie mogą być uważane za „przedmioty zbytku, służące do osobistego użytku", że zatem nie było wcale intencją ustawodawcy znoszenie podatku od psów, opartego zresztą na odrębnym statucie.

Nadto należy zaznaczyć, że podatek od psów — poza względami fiskalnemi — ma jeszcze specjalny charakter i specjalny cel, jest on bowiem niewątpliwie jednym ze środków prewencyjnych przeciwko nadmiernej ilości psów w miastach i większych osiedlach oraz środkiem ochrony przeciw niebezpieczeństwu szerzenia się wścieklizny; względy te przemawiają tem silniej za utrzymaniem tego podatku.

Podatek od psów oparty jest na specjalnym statucie wzorowym, dołączonym do rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 21 stycznia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 157). Statut ten włączony zostanie do rozporządzenia wykonawczego, które wydane zostanie w związku z opracowywanym jednolitym tekstem ustawy o tymcz. ureg. fin. kom., przyczem statut ten oparty zostanie wyłącznie na art. 20 ustawy o tymcz. ureg. fin. kom.

Powyższe zechcą P. P. Wojewodowie podać do wiadomości zarządom gmin miejskich oraz wydziałom powiatowym na podległych Panom obszarach.

Okólnik Nr. 78 z dnia 8 czerwca 1932 r.

(A. C. 1—6/2) o poświadczeniach obywatelstwa polskiego dla osób zmarłych.

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

W „Monitorze Polskim" Nr. 108 z dnia 12/V. 1932 r. ogłoszono pod poz. 141 obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 30/IV. 1932 r. o zarządzeniu rejestracji roszczeń z umów ubezpieczeń na życie, objętych postanowieniami art. 21 polsko-niemieckiego układu waloryzacyjnego. Uregulowaniu podlegają roszczenia tylko obywateli polskich do niemieckich zakładów ubezpieczeń na życie.

Według art. 6 ust. 3, rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15/IV. 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 235) ubezpieczonych, względnie uposażonych, którzy zmarli przed uzyskaniem obywatelstwa polskiego, uważa się za obywateli polskich, jeżeli w przypadku do życia przysługiwałoby im prawo do obywatelstwa polskiego w myśl obowiązujących przepisów prawnych.

Mogą się więc zdarzyć wypadki, że uprawnieni spadkobiercy wystąpią do powiatowych władz administracji ogólnej z prośbą o wydanie zaświadczenia, że zmarły ubezpieczony, względnie uposażony byłby nabył obywatelstwo polskie z samego prawa, gdyby był żył w chwili wejścia w życie ustawy z dnia 20/I. 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 44).

W tych wypadkach należy po szczegółowem stwierdzeniu, że zmarły istotnie posiadał warunki do nabycia obywatelstwa polskiego z mocy ustawy, wydawać poświadczenia według następującego wzoru:

Starostwo .... dnia .... 193...... r.
w ....

POŚWIADCZENIE.

P. .... urodzony dnia

.... r. w .... powiat ....,

syn .... byłby nabył obywatelstwo polskie na podstawie punktu (a, b, c, lub d) ustępu 1 art. 2 ustawy z dnia 20 stycznia 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 44), gdyby w dniu 31 stycznia 1920 r. pozostawał przy życiu.

Pieczęć.

Starosta.

Wydane poświadczenia należy zapisywać do „rejestru poświadczeń i aktów uznania obywatelstwa".

Nr. 9, poz. 117. Okólnik Nr. 79 z dnia 10 czerwca 1932 r.

(O. L. 4 a/1) o wykonaniu rozporz. w sprawie powiatów miejskich.

Do

P. P. Wojewodów (z wyjątkiem warszawskiego, poleskiego, wołyńskiego, nowogródzkiego, stanisławowskiego, tarnopolskiego i śląskiego).

W N-rze 41 Dz. U. R. P. z dnia 18/V. 1932 r. pod poz. 408 zostało ogłoszone rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 27/IV. 1932 r. w sprawie powiatów miejskich.

Rozporządzenie to weszło w życie z dniem ogłoszenia t. j. z dniem 18 maja b. r.

1) Wydanie tego rozporządzenia miało na celu:

a) skomasowanie dotychczasowych w tym względzie przepisów t. j. rozp. Rady Ministrów z dnia 19/III. 1928 r. w sprawie powiatów miejskich (Dz. U. R. P. Nr. 45, poz. 426) i rozp. Rady Ministrów z dnia 23/IX. 1929 r. o zmianie powyższego rozp. (Dz. U. R. P. Nr. 72 poz. 543), co znalazło też wyraz w § 10 rozp. z dnia 27/IV. 1932 r. uchylającym wymienione przepisy:

b) uwzględnienie zgodnie z postan. art. 73 rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19/I. 1928 o organizacji władz admin. ogólnej m. Radomia (§ 1), którego

liczba ludności według ostatniego spisu przekroczyła cyfrę 75.000 mieszkańców wymaganą do utworzenia powiatu miejskiego:

c) przywrócenie starostwa grodzkiego w Poznaniu, skasowanego rozporządzeniem z dnia 16/I. 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 8, poz. 61) i przekazaniu mu części agend powiatowej władzy administracji ogólnej, sprawowanych przez Prezydenta miasta (§ 3);

d) ściślejsze i więcej jednolite określenie kompetencji starostów grodzkich w województwach poznańskiem i pomorskiem oraz w województwach południowych (§ 3) aniżeli to miało miejsce dotychczas. W województwach poznańskiem i pomorskiem do zakresu działania starostów grodzkich zostały w drodze rozp. Rady Ministrów z dnia 23/IX. 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 543) przekazane „funkcje administracji policji". Wobec płynności pojęcia „policji", dopiero dodatkowemi rozporządzeniami Ministra Spraw Wewnętrznych (rozp. z dnia 31/I. 1930 r. M. P. Nr. 33, poz. 58 rozp. z dnia 24/II. 1930 r. M. P. Nr. 76, poz. 119 rozp. z dnia 31/III. 1930 r. M. P. Nr. 82, poz. 125) ustalono zakres tych funkcyj. Nowe rozporządzenie z dnia 27/IV. 1932 r. jasno już ujmuje tę sprawę, gdyż w § 3 szczegółowo wymienia sprawy z zakresu administracji policji.

O ile chodzi o starostów grodzkich we Lwowie i Krakowie, to kompetencja ich dotychczas określoną była tylko przepisami austrjackiemi ze zmianą wprowadzoną rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 11/VII. 1921 r. w przedmiocie wcielenia państwowej organizacji wykonawczej służby bezpieczeństwa we Lwowie i Krakowie do policji państwowej (Dz. U. R. P. Nr. 67 poz. 440). W myśl cyt. rozp. z dnia 11/VII. 1921 r. niektóre obowiązki, ciążące na ówczesnych dyrektorach policji we Lwowie i Krakowie przeszły na komendy policji państwowej w tychże miastach.

Obecnie § 3 rozp. z dnia 27/IV. 1932 r. o powiatach miejskich wyraźnie określił kompetencję starostw grodzkich we Lwowie i Krakowie i ujednolicił ją z kompetencją starostów grodzkich w województwach poznańskiem i pomorskiem.

e) wprowadzenie we wszystkich powiatach miejskich t. j. również we Lwowie i Krakowie oraz w byłej dzielnicy pruskiej współdziałania czynnika obywatelskiego ze starostami grodzkiemi w wykonywaniu sprawowanej przez nich administracji ogólnej (§ 6).

2) Przechodząc do postanowień rozp. z dnia 27/IV. 1932 r. zawartych w poszczególnych §§, zauważam co następuje:

do § 1. Wśród miast, tworzący odrębne powiaty miejskie pominięte zostały te miasta, które wprawdzie tworzą osobne powiaty miejskie jednakże zarówno podstawa prawna, na której się opiera ich utworzenie jak również i ustrój ich jest odmienny od miast wymienionych w § 1.

Należą tu: m. st. Warszawa z 4-ma powiatami grodzkiemi, utworzonemi na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5/VII. 1928 r. o org. i zakr. działania władz admin. ogólnej na obsz. m. st. Warszawy (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 647) i rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12/III. 1931 r. o utworzeniu powiatu grodzkiego śródmiejsko-warszawsk. (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 155).

M. Gdynia, utworzone jako powiat miejski rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 11/I. 1929 r. o wyłączeniu gm. m. Gdynia z powiatu morskiego i utworzenie z niej odrębnego powiatu miejskiego (Dz. U. R. P. Nr. 4, poz. 35), ustrój zaś Gdyni określony został rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24/XI. 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 630) z Komisarzem Rządu na czele, jednoczącym w swym ręku zarówno administrację rządową jak samorządową; oraz w województwie śląskiem miasta: Katowice, Królewska Huta i Bielsko utworzone jako powiaty miejskie rozp. z dnia 17/VI. 1922 r. (Dz. U. Śl. Nr. 1, poz. 7) w brzmieniu ustawy z dnia 14/III. 1923 r. (Dz. U. Śl. Nr. 15, poz. 97), w których oprócz prezydentów miast funkcje powiatowej władzy admin. ogólnej sprawują Dyrekcje Policji. Pod tym względem ustrój tych powiatów miejskich zbliża się do ustroju powiatów miejskich w województwach zachodnich i południowych (§ 2 rozp. z dnia 27/IV. 1932 r.);

do § 3. Wymienione w tym §-ie funkcje starostów grodzkich w zasadzie są zestawieniem (skomasowaniem) funkcyj, przyznanym starostom grodzkim poprzedniemi rozporządzeniami Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 31/I. 1924 r., 24 i 31/III. 1930 r., o których wspomniano poprzednio w pkcie 1, lit. d niniejszego okólnika. Nowe uprawnienie przynajmniej odnośnie do niektórych starostów zawierają w § 3 pkty: c) przepisy antyalkoholowe; e) spoczynek niedzielny; m) paszporty zagraniczne; s) zarobkowy przewóz osób i towarów pojazd. mechan.; t) postęp. karno-admin., częściowo; u) rozp. o Policji Państw.; w) obrona Państwa i mobilizacja.

Na skutek zapytania jednego z Panów Wojewodów: 1) czy pkt. r) obejmuje tylko sprawy porządkowe na drogach, ulicach i placach, a nie dotyczy sklepów, restauracyj, domów, podwórz i t. p.; 2) czy pkt. t) obejmuje także sprawy egzekucyjne, wynikłe w związku z wykonaniem nakazów, wzgl. orzeczeń karno-admin. oznajmiam co następuje:

do 1) restauracje i sklepy należy traktować, jako lokale publiczne i wobec tego w myśl pktu b § 3 uzasadniona jest kompetencja starostów grodzkich również co do utrzymania porządku publicznego w tych lokalach. Natomiast co się tyczy spraw porządku w domach i podwórzach, to sprawy te jako nieobjęte przepisami § 3 rozp. pozostają nadal w kompetencji prezydentów miast;

do 2) z brzmienia pktu t) § 3, przekazującego w całości kompetencje powiatowych władz admin. ogólnej w zakresie rozporz. o postęp. karno-admin. starostom grodzkim należałoby wywnioskować, że również i sprawy egzekucyjne, wynikłe w tym zakresie, przeszły do właściwości starostów grodzkich.

Zważywszy jednak, że starostowie grodzcy nie posiadają obecnie własnych organów egzekucyjnych, że wogóle sprawa egzekucji administracyjnej na skutek ustawy z dnia 10/III. 1932 r. o przejęciu egzekucji administr. przez władze skarbowe oraz o postęp. egzekuc. władz skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 328) może ulec zasadniczej zmianie, należy obecny stan rzeczy w tym względzie utrzymać aż do dalszych zarządzeń.

do punktu u). Zaznaczyć należy, że mimo przekazania w myśl tego pktu uprawnień pow. władz. admin. ogólnej, płynących z przepisów rozp. Prezydenta z dnia 6/III. 1928 r. o Policji Państwowej (Dz. U. R. P. Nr. 5,

poz. 27 ex 1931 r.) starostwom grodzkim (a więc starosta grodzki może żądać w myśl art. 4 o Policji Państw. od przełożonych policyjnych wyjaśnień i sprawozdań w sprawach organizacyjnych oraz usunięcia niedomagań, dalej starosta pośredniczy między władzami i urzędami państwowemi i samorządowemi a policją art. 9 rozp. o Policji Państwowej i t. d.) to jednak wyraźnie zostało zastrzeżone Prezydentom miast prawo do bezpośredniego zwracania się do policji państwowej w sprawach tych, w których prezydenci pełnią funkcje jako powiatowe władze administracji ogólnej.

W konkretnych więc sprawach, należących do kompetencji prezydentów miast, mogą oni mimo postanowień ust. 1 art. 9 i ust. 3 art. 11 o Policji Państwowej zwracać się bez pośrednictwa starostów grodzkich wprost do policji państwowej, a nadto wydawać jej polecenia w sprawach podlegających kompetencji prezydentów miast w sprawach administracji ogólnej.

3) do § 4. Z pośród miast b. zab. ros. wym. w § 4 w Częstochowie i Sosnowcu funkcje starostów grodzkich pełnią odnośni starostowie powiatowi, zaś co do m. Radomia sprawa mianowania osobnego starosty grodzkiego, lub też komisarycznego starosty powiatowego zostanie zdecydowana w najbliższym czasie.

4) do § 7. — Starostom grodzkim w zakresie przyznanej im kompetencji służą uprawnienia starostów powiatowych. Wyjątek stanowią uprawnienia z art. 67 ust. 1 rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej o org. władz admin. ogólnej nie przysługujące starostom grodzkim w b. zab. austr. i prusk. Ponadto pewnym ograniczeniom ulegają uprawnienia starostów grodzkich (odnośnie do organów kolegjalnych, rad, komisyj) wynikające z art. 29 ust. 4 cyt. rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej o org. władz admin. ogólnej.

Poza tem znajdują odpowiednie zastosowanie do starostw grodzkich przepisy rozp. z dn. 30 VI. 1930 r. o wewn. organizacji starostw oraz trybu ich urzędowania (Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 464) § 41 tegoż rozporządzenia.

Co się tyczy sprawy uprawnień starostów grodzkich jako przedstawicieli Rządu to sprawę tę zgodnie z art. 77 rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej o org. władz admin. ogólnej załatwia rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 2/VII. 1931 r. o stanowisku wojewodów i starostów jako przedstawicieli Rządu (Dz. U. R. P. Nr. 66 poz. 546), przyznając uprawnienia te (§ 1) starostom grodzkim miast: Białegostoku, Częstochowy, Lublina, Łodzi, Sosnowca, Wilna, Bydgoszczy, Inowrocławia, Gniezna, Grudziądza i Torunia. Natomiast starostowie grodzcy miast: Poznania, Lwowa, Krakowa i Radomia wobec zastosowania do nich w myśl § 7 rozp. z dn. 27 IV. b. r. przepisów art. 65 otrzymali z dniem 18 V. 1932 r. uprawnienia jako przedstawiciela Rządu w zakresie art. 65 ust. 1 t. j. z postanowień art. 9 10 p. 1 i 2, 13, 21 ust. 2 i 22 ust. 2 rozp. o org. władz admin. ogólnej. Co się zaś tyczy ew. przekazania reszty w tym względzie uprawnień, to stosownie do przepisu ust. 2 art. 65 do wydania w tym względzie zarządzeń przy zachowaniu postanowień §§ 18 i 36 cyt. poprzednio rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 2 VII. 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 546) powołani są za moją zgodą właściwi PP. Wojewodowie.

Ewent. w tym względzie wnioski, przygotowane w formie zarządzeń, mających się ogłosić w Dz. Wojew. należy mi przedkładać do wyrażenia zgody.

5) do § 8. — Omawiane rozporządzenie o powiatach miejskich nie narusza w niczem mocy obow. rozp. Min. Spraw Wewnętrznych na podstawie art. 75 rozp. o org. władz admin. ogólnej. Należą tu rozporządzenia z dnia 12 XI. 1929 r. o powierzeniu funkcyj starostów grodzkich w m. Gnieźnie i Inowrocławiu odnośnym starostom powiatowym (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 608) rozp. z dnia 12 VIII. 1930 r. o powierzeniu tych funkcyj w m. Bydgoszczy staroście powiatowemu bydgoskiemu (Dz. U. R. P. Nr. 60, poz. 485).

6. Podając powyższe do wiadomości Panów, polecam zarazem wydanie odpowiednich zarządzeń, względnie przedłożenie Min. Spraw Wewnętrznych stosownych wniosków, mających na celu wykonanie omówionego rozporządzenia, o ile to dotychczas jeszcze nie nastąpiło.

Okólnik Nr. 83 z dnia 17 czerwca 1932 r.

(Wojsk. A. 8/30/3) o stawaniu do poboru przed właściwą kom. pob. osób, którym udzielono zezwolenia na stawanie przed inną kom. pob. w drodze delegacji.

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych stwierdziło w pewnym wypadku, że poborowy po uzyskaniu zezwolenia od właściwego kierownika powiatowej władzy admin. ogólnej na stawanie do poboru przed komisją poborową innego powiatu w drodze delegacji, stawał do poboru dwa razy, t. j. przed właściwą komisją poborową i przed komisją poborową w drodze delegacji.

Stało się to skutkiem niewycofania wymienionego zezwolenia w chwili, gdy było ono już nieaktualne wobec ostatecznego zakwalifikowania tego poborowego przed właściwą komisją poborową.

Wobec możliwości popełnienia przy poborze nadużyć na tem tle Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi Panów Wojewodów (P. Komisarza Rządu m. st. Warszawy) o wydanie zarządzenia, aby decyzje o udzieleniu zezwolenia na stawanie przed komisją poborową innego powiatu w drodze delegacji były odnotowywane w listach poborowych władzy delegującej i aby władza delegowana była niezwłocznie zawiadamiana o uchyleniu zezwolenia w wypadku, gdy poborowy mimo udzielenia zezwolenia na stawanie do poboru w innym powiecie, stanął do poboru przed właściwą komisją poborową.

Nr. 9, poz. 121. Okólnik Nr. 84, z dnia 17 czerwca 1932 r.

(Wojsk. A. 8/32/2 o podpisywaniu na wyciągach z list poborowych wyników poboru w drodze delegacji.

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

Przez jednego z PP. Wojewodów podniesiona została kwestja, czy przepisy § 162 rozporządzenia wykonawczego do ustawy o pow. ob. wojsk., w części dotyczącej podpisywania wyciągów z listy poborowej przez wszystkich członków komisji poborowej (ustęp 4

tego paragrafu) mogą mieć analogiczne zastosowanie przy badaniu poborowych w drodze delegacji (§ 143 rozp. wykon.).

Ponieważ postanowienia tego 143 paragrafu istotnie nie wskazują konkretnie (tak jak to czyniono w ust. 4 § 162) w jaki sposób i na podstawie jakich danych władza delegowana ma wpisać wyniki poboru do wyciągów z listy poborowej, skoro komisja poborowa nie ma w swem posiadaniu specjalnych list poborowych dla poborowych, badanych w drodze delegacji, przeto Ministerstwo Spraw Wewnętrznych po porozumieniu się z Ministerstwem Spraw Wojskowych wyjaśnia.

Z trybu badania i kwalifikowania poborowych w drodze delegacji wynika, że odbywa się ono w warunkach identycznych z badaniem przez dod. komisję poborową poborowych, pochodzących nie z tego powiatu, w którym ta komisja urzęduje. Przy badaniu tem dod. komisja poborowa ma również wyciągi z listy poborowej i specjalnej listy pob. dla tej kategorji poborowych nie prowadzi.

Z tych względów przepisy § 162 ust. 4 rozp. wykon., omawiające generalnie sposób wpisywania i podpisywania wyciągów z list poborowych przy badaniu poborowych pochodzących z innych powiatów przez dod. kom. pob. niewątpliwie powinny mieć zastosowanie także do wypadków badania poborowych w drodze delegacji.

Komunikując o powyższem do wiadomości Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zaznacza, że przy najbliższej nowelizacji przepisów rozp. wykon. do ustawy o pow. ob. wojsk., postanowienia § 143 rozporządzenia zostaną odpowiednio zmodyfikowane.

Nr. 10, poz. 128. Okólnik Nr. 86 z dnia 21 czerwca 1932 r.

(Wojsk. A. 6/2/4) o trybie doprowadzania uchylających się od służby wojsk., — interpretacja §§ 371 i 372 rozp. wyk. do ust. o powsz. obow. wojskowym.

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

Obecna redakcja §§ 371 i 372 rozporządzenia wykonawczego do ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym, a w szczególności koniec 1-go ustępu § 371 i ustęp 4-ty § 372, nasuwają wątpliwości, co do ich interpretacji.

Przepisy te ulegają zmianie przy mającej nastąpić nowelizacji rozporządzenia wykonawczego, a do tego czasu polecam stosować się do następującego trybu:

Powiatowa władza administracji ogólnej odstawia ujętych i doprowadzonych, uchylających się od wcielenia do następujących władz:

1) jeżeli poborowy należy ewidencyjnie do P. K. U., do której należy dany powiat — do tej P. K. U.,

2) jeżeli poborowy należy ewidencyjnie do innej P. K. U., do najbliższej komendy Garnizonu.

Wskazanym po 1) i 2) władzom należy równocześnie przesłać protokół ujęcia (doprowadzenia) uchylającego się.

Władze wojskowe (D. O. K.) prześlą P. P. Wojewodom (P. Komisarzowi Rządu) wykazy wyjaśniające, którą komendę Garnizonu należy uważać za najbliższą dla każdej poszczególnej pow. władzy adm. ogólnej.

Okólnik Nr. 88 z dnia 25 czerwca 1932 r.

(AA. 2 b. 9.) w sprawie wynagradzania świadków i biegłych w postępowaniu administracyjnem.

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

Na skutek wątpliwości wysuniętych przez jednego z P. P. Wojewodów Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, uzupełniając ustęp ostatni okólnika swego Nr. 64 z dnia 11/V. r. b. wyjaśnia, że żądania władzy, co do wniesienia opłat lub należności, o których mowa w art. 107 rozp. o post. adm., w terminie dni 7—14 pod skutkami prawnemi, nie należy utożsamiać z takiemi wypadkami, gdy władza zwraca się do strony z propozycją uiszczenia zaliczkowo pewnej kwoty na pokrycie kosztów postępowania, które ma być wszczęte na prośbę strony lub w jej interesie. Przytem władza nie może wyznaczać terminu prekluzyjnego do wniesienia odnośnej kwoty lub zagrażać skutkami prawnemi w razie opuszczenia terminu.

Podobne postępowanie stoi oczywiście całkowicie poza sferą przepisów art. 107 rozp. o post. adm., może znaleść oparcie raczej w art 68 u. 1. cyt. rozporz. i powinno mieć zastosowanie zwłaszcza w tych wypadkach, gdy władza, załatwiająca sprawę, nie rozporządza w danej chwili odpowiedniemi kredytami na zaliczkowanie, a przeto wniesienie zaliczki przez stronę umożliwi w interesie strony przyspieszenie załatwienia sprawy.

Zarządzenie niniejsze stanowi uzupełnienie okólnika Nr. 64 z dnia 11 maja 1932 r.

Okólnik Nr. 90 z dnia 30 czerwca 1932 r.

(OL. 6 e./11) o uzgadniania projektów umundurowania z Min. Spraw Wojskowych § 122 Regulaminu Min. Spraw Wewnętrznych.

Do

P. P. Dyrektorów Departamentów I.—V. Szefa Biura Personalnego, Naczelników Wydziałów, Komendanta Głównego Pol. Państwowej, Dyrektora Głównego Urz. Statystycznego.

Ministerstwo Spraw Wojskowych zwróciło się do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych o wydanie zarządzenia, aby projekty umundurowania i odznak dla pracowników poszczególnych działów podległego mi resortu, przed zatwierdzeniem były opinjowane przez Ministerstwo Spraw Wojskowych. Zdarza się bowiem, że umundurowanie funkcjonarjuszów cywilnych zbliżone jest do wojskowego w sposób utrudniający odróżnianie wojskowych od urzędników, ponadto umundurowanie urzędników cywilnych częstokroć zawiera szczegóły możliwego w przyszłości umundurowania galowego W. P.

W szczególności chodziłoby o uzgadnianie z Ministerstwem Spraw Wojskowych przed zatwierdzeniem umundurowania i odznak związków cywilnych, jak Federacja, Legjon Śląski i t. p.

W związku z tem w uzupełnieniu punktu 2 § 122 Regulaminu Min. Spraw Wewnętrznych, zarządzam co następuje:

Wyjątek stanowią projekty w sprawie umundurowania i odznak funkcjonarjuszów cywilnych, oraz członków związków (stowarzyszeń) cywilnych, używających mundurów, które to projekty należy przesyłać Ministerstwu Spraw Wojskowych do uzgodnienia, chociażby pozatem kompetencja w tych sprawach Ministerstwa Spraw Wojskowych nie była uzasadniona.

Nr. 10, poz. 136. Pismo Nr. OL. 431/7/3 z dnia 21-go czerwca 1932 r.

w sprawie likwidacji Ministerstwa Robót Publicznych.

P. P. Wojewodom i Komisarzowi Rządu m. st. Warszawy przesyłam do wiadomości. Stosownie do treści mojego pisma do Pana Ministra Robót Publicznych, zechcą Panowie oczekiwać dalszych zarządzeń od Ministerstwa Robót Publicznych.

Do

Pana Ministra Robót Publicznych.

W Nr. 51 Dz. U. R. P. z dnia 23 czerwca 1932 r. pod pozycją 479 zostało ogłoszone rozporządzenie Prezydenta R. P. w sprawie zniesienia urzędu Ministra Robót Publicznych. W myśl art. 11 rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1932 r. Przepis ten może być, zdaniem mojem, rozumiany pod względem prawnym jedynie w ten sposób, że z dniem 30 czerwca b. r. ustają kompetencje Ministra Robót Publicznych, a od dnia 1 lipca począwszy w powyższym zakresie są jedynie kompetentni Ministrowie, wymienieni w art. 2 — 6 powyższego rozporządzenia Prezydenta.

Akty administracyjne zdziałane po dniu 1 lipca 1932 r. przez Ministra Robót Publicznych byłyby, mojem zdaniem, w związku z ustępem drugim art. 2, oraz z punktem a) ustępu 1 art. 101 rozporządzenia Prezydenta R. P. o postępowaniu administracyjnem — nieważne.

Wobec tego mam zaszczyt prosić Pana Ministra o wydanie następujących zarządzeń:

1. Do wojewódzkich władz Administracji ogólnej: Ażeby w sprawach, wymienionych w art. 2, rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 21 maja 1932 r., począwszy od dnia 1 lipca b. r. działały w imieniu Ministra Spraw Wewnętrznych, co w pierwszym rzędzie będzie się wyrażało w formie zamieszczenia tego Ministra we wszystkich klauzulach odwoławczych (art. 76 rozp. o postępowaniu administracyjnem).

2. W obrębie Ministerstwa Robót Publicznych:

a) ażeby Departament Budowlany w sprawach, o których mowa w art. 2 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 21 maja 1932 r. począwszy od dnia 1 lipca 1932 r. działał w imieniu Ministra Spraw Wewnętrznych;

b) ażeby Wydział Prawno-Budowlany, wchodzący obecnie w skład Departamentu Prawno-Administracyjnego, począwszy od dnia 1 lipca b. r. działał w imieniu Ministra Spraw Wewnętrznych;

c) ażeby właściwe Wydziały i Departamenty Ministerstwa Robót Publicznych przekazały z dniem 1 lipca b. r. Departamentowi Budowlanemu wszystkie sprawy o przeważającym charakterze techniczno-fachowym, które w myśl art. 2 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 21 maja 1932 r., należą do zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych;

d) ażeby właściwe Wydziały i Departamenty Ministerstwa Robót Publicznych przekazały z dniem 1 lipca b. r. Wydziałowi Prawno-Budowlanemu wszystkie sprawy o przeważającym charakterze prawno-administracyjnym, które w myśl art. 2 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 21 maja 1932 r., należą do zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych;

e) ażeby z dniem 1 lipca 1932 r. Departament Budowlany jako też Wydział Prawno-Budowlany przestały załatwiać te sprawy, które w myśl art. 2, rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 21 maja 1932 r. nie należą do zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych;

f) stosownie do art. 9, rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 21 maja 1932 r. z dniem 1 lipca przechodzą na etat Ministerstwa Spraw Wewnętrznych wszyscy urzędnicy i niżsi funkcjonarjusze oraz pracownicy kontraktowi, którzy dotychczas załatwiają sprawy wyliczone w art. 2, rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 21 maja 1932 r. Raczy wobec tego Pan Minister zarządzić ażeby w związku z przekazaniem Departamentowi Budowlanemu jako też Wydziałowi Prawno Budowlanemu spraw, o których mowa powyżej, zostali równocześnie do powyższego Departamentu, względnie Wydziału przydzieleni odpowiedni urzędnicy, niżsi funkcjonarjusze i pracownicy kontraktowi, względnie odpowiednie etaty, o ile one nie są chwilowo obsadzone.

Niezależnie od tego proszę o przekazanie Ministerstwu Spraw Wewnętrznych odpowiedniej ilości etatów urzędników i niższych funkcjonarjuszów Departamentu ogólnego Ministerstwa Robót Publicznych, jako też Biura Personalnego, niezbędnych dla załatwiania w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych spraw osobowych, które Min. Spr. Wewn. z dniem 1-ym lipca przyjmuje, jako też do obsługi kancelaryjnej oraz rachunkowo-budżetowej i gospodarczej.

3. W myśl art. 8 rozporządzenia Prezydenta R. P. z 21 maja 1932 z dniem 1 lipca b. r. zostaje uchylony przepis art. 35 pkt. 5 rozporządzenia Prezydenta R. P. z 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86).

Przepis powyższy rozumiem w ten sposób, że z dniem 1 lipca:

a) zostaje skasowana nazwa „Dyrekcja Robót Publicznych",

b) zostaje skasowany osobny referat ogólnego oddziału rachunkowego i sprawy budżetowo-rachunkowe Wydziału Robót Publicznych będą załatwiane odtąd na zasadach ogólnych (pkt. 4 art. 35 rozp. Prezydenta R. P. z dnia 19 stycznia 1928).

Co się tyczy dalszej reorganizacji Urzędów Wojewódzkich, to:

a) sprawy objęte art. 4 rozp. Prezydenta R. P. z 21 maja 1932 r. przechodzą z dniem 1 lipca do Okręgowych Urzędów Ziemskich,

b) urzędnicy i niżsi funkcjonarjusze oraz pracownicy kotraktowi z działu Ministerstwa Robót Publicznych z dniem 1 lipca b. r. przechodzą na etat Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, Ministerstwa Skarbu, Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych, Ministerstwa Przemysłu i Handlu, oraz Ministerstwa Komunikacji, a to stosownie do postanowień art. 2-6 rozporz. Prezydenta R. P. z dnia 21 maja 1932 r.

Raczy zatem Pan Minister, po ewentualnem po-

rozumieniu się co do drugiego ustępu art. 8 rozporz. Prezydenta R. P. z dnia 21 maja 1932 z Panem Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych, wydać wojewodom odpowiednie zarządzenie.

4. Osobne zagadnienia, które nie jest związane terminem 1 lipca, stanowi przyszła reorganizacja Wydziału Robót Publicznych. W myśl ustępu pierwszego art. 8 rozporz. Prezydenta R. P. z 21 maja 1932 r. ma być przeprowadzona reorganizacja Urzędów Wojewódzkich.

Z odpowiedniemi wnioskami Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wystąpi w swoim czasie do właściwych Ministrów. Narazie nie widzę innej możliwości, jak tylko utrzymanie nadal jednolitego Wydziału Robót Publicznych z jego dotychczasowym zakresem działania. Leży to w interesie sprawności urzędowania. Ponieważ wykonanie ustępu drugiego art. 8 rozp. Prezydenta R. P. z 21 maja 1932 r. już z dniem 1 lipca 1932 r. może, jak przypuszczam natrafić na pewne trudności, przeto komunikuję niniejszem, że ze swojej strony nie widzę żadnej przeszkody, ażeby odnośne sprawy były załatwiane w dalszym ciągu przez urzędników Urzędu Wojewódzkiego pod aprobatą Wojewody, jako szefa Urzędu Ziemskiego (art. 9 ustawy z dnia 11. VIII. 1932 r. w brzmieniu ustawy z 17 lutego 1932 r. Dz. U. R. P. Nr. 19 poz. 129).

Taki stan rzeczy mógłby trwać do chwili przekazania odnośnych spraw i odnośnych urzędników do Okręgowych Urzędów Ziemskich.

5. O swojem stanowisku w sprawach poruszonych w niniejszem piśmie, jako też o wydanych zarządzeniach, raczy mnie Pan Minister powiadomić przed dniem 1-go lipca b. r.

Odpis niniejszego pisma przesyłam Panu Ministrowi Komunikacji, jako likwidatorowi Ministerstwa Robót Publicznych, PP. Ministrom Skarbu, Rolnictwa i Reform Rolnych i Przemysłu i Handlu oraz Prezydjum Rady Ministrów.

Nr. 10. poz. 137. Pismo Nr. OL. 431/8/3

z dnia 27-go czerwca 1932 r.

w sprawie administracji Zdrowia Publicznego.

PP. Wojewodom, Komisarzowi Rządu m. st. Warszawy przesyłam do wiadomości. Zechcą P. P. Wojewodowie (P. Komisarz Rządu) w związku z mojem pismem przygotować wszystko, co należy, celem wprowadzenia w życie tego zarządzenie z dniem 1-go lipca 1932 r. O ileby w związku z ostatnim ustępem mojem pisma do Pana Ministra Pracy, miała nastąpić jeszcze jakaś zmiana zarządzeń, będą Panowie zawiadomieni o tem w dniu 30 czerwca. W braku takiego zawiadomienia obowiązuje niniejsze zarządzenie.

Ponieważ odnośny Nr. Dziennika Ustaw, w którym ogłoszono rozporz. Prezydenta R. P. z 21 czerwca 1932 r., ukazał się dopiero dnia 25 czerwca i Panowie mogli go ewentualnie jeszcze nie otrzymać, przeto przesyła się PP. Wojewodom (P. Komisarzowi Rządu) w załączeniu tekst powyższego rozporządzenia.

Do

Pana Ministra Pracy i Opieki Społecznej.

W Nr. 52 Dz. U. R. P. z dnia 25 czerwca 1932 r. pod poz. 493 zostało ogłoszone rozporządzenie Prezydenta R. P. „O przekazaniu zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawach Zdrowia Publicznego Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej".

W myśl art. 6 rozporządzenia wchodzi ono w życie z dniem 1 lipca 1932 r.

Pod względem prawnym przepisu tego nie mogę rozumieć inaczej, jak tylko w ten sposób, że z dniem 30 czerwca r. b. ustaje moja właściwość w sprawach, o których mowa w powyższem rozporządzeniu, a od dnia 1 lipca począwszy sprawy te przechodzą do kompetencji Pana Ministra Pracy i Opieki Społecznej.

W przeciwnym bowiem razie po dniu 1 lipca br. odnośne zarządzenia i orzeczenia byłyby, w myśl ustępu drugiego art. 2 i pktu a ustępu 1 art. 101 rozporz. Prezydenta R. P. o postępowaniu administracyjnem nieważne.

1. W związku z powyższem mojem stanowiskiem zarządzam równocznśnie:

I. W Centrali Ministerstwa Spraw Wewn.

a) ażeby Departament Samorządu M. S. Wewn. z dniem 1 lipca b. r. przekazał Departamentowi V. Służby Zdrowia zgodnie z art. 2 rozporządzenia Prezydenta z 21 czerwca 1932 r. sprawy kosztów leczenia,

b) ażeby Departament V. Służby Zdrowia stosownie do ustępu 2 art. 1 powołanego wyżej rozporządzenia Prezydenta z dniem 1 lipca b. r. przekazał Ministerstwu Spraw Wewnętrznych sprawy sanitarno-techniczne,

c) ażeby Departament V. Służby Zdrowia począwszy od dnia 1 lipca wszelkie orzeczenia i zarządzenia, jako też inne akty, wydawał w imieniu Pana Ministra Pracy i Opieki Społecznej.

II. We władzach administracji ogólnej.

1. Ażeby począwszy od dnia 1 lipca b. r. władze administracji ogólnej w sprawach, wymienionych w ustępie pierwszym art. 1 oraz w art. 2 rozporządzenia Prezydenta z 21 czerwca 1932 r. urzędowały w imieniu Pana Ministra Pracy i Opieki Społecznej, co zgodnie z postanowieniem art. 75 i 76 rozporządzenia Prezydenta o postępowaniu administracyjnem, będzie się wyrażało w szczególności we wskazaniu w klauzuli rekursowej, jako instancji odwoławczej Ministra Pracy i Opieki Społecznej.

2. Stosownie do postanowienia art. 4 rozporządzenia Prezydenta R. P. z 21 czerwca 1932 r. odnośni urzędnicy i niżsi funkcjonarjusze państwowi oraz pracownicy kontraktowi przechodzą z dniem 1 lipca b. r. na etat Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej. Dotyczy to w szczególności całego personalu Departamentu Służby Zdrowia, oraz podległych mu Zakładów, z wyjątkiem personalu załatwiającego sprawy sanitarno-techniczne.

W związku z przekazaniem spraw kosztów leczenia nie nastąpi przekazanie na etat Pracy i Opieki Społecznej żadnego personalu, gdyż sprawy te w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych nie zatrudniały specjalnego referenta, lecz były załatwiane w Dep. Samorządu dodatkowo przy innych referatach.

3. Ponieważ do wykonania rozporządzenia Prezydenta z 21 czerwca 1932 r. są powołani dwaj Ministrowie, t. j. Minister Pracy i Opieki Społecznej i Minister Spraw Wewnętrznych, przeto zarządzenia, o któ-

rych wyżej mowa wydaję — ze względu na bliskość terminu 1 lipca z zastrzeżeniem ewentualnej ich zmiany w razie odmiennego stanowiska Pana Ministra w tej sprawie. O stanowisku swem raczy jednak Pan Minister powiadomić mnie w każdym razie najpóźniej do dnia 30 czerwca b. r.

Nr. 11, poz. 143. Okólnik Nr. 93 z dnia 4 lipca 1932 r.

(OB. 21/12) o opłacie stemplowej od sprzeciwów w sprawie zmiany nazwisk.

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

W związku z wątpliwościami podniesionemi przez jeden z podległych Ministerstwu urzędów, czy sprzeciwy w sprawach zmiany nazwisk podlegają opłatom stemplowym, Ministerstwo wyjaśnia co następuje:

Przepisy ustawy z dnia 24 października 1919 r. w przedmiocie zmiany nazwisk (Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 478) jak również przepisy ustawy z dnia 22 marca 1929 r. o zmianie nazwisk hańbiących, ośmieszających lub nielicujących z godnością człowieka (Dz. U. R. P. Nr. 3, poz. 16 z 1930 r.) nie zawierają żadnych postanowień, któreby uwalniały wnoszone do władz na podstawie tych ustaw sprzeciwy od opłaty stemplowej.

Sprzeciwy w sprawie zmiany nazwisk, wnoszone zawsze w interesie osobistym strony, nie podpadają również i pod uwolnienia, przewidziane w ustawie o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413).

Wobec tego sprzeciwy wspomniane należy traktować jako podania, podlegające opłacie stemplowej w wysokości określonej w art. 140 ustawy stemplowej w wysokości określonej w art. 145 tej ustawy.

Okólnik Nr. 95 z dnia 6 lipca 1932 r.

(GB. 18/5) o dochodzeniu szkód Skarbu Państwa w trybie administracyjnym.

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu m. st. Warszawy i Naczelnika Urzędu spraw mniejszości w Katowicach.

Wyrokiem Najwyższego Trybunału Administracyjnego z dnia 5 kwietnia 1930 r. L. Rej. 1811/28 w sprawie Zygmunta Wildera orzekł Trybunał, iż władza administracyjna nie jest uprawniona do zarządzenia ściągania z uposażeń funkcjonarjuszów państwowych kosztów i strat, wynikłych dla Skarbu Państwa z tytułu sprawowania przez nich obowiązków służbowych. Ani bowiem ustawa z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej, ani żadna inna ustawa, obowiązująca w Państwie Polskiem, nie dają władzy uprawnień do dochodzenia tych szkód w drodze postępowania administracyjnego, moc obowiązującą zaś austrjackich dekretów nadwornych z dnia 16 sierpnia 1841 r. i z dnia 17 lutego 1843 r., przewidujących możność ściągania w drodze administracyjnej (przez potrącenie z uposażenia służbowego — w myśl dekretu z dnia 1 grudnia 1834 r.) roszczeń Państwa do urzędników, wygasła na obszarze b. zaboru austrjackiego z chwilą wejścia w życie powołanej wyżej pragmatyki służbowej. Dochodzenia zatem szkód Państwa, wynikłych ze sprawowania obowiązków służbowych przez funkcjonarjuszów państwowych, może mieć miejsce tylko w drodze wdrożenia właściwego postępowania w sądach powszechnych.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych podaje powyższe do wiadomości zgodnie z okólnikiem Ministerstwa Skarbu z dnia 30/VI. r. b. Nr. D. III. 9879/1/32, uchylając równocześnie okólnik swój Nr. 102 z dnia 22/VI. 1928 r. w sprawie zwrotu nadpłat przez osoby, odpowiedzialne za wymiar uposażenia (Zb. zarz. str. 1547).

Nr. 12, poz. 150. Okólnik Nr. 96 z dnia 14 lipca 1932 r.

(GB. 31/3/3) o przepisach rachnnkowo-kasowych, dotyczących pobierania grzywien z doraźnych nakazów.

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

Ministerstwo przesyła przy niniejszem przepisy rachunkowo-kasowe, wydane w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu i Najwyższą Izbą Kontroli dla powiatowych władz administracji ogólnej oraz organów policji państwowej jako specjalnych poborców grzywien, nakładanych w drodze doraźnych nakazów karnych.

Przepisy te wchodzą w życie z dniem 1 września 1932 r.

W związku z omawianemi wyżej przepisami Ministerstwo oznajmia, co następuje:

1) Blankiety (bloczki) doraźnych nakazów karnych mają być zamawiane przez urzędy wojewódzkie jedynie w drukarniach rządowych.

2) Dotychczasowy zapas blankietów doraźnych nakazów karnych ma być w całości wykorzystany przed uprzedniem dostosowaniu ich do wymagań powołanych wyżej przepisów.

3) Druki i blankiety nadawcze P. K. O., o których mowa w tych przepisach, zamawia urząd wojewódzki (komisarjat Rządu m. st. Warszawy). Wykonanie i dostarczanie druków tych zainteresowanym urzędom i organom ma nastąpić w terminie, umożliwiającym stosowanie postanowień powołanych przepisów z dniem 1 września 1932 r.

4) Kredyty na pokrycie niezbędnych wydatków, związanych z wprowadzeniem w życie powyższych przepisów zostaną przekazane w miesiącu sierpniu 1932 r. po otrzymaniu wniosku Pana Wojewody (Pana Komisarza Rządu) co do wysokości niezbędnych na ten cel wydatków.

5) Przed wprowadzeniem w życie ustalonej obecnemi przepisami manipulacji ewidencyjnej i rachunkowej wszystkie bloczki doraźnych nakazów karnych należy wycofać od oficerów i upoważnionych szeregowych policji państwowej oraz funkcjonarjuszów państwowych i samorządowych celem objęcia tych wszystkich blankietów doraźnych nakazów karnych ustalonemi ewidencjami.

Okólnik niniejszy wraz załączonemi przepisami rachunkowo-kasowemi w odniesieniu do powiatowych władz administracji ogólnej należy traktować jako uzupełnienie okólnik Nr. 1 w sprawie instrukcji dla starostw, ogłoszonej w Dzienniku Urzędowym M. S. Wewn. Nr. 1, poz. 1 z 1932 r.

Przepisy rachunkowo-kasowe

wydane przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu i Najwyższą Izbą Kontroli dla powiatowych władz administracji ogólnej, oraz organów Policji Państwowej, jako specjalnych poborców grzywien, nakładanych w drodze doraźnych nakazów karnych. (Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu karno-administracyjnem Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 365).

§ 1.

Powiatowe władze administracji ogólnej (Starostwa, Komisarjat Rządu m. Gdyni i t. d.) otrzymują zapotrzebowaną ilość blankietów doraźnych nakazów karnych od właściwych urzędów wojewódzkich i zaopatrują w nie komisarjaty i posterunki Policji Państwowej oraz osoby, upoważnione do nakładania kar. Wymienione blankiety są zbroszurowane w bloczki po 50 sztuk. Bloczki te opatrzone są kolejnym numerem, blankiety zaś w każdym bloczku posiadają podwójny numer w formie ułamka, t. j. Nr. bloczku (blankietu). Jeden z tych numerów (u góry) wskazuje numer właściwego bloczku, drugi zaś (u dołu) numer kolejny blankietu w danym bloczku, t. j. jeden z kolejnych numerów od Nr. 1 do Nr. 50.

§ 2.

Blankiety doraźnych nakazów karnych podlegają ścisłemu zarachowaniu i winny być przechowywane w odpowiednio zabezpieczonem miejscu pod zamknięciem. Kontrolę przychodu i rozchodu bloczków doraźnych nakazów karnych, powiatowe władze administracji ogólnej prowadzą w oddzielnej ewidencji według wzoru dla druków o charakterze dokumentów urzędowych, podanego na str. 11 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 1 z 1932 r. W ewidencji tej zakłada się konta dla każdego rodzaju (koloru) nakazów, przyczem w rubrykach: 4, 5, 9 i 10 tego wzoru należy podawać numery i ilość bloczków tych nakazów.

Komisarjaty i posterunki Policji Państwowej ewidencję taką prowadzą według załączonego wzoru Nr. 1.

§ 3.

Przed wydaniem bloczków doraźnych nakazów karnych komisarjatom i posterunkom Policji Państwowej oraz osobom, upoważnionym do nakładania kar, każdy blankiet winien być zaopatrzony w okrągłą pieczęć powiatowej władzy administracji ogólnej w taki sposób, aby jedna połowa pieczęci była odciśniętą na nakazie karnym, druga zaś na grzbiecie. W bloczkach koloru białego pieczęć okrągłą odciska się jedynie na blankietach nakazów karnych. Kopje tych blankietów w odcisk pieczęci nie zaopatruje się.

Komisarjaty i posterunki Policji Państwowej przed wydaniem bloczków do rąk oficerów i szeregowych na odwrotnej stronie każdego blankietu umieszczają ponadto odcisk pieczęci podłużnej danej jednostki policyjnej w celu łatwiejszego sprawdzenia, z którego komisarjatu lub posterunku Policji Państwowej dany nakaz pochodzi.

§ 4.

Powiatowe władze administracji ogólnej oraz komisarjaty i posterunki Policji Państwowej prowadzą oprócz ewidencji ogólnej bloczków nakazów karnych (§ 2) ewidencję ich szczegółową według wzoru Nr. 2. W ewidencji szczegółowej powiatowe władze administracji ogólnej otwierają konta dla każdego z komisarjatów i posterunków Policji Państwowej, ewentualnie dla poszczególnych osób, upoważnionych do nakładania kar, komisarjaty zaś i posterunki — konta oficerów i szeregowych. Konta te obciąża się bloczkami doraźnych nakazów karnych, zapisanemi na rozchód w ewidencji ogólnej (§ 2), wypełniając rubryki od 1 do 5 włącznie. Przy zapisywaniu do ewidencji bloczków nakazów koloru białego, rubryki 5-tej wypełniać nie należy. Rubryka ta ma być wypełnioną dopiero po całkowitem zużyciu blankietów w bloczku na podstawie zwróconego bloczku wraz z kopjami nakazów karnych.

Każda powiatowa władza administracji ogólnej ma posiadać listę wszystkich osób, upoważnionych do nakładania kar na obszarze swego powiatu.

§ 5.

Oficerowie i szeregowi Policji Państwowej po ukończeniu służby składają uzyskaną z nakazów karnych gotówkę w swoim komisarjacie lub posterunku przy raporcie (wzór Nr. 3) i otrzymują na grzbiecie ostatniego zużytego blankietu nakazu pokwitowanie komisarjatu lub posterunku Policji Państwowej następującej treści: gotówkę przyjęto w ogólnej sumie .... zł. .... gr. według raportu Nr. .... z dnia .... 19...... r. Klauzulę tę należy zaopatrzyć podpisem kierownika komisarjatu lub komendanta posterunku, względnie osoby przez nich do tego upoważnionej.

Raporty te służą za podstawę do uznania właściwych kont w ewidencji Nr. 2 sumami wyrachowanemi.

§ 6.

Funkcjonarjusze państwowi i samorządowi, upoważnieni do nakładania kar, mają obowiązek przynajmniej raz na kwartał zgłaszać się do powiatowej władzy administracji ogólnej wraz z bloczkami doraźnych nakazów karnych i z dokumentami na wpłacone sumy pieniężne, celem wyrachowania się z pobranych grzywien, składając w tym celu sprawozdanie o pobranych i wpłaconych na właściwe fundusze grzywnach według załączonego wzoru Nr. 4.

§ 7.

Komisarjaty i posterunki Policji Państwowej oraz funkcjonarjusze powiatowych władz administracji ogólnej lub instytucji samorządowych uzyskane z nakazów karnych kwoty pieniężne co 7 dni wpłacają na właściwe fundusze, a mianowicie:

a) na Państwowy Fundusz Drogowy, o ile grzywna została pobraną za wykroczenia przepisów porządkowych na drogach publicznych, lub

b) na dochód urzędu wojewódzkiego we wszystkich innych wypadkach budżet Ministerstwa Spraw Wewnętrznych — „kary administracyjne".

Wpływy, pobrane z nakazów karnych w końcu okresu budżetowego winny być wpłacone najpóźniej w dniu ostatnim tego okresu.

Wpłaty na Państwowy Fundusz Drogowy uskutecznia się w miejscowym urzędzie pocztowym przy pomocy

specjalnych blankietów nadawczych P. K. O., wpłaty zaś na dochód urzędu wojewódzkiego za pośrednictwem P. K. O., na konto właściwej Izby Skarbowej, względnie Urzędu Skarbowego.

Blankiety nadawcze oraz wszelkie inne druki, przewidziane niniejszemi przepisami, dostarcza w potrzebnej ilości urząd wojewódzki za pośrednictwem powiatowej władzy administracji ogólnej.

§ 8.

Komisarjaty i posterunki Policji Państwowej do dnia 5-go każdego miesiąca przesyłają powiatowej władzy administracji ogólnej sprawozdanie o wpłaconych w ubiegłym miesiącu sumach (wzór Nr. 5). Potwierdzenia wpłat komisarjaty i posterunki Policji Państwowej przechowują u siebie do dyspozycji organów inspekcyjnych (§ 14).

§ 9.

Kierownik powiatowej władzy administracji ogólne wyznacza urzędnika, do obowiązków którego należy:

a) sprawdzanie, czy sprawozdania wzór Nr. 4 zgodne są z zużytemi blankietami doraźnych nakazów karnych oraz czy sprawozdania Nr. 4 i 5 zgodne są z dokumentami kasowemi, otrzymanemi przez powiatową władzę administracji ogólnej od urzędu wojewódzkiego w myśl postanowień § 11 niniejszych przepisów;

b) dołączanie dokumentów tych do odpowiednich sprawozdań oraz potwierdzanie zgodności sprawozdań z dołączonemi dokumentami kasowemi.

§ 10.

Wymienione w §§ 6 i 8 sprawozdania (wzór Nr. 4 i 5) służą dla powiatowej władzy administracji ogólnej za podstawę do uznania właściwych kont w ewidencji wzór Nr. 2 sumami wyrachowanemi.

Na dokumentach tych należy oznaczyć str. i pozycję zapisu w ewidencji wzór Nr. 2., poczem należy je przechowywać w kolejnym porządku zapisów w oddzielnych skoroszytach dla każdego z wymienionych kont.

§ 11.

Urzędy wojewódzkie mają obowiązek zaraz po sprawdzeniu dokumentów kasowych przychodów budżetowych (2 razy na miesiąc) wyłączać odcinki blankietów nadawczych P. K. O. (dowód wpłaty), dotyczące wymienionych kar przesyłać je właściwym władzom powiatowym administracji ogólnej.

Również winny być przesyłane powiatowym władzom administracji ogólnej właściwe odcinki blankietów nadawczych P. K. O. z uskutecznionych wpłat na Państwowy Fundusz Drogowy.

§ 12.

Wszystkie dokumenty i ewidencje powiatowe władze administracji ogólnej przechowują u siebie do dyspozycji organów Kontroli Państwowej.

§ 13.

Zużyte bloczki doraźnych nakazów karnych organa Policji Państwowej i osoby upoważnione da nakładania kar (§ 6) zwracają powiatowej władzy administracji ogólnej dla celów ewidencji karalności i do dyspozycji Kontroli Państwowej.

§ 14.

Osoby, przeprowadzające czynności inspekcyjne mają obowiązek kontroli całej akcji poboru grzywien na podstawie doraźnych nakazów karnych, a w szczególności sprawdzenia prawidłowości zapisów oraz stanu gotówki i blankietów nakazów.

§ 15.

Przepisy niniejsze wchodzą w życie z dniem 1-go września 1932 r.

Przepisy niniejsze uzgodnione zostały na konferencji w Najwyższej Izbie Kontroli w dniu 31 maja 1932 r.

Za zgodność

(—) podpis
Radca N. I. K.

(Uwaga: wzory formularzy znajdują się w Nr. 12 „Dziennika Urzędowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych" z r. 1932 na str. 399, 400, 401, 402, 403).

Monitor Polski.

Nr. 199, poz. 233. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 23 sierpnia 1932 r. o wartości jednego grama czystego złota.

Na podstawie art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r. w sprawie zmiany ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 855) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 28 listopada 1927 r. w sprawie ustalenia trybu ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 932) ustalam na miesiąc wrzesień 1932 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Minister Skarbu:
w z. *(—) Starzyński.*
Podsekretarz Stanu.

Orzecznictwo Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

Charakter dwumiesięcznego terminu, przewidzianego w art. 46 ust. 2 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych.

Przewidziany w art. 46 ust. 2 ustawy o tymcz. ureg. finans. kom. w brzmieniu art. 5 rozp. Prezydenta Rzplitej z 22/III. 1928 (Dz. U. poz. 335) termin 2-miesięczny do zawiadomienia podatnika o wysokości i terminach płatności (art. 54) wszystkich samoistnych danin komunalnych, wymierzanych w stosunku rocznym, ma charakter terminu porządkowego i jest bez wpływu na obowiązek podatkowy.

(Wyrok z 1 kwietnia 1932 r. L. rej. 6318/30).

Zakwaterowanie wojska w czasie pokoju.

1) Art. 11 ustawy o zakwaterowaniu wojska w czasie pokoju z 15 lipca 1925 poz. 681 Dz. Ust. uprawnia jedynie oficerów i żonatych podoficerów zawodowych, którzy kwater w budynkach państwowych, względnie

przez Państwo na ten cel wynajętych nie otrzymali, do wynajęcia dla siebie mieszkań z wolnej ręki, lecz nie nakłada na nich w tej mierze obowiązku.

2) Ustalenie niemożności wynajęcia mieszkania w myśl art. 12 ustawy o zakwaterowaniu wojska w czasie pokoju poz. 681 Dz. Ust. należy do oceny właściwej Komendy Garnizonu w myśl § 2 i 3 rozporządzenia Ministerstwa Spraw Wojskowych z 27 lutego 1928 r. poz. 240 Dz. Ust.

(Wyrok z 26 listopada 1930 r. L. rej. 4961/28).

Postępowanie przymusowe w administracji.

1) Z treści art. 4 i 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o postępowaniu przymusowem w administracji z dnia 22 marca 1928 r. poz. 342 Dz. Ust. wynika, iż władzy służy prawo oceny, który ze wskazanych w tem rozporządzeniu środków przymusowych może być w każdym poszczególnym wypadku uznany jako bardziej od innych celowy i łagodny.

2) Tytułem wykonawczym dla wdrożenia postępowania przymusowego jest w myśl art. 14 wspomnianego rozporządzenia również ostateczna decyzja władzy administracyjnej, mimo zaskarżenia jej do N. T. A., o ile wykonanie tej decyzji nie zostało wstrzymane w trybie art. 4 ustawy o N. T. A. poz. 400/26 Dz. Ust.

(Wyrok z 11 grudnia 1930 L. rej. 1270/29).

Postępowanie przed władzami administracyjnemi.

1) Od odmownej decyzji powiatowej władzy administracji ogólnej w przedmiocie ponownego przedstawienia Komisji Poborowej poborowego zaliczonego do kat. A, celem zmiany kategorji w myśl art. 39 ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym z 23 maja 1924 r. poz. 458/1928 Dz. Ust. służy stronie odwołanie do drugiej instancji administracyjnej.

(Wyrok z 27/III. 1930 r. L. rej. 5365/29).

2) W sprawach, dotyczących obowiązku ubezpieczenia na wypadek choroby, władzą administracyjną, orzekającą w pierwszej instancji, na obszarze b. zaboru austrjackiego jest Starostwo, od orzeczenia którego służy odwołanie do Urzędu Wojewódzkiego (art. 106 ustawy z dnia 19 maja 1920 poz. 272 Dz. Ust. i §§ 1 i 82 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 22 marca 1928 r. poz. 341 Dz. Ust.

(Wyrok z 22/IV. 1930 r. L. Rej. 2966/28).

3) Decyzja władzy, regulująca stosunki prawne na przyszłość ex nunc, winna odpowiadać stanowi faktycznemu, istniejącemu w chwili jej doręczenia stronie, to znaczy, że przy rekursach lub odwołaniach rozstrzygnięcie instancji odwoławczej winno się opierać na stanie faktycznym, który istniał w chwili doręczenia stronie orzeczenia I. instancji, a więc uwzględniać zmiany, jakie zaszły w stanie faktycznym w czasie między datą orzeczenia I. instancji a dniem jego doręczenia.

(Wyrok z 16/V. 1930 r. L. rej. 75/28).

4) Jeżeli na wskutek podania strony o wznowienie postępowania władza przedsięweźmie czynności urzędowe, świadczące o wznowieniu, odmowa — z uwagi na prawomocność poprzedniego orzeczenia — ponownego rozstrzygnięcia sprawy przy uwzględnieniu ustaleń wznowionego postępowania stanowi istotną wadliwość w rozumieniu art. 19 ustawy o N. T. A.

(Wyrok z 17/I. 1931 r. L. rej. 2193/29).

5) Władza administracyjna nie jest obowiązana do kolejnego stosowania sposobów doręczania pism urzędowych, wymienionych w art. 23 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o postępowaniu administracyjnem z 22 marca 1928 poz. 341 Dz. Ust.

(Wyrok z 30/VI. 1931 r. L. rej. 3137/29).

6) Mylna wykładnia obowiązującego przepisu prawnego nie może być uważana za brak jakiejkolwiek podstawy prawnej w rozumieniu art. 101 lit. b. rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o postępowaniu administracyjnem z 22 marca 1928 poz. 341 Dz. Ust.

(Wyrok z 18/XII. 1930 r. L. rej. 1195/29).

7) Władza, zmieniając z urzędu na mocy art. 99 rozporz. o post. adm. poz. 341/28 Dz. Ust. z powodu błędnego zastosowania ustawy prawomocną decyzją i tem samem wznawiając postępowanie, winna przywrócić naruszone przez pierwszą decyzję prawo od terminu, który był właściwy przy pierwotnej, następnie uchylonej decyzji. (Uchwała Kompletu Wzmocnionego z 17/III. 1931 L. rej. 1313/29).

8) Władza nadzorcza, powołana do zatwierdzania na zasadzie art. 1 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych z 11 sierpnia 1923 poz. 747 Dz. Ust. uchwał podatkowych związków samorządowych, ma prawo badania tychże uchwał pod względem ich celowości.

(Wyrok z 7/IV. 1932 r. L. rej. 871/29).

9) Posterunkowy Policji Państwowej, który zbierał informacje celem dostarczenia materjału faktycznego, zużytkowanego następnie przez władze pierwszej instancji do wydania orzeczenia, nie ma obowiązku wyłączyć się od czynności urzędowych w postępowaniu odwoławczem (art. 7 lit. e) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 22 marca 1928 poz. 341 Dz. Ust.

(Wyrok z 21/XI. 1930 r. L. rej. 7042/29).

Zawiadomienie płatnika o terminie posiedzenia Komisji odwoławczej dla spraw podatku przemysłowego.

Płatnika, który po wniesieniu odwołania wyraził życzenie złożenia ustnych wyjaśnień w dodatkowem osobnem piśmie lub też łącznie z odpowiedzią na sprzeciw przewodniczącego Komisji szacunkowej w otwartym terminie odwoławczym, należy w myśl art. 90 ustawy z 15 lipca 1925 poz. 550 Dz. Ust. zawiadomić o terminie posiedzenia Komisji odwoławczej.

(Wyrok z 3/XI. 1930 r. L. rej. 666/29).

Odpowiedzialność majątkowa urzędnika za szkody zrządzone Skarbowi Państwa przez osobę trzecią.

Pociągnięcie urzędnika do subsydjarnej odpowiedzialności majątkowej za szkody, zrządzone Skarbowi Państwa przez osobę trzecią, może nastąpić tylko w drodze sądowej.

(Wyrok z 20/II. 1930 r. L. rej. 1982/28 i L. rej. 1987/28).

RÓŻNE.

W sprawie prawidłowej pisowni „Czechosłowacja".

Wobec częstych wypadków niewłaściwego wypisywania nazwy państwa czecho-słowackiego Czecho-Słowacja (z myślnikiem), w szczególności na paszportach zagranicznych, Ministerstwo Spraw Wewn. w piśmie okólnem z 30. V. b. r. wyjaśniło podległym władzom, że prawidłowa nazwa w formie rzeczownikowej brzmi „Czechosłowacja" (po francusku „Tchecoslovaquie" bez myślnika w środku, w formie zaś przymiotnikowej „czechosłowacki".

(Gazeta Administracji i Policji Państwowej Nr. 13 1932).

SPRAWOZDANIE

z czynności Spółki mieszkaniowej dla miast, Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Krakowie za czas od 1 stycznia 1932 r. do 31 grudnia 1931 r.

Przedkładamy poniżej Bilans zamknięcia i Rachunek Zysków i Strat za rok 1931.

Z Bilansu tego wynika, że Rachunek budów powiększył się w roku 1931 w stosunku do roku 1930 o kwotę około 431.000·— Zł.

Kwoty tej użyto:

a) na dokończenie budowy 3-ch domów trzechpiętrowych na „Salaburżance" (Jerzego Żuławskiego L. 10, 12 i 14) w Krakowie, oddanych do użytku w lipcu 1931 r., na które to roboty wydano w roku 1931 około 383.000·— Zł.,

b) na rozpoczęcie budowy 5-cio piętrowego narożnika przy Alei Słowackiego i ul. Śląskiej, na którą to budowę wydano w roku 1931 kwotę około 43.000·— Zł. Wykonaliśmy fundamenty i piwnice i pokryliśmy je stropem żelazo-betonowym,

c) resztę nadwyżki w kwocie około 4.800·— Zł. wydaliśmy na zapłacenie rachunków z różnych, już wykończonych poprzednio budów — przeważnie z budowy dwóch domów przy ul. Słonecznej L. 29 i 31, oddanych do użytku 1 maja 1930 r.

Majątek Spółki mieszkaniowej tj. kapitał udziałowy i wpłaty na podwyższenie udziałów bez doliczenia funduszów rezerwowych wynosił z końcem 1930 r.:

a) w kapitale udziałowym	Zł. 978.000·—	
b) wpłaty na podwyższenie udziałów . .	„ 281.722·22	1,259.722·22

A z końcem roku 1931 wynosił majątek Spółki w powyższy sposób obliczony:

a) w kapitale zakładowym	Zł. 978.000·—	
b) wpłaty na podwyższenie udziałów . . .	„ 336.114·70	1,314.114.70
czyli w ciągu roku 1931 podwyższył się majątek Spółki nie licząc funduszów rezerwowych o		54.392·48

z powodu podniesienia się o tę kwote wpłat ad b).

Na kwotę tę złożyły się następujące wpłaty:

a) z zysków za rok 1930 rozdzielono między Spólników 3% dywidendę, jednakże tak, jak po inne lata niewypłacono tej dywidendy, lecz przeznaczono ją na podwyżkę udziałów.

Podwyżka z tego tytułu wynosi łącznie Zł. 34.042·48

b) Gmina miasta Krakowa wpłaciła w gotówce na rachunek ewentualnej podwyżki swego udziału resztę z kwoty 50.000·— Zł przyznanej z budżetu na rok 1930/31 w kwocie . . . . . . „ 20.350·—

razem jak wyżej Zł 54.392·48

Ponadto fundusze rezerwowe zostały podwyższone

z kwoty	Zł 431.849·49
do kwoty	„ 559.849·49
tj. o kwotę	Zł 128.000·—

głównie przez umieszczenie odpowiedniej kwoty na amortyzację budynków.

Z czystego zysku z r. 1931 w kwocie Zł 36.936·99, a raczej z łącznej nadwyżki dochodów w kwocie Zł 45.908.14 obejmującej czysty zysk za rok 1931 i przeniesioną na rok 1931 część zysku z roku 1930 w kwocie Zł 5.831·15 tudzież niewyczerpaną rezerwę na wydatki administracyjne z roku 1930 w kwocie Zł 3.140·— proponuje się kwotę Zł 39.299·53 na 3% dywidendę od udziałów i na 3% od kwot wpłaconych na podwyżkę udziałów tak, jak w roku 1930, ale tak, jak po inne lata, kwoty te nie zostaną wypłacone, lecz przeznacza się je jako wpłatę na podwyższenie udziałów, a pozostała reszta w kwocie Zł 6.608·61 zostaje przeniesioną na rok 1932.

W kapitale udziałowym w kwocie Zł 978.000·— i we wpłatach na podwyższenie udziałów po koniec roku 1931 w łącznej kwocie Zł. 336.114.70 uczestniczą poszczególni spólnicy jak następuje:

L. p.	Nazwa	A) Rachunek udziałów Zł:	B) Rachunek wpłat na podwyższenie udziałów Zł:	C) Razem po dzień 31. XII. 1931 r. Zł:
1.	Bank Gosp. Krajowego	343.440·—	20.915·50	364.355·50
2.	Gmina m. Krakowa	390.470·32	300.243·42	690.713·74
3.	Gmina m. Tarnowa	50.582·—	3.054·68	53.636·68
4.	Gmina m. N. Sącza	30.228·02	1.840·89	32.068·91
5.	Gmina m. Rzeszowa	161.449·66	9.832·28	171.281·94
6.	Gmina m. Przemyśla	1.151·—	143·36	1.294·36
7.	Gmina m. Białej	679·—	84·57	763·57
	Razem Zł.	978.000·—	336.114·70	1,314.114·70

Wszystkie wpłaty na podwyższenie udziałów ad B) stanowią dywidendę dopisaną do udziałów; jedynie w kwocie ad B/2) par 300.243·42 od Gminy miasta Krakowa, mieści się prócz dywidendy w kwocie Zł 28.548·74 także kwota 271.694·68, którą Gmina płaciła bądź gotówką bądź w gruntach czyli w kwocie łącznej ad B) Zł 336.114·70 mieści się:

a) tytułem dywidendy od udziałów względnie tytułem procentu dopisanego w miejsce dywidendy od wpłat na podwyższenie udziałów . . . Zł 64.420·02

b) kwoty wpłacone w gotówce lub w równowartości gruntów . . . . „ 271.694·68

razem jak wyżej Zł. 336.114·70

Jak wynika z powyższego największe wpłaty na podwyższenie swego udziału uskuteczniła Gmina miasta Krakowa, która dotąd stale, z należytym zrozumieniem swego obowiązku przyczynia się przez popieranie działalności Spółki mieszkaniowej do przysparzania ludności miasta Krakowa corocznie odpowiedniej ilości mieszkań, w szczególności czyniła to w czasach, kiedy ta ludność najdotkliwiej była dotkniętą kryzysem mieszkaniowym.

Szczegóły co do pozycji Bilansu i Rachunku Zysków i Strat są podane w allegatach, przedłożonych Radzie Nadzorczej i Walnemu Zgromadzeniu Spólników.

Gmina miasta Krakowa domaga się uregulowania sprawy „wpłat na podwyższenie udziałów" w szczególności formalnego przypisania kwoty wyż podanej Zł 300.243·42 do udziałów Gminy miasta Krakowa.

Zarząd Spółki czyni starania w tym kierunku, podzielając stanowisko Gminy miasta Krakowa, że sprawa ta jest bardzo pilną.

Reasumując działalność Spółki mieszkaniowej w roku 1931 widzimy, że Spółka w tym okresie wykonała następujące roboty:

a) wykończyła budowę trzech domów trzech-piętrowych w Krakowie na parcelach na „Salaburżance" lwh 316, 317 i 318 tj. na gruntach odstąpionych jej przez Gminę miasta Krakowa jako wpłatę na ewentualne podwyższenie udziałów. Ulica, przy której te domy się znajdują otrzymała nazwę: Jerzego Żuławskiego.

Domy te, jak już podaliśmy w poprzednim sprawozdaniu obejmują 44 mieszkań o 95 ubikacjach (8 mieszkań po 2 pokoje z kuchnią i 35 mieszkań po 1 pokoju z kuchnią i 1 izbę z piecem kuchennym) i wszystkie mieszkania nawet złożone z jednego pokoju i kuchni są wyposażone w gaz, elektrykę i kompletne urządzenia łazienkowe.

Liczymy się z tem, że dziś inteligencja pracująca musi się zadowolnić najmniejszym mieszkaniem i dlatego należy je z komfortem budować jakkolwiek podraża to budowę.

b) Spółka rozpoczęła w jesieni roku 1931 budowę 5-cio piętrowego narożnika na parceli zakupionej przez Spółkę mieszkaniową od osób prywatnych u wylotu Al. Słowackiego i ul. Śląskiej, który będzie obejmował 25 mieszkań o 77 ubikacjach, a więc mieszkania małe, wystawiła fundamenty i piwnice i pokryła je żelazobetonem, kosztem 42.704·— Zł.

Z powodu braku kredytów ulgowych postanowiły władze Spółki w uwzględnieniu trudnego położenia ekonomicznego nie kontynuować na razie tej budowy, albowiem wobec panującego kryzysu musi się czynsz tak nisko kalkulować, że absolutnie nie może pokrywać procentów i amortyzacji pożyczek wyżej oprocentowanych. Należy tedy czekać z wykończeniem tej budowy do czasu, gdy Spółka będzie w możności uzyskania kredytu ulgowego, wystarczającego na dokończenie budowy. Kredyt ten może uzyskać, gdy będzie dozwolony odpowiedni kontyngent dla Krakowa.

Na pokrycie kosztów powyższych budów uzyskała Spółka mieszkaniowa w roku 1931:

a) z państwowego funduszu budowlanego przez Bank Gospodarstwa Krajowego na dokończenie 3-ch domów na „Salaburżance" (Jerzego Żuławskiego L. 10, 12 i 14) dalsze kredyty ulgowe w kwotach Zł 46.700·— i Zł 100.000·— razem Zł 146.700·—. W poprzednim roku tj. 1930 otrzymała Spółka z Państwowego Funduszu Budowlanego na te same domy Zł 150.000·— czyli razem otrzymała Spółka na budowę trzech domów na „Salaburżance" kredyty ulgowe włącznej kwocie Zł 296.700·—.

b) z Kasy Oszczędności miasta Krakowa otrzymała Spółka kwotę Zł 146.730·— na weksle za poręką Gminy miasta Krakowa, czyli łączne fundusze uzyskane w latach 1930 i 1931 na budowę trzech domów na „Salaburżance" i na budowę narożnika przy Alei Słowackiego i ul. Śląskiej wynosiły Zł 443.430·— dalsze sumy wydatkowane na powyższe budowy w r. 1931 pokryła Spółka z kwoty 20.350·— Zł, którą otrzymała od Gminy miasta Krakowa tytułem reszty 50.000·— Zł przyznanej jej z budżetu 1930/31, dalej użyła na ten cel nadwyżek czynszowych, zaś resztę skredytowali jej dostawcy i przedsiębiorcy, którzy darzą Spółkę od wielu lat wielkiem zaufaniem.

Dzięki więc pomocy finansowej ze strony Gminy miasta Krakowa i Kasy Oszczędności miasta Krakowa była Spółka w możności mimo ograniczonego kredytu ulgowego wykończyć domy na „Salaburżance" i przystąpić do dalszej budowy.

Dotąd tj. po koniec roku 1931 wybudowała Spółka w Krakowie, Tarnowie, Rzeszowie i w Nowym Sączu razem 340 mieszkań o 944 ubikacjach i 6 lokali sklepowych względnie magazynów, z czego na sam Kraków przypada 250 mieszkań o 733 ubikacjach prócz 6 lokali sklepowych, zaś poza Krakowem wybudowała Spółka: w Tarnowie 54 mieszkań o 126 ubikacjach, w Nowym Sączu 15 mieszkań o 32 ubikacjach i w Rzeszowie 21 mieszkań o 53 ubikacjach, a rozpoczęła jak już wyż podane budowę dalszych 77 ubikacji w Krakowie.

Z powyższego wynika, że Spółka w dalszym ciągu stara się o dostarczenie ludności miejskiej mieszkań według kalkulacji czynszowej możliwie niskiej.

Zadanie to jest obecnie bardzo trudne, ponieważ kalkulacja czynszów była każdorazowo przeprowadzana przy uwzględnieniu zobowiązań Spółki, obecnie zaś jakkolwiek zobowiązania te dotąd zupełnie nie uległy zmianie ani pod względem wysokości odsetek umówionych z wierzycielami, ani też wysokości rat amortyzacyjnych od zaciągniętych pożyczek, to jednak Spółka obniżyła czynsze już częściowo w roku 1931, przez co jej dochody zmniejszyły się już częściowo w roku 1931, a na rok 1932 zmniejszą się w stosunku do roku 1931 o kwotę 40.000·— zł., przyjmując za podstawę obliczenie obniżki z r. 1931 i z r. 1932 do dnia 1 kwietnia b. r. włącznie dozwolone — przy dalszych obniżkach, które będą musiały być jeszcze dozwolone, ubytek dochodów z czynszów przekroczy znacznie kwotę 40.000·— zł. rocznie.

Spółka jednak z drugiej strony przestrzega zasady, że musi posiadać fundusze na płacenie długów, a w szczególności na płacenie rat procentowych i amortyzacyjnych od długów i dlatego czyni starania, ażeby w tym kierunku uzyskać możliwe ulgi.

Przy ostatniej budowie na Salaburżance Spółka uzyskała pożyczkę ulgową tylko w kwocie Zł. 296.700·— a budowa kosztowała Zł. 605.000·—. W zwykłych warunkach Spółka by mogła wypłacić resztę kosztów bu-

dowy z nadwyżek czynszowych i z wpłat Gminy miasta Krakowa na podwyższenie udziałów, które czyniły rocznie po Zł. 50.000·— przez lat 5 tj. z budżetów na lata 1926/27, 1927/28, 1928/29, 1929/30, 1930/31.

Obecnie wobec kryzysu odpadły gotówkowe wpłaty ze strony Gminy miasta Krakowa na podwyższenie udziałów, wobec tego zachodzi potrzeba czynienia starań dla uzyskania wedle możności dalszej pożyczki ulgowej na powyższe domy dla spłaty długów uciążliwszych oczywiście w granicach dopuszczalnych wedle obowiązujących pod tym względem przepisów lub przynajmniej by uzyskać pożyczkę na dogodnych warunkach spłaty pozostałych długów budowlanych i by również w ten sposób uzyskać możliwość wydatniejszego obniżenia czynszów.

Trzeba przetrzymać kryzys — dziś na dłuższą metę nie można kalkulować, bo skala życia się stale obniża.

Gdy nastanie pewne zrównoważenie gospodarcze, niewątpliwie sprawa mieszkaniowa będzie mogła być racjonalnie traktowana, a wtedy akcja Spółki mieszkaniowej jako instytucji mieszkaniowej użyteczności publicznej ożywi się znacznie.

W Krakowie, dnia 22 czerwca 1932 r.

Zarząd Spółki Mieszkaniowej:

Dr. Adolf Gross mp. *Inż. Jan Peltz* mp.

Przyjęto na Walnem Zgromadzeniu dnia 11 lipca 1932 roku.

Za Radę Nadzorczą:

Dr. Roman Krogulski mp.

Wiceprezes Rady Nadzorczej.

Bilans zamknięcia z dniem

STAN CZYNNY.

	Zł	Zł
1) Rachunek Kasy		39.653.74
2) Rachunek lokaty gotówki		154.633.03
3) Rachunek depoz. w Kasie Oszczędności miasta Krakowa . . .		122.793.84
4) Rachunek gruntów		661.076.27
5) Rachunek budów (bez gruntów)		
A) domy wykończone	3,906.817.97	
B) domy w budowie	43.004.01	3,949.821.98
6) Rachunek materjałów budowlanych		912.98
7) Rachunek dłużników		3.926.84
8) Rachunek różnicy kursu przy realizacji zwyczajnej pożyczki amortyzacyjnej	60.000.—	10.000.—
9) Rachunek inwentarza		3.106.15
10) Rachunek przechodni		11.058.58
		4,956.983.41
Rachunek weksli czynszowych żyrowanych przez Spółkę mieszkaniową		310.—

Rachunek zysków

WINIEN.

	Zł	Zł
1) Wydatki za lokatorów, należytość wodociągowa etc. i inne wydatki z realności		64.655.17
2) Procenty zapłacone w r. 1931		169.295.72
3) Wydatki administracyjne		41.650.48
4) Koszta Komitetu Wykonawczego, Rady Nadzorczej i Komisji rewizyjnej		7.200.—
5) Podatki i należytości stemplowe		2.602.49
6) Amortyzacja częściowa kwoty 12.000.— Zł., jako różnicy kursu przy realizacji pożyczki 60.000.— Zł., zaciągniętej w listach zastawnych Banku Gospodarstwa Krajowego		1.000.—
7) Amortyzacja urządzenia biurowego		225.—
8) Amortyzacja budynków		108.000.—
9) Ogólny fundusz rezerwowy		20.000.—
10) Reszta zysku za rok 1930 . . . . . . Zł. 5.831.15		
Niewyczerpana rezerwa na wydatki administracyj. za r. 1930 Zł. 3.140.—	8.971.15	
Czysty zysk za rok 1931	36.936.99	45.908.14
		460.537.—

31-go grudnia 1931 roku.

STAN BIERNY.

	Zł	Zł
1) Rachunek udziałów		978.000.—
2) Rachunek wpłat na podwyższenie udziałów		336.114.70
3) Rachunek pożyczek hipotecznych (skryptowych) zaciągniętych w Zakładzie Kredytowym Miast Małopolskich (obecnie Bank Gospodarstwa Krajowego)		254.476.—
4) Rachunek pożyczek hipotecznych budowlanych kaucyjnych (zaciągniętych w Banku Gospodarstwa Krajowego)		885.700.—
5) Rachunek pożyczek amortyzacyjnych ulgowych zaciągniętych w Banku Gospodarstwa Krajowego		841.479.33
6) Rachunek pożyczki amortyzacyjnej (zwyczajnej) zaciągniętej w Banku Gospodarstwa Krajowego		59.378.24
7) Rachunek pożyczki amortyzacyjnej 21.000 dolarów zaciągniętej w Komunalnej Kasie Oszczędności miasta Krakowa		186.900.—
8) Rachunek weksli		662.664.40
9) Rachunek wierzycieli		
A) Rachunek kaucji mieszkaniowych i pożyczek od lokatorów domów w formie przedpłat czynszowych	41.189.36	
B) Rachunek niewypłaconych dostaw budowlanych	94.741.76	
C) Inne rachunki	5.99	135.937.11
10) Rachunki funduszów rezerwowych		559.849.49
11) Rachunek przechodni		10.576.—
12) Reszta zysku nierozdzielonego za rok 1930 . . . . Zł 5.831.15		
Niewyczerpana rezerwa na wydatki administracyjne za rok 1930 Zł 3.140.—	8.971.15	
Czysty zysk za rok 1931	36.936.99	45.908.14
		4,956.983.41
Rachunek weksli czynszowych żyrowanych przez Spółkę mieszkaniową .		310.—

i strat za rok 1931.

MA.

	Zł	Zł
1) Czynsze z mieszkań wraz ze zwrotem opłat wodociągowych i innych wydatków zwracanych przez lokatorów		445.123.70
2) Inne dochody, z lokaty kwot czynszowych i gotówki przeznaczonej na cele budowlane		6.442.15
3) Przeniesiona reszta zysku za rok 1930	5.831.15	
Niewyczerpana rezerwa na wydatki administracyjne za rok 1930 . .	3.140.—	8.971.15
		460.537.—

Nakładem Gminy stoł. król. miasta Krakowa. — Czcionkami Drukarni Muzeum Przemysłowego w Krakowie, ulica Smoleńska Nr. 9.

Nr. 9. Kraków, dnia 30 września 1932 r. Rocznik LIII.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

STOŁ. KRÓL. MIASTA KRAKOWA.

ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI: Kraków Magistrat, Biuro Prezydjalne. Telefon 125-05.

PRENUMERATA: roczna wynosi 12 zł. (z przesyłką pocztową 14 zł.) cena jednego egzemplarza wynosi 1 zł.

OGŁOSZENIA: cała strona 100 zł., 1/2 strony 50 zł., 1/4 strony 25 zł. — Dział ogłoszeń prowadzi Biuro „Mar" Kraków, plac Matejki 5. m. 12. — Telefon Nr. 168-98.

Rozsprzedaż Dziennika oraz przyjmowanie zgłoszeń na prenumeratę uskutecznia Dziennik Podawczy Magistratu.

TREŚĆ NUMERU:

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Nr. IX. C. Różne 7/32.

OBWIESZCZENIE
Magistratu stoł. król. miasta Krakowa
z dnia 19 września 1932 r.
w sprawie odszczurzenia miasta.

W myśl art. 11 ustęp 4 ustawy z dnia 25 lipca 1919 r. Dz. U. R. P. Nr. 67 poz. 402 w przedmiocie zwalczania chorób zakaźnych oraz na podstawie reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 23 września 1929 r. L. okóln. Nr. Z. Z. 4446/29 odbędzie się w dniu 15 października br. w mieście Krakowie

powszechne masowe tępienie szczurów.

Tępienie to przeprowadzone zostanie według następujących zasad:

1) Odszczurzeniu podlegają wszystkie bez wyjątku realności, jakoteż szpitale, sanatorja, objekty rządowe i wojskowe, hotele, magazyny żywnościowe i młyny, niezależnie zaś od tego sklepy spożywcze, restauracje, piekarnie, masarnie i wszystkie inne zakłady przemysłowe.

2) Tępienie szczurów przeprowadzą właściciele względnie administratorzy realności i objektów wyżej wymienionych przy zastosowaniu środka chemicznego „Ratopax" wytworzonego przez Labotarjum chemiczne inż. Ryszarda Sznaydra w Tarnowie. Środek ten jest zupełnie nieszkodliwy dla ludzi i zwierząt domowych.

W czasie powszechnego tępienia szczurów stosowanie innych środków jako zagrażające skuteczności akcji jest bezwarunkowo wzbronione.

3) Środek „Ratopax" nabywać można w czasie od dnia 3 października br. w lokalu Towarzystwa Katolickich Właścicieli Realności, przy ul. Karmelickiej L. 15, I. piętro; w lokalu Towarzystwa Właścicieli Realności Wielkiego Krakowa, przy ul. Szczepańskiej L. 2, parter; w Biurze informacyjno-instrukcyjnem Laboratorjum, przy ul. Lubicz L. 40, oficyna-parter, a to w godzinach od 9-tej do 13-tej i od 15-tej do 18-ej, tudzież w drogerjach Józefa Gorzkowskiego w Rynku Dębnickim i Henryka Stiela w Rynku Podgórskim L. 1.

4) Przed wyłożeniem „Ratopaxu" należy oczyścić i uporządkować piwnice, podwórza, popielniki, strychy etc. dla pozbawienia szczurów zwyczajnego ich żerowiska. Ponadto po wyłożeniu „Ratopaxu" należy na czas 2-ch dni zamknąć psy i koty, aby płosząc, nie przeszkadzały szczurom w spożyciu „Ratopaxu".

5) Środek „Ratopax" ma być wyłożony w dniu 15 października br. w miejscach, gdzie pojawiają się szczury w sposób określony pouczeniem na opakowaniu, a mianowicie:

w domach parterowych w ilości 100 gramów	cena 1 zł. 70 gr.
w domach od I. do IV. pięter i sklepach w ilości 150 gramów . . .	cena 2 zł. 50 gr.
w zakładach przemysłowych, hotelach, młynach, masarniach oraz objektach silnie zaszczurzonych conajmniej 200 gr.	cena 3 zł. 20 gr.

6) Padłe szczury należy wrzucić do skrzynek na popiół. Z uwagi na konieczność stwierdzenia rezultatów tępienia, właściciele realności względnie administratorzy objektów obowiązani są osiągnięte wyniki podać pisemnie wydelegowanym funkcjonarjuszom.

Akcja powyższa ma na celu zapobieżenie epidemjom,

ponadto ochronę obywateli od wielkich strat materjalnych na jakie są narażeni.

Dlatego zwracam się do Właścicieli względnie Administratorów realności i objektów powyżej wymienionych, jakoteż do wszystkich mieszkańców miasta z gorącym apelem, aby do sprawy powyższej przywiązali jak największą wagę, a okazując dla niej pełne zrozumienie, poparli solidarny wysiłek w kierunku planowego, racjonalnego wytępienia szczurów w naszem mieście.

Prezydent miasta:
Władysław Belina-Prażmowski.

L. VII. porz. 630/932/D.

OBWIESZCZENIE

Magistratu stoł. król. miasta Krakowa

z dnia 26 września 1932 r.

o obowiązku odnawiania grobowców, nagrobków, pomników cmentarnych itp.

Magistrat przypomina przepisy rozporządzenia Prezydenta stoł. król. miasta Krakowa z dnia 17 września 1930 r. L. VII. porz. 214 ex 930/IV. w sprawie obowiązku odnawiania grobowców, nagrobków, pomników cmentarnych itp.

Przepisy te brzmią:

§ 1.

Wszystkie grobowce, nagrobki, pomniki itp. na cmentarzach, znajdujących się w obrębie miasta Krakowa mają być utrzymywane stale w należytym porządku i czystości oraz odpowiednio konserwowane tak, aby stan ich nie zagrażał bezpieczeństwu publicznemu.

§ 2.

Interesowani właściciele urządzeń, o których mowa w § 1, względnie osoby do konserwacji tych urządzeń zobowiązane, mają w terminie dni 30-tu poddać zawodowej rewizji powyższe urządzenia, a w razie dostrzeżonych usterek zarządzić naprawę.

W szczególności należy usunąć obluźnione kamienie, popękane ściany i płyty grobowe przebudować lub wymienić, przyczem te ostatnie mają być szczelnie ocementowane tak ze względów bezpieczeństwa publicznego, jak i zdrowotnych.

§ 3.

Niestosujący się do powyższych zarządzeń będą ukarani na podstawie art. 17, Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 38 poz. 365).

Niezależnie od pociągnięcia winnych do odpowiedzialności karnej Magistrat zastosuje środki przymusowe, przewidziane w art. 4 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu przymusowem (Dz. U. R. P. Nr. 36 poz. 342), a w szczególności karę pieniężną celem przymuszenia, względnie wykonanie zastępcze.

Magistrat wzywa do ścisłego przestrzegania powyższych przepisów.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

OKÓLNIK Nr. 42.

Prezydenta miasta z dnia 1 września 1932 r. Nr. Prez. Post. prz. 32/32 w sprawie przekazania egzekucji administr. władzom skarbowym.

Z uwagi na postanowienia ustawy z dnia 10 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 328) o przejęciu egzekucji administracyjnej przez Władze skarbowe, oraz postanowienie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1932 r. (Dz. U. R P. Nr. 62, poz. 580) o postępowaniu egzekucyjnem Władz skarbowych, zarządzam co następuje:

1) z dniem 1 września 1932 r. wstrzymuje się wszelkie kroki egzekucyjne, wdrożone przez Wydział II. Magistratu, celem ściągnięcia podatków państwowych, podatków i opłat gminnych, oraz podatków, opłat i należytości obcych z wyjątkiem kar administracyjnych i taks klimatycznych; przymusowe zarządy realności należy odwołać;

2) dla poboru podatków, opłat i należytości w księgach Gł. Kasy miejskiej przypisanych, a w terminach płatności nieuiszczonych, tworzy się od dnia września 1932 r. przy Wydziale II. Magistratu na razie na próbę instytucję inkasentów zwanych miejskimi poborcami podatków i opłat;

3) Wydziały i Biura Magistratu dokonywujące wymiaru należytości, podatków, opłat i t. p. mają, w razie powstania zaległości w odnośnych należnościach, zwrócić się do Wydz. II. Mgtu, który zarządzi zainkasowanie tych należytości przez poborców, względnie zwróci się do Władz skarbowych o zarządzenie egzekucji administracyjnej;

4) opłaty na fundusz drogowy wymierzone przez Wydział III. jako nie będące na przypisie w Gł. Kasie miejskiej, nie będą inkasowane; te należytości ma Wydział III. wykazywać wprost Urzędowi Skarbowemu do egzekucji;

5) sposób inkasowania opłat i należytości ustali osobna instrukcja.

OKÓLNIK Nr. 43.

Prezydenta miasta z dnia 2 września 1932 r. Nr. Prez. Zarz. og. 99/32 w sprawie wykonania ustawy o utworzeniu Funduszu Pomocy Bezrobotnym.

W myśl rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 sierpnia 1932 r. o pomocy bezrobotnym (Dz. U. R. P. Nr. 74 poz. 664) oraz rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 26 sierpnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 74 poz. 670) został utworzony Fundusz Pomocy Bezrobotnym.

Rozporządzenia powyższe ustaliły szereg opłat mających na celu zasilanie tego Funduszu. Wymiar, pobór i kontrole niektórych z tych opłat mają dokonywać Zarządy gmin a w szczególności:

1) opłat od kwitów komornianych,
2) opłat od biletów wstępu,
3) opłat od stawek we wzajemnych zakładach (totalizatorze),
4) opłat od spożycia gazu i
5) opłat od przebywania w godzinach nocnych w zakładach gastronomicznych i salach bilardowych.

Wykonanie postanowień zawartych w wyżej wymienionych rozporządzeniach w odniesieniu do Gminy miasta Krakowa przydzielam do zakresu działania Wydziału II. Magistratu. Zarządzenie niniejsze nie narusza w niczem kompetencji Wydz. VI. Magistratu, wykonywującego agendy bezrobocia w zakresie dysponowania i zużytkowania dochodów z tego funduszu.

OKÓLNIK Nr. 45.

Prezydenta miasta z dnia 14 września 1932 r. Nr. Prez. Org. Mgtu 33/32 w sprawie wykonywania rozporządzenia o powiatach miejskich.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 29 kwietnia 1932 r. w sprawie powiatów miejskich (Dz. U. R. P. Nr. 41 poz. 408) powierzyło funkcje powiatowej władzy administracji ogólnej w Krakowie stanowiącym odrębny powiat miejski Prezydentowi miasta.

Rozporządzenie to ustaliło jednak, że niektóre funkcje powiatowej władzy administracji ogólnej w miastach stanowiących odrębne powiaty miejskie wykonywać mają starostowie grodzcy, do takich funkcji wykonywanych przez starostów grodzkich należą:

a) sprawy utrzymania bezpieczeństwa i spokoju publicznego,
b) sprawy nadzoru nad lokalami publicznemi,
c) sprawy, wynikające z przepisów o ograniczeniu sprzedaży i spożycia napojów alkoholowych,
d) sprawy godzin handlu i godzin otwarcia zakładów handlowych i niektórych przemysłowych,
e) sprawy spoczynku niedzielnego,
f) sprawy stowarzyszeń i zgromadzeń,
g) sprawy prasowe,
h) sprawy widowiskowe,
i) sprawy kwest publicznych,
k) sprawy granic Państwa,
l) sprawy cudzoziemców,
m) sprawy paszportów zagranicznych,
n) sprawy policji kryminalnej,
o) sprawy policji obyczajowej,
p) sprawy broni i amunicji oraz materjałów wybuchowych i łatwopalnych,
r) sprawy utrzymania porządku publicznego na drogach, ulicach i placach,
s) sprawy, wynikające z przepisów o zarobkowym przewozie osób i towarów pojazdami mechanicznemi,
t) czynności powiatowej władzy administracji ogólnej w rozumieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu karno-administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 38 poz. 365),
u) kompetencje, płynące dla powiatowych władz administracji ogólnej z przepisów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o Policji Państwowej (Dz. U. R. P. Nr. 5 poz. 27 z r. 1931), przyczem postanowienie to nie narusza w niczem uprawnienia właściwych prezydentów miast do zwracania się bezpośrednio do Policji Państwowej w zakresie ich funkcji, jako powiatowych władz administracji ogólnej,
w) współdziałanie z prezydentem miasta w sprawach obrony Państwa i opracowywanie zagadnień mobilizacyjnych, zleconych staroście grodzkiemu przez wojewodę.

W wykonaniu postanowień w zawartych w cytowanem wyżej rozporządzeniu oraz zarządzeń zawartych w reskrypcie P. Wojewody z dnia 5 września br. L. O. Org. II/5/3/32, zarządzam, aby poszczególne Wydziały Magistratu przekazały wyszczególnione wyżej czynności należące do ich zakresu działania, Starostwu Grodzkiemu w Krakowie w terminie do 30 września b. r.

W tym celu poszczególne Wydziały Magistratu wykonujące wymienione wyżej agendy, mają porozumieć się z Panem Starostą Grodzkim w Krakowie co do sposobu przekazania danych spraw Staroście Grodzkiemu. Przy przekazywaniu tych spraw należy przestrzegać następujących zasad:

1) wszystkie sprawy, o których wyżej mowa mają być ukończone do dnia 20 września b. r.,
2) sprawy, które wpłyną po tym terminie należy odstąpić niezałatwione,
3) sprawy które mają być odstąpione Starostwu Grodzkiemu należy odstępować indywidualnie (nie zbiorowo), sporządzając wykaz tych spraw zawierający Nr. sprawy, hasło, oznaczenie wydziału i krótkie zwięzłe określenie sprawy,
4) z uwagi na to, że Starostwo Grodzkie obejmuje całokształt spraw karno-administracyjnych znoszę z dniem 30 września b. r. utworzony rozp. z dnia 30 grudnia 1930 r. L. Pr. 14966/30. Wydział III. k. dla spraw karnych. Osobnem zarządzeniem postanowię o przeznaczeniu personalu i lokalu tego Wydziału. Wszelkie doniesienia karne należy kierować począwszy od dnia 20 września b. r. do Starostwa Grodzkiego. Doniesienia sporządzane przez m. organa służby zewnętrznej mają być widymowane przez Naczelnika właściwego dla danych spraw Wydziału. Spraw tych nie należy prezentować w danym Wydziale. Doniesienia karne mają zawierać imię i nazwisko obwinionego, jego adres, dokładne określenie czynu, którym popełniono przekroczenie z podaniem czasu kiedy go dokonano oraz oznaczenie przepisu prawnego, który czynem tym naruszono. Wydziały i Biura sporządzające doniesienia, względnie widymujące doniesienia sporządzone przez organa służby zewnętrznej mają utrzymywać ewidencję tych doniesień zawierającą dane, które wyżej określono odnośnie doniesień.

Doniesienia mają być opatrzone oznaczeniem wydziału sporządzającego względnie widymującego doniesienie oraz liczbą bieżącą ewidencji.

OKÓLNIK NR. 48

Prezydenta miasta z dnia 23 września 1932 Nr. Prez. Zarz. og. 101/32 w sprawie postępowania w przypadkach wniesienia przeciwko Gminie skargi sądowej.

W celu unormowania sposobu postępowania poszczególnych Wydziałów i Biur Magistratu oraz Zakładów i Instytucyj miejskich w przypadkach wniesienia

skargi sądowej przeciwko Gminie, zarządzam co następuje:

1) W razie wystąpienia wobec Gminy z jakiemikolwiek żądaniami, których odmowne załatwienie mogłoby spowodować wdrożenie przeciwko Gminie kroków sądowych przez osoby interesowane, odnośne Wydziały i Biura Magistratu oraz Zakłady i Instytucje miejskie mają po dokładnem i wszechstronnem zbadaniu stanu faktycznego sprawy przedstawić akta sprawy Syndykowi miejskiemu celem zaopinjowania, czy w razie odmowy Gmina może wdać się w spór sądowy nie narażając na szwank swych interesów. Po otrzymaniu opinji Syndyka miejskiego należy sprawę wraz ze stosownymi wnioskami przedłożyć Magistratowi do decyzji.

2) W razie wniesienia skargi przeciwko Gminie odnośne Wydziały i Biura Magistratu oraz Zakłady i Instytucje miejskie bez względu na to czy poprzednio miał miejsce przypadek podany ad 1) czy nie, mają przedłożyć akta sprawy wraz ze skargą Syndykowi miejskiemu. W razie gdyby Syndyk m. nabrał przekonania, że Gmina nie powinna danego sporu prowadzić, gdyż spór ten może narazić na szwank interesy Gminy — obowiązany jest bezzwłocznie opinję swą przedłożyć odnośnemu Wydziałowi, który na zasadzie tej opinji przedstawi stosowne wnioski Magistratowi do decyzji.

We wszystkich sprawach ważniejszych lub wątpliwych tak w przypadku ad 1) i 2), należy sprawę przed przedłożeniem Magistratowi, przedłożyć do wglądu P. Wiceprezydentowi Drowi Landauowi, który sprawę rozpatrzy pod względem prawnym i wyda potrzebne zarządzenia.

OKÓLNIK NR. 49

z dnia 28 września 1932 Nr. Prez. Org. Mgtu 38/32 zawierający zarządzenie Prezydenta m. w sprawie organizacji „Oddziału projektowania i utrzymywania budynków miejskich".

1) Z dniem 1 października 1932 r. oddział architektury i oddział konserwacyjny Budownictwa m. Oddz. A. łączy się w jedno biuro, którego nazwa brzmi: „Oddział projektowania i utrzymywania budynków miejskich".

2) Do zakresu działania Oddziału należą:

a) projektowanie i wykonywanie nowych budowli gminnych oraz wszelkich przebudów budynków istniejących, a w szczególności sporządzanie planów, kosztorysów, rozpisywanie przetargów ofertowych, kierownictwo i kolaudacja robót, sprawdzanie i asygnowanie rachunków;

b) nadzorowanie oraz utrzymywanie w dobrym stanie istniejących budynków gminnych, przeprowadzanie w nich potrzebnych robót w ścisłem porozumieniu z tymi Wydziałami Magistratu, które odnośnymi budynkami i funduszami zarządzają;

c) utrzymywanie planów wszystkich budynków gminnych w stanie zgodnym z rzeczywistością;

d) inne sprawy, które Prezydent miasta względnie Naczelnik Budownictwa m. Oddz. A. do zakresu działania Oddziału przydzieli.

3) Na czele Oddziału stoi kierownik mianowany na to stanowisko przez Prezydenta miasta na wniosek Naczelnika Biura Prezydjalnego przedstawiony na podstawie opinji Naczelnika Budownictwa m. Oddz. A.

4) Kierownik Oddziału podlega Naczelnikowi Budownictwa m. Oddz. A. i ponosi osobistą odpowiedzialność za działalność Oddziału. Kierownik Oddziału obowiązany jest czuwać nad tokiem wszystkich spraw załatwianych w Oddziale, nadawać im jednolity kierunek, przestrzegać stosowania obowiązujących przepisów formalnych i technicznych.

Sprawozdanie z posiedzenia Tymcz. Rady Miejskiej.

24-te jawne posiedzenie Tymczasowej Rady miejskiej z dnia 29-go września 1932 r.

Dnia 29-go września 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem Pana Prezydenta miasta Władysława Beliny-Prażmowskiego, oraz w obecności PP. Wiceprezydentów Dra Ducha, Dra Klimeckiego, Dra Landaua i W. Ostrowskiego przy udziale 94 członków Rady posiedzenie Rady m.

I. Uczczenie pamięci Żwirki i Wigury.

Rm. Przybylska wnosi imieniem Sekcji IV. następujący wniosek:

Rada miasta uchwali:

Celem uczczenia pamięci bahaterów - lotników, którzy okryli sławą imię Polski — nadaje się ulicy prowadzącej wzdłuż północno-wschodniej części parku Jordana na przestrzeni od Aleji 3-go Maja do ul. Reymonta nazwę: „ul. Żwirki i Wigury".

Wniosek jednogłośnie uchwalono i pamięć bohaterskich lotników uczczono przez powstanie.

(L. IV. n. ul. 61/32/VI.)

II. Nazwy nowopowstałych ulic.

Imieniem Sekcji IV. sprawozdawca Rm. Przybylska wnosi:

Rada miasta uchwali:

Nadaje się nowopowstałym ulicom, a to:

1) ulicy Zielonej nazwę: „ul. Józefa Sarego",

2) ulicy od ul. Kazimierza Wielkiego do ul. Juljusza Lea nazwę: „ul. Włodzimierza Tetmajera",

3) ulicy biegnącej od ul. Kazimierza Wielkiego do ul. Juljusza Lea przez parcelowane grunta Wacława Popiela nazwę: „ul. Pawła Popiela",

4) ulicy poprzecznej do ul. Gramatyka tj. pierwszej ulicy od strony ulicy Juljusza Lea nazwę: „ul. Stanisława Skarbińskiego",

5) ulicy prowadzącej od strony Aleji Jerzego Waszyngtona koło Kopca Kościuszki obok zbiornika wodociągu miejskiego do ul. Ks. Józefa nazwę: „ul. Wodociągowa".

Nad wnioskami temi wywiązała się dyskusja, w której zabrał głos Rm. Kuliczkowski i postawił wniosek o zamianowanie ul. Miodowej względnie Gazowej ul. J. Sarego. zaś ulicy na odcinku od ul. Krowoderskiej do pl. Biskupiego ulicą Beliny-Prażmowskiego.

Rm. Dr. Langrod wniósł o umieszczenie wzorem ul. Zamenhofa, na ulicach noszących nazwy osób zasłużonych — tablic z objaśnieniem zasług danych obywateli.

Wnioski Sekcji IV. w całości uchwalono, zaś wniosek Rm. Kuliczkowskiego i Rm. Langroda odesłano do Sekcji IV. do rozpatrzenia.

(L. IV. n. ul. 61/32/VI.)

III. Dodatek gminny do państwowego podatku gruntowego na rok 1933.

Imieniem Sekcji II (Skarbowej) st. Radca Magistratu Dr. Wydro wnosi:

Rada miasta uchwali:

Na podstawie art. 14 ust. z dnia 15/VI. 1923 r. Dz. U. R. P. Nr. 65 poz. 505 i art. 4 ust. z dn. 11/VIII. 1923 r. Dz. U. R. P. Nr. 94 poz. 747 ustanawia się stopę procentową dodatku gminnego do państwowego podatku gruntowego na rzecz Gminy miasta Krakowa w r. 1933 w dotychczasowej wysokości 135% tego podatku z zastrzeżeniem, że dodatek 45% ponad normę 90% będzie pobierany od kwot podatku państwowego bez dodatku progresywnego.

Magistrat wyjedna przepisane zezwolenie Władzy nadzorczej na pobór powyższego podatku.

Uchwalono. (L. R. 320/932/II.)

IV. Dodatki gminne do państwowego podatku przemysłowego na rok 1933.

Imieniem Sekcji II (Skarbowej) st. radca Magistratu Dr. Wydro wnosi:

Rada miasta uchwali:

Na zasadzie art. 8 ust. z dn. 11/VIII. 1923 r. Dz. U. R. P. Nr. 94 poz. 747 Gmina miasta Krakowa pobierać będzie w roku 1933 dodatki gminne:

a) do państwowego podatku od obrotu w dotychczasowej wysokości 25% tego podatku.

b) do ceny świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych w dotychczasowej wysokości 30% ceny tych świadectw i kart. (L. R. 319/32/II.

Uchwalono.

V. Dodatek gminny do państwowego podatku od nieruchomości na rok 1933.

Imieniem Sekcji II (Skarbowej) st. radca Magistratu Dr. Wydro wnosi:

Rada miasta uchwali:

Na zasadzie art. 6 ust. z dn. 11/VIII. 1923 r. Dz. U. R. P. Nr. 94 poz. 747 pobierać się będzie na potrzeby Gminy miasta Krakowa na rok 1933 podatek od nieruchomości w dotychczasowej wysokości 100% państwowego podatku od nieruchomości, jako dodatek do tego podatku. L. R. 318/32/II).

Uchwalono.

VI. Częściowa rewizja planu regulacyjnego Zabłocia Dz. XXII.

Spadła z porządku dziennego, z powodu nieobecności referenta.

Resztę punktów porządku dziennego uchwalono „en bloc“, a mianowicie:

VII. Plan zabudowania obszaru gruntów w Dz. XV. i XVI. ograniczonego ulicą J. Lea, Kazimierza Wielkiego, Szkołą Podchorążych, ulicą Nowowiejską i Gnieźnieńską.

Imieniem Sekcji I. Radca m. Inż. Strojek Stefan wnosi:

Rada miasta uchwali:

Na podstawie ogłoszenia Magistratu z dnia 14-go listopada 1929 r. L. Bb. 4238/29. (XIII) oraz w myśl art. 29 prawa budowlanego z dnia 16 lutego 1928 r. Dz. U. R. P. Nr. 23 poz. 202 uchwala się plan przedłużenia ul. Wybickiego od ulicy bez nazwy przeprowadzonej na gruntach l. kat. 270/I w Dz. XV. do Młynówki Królewskiej przed Szkołą Podchorążych w Dz. XVI.

W szczególności uchwala się:

1) Otwarcie przedłużenia ulicy Wybickiego oraz jej linje regulacyjne oznaczone na planie Budownictwa m. B. z dnia 20 czerwca 1932 czerwono i literami: a-b-c-d wraz z linją budowlaną a’-b’-c’-d’ po stronie północnej oraz literami e-f-g-h wraz z linją budowlaną e’-f’-g’-h’ po stronie południowej.

2) Linje regulacyjne drogi gminnej l. k. 829 Dz. XVI. oznaczone na powyższym planie Budownictwa m. B. z dnia 20 czerwca 1932 r. czerwono i literami: c-l po stronie wschodniej, jako też literami: m-n wraz z linją budowlaną, m’-n’ po stronie zachodniej.

3) Dla bloków przyległych do przedłużenia ulicy Wybickiego uchwala się sposób zabudowania zwarty o wysokości domów określonej obowiązującemi przepisami budowlanemi, oraz tylne linje budowlane w odległości 15 metrów od frontowych linij budowlanych.

4) Dla bloków między ul. Kazimierza Wielkiego, a przedłużeniem ul. Wybickiego t. j. dla bloków oznaczonych na planie Budownictwa m. B. z dnia 20 czerwca 1932 r. liczbami arabskiemi 1 i 2 uchwala się zabudowanie oficyn tak, jak to wkreślono kolorem czerwonym.

5) Bloki przyległe do ul. Wybickiego przeznacza się na zabudowanie mieszkaniowe z dopuszczeniem jedynie w oficynach zakładów przemysłowych nie podpadających pod przepisy art. 18 prawa budowlanego.

6) O ile na tych terytorjach t. j. w blokach między ul. Wybickiego, a Kazimierza Wielkiego będzie chodzić o rozszerzenie istniejącego gospodarstwa rolnego — Magistrat będzie mógł odstąpić od zasad zabudowania, wymienionych w punktach 4) i 5).

Powyższy plan zabudowania należy wyłożyć do publicznego przeglądu na przeciąg 4-ch tygodni począwszy od 1-go dnia miesiąca najbliższego względnie następnego miesiąca po powzięciu niniejszej uchwały.

(Bb. reg. 35/32).

VIII. Plan zabudowania gruntów między drogą wojskową l. k. 1549/2, ul. Królowej Jadwigi i gruntem Legutki lwh. 28 Dz. XIII.

Imieniem Sekcji I. Radca m. Inż. Strojek Stefan wnosi:

Rada miasta uchwali:

Na podstawie ogłoszenia Magistratu z dnia 21 listopada 1931 r. L. Bb. 4769/31 (XXXIV.) uchwala się w myśl art. 29 prawa budowlanego:

1) Linje regulacyjne drogi wojskowej L. k. 1549/2 Dz. XIII. Zwierzyniec między ulicą Królowej Jadwigi a wschodnią granicą parceli miejskiej l. k. 1536/2 oznaczone w planie zabudowania Budownictwa m. Oddz. B. z dnia 1 grudnia 1931 r. kolorem czerwonym i głoskami: j-k-l-m-n-o po stronie północnej, zaś głoskami c-d-e-f-g-h-i po stronie południowej, z linją budowlaną po stronie północnej oznaczoną głoskami: j'-k'-l'-m'-n'-o' w odstępie 5 metrów od linji regulacyjnej.

2) Linję regulacyjną narożnika ulicy wymienionej pod 1) i ulicy Królowej Jadwigi oznaczoną na powyższym planie głoskami: a-b od strony ulicy Królowej Jadwigi zaś b-c od strony zachodniej.

3) Otwarcie ulicy poprzecznej do ulicy wymienionej pod 1) mającej iść na granicy parcel l. k. 1530 i 1538 z linjami regulacyjnemi oznaczonemi na powyższym planie głoskami: m-p-r po stronie zachodniej, zaś głoskami: n-s po stronie wschodniej, oraz linjami budowlanemi m'-r' po stronie zachodniej, zaś n'-s' po stronie wschodniej.

4) Sposób zabudowania dla parcel przyległych do ulic wyżej wymienionych pod 1) i pod 3) domami łączonemi w grupy o wysokości do 12 metrów, bez oficyn i bez suteren.

Rada miasta przyjmuje do wiadomości oświadczenie złożone do protokołu przez właścicieli parceli l. k. 1530 objętej lwh. 371 oraz parceli l. k. 1538 objętej lwh. 40 gm. kat. Kraków Dz. XIII. Zwierzyniec, że poniosą koszta pierwszego urządzenia ulicy pod 3) wymienionej — zastrzegając:

a) Sposób urządzenia ulicy po myśli art. 172, 173 i 174 prawa budowlanego oznaczy Komisja drogowo-kanałowa Rady miasta.

b) Gmina miasta Krakowa po myśli art. 66 prawa budowlanego, obejmie powyższą ulicę, skoro przynajmniej $^1/_3$ część długości frontów będzie zabudowana, do tego zaś czasu utrzymanie tej ulicy należeć będzie do właścicieli wymienionych parcel, względnie ich prawonabywców.

c) Ulica będzie przekazana w stanie wolnym od długów i ciężarów hipotecznych.

d) Do czasu wykonania kanału ulicznego nie mogą być urządzane w budynkach mających stanąć przy pow. ulicy — klozety spłókiwane.

Powyższy plan zabudowania należy wyłożyć do publicznego przeglądu na okres 4-ch tygodni począwszy od 1-go dnia miesiąca następującego po zapadnięciu niniejszej uchwały. (Bb. 1228/32).

IX. Plan zabudowania gruntu lwh. 211 Kraków, Dz. XXII. położonego między ulicą Dekerta, gruntem kolei państwowych, a przedłużoną ulicą Na Dołach.

Imieniem Sekcji I. Radca m. Inż. Strojek Stefan wnosi:

Rada miasta uchwali:

Na podstawie ogłoszenia Magistratu z dnia 21 maja 1932 r. L. Bb. Reg. 77/32 (XL.) uchwala się w myśl art. 29 prawa budowlanego plan zabudowania w obrębie gruntów objętych lwh. 211 gm. katastr. Kraków, Dz. XXII. Podgórze, położonych między ul. Dekerta a przedłużeniem ul. Na Dołach, według planu Budownictwa m. Oddz. B. z dnia 1 lipca 1932 r.

W szczególności uchwala się:

1) Otwarcie ulicy, idącej środkiem powyższych gruntów od ulicy Dekerta ku przedłużeniu ul. Na Dołach z linjami regulacyjnemi oznaczonemi na powyższym planie czerwono i głoskami: b-o-f od strony wschodniej, zaś c-g od strony zachodniej, oraz linję budowlaną b'-f' po wschodniej stronie ulicy.

2) Zmianę prawomocnej linji regulacyjnej ulicy Dekerta w obrębie realności lwh. 211 Dz. XXII., przy częściowej reasumpcji uchwały Rady miasta z dnia 15 grudnia 1927 r. na linję oznaczoną w planie Budownictwa B. z dnia 1 lipca 1932 r. czerwono i głoskami: a-b-c-d.

3) Sposób zabudowania po wschodniej stronie ulicy zwarty jak wkreślono w planie zabudowania, zaś po stronie zachodniej grupą domów tylną linją budowlaną oznaczoną w planie zabudowania, do której tylne fasady budynków mają się ściśle stosować. Wysokość domów ustawowa.

Rada m. przyjmuje do wiadomości oświadczenie właścicieli realności lwh. 211 Dz. XXII. złożone do protokołu, że pokryją koszta pierwszego urządzenia ulicy w punkcie 1) wymienionej — zastrzegając:

a) Ulica zostanie urządzona w sposób oznaczony przez Komisję drogowo-kanałową działającą imieniem Rady m.

b) Gmina m. Krakowa obejmuje powyższą ulicę, skoro przynajmniej $^1/_3$ część frontu będzie zabudowana, do tego zaś czasu utrzymanie tej ulicy obciążać będzie parcelanta względnie jego prawonabywców.

c) Ulica będzie przekazana bezpłatnie i w stanie wolnym od długów i ciężarów hipotecznych.

Powyższy plan zabudowania należy wyłożyć do publicznego przeglądu na okres 4-ch tygodni począwszy od 1-go dnia miesiąca następującego po zapadnięciu niniejszej uchwały. (L. Bb. reg. 33/32).

X. Plan zabudowania realności Kozyry przy ul. Piastowskiej Dz. XIII. Zwierzyniec.

Imieniem Sekcji I. Radca m. Inż. Strojek Stefan wnosi:

Rada miasta uchwali:

Na podstawie ogłoszenia Magistratu z dnia 21 maja 1931 r. do L. Bb. 1818/31 (XXIX.) uchwala się w myśl art. 29 prawa budowlanego plan zabudowania gruntu objętego lwh. 35 gm. kat. Kraków, Dz. XIII. Zwierzyniec, położonego w narożniku ulic Królowej Jadwigi i Piastowskiej — według planu Budownictwa m. Oddz. B. z dnia 7 lipca 1932 r.

W szczególności uchwala się:

1) Otwarcie ulicy równoległej do ulicy Królowej Jadwigi z linjami regulacyjnemi oznaczonemi na powyższym planie kolorem czerwonym i głoskami: a-b po stronie północnej, zaś c-d po stronie południowej i linją budowlaną a'-b' po północnej stronie ulicy.

2) Zabudowanie przyległych parcel domami łączonemi w grupy w sposób w powyższym planie wkreślony o wysokości ustawowej.

Rada m. przyjmuje do wiadomości oświadczenie właściciela gruntu lwh. 35 Dz. XIII. złożone do proto-

kołu, że pokryje koszta pierwszego urządzenia powyższej ulicy na jego gruncie — zastrzegając:

a) Sposób urządzenia ulicy oznaczy Komisja drogowo-kanałowa działająca imieniem Rady m.

b) Gmina m. Krakowa obejmie tę ulicę, skoro przynajmniej 1/3 część frontu będzie zabudowana, do tego zaś czasu utrzymanie ulicy należeć będzie do właściciela przyległego gruntu względnie jego prawonabywców.

c) Ulica będzie przekazana bezpłatnie i w stanie wolnym od długów i ciężarów hipotecznych.

Powyższy plan zabudowania należy wyłożyć do publicznego przeglądu na 4 tygodnie począwszy od 1-go dnia miesiąca następującego po zapadnięciu niniejszej uchwały. (L. Bb. reg. 142/32).

XI. Rewizja planu zabudowania Aleji 29-go Listopada odnośnie do zmiany w wysokości i szerokości maksymalnej traktu zabudowania.

Imieniem Sekcji I. Radca m. Inż. Strojek Stefan wnosi:

Rada miasta uchwali:

Na podstawie ogłoszenia Magistratu z dnia 21 czerwca 1932 r. do L. Bb. Reg. 124/32 (XLI.) uchwala się reasumpcję uchwały Rady m. z dnia 2 czerwca 1927 r. do L. Bb. 486/27 a natomiast uchwala się dla Al. 29 Listopada sposób zabudowania zwarty o wysokości ustawowej w maksymalnej szerokości traktu 17 metrów bez suteren mieszkalnych i oficyn.

Dotyczący plan zabudowania należy wyłożyć do publicznego przeglądu na przeciąg 4-ch tygodni począwszy od 1-go dnia miesiąca następującego po zapadnięciu niniejszej uchwały. (L. Bb. Reg. 103/32).

XII. Plan zabudowania bloku ograniczonego ulicami: św. Tomasza, św. Krzyża, św. Marka oraz plantacjami miejskiemi.

Spadł z porządku dziennego z powodu nieobecności referenta.

XIII. Plan zabudowania bloku ograniczonego ulicami: Tad. Kościuszki, Jaskółczą, Flisacką i przedłużeniem ulicy Włóczków.

Imieniem Sekcji I. Radca m. Inż. Drobniak Franciszek wnosi:

Rada miasta uchwali:

Po myśli art. 29 prawa budowlanego i na skutek ogłoszenia Magistratu z dnia 21 czerwca 1932 r. L. Mgtu Bb. reg. 124/32 (XLI.) uchwala się sposób zabudowania obszaru Dz. XII. (Półwsie Zwierzynieckie) ograniczonego ulicami: Tadeusza Kościuszki, ul. Jaskółczą, ul. Flisacką i przedłużoną ul. Włóczków w granicach prawomocnych linij regulacyjnych, a w szczególności:

1) Uchwala się sposób zabudowania zwarty, ze skrzydłami oficynowemi, zgrupowanemi jak oznaczono w planie Budownictwa m. Oddz. B. z dnia 17 lipca 1932 r. do L. Bb. Reg. 91/32, kolorem czerwonym.

2) Uchwala się wysokość budynków od strony ul. Flisackiej i ul. Tad. Kościuszki 22 metrów, zaś od strony ul. Jaskółczej i przedłużeniem ul. Włóczków wysokość zgodną z prawem budowlanem (art. 182).

Wysokości progów budynków mających stanąć przy ul. Jaskółczej, ul. Flisackiej i przedłużonej ul. Włóczków, mają się stosować do projektowanej niwelety tych ulic oznaczonych w planie powyższym liczbami czerwonemi, poniżej których to niwelet nie mogą być we frontowych murach budynków umieszczane żadne otwory.

Powyższy plan zabudowania należy wyłożyć do publicznego przeglądu na przeciąg 4-ch tygodni począwszy od 1-go dnia miesiąca następującego po zapadnięciu niniejszej uchwały. (L. Bb. Reg. 91/32).

XIV. Plan zabudowania terenów przy IV. moście na Wiśle w Dz. VIII. i Dz. XXII.

Imieniem Sekcji I. Radca m. Inż. Drobniak Franciszek wnosi:

Rada miasta uchwali:

Na podstawie ogłoszenia po myśli art. 26 prawa budowlanego w dniu 22 kwietnia 1932 r. do L. Mgtu Bb. Reg. 23/32 (XXXIX.) uchwala się plan zabudowania dla ramp dojazdowych do IV. mostu na Wiśle a w szczególności:

a) Po stronie krakowskiej linje regulacyjne ulicy Krakowskiej według linij czerwonych na planie Budownictwa m. Oddz. B. z dnia 25 października 1927 r. oznaczonych literami: a-b-c-d od strony zachodniej, zaś f-g-h-i-j od strony wschodniej; oraz północną linję regulacyjną ul. Podgórskiej, oznaczoną na tym planie linją czerwoną i literami: e-d, j-k.

b) Po stronie podgórskiej linje regulacyjne ulicy Legjonów według linij czerwonych, oznaczonych na planie Budownictwa m. Oddz. B. z dnia 6 września 1932 r. literami: l-m-n-ń-o-p-q-r-s-t po stronie zachodniej z linją budowlaną w obrębie liter: n_1-o_1-p_1, zaś u-v-w-x od strony zachodniej.

Poleca się Magistratowi wyłożyć do przeglądu publicznego na przeciąg 4-ch tygodni licząc od dnia pierwszego miesiąca następującego po zapadnięciu uchwały. (Bb. Reg. 267/32).

Po posiedzeniu jawnem odbyło się posiedzenie tajne, na którem Naczelnik Biura Prezydjalnego p. Herget przedstawił imieniem P. Prezydenta miasta następujące wnioski:

1) z dniem 31 października 1932 r. przenosi się Naczelnika Miejskiej Straży Pożarnej Jana Obidowicza w stan spoczynku przyznając mu równocześnie VI. grupę uposażenia szczebel „c".

Uchwalono.

2) dnim 1 października 1932 r. mianuje się Dra Orzelskiego Tadeusza Dyrektorem Wodociągu miejskiego w dotychczasowej grupie uposażenia VI. szczebel „c".

Uchwalono.

3) z dniem 31 października 1932 r. mianuje się Inż. Kielanowskiego Tadeusza kontraktowego urzędnika Wodociągu m. starszym komisarzem budowy Wodociągu m. w VII. grupie uposażenia szczebel „b".

Uchwalono.

4) z dniem 1 października 1932 r. mianuje się Sikorskiego Stefana kontraktowego urzędnika Wodociągu m. komisarzem budowy w Wodociągu m. w VIII. grupie uposażenia szczebel „a".

Uchwalono.

5) z dniem 1 października 1932 r. mianuje się Inż. Michałowskiego Adama inżyniera Gazowni m. w VII. grupie uposażenia starszym inżynierem Gazowni m. w VI. grupie uposażenia szczebel „c“.

Uchwalono.

6) z dniem 1 października 1932 r. mianuje się Strojka Ludwika archiwarjusza Archiwum Aktów Dawnych m. Krakowa w VIII. grupie uposażenia, archiwarjuszem w VII. grupie uposażenia szczebel „a“.

Uchwalono.

Na tem posiedzenie zakończono.

Sprawozdania z posiedzenia Sekcyj i Komisyj Tymcz. Rady Miejskiej.

Komisja drogowo-kanałowa Rady miasta.

Dnia 2 września b. r. odbyło się pod przewodnictwem Radcy m. Inż. Karola Rollego i w obecności Wiceprezydenta miasta Witołda Ostrowskiego, posiedzenie Komisji drogowo-kanałowej Rady m., na którem zatwierdzono:

a) projekt urządzenia ul. Basztowej między ul. Dunajewskiego a Asnyka, części ul. Łobzowskiej między ul. Dunajewskiego a Batorego, projekty chodników w ulicach: Syrokomli, Dekerta, Salinarnej, Dąbrowskiego, Na Stawach, Wrocławskiej, Słonecznej, na narożniku ul. Grottgera i ul. Kościelnej, Kraszewskiego i w Aleji Krasińskiego, koszty wykonawcze urządzenia ul. Chocimskiej i chodników w ul. Ogrodowej, oraz koszty wykonawcze robót naprawczych drogowych po robotach: Elektrowni m. Wodociągu, Gazowni i Krakowskiej M. Koleji Elektrycznej,

b) zatwierdzono projekt budowy kanalizacji ul. Widok-Bocznej, w ul. Grunwaldzkiej, Racławickiej jak również zatwierdzono koszta wykonawcze szeregu domowych połączeń kanałowych,

c) zatwierdzono kosztorys na naprawę mostu drogowego w ul. Wileńskiej i projekt oświetlenia ul. Fabrycznej i Pasterskiej.

Rada Artystyczna.

Dnia 12 września 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem P. Wiceprezydenta miasta Witołda Ostrowskiego posiedzenie Rady Artystycznej dla spraw regulacyjnych, na którem przyjęto:

Zmianę linji regulacyjnych ulicy Zabłocie w Podgórzu, projekt przedłużenia ulicy Wybickiego do ulicy Podchorążych w Łobzowie, linje regulacyjne drogi wojskowej łączącej Małe Błonia z rogatką Wolską, oraz nowej ulicy poprzecznej w dz. XIII. Zwierzyniec, plan zabudowania realności Hausnerowej przy ulicy Dekerta w Podgórzu, projekt otwarcia przecznicy ul. Piastowkiej w realności J. Kozyry na Zwierzyńcu, plan zabudowania bloku między plantami a ulicy św. Krzyża realność A. Potockiego, projekt zabudowania bloku przy ul. Flisackiej i Jaskółczej na Półwsiu, oraz plan zabudowania dla ramp dojazdowych do mostu IV-go.

Subkomitet Rozbudowy miasta.

W dniu 13 września 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem P. Wiceprez. W. Ostrowskiego posiedzenie Subkomitetu Rozb. m. Krakowa.

Na posiedzeniu tem rozpatrzono sprawę poboru opłat na koszta przejazdu rzeczoznawcy Komitetu Rozbudowy od starających się o pożyczki z Funduszu Rozbudowy miast i uchwalono pobierać przez Dziennik podawczy przy wnoszeniu podań po 5 zł. od budujących w granicach m. Krakowa, a po 10 zł. od budujących poza granicami w sferze interesów miasta Krakowa.

Następnie zajmowano się sprawą rozdziału kredytów przyznanych dla miasta Krakowa na drobne budownictwo drewniane i murowane.

Komisja Cmentarna Rady miasta.

Dnia 16 września 1932 r. o godzinie 9·30 przedpołudniem odbyło się pod przewodnictwem Rm. ks. Dra Molińskiego i w obecności Wiceprez. m. Ostrowskiego, zebranie komisji cmentarnej Rady m. na nowootworzonej części cmentarza rakowickiego przy ul. Modrzewiowej.

Na zebraniu tem wysłuchano sprawozdania Insp. techn. cmentarzy m. Inż. Boratyńskiego o postępie robót na nowopowstałych kwaterach, poczem nastąpiło otwarcie tychże.

Z koleji na prośbę Wiceprez. m. Ostrowskiego ks. Infułat Dr. Kulinowski w asystencji ks. Dra Molińskiego i kapelana cmentarnego ks. Staicha dokonał uroczystego poświęcenia krzyża, znajdującego się nowych kwaterach. Po dokonanem poświęceniu ks. Infułat Dr. Kulinowski wypowiedział podniosłe przemówienie, którem podziękował Prezydjum miasta za wykonanie tego dzieła w tak ciężkich czasach.

Sekcja I. Rady miasta.

Dnia 22 września 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem Radcy m. Inż. Drobniaka i w obecności Wiceprez. m. Ostrowskiego, posiedzenie Sekcji I. Rady m. na którem rozpatrywano szereg planów regulacyjno-budowlanych. I tak: przyjęto plan zabudowania gruntów w Dz. XV. i XVI., ograniczonych ulicami Juljusza Lea, Kazimierza Wielkiego, Szkołą Podchorążych, Nowowiejską i Gnieźnieńską.

Dalej uchwalono plan zabudowania gruntów, między drogą wojskową lkat. 1649/2 a ul. Królowej Jadwigi w Dz. XIII., oraz przyjęto plan zabudowania gruntu, położonego między ulicą Dekerta, gruntem kolei państw., a przedłużoną ulicą Na Dołach.

Z kolei, Sekcja rozpatrywała plan zabudowania gruntu, objętego lwh. 35 Dz. XIII., oraz przyjęła plan zabudowania bloku, ograniczonego ulicami św. Tomasza, św. Krzyża, św. Marka i plantacjami miejskiemi.

Następnie uchwalono plan zabudowania bloku, ograniczonego ulicami: Tad. Kościuszki, Jaskółczą, Flisacką

i przedłużeniem ul. Włóczków, oraz zatwierdzono plan zabudowania terenu, znajdującego się przy IV. moście na Wiśle w Dz. VIII. i XXII.

W końcu przeprowadzono częściową rewizję planu regulacyjnego Zabłocie w Dz. XXII., oraz rewizję planu zabudowania Aleji 29 Listopada, odnośnie do zmiany wysokości i szerokości maksymalnej traktu zabudowania.

Komisja Teatralna Rady miasta.

Dnia 22 września br. odbyło się pod przewodnictwem Prezydenta m. Beliny Prażmowskiego posiedzenie komisji teatralnej na którem Dyr. Osterwa przedstawił zaprowadzoną przez siebie nową organizację w teatrze polegającą na ścisłem rozgraniczeniu poszczególnych działów pracy artystycznej, administracyjnej i technicznej i oparcie ich działalności na fachowej odpowiedzialności kierowników.

Po przyjęciu do wiadomości składu nowego zespołu artystycznego oraz spisu arstystów zaangażowanych czasowo do pewnych tylko sztuk Komisja przeprowadziła szczegółową dyskusję nad projektem repertuaru przedstawionym przez Dyrekcję teatru na najbliższy kwartał.

W ciągu dyskusji Dyr. Osterwa zaznajomił Komisję o inowacji jaką wprowadził do prac przygotowawczych zespołu przy opracowywaniu sztuk przeznaczonych do wystawienia. Próby sceniczne poprzedza zawsze prelekcja dla artystów o twórczości danego autora i o danej sztuce oraz wykład literacki dla psychicznego wydobycia właściwego charakteru poszczególnych postaci dramatu czy komedji. Jedną z takich prelekcji wygłosił dla artystów w teatrze Prof. Roman Dyboski o Chestertonie z okazji zamierzonego wystawienia jego „Magji". Ciekawych wywodów Dyr. Osterwy wysłuchała Komisja z dużem zainteresowaniem.

W dalszym ciągu obrad Komisja przyjęła do wiadomości projekt Dyr. Osterwy utworzenia teatru szkolnego w ścisłem porozumienie z Kuratorjum i z osobnem repertuarem sztuk zatwierdzonych przez władze szkolne. Teatr w ten sposób zorganizowany dawałby poranki dla uczniów szkół średnich po cenach specjalnie zniżonych.

Bliższe szczegóły teatru szkolnego poda w swoim czasie Dyrekcja teatru Komisji do zatwierdzenia.

W końcu Komisja przyjęła projekt ceny miejsc w teatrze znacznie zniżonych w stosunku do ubiegłego sezonu.

Komisja drogowo-kanałowa Rady miasta.

Dnia 27 września br. odbyło się pod przewodnictwem Radcy m. Inż. Karola Rollego i w obecności Wiceprezydenta miasta Witołda Ostrowskiego, posiedzenie Komisji Drogowo-Kanałowej Rady m., na którem zatwierdzono:

a) wniosek nagły odnośnie do budowy kanału w ul. Romanowicza przez grunta wojskowe,

b) budowy kanałów: w części ulicy Kazimierza Wielkiego, w ul. Krakowskiej przy rampie na most IV. na Wiśle, w ul. Kasprowicza i na parcelowanych prywatnych gruntach w Dz. XIX. Grzegórzki,

c) rozstrzygnięto oferty na skanalizowanie Aleji Marszałka Focha między ul. Słoneczną a mostem na Rudawie i zatwierdzono koszta wykonawcze szeregu domowych połączeń kanałowych,

d) zatwierdzono sposób urządzenia przedłużenia ul. Rakowickiej i dróg na parcelowanych prywatnych gruntach w Dz. XIX. Grzegórzki, oraz projekty chodników na parcelowanych prywatnych gruntach w Dz. XV. Nowa Wieś i w ulicy Wrocławskiej przed L. orj. 5.

RUCH SŁUŻBOWY.

Przeniesieni w stan spoczynku:

Chrostek Juljan, dróżnik miejski z dniem 30/IX. 1932 r.

Inż. Krawczyk Stanisław, dyrektor Wodociągu miejskiego z dniem 30/IX. 1932.

Pater Michał, prow. odźwierny Miejskich Zakładów Sanitarnych z dniem 1/IX. 1932 (zaopatrzenie emerytalne w drodze łaski).

Widerski Jan, kancelista Magistratu z dniem 30/IX. 1932 r.

Przeniesiony w stan nieczynny:

Swolkień Zdzisław, adjunkt kanc. Magistratu z dniem 1/IX. 1932 r.

Emerytury wdowie:

Grzesiakowa Marja, wdowa po emeryt. dróżniku miejskim z dniem 1/IX. 1932.

Solarzowa Anna, wdowa po emeryt. niższym pracowniku Rzeźni miejskiej od dnia 1/IX. 1932.

Nominacje — przyjęcia:

Inż. Wnęk Karol, dotychczasowy kontraktowy urzędnik techniczny Magistratu, zamianowany z dniem 1/IX. 1932 r. prow. st. referentem technicznym Magistratu.

Zmarli:

Wijas Jan, emer. woźny miejski dnia 19/IX. 1932.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Zmiany w stanie posiadania realności w Krakowie za sierpień 1932 r.

I. Przez kontrakt kupna.

1. Część ($^1/_2$) domu dwupiętrowego przy ul. Staszica L. or. 4, L. sp. 277/IV. nabyła Franciszka Palczewska od Jadwigi Kosmalównej za cenę 6.000 dolarów.

2. Grunt lwh. 263/XVII. przy ul. Droga nad Sudołem nabyli po połowie Stanisław i Marja Wiktorowie od Adama Zbroji za cenę 13.000 złotych.

3. Grunt lwh. 846/XVII. przy ul. Prądnickiej nabył Inż. Tadeusz Kubiczek od Jana i Apolonji Mazurów za cenę 12.000 złotych.

4. Grunt lwh. 16/XIX. przy ul. Pasterskiej nabyła Zofja Wenzlówna od Mieczysława Żołdana za cenę 2.500 złotych.

5. Grunt lwh. 210/III. przy ul. Retoryka nabyli po połowie Dawid i Cecylja Grünbergowie od Marji Krasuskiej za cenę 53.220 złotych.

6. Dom trzechpiętrowy (w budowie przy ul. Kazimierza Wielkiego L. or. 108c na realności lwh. 600 i 601/XV. nabyli Gabrjela Kołkowa ($^3/_6$), zaś Aniela Windakiewiczowa ($^2/_6$) i Marja Michalska ($^1/_6$) od Pawła i Janiny Paprockich za cenę 9.500 dolarów.

7. Dom dwupiętrowy przy ul. Poselskiej L. or. 17, L. sp. 496/I. nabyła Anna Braumannowa od Dawida i Cecylji Grünbergów za cenę 11.400 dolarów.

8. Dom parterowy przy ul. Racławickiej L. or. 36, L. sp. 179/XVII. nabyli po połowie Michał i Marja Kmiecikowie od Józefa Rysza za cenę 1.856 dolarów.

9. Grunt lwh. 868/XVII. przy ul. Białej nabył Stanisław Rausiński od Marji Krzyżanowskiej za cenę 3.115 złotych.

10. Dom trzechpiętrowy (w budowie) przy ul. Kazimierza Wielkiego położony na realności lwh. 647/XV. nabył Bazyli Zyblikiewicz od Karola Olmy za cenę 12.500 dolarów.

11. Część ($^2/_4$) domu parterowego przy ul. Mogilskiej L. or. 31, L. sp. 194/XIX. nabyli po ($^1/_4$) Dr. Artur i Aleksandra Preyerowie od Piotra Żupnika za cenę 17.500 złotych.

12. Dom jednopiętrowy przy ul. Zagrody L. or. 15, L. sp. 247/XI. nabyli po połowie Wojciech i Antonina Łobodowie od Pawła i Marji Zduniów oraz Julji Knapikowej za cenę 3.375 dolarów.

13. Dom parterowy przy ul. Chocimskiej L. or. 4, L. sp. 152/XV. nabyła Rozalja Zabdyrowa od Zofji i Antoniego Drabikowskich za cenę 14.950 złotych.

14. Grunt lwh. 685/XVI. przy ul. Nowowiejskiej nabyli po połowie Łukasz i Teresa Łysiakowie od Bernarda Horowitza i Debory Markiewiczowej za cenę 1.493·40 dolarów.

15. Grunt lwh. 651/XV. przy ul. Kazimierza Wielkiego nabył Wacław Krzyżanowski od Wacława Popiela za cenę 2.168 dolarów.

16. Grunt lwh. 263/XII. przy ul. Kornela Ujejskiego nabył Olgierd Niedziałkowski od Konwentu PP. Norbertanek za cenę 190 dolarów.

17. Grunt lwh. 357/XIX. przy ul. Olszyny nabyła Marja Górowa od Antoniego Zająca i Władysława Rachtana za cenę 2.750 złotych.

18. Grunt lwh. 358/XIX. przy ul. Olszyny nabyła Rozalja Meus od Antoniego Zająca i Władysława Rachtana za cenę 255·30 dolarów.

19. Grunt lwh. 359/XIX. przy ul. Olszyny nabyła Emilja Jastrzębska od Antoniego Zająca i Władysława Rachtana za cenę 3.092 złotych.

20. Grunt lwh. 360/XIX. przy ul. Olszyny nabyła Franciszka Kaperowa od Antoniego Zająca i Władysława Rachtana za cenę 2.000 złotych.

21. Grunt lwh. 361/XIX. przy ul. Olszyny nabył Józef Wojnar od Antoniego Zająca i Władysława Rachtana za cenę 2.100 złotych.

22. Część ($^2/_8$) domu jednopiętrowego przy ul. Czapskich L. or. 5/7, L. sp. 409/IV. nabyli po ($^1/_8$) Emil Makarewicz i Zofja Olbrychtowa od Dr Juljusza Makarewicza za cenę 5.000 złotych.

23. Dom parterowy przy ul. Murowanej L. or. 12, L. sp. 178/XVII. nabył Franciszek Chlipalski od Marji Śliwińskiej za cenę 14.231 złotych.

24. Grunt lwh. 70/XVI. nabył Dr Feliks Szafrański od Karoliny Łachetowej za cenę 4.350 złotych.

25. Dom dwupiętrowy przy ul. Długiej L. or. 80, L. sp. 31/V. nabyli po połowie Chaim i Chana Melcerowie od Salomona i Róży Kubie za cenę 9.000 dolarów.

26. Grunt lwh. 1791/XXI. przy ul. Krzywda nabył Mojżesz Hecht od Szymona Feltschera za cenę 4.500 złotych.

27. Część ($^1/_{10}$) domu parterowego przy ul. Rydlówka L. or. 9, L. sp. 651/XXII. nabył Leon Rand od Jakóba Billiga za cenę 2.000 złotych..

28. Część ($^1/_4$) domu czteropiętrowego przy ul. Szkolnej L. or. 7, L. sp. 671/XXII. nabyła Wanda Wyspiańska od Józefa Wyspiańskiego za cenę 20.000 złotych.

29. Grunt lwh. 1192/XXII. nabyli po połowie Marjan i Eleonora Kosibowie od Filipa Zilsa za cenę 1.311·60 dolarów.

30. Grunt lwh. 1193/XXII. nabyła Eleonora Kosibowa od Józefy Jogałłowej za cenę 5.250 złotych.

31. Grunt lwh. 732/XXI. nabyła Marja Szczupakowa od Józefa Rypalskiego za cenę 1.200 złotych.

32. Dom parterowy przy ul. Parkowej L. or. 8, L. sp. 209/XXII. nabył Bernard Willer od Dr Maksymiljana i Ernestyny Willerów za cenę 15.000 złotych.

33. Dom parterowy przy ul. Rękawka L. or. 41, L. sp. 382/XXII. nabyło Zgromadzenie Braci Albertynów III Zakonu św. Franciszka Serafickiego w Krakowie od Maurycego i Gusty Elsnerów za cenę 10.500 dolarów.

34. Dom jednopiętrowy (w budowie) przy Aleji Pod Kopcem położony na realności 1149/XXII. nabyła małoletnia Wanda Gołąb od Józefa i Eweliny Godzińskich za cenę 26.000 złotych.

35. Dom dwupiętrowy przy ul. Prokocimskiej L. or. 55, L. sp. 326/XXI. nabył Juljusz Gauszer od Józefa Zipsera za ceną 29.000 złotych.

36. Grunt lwh. 379/X. przy ul. Rydlówka nabył Dr Stanisław Zamorski od Marji Szybowskiej za cenę 345 dolarów.

II. Przez inne umowy.

1. Część ($^1/_2$) gruntu lwh. 832/XVII. przy ul. Mazowieckiej wartości 2.500 złotych nabyła w drodze darowizny Wiktorja Makowska od Ludwika Makowskiego.

2. Dom parterowy przy ul. Tadeusza Kościuszki L. or. 57, L. sp. 11/XII. wartości 19.000 złotych nabyła w drodze darowizny Dr Janina Kuligowa od Jana i Natalji Wolnych.

3. Grunt lwh. 362/XIX. przy ul. Olszyny wartości 1.300 złotych nabyli po połowie w drodze darowizny Antoni i Józefa Zającowie od Władysława Rachtana.

4. Część ($^1/_2$) domu parterowego przy ul. Pod Fortem L. or. 35, L. sp. 404/XVII. wartości 20.000 złotych nabyła w drodze darowizny Zofja Kawalcowa od Antoniego Kawalca.

5. Część ($^1/_2$) gruntu lwh. 84/XIII. wartości 2.500 złotych nabył w drodze darowizny Antoni Baran od Marji Baranowej.

6. Dom parterowy przy ul. Twardowskiego L. or. 65, L. sp. 23/X. oraz grunt lwh. 28/X. przy tejże ulicy łącznej wartości 3.000 złotych nabyli w drodze darowizny Józef Wilk i małoletnia Jadwiga Wilkówna od Józefa Wilka.

7. Dom jednopiętrowy przy ul. Łagiewnickiej L. or. 8, L. sp. 247/XXII. wartości 8.500 złotych nabyła w drodze darowizny Kamila Ładzińska od Dr Stanisława Ładzińskiego.

III. Przez egzekucję.

1. Dom jednopiętrowy przy ul. Wielickiej L. or. 23. L. sp. 36/XXII. wartości 7.050 złotych nabyła w drodze egzekucji Felicja Fleischer od Eugenji Schnürowej.

IV, Przez śmierć właściciela.

1. Grunt lwh. 507/XVII. przy ul. Wrocławskiej wartości 3.000 złotych nabyła w spadku Marja Uznańska po śp. Antoninie Rajtarowej.

WYKAZ KONSENSÓW

na zamieszkanie, względnie użytkowanie wykonanych budowli, udzielonych w miesiącu wrześniu 1932 r.

I. Nowe domy.

1) Aleja Zygmunta Krasińskiego L. or. 9 (lsp. 97 Dz. III.) własność Grünbergów Dawida i Cecylji, dom IV. piętrowy (reskr. z dnia 12/IX. 1932 r. L. B. a. Insp. 131/32/C.).

2) Ul. Krowoderska L. or. 63 (lsp. 302 Dz. V.) własność Inż. Wetzsteina Józefa, dom III. piętr. (reskr. Mgtu z dnia 18/IX. 1932 r. L. B. a. Insp. 183/32/B.).

3) Ul. Zielna boczna L. or. 12 (lsp. 218 Dz. X.) własność Batków Stefana i Jadwigi, dom I. piętr. z poddaszem (reskr. Mgtu z dnia 15/IX. 1932 r. L. B. a. Insp. 240/32/D.).

4) Ul. Słoneczna L. or. 10 (lsp. 242 Dz. XII.) własność Prof. Inż. Stella Sawickiego, dom IV. piętr. z poddaszem (reskr. Mgtu z dnia 9/IX. 1932 r. L. B. a. Insp. 262/32/C.).

5) Ul. Filarecka L. or. 2 (lsp. 243 Dz. XII.) własność Szarotów Józefa i Marji, dom IV. piętr. narożny (reskr. Mgtu z dnia 6/IX. 1932 r. L. B. a. Insp. 137/32/C.).

6) Ul. Na Stawach L. or. 3 (lsp. 241 XII.) własność Hana Roberta, I. piętr. willa) reskr. Mgtu z dnia 20/IX. 1932 r. L. B. a. Insp. 349/32/C.).

7) Ul. Słoneczna L. or. 1 (lsp. 237 Dz. XII.) własność Sobestowej Jadwigi, dom II. piętr. (reskr. Mgtu z dnia 17/IX. 1932 r. L. B. a. Insp. 113/32/C.).

8) Ul. Jacka Malczewskiego L. or. 9 (lsp. 336 Dz. XIII.) własność Bergerów Stanisława i Pauliny, dom parter. z poddaszem (reskr. Mgtu z dnia 24/IX. 1932 r. L. B. a. Insp. 70/32/C.).

9) Ul. Ks. Józefa L. or. 83 a. (lsp. 337 Dz. XIII.) własność Włudarskiej Anny, dom parterowy, stodoła i stajnia (reskr. Mgtu z dnia 20/IX. 1932 r. L. B. a. Insp. 249/32/C.).

10) Ul. Ks. Józefa L. or. 51 (lsp. 173 Dz. XIII.) własność Szeligów Dr. Stanisława i Stanisławy, willa parter. z poddaszem (reskr. Mgtu z dnia 21/IX. 1932 r. L. B. a. Insp. 101/32/C.).

11) Ul. Czarnowiejska L. or. 41 (lsp. 56 Dz. XIV.) własność Matyskiej Wiktorji, dom II. piętr. (reskr. Mgtu z dnia 21/IX. 1932 r. L. B. a. Insp. 173/32/C.).

12) Ul. Zbrojów L. or. 3 (lsp. 337 Dz. XV.) własność Raszki Jana, dom II. piętr. (reskr. Mgtu z dnia 9/IX. 1932 r. L. B. a. Insp. 227/32/C.).

13) Ul. Kaz. Wielkiego L. or. 61 (lsp. 340 Dz. XV.) własność Ławnikowej Józefy, dom III. piętr. (reskr. Mgtu z dnia 30/IX. 1932 r. L. B. a. Insp. 68/32/C.).

14) Ul. Obopólna L. or. 15 (lsp. 197 Dz. XVI.) własność Nalborczyk Klary, dom I. piętrowy z poddaszem (reskr. Mgtu z dnia 5/IX. 1932 r. L. B. a. Insp. 278/32/C.).

15) Ul. Jadwigi z Łobzowa L. or. 23 (lsp. 198 Dz. XVI.) własność Stanisława Wadowskiego, dom I. piętr. (reskr. Mgtu z dnia 12/IX. 1932 r. L. B. a. Insp. 268/32/C.).

16) Ul. Juljusza Lea L. or. 232 (lsp. 193 Dz. XVI.) własność Szczurka Stanisława, dom parterowy (reskr. Mgtu z dnia 17/IX. 1932 r. L. B. a. Insp. 124/32/C.).

17) Ul. Łokietka L. or. 75 (lsp. 425 Dz. XVII.) własność Nowakowskiego Piotra, parterowy dom i stodoła (reskr. Mgtu z dnia 22/IX. 1932 r. L. B. a. Insp. 223/32/B.).

18) Ul. Grunwaldzka L. or. 23 a. (lsp. 338 Dz. XIX.) własność Dr. Ormickiego Fryderyka, dom parterowy (reskr. Mgtu z dnia 12/IX. 1932 r. L. B. a. Insp. 209/32/C.).

19) Ul. Łanowa L. or. 23 a. (lsp. 354 Dz. XXI.) własność Jankiewiczów Teofila i Wiktorji, część domu parterowego (reskr. Mgtu z dnia 25/VIII. 1932 r. L. B. a. Insp. 313/32/D.).

20) Ul. Łanowa L. or. 23 b. (lsp. 328 Dz. XXI.) własność Kozłowskiego Franciszka, 1 izba w domu parter. (reskr. Mgtu z dnia 23/IX. 1932 r. L. B. a. Insp. 338/32/D.).

21) Ul. Bonarka L. or. 28 (lsp. 833 Dz. XXII.) własność Żeni Pisekowej, dom I. piętr. z poddaszem (reskr. Mgtu z dnia 20/IX. 1932 r. L. B. a. Insp. 659/32/D.).

22) Ul. Widok L. or. 9 (lsp. 159 Dz. III.) własność Inż. Kosiorkiewicza Bronisława, willa I. piętr. (wydano konsens na mieszkanie właściciela, reskr. Mgtu z dnia 15/IX. 1932 r. L. B. a. Insp. 351/32/D.).

II. Nadbudowy, przebudowy i dobudowy.

1) Ul. Tarłowska L. or. 11 (lsp. 159 Dz. III.) własność Benjamina Adolfa, nadbudowa III. piętra (reskr. Mgtu z dnia 8/IX. 1932 r. L. B. a. Insp. 254/32/C.).

2) Ul. Basztowa L. or. 3 (lsp. 121 Dz. IV.) własność Popiela Wacława, adaptacje w parterze i półpiętrze oficyny (reskr. Mgtu z dnia 3/IX. 1932 r. L. B. a. Insp. 258/32/C.).

3) Ul. Czarnowiejska L. or. 17 (lsp. 464 Dz. IV.) własność Górki Ludwika, nadbudowa I. piętra lewej, oraz II. piętra, w miejsce poddasza o tylnej oficynie (reskr. Mgtu z dnia 16/IX. 1932 r. L. B. a. Insp. 336/32/C.).

4) Ul. Garbarska L. or. 4 (lsp. 81 Dz. IV.) własność Kałuskich Zygmunta i Stefanji, adaptacja poddasza na cele mieszkalne (reskr. Mgtu z dnia 7/IX. 1932 r. L. B. a. Insp. 9/32/C.).

5) Ul. Ks. Józefa L. or. 57 (lsp. 331 Dz. XIII.) własność Szmyta Stanisława, nadbudowa I. piętra i adaptacje na parterze (reskr. Mgtu z dnia 12/IX. 1932 r. L. B. a. Insp. 155/32/C.).

6) Ul. Juljusza Lea L. or. 19 (lsp. 240 Dz. XV.) własność Bujasa Tomasza, adaptacja parterowej stajni

i wozowni na mieszkanie (reskr. Mgtu z dnia 23/IX. 1932 r. L. B. a. Insp. 98/32/C.).

7) Ul. Zakątek L. or. 14 (lsp. 100 Dz. XVI.) własność Szczepanika Ludwika, adaptacja składu narzędzi roln. na ubikację mieszkalną (reskr. Mgtu z dnia 22/IX. 1932 r. L. B. a. Insp. 221/32/C.).

8) Ul. Czyżówki L. or. 19 (lsp. 798 Dz. XXII.) własność Lasoniów Franciszka i Józefy, 2 izby w suterenach (reskr. Mgtu z dnia 20/IX. 1932 r. L. B. a. Insp. 742/32/D.).

WIADOMOŚCI O ROZPORZĄDZENIACH, OKÓLNIKACH, JUDYKATURZE I T. P. DOTYCZĄCYCH ADMINISTRACJI OGÓLNEJ.

Dziennik Urzędowy Ministerstwa Spraw Wewn.

Nr. 13, poz. 159. Okólnik Nr. 103 z dnia 3 sierpnia 1932 r.

(Wojsk. H. 1/1/2) o sposobie zapisywania zgłoszeń meldunkowych w kartach meldunk. wzoru Nr. 5.

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

W celu jednolitego wypełniania przez urzędy meldunkowe kart meldunkowych wzoru Nr. 5 do § 20 ust. 2—4 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 16/X. 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 84 poz. 653), Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zarządza wypełnianie rubryki 5-ej (Data i określenie zmiany) w następujący sposób:

a) w wypadku zmiany miejsca zamieszkania: n. p. „Dn. 1/II. 1932 r. Warszawa, ul. Młynarska Nr. 41 m. 19, kom. III. zamieszkanie“,

b) w wypadku wyjazdu zagranicę: n. p. „Dn. 15/III. 1932 r. Francja, Paryż — wyjazd zagranicę“,

c) w wypadku przyjazdu z zagranicy: n. p. „Dn. 4/V. 1932 r. Stanisławów, ul. Sapieżyńska Nr. 33 — przyjazd z zagranicy“,

d) w wypadku zmiany adresu w obrębie tej samej miejscowości: n. p. „Dn. 20/VI. 1932 r. Warszawa, ul. Szeroka Nr. 22, m. 18 — zmiana adresu“,

e) w wypadku przybycia na czasowy pobyt ponad 2 miesiące: n. p. „Dn. 14/IX. 1932 r. wieś i gmina Prząclaw, pow. Jędrzejów, wojew. kieleckie — przybycie na czasowy pobyt ponad 2 miesiące“,

f) w wypadku powrotu z czasowego pobytu (ponad 2 miesiące) do miejsca zamieszkania: n. p. „Dn. 24/XII. 1932 r. Warszawa, ul. Obozowa Nr. 5 m. 3, kom. III. — powrót z czasowego pobytu do miejsca zamieszkania“.

Urzędy gminne obowiązane są czuwać specjalnie nad wykonywaniem zgłoszeń meldunkowych o zmianie miejsca zamieszkania, gdyż zmiana ta pociąga za sobą przeniesienie ewidencji wojskowej. W związku z tem urzędy te powinny stosować w jak najszerszym zakresie postanowienia §§ 16 i 43 powołanego wyżej rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych, tudzież § 34 instrukcji M. Spraw Wewn. o prowadzeniu rejestru mieszkańców.

Zechcą Panowie Wojewodowie (Pan Komisarz Rządu) wydać ze swej strony stosowne zarządzenie w myśl powyższych derektyw.

Okólnik Nr. 104 z dnia 3 sierpnia 1932 r.

(Wojsk. B. 8/4/2) o stosowaniu przepisów pktu 3-go § 255 rozp. wyk. do ustawy o powsz. obow. wojsk. — do osób, które zgłaszały się ochotniczo do szkół wojskowych.

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z M. S. Wojsk. wyjaśnia, że przepis pktu 3-go § 255 rozporządzenia wykonawczego do ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym, przewidujący udzielanie odroczeń na podstawie art. 62 ustawy o powsz. obow. wojsk. do dnia 1 lipca tego roku kalendarzowego, w którym poborowy kończy 25 lat życia, tym poborowym, którzy zgłoszali się przed wstąpieniem do wyższego zakładu naukowego ochotniczo do wojska, lecz nie zostali przyjęci z powodu braku warunków fizycznych, należy stosować również w stosunku do osób, które zgłaszały się w wieku przedpoborowym do szkół wojskowych, kształcących na oficerów zawodowych, a nie zostały przyjęte jedynie z powodu braku warunków fizycznych.

W wypadku więc ubiegania się poborowych z cenzusem o przedłużeniu im odroczenia służby wojskowej na zasadzie art. 62 ustawy z powyższego tytułu musi być stwierdzony fakt zgłoszenia się do tych szkół w wieku przedpoborowym i nieprzyjęcia jedynie z powodu braku warunków fizycznych.

Okólnik Nr. 106 z dnia 5 sierpnia 1932 r.

(AP. 106/37) o nowym kodeksie karnym, prawie o wykroczeniach i przepisach wprowadzających.

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

Z dniem 1 września b. r. wchodzą w życie: Kodeks karny, Prawo o wykroczeniach oraz Przepisy wprowadzające kodeks karny i prawo o wykroczeniach, ogłoszone w Dz. U. R. P. Nr. 60 z dnia 15 lipca b. r. pod poz. 571, 572 i 573.

Nowe te akty prawodawcze, wprowadzające doniosłe zmiany w dotychczasowem ustawodawstwie, wymagają nader dokładnego zaznajomienia się z ich treścią celem należytego stosowania zawartych w nich przepisów.

W związku z powyższem zwracam przedewszystkiem uwagę na podstawowe przepisy wspomnianych aktów prawodawczych w zakresie postępowania i orzecznictwa karno-administracyjnego.

I. Kodeks Karny 1932 r.

a) Z wejściem w życie nowego kodeksu karnego z 1932 r. tracą moc obowiązującą wraz z ustawami wpro-

wadzającemi kodeks karny 1903 r. powszechna ustawa karna 1852 r. oraz kodeks karny 1871 z wyjątkiem artykułów i paragrafów wyszczególnionych w art. 2. Przepisów wprowadzających kodeks karny i prawo o wykroczeniach.

b) Przepisy art. 1, 2, 3, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 26, 40, § 2, 42, § 3, 54, 55, 56, 57, § 2, 58, 91 nowego kodeksu karnego z 1932 r. mają zastosowanie również do wykroczeń.

II. Prawo o wykroczeniach.

Część ogólna Prawa o wykroczeniach stosuje się również do wykroczeń przewidzianych innemi ustawami, w myśl zaś art. 13 Przepisów wprowadzających kodeks karny i prawo o wykroczeniach — część ogólna ma zastosowanie do przestępstw przekazanych orzecznictwu władz administracyjnych, choćby za nie groziła kara wyższa lub inna, niż określona w art. 1 prawa o wykroczeniach.

III. Przepisy wprowadzające kodeks karny i prawo o wykroczeniach.

a) Uchyliły szereg przepisów karnych ustaw (i rozporządzeń) szczególnych, wydanych przez władze zaborcze (art. 3 i 4) i władze polskie (art. 5) poza tem zwraca się szczególną uwagę na treść art. 8, 10 lit. b (i c), 16 (§ 4 art. 16 ma doniosłe znaczenie dla województw zachodnich) oraz art. 21.

b) Rozporządzenie z dn. 22 marca 1928 r. o postępowaniu karno-administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 38 poz. 365) uległo zmianom, a mianowicie art. 17 i ust. 1 art. 60 nadano inną treść, art. zaś 26, 58 i 59 skreślono (patrz art. 5 § 2 pkt. 14 i art. 30 przep. wpr.)

IV. Okólniki, dotyczące postępowania karno-administracyjnego zostaną w swoim czasie skomasowane, narazie Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zaznacza, że z wejściem w życie wspomnianych aktów prawodawczych staną się nieaktualne następujące okólniki, zawierające wyjaśnienia o charakterze zasadniczym:

1) Okólnik Nr. 117 z dnia 30/VI. 1931 r., zawierający wyjaśnienie art. 207 k. k. z 1903 r. w związku z ustawami o szczepieniu przeciw ospie i zwalczaniu chorób zakaźnych (Dz. Urz. Min. Spr. Wewn. Nr. 8 z 1931 r.)

2) Okólnik Nr. 176 z dnia 9/X. 1931 r. o przedawnieniu w post. karno-administracyjnem (Dz. Urz. M. S. Wewn. Nr. 15 z 1931 r.) patrz art. 11, 12, 13 Prawa o wykroczeniach.

3) Okólnik Nr. 181 z dnia 17/X. 1931 r. w sprawie nadzwyczajnego łagodzenia kary z § 266 u. k. z 1852 r. i z art. 53 a k. k. z 1903 r. (Dz. Urz. M. S. Wewn. Nr. 17 z 1931 r.)

Instytucja nadzwyczajnego łagodzenia kary została utrzymana w mocy, ale nadano jej inny zakres stosowania — patrz art. 9 prawa o wykroczeniach.

4) Okólnik Nr. 37 z dnia 24 marca 1932 r. o warunkowem zawieszeniu wykonania kary w post. karno-administracyjnem (Dz. Urz. M. S. Wewn. Nr. 5 z 1932 r.)

Instytucja warunkowego zawieszenia wykonania kary znalazła swój wyraz w przepisach art. 61—64 kodeksu karnego z 1932 r., jednak przytoczone przepisy nie stosują się do wykroczeń, jak to wynika z treści art. 2 prawa o wykroczeniach.

Okólniki te należy zatem uważać za uchylone z dniem 1 września r. b.

5) Ponadto zwraca się uwagę na okólnik Nr. 96 z dnia 14 lipca 1932 r., zawierający nowe przepisy rachunkowo-kasowe, dotyczące pobierania grzywien z doraźnych nakazów karnych.

V. W związku z wzmiankowaną powyżej komasacją okólników oraz opracowywaną przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych jednolitą ostateczną instrukcją w sprawach karno-administracyjnych, uwzględniającą omawiane nowe normy prawne, proszę PP. Wojewodów (P. Komisarza Rządu) o przedstawienie do dnia 1 listopada b. r. wszystkich tych kwestji wątpliwych o charakterze zasadniczym, któreby się nasunęły przy interpretacji i stosowaniu odnośnych aktów prawodawczych i które zdaniem Panów wymagałyby zasadniczego wyjaśnienia w instrukcji.

Okólnik Nr. 108 z dnia 13 sierpnia 1932 r.

(SS. 89/10/1) o kwalifikacjach pracowników komunalnych.

Do

P. P. Wojewodów (z wyjątkiem śląskiego).

W konkursach, ogłaszanych przez zarządy związków komunalnych na stanowiska referendarskie częstokroć stawiany jest warunek posiadania przez kandydatów dyplomu z ukończenia studjów prawniczych na jednym z uniwersytetów.

Ograniczenie takie kwalifikacyj naukowych kandydatów jest niewłaściwe i wskazuje na to, że zarządy związków komunalnych nie doceniają wartości studjów, odbytych na uczelniach innego typu, mogących dać absolwentom przygotowanie teoretyczne do pracy w samorządzie niemniej odpowiednie aniżeli wydziały prawne.

W związku z powyższem Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia, że uwzględniać należy również dyplomy uczelni poświęconych studjom ekonomicznym i naukom społecznym.

Do takich uczelni zaliczyć należy przedewszystkiem: Wyższą Szkołę Handlową w Warszawie, posiadającą specjalny wydział samorządowy, Wolną Wszechnicę Polską w Warszawie, Szkołę Nauk Politycznych w Warszawie, sekcję ekonomiczno-polityczną wydziału prawno-politycznego Uniwersytetu Poznańskiego, Wyższe Studjum Handlowe w Krakowie, Wyższą Szkołą Handlową w Poznaniu.

Do objęcia zaś stanowisk II kategorji pierwszeństwo winni mieć kandydaci, którzy ukończyli szkoły handlowe, a przedewszystkiem absolwenci: Instytutu Nauk Handlowo-Gospodarczych w Wilnie, Szkoły Ekonomicznej w Krakowie, Szkoły Handlowej w Kielcach.

Kandydaci na pisarzy gminnych oraz praktykanci na pracowników urzędów gminnych winni posiadać co najmniej ukończone 6 klas szkół średnich lub równorzędne wykształcenie. Pierwszeństwo ponadto winni mieć kandydaci, którzy obok wymaganego wykształcenia ogólnego posiadają wykształcenie fachowe, nabyte na uczelniach poświęconych studjom samorządowym, a więc na Studjum Administracji Komunalnej przy Wolnej Wszechnicy Polskiej w Warszawie, Wydziale Samorządowym Instytutu Nauk Handlowo-Gospodarczych w Wilnie,

Studjum Handlowem w Krakowie, kursach dla pisarzy gminnych, zorganizowanych przez T. W. S. we Lwowie, kursach dokształcających dla pracowników samorządowych starostwa krajowego w Poznaniu, oraz na kursach zorganizowanych w różnych okresach czasu przez urzędy wojewódzkie w Warszawie, Lublinie, Łucku, Białymstoku i Stanisławowie.

Przewodniczący wydziałów powiatowych powinni interesować się przebiegiem służby praktykantów, zwłaszcza tych, którzy poza wykształceniem ogólnem nie posiadają wykształcenia fachowego wyżej omówionego, oraz dopomagać im w uzupełnieniu ich wiadomości fachowych przez zapewnienie im urlopów i ewentualnej pomocy pieniężnej na wyjazd na odpowiednie kursa dla pracowników komunalnych.

Okólnikiem niniejszym uchyla się jednocześnie ust. 4 okolnika Nr. 2 z dn. 4 stycznia 1929 r. L. SS. 2302 (Zb. Zarz. M. S. Wewn. str. 1380, poz. 8), okólnik Nr. 243 z dn. 5. XI. 1929 r. L. SS. 4471/I (Zb. Zarz. M. S. Wewn. str. 1392, poz. 17), okólnik Nr. 7 z dnia 15. I. 1930 L. SS. 4471/2 (Zb. Zarz. M. S. Wewn. str. 1393, poz. 20) i pismo okólne z dnia 16. IX. 1929 L. SS. 3689/I (Zb. Zarz. M. S. Wewn. str. 1392 poz. 16).

Nr. 13 poz. 165. Pismo Nr. AP. 4/51

z dnia 25 lipca 1932 r.

o poszukiwaniu osób w Z. S. R. R.

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych otrzymało wiadomość, że podania składane do starostw w sprawie poszukiwań zaginionych obywateli Rz. P. lub ich krewnych w Z. S. R. R. niejednokrotnie nie zawierają dokładnych danych, dotyczących osoby poszukiwanej, zwłaszcza nie jest podawane imię ojca (t. zw. „otczestwo"), co stanowi znaczną przeszkodę dla sprawniejszego i szybszego załatwiania sprawy z tego zakresu przez urzędy konsularne Rz. P.

Podając powyższe do wiadomości, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi Pana Wojewodę (Pana Komisarza Rządu), aby w omawianych sprawach poszczególnych osób przekazywanych urzędom konsularnym Rz. P. w Z. S. R. R., podawane były w miarę możności najdokładniejsze dane, dotyczące osób poszukiwanych, a w szczególności zawsze imię ojca.

Jednocześnie Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przypomina postanowienie ust. 4 części I okólnika Nr. 66 z dnia 25 kwietnia 1931 r., w myśl którego korespondencja powiatowych władz administracji ogólnej z urzędami konsularnemi Rz. P. w Z. S. R. R. odbywa się tylko drogą pośrednią przez Ekspedyt Kurjerski M. S. Z.

Nr. 13 poz. 165. Pismo Nr. Gl. 2 a/3/6

z dnia 3 sierpnia 1932 r.

o szczegółowym podziale czynności w Departamencie IV Techniczno-Budowlanym i w Wydziale Administracyjno-Budowlanym (SB.) Departamentu II. Samorządu.

Do

P. Szefa Gabinetu Ministra, P. P., Dyrektorów Departamentów I—IV, P. P. Szefów Biur: Personalnego, Wojskowego i Aprowizacyjnego, P. P. Naczelników Wydziałów, P. Szefa Sekretarjatu Ministra, P. P. Urzędników Min. Spraw Wewnętrznych.

Na podstawie § 10 statutu organizacyjnego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych zatwierdzonego uchwałą Rady Ministrów z dnia 25. VI. 1932 r. (M. P. Nr. 148, poz. 182) ustalam tymczasowo szczegółowy podział czynności w Departamencie IV. Techniczno-Budowlanym i w Wydziale Administracyjno-Budowlanym („SB") Departamentu II. Samorządu.

1. W sprawie stosowania tego szczegółowego podziału czynności obowiązują postanowienia zawarte w okólniku Nr. 186 z dnia 6. XI. 1931 r. w sprawie szczegółowego podziału czynności Min. Spraw Wewn. (Dz. Urz. M. S. Wewn. Nr. 18, poz. 295) ze zmianami wynikającemi z zarządzeń z dnia 30. VI. b. r. i z dnia 5. VII. 32 r. Nr OL. 2a) 3, 4 i 5 w sprawie zmiany statutu organizacyjnego Min. Spr. Wewn.

2. Ponadto w miejsce postanowienia ust. 6. w tymże okólniku Nr. 186 z dnia 6. XI. 1931 r. wprowadzam przepis, że Wydział SB. ma ogólny zakres kompetencji we wszystkich sprawach (typowych), dotyczących zagadnień administracyjno-prawnych w zakresie budownictwa; zaś Wydział BB ma taką samą kompetencję w sprawach budownictwa o charakterze techniczno-fachowym.

3. W związku z niniejszem zarządzeniem uchylam postanowienia pktów: 4, 6 i 7 z wyjątkiem 2-ch pierwszych zdań powołanego powyżej zarządzenia z dnia 30. VI. 1932 r. Nr. OL. 2 a/3/4 z tem, że w miejsce tych postanowień wchodzą odpowiednie postanowienia załączonego podziału czynności.

Szczegółowy podział czynności w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych Departament II. Samorządu Wydział 12. Administracyjno-Budowlany (znak Wydziału SB).

opracowuje projekty ustaw, rozporządzeń i zarządzeń o charakterze ogólnym, jako też załatwia sprawy konkretne o przeważającym charakterze administracyjno-prawnym z zakresu Departamentu IV-go Techniczno-Budowlanego; sprawy nadzoru pod względem administracyjno-prawnym nad wykonywaniem zawodu inżynierów, mierniczych przysięgłych i techników; sprawy zrzeszeń technicznych; sprawy uprawnień pod względem prawnym do kierowania robotami budowlanemi; opracowuje pod względem prawnym umowy, oraz inne akta i dokumenty prawne w zakresie Departamentu IV-go Techniczno-Budowlanego.

W szczególności do Wydziału Administracyjno-Budowlanego należą:

1) sprawy o charakterze administracyjno-prawnym, dotyczące budowy i użytkowania budynków i urządzeń, podpadających pod postanowienia prawa budowlanego,

2) współdziałanie z Ministerstwem Przemysłu i Handlu w sprawach z art. 397 prawa budowlanego i dotyczących budynków zakładów przemysłowych,

3) sprawy parcelecji terenów budowlanych, scalenie i przekształcanie działek budowlanych,

4) odwołania, zażalenia i t. p., dotyczące orzeczeń władz niższych w sprawach planów zabudowania,

5) sprawy przedkładania kosztów urządzenia ulic na podstawie art. 174 prawa budowlanego,

6) sprawy dotyczące składu osobowego i sprawy dotyczące czynności komisji egzaminacyjnej, przewidzianej w art. 368 prawa budowlanego,

7) sprawy uprawnień do kierowania robotami budowlanemi (art. 358—371 prawa budowlanego,

8) sprawy przepisów wodociągowo-kanalizacyjnych i wogóle sprawy administracyjno-prawne, dotyczące wodociągów i kanalizacji,

9) sprawy miejscowych przepisów policyjno-budowlanych,

10) sprawy ogólne o charakterze administracyjno-prawnym z zakresu prawa budowlanego i zabudowania osiedli,

11) sprawy nadzoru pod względem administracyjno-prawnym nad wykonywaniem zawodu inżynierów i techników,

12) sprawy izb inżynierskich,

13) sprawy dotyczące składu osobowego i sprawy dotyczące czynności komisji egzaminacyjnej, przewidzianej w art. 5 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o mierniczych przysięgłych (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 682) w brzmieniu jednolitem z 28. III. 1028 r. (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 454),

14) sprawy uprawnień pod względem administracyjno-prawnym mierniczych przysięgłych,

15) sprawy nadzoru pod względem administracyjno-prawnym nad mierniczymi przysięgłymi,

16) sprawy o charakterze prawno-administracyjnym w zakresie przepisów o znakach pomiarowych i mierniczych przysięgłych,

17) opracowanie pod względem prawnym umów i innych aktów o charakterze prywatno-prawnym w sprawach należących do Departamentu IV-go,

18) opracowanie wniosków do Prokuratorji Generalnej w sprawach sądowych, wynikających z zakresu kompetencji Departamentu IV-go,

19) sprawy karne wynikające w związku ze sprawami, należącemi do kompetencji Departamentu IV-go (z wyjątkiem spraw karno-administracyjnych),

20) opracowanie pod względem prawnym orzeczeń wydawanych w Departamencie IV-tym, a dotyczących zatwierdzania planów zabudowania,

21) sprawy dotyczące zażaleń, odwołań, oraz skarg do N. T. A. wynikające z miejscowych przepisów budowlanych, miejscowych przepisów wodociągowo-kanalizacyjnych, oraz statutów miejscowych, dotyczących oczyszczania ulic i wywozu śmieci,

22) skargi do Najwyższego Trybunału Administracyjnego w sprawach załatwianych w Departamencie IV-tym,

23) opracowanie projektów ustaw i powszechnie obowiązujących rozporządzeń z zakresu kompetencji Departamentu IV-go na podstawie zasad technicznych, opracowanych w Departamencie IV-tym,

24) opracowanie pod względem prawnym zarządzeń o charakterze ogólnym i okólników wydawanych w zakresie kompetencji Departamentu IV-go.

Departament IV-ty Techniczno-Budowlany
Wydział 19. Zabudowanie Osiedli. (znak Wydziału B. O.)

załatwia sprawy planów zabudowania osiedli oraz stronę techniczną w sprawach związanych z planami parcelacji budowlanej, oraz scalenia i przekształcania działek budowlanych; sprawy polityki osiedleńczo-terenowej; sprawy osiedleńczo-mieszkaniowe; rozbudowy miast; pomiarowe; sprawy techniczno-sanitarne.

W szczególności do Wydziału Zabudowania Osiedli należy:

1) udzielanie zezwoleń na wyrób cegły budowlanej nieprzepisowych wymiarów na eksport i na cele specjalne,

2) podstawy techniczne projektów prawodawczych w zakresie zagadnień budowlanych,

3) czuwanie nad techniczną stroną stosowania obowiązujących przepisów techniczno-budowlanych,

4) techniczna strona przepisów miejscowych,

5) sprawy fachowego nadzoru nad personalem techniczno-budowlanym rządowym i samorządowym,

6) zatwierdzenie rzeczoznawców budowlanych przy Magistracie m. st. Warszawy,

7) sprawy techniczne, związane z uprawnieniami budowlanemi, oraz sprawy dotyczące osób o wykształceniu technicznem, wchodzących w skład komisyj egzaminacyjnych, przewidzianych w art. 368 prawa budowlanego,

8) ewidencja osób, posiadających uprawnienia do kierowania robotami budowlanemi w całem Państwie,

9) sprawy techniczne zawodu majstrów murarskich i ciesielskich,

10) sprawy związane ze szkolnictwem technicznem i zawodowem,

11) rozpatrywanie i zatwierdzanie planów zabudowania m. st. Warszawy, miast położonych przy portach morskich, miast o własnym statucie, oraz miast wydzielonych z powiatu,

12) rozpatrywanie i zatwierdzanie planów zabudowania uzdrowisk uznanych za posiadające charakter użyteczności publicznej,

13) strona techniczna załatwień w sprawach odwołań, dotyczących planów zabudowania miast i osiedli w sprawach parcelacji budowlanej, oraz planów scalania i przekształcania działek budowlanych,

14) opracowywanie technicznych podstaw wszelkiego rodzaju zarządzeń ogólnych, dotyczących planów zabudowania, planów parcelacji budowlanej, oraz planów scalania i przekształcania działek budowlanych,

15) sprawy odstępowania terenów państwowych na cele budownictwa mieszkaniowego,

16) nadzór techniczny nad sporządzaniem i realizowaniem planów: zabudowania osiedli, parcelacji budowlanej, scalania i przekształcania działek budowlanych,

17) sprawy subwencji dla związków samorządowych, sporządzanie planów zabudowania osiedli, oraz planów regjonalnych,

18) sprawy polityki osiedleńczo-terenowej w związku z budownictwem mieszkaniowem,

19) sprawy dotyczące finansowania budownictwa mieszkaniowego,

20) nadzór nad gospodarką mieszkaniową związków samorządowych,

21) sprawy gospodarki budowlano-mieszkaniowej instytucji korzystających z pomocy Skarbu Państwa,

22) opracowywanie ze stanowiska techniczno-fachowego ustaw, rozporządzeń i przepisów dotyczących budownictwa mieszkaniowego,

23) zagadnienia ogólne polityki mieszkaniowej,

24) sprawy techniczne związane z wykonywaniem ustawy o mierniczych przysięgłych,

25) sprawy ochrony i utrzymywania znaków granicznych i w związku z tem udział w Komisjach międzynarodowych do spraw granicznych,

26) sprawy wynikające z ustawy o pomiarach Państwa, prócz spraw wywłaszczeń,

27) nadzór i kontrola pomiarów szczegółowych, wykonywanych przez samorządy dla celów gospodarczych i dla sporządzania planów zabudowania osiedli, planów parcelacji budowlanej, oraz planów scalania i przekształcania działek budowlanych,

28) opracowywanie i wydawanie instrukcji i przepisów w sprawach pomiarów miast i innych osiedli,

29) czynności związane z udziałem w Kongesach mierniczych,

30) czynności związane ze szkoleniem personalu technicznego w zakresie sporządzania pomiarów i planów pomiarowych miast i innych osiedli.

19a. Referat Techniki Sanitarnej (znak literowy B. S.)

załatwia sprawy sanitarno-techniczne planowania osiedli, urządzenia sanitarno-techniczne mieszkań, gmachów publicznych, zaopatrywania w wodę, usuwania nieczystości, ochrony czystości powietrza, sprawy sanitarno-techniczne komunikacji.

W szczególności do referatu Techniki Sanitarnej należą:

1) zagadnienia sanitarne z zakresu planowania osiedli,

2) sprawy techniczno-sanitarne z zakresu budownictwa:

a) mieszkań i gmachów publicznych,

b) lokali przemysłowych,

c) zakładów użyteczności publicznej,

3) zaopatrzenia ludności w wodę do picia i użytku domowego (wodociągi, źródła i t. d.),

4) usuwanie ścieków i nieczystości (kanalizacja, ustępy i t. p.),

5) walka z kurzem, dymem i wogóle zanieczyszczeniem powietrza w osiedlach,

6) rozpatrywanie, zatwierdzanie projektów wodociągowych i zakładów oczyszczania wody, oraz badanie tych urządzeń przed ich oddaniem do użytku publicznego, w miejscowościach, liczących powyżej 25.000 mieszkańców,

7) rozpatrywanie, zatwierdzanie projektów kanalizacyjnych i zakładów oczyszczania ścieków, oraz badanie tych urządzeń przed ich oddaniem do użytku publicznego we wszystkich miejscowościach bez względu na liczbę mieszkańców,

8) ochrona rzek przed zanieczyszczaniem,

9) sprawy cmentarzy ze stanowiska techniczno-sanitarnego,

10) sprawy sanitarno-techniczne komunikacji lądowej, wodnej i powietrznej,

11) nadzór nad instytucjami, działającemi w zakresie techniki sanitarnej (Polski Instytut Wodociągowo-kanalizacyjny Stacje doświadczalne i t. d.),

12) sprawy programów szkolenia w dziedzinie techniczno-sanitarnej (lekarze, inżynierowie, kontrolorzy sanitarni i t. d.),

13) udział w zatwierdzaniu i opinjowaniu planów zabudowania i projektów budowlanych z innemi władzami i instytucjami w dziedzinie sanitarnej,

14) współpraca z innemi Ministerstwami, instytucjami naukowemi i społecznemi w dziedzinie techniki sanitarnej.

Wydział 20. Techniki Budowlanej (znak Wydziału B. B.)

prowadzi sprawy ogólnej polityki budowlanej, załatwia sprawy opracowania i zatwierdzania projektów budowlanych; sprawy normalizacji materjałów i konstrukcyj; sprawy materjałów zastępczych, opracowuje techniczne podstawy przepisów budowlanych oraz norm, stosowanych przy oddawaniu dostaw i robót państwowych; załatwia sprawy budowy gmachów państwowych; sprawuje fachowy nadzór nad niemi.

W szczególności do Wydziału Techniki Budowlanej należy:

1) ustalenie szczegółowych programów budowli państwowych oraz wydawanie opinji o programach innych budowli,

2) zamawianie szkiców i projektów gmachów państwowych oraz rozpisywanie konkursów architektonicznych,

3) sprawy szkiców i projektów na budowę gmachów państwowych,

4) udział w rozstrzyganiu konkursów architektonicznych,

5) rozpatrywanie i zatwierdzanie projektów gmachów państwowych i użyteczności publicznej,

6) opinje pod względem technicznym odwołań od orzeczeń władz niższych w sprawach budowlanych,

7) wydawanie opinij technicznych przy załatwianiu odwołań w sprawach przemysłowych,

8) studja nad nowemi kostrukcjami oraz normalizacja konstrukcji,

9) badanie, kwalifikowanie i rejestracja oraz normalizacja materjałów budowlanych, zasadniczych i zastępczych,

10) współpraca z Komitetem Normalizacyjnym,

11) ustalenie generalnych programów budowlanych gmachów państwowych,

12) opracowanie państwowego preliminarza budowlanego,

13) wyjednywanie, przydział i kontrola kredytów innych resortów,

14) wykorzystywanie kredytów przeznaczonych na bezrobocie,

15) zarządzenie robót,

16) zatwierdzanie przetargów na oddawanie dostaw i robót,

17) zlecenie robót przedsiębiorcom,

18) zarządzenia w sprawie kolaudacji robót,

19) likwidacja umów z przedsiębiorcami,

20) kontrola techniczna robót,

21) restauracja gmachów reprezentacyjnych,

22) zagadnienia ogólnej polityki budowlanej,

23) opracowanie technicznych podstaw, przepisów, norm, instrukcyj, wzorów i t. p., odnoszących się do organizacji i sposobu wykonywania robót,

24) ewidencja postępu państwowych robót budowlanych,

25) statystyka kosztów budowy,

26) sprawy kosztów robót budowlanych, cen materjałów i robocizny,

27) analiza, sprawdzanie i zatwierdzanie kosztorysów budowlanych.

Wydział 21. Zarządu Gmachów i Placów Państwowych. (Znak Wydziału B. Z.)

sprawuje zarząd gmachów i budynków państwowych oraz znajdujących się w zarządzie państwowym: załatwia sprawy przydziału pomieszczeń w tych budynkach; zarządza terenami państwowymi; załatwia sprawy grobownictwa wojennego.

W szczególności do Wydziału Zarządu Gmachów i Placów Państwowych należą:

1) opracowywanie fachowo technicznej strony przepisów, dotyczących zarządu nieruchomości państwowych,

2) sprawy inwentaryzacji nieruchomości państwowych, hipotek nieruchomości, nieruchomości po b. Ziemstwach, Radach Opieki Społecznej i Poszlacheckich, oraz nieruchomości pocerkiewnych,

3) sprawy administracji nieruchomości państwowych, wydzierżawienia i sprzedaży objektów,

4) sprawy przydziału placów państwowych pod budowę gmachów państwowych,

5) sprawy przydziału pomieszczeń w budynkach w porozumieniu z Wydziałem Ogólnym (GB),

6) sprawy czynszowe, mieszkań służbowych,

7) sprawy związane z wykonaniem art. XXIV Konkordatu,

8) opinjowanie spraw przydziału terenów dla budownictwa mieszkaniowego,

9) instruowanie urzędów podległych w sprawach dotyczących prowadzenia robót na cmentarzach wojennych,

10) sprawy poległych w Polsce żołnierzy obcych armji i opieka nad urządzeniem ich mogił,

11) ewidencja mogił i cmentarzy wojennych,

12) prowadzenie spraw związanych z ekshumacją mogił i komasacją cmentarzy wojennych,

13) sprawy gruntów prywatnych zajętych pod cmentarze wojenne i pretensje właścicieli tych gruntów o odszkodowanie,

14) sprawy związane z urządzeniem polskich cmentarzy wojennych i wznoszeniem pomników ku czci polskich żołnierzy w kraju i zagranicą,

15) sprawy zagranicznych Towarzystw Opieki nad grobami wojennemi.

22. Inspektor Spraw Techniczno-Budowlanych (znak literowy BJ.).

załatwia pod bezpośrednim nadzorem Dyrektora Departamentu IV Techniczno-Budowlanego sprawy związane z bezpośrednią kontrolą władz i organów podległych Ministerstwu Spraw Wewnętrznych w zakresie kompetencji Departamentu IV Techniczno-Budowlanego.

W szczególności do Inspektora dla spraw techniczno-budowlanego należy:

1) dokonywanie normalnych t. j. planowych inspekcyj władz i organów techniczno budowlanych podległych Ministerstwu pod względem ich działalności z zakresu kompetencji Departamentu IV Techniczno-Budowlanego,

2) instrukcyjno-dydaktyczny nadzór nad działalnością inspekcyjną wojewódzką w granicach zakresu działania Departamentu IV Techniczno-Budowlanego,

3) ewidencja i wykorzystywanie wyników inspekcyjnych w zakresie działania Departamentu IV Techniczno-Budowlanego,

4) przewodnictwo w inspekcjach grupowych, wyłanianych ewent. z Departamentu IV Techniczno-Budowlanego,

5) stawianie wniosków o przeprowadzenie ewent. potrzebnych ministerjalnych inspekcyj merytorycznych (specjalnych),

6) inicjatywa i przeprowadzanie inspekcyj specjalnie zleconych tak merytorycznych jak i organizacyjnych,

7) udział w wojewódzkich zjazdach starostów w zakresie kompetencji Departamentu IV Techniczno-Budowlanego w zjazdach naczelników wojewódzkich wydziałów, o ile program zjazdu obejmuje sprawy techniczno-budowlane,

8) sprawy specjalnie zlecone.

Uwaga: w związku ze zmianą numeracji poszczególnych jednostek organizacyjnych otrzymują Nr. porządkowy: 23) Biuro Personalne, 24) Biuro Wojskowe, 25) Biuro Aprowizacyjne.

Nr. 13, poz. 169. Pismo Nr. Wojsk. A. 1/2/4

z dnia 11 sierpnia 1932 r.

o wypełnianiu rubryk Nr. 10 i 11 w rejestrach 18 letnich i spisach poborowych (zawód cywilny i wykształcenie).

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

W związku z rozpoczęciem rejestracji 18-letnich, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych komunikuje, że zarządzenie zawarte w piśmie okólnem z dn. 4. IX. 1931 r. Nr. Wojsk. 1191/2, a dotyczące zaniechania wypełnienia rubryk Nr. 10 i 11 rejestrów i spisów poborowych (zawód i wykształcenie) obowiązuje nadal i w roku bieżącym.

Zechcą Panowie Wojewodowie (Pan Komisarz Rządu) wydać w myśl niniejszego pisma ze swej strony stosowne zarządzenie podległym władzom i organom samorządowym powołanym do prowadzenia rejestrów 18-letnich.

OKOLNIKI URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO W KRAKOWIE.

L. O. Org. II-5/16/32. Kraków, dnia 26 września 1932.

Referaty karno-administracyjne w starostwach — reorganizacja.

Do

PP. Starostów powiatowych i P. Starosty grodzkiego w Krakowie.

Zwiększające się agendy Panów Starostów w dziedzinie orzecznictwa karno-administracyjnego, a szczególnie wejście w życie z dniem 1 września br. przepisów Prezydenta R. P., obejmujących prawo o wykroczeniach (Dz. U. R. P. Nr. 60, poz. 572 i 573) nakłada na powiatowe władze administracji ogólnej nowe i bardzo poważne obowiązki, którym w momencie wykluczającym prawie możliwość wzmocnienia obsady personalnej starostw można będzie podołać jedynie przez poddanie rewizji dotychczasowego podziału pracy w starostwach oraz uproszczenie czynności i sposobu załatwiania spraw — jednem słowem przez daleko idące usprawnienia aparatu starościńskiego i podległych Panom Starostom urzędów i organów wykonawczych.

Polecając Panom Starostom niezwłoczne przystąpienie do jaknajracjonalszego i odpowiadającego miejscowym potrzebom podziału pracy urzędników i obciążenia ich od balastu czynności zbędnych co do reorganizacji referatów karnych starostw udzielam następujących dyrektyw wiążących, których ścisłe wykonanie będę sprawdzał przez organa inspekcyjne.

Należyta organizacja referatów karnych winna objąć zagadnienia:

1) właściwego doboru personalnego,

2) odpowiedniego pomieszczenia i urządzenia referatu,

3) zorganizowania pracy w łonie referatu i jej kontroli,

4) właściwego nastawienia czynników, wywołujących dopływ doniesień i egzekwujących kary.

Ad 1) Jako zasadę, przewidzianą w statucie organizacyjnym dla starostw, iż referentem karnym, wzgl. w większych starostwach głównym referentem a nietylko formalnym kierownikiem winien być urzędnik referendarski z prawniczem wykształceniem należycie uzdolniony do prowadzenia tego referatu.

W starostwach mniejszych i nieposiadających tego typu urzędników prowadzenie referatu karnego może być powierzone starszym o odpowiedniem przygotowaniu urzędnikom podreferendarskim (II kategorja), zatwierdzonym przezemnie na tem stanowisku z tem zastrzeżeniem, że ważniejsze decyzje (orzeczenia) będą ferowane względnie zatwierdzane osobiście przez Starostę, a w wypadkach konieczności zastępcę.

Na powierzanie referatów karnych urzędnikom admin. III kat. choćby z tytułem adjunkta admin. nie będę udzielał zasadniczo zgody. Prócz referenta karnego do referatu należy przydzielić na stałe nawet w małych starostwach jedną przynajmniej siłę manipulacyjną, a to do prowadzenia rejestru karnego ze skorowidzem, wypełniania druczków (szablonów) pod odpowiedzialnością i nadzorem referenta, utrzymywania aktów w porządku i pełnienia czynności protokolanta podczas rozpraw karnych.

W większych starostwach posiadających większy zespół referentów rozdział poczty referatowej i decyzji w sprawach niezastrzeżonych Staroście należy powierzyć głównemu, odpowiedzialnemu za całość pracy referentowi, który z reguły będzie prowadził rozprawy karne w imieniu Pana Starosty.

W razie powiększenia się pracy w referacie o ewent. wzmocnieniu personalnem referatu karnego zadecyduje starosta po wysłuchaniu referenta karnego i po przeprowadzonej w razie potrzeby lustracji osobistej referatu.

W referacie karnym winien się znajdować kompletny zbiór przepisów przewidujących orzecznictwo karno-admin. łącznie z prawem o wykroczeniach Starosty rzeczowo ułożony i tekst zaktualizowanego rozp. Prezydenta R. P. o postępowaniu karno admin. i administracyjnem jakoteż zbiór okólników.

Ad 2) Pomieszczenie referatu winno obejmować conajmniej osobny pokój dla pracowników referatu i pokój o ile możności na salę rozpraw. Na pomieszczenie akt należy przydzielić przynajmniej jedną zamykaną szafę referatową w którejby można pomieścić również rejestr karny ze skorowidzem, sprawy terminowe oraz druczki załatwiań (szablony) i stempelki.

Salę rozpraw należy urządzić na wzór sali sądowej. W sali tej winno zatem się mieścić godło R. P., krucyfiks, o ile możności biurko lub stół kryty suknem na podwyższeniu, krzesło dla prowadzącego rozprawę i protokolanta, oraz miejsca (ławki, krzesła) dla obwinionych i świadków wzgl. rzeczoznawców.

Ad 3) Praca w referacie karnym winna obejmować w kolejności:

a) przeglądanie przez referenta (w większych starostwach przez referenta głównego) całej wpływającej poczty referatowej, b) segregowanie doniesień karnych na grupy odpowiadające właściwym przepisom materjalnym, c) oznaczanie na doniesieniach pod pieczęcią wpływu rodzaju przekroczenia w formie zacytowania przepisu materjalnego uzasadniającego stosowanie kar w celu umożliwienia wypełnienia rubryki „rodzaj przekroczenia“ przez urzędnika manipulacyjnego, prowadzącego rejestr karny, d) w większych szczególnie starostwach równocześnie z powyższą czynnością, ad c) wpisywanie na doniesieniach pod pieczęcią wpływu dyrektyw wiążących z datą i podpisem dla personelu pomocniczego referendarskiego co do sposobu załatwienia sprawy (n. p. „nakaz karny“, „rozprawa“, brak kwalifikacji czynu przestępczego“, wysokość grzywny, aresztu i t. p.), e) po wpisaniu doniesienia do rejestru karnego właściwe załatwienie spraw zakwalifikowanych do nakazów karnych polegające na wypełnieniu potrzebnych blankietów i pism, które uskutecznia bądź sam referent karny bądź siła pomocnicza pod jego kontrolą w myśl decyzji osoby upoważnionej na doniesieniu uwidocznionej przy równoczesnem odbiciu na oryginalnem doniesieniu pod pieczęcią wpływu stempelka załatwienia bruljonowego z napisem „Nakaz karny Nr. rej...“ i wypełnienia wykropkowanej części stempelka, zawierającej imię i nazwisko obwinionego, rodzaj przekroczenia (sankcja karna), wysokość kary (grzywny z zamianą na areszt, lub bezwzględnego aresztu), datą wydania nakazu, f)

segregowanie spraw zakwalifikowanych na rozprawę karną (nowych i ze sprzeciwów pochodzących po zebraniu ewent. uzupełniającego materjału dowodowego według terminów rozpraw, wyznaczonych na z góry oznaczone dnie tygodnia i przygotowanie potrzebnych wezwań na rozprawę w myśl art. 19—21 rozp. Prezydenta R. P. o postępowaniu karno-administracyjnem przy uwzględnieniu konieczności unikania wysyłania wezwań do osobistego stawiennictwa osób, na których ustnem wyjaśnieniu szczególnie w sprawach mało skomplikowanych nie zależy.

Uwaga: Rozprawy należy rozpisywać na ściśle wyznaczone terminy (dnie i godziny) i terminy te bezwzględnie stosować w celu nienarażania osób wezwanych na niepotrzebną stratę czasu, a obwinionych na koszta. Rozprawy wymagające przesłuchania większej liczby osób mieszkających poza siedzibą starostwa należy ze względów oszczędnościowych przeprowadzać w najbliższym urzędzie gminnym (magistracie) miejsca zamieszkania obwinionych.

g) Zaznajomienie się dokładnie przed rozprawą ze stanem sprawy i akt oraz zbadanie czy wezwane osoby stawiły się i czy nie zajdzie potrzeba wyznaczenia ewent. nowego terminu rozprawy, czego należy bezwzględnie zarówno w interesie urzędu jak i wezwanych unikać. h) Przeprowadzenie rozprawy, którą należy rozpocząć od wywołania sprawy, sprawdzenia personalji obwinionego, przedstawienia mu krótko i jasno zarzutów objętych doniesieniem, wysłuchania jego wyjaśnień, wysłuchania w jego obecności również informacyj i wyjaśnień wezwanych wzgl. sprowadzonych przez obwinionego świadków (ewent. rzeczoznawców). Przyczem zwracam uwagę Panom Starostom, że w postępowaniu dowodowem koniecznem jest stwierdzenie konkretnych faktów na dowód winy obwinionego odnośnie zarzuconego mu przekroczenia. i) Przygotowanie orzeczenia decyzji aprobowanej ewent. przez Starostę, które ogłasza się możliwie bezzwłocznie z pouczeniem w razie ukarania o środkach prawnych przysługujących skazanemu.

Uwaga: Treść orzeczenia skazującego winna ściśle odpowiadać przepisom art. 25 rozp. Prez. R. P. o postępowaniu karno-administracyjnem, a pomiędzy innemi zawierać postanowienia co do kosztów postępowania i ich wysokości, na co w praktyce często nie zwraca się należytej uwagi. Orzeczenia należy zasadniczo ogłaszać obwinionym z wyjątkami wyraźnie w rozp. Prezydenta R. P. o postępowaniu karno-administracyjnem przewidzianym (art. 23—24). j) W razie orzeczenia skazującego po jego uprawomocnieniu a niepłaceniu przez skazanego wyznaczonej grzywny w terminie przygotowanie pisma zawierającego tytuł egzekucyjny i zagrożenie egzekucją oraz przekazanie go do wykonania właściwemu urzędowi gminnemu (magistratowi) z równoczesnem poleceniem ewent. wykonania kary zastępczej aresztu w razie nieściągalności grzywny. k) Dopilnowanie terminu wykonania kar.

Kontrola pracy personelu referatu karno-admin. winna iść w dwóch kierunkach tj. 1) w kierunku sprawozdania terminowego załatwiania spraw karno-administracyjnych i należytego stosowania przepisów o postępowaniu karno-admin. i materjalnych zasadności nakazów i orzeczeń oraz stosowania dyrektyw i wytycznych starosty odpowiedzialnego osobiście za przyjęty kierunek polityki karno-administracyjnej. 2) w kierunku sprawdzania zgodnego z interesem publicznym sposobu wykonywania kar grzywien i aresztu (egzekucji).

Relacje co do szybkości wykonywania kar w szczególności ściąganie grzywien ujęte bądź w formę kwartalnego ruchu spraw, bądź ustnych raportów delegowanego w tym celu do referatu w krótszych odstępach czasu urzędnika da Panom Starostom obraz ewentualnych niedomagań i umożliwi stosowanie potrzebnych doraźnych zarządzeń.

Ad 4) Nastawienie czynników wywołujących dopływ doniesień winno polegać na odpowiedniem perjodycznem instruowaniu właściwych organów zarówno w formie udzielenia im gotowych wzorów doniesień, jak również w formie odpraw i sprawdzania, czy organa te odpowiadają swemu zadaniu, czy wykazują wystarczającą znajomość przepisów i dyrektyw udzielonych im przez starostę, wreszcie czy forma i treść doniesień nie nasuwa objekcyj, oraz czy ilość doniesień odpowiada stosunkom lokalnym, a więc czy nie jest nadmierną i wywołaną zbytkiem gorliwości służbowej, względnie rażąco małą i dowodzącą słabego zainteresowania właściwych organów.

Sięgnięcie przez Panów Starostów do źródła doniesień w sprawach karno-administracyjnych umożliwi prowadzenie racjonalnej polityki karno-admin. i zapobieganie dotychczasowemu wysoce niewłaściwemu stanowi rzeczy, że starostwa stają się z reguły maszyną do automatycznego odrabiania spraw karno-admin. masowo narzucanych z zewnątrz, na których ilość i jakość PP. Starostowie nie mają należytego wpływu.

Podkreślić muszę, że z charakteru orzecznictwa karno-administracyjnego oraz ze stanowiska władz administracji ogólnej wynika, że w polityce karno-administracyjnej winny odgrywać rolę nie tyle momenty natury represyjnej co raczej prewencyjnej tj. moment zapobiegania naruszaniu porządku publicznego w wypadkach drobnych, a przeważnie masowo występujących.

W kwestji szybkiego wykonywania kar administracyjnych i koniecznego w interesie publicznym wyrabiania posłuchu dla zarządzeń władz państwowych zwracam uwagę na następujące okoliczności:

Depresja gospodarcza i z nią związane ujemne skutki natury ekonomicznej i psychicznej wywołują potrzebę umiejętnego stosowania kar szczególniej grzywien, których wysokość winna odpowiadać pomiędzy innemi proporcjonalnie zmniejszonym dochodom i wartości pieniądza wogóle, a stosunkom materjalnym obwinionego w szczególności. W wypadkach jednak zastosowania grzywny odpowiadającej możliwościom finansowym ukaranego przewlekania ściągnięcia grzywny działa demoralizująco i wywołuje lekceważenie zarządzeń władz.

Z tem wiąże się sprawa uwzględnienia pewnych momentów pozostających z polityką karno-administracyjną przy przedkładaniu Urzędowi Wojewódzkiemu wniosków w przedmiocie próśb o wyjednanie darowania kar administracyjnych w drodze łaski.

W tym kierunku należy pouczyć podległe organa egzekucyjne (urzędy gminne, magistraty) i wywierać stały nacisk w kierunku usprawnienia ich działalności i nie dopuszczać, by egzekucja pieniężna, a w razie zmiany grzywny na areszt czy zastosowania bezwzględnej kary aresztu nałożona kara aresztu była z opóźnieniem lub

przewlekaniem wykonaną i to często w momencie, kiedy w umyśle skazanego zatarła się już przeważnie pamięć o przekroczeniu, za które jest karany.

Podając powyższe Panom Starostom do ścisłego stosowania, zwracam uwagę na konieczność osobistego nadzoru i kontroli w granicach możliwości referatu karnego, jednego z najważniejszych działów pracy Starostwa, umożliwiających należyte spełnianie zadań, do jakich administracja państwowa jest powołaną.

W celu zorjentowania się w sposobie wykonania niniejszego przedstawią mi Panowie Starostowie w terminie do 15 października br. podział pracy starostwa uskuteczniony w myśl powyższych zasad ze specjalnym uwzględnieniem organizacji referatu karno-admin. i projektami wewnętrznych zmian personalnych, wymagających mego zatwierdzenia.

Wojewoda:

Dr. Kwaśniewski m. p.

Orzecznictwo Najwyższego Trybnnału Administracyjnego.

Postępowanie przed władzami administracyjnemi.

1) Władza, zmieniając z urzędu na mocy art. 99 rozp. o postępowaniu adm. poz. 341/28 Dz. Ust. z powodu błędnego zastosowania ustawy prawomocną decyzję i tem samem wznawiając postępowanie, winna przywrócić naruszone przez pierwszą decyzję prawo od terminu, który był właściwy przy pierwotnej, następnie uchylonej decyzji.

(Uchwała Kompletu Wzmocnionego z 17. III. 1931 r. L. Rej. 1313/29).

2) Art. 99, 100 i 101 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 22 marca 1928 poz. 341 Dz. Ust. dotyczą tylko sytuacji, w których stan prawny, przyjęty w danej decyzji za podstawę, nie uległ zmianie.

(Wyrok z 15. IX. 1931 r. L. Rej. 4314/29).

3) Przewidziany w ust. 2, art. 101 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o postępowaniu administracyjnem z 22 marca 1928 poz. 341 Dz. Ust. trzyletni termin, w ciągu którego może być uchylona decyzja, wydana przez władzę oczywiście niewłaściwą, ma być liczony, jeżeli chodzi o decyzję, która uprawomocniła się przed wejściem w życie rzeczonego rozporządzenia od dnia wejścia w życie tego rozporządzenia.

(Uchwała Kompletu Wzmocnionego z 4. III. 1931 r. L. Rej. 2174/29).

4) Z artykułów 65 i 66 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o postępowaniu administracyjnem poz. 341/1928 Dz. Ust. nie wynika obowiązek władzy używania stron interesowanych do uczestnictwa w oględzinach na miejscu.

(Wyrok z 20. XI. 1931 r. L. Rej. 448/30).

5) Pod prawami nabytemi, w myśl art. 99 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 22 marca 1928 poz. 341 Dz. Ust. rozumieć należy wszelkiego rodzaju prawa, a więc także prawa, które powstają przez prawomocne orzeczenie właściwej władzy, że na danej osobie nie ciąży sporny obowiązek.

(Wyrok z 27. I. 1932 r. L. Rej. 7168/29).

6) Orzeczenie, wydane bez jakiejkolwiek podstawy materjalno-prawnej, może być na zasadzie art. 101 p. b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 22 marca 1928 poz. 341 Dz. Ust. uchylone nawet w razie, gdy nie jest pod względem formalno-prawnym wadliwe.

(Wyrok z 2. III. 1932 r. L. Rej. 4445/30).

7) Istota omyłek, o których mowa w art. 81 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o postępowaniu administracyjnem z 22 marca 1928 (Dz. Ust. poz. 341), leży w tem, że w orzeczeniu wyrażono coś, co widocznie niezgodne jest z myślą, wyrażoną niedwuznacznie przez władzę, a zostało wypowiedziane tylko przez przeoczenie, niewłaściwy dobór słowa, omyłkę pisarską, rachunkową i t. p.

(Wyrok z 13. I. 1922 r. L. Rej. 8534/30).

Wzniesienie budynku ogniotrwałego wbrew planowi regulacyjnemu.

Sam fakt wzniesienia budynku ogniotrwałego wbrew planowi regulacyjnemu danego miasta nie stanowi dostatecznej podstawy dla władzy do zastosowania rygoru z art. 380 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli z 16 lutego 1928 r. poz. 202 Dz. Ust., bez specjalnego umotywowania względami bezpieczeństwa publicznego.

(Uchwała Kompletu Wzmocnionego z 19/II. 1931 r. L. Rej. 1772/29).

Drogi publiczne.

1) Na obszarze, na który rozciągał swą terytorjalną kompetencję b. Tymczasowy Wydział Samorządowy, orzekanie o kwestji, do jakiej kategorji dróg publicznych, a mianowicie gminnej czy powiatowej, pewna droga należy, wchodzi w razie podniesionego w tym względzie sporu, w zakres działania właściwego miejscowo wojewody, przyczem wojewoda ten orzeka w charakterze I. instancji.

(Wyrok z 19/II. 1932 r. L. Rej. 2758/29).

Funkcjonarjnsze państwowi.

1) Nauczyciele dawnej Akademji Handlowej w Krakowie, a obecnie Szkoły Ekonomiczno-Handlowej w Krakowie, mianowani w trybie zdania 1 § 19 statutu egzaminacyjnego wymienionej Akademji przez Wydział (Kuratorję), nie mają charakteru nauczycieli państwowych.

(Wyrok z 14/IX. 1929 r. L. Rej. 3806/27).

2) Okres dobrowolnej służby wojskowej, poprzedzający nominację na podoficera zawodowego, winien być traktowany jako służba w charakterze nadterminowego w myśl art. 100 ustawy o podstawowych obowiązkach i prawach szeregowych Wojska Polskiego z 18 lipca 1924 r. poz. 698 Dz. Ust.

(Wyrok z 30/XI. 1929 r. L. Rej. 4856/27).

3) Dopuszczalna jest eksmisja administracyjna na zasadzie art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 3 września 1926 r. poz. 540 Dz. Ust. w wypadku w którym mieszkanie zostało oddane pierwotnie w charakterze mieszkania służbowego, a następnie odpadły warunki, uzasadniające przydział w tym charakterze,

jednak władza nie wypowiedziała się co do zmiany stosunku prawnego.

(Uchwała Kompletu Wzmocnionego z 11/I. 1930 r. L. Rej. 3932/28).

4) Urzędnik, który z mocy art. 59 ustawy o państwowej służbie cywilnej z 17 lutego 1932 r. poz. 164 Dz. Ust., zgłosił wystąpienie ze służby państwowej, ma prawo cofnąć to zgłoszenie jak długo nie zostanie mu zakomunikowaną decyzja władzy co do przyjęcia zgłoszenia wystąpienia lub też, jak długo nie upłynął wskazany w art. 61 powyższej ustawy termin czterotygodniowy.

(Wyrok z 24/III. 1931 r. L. Rej. 2305/29).

RÓŻNE.

Opłaty na rzecz Funduszu Pomocy Bezrobotnym.

W związku z wejściem w życie z dniem 1 b. m. rozp. Prezydenta Rzplitej z 23 sierpnia 1932 r. o pomocy bezrobotnym (Dz. U. poz. 664) i rozp. wykonawczego z 26 sierpnia 1932 r. (Dz. U. poz. 670) Min. Spr. Wewn. zarządzeniem z 1 września 1932 r. Nr. S. F. 61 poleciło wojewodom, aby dopilnowali niezwłocznie przystąpienia do akcji poborowej wprowadzonych na rzecz Funduszu Pomocy Bezrobotnym opłat od kwitów komornianych, od biletów wstępu, od stawek we wzajemnych zakładach (totalizatorze), od spożycia gazu i od przebywania w godzinach nocnych w zakładach gastronomicznych i salach bilardowych. W szczególności winny zarządy gmin zawiadomić o wprowadzeniu tych opłat osoby i przedsiębiorstwa, obowiązane do bezpośredniego ich poboru, oraz w razie potrzeby ewentualnie udzielić tym osobom i przedsiębiorstwom odpowiednich pouczeń. Zarazem Min. Spraw Wewn. wyjaśniło, że za cenę biletów wstępu, uznaje się kwotę uiszczoną przez nabywcę biletu z wyłączeniem opłaty na rzecz Czerwonego Krzyża.

W sprawie egzekucji administracyjnej.

Magistrat pewnego miasta zapytuje, czy jest obowiązany nadal egzekwować na żądanie władzy administracji ogólnej kar, grzywien i kosztów orzeczonych w postępowaniu karno-administracyjnem.

Zgodnie z art. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 22. III. 1928 r. o postępowaniu karno-administracyjnem (Dz. U. Nr. 38, poz. 365) w postępowaniu tem mają zastosowanie m. in. przepisy, zawarte w art. 7—43 i 51—61 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22. III. 1928 r. o postępowaniu przymusowem w administracji (Dz. U. Nr. 36, poz. 342). Do egzekwowania zatem grzywien, kar i kosztów, nałożonych w postępowaniu karno-administracyjnem (art. 30 i 54) obowiązane były organa gminne, jako obok organów wykonawczych państwowych, powołanych do przeprowadzenia czynności egzekucyjnych, — organa egzekucyjne w rozumieniu art. 7 i 8 rozp. o postępowaniu przymusowem w administracji.

Ustawa z dn. 10. III. 1932 r.*) i wydane w jej wykonaniu rozp. R. M.*) zawiesiły wszelkie sprzeczne z nią przepisy, dotyczące egzekucji należności, ściągalnych w trybie admtnistracyjnym.

Z dniem zatem 1 sierpnia 1932 r. (względnie 1 września lub 1 października — ob. § 128 rozp. R. M.) w sprawach ściągania należności pieniężnych mają zastosowanie przepisy przytoczonej ustawy i rozporządzeń Rady Ministrów, wydanych w jej wykonaniu.

Zgodnie z § 1 p. o), f), g), h) i § 2 p. d) rozp. R. Min. z dn. 25. VI. 1932 r. o wyłączeniu niektórych świadczeń pieniężnych z pod egzekucji urzędów skarbowych (Dz. U. Nr. 62, poz. 581) egzekucję należności z tytułu kar pieniężnych celem wymuszenia oraz grzywien, nakładanych przez władze administracji ogólnej, przeprowadzają te władze na podstawie przepisów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22. III. 1928 r. o postępowaniu przymusowem w administracji.

Według art. 8 tego rozporządzenia „Organami egzekucyjnemi są: a) organa wykonawcze państwowe, powołane do przeprowadzenia czynności egzekucyjnych, b) organa gminne".

Formalnie biorąc, należałoby uznać, że urzędy skarbowe (ściślej biorąc — sekwestrator skarbowy lub inny funkcjonarjusz, któremu urząd skarbowy zleci przeprowadzenie czynności egzekucyjnych — § 10 rozp. R. M.) są „organami wykonawczemi państwowemi powołanemi do przeprowadzenia czynności egzekucyjnych", a zatem obowiązane byłyby przeprowadzić egzekucję wymienionych należności.

Interpretacji powyższej nie da się jednak utrzymać wobec brzmienia § 1 rozp. Rady Ministrów (Dz. U. Nr. 62, poz. 581), który wyłącza wyraźnie egzekucję omawianych należności z pod właściwości urzędów skarbowych.

Wobec powyższego należy dojść do przekonania, że prawodawca, mówiąc w artykule 8 o „organach wykonawczych państwowych", miał na myśli własne organa danej władzy egzekucyjnej (to jest władzy administracji ogólnej).

Ponieważ zaś zarówno powiatowa, jak i wojewódzka władza administracji ogólnej nie posiadają własnych organów egzekucyjnych (sekwestratorów), władze te będą niewątpliwie posługiwać się w tej mierze organami gminnemi.

(Odpowiedź Związku Miast Polskich — Samorząd miejski Nr. 18/1932).

*) Ob. skróty, zamieszczone w Nr. 16/17 „Samorządu Miejskiego", str. 950.

Nakładem Gminy stoł. król. miasta Krakowa. — Czcionkami Drukarni Muzeum Przemysłowego w Krakowie, ulica Smoleńska Nr. 9.

Nr. 10. Kraków, dnia 31 października 1932 r. Rocznik LIII.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

STOŁ. KRÓL. MIASTA KRAKOWA.

ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI: Kraków Magistrat, Biuro Prezydjalne. Telefon 125-05.

PRENUMERATA: roczna wynosi 12 zł. (z przesyłką pocztową 14 zł.) cena jednego egzemplarza wynosi 1 zł.

Rozsprzedaż Dziennika oraz przyjmowanie zgłoszeń na prenumeratę uskutecznia Dziennik Podawczy Magistratu.

TREŚĆ NUMERU:

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

L. Ba. Nacz. 50/32.

OBWIESZCZENIE

Magistratu stoł. król. miasta Krakowa

z dnia 18 października 1932 r.

Nazwy ulic.

Rada miejska na posiedzeniu w dniu 23 czerwca 1932 r uchwaliła:

1) nowa ulica od Aleji Mickiewicza u wylotu ulicy Żabiej do parku Dra Jordana w Dz. XIV. Czarna Wieś otrzymuje nazwę „ul. Kadrówki“,

2) nowa ulica od ulicy Kraszewskiego do ulicy Kasztelańskiej, biegnąca równolegle do ulicy Salwatorskiej w Dz. XII. Półwsie Zwierzynieckie otrzymuje nazwę „ul. Juljana Fałata“,

3) nowa ulica od ulicy Słonecznej do przedłużenia ulicy Prywatnej, biegnąca wzdłuż bloku domów Zakładu Pensyjnego w Dz. XII. Półwsie Zwierzynieckie otrzymuje nazwę „ul. Leona Wyczółkowskiego“.

Połączone Sekcje Rady miejskiej działając imieniem Rady na posiedzeniu w dniu 28 lipca 1932 r. uchwaliły:

1) nowa ulica między Aleją 3-go Maja a przedłużeniem ulicy Krupniczej obok domu imienia Marszałka Piłsudskiego i Miejskiego Domu Wycieczkowego w Dz. XIV. Czarna Wieś otrzymuje nazwę „ul. Oleandry“.

2) nowa ulica równoległa do ulicy Płaszowskiej za wiaduktem kolejowym w Dz. XXII. Podgórze i Dz. XXI. Płaszów otrzymuje nazwę „ul. Ignacego Łukasiewicza“,

3) część ulicy św. Bronisławy tj. od ostatnich zabudowań na Salwatorze do bramy wojskowej pod Kopcem Kościuszki w Dz. XIII. Zwierzyniec otrzymuje nazwę „Aleja Jerzego Waszyngtona“,

4) ulica „Na Zbóju“ w Dz. XXII. Podgórze otrzymuje nazwę „ul. Tatrzańska“,

5) ulica „Niewiadoma“ w Dz. XXII. Podgórze i Dz. XXI. Płaszów otrzymuje nazwę „ul. Portowa“.

Magistrat podaje powyższe do publicznej wiadomości z tem, że nowo uchwalone nazwy ulic wchodzą w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent miasta:
w. z. *Witołd Ostrowski.*

L. I. Cment. 1062/32/E.

OBWIESZCZENIE

Magistratu stoł. król. miasta Krakowa

z dnia 22 października 1932 r.

w sprawie żużlowania i darniowania mogił na miejskich cmentarzach.

Celem utrzymania porządku na cmentarzach miejskich, Magistrat na podstawie przepisu art. 102 lit. n. statutu miejskiego zarządza co następuje:

Wszelkie roboty około wykonywania mogił (grobów ziemnych, stałych i czasowych) oraz utrwalania ich, jak darniowanie, żużlowanie i t. p. przeprowadza wyłącznie Zarząd cmentarza Oddział dla przyozdabiania mogił i grobowców przy ul. Rakowickiej L. 35.

Zamówienia na powyższe roboty przyjmuje wymieniony Zarząd codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt od godz. 9-tej do 17-tej.

Opłaty za zamówione roboty należy uiszczać z góry przy zamówieniu według taryfy zatwierdzonej przez Magistrat a wyłożonej w biurze Zarządu cmentarza.

OKÓLNIK NR. 53.

Prezydenta miasta z dnia 8 października 1932 r. Nr. Prez. Zarz. og. 53/32 w sprawie należytego konserwowania maszyn do pisania.

W celu należytej konserwacji maszyn do pisania oraz zapobieżenia nadmiernemu zużyciu ich zarządzam co następuje:

1. Każdy piszący na maszynie powinien zapoznać się z jej wewnętrzną konstrukcją.

2. Dla każdej maszyny należy przydzielić przyrządy do czyszczenia, a mianowicie: pędzel, szczoteczkę, i ściereczkę.

3. Maszynę należy codziennie oczyścić przy pomocy pędzla do odkurzania i ściereczki.

4. Pozostałości taśmy w czcionkach usuwać należy zapomocą specjalnej szczoteczki.

5) Kosz dźwigowy i szyny po których się toczy karetka, należy oczyszczać z odpadków gumy do wycierania.

6. Jeżeli szyny karetki są do tego stopnia zanieczyszczone, że karetka nie dobiega do krańcowej prawej podziałki skali, należy oczyścić dolną szynę i obustronnie napuścić jedną do dwóch kropli oliwy maszynowej.

7. Wszelkie czyszczenie maszyny uskuteczniać należy w zasadzie bez zastosowania benzyny, oliwy itd.

8. Tastry należy utrzymywać czysto. Plamy powstałe od taśmy należy usuwać zapomocą kredy i oliwy.

9. Nie wolno sporządzać równocześnie więcej jak 8 kopji.

10 Wycieranie gumą nad koszem z dźwigniami jest niedozwolone. Przy wycieraniu gumą należy przesunąć karetkę do końca na prawą lub lewą stronę.

11. Po użyciu maszynę należy zostawiać zawsze osłoniętą nakrywą.

12) Gdy maszyna przestaje funkcjonować normalnie, należy zbadać przyczynę niedomagania i o ile naprawy nie można samemu uskutecznić, należy zaraz zażądać naprawy.

OKÓLNIK NR. 55.

Prezydenta miasta z dnia 13 października 1932 r. Nr. Prez. Org. Mgtu 2/32 zawierający zarządzenie w sprawie personalnej organizacji miejskiej służby weterynaryjnej.

§ 1.

Z dniem 1 listopada 1932 r. przydzielam lekarzy weterynaryjnych, trychinoskopistki oraz niższych funkcjonarjuszy weterynaryjnych zatrudnionych w Rzeźni m. do oddziału weterynaryjnego Wydziału IX. Magistratu.

§ 2.

Wszyscy lekarze weterynaryjni, trychinoskopistki oraz niżsi funkcjonarjusze weterynaryjni będą tworzyć pod kierownictwem naczelnego lekarza weterynaryjnego jednolity zespół dla załatwiania wszystkich agend weterynaryjnych, tak w mieście, jak i w Rzeźniach i Targowicach miejskich.

§ 3.

Rozdział czynności, w szczególności zaś powierzenie lekarzom weterynaryjnym poszczególnych okręgów oraz przydział lekarzy weterynaryjnych do Rzeźni m., zostanie przeprowadzony oddzielnie osobnem zarządzeniem, wydanem na wniosek Naczelnika Wydziału IX. Magistratu.

OKÓLNIK NR. 57.

zawierający zarządzenie Prezydenta miasta z dnia 17 października 1932 r. Nr. Prez. Zarz. og. 114/32. o ustanowieniu komisji lekarskich dla pracowników miejskich, oraz instrukcję dla tych komisji.

Na podstawie art. 113 Przepisów służbowych dla pracowników m. (uchwała T. Zarz. m. z dnia 5 czerwca 1925 r. L. Prez. 2984/25) oraz art. 59 Statutu emerytalnego dla pracowników m. (uchwała Tymcz. Zarządu m. z dnia 7 października 1924 L. Prez. 2645/24) zarządzam co następuje:

§ 1.

Ustanawia się przy Wydziale IX. Magistratu następujące komisje lekarskie dla pracowników miejskich:

a) komisja lekarska I. instancji w składzie 3 lekarzy miejskich, z których jeden jest przewodniczącym,

b) komisja lekarska II. instancji w składzie 3 lekarzy miejskich, do których zalicza się również Naczelnika Wydziału IX., który jest zarazem przewodniczącym tej komisji.

Członkowie komisji II. instancji nie mogą być równocześnie członkami komisji I. instancji.

Członków komisji lekarskich mianuje Prezydent m.

§ 2.

Komisja lekarska I. instancji powołaną jest do badania i orzekania:

a) o fizycznem i umysłowem uzdolnieniu kandydatów na pracowników miejskich (art. 6 przyp. służb.),

b) we wszystkich przypadkach wynikających ze statutu emerytalnego, regulaminu ubezpieczenia na wypadek choroby oraz we wszystkich innych przypadkach, w których zajdzie potrzeba komisyjnego badania lekarskiego.

Komisja lekarska II. instancji powołaną jest do badania i orzekania we wszystkich przypadkach wymienionych pod lit. b) a w szczególności w razie wniesienia przez pracownika zarzutów po myśli art. 32 Statutu emerytalnego.

§ 3.

Badanie przez komisję lekarską zarządza Biuro Prezydjalne Magistratu.

§ 4.

W przypadkach przewidzianych w § 2 lit. a) Biuro Prezydjalne przesyła Komisji lekarskiej I. inst. akta odnośnego kandydata na pracownika m.

Badanie odbywa się przy zastosowaniu przepisów zawartych w §§ 6 i 7 z tem jednak, że celem badania jest ustalenie i stwierdzenie czy kandydat jest fizycznie i umysłowo uzdolniony do pełnienia odnośnych obowiązków służbowych i czy stan jego zdrowia daje gwarancje trwałego i należytego spełniania tych obowiązków.

Orzeczenie wydaje komisja na ustalonym dla tego celu formularzu.

§ 5.

Komisje lekarskie otrzymują z Biura Prezydjalnego wyjaśnienie, w jakim celu ma być przeprowadzone badanie, tudzież, czy oprócz niezdolności do służby, ma być przeprowadzone również ustalenie stopnia utraty zdolności do pracy zarobkowej i ewent. inne okoliczności, mające w myśl statutu emerytalnego znaczenie przy ustalaniu praw emerytalnych; a ponadto otrzymują:

a) wykaz stanu osobowego badanego,

b) umotywowaną opinję bezpośredniego przełożonego o służbowej przydatności pracownika m. na zajmowanem stanowisku,

c) spostrzeżenia co do zachowania się pracownika w służbie i poza służbą,

d) opis warunków pracy badanego, mogących mieć wpływ na stan jego zdrowia,

e) akta dochodzeń co do tych okoliczności, w których powstało cierpienie (kalectwo), wreszcie opinję właściwego przełożonego co do tychże okoliczności,

f) wszelkie posiadane zaświadczenia lekarzy urzędowych o przebytych przez pracownika m. chorobach, oraz

g) świadectwa o stanie zdrowia pracownika m. przy przyjęciu na służbę.

§ 6.

Przewodniczący komisji wyznacza terminy badania i zarządza wezwanie odnośnych pracowników do stawienia się w oznaczonym terminie przed komisją, ustala kolejność badania przybyłych na komisję lekarską pracowników m., stwierdza ich tożsamość, kieruje tokiem badania w komisji, sprawdza zgodność podawanych przez badanego okoliczności, dotyczących powstania i przebiegu cierpienia (kalectwa) z danemi, znajdującemi się w dokumentach, dołączonych do akt i czuwa, by orzeczenie komisji było wystawione zgodnie z obowiązującemi przepisami.

§ 7.

Badanie pracownika m. w komisjach lekarskich przeprowadzają wszyscy wchodzący w skład komisji lekarze.

Przy badaniu należy zwracać uwagę przedewszystkiem na objawy przedmiotowe cierpienia, a o ile objawy, stwierdzone przez lekarzy komisji, są niedostateczne dla rozpoznania cierpienia (kalectwa) i wydania orzeczenia, przewodniczący może skierować pracownika m. do lekarza specjalisty, wzgl. do specjalnego zakładu, wskazanych przez Prezydenta miasta. Wynik uzyskanych badań komisja bierze pod rozwagę przy wystawianiu orzeczenia.

§ 8.

Orzeczenie lekarskie komisja wystawia według wzoru, podanego w załączniku.

Przy określaniu cierpień oraz zdolności do służby miejskiej komisje lekarskie posługują się „tabelą stanów chorobowych" wydaną przez Ministra Spraw Wewnętrznych (okólnik Nr. 82 z dnia 15 maja 1931 r.).

W punkcie 1. orzeczenia należy wymienić wszystkie stany chorobowe, stwierdzone u badanego (podstawowe i inne) z oznaczeniem głównych objawów według określeń, podanych w poszczególnych paragrafach „tabeli".

W punkcie 2. komisja orzeka o stanie zdolności badanego do służby miejskiej według podanych we wzorze orzeczenia określeń:

a) określenie „zdolny do służby" stosuje się przy stwierdzeniu cierpień, wymienionych w rubrykach „kat. A" lub „kat. A¹" tabeli, o ile cierpienia z rubryki „kat. A¹", w zależności od zajmowanego stanowiska (rodzaju służby) nie są przeszkodą do pełnienia służby;

b) określenie „niezdolny do służby na zajmowanem stanowisku" stosuje się przy stwierdzeniu cierpień, wymienionych w rubryce „kat. A¹" tabeli, o ile dane cierpienia w zależności od zajmowanego stanowiska (rodzaju pracy), są przeszkodą do pełnienia służby;

c) określenie „niezdolność do służby jest trwała" stosuje się przy stwierdzeniu cierpień, wymienionych w rubryce „kat. B" tabeli, a nadto w poszczególnych przypadkach cierpień wymienionych w rubryce „kat. A¹", zależnie od rodzaju i nasilenia ich oraz stanu ogólnego badanego, o ile czynią go niezdolnym do służby na zajmowanem stanowisku;

d) określenie: „niezdolność do służby jest czasowa na okres...." stosuje się przy stwierdzeniu cierpień, rokujących poprawę i niepodpadających pod „kat. B".

Orzekając o zdolności wzgl. niezdolności do służby, należy odpowiednie określenie uzupełnić podaniem kategoryj i paragrafów tabeli, wymieniających wszystkie stwierdzone u badanego cierpienia.

W punkcie 3. komisja wydaje swą opinję o czasie powstania cierpienia, o winie badanego w powstaniu cierpienia, oraz o związku przyczynowym cierpienia ze służbą państwową, na podstawie załączonych do aktów świadectw i dowodów.

W punkcie 4. komisja ustala wysokość ogólnego procentu utraty zdolności zarobkowej na podstawie „skali wysokości utraty zdolności do pracy zarobkowej", podanej w załączniku do rozporz. Rady Minist. z dnia 30 marca 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38 poz. 302). Podane w tej skali normy utraty zdolności zarobkowej o pewnej rozpiętości (np. od 30% do 100%) należy traktować w ten sposób, że najwyższą normę utraty zdolności zarobkowej należy stosować tylko do najwyższego stopnia nasilenia odnośnego cierpienia i właściwych mu objawów, uwzględniając przytem stan ogólny badanego.

Jeżeli utrata zdolności zarobkowej jest następstwem kilku cierpień przy obliczaniu obowiązują następujące zasady:

Najpierw oznacza się procent utraty zdolności zarobkowej, jaki jest następstwem cierpienia, powodującego utratę tę w stopniu najwyższym, następnie oznacza się procent utraty zdolności zarobkowej, jaki jest następstwem cierpienia, powodującego utratę tę bezpośrednio w mniejszym stopniu, dalej procent utraty zdolności zarobkowej, jaki jest następstwem cierpienia, powodującego utratę w stopniu jeszcze niższym itd.

Jeżeli pierwsze cierpienie powoduje więcej niż 20% utraty zdolności zarobkowej, procent utraty zdolności zarobkowej, spowodowanej każdem z następnych cierpień, oznacza się w ten sposób, że do liczby procentu, podanego dla tego cierpiania według „skali“, dolicza się dla drugiego cierpienia 5, trzeciego 10, czwartego 15 itd.

Rzeczywisty procent utraty zdolności zarobkowej, spowodowanej każdem następnem cierpieniem, oblicza się od reszty procentu zdolności zarobkowej, pozostałej po obliczeniu procentu utraty zdolności zarobkowej, spowodowanej każdem poprzedniem cierpieniem, np. pierwsze cierpienie spowodowało 70% utraty zdolności zarobkowej, pozostała zdolność zarobkowa wynosi 30%. Drugie cierpienie powoduje 40% utraty zdolności zarobkowej, po dodaniu 5 równa się 45%, zatem rzeczywisty stopień utraty zdolności zarobkowej, spowodowany drugiem cierpieniem, wynosi 45%, od 30% tj. 13·5%.

Ogólna wysokość procentu utraty zdolności zarobkowej, spowodowanej wszystkiemi cierpieniami, otrzymuje się przez dodanie do procentu utraty zdolności zarobkowej, spowodowanej pierwszem cierpieniem (według skali), rzeczywistej wysokości procentu utraty zdolności zarobkowej dla każdego z następnych cierpień. W przykładzie powyższym wyniesie ona 70 + 13·5 równa się 83 1/2. Ułamek poniżej 0·5 odrzuca się, powyżej 0·5 zaokrągla się, dodając 1·0.

Orzekając o wysokości utraty zdolności zarobkowej, komisja lekarska stwierdza, czy utrata zdolności zarobkowej w oznaczonej wysokości jest trwała czy też czasowa.

§ 9.

Wszystkie wyżej wymienione przepisy mają zastosowanie również w postępowaniu komisyj lekarskich II. instancji.

W piśmie skierowującem pracownika do komisji II. instancji, powinien być podany powód zarządzenia ponownego badania.

§ 10.

Nadzór nad komisjami lekarskiemi należy do Prezydenta miasta.

§ 11.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, równocześnie traci moc obowiązującą zarządzenie z dnia 7 października 1932 zawarte w okólniku Nr. 54.

Załącznik

Orzeczenie

Komisji lekarskiej I. instancji (II. instancji) dla pracowników miejskich.

U p. ....

(imię i nazwisko, stanowisko, tytuł służb.)

....

(w stanie spoczynku)

urodz. ....

(data i miejsce)

stwierdzamy:

1. Cierpienie (a)

a) ....

(podstawowe)

b) ....

(inne)

2. Cierpienie (a) to (e) czyni (ą) badanego:

a) zdolnym do służby

(kat A. §§ .... kat. A¹ §§ ....)

b) niezdolnym do służby na zajmowanem stanowisku

....

(kat. A¹ §§ ....)

c) niezdolnym do służby miejskiej wogóle (kat. B. §§ ....)

d) niezdolność do służby jest trwała,

e) niezdolność ta jest czasowa na okres (tygodni, miesięcy).

3. Cierpienie (a) z §§ .... powodujące trwałą niezdolność do służby:

a) powstało bez własnej winy badanego,

b) powstało z winy badanego,

c) wina badanego jest umyślna,

d) wina badanego nie jest umyślna,

e) powstało przed wstąpieniem do służby m.,

f) powstało po wstąpieniu do służby m.,

g) stoi w związku przyczynowym ze służbą m.,

h) nie stoi w związku przyczynowym ze służbą m.

4. Cierpienie (a) z §§ .... powoduje (ą) ogólną utratę zdolności zarobkowej:

a) w wysokości .... %,

b) czasowo,

c) na stałe.

5. Cierpienie (a) z §§ ....

a) powstało z przyczyn wymienionych w art. 5 punkt .... Statutu emeryt. dla pracowników m.,

b) powoduje (ą) utratę zdolności zarobkowej w wysokości .... %.

6. Cierpienie (a) z §§ .... powoduje (ą) potrzebę szczególnej opieki na okres .... (na stałe).

7. Do czasu przeniesienia w stan spoczynku stan zdrowia badanego:

a) wymaga udzielenia mu urlopu zdrowotnego,

b) nie wymaga udzielenia mu urlopu zdrowotnego.

Przy wystawianiu orzeczenia przyjęto pod uwagę świadectwa i dowody, załączone do pisma, którem zarządzono badanie, a mianowicie załączniki Nr. Nr. ....

Kraków, dnia .... 193 ....

Członkowie: Przewodniczący:

OKÓLNIK NR. 58

z dnia 20 października 1932 r. Nr. Prez. Zarz. og 95/32 zawierający zarządzenie Prezydenta miasta o podziale czynności i o sposobie załatwiania spraw w Magistracie.

Na podstawie § 84 i § 98 Statutu gminnego m. Krakowa zarządzam co następuje:

I. Podział czynności.

§ 1.

Zakres działania Prezydenta miasta i Wiceprezydentów miasta określony jest w statucie gminnym m. Krakowa oraz w przepisach dotyczących wykonywania funkcji państwowej władzy administracji ogólnej.

W szczególności Prezydent miasta jest przełożonym wszystkich urzędów i zakładów miejskich, zarządza sprawami Gminy, kieruje czynnościami Magistratu, oraz sprawuje funkcje powiatowej władzy administracji ogólnej.

Prezydenta miasta zastępują w sprawach do jego zakresu należących Wiceprezydenci, a to w porządku i w sposób przez niego oznaczony.

Prezydent miasta określa rozdział czynności między poszczególnych Wiceprezydentów.

§ 2.

Prezydent miasta załatwia sprawy należące do jego zakresu (§ 1.) przy pomocy Magistratu, podległych mu urzędników i innych funkcjonarjuszy miejskich.

§ 3.

Magistrat jest organem wykonawczym Gminy oraz organem przy pomocy którego Prezydent m. wykonuje funkcje powiatowej władzy administracji ogólnej.

Magistrat przekazane sobie czynności załatwia częścią kolegjalnie, a częścią jako sprawy bieżące.

Do kolegjalnego załatwienia przez Magistrat należą:

1) projekt preliminarza budżetu administracyjnego i budżetu zakładów i przedsiębiorstw m.,

2) zamknięcia rachunkowe budżetu admin. i budżetu zakładów i przedsiębiorstw m.,

3) wszelkie inne sprawy, które następnie mają być przedmiotem uchwał Sekcji, Komisji lub Rady m.,

4) sprawy, które powodują wydatki pieniężne lub z których wynikają dla Gminy pewne zobowiązania, o ile wydatki te i zobowiązania przekraczają kwotę 500 zł., odnośnie do spraw Elektrowni, Gazowni, Wodociągu i M. Zakładów Ceramicznych granica ta wynosi 6.000 zł.,

5) sprawy odpisywania należytości w granicach upoważnienia Rady m. udzielonego Prezydentowi m., o ile należytości te przekraczają kwotę 100 zł.,

6) sprawy, których załatwienie przez właściwy dla nich Wydział dotyczy również częściowo działalności innego Wydziału,

7) sprawy dotyczące stosowania i interpretacji przepisów prawnych,

8) projekty rozporządzeń Magistratu i Prezydenta m.,

9) wymienione niżej sprawy, o ile nie należą do jednej z kategorji spraw podanych ad 1-8), a mianowicie:

a) sprawy o charakterze zasadniczym jak np. organizacja urzędów i zakładów m., sposobu urzędowania i t. p.,

b) sprawy w których po myśli obowiązujących przepisów potrzebne jest oświadczenie Gminy (n. p. sprawa cenników, czasu pracy i t. p.),

c) ważniejsze sprawy gospodarcze zakładów i przedsiębiorstw m.,

d) projekty robót inwestycyjnych oraz konserwacyjnych.

e) rozpatrywanie projektów i planów budowlanych odnośnie budynków prywatnych, publicznych oraz zakładów przemysłowych i t. p.,

f) sprawy mające wpływ na wygląd miasta, komunikację, bezpieczeństwo publiczne itp., jak np. sprawy reklam, stacji benzynowych, stanowisk dorożkarskich, targowych itp.,

g) sprawy najmu stałych kwater dla osób wojskowych,

h) sprawy fundacyjne,

i) wnioski w sprawie zmiany taryfy gazowej i elektrycznej,

j) ustanawianie taryf za wodę i wodomierz, ulgi w opłatach za wodę ponad Zł. 100·— zezwolenia na pobór wody poza granicami miasta,

k) inne sprawy, które Prezydent miasta lub Rada m. poleci przedłożyć Magistratowi.

Wszystkie inne sprawy załatwia Magistrat bieżąco według zasad podanych w niniejszem zarządzeniu § 4 - 24.

Sprawy wchodzące w zakres administracji ogólnej (t. zw. zakres administracji państwowej poruczony Prezydentowi m.), załatwiane być mają z reguły bieżąco, a Magistratowi do kolegj. załatwienia mogą być przedkładane tylko wyjątkowo w przypadku, gdy chodzi o sprawę szczególnej wagi, lub gdy z jakiejś konkretnej sprawy wyłoni się sprawa zasadnicza.

§ 4.

Podstawą organizacji pracy Magistratu ma być szczegółowy podział czynności pomiędzy Wydziały Magistratu, Biura i Urzędy m.[1]) Podział czynności obejmuje wyliczenie rodzajów spraw, załatwianych w Wydziałach; wyliczenie to ma stanowić równocześnie podstawę rzeczowego podziału akt dla celów kancelaryjnych.

Załącznik do niniejszego zarządzenia ustala podział Magistratu na Wydziały, Biura i Urzędy m. oraz określa zakres ich działania.

Dla spraw jednorodnych pod względem prawnym względnie faktycznym, należy w obrębie Wydziału utworzyć osobne referaty.

Zależnie od rodzaju poszczególnych spraw należy łączyć kilka referatów w ręku jednego urzędnika, lub też jeden referat rozdzielić między kilku urzędników.

Podziaj pracy między referentów ma być dokonany z uwzględnieniem ich przygotowania teoretycznego i praktycznego.

§ 5.

Odpowiedzialność, która w myśl obowiązujących przepisów ciąży na urzędnikach podwładnych, nie uwalnia urzędników nad nimi przełożonych od czuwania nad należytem spełnianiem obowiązków przez podległych im urzędników, ogólnego kontrolowania sposobu załatwiania

[1]) Przez wyrażenie „Wydział" używane w dalszych paragrafach niniejszych przepisów, rozumie się zarówno poszczególne Wydziały Magistratu, jak i Biura, Urzędy itp.

spraw, których aprobata została odnośnym urzędnikom przekazana, a w sprawach ważnych ze stanowiska interesu publicznego dokonywania szczegółowego sprawdzenia całokształtu sprawy.

Naczelnicy Wydziałów.

§ 6.

Do obowiązków naczelników Wydziałów należy między innemi:

1) odpowiednie zatrudnianie urzędników i zaznajamianie ich z obowiązującemi przepisami, jako też wykonywanie ogólnego nadzoru nad funkcjonowaniem spraw kancelaryjnych,

2) koordynowanie działalności Wydziału pod względem prawnym i rzeczowym,

3) przestrzeganie zgodności aprobowanych załatwień ze stanem aktów, z przepisami ustaw i rozporządzeń oraz zarządzeniami natury ogólnej i dyrektywami Prezydenta m.,

4) przestrzeganie celowości aprobowanych załatwień w ramach przepisów prawa i dyrektyw Prezydenta m.,

5) przestrzeganie zasad oszczędności,

6) dokładne informowanie Prezydenta m. względnie jego zastępcę o stanie spraw, które mają być podawane do jego wiadomości oraz udzielanie dyrektyw Prezydenta m. do wiadomości podwładnym mu funkcjonarjuszom,

7) podejmowanie inicjatywy wobec Prezydenta m. co do wydawania niezbędnych zarządzeń, wynikających z przepisów prawnych, czy stosunków faktycznych związanych z zakresem działania danego Wydziału,

8) wykonywanie wszelkich zarządzeń Prezydenta m. wydanych odnośnym Wydziałom.

W celu spełnienia wymienionych wyżej zadań naczelnicy Wydziałów obowiązani są:

1) przeglądać akta wpływające do Wydziału i w miarę potrzeby zamieszczać krótkie dyrektywy o sposobie załatwienia,

2) udzielać referentom wskazówek co do kierunku załatwienia spraw pozostawionych do ich decyzji,

3) odbywać konferencje z referentami,

4) czuwać nad czynnościami referentów, nad sposobem i tokiem załatwianych przez nich spraw i dokonywać osobiście perjodycznych kontroli,

5) aprobować załatwienia referentów bądź ostatecznie, bądź przed aprobatą Prezydenta miasta,

6) troszczyć się o należyte szkolenie urzędników pod względem fachowym.

Do aprobaty ostatecznej naczelnika Wydziału należą te wszystkie sprawy, które nie są zastrzeżone bądź ogólnie, bądź konkretnie aprobacie Prezydenta miasta.

§ 7.

Urzędnik zastępujący naczelnika Wydziału przejmuje wszystkie obowiązki naczelnika i ponosi taką samą odpowiedzialność jak naczelnik Wydziału.

Referenci.

§ 8.

Referentem w rozumieniu niniejszego rozporządzenia jest urzędnik referujący tj. przygotowujący załatwienie spraw urzędowych, należących do jego zakresu działania względnie mu przydzielonych, a to bez względu na posiadaną kategorję i stopień służbowy, do których w myśl obowiązujących przepisów należy.

Czynności poszczególnych referentów obejmują załatwianie spraw, które na podstawie obowiązujących przepisów należą do ich zakresu działania, względnie zostały im przydzielone do opracowania.

§ 9.

Referenci przygotowują załatwienie spraw i obowiązani są:

1) do dokładnej znajomości odnośnych ustaw, rozporządzeń i okólników, jakoteż należytego stosowania wszelkich przepisów dotyczących postępowania władz administracyjnych,

2) do gruntownego zbadania sprawy i przedstawienia jej zgodnie z aktami,

3) do dokładnego i poprawnego przytaczania w załatwianiu wszelkich dat, nazwisk, nazw, obliczeń cyfrowych itp.,

4) do ścisłego stosowania obowiązujących przepisów o biurowości,

5) do przestrzegania terminów, zarówno wynikających z ustaw i rozporządzeń, jak i zakreślonych przez władze centralne, wojewodę, prezydenta miasta, naczelnika Wydziału oraz terminów wynikających z okoliczności sprawy, a w szczególności wszelkich terminów środków prawnych,

6) do projektowania załatwienia w sposób najkrótszy, celowy i najbardziej wyczerpujący,

7) do przestrzegania zasad oszczędności,

8) do podejmowania inicjatywy wobec naczelnika Wydziału co do wydania niezbędnych zarządzeń, wynikających czy to z przepisów prawnych, czy stosunków faktycznych.

Projekt załatwienia referent winien opatrzyć swym podpisem i datą.

§ 10.

W interesie sprawności i szybkości urzędowania należy stosować system samodzielności załatwiania spraw przez poszczególnych referentów, polegający na samodzielnej decyzji referenta i podpisywaniu przez niego załatwienia bez aprobaty i podpisu ze strony naczelnika Wydziału.

Samodzielność taką przyznaje poszczególnym referentom, zależnie od ich osobistych kwalifikacji, Prezydent miasta na wniosek Naczelnika Biura Prezydjalnego oparty na opinji naczelnika odnośnego Wydziału, przy uwzględnieniu postanowień zawartych w § 22 niniejszego zarządzenia.

§ 11.

Referenci odnośnie do spraw, w których poruczono im prawo samodzielnego załatwiania i podpisywania obowiązani są:

a) przestrzegać strony prawnej podpisywanych przez nich załatwień tj. ich zgodności z obowiązującemi przepisami oraz zarządzeniami natury ogólnej;

b) przestrzegać zgodności tych załatwień ze wskazówkami Prezydenta miasta i naczelnika Wydziału oraz ogólnym interesem publicznym i zachowania jednolitości w ich traktowaniu;

c) przestrzegać celowości tych załatwień, w ramach przepisów prawa i dyrektyw przełożonych;

d) informować Naczelnika Wydziału o stanie spraw, które winny być podawane do jego wiadomości oraz podawać dyrektywy Prezydenta m. względnie naczelnika do wiadomości właściwych czynników.

§ 12.

Referenci fachowi (§ 16) niezależnie od odpowiedzialności ciążącej wogóle na urzędnikach referujących, obowiązani są nadto załatwiać wszystkie powierzone im sprawy zgodnie z wymaganiami danej gałęzi wiedzy fachowej.

§ 13.

W wypadkach niecierpiących zwłoki, gdy czy to zachowanie drogi służbowej, czy uzyskanie przepisanej aprobaty nie jest możliwe, względnie spowodowałoby zwłokę w załatwieniu sprawy niedopuszczalną ze stanowiska interesu publicznego lub szczególnie ważnego interesu prywatnego, każdy urzędnik referujący jest obowiązany zarządzić co koniecznie należy, ażeby sprawa nie ucierpiała, lub terminu nie ominięto.

W przypadkach takich odnośny urzędnik obowiązany jest złożyć sprawozdanie swemu naczelnikowi.

Kancelarja.

§ 14.

Kierownik kancelarji w poszczególnych Wydziałach prowadzi kancelarję i jest obowiązany:

1) stale nadzorować pracę personalu kancelaryjnego,

2) ściśle przestrzegać przepisów o biurowości oraz informować naczelnika Wydziału o brakach dostrzeżonych w tym względzie u poszczególnych referentów, prowadzić ewidencję wszelkich terminów wymienionych w § 9 p. 5 i terminów tych dopilnowywać.

3) przestrzegać zasady oszczędności oraz podejmować inicjatywę co do wprowadzenia możliwych uproszczeń biurowości,

4) przestrzegać zarządzeń, mających na celu ochronę tajności i poufności spraw.

Do obowiązków kierownika kancelarji może należeć również prowadzenie zapisków budżetowo-gospodarczych, ksiąg rachunkowych, inwentarzowych, materjałowych, depozytowych itd. z wyjątkiem ksiąg budowlanych, prowadzonych przez organa techniczne.

Do obowiązków kierownika kancelarji należy uwierzytelnianie odpisów pism i dokumentów, sporządzonych na żądanie władz i osób interesowanych, jak również załączników.

Ponadto kierownik kancelarji spełnia inne czynności przewidziane instrukcją kancelaryjną.

Personal kancelaryjny obowiązany jest do wykonywania tych wszystkich czynności, które według rozdziału czynności kancelaryjnych zostaną poszczególnym urzędnikom kancelaryjnym przydzielone.

II. Sposób urzędowania.

§ 15.

Wszystkie Wydziały Magistratu obowiązane są działać w ścisłem porozumieniu, udzielając sobie do wglądu w miarę potrzeby przed lub po załatwieniu akta tych spraw, które pozostają w związku z ich zakresem działania.

Referenci Magistratu obowiązani są udzielać sobie w krótkiej drodze wyjaśnień i opinji bądź ustnie, umieszczając stosowne zapiski na aktach, bądź, o ile tego zachodzi potrzeba przez odręczne udzielanie aktów sprawy. Udzielanie opinji, wyjaśnień itp. między referentami w drodze pisemnej (przesyłanie aktów brevi manu), może dopuścić naczelnik Wydziału tylko wyjątkowo w razie zachodzącej potrzeby, jednak nigdy w odniesieniu do porozumiewania się referentów tego samego Wydziału.

§ 16.

Sprawy o przeważającym charakterze fachowym załatwiają referenci fachowi, którzy sprawy te winni załatwiać w miarę potrzeby w porozumieniu z właściwymi referentami administracyjno-prawnymi. Naodwrót sprawy o przeważającym charakterze administracyjno-prawnym załatwiają referenci administracyjni w porozumieniu w miarę potrzeby z właściwymi referentami fachowymi. Wyjątki od powyższej zasady są dopuszczalne w sprawach pilnych.

Zakres i sposób wzajemnego porozumiewania się ustali naczelnik Wydziału, o ile zaś sprawy załatwiane są w różnych Wydziałach lub Biurach lub Urzędach, Naczelnik Biura Prezydjalnego. Wątpliwości w sprawach o których mowa w niniejszym paragrafie, rozstrzyga Prezydent miasta.

Referentami fachowymi w rozumieniu niniejszego przepisu są referenci zajmujący stanowiska, których zajmowanie zależy od wykazania się specjalnem teoretycznem wykształceniem fachowem z wyłączeniem wykształcenia prawniczego.

Referenci fachowi nie powinni być zasadniczo używani do załatwiania spraw, które nie wchodzą w zakres ich wiadomości fachowych.

§ 17.

Niektóre sprawy należące do zakresu działania Magistratu należy przeprowadzać w drodze dochodzeń komisyjnych. W szczególności dochodzenia komisyjne należy przeprowadzać w sprawach, które:

a) w myśl obowiązujących przepisów wymagają dochodzeń komisyjnych,

b) Prezydent miasta bliżej określi odnośnie do poszczególnych Wydziałów, że mogą względnie mają być załatwione w drodze komisyjnej,

c) naczelnik Wydziału uzna za potrzebne załatwić w drodze komisyjnej.

Prezydent miasta określi, w których sprawach przeznaczonych do dochodzeń komisyjnych poszczególni urzędnicy mogą wydawać zarządzenia i orzeczenia za Prezydenta m. i ze skutkiem prawnym równym zarządzeniom i orzeczeniom Prezydenta miasta.

Orzeczenia i zarządzenia takie wydawane na komisjach podpisują odnośni urzędnicy prowadzący komisje w sposób oznaczony w § 23.

§ 18.

Wszyscy urzędnicy Magistratu obowiązani są załatwiać bezpośrednio i wyczerpująco sprawy zgłaszają-

cych się u nich stron, o ile na to zezwalają obowiązujące przepisy prawne oraz okoliczności faktyczne.

§ 19.

W urzędowaniu Magistratu ma być zabezpieczona ochrona tajności i poufności spraw.

Sprawami tajnemi względnie poufnemi są te sprawy, które Prezydent miasta lub naczelnik Wydziału wzgl. instancje wyższe zakwalifikują jako sprawy „tajne“ lub „poufne“.

Akta spraw tajnych są dostępne jedynie Prezydentowi miasta względnie Wiceprezydentom, naczelnikowi danego Wydziału, urzędnikowi mającemu poruczony odnośny referat, oraz urzędnikom upoważnionym imiennie przez naczelnika Wydziału. Pozatem odnośnie spraw tajnych obowiązują następujące zasady:

a) przyjmowanie, załatwianie spraw tajnych i przechowywanie odnośnych akt należy do obowiązków naczelnika Wydziału,

b) za zgodą Prezydenta miasta część tych czynności mogą spełniać poszczególni urzędnicy.

Akta spraw poufnych są w zasadzie dostępne wszystkim urzędnikom, referującym w danym Wydziale, o ile są im potrzebne dla urzędowania, innym zaś urzędnikom referującym w Magistracie tylko o tyle, o ile uzyskają zezwolenie właściwego naczelnika Wydziału na przeglądanie tych akt dla celów urzędowych. Akta spraw poufnych są wykluczone od przeglądania przez strony (art. 14 rozp. Prez. R. P. o post. admin.).

Załatwienia tajne i poufne nie mogą być przedmiotem komunikatów do prasy lub innych informacji wychodzących poza obręb Magistratu.

§ 20.

Szczegóły organizacji kancelarji regulują osobne przepisy.

§ 21.

Następujące sprawy mają być z reguły przedkładane do aprobaty względnie decyzji Prezydenta miasta:

1) wszelkie pisma do władz wyższych,

2) wewnętrzne zarządzenia dotyczące organizacji i trybu urzędowania Magistratu, oraz urzędów i organów miejskich,

3) projekty rozporządzeń,

4) opinje o nadsyłanych przez wojewodę projektach ustaw, rozporządzeń i zarządzeń o charakterze ogólnym,

5) sprawy o charakterze politycznym, za które uważa się w szczególności:

a) udzielanie wskazań ze stanowiska politycznego,

b) sprawy interpelacji poselskich,

c) sprawy, które były poruszane w prasie w oświetleniu ujemnem dla administracji, lub w których stawiane są zarzuty funkcjonarjuszom podległym Prezydentow miasta,

6) sprawozdania składane wojewodzie, dotyczące spraw ogólnych lub większego znaczenia, oraz wszelkie wnioski natury zasadniczej,

7) decyzje w sprawach osobowych,

8) wnioski do preliminarzy budżetowych rocznych i kredytów dodatkowych,

9) polecenia wypłat (asygnacje kasowe) i odpisywanie należytości,

10) sprawy obrony interesów Gminy,

11) sprawy szczególnie wątpliwe pod względem prawnym i rzeczowym, a to:

a) sprawy kompetencyjne, jakoteż inne sprawy sporne z innemi władzami i urzędami,

b) sprawy, w których projekty załatwienia odstępują od stosowanej dotąd praktyki względnie interpretacji albo od poprzednich dyrektyw wojewody,

12) sprawy co do których właściwi urzędnicy Magistratu nie osiągnęli porozumienia,

13) instrukcje i okólniki do urzędów i organów podległych,

14) sprawy dotyczące organizacji miejskich organów kolegjalnych,

15) sprawy wyborów do związków komunalnych,

16) sprawy dotyczące podziału administracyjnego miasta,

17) sprawy mobilizacyjne i decyzje główne w sprawach wojskowych,

18) sprawy, w których wojewoda wystosował do Prezydenta miasta pismo ad personam,

19) inne sprawy z zakresu poszczególnych referatów zastrzeżone do aprobaty Prezydenta miasta.

20) sprawy, które naczelnik Wydziału uzna za wskazane przedłożyć Prezydentowi miasta.

§ 22.

Pisma wychodzące z Magistratu, które podpisują osobiście Prezydent miasta lub Wiceprezydenci miasta, mają nagłówek „Prezydent miasta“.

Wszystkie inne pisma mają nagłówek „Magistrat“ z oznaczeniem odnośnie spraw admin. państwowej „jako władza administracji ogólnej I. instancji“.

Pisma wychodzące z Magistratu podpisują z reguły te osoby, które w zakresie swej kompetencji dokonały ostatecznej aprobaty danej sprawy.

Pod każdym podpisem należy umieścić wyraźne brzmienie nazwiska podpisującego.

Wszystkie pisma, których nie podpisuje Prezydent względnie Wiceprezydent, podpisywane są oznaczeniem „za Prezydenta miasta“. Jedynie orzeczenia i elaboraty fachowo-lekarskie, lekarsko-weterynaryjne, jakoteż fachowo-techniczne, są podpisywane przez odnośnego urzędnika fachowego bez dodatku „za Prezydenta miasta“; jednak i w tych przypadkach pisma Magistratu, do których powyższe elaboraty, świadectwa i orzeczenia są załącznikami, podpisywane są w zwykłym trybie wskazanym w niniejszym paragrafie względnie przepisach o biurowości.

Prezydent miasta może w razie potrzeby upoważnić urzędnika, ażeby w sprawie zastrzeżonej do aprobaty Prezydenta m. i przez Prezydenta m. aprobowanej, podpisał czystopis wychodzący z Magistratu z oznaczeniem „z polecenia Prezydenta m“.

§ 23.

Używanie pieczęci regulują osobne przepisy.

Urzędnicy fachowi mają prawo używania pieczęci okrągłej z herbem miasta i napisem wskazującym ich zależność służbową i charakter urzędowy („Magistrat m. Krakowa“, — „lekarz miejski“ itp.) tylko w następujących przypadkach:

a) gdy przy czynnościach urzędowych przez nich spełnianych użycie pieczęci jest niezbędne (np. ekshumacja itp.),

b) gdy chodzi o uwiarygodnienie orzeczeń, opinji i elaboratów fachowych, które w myśl paragrafu poprzedniego urzędnicy fachowi podpisują bez dodatku „za Prezydenta miasta".

III. Przepisy końcowe.

§ 24.

Rozporządzenie nieniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

OKÓLNIK Nr. 59.

Prezydenta miasta z dnia 27 października 1932 r. Nr. Prez. Zarz. og. 120/32 w sprawie wysyłania przesyłek zwolnionych od opłaty pocztowej.

Ustawa z dnia 3 czerwca 1924 r. (jednolity tekst w Dz. U. R. P. Nr. 12 poz. 57/1931) o poczcie, telegrafie i telefonie, postanawia w art. 23 co następuje:

1) Od opłat pocztowych wolne są:

a) wszelkie urzędowe przesyłki władz, urzędów oraz organów pocztowych, telegraficznych i telefonicznych;

b) urzędowe przesyłki listowe, zwykłe i polecone oraz za zwrotnem poświadczeniem odbioru, wysyłane przez władze i urzędy (organa) państwowe w stosunku wzajemnym, do władz i urzędów (organów) samorządowych tudzież w sprawach dotyczących służby publicznej, do osób i instytucyj, niezwolnionych od opłaty pocztowej;

c) urzędowe zwykłe przesyłki listowe, wysyłane przez władze i urzędy (organa) samorządowe w wykonywaniu poruczonego zakresu działania, w stosunku wzajemnym, do władz i urzędów (organów) państwowych oraz do osób i instytucyj, niezwolnionych od opłaty pocztowej;

d) urzędowe, zwykłe i polecone przesyłki listowe oraz paczki pocztowe, przesyłane między Pocztową Kasą Oszczędności a urzędami (agencjami) pocztowemi jako zbiornicami Pocztowej Kasy Oszczędności w myśl postanowień § 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 czerwca 1924 r. o Pocztowej Kasie Oszczędności i rozdziału V. Statutu Pocztowej Kasy Oszczędności (Dz. U. R. P. Nr. 55 poz. 545);

e) zwykłe przesyłki listowe, wysyłane przez osoby i instytucje niezwolnione od opłaty pocztowej, do władz i urzędów państwowych oraz samorządowych na wezwanie urzędowe tych władz i urzędów, jak również doniesienia o chorobach zakaźnych i zawodowych, w wykonaniu obowiązku doniesienia, nałożonego przepisami prawnemi;

f) przesyłki pocztowe, dotyczące jeńców wojennych i osób internowanych, przeznaczone dla tych osób lub przez nie wysyłane, w granicach ustalonych światową umową pocztową;

g) przesyłki poczty polowej, w granicach określonych przepisami dla poczt polowych.

Minister Poczt i Telegrafów osobnem rozporządzeniem określi warunki, tudzież zasady obowiązujące przy wysyłaniu przesyłek zwolnionych od opłaty pocztowej.

2) a) Poza zwolnieniami od opłat pocztowych, podanemi w ustępie 1 niniejszego artykułu, nikt nie ma prawa do bezpłatnego korzystania z poczty.

Postanowienie powyższe nie narusza obowiązków nałożonych na pocztę w ordynacji ubezpieczeniowej Rzeszy Niemieckiej z dnia 19 lipca 1911 r. (Dz. U. Rzeszy str. 509).

b) W razie stwierdzenia w wypadku wskazanym w punkcie e) ustępu 1, że zwykła przesyłka listowa winna była być opłacona, obowiązany jest adresat tj. władza lub urząd kopertę odnośnej przesyłki, a przy kartkach — odpis jej adresu wraz z adresem nadawcy oddać urzędowi pocztowemu oddawczemu, który zarządzi ściągnięcie od nadawcy podwójnej taryfowej opłaty pocztowej.

c) Zwolnienie od opłat pocztowych przesyłek listowych wymienionych w punktach b) i c) ustępu 1, nie odnosi się do:

I. przesyłek listowych przeznaczonych dla adresatów zamieszkałych w miejscowości, w której ma siedzibę swoją nadająca te przesyłki władza względnie urząd;

II. przesyłek listowych przeznaczonych do zagranicy;

III. innych pocztowych należności za przesyłki listowe, nieprzewidzianych w punktach b) i c) ustępu 1.

Wymienione pod I. i II. przesyłki muszą być opłacone przy nadaniu. Również przy nadaniu muszą być uiszczone należności wskazane pod III.

d) Wymienione w punktach b) i c) ustępu 1. urzędowe przesyłki listowe, wysyłane przez władze i urzędy państwowe względnie samorządowe w wyłącznym interesie adresatów niezwolnionych od opłat pocztowych, podlegają pojedynczej, zwykłej taryfowej opłacie pocztowej ustanowionej dla danego rodzaju przesyłek pocztowych; opłatę tę uiszcza adresat przy odbiorze przesyłki.

W razie niedoręczalności listu lub kartki z przerzuconą na adresata opłatą, zwraca się je nadawcom bezpłatnie.

3) Od opłaty telegraficznej są wolne:

a) telegramy władz, urzędów oraz organów pocztowych, telegraficznych i telefonicznych;

b) telegramy meteorologiczne Państwowego Instytutu Meteorologicznego w Warszawie, jego stacyj i obserwatorów;

c) telegramy, wysyłane przez jakiekolwiek osoby prywatne do właściwych władz państwowych o pomoc w wypadkach napadów rabunkowych, pożarów, powodzi, katastrof kolejowych, epidemji i innych nieszczęść, spowodowanych żywiołowemi zdarzeniami;

d) telegramy władz wojskowych w czasie mobilizacji ogólnej lub częściowej i wojny oraz w okresie, kiedy tego będzie wymagał interes obrony Państwa, stwierdzony uchwałą Rady Ministrów;

4) Od opłaty telefonicznej są wolne:

a) rozmowy telefoniczne władz, urzędów oraz organów pocztowych, telegraficznych i telefonicznych;

b) rozmowy telefoniczne władz wojskowych w czasie mobilizacji ogólnej lub częściowej i wojny oraz w okresie, kiedy tego będzie wymagał interes obrony Państwa, stwierdzony uchwałą Rady Ministrów;

c) doniesienia telefoniczne, wysyłane trybem i w wypadkach przewidzianych w punkcie c) ustępu 3.

5) Poza wyjątkami, podanemi w ustępach 3 i 4

nikt nie ma prawa do bezpłatnego korzystania z telegrafu i telefonu.

6) Wysokość należności jakie płacić ma Pocztowa Kasa Oszczędności zarządowi Poczt i Telegrafu za jego świadczenia w myśl § 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 czerwca 1924 r. o Pocztowej Kasie Oszczędności i rozdziału V. Statutu Pocztowej Kasy Oszczędności (Dz. U. R. P. Nr. 55 poz. 545) określi corocznie Rada Ministrów na wniosek Ministra Poczt i Telegrafów.

W wykonaniu powyższych postanowień Minister Poczt i Telegrafów rozporządzeniem z dnia 21 maja 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 56 poz. 452) ustalił następujące warunki i zasady obowiązujące przy wysyłaniu wymienionych wyżej w ustawie przesyłek pocztowych, a mianowicie:

1) Przesyłki, wymienione w art. 23 ust. 1) punkty a) i d), winny być opatrzone na stronie adresowej odciskiem pieczęci urzędowej wysyłającej władzy lub urzędu, numerem dziennika czynności lub znakiem akt, oraz klauzulą:

„Sprawa służbowa — wolna od opłaty pocztowej".

2) Przesyłki, wymienione w art. 23 ust. 1) punkt b), winny być opatrzone na stronie adresowej odciskiem pieczęci, określającej nazwę wysyłającej władzy lub urzędu, numerem dziennika czynności lub znakiem akt, oraz klauzulą: „Sprawa urzędowa — wolna od opłaty pocztowej".

3) Przesyłki, wymienione w art. 23 ust. 1) punkt c), winny być opatrzone na stronie adresowej odciskiem pieczęci urzędowej wysyłającej władzy lub urzędu, numerem dziennika czynności lub znakiem akt, oraz klauzulą:

„Sprawa urzędowa w wykonaniu poruczonego zakresu działania — wolna od opłaty pocztowej".

4) Przesyłki, wymienione w art. 23 ust. 1) punkt e), winny być na stronie adresowej oznaczone imieniem i nazwiskiem osoby lub nazwą instytucji wysyłającej i jej dokładnym adresem, oraz klauzulą: „Na wezwanie urzędowa — wolna od opłaty pocztowej".

5) Wszelkie przesyłki, wolne w myśl art. 23 ust. 1) od opłaty pocztowej, winny pod względem rozmiarów, wagi, opakowania i adresu odpowiadać wymaganiom ogólnym, ustalonym w przepisach pocztowych dla danego rodzaju przesyłek pocztowych i z wyjątkiem przesyłek, wymienionych w punktach f) i g) tegoż artykułu, muszą być nadawane w urzędach (agencjach) pocztowych do rąk urzędnika pocztowego. Przesyłki takie, wyjęte ze skrzynek pocztowych, będą zwracane nadawcom, a w braku adresu nadawcy — będą uważane za niedoręczalne.

6) Przesyłki, zwolnione od opłat pocztowych, z wyjątkiem przesyłek, wymienionych w art. 23 ust. 1) punkty e) do g) włącznie, muszą być nadawane za pomocą pocztowych książek nadawczych, do których przesyłki zarejestrowane należy wpisywać pojedynczo, a zwykłe przesyłki listowe w ogólnej sumie. Do nadawania zwykłych przesyłek listowych mogą władze i urzędy używać osobnych książek własnego nakładu i wpisywać te przesyłki pojedynczo, jednak urzędy (agencje) pocztowe stwierdzać będą tylko ogólną ilość nadanych przesyłek.

Do przesyłek, wymienionych w art. 23 ust. 2) punkt d) ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie, mają zastosowanie odpowiednie postanowienia niniejszego rozporządzenia z tą zmianą, że na przesyłkach władz i urzędów państwowych winna być umieszczona klauzula: „Sprawa urzędowa — opłatę pocztową uiści adresat", a na przesyłkach władz i urzędów samorządowych klauzula:

„Sprawa urzędowa w wykonaniu poruczonego zakresu działania — opłatę pocztową uiści adresat".

Podając powyższe do wiadomości polecam ścisłe przestrzeganie przepisów, warunków i zasad dotyczących wysyłania przesyłek pocztowych.

Sprawozdanie z posiedzenia Tymcz. Rady Miejskiej.

25-te jawne posiedzenie Tymczasowej Rady miejskiej z dnia 26-go października 1932 r.

Dnia 26-go października 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem Pana Prezydenta miasta Władysława Beliny-Prażmowskiego, oraz w obecności PP. Wiceprezydentów Dra Ducha, Dra Klimeckiego, Dra Landaua i W. Ostrowskiego przy udziale 92 członków Rady posiedzenie Rady m.

Przed porządkiem dziennym.

Konwersja pożyczki zł. 236.000, zaciągniętej w Komunalnej Kasie Oszczędności m. Krakowa na budowę Miejskiego Domu Wycieczkowego.

Dyrektor Miejskiej Izby Obrachunkowej Jan Krzyżanowski wnosi:

Rada miasta uchwali:

I. Zmienia się uchwałę Rady miejskiej z dn. 16-go stycznia 1931 r. w sprawie zaciągnięcia pożyczki zł 200.000·— oraz uchwałę T. Rady miejskiej z dnia 28 stycznia 1932 r. w sprawie zaciągnięcia pożyczki zł. 36.000·—.

II. Upoważnia się Pana Prezydenta miasta wspólnie z Sekcją Skarbową do zaciągnięcia w Komunalnej Kasie Oszczędności m. Krakowa pożyczki długoterminowej w kwocie 236.000 złotych w złocie, zabezpieczonej na hipotece M. Domu Wycieczkowego lwh. 203/XIV. Dz. Czarna Wieś, na warunkach możliwie dla Gminy najdogodniejszych.

III. Pożyczka powyższa służyć ma na konwersję dwóch pożyczek krótkoterminowych Komunalnej Kasy Oszczędności m. Krakowa na budowę Miejskiego Domu Wycieczkowego, a mianowicie: zł. 200.000, zaciągniętej na podstawie uchwały Tymcz. Rady miasta z dnia 16 stycznia 1931 r. i zł. 36.000, zaciągniętej na podstawie uchwały Tymcz. Rady miasta z dnia 28 stycznia 1932 r.

IV. Do podpisania potrzebnych dokumentów pożyczkowych oraz podjęcia i pokwitowania waluty pożyczki upoważnia się Pana Prezydenta miasta względnie jego zastępcę oraz radców miejskich: Józefa Gałęzowskiego i Aleksandra Rittermana, zaś w razie przeszkody którego z nich radców miejskich: inż. Witolda Wierzchowskiego i Karola Haraschina. (L. M. I. O. K. O. m. 132/32).

I. Wystawa ku uczczeniu pamięci Stanisława Wyspiańskiego.

Imieniem Pana Prezydenta miasta oraz Wydziału muzealnego Rm. Prof. Dr. Juljan Nowak wnosi:

Rada miasta uchwali:

Z uwagi na narodowe znaczenie listopadowego obchodu ku czci St. Wyspiańskiego i ze względu na reprezentacyjny charakter wystawy dzieł Wyspiańskiego w Pałacu Sztuki, Rada miejska zezwala wyjątkowo na wypożyczenie tych dzieł zmarłego artysty, które są własnością Muzeum Narodowego, a nie są wystawione w galerji w Sukiennicach, które wybrany do tego specjalnie subkomitet wydziału muzealnego, na wystawę zakwalifikuje i odpowiednio zabezpieczy własność Muzeum Narodowego. (L. IV. Ms. 268/32).

Uchwalono.

II. Zniesienie Miejskiego Urzędu Poboru Opłat i reorganizacja Wydziału VIII. Magistratu.

Imieniem Sekcji III., VIII., Komisji dla spraw Rzeźni i Targowicy miejskiej Naczelnik Biura Prezydjalnego Herget wnosi:

Rada miasta uchwali:

I. Zarządza się zniesienie Miejskiego Urzędu Poboru Opłat i Podatków Pośrednich oraz reorganizację Wydziału VIII. Magistratu.

II. Utrzymuje się nadal istniejące dotychczas linjowe urzędy poborowe oraz korpus straży poborowej. Zarazem upoważnia się P. Prezydenta miasta do przeprowadzenia w razie potrzeby reorganizacji urzędów linjowych oraz korpusu straży.

III. Dotychczasowe agendy M. U. P. przydziela się w następujący sposób:

1) Sprawy personalne do Biura Prezydjalnego,

2) Sprawy administracyjno-gospodarcze (dostarczenie umundurowania, przyborów kancelaryjnych i t. p.) do Wydziału I.,

3) Prowadzenie księgowości, rachunkowości i kasowości do M. I. O. z wyjątkami podanemi pod poz. VI.,

4) Resztę agend w zakresie ustalonym pod poz. V. do Wydziału VIII.

IV. Z dotychczasowego zakresu działania Wydziału VIII. wyłącza się wymienione niżej sprawy i przydziela się je innym Wydziałom, a mianowicie:

1) sprawy ewidencji cen do Wydziału III.,

2) sprawy ustanawiania cen maksymalnych (n. p. wyroby mączne, mięsne, odzież, obuwie) do Wydziału III.,

3) sprawy wynikające z przepisów o rybołówstwie do Wydziału VII.,

4) sprawy wynikające z przepisów o prawie łowieckiem do Wydziału VII.,

5) sprawy wynikające z ustawy o ochronie własności polnej do Wydziału VII.,

6) sprawy dzierżawy gminnych rewirów łowieckich oraz rewirów rybackich do Wydziału I.

7) sprawy opłat od psów do Wydziału II.,

8) sprawy ochrony płodów rolnych do Wydziału VII.,

9) sprawy urzędów rozjemczych dla spraw kredytowych dla małorolnych do Wydziału II.

V. Zakres działania Wydziału VIII. ma obejmować:

1) sprawy ogólne z zakresu spraw aprowizacyjno-targowych (n. p. polityka targowa, budowa hal, ustalanie placów targowych),

2) sprawy wynikające z regulaminu targowego,

3) sprawy komisarjatu targowego,

4) sprawy opłat targowych,

5) sprawy dodatków komunalnych do opłat państwowych od patentów na wyrób i sprzedaż trunków,

6) sprawy dodatków komunalnych do państwowych podatków od spożycia, zużycia, względnie produkcji,

7) sprawy podatku ładunkowego,

8) sprawy opłat mytniczych i mostowych,

9) sprawy opłat za korzystanie z urządzeń Rzeźni m. i Targowicy m.,

10) sprawy opłat postojowych,

11) sprawy sprzedaży mięsa prowincjonalnego,

12) sprawy administracji i konserwacji budynków urzędowych,

13) sprawy administracji miejskimi objektami targowymi (hale, jatki, kramy, sklepy),

14) sprawy administracji Rzeźni i Targowicy m. (wraz z zakładami ubocznemi tj. kafilerją, chłodnią i fabryką lodu),

15) sprawy M. Zakładów Aprowizacyjnych (składy węgla, drzewa i składy towarowe, piekarnia),

16) zarząd linjowemi urzędami poborowemi i nadzór nad ich działalnością, oraz nadzór służbowy nad personalem straży poborowej,

17) pobór i inkasowanie wszelkich opłat i należytości wynikających z podanej wyżej działalności Wydziału VIII. wykonywane w sposób podany pod poz. VI.,

18) inne sprawy, które Prezydent m. Wydziałowi VIII. przydzieli.

VI. Pobór opłat i należytości, o których mowa pod poz. V. p. 17) wykonywać mają linjowe urzędy poborowe, biuro rachunkowe w Rzeźni m. (poz. VII.) i Komisarjat Targowy. W Wydziale VIII. tworzy się Centralną Kasę Poborową, do której ma należeć inkasowanie gotówki z poszczególnych urzędów poborowych, biura rachunkowego w Rzeźni m. i Komisarjatu Targowego, odprowadzenie wpływu do Głównej Kasy miejskiej, kontrola urzędów poborowych i rozliczenia miesięczne z akcji inkasowej.

Prezydent miasta upoważniony jest agendy poborowe wykonywane przez którykolwiek z wymienionych wyżej organów (urzędy linjowe, biuro rachunkowe w Rzeźni i Komisarjat Targowy) wyłączyć z zakresu działania Centralnej Kasy Poborowej w Wydziale VIII. i przydzielić bezpośrednio do zakresu M. I. O.

VII. Rzeźnia m. wraz z zakładami ubocznemi (chłodnia, kafilerja, fabryka lodu) Targowice m. oraz M. Zakłady Aprowizacyjne stanowią dwa zakłady administrowane przez Magistrat i otrzymują nazwy: „Rzeźnia i Targowice m.“ i „M. Zakłady Aprowizacyjne“.

Wykonywanie agend rachunkowo-kasowych Miejskich Zakładów Aprowizacyjnych odbywać się ma według dotychczasowego systemu. Dla Rzeźni i Targowicy m. tworzy się w Rzeźni biuro rachunkowe, które będzie przeprowadzać pobór wszelkich należytości i opłat dokonywanych za świadczenia Rzeźni m. oraz korzystanie z urządzeń Rzeźni m., a nadto uskuteczniać będzie konieczne wydatki na bieżące potrzeby. Rozporządzenie Prezydenta m. ustali rodzaj tych wydatków, sposób ich

dokonywania oraz granice w jakich samodzielne wydatkowanie w Rzeźni będzie dopuszczalne.

VIII. Wykonanie niniejszej uchwały powierza się P. Prezydentowi m. W szczególności upoważnia się Prezydenta m. do wydawania potrzebnych zarządzeń i instrukcyj dotyczących wprowadzenia w życie niniejszej uchwały oraz przeprowadzenie zmian w zakresie działania Wydziałów, o ile to ze względu na reorganizację Wydziału VIII. okaże się potrzebne. Termin wprowadzenia w życie tej uchwały oznaczy Prezydent m.

W dyskusji nad powyższemi sprawami zabrał głos Rm. Inż. Rolle i proponuje, aby punkt 12-ty w tymże ustępie szedł po punkcie 14-tym i aby brzmiał: „Sprawy administracji budynkami należącemi do zakresu działania Wydz. VIII-go (lokal urzędowy Wydz. VIII., urzędy poborowe i t. p.)".

Wniosek Referenta wraz z poprawką Rm. Inż. K. Rollego uchwalono.

(Nr. Prez. Org. Urzęd. 28/32).

III. Pożyczki w Banku Gospod. Krajowego.

Imieniem Sekcji II. i III. Dyrektor M. I. O. Jan Krzyżanowski wnosi:

Rada miasta uchwali:

I. Upoważnia się Pana Prezydenta miasta do zaciągnięcia w Banku Gospodarstwa Krajowego pożyczki w kwocie 200.000 zł. w złocie w 7% listach zastawnych VII. emisji Banku Gospodarstwa Krajowego, spłacalnej w ciągu 36 lat na warunkach szczegółowych, podanych w promesie tegoż Banku Nr. prom. 9/1272/VII.konw.

II. Upoważnia się Pana Prezydenta miasta do zaciągnięcia w Banku Gospodarstwa Krajowego pożyczki w kwocie 120.000 zł. w złocie w 8% obligacjach budowlanych III. emisji Banku Gospodarstwa Krajowego, spłacalnej w ciągu 25 lat na warunkach szczegółowych podanych w promesie tegoż Banku Nr. prom. 9/1272/VII./konw.

Obydwie pożyczki zostaną zahipotekowane w stanie biernym realności obj. lwh. 669 ks. gr. gm. kat. Kraków VIII. Kazimierz.

III. Powyższe pożyczki służyć mają na konwersję krótkoterminowych kredytów budowlanych, zaciągniętych w Banku Gospodarstwa Krajowego na dokończenie budowy IV. piętrowego domu na „Birnbaumówce" w kwotach zł. 225.000, zł. 45.000, zł. 30.000 i zł. 20 000.

IV. Do podpisania odnośnych dokumentńw pożyczkowych, podjęcia i pokwitowania waluty pożyczki upoważnia się Pana Prezydenta miasta względnie jego zastępcę oraz radców miejskich: pp. Dr. Grossa Adolfa i Dr. Krzetuskiego Karola, a w razie przeszkody któregokolwiek z nich radców miejskich pp. Dr. Chana Augusta i Dr. Czuchajowskiego Bolesława.

Uchwalono. (Nr. D. M. I. O./B. G. K./153/32).

IV. Opłaty mytnicze na rok 1933/34.

Imieniem Sekcji II. (skarbowej) i VIII. st. radca Mgtu Batko wnosi:

Rada miasta uchwali:

W roku budżetowym 1933/34 pobierać się będzie opłaty mytnicze w dotychczasowej wysokości, a mianowicie:

1) od zwierząt domowych idących luzem po 10 gr.
2) od zwierząt domowych w zaprzęgu po 40 gr.

Powyższe opłaty pobiera się tylko przy przekroczeniu linji mytniczej (rogatki) w kierunku miasta.

Uchwalono. (Nr. M. U. P. myto 110/32/B.).

Resztę spraw Rada m. uchwaliła en bloc, a mianowicie:

V. Plan zabudowania obszaru gruntów między ulicami: Kazimierza Wielkiego, Juljusza Lea, Józefitów i ulicą Nowowiejską Dz. XV.

Na podstawie ogłoszenia Magistratu z dnia 21 listopada 1930 r. do L. Bb. 5330/30, uchwala się w myśl art. 29 prawa budowlanego dla sześciu bloków na obszarze w Dz. XV. (Nowej Wsi) ograniczonym ulicami: Kazimierza Wielkiego, Juljusza Lea, Nowowiejską i Józefitów następujący sposób zabudowania:

1) dla bloków oznaczonych w planie Budownictwa m. Oddz. B. z dnia 15 września 1930 r. liczbami (arabskiemi w kółkach) (1), (2) i (3) sposób zabudowania zwarty z tylnemi linjami budowlanemi wkreślonemi w powyższym planie kolorem czerwonym, oraz z jedną grupą oficyn dwutraktowych w każdym bloku, usytuowaną w sposób na planie uwidoczniony,

2) dla bloków oznaczonych liczbami (4), (5) i (6), sposób zabudowania zwarty z tylnemi linjami budowlanemi, wkreślonemi w planie Budownictwa m. Oddział B. z dnia 15 września 1930 r. kolorem czerwonym, względnie niebieskim oraz z dwoma grupami oficyn w każdym bloku, usytuowanemi jak w planie wkreślono, przyczem w traktach frontowych budynków przy ulicach: przedłużonej ul. Urzędniczej, przedłużonej ul. Konarskiego i po zachodniej stronie Józefitów, należy pozostawić wolne od zabudowania przeloty o szerokości 10 m., oznaczone w powyższym planie zabudowania kolorem niebieskim,

3) ilość kondygnacji tak w budynkach frontowych jakoteż oficynowych oznaczone w powyższym planie liczbami (rzymskiemi w kółkach) a mianowicie: wysokość domów mających stanąć przy ul. Wybickiego na sześć kondygnacji, przy ulicach: Kazimierza Wielkiego, Juljusza Lea, Nowowiejskiej i ul. Józefitów na 5 kondygnacji, przy przedłużonej ul. Konarskiego i przedłużonej Urzędniczej na 4 kondygnacje, zaś wysokość budynków oficynowych we wszystkich blokach na 3 kondygnacje.

Ilość kondygnacji oznaczona na planie liczbami rzymskiemi w kółkach rozumiana jest łącznie z parterem. Suteren mieszkalnych ani w budynkach frontowych, ani w oficynowych urządzać nie wolno.

W drodze wyjątku zezwala się na udzielanie konsensów na budynki niezbędne do prowadzenia gospodarstwa ogrodniczo-rolnego na tyłach realności położonych przy ul. Kazimierza Wielkiego, nie dalej jednak jak do linji oznaczonej w powyższym planie: A-B, C-D, E-F.

Plan powyższy należy wyłożyć do przeglądu publicznego na przeciąg 4-ch tygodni, począwszy od 1-go dnia miesiąca następującego po zapadnięciu niniejszej uchwały.

(Nr. BB. 5240/30).

VI. Plan zabudowania gruntów Płaszowskiej Fabryki Dachówek i Cegieł S. A. w Krakowie, Dz. XXI.

Na podstawie ogłoszenia Magistratu z dnia 21-go czerwca 1932 r. Nr. Bb. Reg. 124/32/XLI. uchwala się po myśli art. 29 prawa budowlanego plan zabudowania gruntów wchodzących w skład realności lwh. 176, 481, 906, 1117, 1226, 1227, 1409 i 1733 Dz. XXI. Płaszów ograniczonych gruntem gm. miasta Krakowa l. k. 1389/1, gruntami l. k. 1393, drogą l. k. 1861 i parcelą l. k. 1353 według planu Budownictwa miejskiego Oddz. B. z dnia 2 października 1932 r.

W szczególności uchwala się:

1) otwarcie ulicy oznaczonej na planie Budownictwa m. Oddz. B. z dnia 2 października 1932 r. liczbą rzymską I. mającej powstać na granicy gruntów fabryki i gruntu miejskiego l. k. 1389/1 z linją regulacyjną po stronie południowej oznaczoną literami a-b wraz z linją budowlaną a'-b',

2) otwarcie ulicy Nr. II. z linją regulacyjną oznaczoną na powyższym planie czerwono i literami c-d wraz z linją budowlaną c'-d' po stronie północnej oraz literami e-g-h-i wraz z linją budowlaną e'-g'-h'-i' po stronie południowej,

3) otwarcie ulicy Nr. III. z linją regulacyjną oznaczoną literami g-j-k-l-m-n po stronie południowo-zachodniej oraz linją regulacyjną h-o-p-r-s-t wraz z linją budowlaną w odległości 7 m. od linji regulacyjnej oznaczoną literami h'-o'-p'-r'-s'-t' po stronie północno-wschodniej,

4) otwarcie ulicy Nr. IV. z linją regulacyjną oznaczoną literami u-v wraz z linją budowlaną u'-v' po stronie północnej oraz linją regulacyjną w-k wraz z linją budowlaną w'-k' po stronie południowej,

5) otwarcie ulicy Nr. V. z linją regulacyjną oznaczoną literami x-l-r-X wraz z linją budowlaną x'-l'r'-X' po stronie północno-zachodniej oraz z linją regulacyjną oznaczoną literami y-z-A-m-s-Z i linją budowlaną y'-z'-A'-m'-s'-Z' po stronie południowo-wschodniej,

6) otwarcie ulicy Nr. VI. z linją regulacyjną oznaczoną literami z-C po stronie południowo-wschodniej oraz literami A-B wraz z linją budowlaną A'-B' po stronie północno-wschodniej,

7) otwarcie ulicy Nr. IX. z linją regulacyjną oznaczoną literami O-T wraz z linją budowlaną O'-T' po stronie północno-zachodniej oraz literami P-S wraz z linją budowlaną P'-S' po stronie południowo-wschodniej,

8) Otwarcie ulicy Nr. X. z linją regulacyjną oznaczoną literami L-M wraz z linją budowlaną L'M' po stronie południowo-zachodniej, oraz literami N-O-P-H wraz z linją budowlaną N'-O'-P'-H' po stronie północno-wschodniej,

9) linję regulacyjną drogi l. k. 1861 oznaczonej liczbami rzymskiemi VII. i XI. a to linję regulacyjną od strony północno-zachodniej oznaczoną literami E-D-B-F-t-G-H-J-K wraz z linją budowlaną E'-D'-B'-F'-t'-G'-H'-J'-K',

10) linję regulacyjną drogi l. k. 2260 i ulicy oznaczonej liczbą XII. oznaczoną literami K-R-S-U-W wraz z linją budowlaną K'-R'-S'-U'-W' po stronie południowo-zachodniej,

11) linję regulacyjną ulicy Nr. VIII. oznaczoną literami: A_1-B_1-i-C_1 wraz z linją budowlaną A'_1-B'_1-i'-C'_1 po stronie południowo-zachodniej,

12) uchwala się dla wszystkich bloków na powyższych gruntach sposób zabudowania luźny, względnie grupowy domami jedno-piętrowymi z jednym mieszkaniem na poddaszu, przyczem domy należy usytuować w sposób w powyższym planie Budownictwa wkreślony.

Rada miasta przyjmuje do wiadomości złożone do podania oświadczenie Płaszowskiej Fakryki Dachówek i Cegieł, że jako właścicielka powyższych gruntów pokryje koszta pierwszego urządzenia ulic na tych gruntach uchwalonych, zastrzegając:

a) sposób urządzenia ulic po myśli art. 172, 173 i 174 Prawa budowlanego oznaczy Komisja drogowo-kanałowa i gruntowa, działająca imieniem Rady m.,

b) Gmina m. Krakowa po myśli art. 66 Prawa budowlanego obejmie powyższe ulice, skoro przynajmniej $^1/_3$ część długości frontów będzie zabudowana, do tego zaś czasu utrzymanie tych ulic obowiązywać będzie właściciela gruntu względnie jego prawonabywcy,

c) ulice będą przekazane bezpłatnie i w stanie wolnym od wszelkich długów i ciężarów hipotecznych.

Orzeczenie zatwierdzające parcelację budowlaną powyższych gruntów wyda Magistrat po uprawomocnieniu się planu zabudowania, po ogłoszeniu tegoż po myśli art. 35 Prawa budowlanego oraz po zabezpieczeniu kosztów pierwszego urządzenia ulic w niniejszej uchwale wymienionych,

13) powyższy plan zabudowania należy wyłożyć do przeglądu publicznego na przeciąg 4-ch tygodni, począwszy od 1-go dnia miesiąca najbliższego względnie następnego po powzięciu niniejszej uchwały.

(Nr. Bb. Reg. 120/30).

VII. Częściowa rewizja planu regulacyjnego Zabłocia Dz. XXII.

Na podstawie ogłoszenia z dnia 21 listopada 1930 r. do L. Bb. 5330/30/XXIII. o przystąpieniu do częściowej rewizji planu regulacyjnego Zabłocia i pisma Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowej w Krakowie, Wydział drogowy Nr. B. I. II. 1/3 na Nr. I. 7707/3 z dnia 3 marca 1931 r. wyrażającego zgodę na projektowaną zmianę linij regulacyjnych ul. Zabłocia, uchwala się dodatkowy plan regulacyjny ul. Zabłocie na skrzyżowaniu z koleją wykonany przez Budownictwo m. Oddz. B. z dnia 18 sierpnia 1932 r.

Według powyższego planu reasumując częściowo uchwałę Rady m. z dnia 16 grudnia 1926 r. do L. Bb. 1653/26. uchwala się zmianę północnej linji regulacyjnej ul. Zabłocie według linji fioletowej oznaczonej na planie literami: e-f_1-g_1-h_1-p.

Powyższy plan należy wyłożyć do publicznego przeglądu na przeciąg 4-ch tygodni począwszy od 1-go dnia miesiąca następującego po zapadnięciu niniejszej uchwały. (Bb. 4951/20).

Po posiedzeniu jawnem odbyło się posiedzenie tajne.

Imieniem Pana Prezydenta m. Naczelnik Biura Prezdjalnego Herget wnosi:

1. Z dniem 1 grudnia 1932 r. przenosi się Kierownika Wydziału karnego Magistratu Włodzimierza Lachowicza w stan nieczynny.

Uchwalono.

2. Z dniem 30 listopada 1932 r. przenosi się Naczelnika Biura rachunkowego Elektrowni miejskiej Franciszka Maślankę w stan nieczynny.

Uchwalono.

3. Z dniem 1 grudnia 1932 r. przenosi się Marję Jaroszową, kancelistę w stan nieczynny.

Uchwalono.

4. Z dniem 1 grudnia 1932 r. przenosi się Janinę Kulinowską, kancelistę Magistratu w stan nieczynny.

Uchwalono.

5. Z dniem 1 stycznia 1932 r. przenosi się Wandę Obtułowiczową, asystenta administracyjnego w stan nieczynny.

Uchwalono.

6. Z dniem 1 grudnia 1932 r. przenosi się Aleksandrę Krajewską, kancelistę Magistratu w stan nieczynny.

Uchwalono.

Imieniem Sekcji III. Rm. Dr. Gertler referuje sprawy odwołań pracowników m. w sprawach emerytalnych i wnosi:

1. Nie uwzględnia się zażalenia Jana Sikory, robotnika Elektrowni miejskiej przeciw przeniesieniu go w stan spoczynku.

Uchwalono.

2. Nie uwzględnia się zażalenia Kazimierza Giergiela, robotnika Elektrowni miejskiej przeciw przeniesieniu go w stan spoczynku.

Uchwalono.

3. Nie uwzględnia się zażalenia Józefa Wankego, robotnika Elektrowni miejskiej przeciw przeniesieniu go w stan spoczynku.

Uchwalono.

4. Nie uwzględnia się zażalenia Marji i Józefy Naszczakównych, sierot po zmarłym respicjencie M. U. P., przeciw ustaleniu wysokości przyznanych im pensji sierocych.

Uchwalono.

Na tem posiedzenie zakończono.

Sprawozdania z posiedzenia Sekcyj i Komisyj Tymcz. Rady Miejskiej.

Komisja plantacyjna Rady miasta.

Dnia 13 października 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem Rm. Prof. Dr. Roupperta i w obecności P. Wiceprezydenta miasta Witołda Ostrowskiego, posiedzenie Komisji plantacyjnej Rady m. na którem rozpatrywano i omawiano szereg spraw plantacyjnych. I tak, przyjęto plan urządzenia skweru przy budynku Tow. P. Szt. Pięknych od strony ul. św. Tomasza. Uchwalono dalej plan zadrzewienia nowootwartej części cmentarza rakowickiego, oraz urządzenie skweru przed tymże cmentarzem. Następnie przyjęto wnioski Mgtu w sprawie nabycia konia dla Zarządu Lasu Wolskiego.

Z kolei uchwalono, aby ustęp znajdujący się na boisku zabawowem w Parku im. Bednarskiego przenieść w inną część tegoż Parku kosztem 500 zł.

Następnie przyjęto do zatwierdzającej wiadomości sprawozdanie w sprawie wycięcia suchych drzew na plantach, ulicach, w parkach i t. d. poczem uchwalono regulamin dla zwiedzających zwierzyniec w Lesie Wolskim.

Po załatwieniu szeregu spraw drobniejszych — Komisja uchwaliła uczcić pamięć zmarłych, a to, Dra Bednarskiego fundatora Parku na Krzemionkach przez umieszczenie tablicy pamiątkowej w ścianie skały, zaś śp. Inż Wobra długoletniego Kierownika Parku Wolskiego przez nazwanie jego nazwiskiem jednej z aleji albo polan w Lesie Wolskim.

Wnioski w obu sprawach, polecono Magistratowi przedłożyć na najbliższem posiedzeniu Komisji plantacyjnej.

Komisja drogowo-kanałowa Rady miasta.

Dnia 14 października b. r. odbyło się pod przewodnictwem R. m. Inż. Karola Rollego i w obecności P. Wiceprezydenta miasta Witołda Ostrowskiego posiedzenia Komisji drogowo-kanałowej Rady m. na którem zatwierdzono:

a) projekt urządzenia chodników: w ul. Bohdana Zalewskiego, między ul. Rymarską a ul. Kielecką, w Al. Słowackiego, ul. Ziemiańskiej i ul. Słonecznej, oraz projekt oświetlenia ul. Marjewskiego w Podgórzu pod kopcem Krakusa.

b) rozstrzygnięto oferty na budowę kanału w przedłużeniu ul. Romanowicza przez grunta wojskowe na Zabłociu do prawobrzeżnego kolektora wiślanego i kanału w ul. J. Lea, między ul. Nowowiejską a osią przedłużonej ul. Urzędniczej, jak również zatwierdzono koszty wykonawcze szeregu domowych połączeń kanałowych.

c) zatwierdzono nowe ceny dla dostawy piasku wiślanego do robót drogowych i kanałowych, oraz przyjęto sprawozdanie o budowie obustronnych murów rampowych przy zjazdach z nowego mostu IV. na Wiśle w przedłużeniu ul. Krakowskiej.

Komisja dla spraw wodociągowych Rady miasta.

Dnia 17 października 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem R. m. Prof. Dr. O. Bujwida i w obecności P. Wiceprezydenta miasta Dr Ignacego Landaua posiedzenia komisji dla spraw wodociągowych, na której przyjęto do wiadomości sprawozdanie z ruchu za okres od maja do września br., sprawozdanie Oddziału rachunkowego za II. kwartał 1932 r., zatwierdzono oferty na dostawę rur i budowę budynku gospodarczego w dworcu wodociągowym, uchwalono wniosek na Radę miasta w sprawie poboru w r. 1933 stałej opłaty wodociągowej w dotychczasowej wysokości, zezwolono na pobór wody z Wodociągu miejskiego konsumentom zamiejscowym, przyznano szereg ulg w opłatach należytości wodociągowych, odpisano nieściągalne kwoty za nie, oraz zatwierdzono sposób kontroli rachunków dostawców przez Radców miejskich.

Sekcja III. Rady miasta.

Dnia 19 października 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem P. Min. Dra Kumanieckiego posiedzenie

Sekcji III. prawniczej, na którem uchwalono interpretację przepisu § 5 u. kr. z 11 lipca 1914 r. przyjmując, że wobec treści art. 8 rozporządzenia Prez. R. P. z dnia 16. III. 1928 r. o usuwaniu nieczystości i wód opadowych (Dz. U. Nr. 32 poz. 311) oraz art. 420 rozp. Prez. R. P. z 16. II. 1927 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. Nr. 23 poz. 202) § 5 ustawy kraj. z dnia 11 lipca 1914 r. (Dz. U. kraj. Nr. 2 z 1915 r.) obowiązuje w całej pełni.

Sekcja II. III. Rady miasta.

Dnia 19 października 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem R. m. Dra Krzetuskiego Karola posiedzenie Sekcji II. i III., na którem uchwalono sprawę konwersji kredytów budowlanych, zaciągniętych w Banku Gospodarstwa Krajowego z krótkoterminowych na długoterminowe.

Sekcja I. Rady miasta.

Pod przewodnictwem R. m. Inż. Drobniaka przy współudziale P. Wiceprezydenta miasta Dra Ducha, odbyło się w dniu 20 b. m. posiedzenie Sekcji gospodarczej Rady m.

Na posiedzeniu tem omawiano szereg spraw gospodarczych związanych ze sprzedażą parcel budowlanych i uchwalono zmiany terminów płatności, zastrzeżonych kontraktami.

Następnie przystąpiono do rozpatrywania planów regulacyjnych. Przyjęto mianowicie plan i sposób zabudowania gruntów położonych w Dz. XXI. będących własnością Płaszowskiej fabryki dachówek i cegieł.

Z kolei zatwierdzono plan zabudowania obszaru gruntów między ulicami Kazim. Wielkiego, Juljusza Lea, Józefitów i ul. Nowiejską w Dz. XV.

W końcu Sekcja przeprowadziła wyczerpującą dyskusję nad planem gruntów, otaczających wzgórze Wawel i w związku z tem zatwierdzono plan zabudowania obszaru gruntów, przyległych do ulic: Grodzkiej, Podzamcze, Powiśle i Bernardyńskiej.

Sekcja IX. sanitarna Rady miasta.

Dnia 20 października 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem Radcy miejskiego P. Dra Józefa Topolnickiego i w obecności P. Wiceprezydenta miasta Dra Stanisława Klimeckiego posiedzenie Sekcji IX-tej Rady m., na którem Sekcja IX. Rady m. oświadczyła się za rozszerzeniem stanowiska apteki publicznej Mra Henryka Bankego przy ul. Dajwór na ulicę Starowiślną, oraz za nadaniem koncesji na prowadzenie apteki przy ul. Sienkiewicza L. 2 Mr. Farm. Teofilowi Majkutowi.

Sekcja przyjęła do zatwierdzającej wiadomości zawarcie umowy co do leczenia członków Krakowskiej Kasy Chorych w Miejskiem Sanatorjum gruźliczem z tem jednakowoż zastrzeżeniem, aby po wygaśnięciu jej, poddać rewizji sprawę opłat w kierunku ich podwyższenia.

Przy tej sposobności Sekcja oświadczyła się za zwiększeniem w Sanatorjum gruźliczem ilości łóżek dla chorych ubogich, leczonych na koszt Gminy m. Krakowa.

Sekcja przyjęła do wiadomości sprawozdanie Naczelnika Wydziału IX-go o stanie chorób zakaźnych na terenie miasta Krakowa, a wobec stwierdzenia, że zarazki chorobowe dostają się z artykułami żywności z gmin sąsiednich, oświadczyła się za wystosowaniem do Urzędu Wojewódzkiego memorjału w sprawie roztoczenia ściślejszego nadzoru sanitarnego nad chorobami zakaźnemi w sąsiednich powiatach oraz za dokładną kontrolą miejsca pochodzenia dowożonych środków żywnościowych.

W sprawie rozszerzenia Żłóbka miejskiego przy ul. Koletek Sekcja uchwaliła wyłonić Komisję złożoną z członków Sekcji IX-tej w osobach Rm. M. Kostrzewskiej, Dr Topolnickiego, Dr Kiełczewskiego oraz Dra Rafała Landaua, celem przyspieszenia akcji rozszerzenia Żłóbków.

Dla pogłębienia działalności, istniejących w Krakowie Poradni dla matki i dziecka uchwalono zwołać konferencję zarządów tychże Poradni.

W końcu Sekcja IX-ta przyjęła do wiadomości sprawozdanie o przeprowadzeniu odszczurzenia miasta za pomocą „Ratopaxu" oraz wyznaczeniu na dzień 3-go listopada br. dodatkowego terminu.

Sekcja III. VIII. i Komisji dla Rzeźni i Targowicy miejskiej.

Dnia 25 października 1932 r. odbyło się posiedzenie Sekcji III., VIII. i Komisji dla Rzeźni i Targowicy miejskiej pod przewodnictwem Min. Dra Kumanieckiego, na którem uchwalono wnioski Magistratu odnośnie zniesienia M. Urzędu Poboru Opłat i reorganizacji Wydziału VIII.

Miejska Komisja Opieki Społecznej m. Krakowa.

Dnia 31 października 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem P. Wiceprezydenta miasta Dr Stanisława Klimeckiego pierwsze posiedzenie Miejskiej Komisji Opieki Społecznej m. Krakowa, organu doradczego Zarządu miasta w sprawach opieki społeczej, na którem omówiono:

1) przepis regulaminu Komisji,

2) sprawę rezygnacji opiekunów społecznych: Salomona Spitzera, Inż. Piotra Króla, Marceli Gądkowej i Stanisława Stączka.

Uchwalono przedłożyć Sekcji VI. Rady m. wnioski na zamianowanie w miejsce ubyłych, opiekunami społecznymi: Józefa Kleinbergera względnie Jakóba Leblowicza, Józefa Gorzkowskiego, Helenę Starską i Stanisława Prokopa.

RUCH SŁUŻBOWY.

Przeniesieni w stan spoczynku:

Góralik Józef, st. majster Miejskich Zakładów Ceramicznych z dniem 31/X. 1932 r.

Obidowicz Jan, naczelnik Miejskiej Straży Pożarnej z dniem 31/X. 1932 r.

Raczyński Alojzy, kancelista Magistratu z dniem 31/X. 1932 r.

Przeniesiony w stan nieczynny:

Wyspiański Kazimierz, respicjent Miejskiego Urzędu Poboru Opłat i Podatków Pośrednich z dniem 31/X. 1932 r.

Wystąpili — zwolnieni:

Goebel Czesław, pomocnik kancelaryjny Magistratu z dniem 26/X. 1932 r.

Galli Andrzej, prow. ogrodnik Miejskich Zakładów Sanitarnych z dniem 31/X. 1932 r.

Nominacje:

Zamianowano z dniem 1/X. 1932 r.:

1. Inż. Kielanowskiego Tadeusza, dotychczasowego kontraktowego inżyniera Wodociągu miejskiego, starszym komisarzem budowy Wodociągu miejskiego w VII. stopniu służbowym.

2. Inż. Michałowskiego Adama, dotychczasowego starszego inżyniera Gazowni miejskiej st. inżynierem w VII. stopniu służbowym.

3. Dr. Orzelskiego Tadeusza, wicedyrektora i radcę technicznego Wodociągu miejskiego w VI. stopniu służbowym, dyrektorem Wodociągu miejskiego w dotychczasowym stopniu służbowym.

4. Sikorskiego Stefana, dotychczasowego kontraktowego urzędnika technicznego Wodociągu miejskiego, komisarzem budowy Wodociągu miejskiego w VIII. stopniu służbowym.

5) Strojka Ludwika, dotychczasowego archiwarjusza Archiwum Akt Dawnych Miasta Krakowa w VIII. stopniu służbowym, archiwarjuszem Archiwum Akt Dawnych Miasta Krakowa w VII. stopniu służbowym.

Emerytura wdowia:

Kapustowa Marja, wdowa po emerytowanym strażniku z dniem 1/X. 1932 r.

Zmarli:

Müller Władysław, emerytowany naczelnik kancelarji Magistratu dnia 18/X. 1932 r.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Zmiany w stanie posiadania realności w Krakowie za wrzesień 1932 r.

I. Przez kontrakt kupna.

1. Grunt lwh. 363/XX. przy ul. Sierpowej nabył Adam Kofin od Antoniny Dańcowej, Mikołaja i Piotra Kofinów za cenę 6.776·25 złotych.

2. Część (2/16) domu jednopiętrowego przy ul. Gęsiej L. or. 20, L. sp. 39/XIX. nabyli po (1/16) Franciszek Kozień i Zofja Pazdrowa od Stanisława Kozienia za cenę 1.300 zł.

3. Grunt lwh. 279/VI. nabyła Rózia Feinerowa od Chaskela Nowowiejskiego vel Kochena za cenę 2.150 dolarów.

4. Dom parterowy przy ul. Chocimskiej L. or. 25, L. sp. 239/XV. nabyła Anna Dębogórska od Józefy Sulikowskiej za cenę 12.000 złotych.

5. Grunt lwh. 52/XIV. przy ul. Czarnowiejskiej nabyła Janina Spohnowa od Marji Dworakowej za cenę 23.700 złotych.

6. Dom jednopiętrowy przy ul. Jadwigi z Łobzowa L. or. 7, L. sp. 181/XVI. nabyli Mgr. Edward Mieczysław 2 im. Mohr (3/4) i Wanda Rauszerowa (1/4), od Magdaleny Rusinowej za cenę 34.000 zł.

7. Część (6/9) domu dwupiętrowego przy ul. Kochanowskiego L. or. 2, L. sp. 420/IV. nabyli po (2/9) Helena Pietrzykowska, Antonina Drożdżowa i Karolina Skałkowa od Antoniny Pietrzykowskiej za cenę 30.000 zł.

8. Grunt. lwh. 695/XVI. nabyli po połowie Franciszek i Józefa Sulikowscy od Firmy „Esge" Ska za cenę 750 dolarów.

9. Grunt lwh. 707/XVII. przy ul. Prądnickiej nabyli po połowie Jan i Apolonja Mazurowie od Tekli Razowskiej za cenę 5.000 złotych.

10. Część (2/4) domu trzechpiętrowego przy ul. Rzeszowskiej L. or. 4, L. sp. 607/VIII. nabyli po (1/4) Zygfryd i Joanna Grossowie od Fryderyka Weingrüna za cenę 10.811 dolarów.

11. Dom dwupiętrowy przy ul. Asnyka L. or. 5, L. sp. 192/IV. nabył Szczepan Wieluński od Heleny Pańkowskiej za cenę 108.000 złotych.

12. Grunta lwh. 701/XVI. i 702/XVI. przy ul. Gnieźnieńskiej nabyła Magdalena Rusinowa od Marji Jędrasowej za cenę 3.161 złotych.

13. Dom dwupiętrowy przy ul. Emaus L. or. 40, L. sp. 167/XIII. oraz grunt lwh. 551/XIII. przy tejże ulicy nabył Józef Sarnecki od Franciszka i Marji Fryców i Domiceli Garstków oraz Marji Dutkównej za cenę 28.000 złotych.

14. Dom dwupiętrowy przy ul. Bożego Ciała L. or. 11, L. sp. 119/VIII. nabyli Leon i Chana Gitla 2 im Blumenkranzowie od Samuela Mendla 2 im, Jakóba i Eugenjusza Hammerów za cenę 9.200 dolarów.

15. Grunt lwh. 578/XVII. przy ul. Prądnickiej nabyli po połowie Franciszek i Antonina Czajowie od Józefa Fischlera za cenę 2.500 złotych.

16. Grunt lwh. 272/XX. przy ul. Barakowej nabył Mojżesz Gutman od Józefa Ostrożnego za cenę 1.900 zł.

17. Dom parterowy przy ul. Rybackiej L. or. 26, L. sp. 180/XI. nabyli po (1/4) Franciszek, Marja z Grzesiaków, Jan i Marja z Wiechciów Frycowie od Marji Świerkoszowej za cenę. 10.000 złotych.

18. Grunt lwh. 328/XI. przy ul. Polnej nabyli po (1/5) Józefa, Anna, Marja, Jadwiga i Stanisława Kowalskie od Gminy stoł. król. miasta Krakowa za cenę 2.346 złotych.

19. Grunt lwh. 703/XVI. przy ul. Bronowickiej nabył Zygmunt Jaśko od Apolonji Ziomkowej i Zofji Konikowej za cenę 451 dolarów.

20. Dom dwupiętrowy przy Aleji Słowackiego L. or. 9, L. sp. 295/IV. nabył Robert Pawłowski od Dr Józefa Stankiewicza i Amelji Gruczyńskiej za cenę 9.300 dolarów.

21. Dom parterowy przy ul. Kawiory L. or. 10, L. sp. 121/XIV. nabyli po połowie Paweł i Marja Zduniowie od Stanisławy Stefanji 2 im Lewickiej za cenę 14.800 złotych.

22. Dom parterowy przy ul. Filareckiej L. or. 6, L. sp. 103/XII. nabył Ks. Jan Wielgus od Kazimierza Wołocha za cenę 32.000 złotych.

23. Część ($^{9}/_{40}$) gruntów lwh. 48 i 460/XIII. przy ul. Słonecznej nabył Karol Bieda od Zofji Dutkowej za cenę 200 złotych.

24. Grunt lwh. 606/XIII. przy ul. Królowej Jadwigi nabyli Wiktor i Helena Ziąbkowie od Teofila Zwolińskiego za cenę 5.000 złotych.

25 Dom parterowy przy ul. Zagrody L. or. 14, L. sp. 197/XI. nabyła Stanisława Lewicka od Antoniego i Józefa Klukaczów za cenę 19.500 złotych.

26. Część ($^{2}/_{6}$) domu dwupiętrowego przy ul. Dietlowskiej L. or. 54, L. sp. 47/VII. nabyli po ($^{1}/_{6}$) Marja Wolfowa i Mirla Ganzowa od Chany Teitelbaumowej za cenę 1.200 dolarów.

27. Grunt lwh. 714/VIII. przy ul. św. Wawrzyńca nabyli po ($^{1}/_{4}$) Leon, Jakób, Abraham i Brucha Bosakowie od Spółki handlowej pod Firmą „Abeles i Pozer" za cenę 2.050 dolarów.

28. Grunt lwh. 1288/XXI. nabyli po połowie Stanisław i Helena Łobodzińscy od Jana i Wiktorji Tyrańskich za cenę 1.000 złotych.

29. Grunta lwh. 104 i 305/X. przy ul. Zielnej nabył Ignacy Wilk od Władysława, Marji, Julji i małoletniej Rozalji Wilków za cenę 3.000 złotych.

30. Grunt lwh. 15/XXI. nabyła Płaszowska fabryka dachówek i cegieł Ska Akc. w Krakowie od Jana i Marjanny Dziechciarzów za cenę 1.415 złotych.

31. Grunt. lwh. 421/XXI. nabyła Płaszowska fabryka dachówek i cegieł Ska Akc. w Krakowie od Andrzeja Skałki 1.531.20 złotych.

32. Część ($^{3}/_{16}$) domu jednopiętrowego przy ul. Rękawka L. or. 23, L. sp. 481 XXII. nabyła Antonina Makarowa od Tadeusza Makary za cenę 4.200 złotych.

33. Dom dwupiętrowy przy ul. Krasickiego L. or. 11, L. sp. 681/XXII. nabyli po połowie Wojciech i Antonina Wajdowie od Stanisława i Heleny Rzepińskich za cenę 38.000 złotych.

34. Część ($^{1}/_{2}$) domu dwupiętrowego przy ul. Zamojskiego L. or. 28, L. sp. 568/XXII. nabyła Pepi vel Taube Pessla 2 im Gelbowa od Bernarda Gelba za cenę 1.200 dolarów.

II. Przez inne umowy.

1. Grunta lwh. 666, 670 i 702/VIII. przy ul. Skawińskiej wartości 9.000 zł. nabył w drodze darowizny Mojżesz Dawid 2 im Weinberg od Racheli Weinbergowej.

2. Część ($^{1050}/_{7840}$) gruntu lwh. 16/XIII. przy ul. św. Bronisławy wartości 2.000 złotych nabyła w drodze darowizny Agnieszka Mrozicka od Józefy Mrozickiej.

3. Część ($^{1}/_{2}$) gruntu lwh. 156/XIII. przy ul. Emaus wartości 3.000 złotych nabyła w drodze darowizny Marja Berezowska od Jakóba Lieblinga.

4) Część ($^{1}/_{5}$) domu parterowego przy ul. Opłotki L. or. 6, L. sp. 73/XX. wartości 1.000 złotych nabyła w drodze darowizny Wiktorja Kociołkowa od Franciszka Suchana.

5. Grunt lwh. 622/VIII. przy ul. Starowiślnej wartości 16.000 złotych nabyli po połowie w drodze darowizny Regina i Helena Briefel od Szymona Briefla.

6. Dom jednopiętrowy przy ul. Krzywej L. or. 5, L. sp. 246/V. wartości 4.000 dolarów nabyła w drodze darowizny Gołda Seilowa od Schneira Brachfelda.

7. Dom parterowy przy ul. Kalwaryjskiej L. or. 100, L. sp. 317/XXII. wartości 6.000 złotych nabyła w drodze darowizny Stanisława Dydakowa od Marji Jellonkowej.

III. Przez śmierć właściciela.

Część ($^{1}/_{2}$) domu parterowego przy ul. Miechowskiej L. or. 15, L. sp. 32/XIV. wartości 1.044 złotych nabyła w spadku Walerja Sikorska po śp. Marcinie Sikorskim.

2. Dom jednopiętrowy przy ul. Konfederackiej L. or. 23, L. sp. 271/XI. wartości 5.000 złotych nabyła w spadku Anna Grzywowa po śp. Stanisławie Grzywie.

3. Części ($^{2646}/_{132300}$) i ($^{19593}/_{6048000}$) domu jednopiętrowego przy ul. Józefa L. or. 22, L. sp. 257/VIII. wartości 3.337.53 złotych nabył w spadku Naftali Breit po błp. Izaku Breit.

4. Dom jednopiętrowy przy ul. Racławickiej L. or. 26, L. sp. 125/XV. wartości 22.000 złotych nabył w spadku Teodor Fass po błp. Jakóbie i Paulinie Fass.

5. Dom jednopiętrowy (hotel) przy ul. Poselskiej L. or. 22, L. sp. 494/I. wartości 12.000 dolarów nabyli w spadku Stefanja ($^{2}/_{8}$), zaś Andrzej i Jadwiga po ($^{3}/_{8}$) Taborowie po śp. Antonim Taborze.

6. Dom jednopiętrowy przy ul. Lwowskiej L. or. 44, L. sp. 519/XXII. wartości 35.000 złotych nabyły w spadku Magdalena Prochowska ($^{5}/_{8}$), zaś Karolina Rogodowa ($^{3}/_{8}$) po śp. Janie Prochowskim.

7. Dom parterowy przy ul. Tureckiej L. or. 36, L. sp. 135/IX. wartości 7.680 złotych nabyli w spadku Katarzyna Fikowa ($^{4}/_{16}$), zaś Alojzy i małoletni Aleksander Fikowie, Michalina Jaśkowa i Janina Zembrzycka po ($^{3}/_{16}$) po śp. Alojzym i Elżbiecie Fikach.

8. Część ($^{1}/_{3}$) domu jednopiętrowego przy ul. Lwowskiej L. or. 54, L. sp. 381/XXII. wartości 16.360 zł. nabyła w spadku Chaja Kriegerowa po błp. Bernardzie Kriegerze.

9. Część ($^{52}/_{160}$) domu jednopiętrowego przy ul. Krzemionki L. or. 14, L. sp. 403/XXII. wartości 4.020 zł. nabyła w spadku Helena Bylicowa po śp. Józefie Kowalowej.

10. Część ($^{5}/_{10}$) domu jednopiętrowego przy ul. Marjewskiego L. or. 15, L. sp. 787/XXII. wartości 24.810 złotych nabyli w spadku po ($^{1}/_{10}$) Józef, Jan, Wiktor, Edward i Adolf Banasiowie po śp. Janie Banasiu.

WYKAZ KONSENSÓW

na zamieszkanie, względnie użytkowanie wykonanych budowli, udzielonych w miesiącu październiku 1932 r.

I. Nowe domy.

1) Ulica Augustjańska L. or. 18 (lsp. 61 Dz. VIII.) własność M. Lesera i A. Kannera, dom IV. piętrowy z IV. piętrową oficyną i parter, magazyn z piwnicą (reskr. Mgtu z dnia 30/XI. 1932 r. L. B. a. Insp. 157/32/A.).

2) Ulica Starowiślna L. or. 69 (lsp. 228 Dz. VIII). własność p. Bujaków Edwarda i Zofji, dom IV. piętrowy od ul. Starowiślnej, oraz przebudowa i nadbudowa III. piętra z poddaszem domu II. piętrowego od ul. Szerokiej (reskr. Mgtu z dnia 30/XI. 1932 r. L. B. a Insp. 436/32/A.).

3) Ulica J. Lea L. or. 15a (lsp. 336 Dz. XV.) własność Dworakowej Marji, dom II. piętrowy (reskr. Mgtu z dnia 12/X. 1932 r. L. B. a. Insp. 328/32/C.).

4) Ulica J. Friedleina L. or. 16a (lsp. 427 Dz. XVII.) własność Inż. Ripy Antoniego. dom II. piętrowy (reskr. Mgtu z dnia 1932 r. L. B.a. Insp. 243/32/B.).

5) Ulica Moniuszki L. or. 39 (lsp. 345 Dz. XIX.) własność Kota Jana, dom parterowy (reskr. Mgtu z dnia 20/X. 1932 r. L. B. a. Insp. 140/32/B.).

6) Ulica Kielecka boczna L. or. 5, własność Glanza Antoniego, dom I. piętrowy (reskr. Mgtu z dnia 20/X. 1932 r. L. B. a. Insp. 345/32/B.).

7) Ulica Kielecka boczna L. or. 10, własność Majora Zachorowskiego Mieczysława, dom I. piętrowy z poddaszem (reskr. Mgtu z dnia 26/X. 1932 r. L. B. a. Insp. 331/32/B.).

8) Ulica Barakowa L. or. 20 (lsp. 197 Dz. XX.) własność Kofin Anny, dom I. piętrowy (reskr. Mgtu z dnia 28/X. 1933 r. L. B. a. Insp. 276/32/B.).

9) Ulica Przewóz L. or. 32a (lsp. 329 Dz. XXI.) własność Cieślaków Józefa i Julji, dwie izby w parterze i jedna izba w poddaszu nowego domu parterowego (reskr. Mgtu z dnia 31/X. 1932 r. L. B. a. Insp. 717/32/D.).

10) Ulica Smolki L. or. 10 (lsp. 836 Dz. XXII.) własność Selinger Leji dom II. piętrowy (reskr. Mgtu z dnia 10/X. 1932 r. L. B. a. Insp. 470/32/D.).

II. Nadbudowy, przebudowy i dobudowy.

1) Ulica Karmelicka L. or. 53 (lsp. 518 Dz. IV.) własność Dr. Józefa Szymanowicza, nadbudowa II. i III. piętra. adaptacje w parterze i I. piętrze i dobudowa 1-no piętrowego skrzydła oficynowego (reskr. Mgtu z dnia 10/X. 1932 r. L. B. a. Insp. 184/32/C.).

2) Al. Mickiewicza L. or. 29 (lsp. 453 Dz. IV.) własność Bogdanowskich Dr. Wincentego i Jadwigi, nadbudowa II. i III. piętra budynku frontowego, nadbudowa II. piętra oficyny, oraz adaptacje w parterze i I. piętrze budynków istniejących tj. frontowego i oficynowego (reskr. Mgtu z dnia 8/X. 1932 r. L. B. a. Insp. 402/32/C.).

3) Ulica Krowoderska L. or. 39 (lsp. 52 Dz. V.) własność Rączkiewicza Józefa, nadbudowa III. piętra (reskr. Mgtu z dnia 24/X. 1932 r. L. B. a. Insp. 353/32/B.).

4) Ulica Twardowskiego L. or. 94 (lsp. 9 Dz. X.) własność Tomala Rozalja kiosk murowany (reskr. Mgtu z dnia 20/X. 1932 r. L. B. a. Insp. 237/32/D.).

5) Ulica Kazimierza Wielkiego L. or. 75 (lsp. 19 Dz. XV.) własność Wachla Bolesława III. piętrowa oficyna (reskr. Mgtu z dnia 26/XI. 1932 r. L. B. a. Insp. 472/32/C.).

6) Ulica Wójtowska L. or. 7 (lsp. 207 Dz. XVII.) własność Krupów Stanisława i Tekli, jedna izba w parterze od podwórza i dwie izby na I. piętrze po stronie prawej (reskr. Mgtu z dnia 13/X. 1932 r. L. B. a. Insp. 415/32/B.).

7) Ulica Żelazna L. or. 3 (lsp. 148 Dz. XVIII.) własność Mordela Jana przebudowa portalu (reskr. Mgtu z dnia 4/X. 1932 r. L. B. a. Insp. 280/32/B.).

8) Ulica Pasterska L. or. 24 (lsp. 157 Dz. XIX.) własność Bilowiczów Jana i Anieli, dobudowa dwu izb mieszkalnych (reskr. Mgtu z dnia 17/X. 1932 r. L. B. a. Insp. 201/32/B.).

9) Ulica Kielecka L. or. 17 (lsp. 271 Dz. XIX.) własność Józefa Kozaka garaż (reskr. Mgtu z dnia 4/X. 1932 r. L. B. a Insp. 452/32/B.).

10) Ulica Grzegórzecka L. or. 47 (lsp. 236 Dz. XIX.) własność Fiuta Anufr. prowizoryczna stajnia i wozownia (reskr. Mgtu z dnia 29/IX. 1932 r. L. B. a. Insp. 123/32/B.).

11) Ulica Czarnieckiego L. or. 10 (lsp. 468 Dz. XXII.) własność Anisfelda Kalmana Józefa 2 im, nadbudowa III. piętra i urządzenie klozetów spłukiwanych (reskr. Mgtu z dnia 20/X. 1932 r. L. B. a. Insp. 564/32/B.).

WIADOMOŚCI O ROZPORZĄDZENIACH, OKÓLNIKACH, JUDYKATURZE I T. P. DOTYCZĄCYCH ADMINISTRACJI OGÓLNEJ.

Dziennik Urzędowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 14, poz. 172 Okólnik Nr. 110 z dnia 27 sierpnia 1932 r. **(Wojsk. G 22/1) o kwaterach przejściowych; regulowanie należności.**

Do

PP. Wojewodów i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

Zdarzyły się wypadki, że formacje wojskowe nie uiszczały należności za kwatery przejściowe, zajmowane tylko przez kilka lub kilkanaście godzin, wychodząc z założenia, że wynagrodzenie należy się dopiero wówczas, gdy zakwaterowanie trwało dłużej, aniżeli 24 godziny.

Taka interpretacja przepisów o zakwaterowaniu wojska w czasie pokoju jest niezgodna z przepisami ustępu 1 art. 32 ustawy z dnia 15. III. 1925 r. o zakwaterowaniu wojska w czasie pokoju (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 681); stosownie bowiem do tego artykułu wynagrodzenie należy się kwaterodawcy za każde zakwaterowanie, a nie tylko za zakwaterowanie, które trwało conajmniej 24 godziny, i jedynie stawki wynagrodzenia za kwatery przejściowe oznaczone są w ten sposób, że najmniejszą jednostką obliczenia jest doba.

Wobec tego Ministerstwo Spraw Wojskowych wyjaśniło rozkazem z dnia 8. VI. 1932 r. Nr. Dep. Int. 5360-12 Kwat. (Dziennik Rozkazów Nr. 10/32, poz. 138), że za okres krótszy od 24 godzin należy się wynagrodzenie, które należy wypłacać wedle stawek ustalonych na jedną dobę.

Nadto rozkazem z dnia 22. VII. 1932 r. wydanym za tym samym numerem (Dziennik Rozkazów Nr. 14/32 poz. 188) Min. Spr. Wojsk. wyjaśniło co następuje:

Pod pojęciem zakwaterowania przejściowego należy rozumieć rozmieszczenie podług uprzednio opracowanego planu wojska w pomieszczeniach dostarczonych mu i zajętych przez formacje w trybie przewidzianym w art. 26, 29 i 33 powołanej wyżej ustawy.

Zatrzymanie się wojska w pewnej miejscowości, czy to ze względów taktycznych, czy też w celu wy-

dania posiłku, odpoczynku, schronienia się przed niepogodą i t. p. bez zajmowania kwater w rozumieniu powołanych wyżej postanowień i nie uprawnia formacji do żądania od ludności miejscowej żadnych świadczeń, związanych z zakwaterowaniem, a ustalonych ustawowo, jako to: dostarczanie pomieszczeń, oświetlenia, słomy itp.

W związku z tem stosownie do powyższego rozkazu, wojsko nie będzie żądało w okresie letnim kwater przejściowych o ile postój w danej miejscowości w porze dziennej (od godz. 6 do 21) będzie trwał mniej niż 12 godzin, a w porze nocnej (od godz. 21 do 6 dnia następnego) mniej niż 6 godzin i będzie na czas postoju krótszy od 12 lub 6 godzin wyzyskiwało przedewszystkiem możność biwakowania.

Treść niniejszego okólnika należy podać do wiadomości podległych Panu Wojewodzie zarządów gminnych.

Nr. 14, poz. 175. Pismo Nr. GB 48/2 z dnia 29 sierpnia 1932 r.

o przesyłaniu korespondencji urzędów samorządowych w poruczonym zakresie działania.

Do

PP. Wojewodów (z wyjątkiem wojew. w Lublinie, Kielcach, Łodzi i Łucku) i Komisarza m. st. Warszawy.

Poszczególne Dyrekcje Poczt i Telegrafów wykazują w sprawozdaniach swych składanych Min. Poczt i Telegrafów, że różnorodne związki, stowarzyszenia, spółdzielnie, banki, kasy, komornicy i t. p. wbrew postanowieniom zawartym w art. 5 ustawy z dnia 3. VI. 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie, której jednolity tekst został ogłoszony w załączniku do obwieszczenia M. P. i T. z dnia 21. I. 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 57) wysyłają do urzędów gminnych listy, zawierające zawiadomienia lub wezwania, przeznaczone dla mieszkańców poszczególnych wsi, zaś urzędy gminne zawiadomienia te względnie wezwania rozdają na sesjach soleckich sołtysom celem doręczenia adresatom.

Wójci w ten sposób pełnią w swych okręgach rolę poczty bezpłatnie, ograniczając przez to dochody Skarbu Państwa.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów przedstawiło Min. Spr. Wewn. szereg dowodów świadczących, że doręczanie tego rodzaju korespondencji przez urzędy gminne ma szerokie zastosowanie na terytorjum całego Państwa, uszczuplenie przeto dochodów Skarbu Państwa może wyrażać się w znacznych sumach.

Podając powyższe fakty do wiadomości Ministerstwo prosi P. Wojewodę o wydanie stosownych zarządzeń o niedopuszczalności tego rodzaju postępowania, jako godzącego w interesy Skarbu Państwa.

Przypomina się zarazem uprzednio już wydane i obowiązujące zarządzenia, a mianowicie:

1) z dnia 28. IV. 1930 r. Nr. SS. 881/1 (Zb. Zarz. M. S. Wewn. str. 1108, poz. 6).

2) z dnia 27. II. 1931 r. Nr. SS. 2374,

3) z dnia 27. IV. 1931 r. Nr. OB. 729/46 (końcowe 2 ustępy),

4) z dnia 4. VIII. 1931 r. Nr. OB. 729/47 (okólnik Nr. 144).

Nr. 15, poz. 177. Okólnik Nr. 112 z dnia 12 września 1932 r.

(AA. 4. 7.) w sprawie wydawania rozporządzeń porządkowych.

Do

P. P. Wojewodów (z wyjątkiem pomorskiego, poznańskiego i śląskiego) i P. Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

Celem skomasowania oraz uzupełnienia dotychczasowych wskazówek w sprawie wydawania rozporządzeń porządkowych Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, uchylając zarządzenia wymienione w zarządzeniu niniejszego, podaje P. P. Wojewodom następujące wytyczne i uwagi, których odtąd jedynie należy przestrzegać.

Wydawanie rozporządzeń porządkowych regulują postanowienia art. art. 108 pkt. 2, 109, 110 pkt. 3 i art. 111 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19/I. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86).

I.

Materjalna treść rozporządzeń.

Z treści wymienionych wyżej postanowień wynika, iż dla wydania rozporządzenia porządkowego wymaga się pod względem materjalnym następujących przesłanek:

a) prawdopodobieństwa, iż pewne faktyczne działania lub zaniechania wywołają niebezpieczeństwo dla życia, zdrowia i mienia obywateli — albo też naruszą spokój lub porządek publiczny (art. 109 ust. 1),

b) stanu faktycznego, nieunormowanego osobnemi przepisami prawnemi (art. 108 pkt. 2),

c) jako celu ochrony bezpieczeństwa, spokoju i porządku publicznego (art. 108 pkt. 2).

Ad a) Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 19/I. 1928 r. upoważnia do wydawania rozporządzeń porządkowych w takich wypadkach, gdy zachodzi tylko prawdopodobieństwo zagrożenia bezpieczeństwa życia, zdrowia i mienia obywateli lub naruszenia spokoju i porządku publicznego przez pewne zaobserwowane w życiu zbiorowem społeczeństwa fakty działania lub zachowania się jednostek; nie jest więc koniecznem, aby te działania i zaniechania bezpośrednio powodowały ujemne skutki dla zbiorowości lub jednostek. Prawdopodobieństwo tego zagrożenia winny władze ustalać drogą analizy tych jednostkowych działań i zaniechań pod kątem widzenia ich rzeczywistego niebezpieczeństwa dla dobra, spokoju i porządku publicznego, biorąc zarazem i to pod uwagę, czy stwierdzone na obszarze danym województwa fakty mają charakter masowy, a przez to uzasadniający wydanie odpowiedniej normy prawnej — czy też chodzi tu o wypadki sporadyczne, a więc nieuzasadniające jeszcze wydania rozporządzenia porządkowego; w ostatnim bowiem wypadku nie można przyjąć aby zagrożenie interesu publicznego wchodziło istotnie w grę.

Ad b) Formalne brzmienie pkt. 2 art. 108 nie stoi jednak na przeszkodzie wydania rozporządzenia porządkowego w wypadkach, gdy osobno przepisy prawne normują w sposób niewyczerpujący pewne stosunki faktyczne.

Rozporządzenie porządkowe może więc być również pewnego rodzaju uzupełnieniem niekompletnej normy prawnej, jednakże uzupełnienie to winno być zawarte

w granicach, jakie treści rozporządzeń porządkowych zakreślają art. art. 108 pkt. 2 i 109 rozporz. z dnia 19/I. 1928 r., t. zn. że rozporządzenia te mogą w takich razach odnosić się tylko do tych kwestyj, które wchodzą w zakres względnie też są objęte pojęciem bezpieczeństwa, spokoju i porządku publicznego, a o których odnośna norma wyższego rzędu milczy.

Należy przytem mieć to na uwadze, że nie mogą być wydawane rozporządzenia porządkowe o charakterze uzupełniającym pewną niekompletną normę prawną w tych wypadkach, gdy z treści poszczególnych postanowień tej norny, bądź też z intencji ustawodawcy wyrażonej w całokształcie przepisów danej normy prawnej wynika, że ten świadomie i celowo wstrzymał się od unormowania pewnych zagadnień, wiążących się z regulowaną przez niego dziedziną życia. Rozporządzeniem porządkowem nie można np. uzależniać uzyskanie uprawnienia przemysłowego bądź rozpoczęcie wykonywania przemysłu od warunków, których prawo przemysłowe z dn. 7/VI. 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) nie przewiduje; podobnie nie można nakładać rozporządzeniem porządkowem na przemysłowców okrężnych dalej idących ograniczeń przy wykonywaniu tego rodzaju przemysłu, niż to przewiduje prawo przemysłowe np. nie można zakazać okrężcom wchodzenia na podwórza domów prywatnych. Można natomiast przepisem porządkowym normować ze względów bezpieczeństwa, porządku i spokoju publicznego sposób prowadzenia przemysłu okrężnego na drogach, ulicach i placach publicznych, ale tylko o tyle o ile względy bezpieczeństwa ruchu drogowego oraz porządku i spokoju na drogach i placach tego koniecznie wymagają.

Ad c) Rozporządzenie porządkowe nie może w żadnym razie mieć innego celu, aniżeli ochronę bezpieczeństwa, spokoju lub porządku publicznego; nie może więc być wydane, jeżeliby miało na celu n. p. tylko ułatwienie urzędowania władzom administracyjnym.

Poza tem, zauważa się, że przedkładane Ministerstwu projekty rozporządzeń zawierają niejednokrotnie postanowienia, w których trudno się dopatrzeć charakteru istotnie prewencyjnego, t. zn. że niezachowanie tych przepisów nietylko nie może spowodować bezpośredniej groźby dla bezpieczeństwa, spokoju lub porządku publicznego, ale groźby tej trudno się dopatrzeć nawet w dalszych ewentualnych skutkach, jakieby mogły powstać w wyniku zakazanego działania lub zaniechania. Poza tem zdarzają się wypadki, że treść projektowanych przez P. P. Wojewodów rozporządzeń porządkowych koliduje z przepisami ustaw, a nawet z postanowieniami Konstytucji z 17/III. 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 44), odnoszących się do obywateli (np. wolności zamieszkania, nietykalności mieszkania), albo też przepisy takie krępują swobodę ruchów ludności, względnie nakładają na nią takie obowiązki i ciężary o charakterze ekonomicznym, że rozmiary tych obowiązków pozostają w nieproporcjonalnym stosunku do celów, jakie zamierza się osiągnąć wydanym przepisem. Chociaż bowiem niewątpliwie wykonanie całego szeregu przepisów porządkowych z konieczności zawsze stanowić będzie dla ludności pewne obciążenie gospodarcze bądź w formie wykonywania pewnych prac i czynności (np. czyszczeniu ulic, obejść i sieni domowych, osobiste świadczenia podczas pożarów z uszczerbkiem dla zwykłych zajęć gospodarczych), bądź w formie świadczeń rzeczowych (stawianie ustępów, ogrodzeń, dostarczenie koni z uprzężą w czasie pożarów), to jednak należy zawsze brać pod uwagę, czy ciężary te związane z przestrzeganiem przepisów porządkowych nie będą zbyt wielkie, np. przez ich stałość przez co mogłoby się stać w istocie daninami publicznemi, a w takich wypadkach uregulowanie tych zagadnień mogłoby nastąpić tylko w drodze ustawodawczej (np. obciążenie mieszkańców gminy obowiązkiem stałej warty).

Rozporządzenie porządkowe musi zawierać jako istotną część składową — normę prawną, wyrażoną w formie nakazu lub zakazu (art. 109 ust. 1). Nie mogą więc w rozporządzeniu porządkowem znajdować się tego rodzaju normy w materjalnem znaczeniu, które nie zawierają nakazu lub zakazu, skierowanego pod adresem obywateli, lub których treścią są przepisy natury instrukcyjnej, czy to dla obywateli, czy władz.

II.

Postępowanie przy wydawaniu rozporządzeń.

O ile chodzi o procedurę, jaką należy zachować przy wydawaniu rozporządzeń porządkowych, przepisy rozporządzenia z dnia 19 stycznia 1928 r. nie wymagają bliższego wyjaśnienia.

Rozporządzenie to nie zawiera wprawdzie formalnego wymogu aby w treści rozporządzenia porządkowego wskazać, iż zostało ono wydane za zgodą wydziału wojewódzkiego, względy jednak praktyczne przemawiają zatem, by z uwagi na skutki niezachowania procedury, przewidzianej w art. 109 ust. 2, zaznaczyć we wstępie rozporządzenia, iż na wydanie go uzyskano zgodę wydziału wojewódzkiego.

Przy przeglądaniu Dzienników Wojewódzkich skonstatowano, iż P. P. Wojewodowie nieraz nie podawali w Dziennikach Wojewódzkich do wiadomości ogólnej faktu dodatkowego uzyskania zgody wydziału wojewódzkiego na te rozporządzenia porządkowe, które zostały wydane w wypadkach niedopuszczających zwłoki przed uzyskaniem zgody wydziału wojewódzkiego (art. 109 ust. 2 rozporz. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19/I. 1928 r. Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) i w konsekwencji były ogłoszone w Dziennikach Wojewódzkich z opuszczeniem formuły „oraz za zgodą wydziału wojewódzkiego“.

Według wymienionego wyżej art. 109 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19/I. 1928 r. z faktem zgody wydziału wojewódzkiego łączy się kwestja trwałej lub ograniczonej (do 3 miesięcy) mocy obowiązującej rozporządzenia porządkowego; kwestja ta ma zasadnicze znaczenie dla oceny ważności rozporządzenia porządkowego przez sądy w przypadkach przejścia na drogę postępowania sądowego konkretnych spraw karno-administracyjnych, wynikłych na tle takiego rozporządzenia.

Dla uniknięcia przeto wątpliwości co do czasu mocy obowiązującej rozporządzeń, wydanych bez zgody wydziału wojewódzkiego, względnie celem uniknięcia ewentualnego zakwestjonowania rozporządzenia przez sądy — należy:

a) w przypadku, gdy zgodę wydziału wojewódzkiego uzyskano „w ciągu 3 miesięcy od dnia ogłoszenia rozporządzenia“, — fakt ten przed upływem rze-

czonego 3-miesięcznego terminu podać do wiadomości w drodze obwieszczenia w Dzienniku Wojewódzkim (wzór Nr. 1);

jeżeli wydział wojewódzki wyraził zgodę, z zastrzeżeniem wprowadzenia pewnych poprawek, należy je wszystkie przytoczyć w obwieszczeniu, a następnie zamieścić uzupełniony poprawkami wydziału wojewódzkiego jednolity tekst rozporządzenia porządkowego (wzór Nr. 2);

b) w przypadku przeciwnym, t. j. nieuzyskania zgody wydziału wojewódzkiego w ciągu trzech miesięcy, należy przeprowadzić ponownie normalną procedurę, przewidziną w art. 109 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 19 stycznia 1928 r. dla wydania rozporządzenia porzadkowego.

Wymogi formalne, przepisane art. 110 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 19 stycznia 1928 r., winny być bezwarunkowo zachowane; niezachowanie ich bowiem może spowodować uznanie nieważności rozporządzenia w razie jego zaskarżenia.

Niezależnie od wymogów rozporządzenia z dnia 19 stycznia 1928 r., winny być poza tem zachowane te zewnętrzne formy aktów ustawodawczych, jakie drogą zwyczajową zostały w ustawodawstwie polskiem przyjęte.

W szczególności o ile chodzi o formę rozporządzeń porządkowych, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych gwoli zachowania zewnętrznej jednolitości legislacyjnej w tym względzie, zwraca uwagę na następujące szczegóły:

1) Tytuł rozporządzenia porządkowego winien brzmieć:

„Rozporządzenie porządkowe wojewody (np. poleskiego) z dnia .... 1928 r.

w sprawie: ....

2) Wstęp rozporządzenia porządkowego winien być ujęty w następujących wyrazach:

„Na podstawie art. 108 pkt. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) i za zgodą wydziału wojewódzkiego zarządzam, co następuje:

3) Poszczególne postanowienia winny być oznaczone zapomocą § (a nie artykułów), kolejno numerowanych.

4) Przepisy materjalne, zawierające nakazy lub zakazy, winny być ujęte w formie zwięzłej i zrozumiałej, należy unikać w przepisach rozwlekłości i uzasadniania celu rozporządzenia porządkowego; cel winien wynikać jasno z samej treści zakazu lub nakazu.

5) Wobec wyposażenia rozporządzeń w rygor karny przez rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 19 stycznia 1928 r. wystarcza powołanie w jednym z końcowych §§ postanowienia art. 111 cyt. rozporz. w formie np. „przekroczenie niniejszego rozporządzenia podlega karze, wskazanej w art. 111 rozporz. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86).

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych nadmienia jednakże, iż P. P. Wojewodowie, jako dysponujący uprawnieniem z art. 111 rozporz. Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 19 stycznia 1928 r. mogą w swych rozporządzeniach porządkowych zagrażać, zależnie od wagi przepisów, także wymiarem kary niższym od wskazanego w art. 111. W tych ostatnich wypadkach należy art. 111 powołać we wstępie rozporządzenia (obok art. 108 pkt. 2) zamiast cytować w tekście samego paragrafu, jak to wyżej wskazano.

6) Moc obowiązująca rozporządzenia porządkowego może się rozciągać na obszar całego województwa lub na jego części; w tym drugim wypadku należy wskazywać wyraźnie według nazw jednostki administracyjne, na obszarze których rozporządzenie ma obowiązywać.

7) Termin wejścia w życie winien być ze względów praktycznych wskazany w rozporządzeniu porządkowem, przyczem winien on uwzględniać możliwości faktyczne wejścia w życie nowej normy. Wskazanie terminu wejścia w życie nie stanowi jednak wymogu koniecznego, a to ze względu na postanowienia ustępu trzeciego art. 38 rozporządzenia z dn. 19 stycznia 1928 r.

8) Rozporządzenie porządkowe winno być zaopatrzone w podpis wraz z tytułem „wojewoda".

Wobec brzmienia art. 31 pkt. 5, 108 i 109 rozporządzenia z dnia 19 stycznia 1928 r. rozporządzenia porządkowe winny być podpisywane wyłącznie przez wojewodę lub urzędnika, który pełni funkcje wojewody, przez wicewojewodę zaś tylko w wypadku, przewidzianym w ustępie czwartym art. 32 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r.

III.

Przedkładanie projektów rozporządzeń porządkowych Ministerstwu do aprobaty.

Projekty rozporządzeń porządkowych należy przedkładać przed ich wydaniem Ministerstwu Spraw Wewnętrznych celem uzyskania wstępnej aprobaty i bez mej uprzedniej zgody rozporządzeń tych nie należy wydawać. Obowiązek przedkładania projektów odnosi się do wszystkich rozporządzeń porządkowych (z art. 108 pkt. 2) rozp. o organiz. władz adm. og.) oraz tych rozporządzeń wykonawczych (art. 108 pkt 1 a) i b), które dotyczą administracji spraw wewnętrznych (art. 27 pkt. 1).

Do każdego projektu powinno być dołączone szczegółowe uzasadnienie wyjaśniające potrzebę jego wydania oraz zawierające umotywowanie poszczególnych projektowanych przepisów.

W wypadkach szczególnie wyjątkowych, gdy zwłoka w wydaniu rozporządzenia porządkowego grozi niebezpieczeństwem, mogą P. P. Wojewodowie wydawać zgodnie z dawniej już udzielonem upoważnieniem rozporządzenia porządkowe bez uzyskania uprzednio mej zgody, jednak z obowiązkiem równoczesnego przedłożenia Ministerstwu Spraw Wewnętrznych odpisu wydanego rozporządzenia. Rozporządzenia o charakterze tak naglącym będą jednak zdarzały się głównie w działach zespolonych z administracją ogólną; niemniej zaś w dziale administracji spraw wewnętrznych.

Natomiast w wypadkach, gdy Ministerstwo Spraw Wewnętrznych rozsyła wzory poszczególnych rozporządzeń porządkowych celem ich ewentualnego wydania na obszar poszczególnych województw w miarę zachodzącej potrzeby, odpada obowiązek przesyłania Ministerstwu projektu przed jego ogłoszeniem, o ile P. P. Wojewodowie nie zamierzają do zaprojektowanego rozporządzenia wprowadzić zmian merytorycznych.

Przedkładanie mi nadal przez P. P. Wojewodów projektów rozporządzeń przed ich wydaniem uważam nadal za konieczne z następujących powodów:

1) Nadesłane mi dotąd projekty rozporządzeń porządkowych, jako też publikowane w Dziennikach Wojewódzkich inne rozporządzenia (wykonawcze) P. P. Wojewodów przekonywują mnie, że urzędy wojewódzkie przeważnie nie posiadły jeszcze w dostatecznej mierze techniki legislacyjnej i pod tym względem kontrola ze strony Ministerstwa Spraw Wewnętrznych jest nadal niezbędna.

2) Projekty rozporządzeń, wychodzące z urzędów wojewódzkich nie są również wolne od błędów pod względem materjalnym, w szczególności pod względem oceny i zastosowania podstaw prawnych, na których się opierają. A zatem i pod tym względem kontrola ze strony Ministerstwa Spraw Wewnętrznych nie straciła jeszcze swego znaczenia.

3) Należy liczyć się z tem, iż wydawanie licznych rozporządzeń porządkowych w 16 województwach kryje w sobie pewne niebezpieczeństwo, w szczególności:

a) niebezpieczeństwo wytworzenia się pewnego rodzaju ustawodawstwa partykularnego, nawet tam, gdzie niema ku temu istotnej potrzeby. Jakkolwiek bowiem mogą istnieć pewne materje, które powinny być unormowane w sposób w różnych województwach odmienny, a to ze względu na odmienne warunki miejscowe, to z drugiej strony w większości wypadków te rozporządzenia porządkowe mogą i powinny być na obszarze całego Państwa lub znacznej jego części jednolite;

b) rozbieżność norm porządkowych w poszczególnych województwach może stanowić duże utrudnienia dla ludności, w szczególności dla tych osób, które przenoszą się z jednego obszaru do drugiego, jako też duże utrudnienie dla organów wykonawczych (Policji) przy przenoszeniu funkcjonarjuszów z jednego województwa do drugiego.

4) Uważam, iż środkiem uzgadniania różnic w normach prawno-porządkowych na obszarze różnych województw jest ogłaszanie w drodze okólnika, drukowanego następnie w Dzienniku Urzędowym M. S. Wewn. wzorowych rozporządzeń porządkowych dla pewnych zagadnień.

Ma to następujące strony dodatnie:

a) pozwala założyć w Min. Spr. Wen. centralną ewidencję rozporządzeń porządkowych, które w sumie dadzą w przyszłości materjał do opracowania jednolitego kodeksu policyjnego;

b) pozwala ujednolicić rozporządzenia porządkowe zarówno pod względem materjalnym, jak techniczno-legislacyjnym;

c) pozwala wszystkim P. P. Wojewodom korzystać wzajemnie z inicjatywy, podjętej przez innych wojewodów w zakresie spraw porządkowych.

IV.

Wkońcu poza powyższemi wskazaniami Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zwraca uwagę na następujące sprawy, które jako przeważnie nieunormowane ogólnie osobnemi przepisami, mogą być w poszczególnych województwach regulowane rozporządzeniami porządkowemi.

a) w dziedzinie ochrony bezpieczeństwa publicznego, względnie życia, zdrowia i mienia obywateli — sprawy: ślizgawek, ogradzania t. zw. glinianek i czerpania z nich wody do użytku gospodarczego, trzymania bez osłon na straganach ulicznych srodków spożywczych, używania otwartego światła (ognia) na wolnem powietrzu, w zabudowaniach, stodołach i t. d., moczenia lnu i konopi w wodach, płynących w pobliżu domostw, kolekt i zbiórek, gier hazardowych, ochrony zadarnionych sztucznie piasków lotnych i t. p.

b) w dziedzinie spokoju i porządku publicznego — sprawy: wywieszania prowokujących uczucia ludności oznak, napisów i rysunków, procederu grajków i kuglarzy ulicznych (o ile nie podpada pod pojęcie przemysłu), pędzenia bydła przy pomocy psów i t. p.

Wskazane wyżej sprawy są podane jedynie przykładowo; przytem zauważa się, iż niektóre z nich są w poszczególnych dzielnicach częściowo (w mniejszym lub większym zakresie) unormowane. Zamierzając normować w drodze rozporządzenia porządkowego pewne stosunki, t. j. wydać nakaz lub zakaz spełniania pewnych czynności, należy przedewszystkiem zbadać je pod kątem widzenia materjalnych, wyżej pod I wskazanych przesłanek dopuszczczalności ich normowania.

Ostateczne opracowanie tekstu rozporządzeń porządkowych winno być w urzędzie wojewódzkim scentralizowane w wydziale ogólnym i powierzane urzędnikom z wykształceniem prawniczem.

Nadsyłane w myśl części III ust. 1 niniejszego okólnika projekty rozporządzeń porządkowych winny być ujęte — zgodnie z wyżej podanemi wytycznemi w formie ostatecznego tekstu, jaki ma być ogłoszony w Dzienniku Wojewódzkim.

Jednocześnie uchyla się następujące zarządzenia:

1) okólnik Nr. 139 z dn. 30/VII. 1928 r. (Zb. Zarz. M. S. Wewn. str. 1189),

2) okólnik Nr. 222 z dn. 16/XI. 1928 r. (Zb. Zarz. M. S. Wewn. str. 1190),

3) okólnik Nr. 84 z dn. 17/IV. 1929 r. (Zb. Zarz. M. S. Wewn. str. 1193),

4) okólnik Nr. 35 z dn. 13/III. 1930 r. (Zb. Zarz. M. S. Wewn. str. 1195).

Wzór Nr. 1.

OBWIESZCZENIE

WOJEWODY ....

z dnia .... (miesiąca) .... r.

w sprawie rozporządzenia porządkowego o ....

Na podstawie § 2 pkt. 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 lipca 1928 r. w sprawie dzienników wojewódzkich (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 648) podaję do wiadomości co następuje:

.... (ski) Wydział Wojewódzki na posiedzeniu w dn. .... r. wyraził zgodę na rozporządzenie porządkowe Wojewody .... z dn. .... (miesiąca) .... r. o ...., ogłoszone w .... Dzienniku Wojewódzkim Nr. .... pod pozycją ....

WOJEWODA:

Wzór Nr. 2.

OBWIESZCZENIE

WOJEWODY ....

z dnia .... (miesiąca) .... r.

w sprawie rozporządzenia porządkowego o ....

Na podstawie § 2 pkt. 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 lipca 1928 r. w sprawie dzienników wojewódzkich (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 648) podaję do wiadomości co następuje:

.... (ski) Wydział Wojewódzki na posiedzeniu w dn. .... (miesiąca) .... r. wyraził zgodę na rozporządzenie porządkowe Wojewody .... z dn. .... (miesiąca) .... r. o ...., ogłoszone w .... Dzienniku Wojewódzkim Nr. .... pod pozycją ...., wprowadzając w niem następujące zmiany:

1) w § 1 skreślono wyrazy ....
2) w § 2 po wyrazach .... dodano wyrazy ....
3) w § 5 dodano nowy ustęp trzeci następującej treści: „ .... "
4) (i t. d.).

Wobec powyższych zmian jednolity tekst wymienionego wyżej rozporządzenia porządkowego brzmi następująco:

ROZPORZĄDZENIE PORZĄDKOWE

Wojewody ....

z dnia .... (miesiąca) .... r.

o ....

Na podstawie art. 108 pkt. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) i za zgodą Wydziału Wojewódzkiego zarządzam co następuje:

§ 1 (i t. d.).

Nr. 15, poz. 179. Okólnik Nr. 114 z dnia 17 września 1932 r. **(SF. 61/1/5) o opłatach na rzecz Funduszu Pomocy Bezrobotnym.**

Do

P. P. Wojewodów (z wyjątkiem wojewody śląskiego).

Celem usunięcia wątpliwości, powstałych przy poborze opłat na rzecz Funduszu Pomocy Bezrobotnym na podstawie rozporządzenia Prezydenta z dnia 23 sierpnia 1932 r. o pomocy bezrobotnym (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 664), wyjaśniam w porozumieniu z Panem Ministrem Skarbu co następuje:

Do art. 9. 1) Opłaty od kwitów komornianych dotyczą wszystkich kwitów, wystawionych i płatnych od dnia 1 września 1932 r. począwszy.

2) Stosownie do pkt. 1 kwity, wystawione i płatne we wrześniu i październiku i t. d., aczkolwiek opiewają na komorne za miesiące, poprzedzające wejście w życie rozporządzenia (a więc sierpień, lipiec i t. d.), jak również kwity, opiewające na komorne zarówno za miesiące wolne od opłat, jak i za miesiące, opłatami temi obciążone — podlegają opłatom stosownie do art. 9 rozporządzenia.

Przykłady: a) Komorne wynosi 120 zł. miesięcznie. Kwit wystawiony 8. IX. 1932 r. i dotyczył komornego za lipiec i sierpień 1932 r. Opłata od kwitu komornianego wynosi: 0,5 zł. $\times$ 2 = 1 zł.

b) Komorne j. w. Kwit wystawiony 8. IX. 1932 r. za 3 miesiące: lipiec, sierpień i wrzesień 1932 r. Opłata od kwitu komornianego wynosi: 0,50 zł. $\times$ 3 = 1,50 zł.

3) W razie wystawienia kwitów komornianych na część należności (w wypadku ratalnego uiszczenia komornego) obowiązek uiszczenia od nich całkowitej opłaty, przewidzianej w art. 9 rozporządzenia, ciąży na właścicielu nieruchomości z chwilą otrzymania ostatniej raty. Fakt ratalnego uiszczenia komornego należy odnotować w rubryce „Uwagi" wykazu opłat od kwitów komornianych, przewidzianego jako załącznik 1 do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 26. VIII. 1932 r.

4) Za kwit komorniany w rozumieniu art. 9 rozporządzenia rozumie się wszelki dowód potwierdzenia wpłaty komornego, a więc również odcinek blankietu nadawczego pocztowego, Pocztowej Kasy Oszczędności i innych instytucyj pieniężnych.

5) Opłaty od kwitów komornianych uiszczają wszyscy właściciele nieruchomości, niezależnie od tego, czy chodzi o osobę fizyczną, czy prawną (spółki akcyjne, spółdzielnie i t. p., jako właściciele domów).

6) Zwolnieniu od opłat podlegają kwity komorniane od lokali mieszkalnych 1 i 2-izbowych, natomiast zwolnieniu temu nie podlegają kwity za komorne od wszelkich innych lokali, jako to przemysłowych, handlowych itp.

Do art. 10. Za cenę biletu wstępu rozumie się cenę, pobieraną od widza łącznie z komunalnym podatkiem widowiskowym, natomiast bez uwzględnienia opłaty na rzecz Polskiego Czerwonego Krzyża.

Do art. 14. Opłaty od schowków (safesów) uiszcza przedsiębiorca jedynie w tym wypadku, gdy zainkasował ją od osób biorących w najem schowki. Gdy te osoby nie uiściły należnej opłaty, przedsiębiorca może zawiadomić o tem odnośny urząd skarbowy celem przeprowadzenia egzekucji.

Do art. 16. 1) Opłaty od domowego spożycia gazu od dnia 1 września 1932 r. począwszy. Stąd rachunki, wystawione nawet po tym dniu, odnoszące się jednak do zużycia gazu w miesiącach poprzednich nie podlegają opłacie, przewidzianej w art. 16 rozporządzenia.

2) W wypadku, gdy rachunek za gaz obejmuje łączne zużycie gazu zarówno po 1 września 1932 r., jak i przed tym dniem, opłacie 5%-ej podlega zużycie gazu jedynie wtedy, kiedy okres, podlegający opłacie, jest równy lub większy od okresu, niepodlegającego opłacie, przyczem 5% opłata odnosi się wówczas do całkowitego zużycia gazu, wskazanego na rachunku.

Przykład: Cena 1 m^3 wynosi 27 groszy. Licznik wykazał za czas od 20. VIII. 1932 r. do 20. IX. 1932 r. zużycie 20 m^3. Ponieważ rachunek dotyczy 20 dni września, należy pobrać opłatę 5%-ową, która wyniesie:

$$\frac{(27 \times 20).\ 5}{100} = 27 \text{ groszy.}$$

3) Jeżeli gazownia ze względów technicznych nie wystawia formalnych rachunków, a posługuje się specjalnemi obliczeniami (tabelkami), wówczas inkasent powinien do sumy, wynikającej z obliczenia, dodać opłatę 5%-ową i zażądać od konsumenta uiszczenia tej dopłaty.

4) Za domowe spożycie gazu nie uważa się spożycia gazu w urzędach państwowych i komunalnych oraz szpitalach i t. p. instytucjach użyteczności publicznej, chyba że dla zużycia gazu na cele wyłącznie domowe (np. w lokalach zamieszkałych przez urzędników, woźnych i t. p., a znajdujących się w gmachu urzędu, czy szpitalach) znajdują się osobne liczniki gazowe.

5) Charakter przemysłowy nadaje lokalowi i zwalnia go od ponoszenia 5%-ej opłaty jedynie posiadanie przez jego lokatora świadectwa przemysłowego z tytułu zajęcia, wykonywanego w tym lokalu.

Powyższe wyjaśnienia zechcą P. P. Wojewodowie podać do wiadomości zarządom interesowanych związków komunalnych na podległych Panom obszarach.

Nr. 15, poz. 182. Okólnik Nr. 117 z dnia 30 września 1932 r.

(Wojsk. F. 5/3) o podatku wojskowym.

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

W związku z zachodzącemi wątpliwościami co do stosowania przepisów okólnika Nr. 46 z dnia 13. IV. b. r. Nr. Wojsk. F. 5/1 w sprawie opodatkowania zasadniczym podatkiem wojskowym osób należących do roczników starszych Min. Spr. Wewn. w porozumieniu z Min. Spr. Wojsk. wyjaśnia co następuje:

Nie podlegają wogóle obowiązkowi opłacania podatku wojskowego osoby należące do roczników 1883—1897. Roczniki te bowiem powołane były do szeregów nie drogą normalnego poboru, lecz na skutek mobilizacji.

Z roczników 1898 i młodszych są także zwolnione od opłacania podatku wojskowego osoby, które stawały do poboru począwszy od roku 1925 i są:

1) inwalidami wojskowymi zarówno polskimi, jak też z armij zaborczych, gdyż cierpienia ich powstały w związku ze służbą wojskową i

2) byli żołnierze armij zaborczych, których czasokres czynnej służby wojskowej przekracza 5 miesięcy kalendarzowych.

Natomiast podlegają obowiązkowi płacenia podatku wojskowego — między innemi również osoby, które zgłosiły się do poboru w roku 1925 i następnych na terenie górnośląskiej części województwa śląskiego, urodzone w roku 1903 i młodsze, a w Małopolsce wschodniej — osoby urodzone w roku 1900 i młodsze.

Nr. 15, poz. 183. Pismo Nr. GL. 61 a/2 z dnia 12 września 1932 r.

o obowiązku zawiadamiania o toku załatwienia.

P. P. Wojewodom i Komisarzowi Rządu m. st. Warszawy.

Przesyłam do wiadomości z poleceniem stosowania tej samej zasady w stosunku do urzędów równorzędnych i podwładnych.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych
Nr. GL. 61 a/2.
Warszawa,
dnia 12 września 1932 r.

Do

P. P. Dyrektorów Departamentów I—IV, P. P. Szefów Biur, P. P. Naczelników Wydziałów, P. P. Urzędników M-stwa Spraw Wewnętrznych.

Zauważyłem, iż poszczególne Wydziały Min. Spr. Wewn., nadając bieg czy to pewnym sprawom poruszonym przez wojewodów, czy też pismom otrzymanym z innych Ministerstw i urzędów centralnych — nie zawiadamiają o tem ani zainteresowanych wojewodów ani odnośnych urzędów, czyniąc to dopiero przy sposobności ostatecznego załatwienia sprawy. Wskutek tego przez cały czas trwania korespondencyj przedstanowczych, czy też w okresie, kiedy odnośna sprawa jest przedmiotem rozważań M. S. Wewn. — co trwa nieraz dłuższy czas — odnośni wojewodowie względnie Ministerstwa lub inne urzędy, są pozbawieni całkowicie wiadomości o tem, czy i jaki bieg Ministerstwo nadało poruszonym przez nich sprawom. Wobec tego przypominam, iż § 67 Regulaminu M. S. Wewn. zawiera następujące postanowienia:

„1) We wszystkich ważniejszych sprawach (organizacyjnych, etatowych, legislacyjnych, politycznych itp.), co do których władze podległe wystąpiły do Ministerstwa z inicjatywą względnie wnioskami, — a których załatwienie nie będzie możliwe w okresie 4 tygodni, — należy z końcem tego okresu udzielać odnośnym władzom pisemnej informacji o przebiegu i stanie załatwienia, względnie o możliwości i przypuszczalnym terminie realizacji odnośnych wniosków. To samo odnosi się do spraw skierowanych do Ministerstwa Spr. Wewn. przez inne Ministerstwa lub urzędy centralne".

„2) O załatwieniu ważniejszych spraw czy to w formie ostatecznej, czy też przedstanowczej — należy bezwarunkowo zawiadamiać te władze i urzędy, udzielając im z reguły odpis załatwienia do wiadomości i zamieszczając w miarę potrzeby na piśmie rozdzielnik".

Zechcą Panowie stosować się ściśle do powyższego przepisu.

Minister
Bronisław Pieracki.

Nr. 15, poz. 186. Pismo Nr. GL. 43-1-7/37 z dnia 29 września 1932 r.

o referentach elektrycznych w urzędach wojewódzkich.

Do

P. P. Wojewodów (z wyjątkiem śląskiego) i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

Stosownie do życzenia wyrażonego przez Pana Ministra Przemysłu i Handlu w piśmie do Min. Spr. Wewn. z dnia 28 czerwca r. b. Nr. O. Pr. X. 67/115 zechce Pan Wojewoda bezzwłocznie o ile się to dotąd nie stało, przenieść referenta (ów) spraw elektrycznych z Wydziału Robót Publicznych do Wydziału Przemysłowego — względnie do tego oddziału w Wydziale Administracyjnym, który załatwia sprawy przemysłowe. Referenci ci pozostają nadal na etacie Przemysłu i Handlu.

Orzecznictwo Najwyższego Trybunałn Administracyjnego.

Wprowadzony w drodze rozporządzenia policyjnego system oczyszczania ulic w mieście Bydgoszczy przez t. zw. Tabor Miejski jest urządzeniem komunalnem w rozumieniu art. 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych z 11 sierpnia 1923 poz. 747 Dz. Ust., z którego korzystają wszyscy właściciele nieruchomości, położonych przy ulicach, placach i t. d., przez ten tabor oczyszczanych, a w konsekwencji obowiązani są do ponoszenia opłat, w cytowanym wyżej artykule przewidzianych.

(Wyrok z 20 lutego 1931. L. rej. 1651/29).

Nakładem Gminy stoł. król. miasta Krakowa. — Czcionkami Drukarni Muzeum Przemysłowego w Krakowie, ulica Smoleńska Nr. 9.

Nr. 11. Kraków, dnia 30 listopada 1932 r. Rocznik LIII.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

STOŁ. KRÓL. MIASTA KRAKOWA.

ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI: Kraków Magistrat, Biuro Prezydjalne. Telefon 125-05.

PRENUMERATA: roczna wynosi 12 zł. (z przesyłką pocztową 14 zł.) cena jednego egzemplarza wynosi 1 zł.

Rozsprzedaż Dziennika oraz przyjmowanie zgłoszeń na prenumeratę uskutecznia Dziennik Podawczy Magistratu.

TREŚĆ NUMERU:

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

OKÓLNIK NR. 62

Prezydenta miasta z dnia 8 listopada 1932 r. Nr. Prez. Zarz. og. 108/32 w sprawie zajęć ubocznych miejskich urzędników.

W myśl art. 29 przepisów służbowych dla pracowników Gminy m. Krakowa urzędnikowi nie wolno oddawać się poza urzędem takim zajęciom, których wykonywanie stoi w sprzeczności z jego obowiązkami służbowymi, przeszkadza mu w ścisłem wykonywaniu czynności urzędowych lub może wywołać uzasadnione podejrzenie o stronniczość i interesowność. Dlatego urzędnik powinien donieść Prezydentowi miasta o każdem ubocznem zajęciu przynoszącem mu jakiekolwiek korzyści materjalne i zaniechać takich zajęć, które Prezydent miasta uzna za niedopuszczalne.

Z uwagi na to, że przepis ten nie zawsze jest należycie przestrzegany zakazuję wszystkim pracownikom miejskim wykonywania czynności i zajęć, o których wyżej mowa, a w szczególności przyjmowania zajęć ubocznych przynoszących im jakąkolwiek korzyść materjalną, bez mego uprzedniego zezwolenia, zwracam przytem uwagę, że w razie niestosowania się do powyższego zarządzenia pociągnę winnych do odpowiedzialności służbowej.

OKÓLNIK NR. 64.

Prezydenta miasta z dnia 9-go listopada 1932 r. Nr. Prez. Zarz. og. 126/32 dotyczący spraw, które znajdują się w rozpatrzeniu Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1932 r. o N. T. A. (Dz. U. P. P. Nr. 94 poz. 806 art. 115) postanawia co następuje:

„W sprawach, w których skargi wniesione zostały do Trybunału przed dniem 1 kwietnia 1932 r. skarżący lub ich pełnomocnicy obowiązani są w ciągu trzech miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia niniejszego zgłosić pisemne oświadczenie, czy skargi swe w dalszym ciągu popierają. W oświadczeniu tem należy nadto podać, czy skarżący żąda przeprowadzenia rozprawy.

Niezłożenie oświadczenia w terminie określonym w ust. 1 jak również złożenie oświadczenia przeczącego, uważa się za odstąpienie od skargi i pociąga za sobą umorzenie postępowania.

Postanowienia ust. 1 nie stosuje się do spraw, w których przed dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego doręczono stronie skarżącej wezwanie na rozprawę“.

Podając powyższe do wiadomości, polecam wszystkim Wydziałom i Biurom Magistratu oraz Urzędom i Zakładom miejskim, aby po porozumieniu się z odnośnym Syndykiem miejskim złożyły stosowne oświadczenie co do spraw, które znajdują się w N. T. A. a należą do ich zakresu działania. Termin trzymiesięczny liczy się

od dnia wejścia w życie powyższego rozporządzenia tj. od dnia 15 listopada 1932 r.

Wnioski zmierzające do odstąpienia od skargi należy przedłożyć Magistratowi do decyzji.

OKÓLNIK NR. 66.

Prezydenta miasta z dnia 14-go listopada 1932 r. Nr. Prez. Org. urzęd. 28/III. w sprawie zniesienia Miejskiego Urzędu Poboru Opłat i Podatków Pośrednich i reorganizacji Wydziału VIII. Magistratu.

Rada miejska na posiedzeniu w dniu 26 października 1932 r. uchwaliła co następuje:

I. Zarządza się zniesienie Miejskiego Urzędu Poboru Opłat i Podatków Pośrednich (M. U. P.) oraz reorganizację Wydziału VIII. Magistratu.

II. Utrzymuje się nadal istniejące dotychczas linjowe urzędy poborowe oraz korpus straży poborowej. Zarazem upoważnia się Prezydenta miasta do przeprowadzenia w razie potrzeby reorganizacji urzędów linjowych oraz korpusu straży.

III. Dotychczasowe agendy M. U. P. przydziela się w następujący sposób:

1) Sprawy personalne do Biura Prezydjalnego.

2) Sprawy administracyjno-gospodarcze (dostarczanie umundurowania, przyborów kancelaryjnych itp.) do Wydziału I.

3) Prowadzenie księgowości i kasowości do M. I. O. z wyjątkami podanemi pod poz. VI.

4) Resztę agend w zakresie ustalonym pod poz. V. do Wydziału VIII.

IV. Z dotychczasowego zakresu działania Wydziału VIII. wyłącza się wymienione niżej sprawy i przydziela się je innym Wydziałom, a mianowicie:

1) Sprawy ewidencji cen do Wydziału III.

2) Sprawy ustanawiania cen maksymalnych (np. na wyroby mączne, mięsne, odzież, obuwie) do Wydziału III.

3) Sprawy wynikające z przepisów o rybołówstwie do Wydziału VII.

4) Sprawy wynikające z przepisów o prawie łowieckiem do Wydziału VII.

5) Sprawy wynikające z ustawy o ochronie własności polnej do Wydziału VII.

6) Sprawy dzierżawy gminnych rewirów łowieckich oraz rewirów rybackich do Wydziału I.

7) Sprawy opłat od psów do Wydziału II.

8) Sprawy ochrony płodów rolnych do Wydziału VII.

9) Sprawy urzędów rozjemczych dla spraw kredytowych dla małorolnych do Wydziału II.

V. Zakres działania Wydziału VIII. ma obejmować:

1) Sprawy ogólne z zakresu spraw aprowizacyjno-targowych (np. polityka targowa, budowa hal, ustalanie placów targowych i t. p.),

2) sprawy wynikające z regulaminu targowego,

3) sprawy komisarjatu targowego,

4) sprawy opłat targowych,

5) sprawy dodatków komunalnych do opłat państwowych od patentów na wyrób i sprzedaż trunków,

6) sprawy dodatków komunalnych do państwowych podatków od spożycia, zużycia wzgl. produkcji,

7) sprawy podatku ładunkowego,

8) sprawy opłat mytniczych i mostowych,

9) sprawy opłat za korzystanie z urządzeń Rzeźni m. i Targowic m.,

10) sprawy opłat postojowych,

11) sprawy sprzedaży mięsa prowincjonalnego,

12) sprawy administracji miejskimi objektami targowymi (hale, jatki, kramy, sklepy),

13) sprawy administracji Rzeźni i Targowicy m. (wraz z zakładami ubocznemi tj. kafilerją, chłodnią i fabryką lodu),

14) sprawy M. Zakładów Aprowizacyjnych (składy węgla, drzewa i składy towarowe, piekarnia).

15) sprawy administracji budynkami należącemi do zakresu działania Wydziału VIII. (lokal urzędowy Wydziału VIII. urzędy poborowe itd.),

16) zarząd linjowemi urzędami poborowemi i nadzór służbowy nad personalem straży poborowej,

17) inne sprawy, które Prezydent miasta Wydziałowi VIII. przydzieli.

VI. Pobór opłat i należytości, o których mowa pod poz. V. p. 17 wykonywać mają linjowe urzędy poborowe, biuro rachunkowe w Rzeźni m. (poz. VII.) i komisarjat targowy. W Wydziale VIII. tworzy się Centralną Kasę Poborową, do której ma należeć inkasowanie gotówki z poszczególnych urzędów poborowych, biura rachunkowego w Rzeźni m. i komisarjatu targowego, odprowadzanie wpływu do Głównej Kasy miejskiej, kontrola urzędów poborowych i rozliczenia miesięczne z akcji inkasowej.

Prezydent miasta upoważniony jest agendy poborowe wykonywane przez którykolwiek z wymienionych wyżej organów (urzędy linjowe, biuro rachunkowe w Rzeźni i komisarjat targowy) wyłączyć z zakresu działania Centralnej Kasy Poborowej w Wydziale VIII. i przydzielić bezpośrednio do zakresu M. I. O.

VII. Rzeźnia m. wraz z zakładami ubocznemi (chłodnia, kafilerja, fabryka lodu) Targowice m. oraz M. Zakłady Aprowizacyjne stanowią dwa zakłady administrowane przez Magistrat i otrzymają nazwy:

„Rzeźnia i Targowice m.“ i „M. Zakłady Aprozacyjne“.

Wykonywanie agend rachunkowo-kasowych M. Zakładów Aprowizacyjnych odbywać się ma według dotychczasowego systemu. Dla Rzeźni i Targowicy m. tworzy się w Rzeźni biuro rachunkowe, które będzie przeprowadzać pobór wszelkich należytości i opłat dokonywanych za świadczenia Rzeźni m., oraz za korzystanie z urządzeń Rzeźni m., a nadto uskuteczniać będzie konieczne wydatki na bieżące potrzeby. Rozporządzenie Prezydenta m. ustali rodzaj tych wydatków, sposób ich dokonywania oraz granice w jakich samodzielne wydatkowanie w Rzeźni będzie dopuszczalne.

VIII. Wykonanie niniejszej uchwały powierza się Prezydentowi miasta. W szczególności upoważnia się Prezydenta miasta do wydania potrzebnych zarządzeń i instrukcyj dotyczących wprowadzenia w życie niniejszej uchwały oraz przeprowadzenia zmian w zakresie działania Wydziałów, o ile to ze względu na reorganizację Wydziału VIII. okaże się potrzebne. Termin wprowadzenia w życie tej uchwały oznaczy Prezydent miasta.

W wykonaniu powyższej uchwały zarządzam co następuje:

a) Uchwała powyższa wchodzi w życie z dniem 15-go listopada 1932 r. z tem, że wykonanie w myśl tej uchwały agend rachunkowo-kasowych uzależnionych od układu preliminarza budżetowego — wprowadzone zostanie z nowym rokiem budżetowym tj. od 1-go kwietnia 1933 r.

b) Wydział VIII. Magistratu ma sprawy wymienione pod poz. IV. uchwały Rady m. przekazać właściwym Wydziałom określonym w uchwale.

c) Miejski Urząd Poboru Opłat i P. P. ma sprawy wymienione pod poz. III. uchwały Rady m. przekazać właściwym Wydziałom określonym w uchwale z tem, że agendy rachunkowo-kasowe należy w całości przekazać Wydziałowi VIII.

d) Do odstępowania spraw w myśl punktów b) i c) niniejszego zarządzenia, należy przystąpić bezzwłocznie i ukończyć je w możliwie najkrótszym czasie, a najdalej do 30 listopada br.

e) Z dniem 15 listopada br. Dziennik Podawczy ma przydzielać akta poszczególnych spraw wymienionych w poz. III. IV. i V. uchwały Rady m. właściwym Wydziałom określonym w tych punktach uchwały.

f) Naczelnik Wydziału VIII. Mgtu ma przedłożyć stosowne wnioski co do szczegółowego wykonania postanowień powyższej uchwały, zwłaszcza odnośnie tych postanowień uchwały, które zawierają dla Prezydenta miasta upoważnienie do wydawania specjalnych zarządzeń, instrukcji itp.

Wnioski dotyczące wykonywania agend rachunkowo-kasowych, należy przedłożyć w porozumieniu z Dyrekcją M. I. O., przyczem należy odróżnić te agendy rachunkowo-kasowe, które mogą być odrazu wprowadzone i te które mają być wprowadzone od 1-go kwietnia 1933 r. (p. a.).

g) Lokal biurowy po M. U. P. przy ul. Kopernika L. 1 przydzielam z dniem 15 listopada br. Wydziałowi VIII. Magistratu. Co do lokalu opróżnionego przez Wydział VIII. w głównym gmachu Ratusza, wydam osobne zarządzenie.

OKÓLNIK NR. 67.

Prezydenta miasta z dnia 15-go listopada 1932 r. Nr. Prez. Ubik. 843/32 w sprawie przeniesienia lokali biurowych Komisarjatu targowego i Miejskich Zakładów Aprowizacyjnych.

Z dniem 16 listopada br. przenoszę lokal biurowy Komisarjatu targowego mieszczący się dotąd w oficynie gmachu Ratusza w parterze do lokalu biurowego przy ul. Kopernika L. 1. Do lokalu tego przeniesiony zostanie również w najbliższych dniach lokal biurowy M. Zakładów Aprowizacyjnych.

Równocześnie zostają zmienione numery telefonów tych biur, a mianowicie:

Wydział. VIII. otrzymuje telofon Nr. 103-13.

Komisarjat targowy otrzymuje telefon Nr. 104-63.

M. Zakłady Aprowizacyjne telefon Nr. 104-63.

OKÓLNIK Nr. 69

Prezydenta m. z dnia 18 listopada 1932 Nr. Prez. R. 78/32 w sprawie zakupów zagranicznych.

W ślad za tut. okólnikiem Nr. 17 podaję do wiadomości Okólnik Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 28 maja 1932 z poleceniem zastosowania się i przestrzegania.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznnych Warszawa, dn. 28 maja 1932 Nr. SG. 830/5/p/32. W sprawie zakupów zagranicznych dokonywanych przez Związki komunalne. Okólnik Nr. 6. Do Panów Wojewodów (wszystkich).

Celem uregulowania całokształtu zagadnień związanych z dokonywaniem zakupów i zaciąganiem pożyczek zagranicznych przez związki komunalne, opierając się na uchwale Komitetu Ekonomicznego Ministrów z dnia 19 marca br. zarządzam niniejszem co następuje:

Obecna sytuacja i polityka gospodarcza Państwa wymaga z jednej strony jaknajdalej idących ograniczeń zakupów zagranicznych ze względu na zrównoważenie bilansu handlowego, z drugiej zaś strony z uwagi na konieczność popierania przemysłu krajowego, zwłaszcza w okresie obecnego kryzysu i bezrobocia.

W związku z wykonaniem niniejszego zarządzenia zechce Pan Wojewoda roztoczyć ścisły nadzór nad podległemi związkami komunalnemi, przedewszystkiem zaś przy kontroli uchwał organów stanowiących związków komunalnych, jakoteż przy badaniu budżetów i rewizji związków komunalnych.

W razie stwierdzenia uchybienia w wykonaniu niniejszego zarządzenia przez związki komunalne, należy w stosunku do nich wyciągnąć jaknajdalej idące konsekwencje dyscyplinarne, a nawet karno-sądowe.

Przez zakup zagraniczny, w rozumieniu niniejszego zarządzenia, należy uważać nabycie przedmiotów (wyrobów), półfabrykatów, surowców i różnych materjałów, pochodzących z poza obszaru Rzeczypospolitej.

Wyjątek stanowią ewentualne zakupy, dokonywane w Stoczni Gdańskiej na zasadach podanych w okólniku Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 5/XII. 1928 r. Nr. 13 oraz dnia 2/IX. 1930 r. Nr. 8. Natomiast zakupy, czynione na obszarze Wolnego Miasta Gdańska poza Stocznią Gdańską są zakupami zagranicznemi. Zakupem zagranicznym jest również zakup przedmiotów (wyrobów) sprowadzanych w częściach, z których w Polsce montowana jest całość.

Zakupem zagranicznym jest także zakup takich wyrobów, których istotne części konstrukcyjne wykonano zagranicą, a w Polsce dorabia się do nich tylko części grube, ciężkie, wogóle małowartościowe w stosunku do całości (ramy, postumenty itp.), a które powodują oszczędności na opłatach celnych i transportowych. Całość w ten sposób wykonanych przedmiotów należy uważać za wyrób zagraniczny bez względu na to, że poszczególne jego części — odrębnie nabyte — mogą być wyrobem krajowym.

Istoty zakupu zagranicznego nie zmienia okoliczność, że tranzakcja została zawarta z przedstawicielstwem, oddziałem, lub wogóle firmą handlową, mającą siedzibę w Polsce.

Przez rejestrowanie firmy zagranicznego wytwórcy względnie dostawcy w Polsce (choćby z dodatkiem „Polski" np. „Polski Bühler") wytwory jego nie są krajowemi,

o ile pochodzą z poza obszaru Rzeczypospolitej. Powyższe ma zastosowanie także w razie założenia w Polsce przez firmę zagraniczną montowni, pomocniczego działu warsztatowego, naprawkowego itp. co mogłoby pozorować, że całość przedmiotu jest produkowana w Polsce.

W razie wątpliwości co do pochodzenia danego przedmiotu (wyrobu) należy zwracać się o wyjaśnienie do odnośnej Izby Handlowo-przemysłowej względnie do Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

W myśl art. I. rozporządzenia Rzeczypospolitej z dnia 12 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 31 poz. 290) w sprawie samorządowych kredytów zagranicznych, jako kredyt zagraniczny należy uważać nietylko zakupy na kredyt wyrobów przemysłowych zagranicą, lecz również i te wypadki, w których związki komunalne zakupują na kredyt wyroby przemysłowe w kraju, lecz pochodzenia zagranicznego, według podanego wyżej kryterjum.

Przedmiot wyrabiany na obszarze Rzeczypospolitej nie przestaje być wytworem krajowym pomimo, że

a) sposób jego produkcji jest oparty na patencie (licencji) zagranicznym,

b) przedsiębiorstwo jest oparte na kapitale zagranicznym,

c) właściciel jest obywatelem obcego państwa, lub ma siedzibę poza Polską,

d) przedsiębiorstwo w uznanej konieczności używa do produkcji takich półfabrykatów i materjałów, pochodzących z zagranicy, których nie można nabyć w kraju wogóle, albo w potrzebnej ilości,

e) jeżeli w zakładzie zatrudnieni są przejściowo pracownicy techniczni — obywatele obcego państwa — w celu ułatwionego wprowadzenia produkcji w życie,

f) jeżeli polski lub zagraniczny wytwórca organizuje w Polsce produkcję dotąd w kraju nieistniejącą, lub dla potrzeb kraju nie wystarczającą, rozwija ją przejściowemi okresami, w których najpierw montuje w Polsce przedmiot z części wyrobu zagranicznego, następnie przechodzi do wzrastającej własnej produkcji tych części i rzetelnie dąży do osiągnięcia produkcji całkowicie krajowej, wówczas produkcję tę należy uważać za wyrób krajowy we wszystkich pośrednich stadjach.

W razie wątpliwości, czy zachodzi wypadek omawiany w ustępie „f" oraz czy niema w danym wypadku ukrytej produkcji zagranicznej, należy zwracać się o wyjaśnienie do właściwej Izby Handlowo-Przemysłowej, względnie do Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

W umowach z dostawcami względnie z przedsiębiorcami krajowymi należy zamieszczać klauzulę, że dostawę względnie daną robotę wykonają oni z materjałów, półfabrykatów i surowców pochodzenia krajowego nie tylko co do zakupu (firmy krajowe), lecz również ich wyprodukowania, a jeśli do wykonania jej zajdzie potrzeba zainstalowania nowych maszyn i urządzeń, to nabędą je w kraju. Tylko w razie nieuniknionej konieczności i naglącej potrzeby zakupu pewnej części materjałów względnie półfabrykatów i surowców pochodzenia zagranicznego, związki komunalne, zawierające umowę, winny uzyskać zezwolenie na zasadach ogólnych niniejszego zezwolenia.

Celem uzyskania poglądu, o ile zamierzone zakupy zagraniczne dadzą się zastąpić krajowemi, należy odnośne zapotrzebowanie przewidzieć o tyle wcześniej, ażeby wystarczyło czasu na zainteresowanie przedsiębiorców, względnie dostawców ewentualnem przygotowaniem odnośnej produkcji w kraju.

Do przetargów nie należy wzywać dostawców wyrobów zagranicznych, jeżeli w zakresie projektowanej roboty względnie dostawy istnieje w kraju dostateczna wytwórczość. Wyjątek od tej zasady stanowią następujące wypadki:

a) gdy krajowy przedsiębiorca względnie dostawca oferuje cenę wygórowaną, nieuzasadnioną zdrową kalkulacją, a wezwanie o obniżenie oferty do słusznej ceny nie odniosło skutku, oraz

b) w razie złośliwej zmowy firm krajowych danej gałęzi przemysłu, o ile te firmy nie zredukują na wezwanie oferowanych cen do słusznej wysokości.

W wypadkach wyjątkowych, w których zakup w kraju nie da się uskutecznić, mogą być dokonane zakupy zagranicą z następującemi zastrzeżeniami:

a) zakup zagraniczny nie może być dokonany w takiem państwie, które z Polską nie ma stosunków handlowych, unormowanych traktatami. Również nie mogą być dokonywane zakupy towarów z takiego państwa za pośrednictwem osób trzecich. Zastrzeżenie to obowiązuje nawet wówczas, gdyby cena ofiarowana za dostawę z państwa beztraktatowego była niższa od innych ofert. Wykaz państw beztraktatowych podawany będzie oddzielnie do wiadomości,

b) wyższą jakością towarów można uzasadniać potrzebę dokonania zakupu zagranicznego tylko wówczas, jeżeli jakość wyrobów, które dostarczyć może przemysł krajowy mogłaby spowodować istotną szkodę dla związku komunalnego.

Zakupy zagraniczne mogą być dokonywane jedynie po uprzednim uzyskaniu zezwolenia Ministerstwa Przemysłu i Handlu. Wnioski kierowane przez związki komunalne za pośrednictwem Pana Wojewody do Ministerstwa Przemysłu i Handlu o wyrażenie zgody na zakup przedmiotów (wyrobów) pochodzenia zagranicznego powinny zawierać:

a) jakościowy i ilościowy wykaz przedmiotów (wyrobów), których zakup jest proponowany,

b) wymagalny termin dostawy,

c) ogólną wartość zamierzonego zakupu i cenę, po której mają być poszczególne przedmioty nabyte,

d) pochodzenie nabywanych towarów, kraj w którym mają być lub były wyprodukowane i firmę, od której mają być zakupione,

e) informacje, czy odnośny związek komunalny zwracał się do firm krajowych w sprawie zakupu potrzebnych wyrobów pochodzenia krajowego,

f) o ileby dany związek komunalny stawiał wniosek nabycia wyrobów pochodzenia zagranicznego, pomimo ich produkcji krajowej, należyte uzasadnienie takiego wniosku,

g) o ileby dany związak komunalny stawiał wniosek nabycia towaru (wyrobu), pochodzącego z państw nietraktatowych — należyte uzasadnienie i wyjaśnienie, czy towar ten nie może być nabyty w innych państwach, mających zawarte z Polską traktaty handlowe.

Niezależnie od uzyskania zezwolenia ze strony Ministerstwa Przemysłu i Handlu, winny związki komunalne uzyskać w razie dokonywania zakupów zagranicznych na kredyt (częściowo lub w całości) ponadto zezwolenie Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu, a to w myśl postanowienia art. 1 rozporządzenia

Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 marca 1928 r. w sprawie samorządowych kredytów zagranicznych (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 290), przyczem przy tego rodzaju zakupach należy się kierować wyżej ustaloną zasadą niniejszego zarządzenia o pojęciu kredytu zagranicznego.

Uzyskanie zgody ze strony Ministerstwa Przemysłu i Handlu oraz ewentualnie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Ministerstwa Skarbu na zakup towaru pochodzenia zagranicznego nie jest identyczne z uzyskaniem ulgi celnej, ani też z uzyskaniem pozwolenia na przywóz tych towarów, których przywóz jest reglamentowany, to też o uzyskanie ulgi celnej czy też pozwolenia na przywóz winny związki komunalne dołączyć specjalny wniosek.

Równocześnie z wydaniem niniejszego zarządzenia uchylam dotychczasowe zarządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w sprawie zakupów zagranicznych, a w szczególności zarządzenia zawarte w okólnikach z dnia 5 października 1928 r. Nr. 5 (Nr. SG. 407/4/p/28 r.), z dnia 9 lipca 1929 r. Nr. 14 (Nr. SG. 407/18/p/28 r.), z dnia 7 sierpnia 1930 r. Nr. 7 (Nr. SG. 407/24/p/28 r.), oraz z dnia 19 listopada 1930 r. Nr. 13 (Nr. SG. 407/27/p/28 r.).

Zarządzenie niniejsze zechce Pan Wojewoda podać do wiadomości podległym związkom komunalnym.

Minister:
Bronisław Pieracki.

OKÓLNIK NR. 70.

Prezydenta m. z dnia 19 listopada 1932 r. Nr. Prez. m. 33/32 w sprawie rozdziału czynności między członków Prezydjum miasta.

Z dniem 20 listopada 1932 r. ustalam następujący rozdział czynności między Członków Prezydjum miasta:

I. Prezydent m. Władysław Belina Prażmowski.
1) Naczelne kierownictwo administracji miejskiej,
2) Kierownictwo czynnościami Rady m.,
3) Biuro Prezydjalne,
4) M. Izba Obrachunkowa,
5) Biuro Statystyczne,
6) Teatr miejski,
7) Jaworznickie Komunalne Kopalnie węgla,
8) Komunalna Kasa Oszczędności m. Krakowa.

II. Wiceprezydent m. Dr. Kazimierz Duch.
1) Wydział I. i podległe mu: Zarząd Ogrodów m., Zarząd M. Parku „Las Wolski“, Zarząd Cmentarzy m.,
2) Elektrownia miejska,
3) Gazownia miejska,
4) Wodociąg miejski,
5) M. Zakłady Ceramiczne,
6) M. Kolej Elektryczna,
7) Przewodnictwo Komisji dyscyplinarnej.

III. Wiceprezydent m. Dr. Stanisław Klimecki.
1) Wydział V. Magistratu,
2) Wydział VI. Magistratu i podległe mu: Areszta m. oraz zakłady opiekuńcze,
3) Wydział VIII. Magistratu i podległe mu: Rzeźnia i Targowica m., Miejskie Zakłady Aprowizacyjne,
4) Spółka „Caro“.

IV. Wiceprezydent m. Dr. Ignacy Landau.
1) Wydział II. Magistratu,
2) Wydział III. Magistratu,
3) Wydział IX. Magistratu i podległe mu: Pracownia chemiczna, Zakłady Sanitarne i inne ośrodki sanitarne,
4) Urząd Rozjemczy dla spraw najmu,
5) Biuro prawne.

V. Wiceprezydent m. Witołd Ostrowski.
1) Wydział IV. Magistratu i podległe mu: Mezeum Narodowe, Muzeum Przemysłowe, Archiwum Aktów dawnych, Szkoła Gospodarstwa domowego, Urząd Ewidencji Ludności,
2) Wydział VII. Magistratu i podległe mu: M. Straż Pożarna i Zakład czyszczenia miasta,
3) Budownictwo m. Oddział A,
4) Budownictwo m. Oddział B,
5) Komitet Rozbudowy miasta,
6) Uroczystości, propaganda, turystyka itp.,
7) Spółka mieszkaniowa dla miast,
8) Kamieniołomy miast małopolskich.

OKÓLNIK NR. 71.

Prezydenta miasta z dnia 23-go listopada 1932 r. Nr. Prez. Post. ad. kr. 130/32 w sprawie amnestji.

Niniejszem udzielam do wiadomości okólnik Ministerstwa Spraw Wewn. Nr. 139/32 intymowany reskr. P. Wojewody Krakowskiego z dnia 16 listopada 1932 Nr. AA.II/1.b./128/32 z poleceniem zastosowania się i przestrzegania.

Ministerstwo Spraw Wewn. Nr. A. P. 106/48. Warszawa, dn. 3. XI. 1932. Rozporządzenie Prezydenta Rzpltej z dn. 21. X. 1932 r. o amnestji (Dz. U. R. P. Nr. 91 poz. 782). Okólnik Nr. 139. — Do PP. Wojewodów i P. Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

W Dz. U. R. P. Nr. 91 poz. 782 ukazało się rozporządzenie Prezydenta Rzpltej z dnia 21 X. b. r. o amnestji z powodu wprowadzenia z dniem 1 września jednolitego polskiego kodeksu karnego i prawa o wykroczeniach.

Zwracając na powyższe uwagę PP. Wojewodów (P. Komisarza Rządu), Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia równocześnie, co następuje:

I. Amnestja dotyczy wszystkich wykroczeń, należących do właściwości władz administracyjnych dokonanych przed dniem 1 września 1932 r. Wykroczenia te puszcza się w niepamięć i przebacza, a kary w całości lub w części niewykonane — darowuje. Amnestja ma zastosowanie choćby karę za takie wykroczenie wymierzono po dniu 1 września br.

Wyjęte są z pod amnestji następujące przestępstwa, karane w drodze administracyjnej:

a) przestępstwa, przewidziane w art. 97 pkt. 2 i 98 pkt. 4 i 5 ustawy z dn. 23 maja 1924 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. R. P. z r. 1928 Nr. 46 poz. 458),

b) naruszenia przepisów o nabywaniu, posiadaniu, i noszeniu broni i amunicji.

Co do przestępstw pod a) Ministerstwo wyjaśnia, że w związku z art. 4 i art. 6 § 1 pkt. a) rozporządze-

nia o amnestji ulegają darowaniu niewykonane w całości lub w części kary oraz skutki karne za wykroczenia, popełnione przez naruszenie przepisów art. 23, 24, 25, 26, 57 ust. ost. oraz art. 93, 94 i 95, za które to wykroczenia przewidziane są kary w art. 97 pkt 1, 3, 4 i 5 oraz w art. 98 pkt 1, 2 i 3 cytowanej ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym.

Ze względu na powyższe osoby, które utraciły prawo do odroczenia służby wojskowej na zasadzie art. 117 tejże ustawy, w związku ze skutkami ukarania z wymienionych wyżej artykułów, mają prawo (chociażby już przedtem wydana została z tego powodu prawomocna decyzja odmowna) — ubiegać się o odroczenie służby wojskowej czy też ulgę wojskową, jednak w okresie czasu przewidzianym w art. 64 ust. 1 ustawy o powsz. obow. wojskow. tj. w przeciągu 4-ch tygodni od chwili ogłoszenia rozporządzenia Prezydenta Rzpltej z dnia 21. X. br. o amnestji tj. od dnia 26. X. br.

II. Amnestje stosuje władza, przed którą toczy się postępowanie, lub władza, zarządzająca wykonanie orzeczenia. Odnośne więc władze winny zatem niezwłocznie przejrzeć wykazy spraw karnych administracyjnych. W sprawach wszczętych, a jeszcze nieukończonych należy postępowanie, o ile wykroczenie podlega amnestji, wstrzymać i sprawy umorzyć z odpowiednią adnotacją, przyczem jednak zwraca się uwagę na art. 3 § 2.

Jeśli w sprawach tych nastąpiło już żądanie przekazania sprawy do sądu — sprawy podlegającej amnestji nie należy już kierować do sądu. O ile chodzi o sprawy, w których zapadły już prawomocne orzeczenia władz administracyjnych i w których wykonanie kar zostało już zarządzone lub rozpoczęte, to odnośne władze administracyjne winny zarządzić wstrzymanie wykonania kary, a przy karach już rozpoczętych zarządzić niezwłoczne zwolnienie skazanego, względnie wstrzymać ściąganie grzywien, poczem sprawę złożyć do akt.

W końcu zwraca się uwagę na treść art. 8, 10 zdanie końcowe, 12 i 15 (w związku z art. 7 i 14) rozporządzenia o amnestji.

(—) *Weissbrod*
Dyrektor Departamentu.

OKÓLNIK Nr. 72

z dnia 29 listopada 1932 Nr. Prez. Zarz. og. 136/32 zawierający zarządzenie Prezydenta miasta w sprawie wykonywania uprawnień z § 98 Statutu gminnego.

W myśl § 98 Statutu gminnego Prezydent miasta nie jest związany uchwałami Magistratu. Przepis ten zawiera atrybucje zawieszenia i uchylania uchwał Magistratu i atrybucję tę przyznaje wyłącznie Prezydentowi miasta.

Wobec powyższego zarządzam, aby wszelkie sprawy, w których ma być wydana decyzja odmienna niż powzięta uchwała Magistratu, skutkiem czego uchwała ta ulega zawieszeniu, względnie uchyleniu, były przedkładane mnie osobiście do decyzji po uprzedniem przedłożeniu sprawy do wglądu resortowemu Wiceprezydentowi.

Nr. IV. Szk. Ogól./32/VIII.

INSTRUKCJA

dla tercjanów publicznych szkół powszechnych stoł. król. m. Krakowa.

Na podstawie § 84 statutu gminnego wydaję następujące zarządzenie zgodnie z uchwałą Magistratu z dnia 15 października 1931 r.

Zachowanie się tercjana.

§ 1.

Bezpośrednim zwierzchnikiem tercjana jest kierownik (czka) szkoły. Kierownikowi (czce) ma tercjan okazywać należne posłuszeństwo, a w stosunku do grona nauczycielskiego ma zachowywać się z należytem uszanowaniem. Wobec dziatwy szkolnej, jej rodziców i interesentów, ma być uprzejmy.

W razie dostrzeżenia przekroczeń ze strony dzieci ma o tem donieść kierownikowi (czce) szkoły. W żadnym wypadku nie wolno mu karcić ustnie dzieci, a tem mniej znieważać je czynnie.

§ 2.

W czasie nauki winien być tercjan zawsze czysto ubrany w mundur służbowy.

W czasie sprzątania winien mieć na sobie osłonę roboczą.

§ 3.

Na korytarzach, w izbach szkolnych, wychodkach i t. p. nie wolno tercjanowi palić tytoniu.

§ 4.

Tercjanowi nie wolno w czasie godzin służbowych zajmować się czynnościami, któreby przeszkadzały jego obowiązkom służbowym.

§ 5.

Podział pracy między tercjanem a ewent. pomocnikami ustala kierownik (czka) szkoły.

Do obowiązków tercjana należy:

§ 6.

I. Czynności w czasie trwania nauki.
II. Sprzątanie codzienne ubikacyj szkolnych.
III. Sprzątanie w czasie feryj ubikacyj szkolnych.
IV. Piecza nad urządzeniami instalacyjnemi.
V. Palenie w piecach.
VI. Utrzymywanie porządku w piwnicach, na strychach, ogrodach, podworcach i chodnikach.
VII. Opieka nad dobrym stanem realności.
VIII. Załatwianie spraw szkolnych na zewnątrz.
IX. Czynności dodatkowe.

I. Czynności tercjana w czasie trwania nauki.

§ 7.

Tercjan przechowuje klucze od bramy i ubikacyj szkolnych, które otwiera na pół godziny przed rozpoczęciem nauki, czuwając, aby przy wejściu dzieci wy-

cierały starannie obuwie. Z chwilą rozpoczęcia nauki ma bramę zamknąć na klucz i pozostać w szkole do dyspozycji kierownika (czki) szkoły. Bez wiedzy kierownika (czki) nie wolno mu wypuszczać dzieci ze szkoły, jak również wprowadzać do budynku interesentów, których w razie konieczności ma kierować wprost do kancelarji. Gdy kierownika (czki) niema mają interesenci zaczekać na korytarzu. Administrator budynków szkolnych oraz członkowie komisyj mają wstęp wolny do budynku szkolnego, a tercjan winien im udzielić rządanych wyjaśnień. Dotyczy to również majstrów, monterów i robotników, którzy mają wykonać naprawy lub usunąć usterki. O ile nie są znani tercjanowi, winni się wylegitymować.

W ciągu pierwszej godziny nauki ma tercjan usunąć ze sieni i klatek schodowych ewentualnie naniesione błoto.

Na wezwanie kierownika (czki) lub nauczyciela (ki) ma uprzątnąć doraźne zanieczyszczenie izby szkolnej.

Podczas przerw w nauce ma być przy bramie i udzielać informacyj interesentom.

W czasie nauki i przerw winien uważać, aby nikt nie wynosił garderoby uczniów, obrazów, tablic i t. p.

Po każdej przerwie w nauce ma tercjan przewietrzyć korytarze.

Ponadto ma tercjan:

1) dawać znak dzwonkiem przy rozpoczęciu i zakończeniu lekcji,

2) przynosić z gabinetów do sal i odwrotnie przyrządy, okazy i środki naukowe i czuwać nad tem, aby nie uległy uszkodzeniu,

3) czyścić czystą zimną wodą tablice, gąbki, miednice, przepłukiwać ścierki i ręczniki, napełniać atramentem kałamarze,

4) przewietrzać sale i korytarze według wskazówek kierownika (czki).

Tercjanowi nie wolno wyręczać się w posługach dziećmi szkolnemi.

Po nauce ma tercjan bramę zamknąć na klucz.

W czasie nauki nie wolno tercjanowi wydalać się z budynku bez zezwolenia kierownika (czki).

II. Sprzątanie codzienne nbikacyj szkolnych.

§ 8.

Sprzątanie codziennie odbywa się:

a) główne po nauce,

b) dodatkowe z rana przed naukę,

c) klasy przeznaczone dla dwóch lub trzech szkół należy nadto sprzątnąć doraźnie między nauką pierwszej i drugiej względnie drugiej i trzeciej szkoły.

a) Sprzątanie główne.

§ 9.

Po nauce tercjan ma otworzyć okna w zimie na $^1/_2$ godziny, a w okresie, kiedy się nie pali na 2 godziny, wybrać popiół z pieców i pozmiatać śmieci. Śmieci i zawartość spluwaczek usunąć z budynku. Po opadnięciu kurzu wytrzeć podłogi mokrą ścierką do podłóg, ławki i inne sprzęty oraz parapety okienne na sucho ścierką do kurzu, tablice mokremi ścierkami lub zwilżonemi gąbkami, a spluwaczki wymyte napełnić świeżą wodą. W sobotę należy nadto zetrzeć kurze z pieca i z za piecia i oczyścić żarówki i umbry.

Wycieraczki należy dokładnie wytrzepać, a ewent. i wysuszyć, zaś kraty u wejścia wyczyścić.

b) Sprzątanie dodatkowe z rana przed nauką.

§ 10.

Tercjan obowiązany jest przewietrzyć sale oraz wytrzeć osiadły przez noc kurz z ławek i innych sprzętów, wypłukać gąbki, postawić miseczkę z wodą do zwilżania gąbek i ponalewać wody do dzbanków lub zbiorników przy umywalkach.

c) Sprzątanie doraźne.

§ 11.

O ile przerwa w nauce na to pozwala, należy otworzyć okna, zebrać śmieci, opróżnić kosze na papiery, wytrzeć ławki i tablice, a po każdem sprzątaniu zostawić przynajmniej na pół godziny okna otwarte.

Rzeczy znalezione ma tercjan oddać kierownikowi (czce) szkoły, podając miejsce znalezienia.

III. Sprzątanie w czasie feryj.

§ 12.

Podczas feryj Bożego Narodzenia, Wielkiej Nocy i wakacyj letnich winien tercjan:

1) pozdejmować obrazy, mapy, tablice i t. p. oraz usunąć sprzęty z izb szkolnych,

2) poomiatać szczotką sufity i ściany, poomiatać i poobcierać wilgotną ścierką piecie,

3) dokładnie wymyć okna z zewnątrz i wewnątrz (w zimie, o ile temperatura na to pozwala),

4) zmyć lamperje olejne letnią wodą z bardzo drobną przymieszką mydła,

5) wytrzeć na sucho sprzęty szkolne,

6) zapuścić podłogi olejem pyłochłonnym dopiero po stwierdzeniu, że podłogi po umyciu należycie wyschły,

7) wyczyścić drzwiczki u pieców grafitem, inne części żelazne jak zamki, klamki i t. p. zwilżyć olejem lub naftą i wytrzeć na sucho, części miedziane, mosiężne i t. p. wyczyścić sidolem,

8) w czasie wakacyj letnich oczyścić okna strychowe i piwniczne.

UWAGA: do §§ 8—12.

Przepisy te odnoszą się nietylko do sal szkolnych, lecz również do sal gimnastycznych, kancelaryj, szatni, korytarzy, klatek schodowych i innych lokali szkolnych.

Tablic szkolnych nie wolno w okresie palenia w piecach ustawiać koło pieców lub za piecami, a w lecie wystawiać je na działanie promieni słonecznych, ani też ścierać suchemi szmatami lub nacierać olejem.

Nie wolno myć okien bez dostatecznego zabezpieczenia zapomocą pasów, linek lub balustrad.

Sprzątanie ustępów.

§ 13.

Okna w ustępach mają być w czasie nauki w okresie niepalenia w piecach stale otwarte. W okresie palenia należy je wietrzyć tak, jak izby szkolne. W czasie nauki mają być pisuary stale spłukiwane, po nauce zaś

należy kurek zamknąć. Podłogi i siedzenia mają być codziennie myte wodą zimną, a co dwa tygodnie wodą gorącą z dodatkiem szarego mydła (10 dkg. na 1 litr).

Miski klozetowe i pisuary ścienne należy zmywać co dwa tygodnie roztworem kwasu solnego (1 litr kwasu solnego na 10 litrów wody), a następnie spłukać wodą; maski mosiężne przy pisuarach ma się czyścić sidolem. Ściany malowane olejno należy zmywać co miesiąc.

Do ustępów podobnie jak do muszli wodociągowych nie wolno wrzucać przedmiotów stałych oraz popiołu, śmieci i t. p.

Dodatkowe postanowienia o porządku.

§ 14.

Zabrania się tercjanom:

1) wystawiać w salach, korytarzach, klatkach schodowych, ustępach i t. d. wiader ze śmieciami lub zlewkami jak również przechowywać tam szmaty, odpadki, paki, beczki i t. p.,

2) wyrzucać śmieci i wylewać zużytą wodę i zlewki przez okna lub drzwi na podwórze lub ulice,

3) trzepać dywany, wycieraczki i t. p. w innych miejscach jak tylko w podworcach lub na tylnych gankach,

4) usuwać niepotrzebne lub zniszczone sprzęty szkolne na wolne powietrze,

5) przetrzymywać w budynku beczki z oleju. O opróżnieniu beczek należy zawiadomić bezzwłocznie odnośną firmę.

Chorągwie do dekoracji budynku szkolnego utrzymywać ma tercjan czysto.

§ 15.

Za mycie sal, ustępów i korytarzy po dezynfekcjach jak również za sprzątanie ubikacyj szkolnych po robotach murarskich, malarskich, kaflarskich i innych większych adaptacjach otrzymuje tercjan wynagrodzenie według cennika Magistratu, o ile w danym razie wydatku tego nie pokrywa przedsiębiorca.

IV. Piecza nad urządzeniami instalacyjnemi.

Instalacja wodociągowa.

§ 16.

Tercjan winien czysto utrzymywać muszle i umywalnie wodociągowe i uważać, aby kurki po użyciu wody były stale zamknięte. Marnowanie wody jest surowo wzbronione. W szkołach, gdzie są studnie, należy do szorowania, mycia i do kropienia, używać wody studziennej.

W zimie tercjan ma się ściśle stosować do następujących zarządzeń:

1) Ubikacje, w których się mieszczą urządzenia wodociągowe lub przez które przechodzą rurociągi (np. w ustępach) mają być należycie ogrzane tak, aby temperatura w nich nigdy nie spadła poniżej zera.

2) W czasie mrozów należy po nauce instalację z wody opróżnić przez zamknięcia głównego dopływu wody przy wodomierzu i otworzyć wszystkie kurki spustowe przy muszlach, umywalkach wodociągowych i t. p. Ze syfonów, muszli wodociągowych, misek klozetowych i umywalek należy również wodę usunąć.

3) Wodomierze umieszczone w piwnicach lub przedsionkach należy w czasie mrozów okryć workami napełnionemi trocinami.

4) Okna piwniczne i strychowe należy z dniem rozpoczęcia palenia w piecach zamknąć jak również uważać, aby drzwi wiodące do piwnic były stale zamykane.

Przed zamknięciem dopływu wody po nauce w czasie mrozów ma tercjan uprzedzić mieszkańców w budynku szkolnym, aby zaopatrzyli się we wodę aż do ponownego otwarcia instalacji.

Tercjanie nie obznajomieni z urządzeniem i manipulacją instalacji wodociągowej mają się zwracać przed nastaniem zimy po pouczenie do Biura konserwacji Budownictwa miejskiego.

Instalacja oświetlenia elektrycznego.

§ 17.

Siłę światła w każdej ubikacji szkolnej ustala fachowa komisja. Dlatego pod żadnym warunkiem, ze względu na ochronę wzroku młodzieży, niebezpieczeństwo ewent. krótkiego spięcia i pożaru, nie wolno żarówek samowolnie wymieniać. Życzenia o zwiększenie siły światła należy kierować wyłącznie do Wydziału szkolnego Magistratu, który komisyjnie zbada stan rzeczy i ewentualnie spowoduje wymianę żarówek.

Lampy wolno świecić tylko w miarę rzeczywistej potrzeby. Przy sprzątaniu i paleniu w piecach wolno świecić lampy tylko w odnośnej ubikacji i przyległej części korytarza.

Latarnie orjentacyjne należy zaświecać z chwilą zapalenia lamp ulicznych, a gasić w czasie od 1/IV. do 30/IX. o godz. 5-tej, w czasie zaś od 1/X. do 31/III. o godz. 7-mej.

Do obowiązków tercjana należy w szczególności:

1) Ze względu na bezpieczeństwo instalacji pod żadnym warunkiem nie podkładać stopek drutem, gwoździami i t. p., by nie spowodować spalania głównych stopek w złączu, ewentualnie poparzenia siebie samego i uszkodzenie rozdzielnicy.

2) Baczyć by wszystkie wyłączniki i kontakty były w należytym porządku, to jest aby nie miały potłuczonych nakrywek.

3) Baczyć by wszystkie drzwiczki, w których znajdują się rozdzielnice były stale zamknięte.

4) O wszelkich uszkodzeniach instalacji elektrycznej donieść bezzwłocznie kierownictwu szkoły, które uskutecznia zamówienie do Magistratu.

5) Przy wymianie spalonych żarówek tercjan powinien przynieść do Elektrowni (oddział instalacyjny) spalone żarówki oraz książkę ewidencyjną z zamówieniem Wydziału szkolnego Magistratu, na którem ma być uwidoczniona liczba żarówek i w jakiej sali mają być wymienione.

Pozatem winien tercjan:

1) Uważać, aby dzieci nie dotykały i nie manipulowyły koło urządzenia instalacji.

2) Obchodzić się delikatnie ze żarówkami i nie narażać je na wstrząśnienia.

3) Przecierać żarówki przy czyszczeniu mokrą ścierką, a następnie miękką ścierką wycierać na sucho myć żarówek nie wolno.

4) Świecących żarówek nie odkręcać.

5) Żarówek nie okrywać papierami dla upiększania sal.

Celem zapobieżenia kradzieżom mają być żarówki bezpośrednio przed ferjami i przed wykonywaniem adaptacyj zdjęte i w stosownem miejscu przechowane.

Instalacja gazowa.

§. 18.

Obowiązkiem tercjana jest, po ukończeniu lekcyj obejść wszystkie ubikacje, w których znajdują się instalacje gazowe, i sprawdzić, czy wszystkie kurki są szczelnie pozamykane i czy gaz nie uchodzi. (Zamykanie gazomierza na noc nie jest wskazane).

W razie zauważenia, że gaz uchodzi winien tercjan stwierdzić czy przyczyną nie było otwarcie któregoś z kurków.

Jeżeli uchodzenie gazu zdarzyło się podczas nauki powinien tercjan:

1) ostrzec przed możliwością wybuchu w razie zapalenia ognia,

2) otworzyć okna i drzwi dla przewietrzenia ubikacji.

W razie niestwierdzenia przyczyny uchodzenia gazu, tercjan winien, oprócz wykonania dwóch czynności wyżej wymienionych:

3) zamknąć kurek główny przy gazomierzu,

4) zamknąć wszystkie kurki,

5) natychmiast, najbliższym telefonem zawiadomić Gazownię, podając dokładny adres szkoły.

W żadnym wypadku nie wolno tercjanowi wyszukiwać nieszczelności w instalacji za pomocą płomienia.

Gazu przy kuchenkach gazowych nie wolno palić ponad rzeczywistą potrzebę.

Natryski.

§ 19.

Ubikacje natryskowe mają być utrzymywane w czystości. Po każdorazowem użyciu natrysków mają być podłogi i sprzęty wyszorowane gorącą wodą ze sodą. Tercjan przydzielony do obsługi natrysków ma pomagać przy kąpieli dzieci według wskazówek kierownika (czki) lekarza (ki).

Osobne przepisy normują, jak palić w kotłach i jak się obchodzić z instalacją natrysków.

Instalacja centralnego ogrzewania.

§ 20.

Osobne przepisy określają, jak należy obchodzić się z urządzeniem centralnego ogrzewania.

V. Opał i palenie w piecach.

§ 21.

Tercjan odbiera w dniu oznaczonym opał ze składu węgla i konwojuje go do budynku szkolnego, a następnie pilnuje zrzucania opału do piwnic. Opał w piwnicy ma być starannie ułożony. Spalać należy najpierw węgiel dawniej dostarczony. Węgiel potrzebny do palenia ma brać tercjan za porządkiem od brzegu. Przy rąbaniu węgla winien uważać, by nie tworzyć niepotrzebnie miału. Ewentualnie powstały miał ma spalać przez dodawanie go do węgla, po poprzedniem skropieniu wodą. Rąbać drzewo i węgiel wolno tylko w piwnicach względnie w innem na ten cel wyznaczonem miejscu.

Piwnice z opałem mają być stale zamknięte, klucz ma się znajdować w posiadaniu tercjana. Tercjan jest odpowiedzialny za kradzież i marnowanie opału.

W piecach palić należy wczas rano tak, by w chwili rozpoczęcia nauki sale były dostatecznie ogrzane. Pieców nie wolno zapychać węglem, lecz w kolejności sal wkładać po jednem wiaderku, a następnie w tej samej kolejności po częściowem przepaleniu o ile zajdzie potrzeba, dokładać węgla.

Temperatura nie powinna przenosić 18^0 C. Jeżeli, w której ze sal temperatura przenosi 18^0 C, powinien tercjan otworzyć okna przed rozpoczęciem nauki, by uzyskać 18^0 C. W czasie większych mrozów, gdy temperatura w klasach spadnie znacznie poniżej 18^0 C, ma na żądanie kierownika (czki) dołożyć węgli do pieca względnie pieców.

Jeżeli z powodu kilkudniowej przerwy w nauce nie pali się w piecach, ma tercjan już dzień przed rozpoczęciem nauki ogrzać sale do przepisanej temperatury. Surowo zabrania się palenia w piecach z wieczora lub w nocy wobec niebezpieczeństwa zawleczenia ognia.

Drzewa nie wolno dla wysuszenia układać za piecami lub koło pieców.

VI. Utrzymywanie porządku.

a) piwnicach, b) na strychu, c) ogrodach, d) podworcu, e) na chodniku.

a) Piwnice.

§ 22.

Ubikacje piwniczne mają być stale zamiatane. Przedmioty gnijące należy bezwłocznie usuwać. W miesiącach letnich należy piwnice przewietrzać, jednak na noc okienka zamykać. W piwnicach nie wolno gromadzić papierów i odpadków.

b) Strychy.

§ 23.

Strychy należy utrzymywać w porządku. Nie wolno w nich przechowywać przedmiotów łatwopalnych jak słomy, siana, papierów, rupieci, drzewa, benzyny, nafty i t. p. Wstęp na strych dozwolny jest wyłącznie tylko w porze dziennej.

W wyjątkowych a nagłych wypadkach w nocy, jednak ze światłem zamkniętem.

c) Ogrody.

§ 24.

Ogrody mają być stale wysprzątane z papierów, gałęzi i śmieci. Drzew samowolnie wycinać nie wolno.

d) Podworzec.

§ 25.

Podworzec względnie boisko należy codziennie zamieść. W zimie śnieg odgarniać dla przejścia. W lecie

w czasie przebywania dzieci podczas przerw na wolnem powietrzu, należy podworzec względnie boisko w miarę potrzeby skropić.

Skrzynki na popiół należy trzymać pod zadaszeniem i co pewien czas je czyścić.

Do skrzynek składa się tylko popiół i odpadki nie dające się spalić. Zmiotki jak papiery, szmaty, słoma, wióra należy spalać. Nie wolno wrzucać do skrzynek przedmiotów stałych jak ziemi, cegieł, kamieni, rumowiska, śniegu, lodu, odpadków metalowych itp. Przedmioty te usunie za zgłoszeniem w Wydziale szkolnym Magistratu, Zakład czyszczenia miasta.

e) Chodniki.

§ 26.

W lecie.

Od 1 kwietnia do końca września winien tercjan codziennie do godziny 6-tej rano po należytem skropieniu zamieść chodnik i ściek wzdłuż przestrzeni realności szkolnej. Zamiatanie bez uprzedniego dokładnego skropienia jest zakazane. W wypadkach zanieczyszczenia chodnika, ścieku i ulicy podczas dnia np. przy noszeniu węgli, drzewa i t. p. należy chodnik, ściek i ulicę bezzwłocznie po uprzedniem skropieniu zamieść, a śmieci przechować w podworcu do następnego dnia.

W czasie posuchy winien tercjan prócz rannego skropienia skropić całą przestrzeń przed realnością przeznaczoną do zamiatania drugi raz o godz. 13-tej w południe i po raz trzeci o godzinie 17-tej. O ile przed budynkiem szkolnym znajdują się przy chodniku drzewka uliczne, winien tercjan w czasie upałów podlewać je rano oraz po zachodzie słońca.

W czasie ulewnych deszczów winien tercjan celem umożliwienia szybkiego odpływu wody i zapobieżenia zalewania ulic i chodników podnieść uliczne kratki ściekowe, o ile krata znajduje się przed budynkiem szkolnym.

Tabliczki z numerami orjentacyjnemi oraz tablice z oznaczeniem nazwy szkoły należy utrzymywać czysto.

W zimie.

Od 1 października do końca marca ma tercjan oczyszczać chodniki ze śniegu, lodu i błota o godzinie 7-mej rano. W razie potrzeby ma powtarzać tę czynnność i kilka razy na dzień. Śnieg, lód i błoto usunięte z chodników składać na połowie szerokości ścieku od strony ulicy. W ulicach, przez które przechodzi tor kolei elektrycznej, składać śnieg, lód i błoto w połowie ścieku po tej stronie ulicy, gdzie niema toru tramwajowego.

W czasie gołoledzi posypywać chodniki wzdłuż realności piaskiem lub przesianym popiołem. Chodniki asfaltowe zamiatać po każdym opadzie śniegu. Lód z chodników asfaltowych podczas odwilży uprzątać drewnianemi łopatami a nie drągami żelaznymi i t. p.

Śnieg z dachów usuwa za zgłoszeniem w Wydziale szkolnym Magistratu miejska Straż pożarna. Śnieg zrzucony na ulice, przez które przechodzi tor tramwajowy, ma tercjan natychmiast zebrać w połowie ścieku od strony ulicy.

VII. Opieka nad dobrym stanem realności szkolnej.

§ 27.

Tercjan winien uważać, aby młodzież szkolna nie niszczyła sprzętów szkolnych, wieszadeł, urządzeń elektrycznych i wodociągowych oraz nie marnowała światła i wody.

O wszelkich wybrykach młodzieży i ewent. spowodowanem przez nią zniszczeniu budynku, urządzeń wewnętrznych bądź instalacyjnych winien tercjan bezzwłocznie zawiadomić kierownika (czkę) szkoły, wskazując winowajcę.

Tercjan ma pilnować, aby kominiarze regularnie i dokładnie czyścili kominy, usuwali sadze, zamykali drzwiczki kominowe i stwierdzali, czy kominy nie są uszkodzone.

Tercjan ma co pewien czas zwłaszcza w czasie burzy i ulewnych deszczów badać strychy i ewentualnie ustawiać wiaderka, gdzie dach przecieka — oraz stwierdzić czy rynny, gzymsy i ogrodzenia nie zostały uszkodzone.

O wszelkich uszkodzeniach winien tercjan zawiadamiać bezzwłocznie za pośrednictwem kierownictwa szkoły Wydział szkolny Magistratu.

VIII. Załatwianie spraw szkolnych na zewnątrz.

§ 28.

Tercjan obowiązany jest chodzić w sprawach szkolnych wszędzie, gdzie go pośle kierownik (czka) szkoły. W Magistracie i Zakładach miejskich załatwia sprawy szkolne, z wyjątkiem spraw nagłych, w godzinach od 12-tej do godz. 14-tej. Niepotrzebne przebywanie w urzędach bądź w mieście w godzinach nauki szkolnej będzie karane dyscyplinarnie.

W czasie nieobecności tercjana pozostać musi w budynku szkolnym jego żona wzgl. pomocnik.

IX. Czynności dodatkowe.

§ 29.

Za sprzątanie sal i ewent. dodatkowe palenie dla tych instytucyj którym czasowo oddano budynek szkolny do dyspozycji należy się od nich tercjanowi osobne wynagrodzenie.

Dostarczanie posiłku młodzieży.

§ 30.

Tercjan może za zezwoleniem kierownika (czki) sprzedawać dziatwie szkolnej w czasie przerw w nauce bułki, chleb i mleko po cenach oznaczonych przez kierownika (czkę). Sprzedaż dziatwie słodyczy jest surowo wzbronione.

Mieszkanie tercjana.

§ 31.

Mieszkanie tercjana ma być utrzymywane czysto. Nie wolno mu w mieszkaniu trzymać przedmiotów, ulegających fermentacji np. kiszonej kapusty i przedmiotów, wydających nieprzyjemną woń. W budynku szkolnym nie wolno chować żadnych zwierząt domowych

z wyjątkiem psa łańcuchowego do strzeżenia obejścia o ile to okaże się konieczne. Nie wolno tercjanowi przyjmować sublokatorów z wyjątkiem najbliższej rodziny. Tercjan ma również starać się o to, aby odwiedziny w jego mieszkaniu nie powodowały zakłócenia spokoju. Również nie wolno mu przyjmować kogokolwiek na stołowanie.

Mieszkańcy w budynku szkolnym czasowi czy też stali mają być meldowani wzgl. wymeldowywani stosownie do obowiązujących przepisów. Karty meldunkowe wypełnia lokator główny a podpisuje je administrator budynków m. szkół pow. Do książek meldunkowych, które mają się stale znajdować w mieszkaniu tercjana, wpisuje osoby przybyłe wyłącznie administrator budynków m. szkół pow. Za przekroczenia meldunkowe odpowiedzialni są tercjanie.

W razie choroby któregokolwiek z członków rodziny tercjan ma natychmiast zawiadomić kierownika (czkę) szkoły i odnośnego lekarza miejskiego.

Tak tercjan jak i członkowie jego rodziny nie mogą pod żadnym warunkiem przyjmować do prania obcej bielizny lub naprawiania obcej starzyzny ani też przechowywać cudzych sprzętów lub cudzej odzieży w mieszkaniu.

W salach szkolnych nie wolno nikomu sypiać, przechowywać rzeczy prywatnych, wietrzyć pościeli itp. nawet w czasie feryj.

§ 32.

Krnąbrność, niesumienność, nieposłuszeństwo, przywłaszczanie cudzej własności, wydawanie własności szkolnej osobom trzecim i t. p. będą karane według obowiązujących przepisów.

§ 33.

Mieszkanie tercjana w budynku szkolnym jest mieszkaniem służbowem.

§ 34.

Przepisy instrukcji niniejszej obowiązują oprócz tercjana także pomocników, przydzielonych do szkoły. Egzemplarz tej instrukcji otrzymuje tercjan i użycza jej pomocnikom celem zaznajomienia się z jej przepisami. Z dniem zaprzestania pełnienia swych obowiązków tercjan zwraca instrukcję Wydziałowi szkolnemu Magistratu.

Znajomość przepisów instrukcji u tercjanów będzie badał administrator budynków m. szkół powszechnych.

§ 35.

Poprzednia instrukcja dla tercjanów traci swą moc obowiązującą.

Kraków, dnia 15 października 1932 roku.

Prezydent miasta:
Władysław Belina-Prażmowski.

Sprawozdanie z nadzwyczajnego uroczystego posiedzenia Tymcz. Rady miejskiej.

26-te jawne posiedzenie Tymczasowej Rady miejskiej z dnia 27-go listopada 1932 roku.

Dnia 27 listopada 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem Pana Prezydenta miasta Władysława Beliny-Prażmowskiego, oraz w obecności PP. Wiceprezydentów Dra Ducha, Dra Klimeckiego, Dra Landaua i W. Ostrowskiego przy udziale wszystkich członków Rady nadzwyczajne, uroczyste posiedzenie Rady m. celem uczczenia pamięci Stanisława Wyspiańskiego.

Posiedzenie zaszczycili swą obecnością JW. P. P.: J. Jędrzejewicz, Minister W. R. i O. P.; Dr. Kwaśniewski, Wojewoda krakowski; Dr. Parylewicz, Prezes Sądu Apelacyjnego; Ks. Biskup Rospond; Pułk. Bolesławicz; Dr. Kutrzeba, Rektor U. J.; Inż. Bielski, Rektor Akademji Górniczej; Jarocki, Rektor Akademji Sztuk Pięknych; Dr. Kostanecki, Prezes Akademji Umiejętności; Nowicki, Kurator Okręgu szkolnego krak.; Inż. Słomiński, Prezydent miasta Warszawy; imieniem rodziny Stanisława Wyspiańskiego, inż. Chmurscy; imieniem Związku Literatów Polskich, Juljusz Kaden-Bandrowski, oraz członkowie Związku Literatów i Plastyków.

Posiedzenie otwarł Prezydent miasta Władysław Belina-Prażmowski.

Przemówienie Prezydenta miasta Władysława Beliny-Prażmowskiego.

Otwieram nadzwyczajne uroczyste posiedzenie Rady miejskiej 26 w kadencji XVIII., zwołane dla uczczenia pamięci Stanisława Wyspiańskiego.

Poczuwam się do miłego obowiązku gospodarza podziękować najgoręcej Panu Ministrowi, Panu Wojewodzie, oraz wszystkim Dostojnym i Wielce Szanownym Gościom, że raczyli wziąć udział w posiedzeniu Rady stoł. król. Miasta Krakowa, nadając swą obecnością charakter reprezentacyjno-narodowy dzisiejszej manifestacji Rady ku czci mistrza słowa polskiego, genjalnego artysty, przewodnika duchowego narodu, wieszcza niepodległości, wielkiego obywatela Krakowa, niezłomnego strażnika Grodu Podwawelskiego, żarliwego obrońcę i opiekuna jego żywej tradycji historycznej i radcy miejskiego.

Świetna Rado!

Rocznicę zgonu Stanisława Wyspiańskiego święci dzisiaj odrodzona Polska, składając hołd Temu, Który bił w dzwon Zmartwychwstania i zbroił ducha Narodu do walki z wrogiem.

Najgłębszy i najkorniejszy hołd oddaje mu Kraków, gdzie urodził się, żył i tworzył — i gdzie spoczywa w Grobach Zasłużonych dla Ojczyzny.

W chwili dzisiejszej uroczystości, jako Prezydent Miasta Krakowa, pragnę przypomnieć niezwykle twórczą, chociaż niestety zbyt krótką działalność Stanisława Wyspiańskiego w Radzie Miejskiej.

Stanisław Wyspiański wybrany został radcą miejskim przy uzupełniających wyborach do Rady na wiosnę w 1905 r., z Koła inteligencji 1281 głosami. Na pierwszem posiedzeniu odnowionej Rady Miejskiej w dniu 15 czerwca złożył do rąk przewodniczącego przyrzeczenie radzieckie, na następnem zaś posiedzeniu powołany został do sekcji szkolnej, komisji Archiwum aktów dawnych m. Krakowa, Komitetu Muzeum Narodowego i Komitetu Muzeum Przemysłowego.

Jak Wyspiański szczytnie pojmował swój obowiązek radziecki, świadczą jego wnioski, wniesione na 3-ch po sobie następujących posiedzeniach Rady miejskiej.

Na posiedzeniu w dniu 6 lipca zgłosił Wyspiański nagły wniosek o ustanowieniu Komisji Artystyczno-konserwatorskiej, a to: „celem utrzymania i rozwoju charakterystyki stylowej miasta odnośnie do starych i nowych budowli miejskich".

Wnioskodawca zastrzegł następnie dla Komisji prawo zatwierdzania planów budowli: „odnośnie do ich stylowego wyglądu oraz prawo zatwierdzania fasad do wszelkich gmachów z obowiązkiem inwentaryzacji zabytków architektury i oceną, tudzież czuwaniem nad ich stanem i odnową".

Komisja miała nadto zająć się sprawą zużytkowania planów pod pomniki oraz ich rozmieszczeniem w obrębie Krakowa. W skład komisji miało wejść 3-ch członków Rady miejskiej i 2-ch artystów-plastyków, delegowanych przez Akademję Sztuk Pięknych.

Z wniosku tego przebija troska o rozwój zabytkowego charakteru Krakowa, przyczem sposób ujęcia sprawy i zwięzłość wniosku charakteryzują znakomitą wnikliwość Wyspiańskiego w rozwiązywaniu doniosłych zagadnień społeczno-kulturalnych.

Drugi wniosek Wyspiańskiego jest wyrazem najgłębszej troski o narodowe wychowanie młodzieży polskiej, tak wielkiej doniosłości, że winien się znaleźć w dokumentach wysiłku tych nielicznych wówczas czynnych patrjotów, którzy, nie bacząc na wrogie stanowisko władz zaborczych, dążyli usilnie do rozbudzenia w młodem pokoleniu idei miłości Ojczyzny.

Oto tak w dosłownem brzmieniu precyzuje ten wielki patrjota swój wniosek na posiedzeniu Rady Miejskiej 13 lipca przy sposobności wyboru delegata Rady Miejskiej do Rady szkolnej krajowej we Lwowie.

„Rada miejska przyda delegatowi swego sekretarza i wybierze go ze swego własnego grona. Sekretarz ten będzie czuwał nad tokiem spraw i stale będzie uwidaczniał za pomocą referatów dążność ku reformie szkolnej", ponadto Rada Miejska „poleca sekcji szkolnej zbadanie wszystkich podręczników i książek szkolnych tak dla szkół średnich, jak i ludowych", przyczem Rada Miejska ma wybrać referenta, który przedstawi „korektę książek przepisowych szkolnych odnośnie do wymagań Krakowa, który historję i przeszłość swoją chce mieć w umysłach młodzieży święconą i który nie życzy sobie, by sympatja czytanek szkolnych jakichkolwiek szkół polskich zwrócona była ku ideom i osobom i czynom, z którymi stołeczny Kraków Piastów-Jagiellonów nie czuje się węzłami krwi i pędem duszy związany. Referent przejrzy i przeczyta i rozpatrzy wszystkie książki przepisowe w zakresie przedmiotów języka polskiego, języka niemieckiego, historji tak powszechnej, jak polskiej i wnioski swe przedstawi sekcji szkolnej, a po ich opracowaniu przyjdzie na pełną rądę. Pełna Rada po dyskusji poleci swemu delegatowi obronę żądań Rady miejskiej w Radzie szkolnej krajowej, jak również prezydjum Rady miejskiej znajdzie drogę, by żądaniom Rady uczyniono zadość w Sejmie". Wreszcie Rada miejska uchwali, „aby na przyszłość wszelkie sprawy i fakta, dotyczące bezpośrednio zachowania się młodzieży i omawiające wykroczenia młodzieży i tychże wykroczeń piętnowanie, lub wyrozumiała ich obrona były traktowane na pełnej Radzie poufnie — ze względów pedagogicznych". Wkońcu, by „we wszystkich szkołach średnich i we wszystkich szkołach ludowych Gminy w korytarzach tychże szkół lub wogóle w miejscu dostępnem i widocznem dla uczniów umieszczona była i rozwieszona mapa całej Polski — z uwidocznieniem Krakowa, jako stolicy historycznej tego Państwa". Sekcja szkolna miała obmyśleć szczegółowy format tej mapy i jej geograficzne zdefinjowanie.

Do uchwały tych doniosłych wniosków nie doszło.

Dumę Wyspiańskiego charakteryzuje fakt, że odtąd nie był on już na żadnem z 53 posiedzeń Rady miejskiej.

Czynniki miejskie miały jeszcze raz sposobność zetknąć się z genjuszem Wyspiańskiego przy rozpisaniu konkursu na dzierżawę teatru krakowskiego. W dniu 19 lutego 1905 r. zgłosił Wyspiański swą kandydaturę na dzierżawę teatru krakowskiego, zastrzegając się pisemnie przeciw niektórym postanowieniom projektu kontraktu. Między innemi pisze pod datą 4 kwietnia, że „jako dyrektor dzierżawca podejmuje się sam reżyserję według własnego planu rozwinąć i siły dobranych przez siebie artystów w kierunku reżyserskiej wiedzy rozwijać".

W następnem swem piśmie z 17 kwietnia pisze Wyspiański, że „podejmuje się prowadzenia teatru — z zupełnem kierownictwem niezależnem i pełną władzą we wszystkich sprawach dotyczących teatru — z obowiązkiem stworzenia repertuaru, odpowiadającego stanowisku i godności miasta, ku czemu oddaje swój talent, celem stworzenia stylu sceny i teatru, któryby był świadectwem kultury miasta".

Z okazji złożenia tej oferty napływają do Prezydjum miasta deklaracje za kandydaturą Wyspiańskiego podpisane przez literatów, wśród których czytamy nazwiska dziś już nieżyjących: Brzozowskiego, Orkana, Przybyszewskiego, Rydla, Zapolskiej i Żuławskiego. Dalej następują deklaracje artystów malarzy, reprezentowanych przez 18 znanych nazwisk artystów, stojących dziś u szczytu sławy. Apeluje do Prezydjum miasta Koło Krakowskiego Towarzystwa Nauczycieli Szkół Wyższych, wnoszą memorjał obywatele krakowscy z profesorami Uniwersytetu na czele, zaopatrzone w 400 przeszło podpisów i t. d.

Mimo to, dzierżawy teatru krakowskiego nie otrzymał.

Jak meteor zajaśniał genjusz Wyspiańskiego nad obradami Rady miejskiej na trzech posiedzeniach i zgasł, pozostawiając po sobie niczem niepowetowaną stratę.

Śmierć Stanisława Wyspiańskiego znalazła swój wyraz na posiedzeniu Rady miejskiej dnia 29-go listopada 1907 r., na którem dziwną koleją losu złączono dwie sprawy — a to, jak czytamy w odnośnym protokole Rady, że zebrano się „pod wrażeniem w dwójnasób spotęgowanego bólu i smutku, a to z powodu projektu pruskich ustaw kagańcowych, wydzierających narodowi polskiemu pod zaborem pruskim ziemię i język ojczysty

w życiu publicznem, powtóre z powodu śmierci Stanisława Wyspiańskiego".

Na temże posiedzeniu Rada stoł. król. Miasta Krakowa jednomyślnie uchwaliła:

Urządzić pogrzeb kosztem miasta, zwłoki wielkiego patrjoty, artysty i poety złożyć w grobie zasłużonych na Skałce, zaopiekować się losem małoletnich dzieci zmarłego poety.

Uchwała powyższa w całej swej rozciągłości została wykonaną przez Zarząd Miasta.

Świetna Rado! Dostojni Goście!

Gdy w tej chwili w obliczu przedstawiciela Rządu Najjaśniejszej Rzeczypospolitej — Wolnej Niepodległej Polski — składamy hołd świetlanej pamięci poety, uprzytamniamy sobie ze wzruszeniem serc, że w ciągu tych 25 lat, które minęły od chwili przedwczesnego zgonu Stanisława Wyspiańskiego, na ziemi polskiej dokonały się historyczne, potężne zmiany.

Oto przez poetę gorąco upragniona i zwiastowana niepodległość stała się rzeczywistością.

Uprzytomniamy sobie, że w tych to prastarych murach Krakowa — Stanisław Wyspiański w kilkakrotnych spotkaniach i rozmowach z ówczesnym tajemniczym spiskowcem Józefem Piłsudskim, dzisiaj Wodzem Narodu — on, wielki poeta i artysta oddał swój genjalny talent na usługi idei czynu, idei nowej walki zbrojnej o niepodległość.

Czyn ducha poety, czyn artystyczny Stanisława Wyspiańskiego w dużej mierze w sercach narodu utorował drogę czynowi orężnemu, czynowi wyzwolenia — Józefa Piłsudskiego.

Za to więc dzisiaj przedewszystkiem oddajmy głęboki hołd duchowi poety. Jednominutowe milczenie niechaj będzie wyrazem naszych w tej chwili uczuć.

Przystępując do porządku dziennego dzisiejszego uroczystego posiedzenia Rady, oddaję głos referentowi Rektorowi Drowi Juljanowi Nowakowi.

Imieniem Prezydenta miasta Władysława Beliny-Prażmowskiego Rm. Prof. Dr. J u l j a n N o w a k wnosi:

Rada miasta uchwali:

Celem trwałego uczczenia pamięci Wieszcza Niepodległej Polski Stanisława Wyspiańskiego w 25 rocznicę Jego zgonu, którą w sposób uroczysty obchodzi dziś cały naród Polski

Rada stoł. król. miasta Krakowa:

1) poleca Komitetowi budowy nowego gmachu Muzeum Narodowego w Krakowie urządzić we wznieść się mającem Muzeum osobną świetlicę im. St. Wyspiańskiego celem odpowiedniego pomieszczenia w niej kartonów witrażowych i wszystkich w posiadaniu Muzeum będących dzieł zmarłego artysty,

2) poleca Komisji muzealnej opracować szczegółowe wnioski w sprawie założenia „Galerji współczesnej im. St. Wyspiańskiego". (Nr. IV. Ms. 252/32).

Wniosek przyjęto przez aklamację.

Na tem posiedzenie zakończono.

Sprawozdania z posiedzenia Sekcyj i Komisyj Tymcz. Rady Miejskiej.

Komisja Sekcji VII. Rady miasta.

Dnia 8 listopada 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem Radcy miejskiego P. Inż. Wierzchowskiego i w obecności Wiceprezydenta miasta P. Ostrowskiego posiedzenie Komisji Sekcji VII. Rady miasta dla Zakładu czyszczenia miasta i Miejskiej Straży Pożarnej, na którem uchwalono następujące wnioski Magistratu:

1. Zatwierdzić plan zasypywania terenów miejskich przez Zakład czyszczenia miasta w Dzieln. IX. Dębniki.

2. Przyjąć do zatwierdzającej wiadomości sprawozdanie Naczelnika Wydziału VII. Magistratu z akcji rozmieszczenia i urządzenia na terenie miasta stoisk na skrzynki wymienne do wózków doczyszczaczy ulic.

3. Oddać dostawę skrzynek na popiół dla Zakładu czyszczenia miasta po cenie zł. 31 za sztukę firmie Miksztal i Faber w wysokości $^{2}/_{3}$ zapotrzebowania, zaś $^{1}/_{3}$ zapotrzebowania firmie Władysław Rutkowski.

4. Obniżyć taryfę za wstawione z urzędu skrzynki do realności prywatnych do kwoty zł. 37 za sztukę, zaś za skrzynki wstawione na prośbę władz i instytucyj publicznych do kwoty zł. 34 za sztukę.

5. Przebudować telegraf pożarny we Filji Miejskiej Straży Pożarnej w Podgórzu kosztem nie przekraczającym kwoty zł. 12.500, mającym być opędzonym częściowo z oszczędności uzyskanych w poszczególnych pozycjach budżetu Miejskiej Straży Pożarnej na rok 1932/33, częściowo zaś z mającej się wstawić na ten cel do budżetu na rok 1933/34 odpowiedniej kwoty.

6. Zatwierdzić oznaczanie położenia hydrantów na lampach orjentacyjnych w formie zielonych pasków ze szkła, umieszczonych na dolnej części lampy z cyframi oznaczającemi oddalenie hydrantu od lampy w metrach.

7. Przyjąć do zatwierdzającej wiadomości sprawozdania z wydatków uskutecznionych z funduszu obrotowego Zakładu czyszczenia miasta w czasie od 1 maja do 31 października 1932 r. w kwocie zł. 37.061·46.

8. Zatwierdzić zamknięcia rachunkowe za I. i II. kwartał oraz preliminarze wydatków na III. kwartał 1932/33 Zakładu czyszczenia miasta i Miejskiej Straży pożarnej.

Rada Artystyczna.

Dnia 12 listopada 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem Wiceprezydenta miasta P. Witołda Ostrowskiego posiedzenie Rady Artystycznej, na którem rozpatrywano dwadzieścia ośm projektów nowych budowli, nadbudów, przebudów portali sklepowych, urządzeń reklamowych i t. d.

Z ważniejszych spraw rozpatrywano projekt budowy VII. piętrowego gmachu Powiatowej Komunalnej Kasy Oszczędności, mającego stanowić narożnik placu Szczepańskiego i ulicy Reformackiej. Projekt po przeprowadzonej szczegółowej dyskusji aprobowano.

Większość rozpatrywanych projektów dotyczyła budowy domów parterowych i I. piętrowych w dzielnicach przyłączonych.

Komitet Rozbudowy miasta Krakowa.

Dnia 14 listopada 1932 r. odbyło się w Ratuszu Krakowskim pod przewodnictwem Wiceprezydenta m. Ostrowskiego przy współudziale Dyrektora Banku Gospodarstwa Krajowego P. Rokosza i delegata Urzędu Wojewódzkiego Inż. Tretera, posiedzenie pełnego Komitetu Rozbudowy m. Krakowa.

Na posiedzeniu tem przyjęto do zatwierdzającej wiadomości sprawozdanie z działalności Subkomitetu rozbudowy za czas od 21 kwietnia do 14 listopada br. włącznie.

Po zreformowaniu programu prac Komitetu Rozbudowy przez Rm. Dra Grossa uchwalono odnieść się do Rządu z petycją o przyznanie dla m. Krakowa na rok 1932 dodatkowego kredytu w kwocie 50.000 zł. na dokończenie małych domków murowanych, a na rok 1933 kontyngentu kredytów wedle ogólnych warunków ustawowych na dokończenie budów będących w toku.

Następnie uchwalono zwrócić się do kompetentnych czynników o zwolnienie od podatku lokatorskiego domów, które w chwili wydania noweli z grudnia 1931 r. jeszcze korzystały ze zwolnienia.

Dalej uchwalono odnieść się do Rady m. o przyznanie ulg podatkowych potrzebnych do poparcia rozbudowy miasta.

Z kolei uchwalono wystąpić do Banku Gospodarstwa Krajowego z wnioskiem na udzielenie Zakładowi Pensyjnemu dla Funkcjonarjuszy pożyczki w kwocie 720.000 zł. na budowę domów przy ul. Słonecznej z tem, że pożyczka ta nie obciąży kontyngentu przeznaczonego dla m. Krakowa.

Wreszcie, w związku z założeniem Osiedla Legjonowego zatwierdzono program rozbudowy dla obszaru otaczającego grunta Skarbu Państwa położone przy ul. Ks. P. Skargi w Dz. XXII.

W końcu załatwiono kilka spraw bieżących.

Komisja drogowo-kanałowa Rady m.

Dnia 18 listopada 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem Radcy m. Inż. Karola Rollego i w obecności Wiceprezydenta m. Witołda Ostrowskiego posiedzenie Komisji drogowo-kanałowej Rady miasta, na którem zatwierdzono:

a) projekt urządzenia ul. Asnyka od ul. Basztowej do ulicy Garbarskiej i ul. Garbarskiej od ul. Dunajewskiego do ul. Łobzowskiej oraz projekty chodników w ul. Łobzowskiej, Garbarskiej, Basztowej około pomnika Reytana, na narożniku ul. Długiej i Żuławskiego, w Al. Słowackiego, ul. Syrokomli, ul. Małej, w ul. Przemyskiej i w ul. Skarbowej, jak również rozstrzygnęła sprawę przejęcia na własność Gminy nowo otwartych ulic na gruntach prywatnych w Dz. IV.,

b) zatwierdziła kanalizację części ulicy Grunwaldzkiej i nowo otwierającej się ulicy na gruntach powojskowych Osiedla Oficerskiego, przełożenie połączenia kanałowego na narożniku ul. Warszawskiej, Szlak oraz koszta szeregu domowych połączeń kanałowych.

Komitet Fundacji styp. dla młodzieży rękodzielniczej i przemysłowej ś. p. Eustachego i Kazimiery z Kotnowskich małż. Jaksa Chronowskich w Krakowie.

Dnia 18 listopada 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem Wiceprezydenta m. P. Ostrowskiego posiedzenie Komitetu fundacji styp. im. Chronowskich, na którem rozdano 39 stypendjów na czas od dnia 1/X. 1932 r. do dnia 30/VI. 1933 r. w kwotach po 30 zł. miesięcznie, a mianowicie: uczniom Państwowej Szkoły Przemysłowej w Krakowie 20 stypendjów, uczniom i uczenicom Państwowej Szkoły Sztuk Zdobniczych i Przemysłu Artystycznego 10, uczniom Szkoły Rzemiosł 6, i uczenicom Państwowej Szkoły Zawodowej Żeńskiej 3 stypendja.

Nadto udzielił Komitet zasiłków stypendyjnych na odbycie praktyki względnie studiów za granicą jednemu elektromonterowi w kwocie 1.000 zł., jednemu ślusarzowi w kwocie 1.000 zł., jednemu stolarzowi w kwocie 800 zł. i jednemu słuchaczowi „Ecole technique aeronautique et construction d'automobile“ w Paryżu w kwocie 600 zł.

Celem przygotowania kandydatów na wyjazd za granicę przeznaczył Komitet kwotę 400 zł. na kursa języków obcych dla czeladników.

Sekcja I. Rady miasta

Dnia 21 listopada 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem Radcy m. Inż. Drobniaka i w obecności Wiceprezydenta m. Dr. Ducha posiedzenie Sekcji I. Rady m., na którem uchwalono sprzedaż gruntu gminnego w Dz. XII. i XXII. dla wyrównania granic, oraz nabycie skrawka gruntu pod ulicę w Dz. VIII.

Z kolei Sekcja rozpatrywała szereg planów regulacyjno-budowlanych. I tak: uchwalono plan rozbudowy gruntu w Dz. XXII. u wylotu ulicy Kalwaryjskiej, w związku z przeznaczeniem kompleksu gruntów państwowych na cele Osiedla Legjonowego.

Dalej, przyjęto plan zabudowania obszaru gruntów przyległych bezpośrednio do ulicy Jadwigi z Łobzowa w Dz. XVI., oraz gruntów przy drodze wojskowej w Dz. XVII.

W końcu Sekcja rozpatrywała sprawę linji regulacyjnych i budowlanych ulicy Pułaskiego w Dz. XI.

Rada Artystyczna Rady miasta.

Dnia 22. XI. 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem Wiceprezydenta miasta W. Ostrowskiego posiedzenie Rady Artystycznej dla spraw regulacyjnych, na którem przyjęto:

1. Plan zabudowania parceli gminnej lk. 1534/2 Dz. XIII. między ul. Król. Jadwigi a drogą wojskową na Zwierzyńcu.

2. Plan zabudowania dwóch parcel miejskich lk. 1.444 przy granicy Woli Justowskiej i lk. 1.480 przy ul. Król. Jadwigi Dz. XIII.

3. Plan zabudowania otwarcia nowej przecznicy ul. Płaszowskiej w Płaszowie.

4. W sprawie rozpisać się mającego konkursu na uporządkowanie Rynku gł. wybrała Rada Artystyczna subkomitet złożony z pp. Prof. Dra Szyszki-Bohusza, Inż. Wierzchowskiego i Arch. Mączyńskiego, celem

opracowania z Budownictwem miejskim Oddz. B. zasad programu konkursu.

—

Sekcja VI. (Opieki Społecznej) Rady miasta.

Dnia 28 listopada br. odbyło się pod przewodnictwem Radcy m. Prof. Bujwida i w obecności Wiceprezydenta miasta Dr Klimeckiege posiedzenie Sekcji VI, na którem uchwalono:

1) wnioski Magistratu w sprawie utworzenia fundacyj „Wzajemna Pomoc w Podgórzu" na wychowanie fizyczne polskiej młodzieży,

2) zamianowano opiekunami społecznemi;

a) Jakóba Leblowicza, właściciela realności zam. w Krakowie, opiekunem społecznym dla Obwodu 20 (Dzieln. VIII. Kazimierz) w miejsce Salomona Spitzera;

b) Józefa Mitkowskiego, kaflarza zam. w Krakowie, opiekunem społecznym dla Obwodu 29 (Dzieln. XI. Dębniki) w miejsce inż. Piotra Króla;

c) Helenę Starską, właścicielkę realności zam. w Krakowie, opiekunką społeczną dla Obwodu 31 (Dzieln. XII. Półwsie Zwierzynieckie) w miejsce Marceli Gądkowej;

d) Apolonję Prochalową, żonę emer. sędziego zam. w Krakowie, opiekunem społecznym dla Obwodu 33 (Dzieln. XIII. Zwierzyniec) w miejsce Elizy Malkowskiej;

e) Stanisława Prokopa, emer. porucznika W. P. zam. w Krakowie, opiekunem społecznym dla Obwodu 41 (Dzieln. XVII. Krowodrza) w miejsce Stanisława Stączka.

Ustępującym opiekunom społecznym PP. Salomonowi Spitzerowi, Inż. Piotrowi Królowi, Marceli Gądkowej, Elizie Malkowskiej oraz Stanisławowi Stączkowi uchwalono wyrazić podziękowanie za ofiarną i wydatną pracę.

4) Na wniosek Rm. Bobrowskiej uchwalono zorganizować kurs wieczorny dla opiekunów społecznych.

5) Wybrano Delegatów z Sekcji VI. Rady miasta do M. Zakładów Opiekuńczych, a mianowicie:

Dla M. Żłóbka z dwoma filjami (Koletek L. 10 i Polna L. 6) Rm. Bronisławę Bobrowską i Rm. Marję Kostrzewską.

Dla M. Zakładu Wychowawczego dla bezdomnych dziewcząt (Józefińska L. 37) Rm. Bronisławę Bobrowską, Rm. Marję Kostrzewską i Rm. Ks. Dr. Niemczyńskiego.

Dla M. Zakładu Wychowawczego dla bezdomnych chłopców (Dzieln. XII. ul. Kościuszki L. 86) Rm. Bobrowską, Rm. Marję Kostrzewską i Rm. Andrzeja Filka.

Dla M. Domu Starców (ul. Lubicz L. 25 i ul. Radziwiłłowska L. 2) Prof. Odona Bujwida i Rm. Ks. Dr Józefa Niemczyńskiego.

Dla M. Schroniska dla bezdomnych Oddział mężczyzn i kobiet (ul. Krakowska L. 43 i 47) Rm. Stefana Janusza, Albina Jaworskiego i Rajmunda Żebrackiego.

Dla M. Schronisk dla bezdomnych rodzin (Baraki) Rm. Kazimierza Broczynera, Rm. Rudolfa Kleczkę i Rm. Dr Józefa Steinberga.

Dla aresztów Miejskich (ul. Skawińska L. 16) Rm. Jana Cymborskiego, Rm. Hirscha Ajzensztata, Rm. Królikowskiego Adama i Tobołę Jana.

RUCH SŁUŻBOWY.

Przeniesieni w stan spoczynku:

Sarnecki Józef, zastępca kierownika pomp Zarządu Wodociągu miejskiego z dniem 30 listopada 1932 r.

Przeniesieni w stan nieczynny:

Maślanka Franciszek, naczelnik biura rach. Elektrowni miejskiej z dniem 30 listopada 1932 r.

Nominacje — przyjęcia:

Szumańskiego Adama w charakterze kontraktowego referenta prasowego Mgtu w IX. gr. uposaż. z dniem 1 listopada 1932 r.

Saskiego Jana w charakterze kontraktowego urzędnika techniczn. Rzeźni miejskiej w X. gr. uposaż. z dniem 1 listopada 1932 r.

Gajla Jana w charakterze kontraktowego urzędnika technicznego Elektrowni miej. z dniem 1 listopada 1932 r.

Przeniesienia:

P. Drowi Wydro Janowi, st. radcy Mgtu i dotychczasowemu naczelnikowi Wydziału II. Mgtu, powierzono stanowisko naczelnika WydziałuVIII. Mgtu.

P. Lataczowi Władysławowi, st. radcy Mgtu, powierzono stanowisko naczelnika Wydziału II. Mgtu.

P. Drowi Wessely'emu Fryderykowi, st. radcy Mgtu, powierzono stanowisko inspektora administracyjnego i zastępcy naczelnika Biura Prezydjalnego Mgtu.

P. Batce Stanisławowi, st. radcy Mgtu, powierzono stanowisko kierownika oddziału prawno-administracyjnego Wydziału IX. Mgtu.

P. Mr. Rajmanowi Feliksowi, radcy Mgtu, powierzono stanowisko p. o. dyrektora Rzeźni miejskiej.

Emerytury wdowie:

Wijasowa Marja, wdowa po ś. p. Janie Wijasie, emer. niższym pracowniku miejskim 1 października 1932 r.

Zmarli:

Bogusiowa Anna, wdowa po ś. p. Ignacym Bogusiu, niższym pracowniku miejskim 6 listopada 1932 r.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Zmiany w stanie posiadania realności w Krakowie za październik 1932 r.

I. Przez kontrakt kupna.

1. Grunt lwh. 73/XIII. przy ul. Emaus nabyli po połowie Teofil i Marja Zwolińscy od Julji Steczko, Jana Drozdowskiego i Anny Brygowej, za cenę 7.000 złotych.

2. Grunt lwh. 652/XV. przy ul. Kazimierza Wielkiego nabyli po połowie Stanisław i Helena Porzyccy od Wacława Popiela, za cenę 17.659 złotych.

3. Grunt lwh. 653/XV. przy ul. Kazimierza Wielkiego nabyli po połowie Paweł i Janina Paproccy od Wacława Popiela, za cenę 13.921 złotych.

4. Grunt lwh. 704/XVI. przy ul. Juljusza Lea nabyli po połowie Stanisław i Józefa Kucharczykowie od Jana Janowskiego, za cenę 2.000 dolarów.

5. Dom parterowy przy ul. Juljusza Lea L. or. 56, L. sp. 80/XVI. nabyli po połowie Karol i Marja Oehlowie od Anny Fabrykowej, za cenę 7.500 złotych.

6. Grunt lwh. 326/XII. przy ul. Juljusza Lea nabyli po połowie Alfred i Stefanja Blachowie od Konwentu PP. Norbertanek, za cenę 3.857 dolarów.

7. Grunt lwh. 414/XIX. przy ul. Glinianej nabyli po połowie Franciszek i Marja Galowie od Stanisława Burtana, za cenę 2.587 dolarów.

8. Dom parterowy przy ul. Wróblej L. or. 9, L. sp. 149/IX. oraz część ($^1/_6$) gruntu lwh. 148/IX. przy tejże ulicy nabyła Stanisława Górna od Józefy Górnej, za cenę 15.200 złotych.

9. Grunt lwh. 876/XXI. przy ul. Płaszowskiej nabył Adam Jamka od Jana Pietruszki, za cenę 1.000 złotych

10. Grunt lwh. 1798/XXI. obok ul. Golikówka nabyła Jadwiga Marja 2-gim Pierożyńska od Karola Romańskiego, za cenę 1.002 złotych.

11. Grunt lwh. 730/XXII. przy ul. Łagiewnickiej nabyła Kunegunda Bronisława 2-gim Zacharowa od Wojciecha i Emilji Walasów, za 4.500 złotych.

12. Część ($^1/_2$) domu przy ul. Golikówka na realności lwh. 1672/XXI. nabyła Marja Grzegorczykówna od Antoniego Grzegorczyka, za cenę 3.000 złotych.

13. Dom dwupiętrowy w budowie przy ul. Smolki L. or. 10, na realności lwh. 903/XXII. nabyła Rozalja Zimmet od Lei Selinger, za cenę 97.900 złotych.

14. Dom jednopiętrowy przy ul. Robotniczej L. or. 6, L. sp. 259/XXII. nabyła Amelja Zurzycka od Wojciecha i Antoniny Wajdów, za cenę 5.056 dolarów.

15. Części ($^3/_{48}$) domu dwupiętrowego przy ul. Grodzkiej L. or. 30, L. sp. 66/I. oraz domu dwupiętrowego przy ul. Józefa Sarego L. or. 8, L. sp. 141/VII. i ($^3/_{24}$) domu dwupiętrowego przy ul. Grodzkiej L. or. 28, L. sp. 65/I. nabyli po ($^1/_{48}$) z pierwszej i drugiej realności zaś po ($^1/_{24}$) z trzeciej realności Arnold, Menasche i Izrael Samuel 2-im Tignerowie od Lei Kohsowej, za cenę 8.000 złotych.

16. Część ($^1/_2$) gruntu lwh. 832/XVII. przy ul. Poznańskiej nabyła Leonora Cieślikowa od Antoniego Chozińskiego, za cenę 2.400 złotych.

17. Grunt lwh. 596/XIII. nabył Tadusz Walerowski od Piotra Rutkowskiego, za cenę 500 złotych.

18. Część ($^1/_6$) domu trzechpiętrowego przy ul. Florjańskiej L. or. 3, L. sp. 344/I. nabył Dr Cyryl Stanisław 2-im Hyżycki od Józefy Merunowiczowej, za cenę 30.000 złotych.

19. Część ($^3/_{80}$) domu dwupiętrowego przy ul. Arjańskiej L. or. 4, L. sp. 244/VI. nabyła Helena Paulowa od Ryszarda Orange, za cenę 1.875 dolarów.

20. Grunta lwh. 244/XVIII. i 245/XVIII. przy Aleji 29 Listopada nabyła Marja z Kędzierskich Nowakowa od Wiktorji Gawraczyńskiej, za cenę 578 dolarów.

21. Grunt lwh. 634/XVI. nabyła Rozalja Pawlikowska od Franciszka Pawlikowskiego, za cenę 3.000 złotych.

22. Grunt lwh. 389/XVII. przy ul. Racławickiej nabyli po połowie Gustaw i Sabina Silberowie od Piotra Zięcika, za cenę 1.898 dolarów.

23. Część ($^1/_3$) gruntu lwh. 555/XIII. przy ul. Królowej Jadwigi nabył Ludwik Hauniewicz od Anieli Soukup, za cenę 150 dolarów.

24. Grunt lwh. 197/XVII. przy ul. Łokietka nabył Dr Stanisław Sołtys od Marji Dronkowej, za cenę 1.200 dolarów.

25. Grunt lwh. 705/XVI. nabyli po połowie Stefan i Ludwika Buczakowie od Jana Nowakowskiego, za cenę 3.900 złotych.

26. Dom dwupiętrowy przy ul. Urzędniczej L. or. 28, L. sp. 210/XV. nabyli po połowie Dr Michał i Seweryna Szyszkowie od Stanisława Wojdyły, za cenę 10.400 dolarów.

27. Grunt lwh. 615/XIII. przy ul. Piastowskiej nabyła Lidja Stankiewiczówna od Józefa Kozyry, za cenę 4.050 złotych.

28. Część ($^3/_8$) gruntu lwh. 61/XVI. nabył Michał Magos od Anieli Ciemięgowej, za cenę 1.000 złotych.

29. Grunta lwh. 880/XVII. przy ul. Racławickiej nabyli po połowie oraz grunt lwh. 881/XVII. przy tejże ulicy po ($^1/_{10}$) części Adam i Michalina Wojtaszkowie, zaś ($^8/_{10}$) tegoż gruntu Józefa Pankiewiczowa od Józefy Pankiewiczowej, za cenę 3.600 złotych.

30. Grunt lwh. 616/XIII. przy ul. św. Bronisławy nabył Henryk Kułakowski od Władysławy Sykałowej, za cenę 625 dolarów.

31. Grunt lwh. 525/XIX. przy ul. Hetmana Żółkiewskiego nabyli po połowie Andrzej i Agnieszka Urbanikowie od Józefa Wielgosza, za cenę 4.200 złotych.

32. Grunt lwh. 494/XIX. przy ul. Hetmana Żółkiewskiego nabyli po połowie Jan i Janina Skowrońscy od Józefa Wielgosza, za cenę 7.334 złotych.

33. Grunt lwh. 878/XVII. nabył Alojzy Sokołowski od Franciszka i Józefa Zbrojów, za cenę 1985 złotych.

34. Grunt lwh. 654/XV. przy ul. Kazimierza Wielkiego nabył Karol Olma od Wacława Popiela, 16.620 złotych.

35. Grunt lwh. 316/XVII. przy ul. Prądnickiej nabyli po połowie Rudolf i Mina Kallerowie od Samuela i Heleny Reichów, za cenę 10.000 złotych.

36. Część ($^4/_{24}$) domu dwupiętrowego przy ul. Strzeleckiej L. or. 15, L. sp. 258/VI. nabyli po ($^2/_{24}$) Józef i Walerja Jarzyńscy od Kazimierza, Mieczysława i Anieli Wolskich, za cenę 1.350 dolarów.

37. Grunt lwh. 497/XIX. przy ul. Grunwaldzkiej nabył Józef Marski od Elzy Zacharowej, za cenę 14.000 złotych.

38. Dom parterowy przy ul. Konopnickiej L. or. 24, L. sp. 11/XI. nabył Dr Tomasz Aschenbrenner od Eugenji Aschenbrennerowej, za cenę 10.000 złotych.

39. Grunt lwh. 371/XX. przy ul. Kruczej nabyli po połowie Marjan i Helena Kordasowie od Agnieszki Uznańskiej, za cenę 2.000 złotych.

40. Grunt lwh. 372/XX. przy ul. Niepołomskiej nabył Dr Bolesław Komorowski od Marji, Michaliny, Felicji, Leonji, Marji małoletniej i Aleksandry Ostrożnych, za cenę 1.500 złotych.

II. Przez inne umowy.

1. Grunt lwh. 367/VI. przy ul. Radziwiłłowskiej wartości 12.000 złotych nabyło w drodze darowizny

Krakowskie Towarzystwo Przeciwgruźlicze w Krakowie od Towarzystwa Walki z Gruźlicą we Lwowie.

2. Część (299/960) domu trzechpiętrowego przy Pl. Wolnica L. or. 11, L. sp. 13/VIII. wartości 30.000 złotych, nabyła w drodze darowizny Regina Debora 2-im Hauserówna od Heleny vel Chawy Hetzlowej.

3. Część (680/1792) domu dwupiętrowego przy ul. Starowiślnej L. or. 8, L. sp. 135/VI. wartości 26.500 złotych, nabyli w drodze darowizny Marja Chromińska (34/1792), Helena i Janina Staroniowe po (215/1792), oraz Adam Haberko (216/1792) od Izabeli Haberkowej.

4. Grunt lwh. 667/XVI. wartości 675 złotych, nabyła w drodze darowizny Jadwiga Tomsowa od Heleny Karelusowej.

5. Dom trzechpiętrowy przy ul. Lubicz L. or. 34, L. sp. 236/VI. wartości 125.000 złotych, nabyła w drodze darowizny po (1/3) Jadwiga Demlowa, Helena Jurgielewiczowa i Zofja Mostowska od Kazimiery Bujwidowej.

6. Część (3/6) domu parterowego przy ul. Królowej Jadwigi L. or. 86, L. sp. 3/XIII. wartości 8.000 złotych, nabyła w drodze darowizny Zofja Hikszowa od Teofila Hiksza.

7. Część (1/2) domu trzechpiętrowego przy ul. Grodzkiej L. or. 35, L. sp. 98/I. wartości 50.000 złotych, nabyła w drodze darowizny Eda Reiferowa od Arnolda Reifera.

8. Część (7/48) domu parterowego przy ul. Gromadzkiej L. or. 15, L. sp. 37/XXI. oraz grunta lwh. 35, 54, 218, 897 i 300/XXI. łącznej wartości 1.000 złotych, nabyła Stanisława Pietruszkówna od Marji Pietruszkowej.

III. Przez śmierć właściciela.

1. Część (42/480) domu jednopiętrowego przy ul. Anczyca L. or. 9, L. sp. 232/XIII. wartości 4.729 złotych, nabyli w spadku po (21/480) małoletnia Irena i Zbigniew Kramarzowie po śp. Wiesławie Kramarzu.

2. Część (3/6) domu parterowego przy ul. Mazowieckiej L. or. 13, L. sp. 108/XVII. wartości 20.000 złotych, nabyli w spadku po (1/6) Wacław, Franciszek i Aleksander Kubiczkowie po śp. Wacławie Kubiczku.

3. Części (1/2) domu dwupiętrowego przy ul. Zwierzynieckiej L. or. 34, L. sp. 138/III. oraz domu parterowego przy ul. Powiśle L. or. 5, L. sp. 56/III. łącznej wartości 94.174 złotych, nabyła w spadku Julja Stypułowa po śp. Romualdzie Stypule.

4. Część (5/10) z II. działu materjalnego domu dwupiętrowego przy ul. Szerokiej L. or. 2, L. sp. 219/VIII. wartości około 4.000 złotych, nabyli w spadku po (1/10) Felicja Schorrowa, Rachela Lorberbaumowa, Rozalja, Franciszka i Saul Landauowie, po błp. Samuelu Landau.

5. Część (14/24) domu parterowego przy ul. Juljusza Lea L. or. 135, L. sp. 84/XVI. wartości 1.500 złotych, nabyli w spadku po (7/24) Jan i Franciszek Kaczmarscy, po śp. Marji Kaczmarskiej.

6) Część (16/32) domu parterowego przy ul. Konarskiego L. or. 31, L. sp. 30/XV. wartości 12.000 złotych, nabyli w spadku Józef Górnisiewicz (4/32), zaś Dr Lucjan, Zdzisław, Irena i Stanisław Górnisiewiczowie po (3/32), po śp. Kunegundzie Górnisiewiczowej.

7. Części (24/448) domu parterowego przy ul. Duchackiej L. or. 12, L. sp. 291/XVIII. oraz gruntu lwh. 102/XVIII. przy tejże ulicy, wartości 600 złotych, nabyli w spadku Witold Sieczkowski (6/448), zaś po (9/448) Zbigniew i Zdzisław Sieczkowscy, po śp. Marji Sieczkowskiej.

8. Dom dwupiętrowy przy ul. Krzywej L. or. 6, L. sp. 34/V. wartości 60.000 złotych, nabyli w spadku po (1/4) Helena, Jadwiga, Józef i Feliks Kuczyńscy, po śp. Annie Tekli 2-im Kuczyńskiej.

9. Część (126/960) domu trzechpiętrowego przy ul. św. Jana L. or. 1, L. sp. 37/I. wartości 56.000 złotych, nabyły w spadku po (63/960,) małol. Ewa Marja 2-im i małoł. Marja Anna 2-im Woźniąkówne, po śp. Marji Helenie Woźniakowej.

10. Częć (960/1920) domu parterowego przy ul. Krakusa L. or. 24, L. sp. 225/XXII. wartości 28.870 złotych, nabyli w spadku Amalja Paloge (480/1920), Róża Eichenholzowa (120/1920), po (40/1920) Chaja Rachel 2-im i Juda Paloge oraz Sura z Palogów Reiferowa, po (15/1920) Chiel, Szyja, Kreindla, Juda, Sara Blauowie, Bina Gartenhausowa, Gołda Rossenwasserowa i Szyfra Iromowa, zaś po (24/1920) Chudessa Grünerowa, Dawid, Baruch, Chana i Józef Grossowie, po błp. Chielu Wolfie 2-im Pologe.

11. Grunt lwh. 980/XXII. przy ul. Konopnickiej wartości 27.384 złotych, nabyła w spadku Rudolfina Frühlingowa, po błp. Rudolfie Frühlingu.

12. Części (8/16) domów: dwupiętrowego przy ul. Grodzkiej L. or. 30, L. sp. 66/I. przy ul. Józefa Sarego L. or. 8, L. sp. 141/VII. oraz część (8/8) domu dwupiętrowego przy ul. Grodzkiej L. or. 28, L. sp. 65/I. łącznej wartości 385.000 złotych, nabyli w spadku po (1/16) z pierwszej i drugiej realności oraz po (1/8) z trzeciej realności, Menasche, Izrael Samuel 2-im Tignerowie, Lea Kohsowa, Chana Seelenfreundowa, Rojza Kohnowa, Judesa Schererowa, Chaja Statterowa i Scheindla Grünfeldowa, po błp. Markusie Tignerze.

13. Dom parterowy przy ul. Mazowieckiej L. or. 77, L. sp. 59/XVII. wartości 8.000 złotych, nabyli w spadku Marja Rajtarowa (5/20), zaś po (3/20) Apolonja i Franciszka Palikowe, Antoni, Karol i Tomasz Rajtarowie, po śp. Franciszku Rajtarze.

14. Części: (30/800) domu czteropiętrowego przy ul. Dietlowskiej L. or. 44, L. sp. 12/VII, (30/240) domu dwupiętrowego przy ul. Józefa L. or. 4, L. sp. 248/VIII. oraz (10/160) gruntu lwh. 122/VIII. przy ul. Rabina Meiselsa, łącznej wartości 33.000 złotych, nabyli w spadku Dawid Landau (15/800) z I-ej realności, (15/240) z II-ej realności i (5/160) z III-ej realności; zaś Marek, Aleksander, Gitla, Rela i Helena Mosterowie po (3/800) z I-ej realn., po (3/240) z II-ej realn., i po (1/160) z III-ej realn., po błp. Saulu Rafale 2-im Landau.

WYKAZ KONSENSÓW

na zamieszkanie, względnie użytkowanie wykonanych budowli, udzielonych w miesiącu listopadzie 1932 r.

I. Nowe domy.

1) Ulica tzw. Ziemiańska L. or. 10 (lsp. 527 Dz. IV.) własność Szarskich Antoniego i Adama, dom IV. piętr. z 4-ro p. skrzydłem oficynowem (reskr. Magtu z dnia 2/XI. 1932 r. L. B. a. Insp. 274/32/C.).

2) Ulica tzw. Ziemiańska L. or. 14 (lsp. 528 Dz. IV.) własność Dr Skąpskiego Józefa, dom III. piętr. (reskr. Magtu z dnia 21/XI. 1932 r. L. B. a. Insp. 376/32/C.).

3) Ulica Długa L. or. 82 (lsp. 303 Dz. V.) własność Tombińskiego Tadeusza, dom IV. piętr. (reskr. Magtu z dnia 9/XI. 1932 r. L. B. a. Insp. 232/32/B.).

4) Ulica Wróbla L. or. 11 (lsp. 148 Dz. IX.) własność Sarny Józefa, Stefanji i Szczygłowskiego Andrzeja, dom parterowy (reskr. Mgtu z dnia 31/X. 1932 r. L. B. a. Insp. 696/32/D.).

5) Ulica Kapelanka L. or. 44 (lsp. 214 Dz. X.) własność Toporek Marji, lewa część nowego domu parterowego (reskr. Magtu z dnia 7/XI. 1932 r. L. B. a. Insp. 834/32/D.).

6) Ulica Syrokomli L. or. 16 (lsp. 139 Dz. XII.) własność Lieblinga Władysława i Kannera Hirscha, (reskr. Magtu z dnia 9/XI. 1932 r. L. B. a. Insp. 202/32/C.).

7) Ulica Słoneczna L. or 11 (lsp. 244 Dz. XII.) własność Walickiej Karoliny, (reskr. Magtu z dnia 2/XI. 1932 r. L. B. a. Insp. 347/32/C.).

8) Ulica Słoneczna L. or. 35 (lsp. 245 Dz. XII.) własność Prof. Nowaka Jana i Marji, I. piętrowa willa, (reskr. Magtu z dnia 9/XI. 1932 r. L. B. a. Insp. 273/32/C.).

9) Ulica Wodociągowa L. or. 24 (lsp. 319 Dz. XIII.) własność Walewskiego Tomasza i Rudkowskiego Michała, część domu parter. tj. izba i komora (reskr. Magtu z dnia 22/XI. 1932 r. L. B. a. Insp. 358/32/C.).

10) Ulica Jul. Lea L. or. 14 a. (lsp. 214 Dz. XV.) własność Tychanowicz Symforozy, dom III. piętr., (reskr. Magtu z dnia 2/XI. 1932 r. L. B. a. Insp. 166/32/C.).

11) Ulica Urzędnicza L. or. 25 (lsp. 339 Dz. XV.) własność Inż. Nowickiego Zygmunta i Haliny, dom II. piętrowy (reskr. Magtu z dnia 27/XI. 1932 r. L. B. a. Insp. 205/32/C.).

12) Ulica Jul. Lea L. or. 21 a. (lsp. 341 Dz. XV.) własność Ettingerowej Ernestyny i Westreicherowej Szyfry, dom III. piętrowy z poddaszem, (reskr. Magtu z dnia 28/XI. 1932 r. L. B. a. Insp. 443/32/C.).

13) Aleja Słowackiego L. or. 4 (lsp. 345 Dz. XV.) własność Anhalta Józefa, dom V. piętr. (resk. Magtu z dnia 28/XI. 1932 r. L. B. a. Insp. 176/32/C.).

14) Ulica Wrocławska L. or. 41 (lsp. 401 Dz. XVII.) własność Szostekowej Anieli dom parter. z poddaszem i budynek gospod. (reskr. Magtu z dnia 12/XI. 1932 r. L. B. a. Insp. 500/32/B.).

15) Ulica Droga nad Sudołem L. or. 37 (lsp. 405 Dz. XVII.) własność Oprychowej Franciszki, drewniany dom parter. i budynek gospodarczy (reskr. Magtu z dnia 31/X. 1932 r. L. B. a. Insp. 506/32/B.).

16. Ulica Prądnicka L. or. 85 (lsp. 406 Dz. XVII.) własność Koćmy Jana, prowiz. budynek przeznaczony na pracownię introligatorską i mieszkanie, (reskr. Mgtu z dnia 19/XI. 1932 r. Nr. III. 1261/32/rz.).

17) Ulica Józefa Friedleina L. or. 16 b. (lsp. 428 Dz. XVII.) własność Szumielewicza Władysława, dom II. piętr. (reskr. Mgtu z dnia 26/XI. 1932 r. L. B. a. Insp. 248/32/B.).

18) Ulica Wrocławska L. or. 5 a. (lsp. 429 Dz. XVII.) własność Haubenstocka Samuela, dom III. piętr. (reskr. Magu z dnia 28/XI. 1932 r. L. B. a. Insp. 317/32/B.).

19) Ulica Ks. Siemaszki L. or. 15 (lsp. 430 Dz. XVII.) własność Pieli Jana, dom I. piętr. (reskr. Magtu z dnia 26/XI. 1932 r. L. B. a. Insp. 170/32/B.).

20) Ulica Bohdana Zaleskiego L. or. 26 (lsp. 346 Dz. XIX.) własność Wandy Grucowej, dom parter. z poddaszem (reskr. Magtu z dnia 8/XI. 1932 r. L. B. a. Insp. 316/32/B.).

21) Ulica Bohdana Zaleskiego L. or. 6 (lsp. 847 Dz. XIX.) własność Struzika Piotra i Marji, dom II. piętr. z pokojem na poddaszu, (reskr. Magtu z dnia 5/XI. 1932 r. L. B. a. Insp. 132/32/B.).

22) Ulica Barakowa L. or. 19 (lsp. 199 Dz. XX.) własność Bieżanowskiego Błażeja, murowana stodoła i stajnia z dwoma izbami mieszkalnemi (reskr. Mgtu z dnia 14/XI. 1932 r. L. B. a. Insp. 377/32/B.).

II. Nadbudowy, przebudowy i dobudowy.

1) Ulica św. Jana L. or. 2 (lsp. 35 Dz. I.) własność Twa Ubezpieczeń „Feniks“ konsens na użytkowanie 2-ch wyciągów osobowych (resk. Magtu z dnia 22/XI. 1932 r. L. B. a. Masz. 67/32/P.

2) Ulica Florjańska L. or. 5 (lsp. 345 Dz. I.) własność Prof. Wojtyczki Ludwika, gruntowna przebudowa II. piętra tylnej oficyny wraz z częściową 2-u piętrową dobudową, oraz nadbudowa 3-go piętra nad całą tylną oficyną (reskr. Magtu z dnia 3/XI. 1932 r. L. B. a. Insp. 264/32/A.).

3) Ulica Siemiradzkiego L. or. 33 (lsp. 170 Dz. IV.) własność Prof. Stanisława Kutrzeby, nadbudowa I. i II. piętra (reskr. Magtu z dnia 2/XI. 1932 r. L. B. a. Insp. 107/32/C.).

4) Ulica Topolowa L. or. 13 (lsp. 113 Dz. VI.) własność Magrysiowej Zofji, nadbudowa III. piętra, piwnica w podwórzu i adaptacja w niższych kondygnacjach domu (reskr. Magtu z dnia 23/XI. 1932 r. L. B. a. Insp. 218/32/B.).

5) Ulica Józefa Sarego L. or. 19 (lsp. 107 Dz. VII.) własność Singera Leona i Wiktorji, nadbudowa III piętr. w budynku frontowym i części oficyn (reskr. Magtu z dnia 3/XI. 1932 r. L. B. a. Insp. 317/32/A.).

6) Ulica Miedziana L. or. 94 (lsp. 13 Dz. XX.) własność Fremdera Abrahama, częściowa nadbudowa I. piętra (reskr. Magtu z dnia 14/XI. 1932 r. L. B. a. Insp. 305/32/B.).

WIADOMOŚCI O ROZPORZĄDZENIACH, OKÓLNIKACH, JUDYKATURZE I T. P. DOTYCZĄCYCH ADMINISTRACJI OGÓLNEJ.

Dziennik Urzędowy Ministerstwa Sprawiedliwości Nr. 10.

Okólnik Nr. 1653/II. A 32 w sprawie umieszczania nieletnich w aresztach gminnych.

Do wszystkich sądów i prokuratur.

Doszło do mojej wiadomości, że sądy grodzkie lub prokuratury, zarządzając wykonanie wyroku przeciw nieletnim skazanym na krótkoterminową karę aresztu, ze-

zwalają na odbywanie tej kary przez nieletniego w aresztach gminnych.

Postępowanie takie sprzeczne jest z zasadami, które w myśl art. 6 przep. wprow. k. p. k. i art. 613 zdanie 2 ustęp ostatni, należy stosować wobec nieletnich.

Przypominając konieczność stosowania powołanych wyżej przepisów z uwagi zarówno na względy polityki karnej wobec nieletnich (odseparowanie od przestępców dorosłych), jak i na okoliczność, iż areszty gminne przeważnie nie posiadają wógóle warunków do przetrzymywania skazanych na odbywanie kary pozbawienia wolności, przekraczającej okres kilku dni, zwracam równocześnie uwagę, iż wykaz zakładów wychowawczo-poprawczych znajduje się w okólniku poz. 508 zbioru rozporządzeń i okólników.

Panów kierowników sądów i prokuratur proszę o czuwanie nad przestrzeganiem podanych wyżej zasad.

Warszawa, dnia 18 maja 1932 r.

Dziennik Urzędowy Ministerstwa Komunikacji Nr. 21.

Zarządzenie Ministerstwa Komunikacji z dnia 20 lipca 1932 r. Nr. O. A. B. pj./243 w sprawie przejazdów bezpłatnych przy powrocie z samodzielnych klinik uniwersyteckich osób, leczonych na koszt związków komunalnych.

Ministerstwo Komunikacji wyjaśnia, że z ulg przejazdowych, wprowadzonych rozporządzeniem Ministra Komunikacji z dnia 10 grudnia 1931 r. Nr. O. A. B. pj. 36 w sprawie przejazdów bezpłatnych przy powrocie ze szpitali publicznych, osób leczonych na koszt związków komunalnych (Dz. Urz. M. K. z 1931 Nr. 24, poz. 187) mają prawo, korzystać na zasadach tego rozporządzenia również osoby powracające z samodzielnych klinik uniwersyteckich.

Dziennik Urzędowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych. Nr. 16. Okólnik Nr. 120 z dnia 8 października 1932 r.

(Apr. 64/32) o sprawozdawczości w zakresie cen artykułów pierwszej potrzeby.

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

W związku z rozporządzeniem z dnia 20 IX. b. r. o regulowaniu artykułów powszedniego użytku (Dz. U. R. P. Nr. 82 poz. 722), Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi o uzupełnienie sprawozdań o cenach nadsyłanych na skutek okólnika Nr. 172 z 5/X. 1931 r. rubrykami: ceny węgla „gruby“ i „kostka“ w hurcie (od 1 tonny loco skład), ceny węgla „kostka“ w detalu (10 kg.) oraz cena detaliczna nafty. Rubryki powyższe należy umieścić po dotychczasowej rubryce ostatniej.

Wskazówki, zawarte we wspomnianym okólniku Nr. 172 z 1931 r., w piśmie Nr. Apr. 182/11 z 15/XI. 1931 r. oraz Nr. Apr. 64/19 z 5/XII. 1932 r. mają odpowiednie zastosowanie także do cen węgla i nafty. Pierwszych danych o cenach wymienionych artykułów Ministerstwo Spraw Wewnętrznych oczekuje w sprawozdaniu za miesiąc październik.

Okólnik Nr. 121 z dnia 11 października 1932 r.

(Apr. 77/15) o przepisach ustawy o lichwie wojennej w związku z prowadzeniem kodeksu karnego, prawa o wykroczeniach i przep. wprow.

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

Wobec wysuniętych przez niektórych Panów Wojewodów wątpliwości co do mocy obowiązującej przepisów o ujawnieniu cen, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia, co następuje:

Art. 4 p. 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o przepisach wprowadzających kodeks karny i prawo o wykroczeniach (Dz. U. R. P. Nr. 60 poz. 537) znosi przepisy karne ustawy o zwalczaniu lichwy wojennej z dnia 2 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67 poz. 449) w brzmieniu ustalonem ustawą z dnia 5 sierpnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 69 poz. 618).

Z dniem przeto wejścia w życie kodeksu karnego i prawa o wykroczeniach straciły moc obowiązującą te „postanowienia karne“ (art. 16 — art. 30) ustawy o zwalczaniu lichwy wojennej, które dotychczas nie zostały uchylone żadną inną ustawą (np. karno-skarbową w art. 75 tej ustawy Dz. U. R. P. Nr. 105 poz. 609 ex 1926 r.).

Równocześnie straciły moc obowiązującą wszelkie inne przepisy tej ustawy dotyczące kar dodatkowych, zastępczych skutków skazania i odpowiedzialności osób trzecich, jak również przepisy dotyczące właściwości postępowania, które zresztą zostały już częściowo uchylone przez procedurę karną (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 314 ex 1928 r.).

Z dotychczasowej ustawy o zwalczaniu lichwy wojennej zachowały przeto moc obowiązującą art. art. 1, 2. 3 ust. 1 art. 5 i art. 6.

Art. 4 ustawy o zwalczaniu lichwy wojennej został bądźto zastąpiony przepisami o postępowaniu karno-administracyjnem, bądźto zmieniony przepisami prawa o wykroczeniach (art. 16) wraz z przepisami wprowadzającemi kodeks karny i prawo o wykroczeniach (art. 8, 12 i 16), w szczególności:

1) ust. 1 art. 4 w brzmieniu art. 64 rozp. o postępowaniu karno-adm. został zastąpiony przez art. 8 § 1 i art. 16 przepisów wprowadzających kodeks karny i prawo o wykroczeniach;

2) w miejsce ust. 2 art. 4 obowiązuje przepis art. 10 prawa o wykroczeniach (art. 26 rozp. o post. karno-adm. został uchylony przez art. 30 przep. wprow.);

3) w miejsce ust. 3 art. 4 nie wszedł żaden nowy przepis, tak, że obecnie konfiskata nie może być z tej ustawy orzekana;

4) w miejsce ust. 4 art. 4 należy obecnie stosować art. 5 pr. o wykr. i art. 12 przepisów wprowadzających;

5) ust. 5 art. 4 został zastąpiony przez art. 11 prawa o wykroczeniach.

Z powyższego wynika, że zachowały moc obowiązującą następujące rozporządzenia Rady Ministrów i Ministra Spraw Wewnętrznych, wydane na podstawie art. art. 2 i 3 ustawy o zwalczaniu lichwy wojennej:

1) rozp. Rady Ministrów z 11/I. 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 5, poz. 36),

2) rozp. Rady Ministrów z 25/V. 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 43, poz. 361),

3) rozp. Min. Spr. Wewn. z 20/II. 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 139),

4) rozp. Rady Ministrów z 30/VIII. 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 714),

5) rozp Ministra Spr. Wewn. z 9/X. 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 110. poz. 875) ze zmianami dotyczącemi art. 4 omawianej ustawy, przyczem Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zwraca specjalną uwagę na maksymalny wymiar kary, który obecnie wynosi 1000 zł lub areszt do 1 mies. (art. 8 przep. wprow.) w przeciwieństwie do stanu z przed 1/IX. 1932 r. 3000 zł. i areszt do 3 mies. (art. 64 rozp. o post. karno adm.).

W miejsce dotychczasowych przepisów karno-sądowych o lichwie wojennej wchodzi przepis art. 268 K. K.

W związku z niniejszem tracą moc obowiązującą okólniki: Nr. 177 z 29/XII. 1922 r. (Zb. Zarz. M. S. Wewn. str. 727, poz. 2), ostatnie zdanie przedostatniego ustępu okóln. Nr. 135 z 15/XI. 1923 r. (Zb. Zarz. M. S. Wewn. str. 728, poz. 3).

Okólnik Nr. 122 z dnia 13 października 1932 r.

(AC. 52-3) o ewidencji centralnej zgłoszeń zamieszkania i zmiany miejsca zamieszkania.

Do
P. P. Wojewodów.

W związku z prowadzeniem ewidencji centralnej niektórych zgłoszeń zamieszkania i zmiany miejsca zamieszkania przewidzianej § 34 rozporządzenia Min. Spr. Wewnętrznych o meldunkach i księgach ludności zauważono, że pomimo zaleceń okólnika z dnia 30 kwietnia r. b. Nr. 56 w sprawie wprowadzenia w życie nowego systemu ewidencji ruchu ludności (patrz punkt 8 i 13 okólnika) powtarzają się często wypadki niewłaściwego urzędowania w tej mierze poszczególnych gmin.

Znaczna liczba gmin przesyła np. meldunki cudzoziemców (czerwone karty meldunkowe) w dalszym ciągu do ewidencji centralnej Min. Spr. Wewn., zamiast kierować je do miejscowej powiatowej władzy administracji ogólnej; zgłoszenia są wypisywane często nieczytelnie; przewidziany powołanym wyżej okólnikiem wzór tabelki statystycznej nie zawsze jest przez gminy używany; poszczególne zgłoszenia przesyłane są w dalszym ciągu przy osobnych pismach zamiast łącznie przy tabelce statystycznej. Ponadto zauważono wiele innych uchybień tego rodzaju świadczących o tem, że zarządzenia Min. Spr. Wewn. dochodzą do gmin nazbyt późno i są często wykonywane opieszale.

Ponieważ nie dość dokładne stosowanie przepisów, wywołując uciążliwą korespondencję i obniżając wartość rejestrowanego materjału, utrudnia osiągnięcie zamierzonego zadania, przeto zechcą P. P. Wojewodowie poczynić kroki w kierunku bezwzględnego usunięcia wszelkich w tym względzie uchybień w urzędowaniu gmin.

Celem należytego wykonania tego zadania zarządzam ze swej strony co następuje:

1. Zgłoszenia zamieszkania i zmiany miejsca zamieszkania w wypadkach, przewidzianych w § 34 rozporządzenia Min. Spr. Wewn., będą przesyłane przez gminy do miejscowej powiatowej władzy administracji ogólnej raz na miesiąc przy tabelce statystycznej, ustalonej w punkcie 8 powołanego wyżej okólnika Nr. 56.

W miarę otrzymywania tych zgłoszeń władze adm. ogólnej będą sprawdzały dokładność i prawidłowość ich wypełniania, usuwały dostrzeżone przytem usterki, przyczem każdego stycznia i lipca, a więc 2 razy do roku, prześlą zebrane u siebie w ciągu każdego półrocza zgłoszenia do Min. Spr. Wewn. W ten sposób powiatowe władze adm. og. będą przesyłały w styczniu tabelki statystyczne wraz ze zgłoszeniami za miesiące lipiec, sierpień, wrzesień, październik, listopad i grudzień, zaś w ciągu lipca za miesiące: styczeń, luty, marzec, kwiecień, maj i czerwiec.

2. Zarówno tabelki statystyczne, jak zgłoszenia powinny być wypełniane całkowicie i czytelnie. Szczególną uwagę należy zwrócić na czytelne wypisywanie nazwisk i imion. Opuszczanie rubryki „powiat" na zgłoszeniach i „województwo" na tabelkach statystycznych jest niedopuszczalne, o ile nie chodzi o miasta powiatowe i wojewódzkie.

3. Zawiadomień negatywnych nie przesyła się wogóle. Jeżeli w ciągu pewnego miesiąca gmina nie posiada zgłoszeń, kwalifikujących się do centralnej ewidencji w myśl wskazanego wyżej § 34 rozp. Min. Spr. Wewn., okoliczność tę należy uwidocznić na tabelce następnej. Np. gmina, która w ciągu miesiąca lipca, sierpnia, września nie posiadała żadnych tego rodzaju zgłoszeń, lecz otrzymała je dopiero w październiku, uwidoczni tę okoliczność w tabelce statystycznej za miesiąc październik w następujący sposób: w rubryce tytułowej „za miesiąc"...... należy w tym wypadku wymienić: lipiec, sierpień, wrzesień i październik i t. p.

4. Nadsyłanie tabelki statystycznej bez dołączenia odpowiednich zgłoszeń, albo też odwrotnie — przesyłanie samych zgłoszeń bez tabelki statystycznej jest niedopuszczalne.

Na zgłoszeniach powinien być uwidoczniony numer księgi kontr. ruchu ludności względnie tom i strona rejestru, zależnie od tego, czy dana osoba została już zapisana względnie skreślona z rejestru, czy też została dopiero wciągnięta do ks. kontr. ruchu ludności.

W wypadkach, gdy rejestr prowadzony jest w postaci kartoteki, zamiast tomu i strony należy wskazać Nr. karty rodzinnej.

5. Odcinki zgłoszeń czyli potwierdzenia zameldowania względnie wymeldowania powinny być w gminie odcięte przed wysłaniem zgłoszeń tak, aby zgłoszenia przesyłane były bez odcinków.

6. Stosownie do § 34 rozp. Min. Spr. Wewn. zgłoszenia powinny być przesyłane do centralnej ewidencji Min. Spr. Wewnętrznych za pośrednictwem powiat. władz admin. ogólnej w następujących wypadkach:

a) Zgłoszenia, dotyczące osób przybywających do gminy na zamieszkanie z zagranicy lub z obszaru W. M. Gdańska. Zgłoszenia zatem osób przybywających z zagranicy na pobyt czasowy, tudzież zgłoszenia cudzoziemców (czerwone) nie powinny być kierowane do ewidencji centralnej Min. Spr. Wewnętrznych.

W tym wypadku należy zwracać uwagę na kwestję posiadania dokumentu, upoważniającego do przekroczenia granicy (dowód osobisty — przy wyjeździe z Gdańska, paszport przy przyjeździe z zagranicy). W ra-

zie, gdy w zgłoszeniu nie został on dokładnie wymieniony (w rubryce 10), należy przybysza wezwać do gminy celem okazania paszportu i wspomnianą rubrykę wypełnić.

O każdym fakcie przybycia z zagranicy bez właściwego dokumentu granicznego należy niezwłocznie powiadomić powiatową władzę administracji ogólnej, stosując się do postanowień § 24 instrukcji Min. Spr. Wewnętrznych o prowadzeniu rejestru mieszkańców.

Po otrzymaniu zgłoszenia gmina obowiązana jest zbadać, czy osoba, przybywająca z zagranicy i osiedlająca się w gminie, zamieszkiwała już przedtem w Polsce, czy też nie i w razie ustalenia faktu uprzedniego zamieszkania w Polsce przesłać niezwłocznie do gminy poprzedniego zamieszkania zawiadomienie wzoru C stosownie do § 33 rozp. Min. Spraw Wewnętrznych (patrz §§ 28—30 instr. Min. Spr. Wewn.).

Stosownie do § 36 ust. 2. lit. cc) rozporządzenia Min. Spraw Wewnętrznych osoby tej kategorji są wpisywane do rejestru mieszkańców na podstawie decyzji powiatowej władzy admin. ogólnej. Gminy zatem niezwłocznie po wpisaniu takich osób do księgi kontroli ruchu ludności powinny wystąpić do tejże władzy z odpowiednim wnioskiem, dołączając doń wszelką korespondencję, jeżeli takowa miała miejsce tudzież paszport zagraniczny (patrz niżej punkt 7) (patrz § 61 ust. 3, 4 i 5 instrukcji Min. Spraw Wewnętrznych).

Po otrzymaniu wniosku gminy powiatowa władza administracji ogólnej poweźmie decyzję co do zapisania przybysza do rejestru, o ile okaże się, że przybysz jest rzeczywiście obywatelem polskim i o ile kwestja zamieszkania jego w danej gminie względnie kwestja jego obywatelstwa nie nastręczy żadnych wątpliwości.

W razie negatywnego wyniku lub braku potrzebnych dowodów powiatowa władza adm. ogólnej wskaże gminie drogę i sposób dalszego urzędowania.

Niezależnie od przesłania wniosku w sprawie wpisania do rejestru mieszkańców fakt przybycia z zagranicy powinien być uwidoczniony w tabelce statystycznej, zaś odpis odpowiedniego zgłoszenia przesłany do miejscowej powiatowej władzy administracji ogólnej celem dalszego skierowania do centralnej ewidencji Min. Spraw Wewnętrznych w myśl punktu 1 niniejszego okólnika.

Czynności powyższe są od siebie niezależne i nie powinny być utożsamiane.

b) Zgłoszenia osób, których poprzednie miejsce zamieszkania nie zostało ustalone w ciągu 6 miesięcy.

Są to wypadki, które można zaliczyć do wypadków wyjątkowych, gdyż każdy mieszkaniec Polski powinien figurować w rejestrze mieszkańców w jednej z gmin R. P. Wypadki takie mogą jednakże mieć miejsce np. w stosunku do dzieci porzuconych, do osób niepoczytalnych, do osób, zamieszkujących na wozach lub koczujących w taborach np. cyganie i t. p. Brak danych co do poprzedniego zamieszkania może powstać również w wypadkach ukrywania się osób ściganych lub w wypadkach świadomego wprowadzenia władz w błąd przez osoby, przekraczające nielegalnie granicę i pragnące ukryć swe cudzoziemskie pochodzenie i t. d.

Te wypadki powinny być nader oględnie przez gminy traktowane (patrz niżej punkt 7 niniejszego okólnika), a towarzyszące im okoliczności, ustalone protokólarnie np. protokólarne zeznanie osób interesowanych, takież zeznanie właściciela domu i innych osób, obowiązanych do udzielania gminie potrzebnych do zameldowania informacji (patrz § 43 ust. 3, 4 i 5 rozp. Min. Spraw Wewnętrznych tudzież §§ 24, 34 i 35 instr. Min. Spraw Wewnętrznych).

Wszelkie protokólarne przesłuchania powinny zawierać wzmiankę o uprzedzeniu osoby przesłuchiwanej w grożącej odpowiedzialności na fałszywe lub lekkomyślne zeznania na podstawie art. 24 i 25 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o ewidencji i kontroli ruchu ludności.

Po krytycznem zbadaniu w powyższy sposób otrzymanego zgłoszenia i ustaleniu, że przybysz rzeczywiście zamieszkał w danej gminie (§ 17 instrukcji Min. Spraw Wewn.) zgłoszenie powinno być wpisane do księgi kontroli ruchu ludności zostawać w ewidencji gminy w ciągu 5 miesięcy. Po upływie tego okresu czasu gmina przyśle wniosek do władzy administracji ogólnej w sprawie zapisania przybysza do rejestru mieszkańców w myśl § 36 ust. 2. lit. aa) oraz bb) rozporządzenia Min. Spraw Wewnętrznych.

W razie otrzymania negatywnej w tym względzie decyzji władzy administracji ogólnej, dokonany uprzednio zapis w księdze kontroli ruchu ludności powinien być wykreślony, jako omyłkowy, gdyż odmowna decyzja władz oznaczać będzie, że ustalony przez gminę fakt zamieszkania przybysza był oceniony mylnie i że w związku z tem wciągnięcie przybysza do ks. kontroli ruchu ludności było omyłką.

Niezależnie od powyższych czynności gmina po 6 miesiącach od dnia przybycia na zamieszkanie wykaże ten fakt w tabelce statystycznej i, dołączając doń odpis zgłoszenia, prześle powiatowej władzy admin. ogólnej celem skierowania do centralnej ewidencji w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych.

c) Zgłoszenia osób wyjeżdżających z Polski w celu osiedlenia się poza granicami R. P. lub na obszarze W. M. Gdańska powinny być przesyłane w odpisach do powiatowej władzy administracji ogólnej w terminie dni 30, ta zaś skieruje je do Min. Spraw Wewnętrznych łącznie z innemi zgłoszeniami stosownie do punktu 1 niniejszego okólnika.

W tych wypadkach należy zwrócić szczególną uwagę na ustalenie faktu zmiany miejsca zamieszkania, odróżniając je od czasowego wyjazdu zagranicę lub czasowego wyjazdu do Gdańska kiedy to zgłoszenia nie są przesyłane do Min. Spraw Wewnętrznych.

Stosownie do § 31 ust. 1 lit. b) osoby tej kategorji są skreślane z rejestru mieszkańców na podstawie decyzji gminy. Przesyłane zgłoszenia do centralnej ewidencji Min. Spraw Wewnętrznych winny być oznaczone numerem księgi kontr. ruchu ludności opuszczającej gminę (wzoru Nr. 8 A) stosownie do punktu 4 nin. okólnika.

d) Zgłoszenia osób, które wyprowadziły się z gminy i których następne miejsce zamieszkania nie zostało ustalone w ciągu 5 miesięcy.

Osoby tej kategorji są skreślane z rejestru mieszkańców na podstawie decyzji gminy po upływie 5 miesięcy, zaś odpisy ich zgłoszeń przesyłane do centralnej ewidencji Min. Spraw Wewnętrznych, po upływie 6 miesięcy od dnia opuszczenia gminy.

7. Jak zaznaczono wyżej wypadki braku informacji co do poprzedniego miejsca zamieszkania są wypadkami wyjątkowemi,

W praktyce atoli wypadki te mogą przybrać charakter masowy z powodu niewłaściwego lub niedość oględnego postępowania gmin. Z tego powodu należy już obecnie zwrócić szczególną uwagę na te okoliczności, które stają się zwykle źródłem błędów, a mianowicie:

a) Osoby przybywające na zamieszkanie podają często przy zameldowaniu się niedość czytelne, albo nawet błędne nazwisko. W konsekwencji takiego niedokładnego zgłoszenia gmina nowego miejsca zamieszkania podaje błędnie nazwisko przybysza w zawiadomieniu wzoru „C“, gmina zaś poprzedniego miejsca zamieszkania, nie znajdując skutkiem tego u siebie danej osoby przesyła odpowiedź negatywną wzoru „D“.

Powyższe nieporozumienie wywołaćby musiało dodatkowe dochodzenie oraz konieczność dalszej korespondencji pomiędzy zainteresowanemi gminami, albo też — zaliczenie przybysza do osób o nieustalonem miejscu poprzedniego zamieszkania.

Aby zapobiec temu należy obowiązkowo podawać we wzorze „C“ dokładny adres przybysza w miejscu poprzedniego zamieszkania, wskazany w rubryce 5 zgłoszenia wzoru Nr. 1 (miejscowość, powiat, gmina, ulica i Nr. domu).

Należy ponadto zalecić gminom, aby przy przyjmowaniu zgłoszenia wzoru Nr. 1 (przy zameldunku) żądały bezwarunkowo okazania dowodu wymeldunku z gminy poprzedniego miejsca zamieszkania w myśl § 27 ust. 1 instr. Min. Spr. Wewn. (Potwierdzenie wymeldowania, odpis dowodu zmiany zamieszkania, poświadczenie zamieszkania ect.). W braku takiego dowodu gmina nowego miejsca zamieszkania obowiązana jest ustalić, czy przybysz wymeldował się z gminy poprzedniego miejsca zamieszkania a w wypadku twierdzącym żądać dopełnienia tego obowiązku, poczem przesłać otrzymany wymeldunek łącznie z zawiadomieniem wzoru „C“ gminie poprzedniego zamieszkania (patrz § 27 instrukcji Min. Spr. Wewn.).

b) Po otrzymaniu zawiadomienia wzoru „C“ gmina poprzedniego zamieszkania nie znajduje u siebie w rejestrze mieszkańców danej osoby, ponieważ osoba ta aczkolwiek faktycznie zamieszkiwała w gminie, to jednak nie była wciągnięta do rejestru mieszkańców (zamieszkiwała, nie meldując się, nie złożyła w swoim czasie ankiety).

W tym wypadku gmina poprzedniego miejsca zamieszkania obowiązana jest ustalić, czy osoba wskazana w zawiadomieniu wzoru „C“ rzeczywiście zamieszkiwała pod wskazanym w zawiadomieniu wzoru „C“ adresem, czy też przebywała tam tylko czasowo.

Jeżeli z okoliczności sprawy okaże się, że fakt zamieszkania danej osoby nie wynika dostatecznie wyraźnie ze stanu faktycznego, a więc, że osoba, o którą chodzi nie posiadała w gminie żadnego stałego zatrudnienia, ani żadnych określonych źródeł dochodu, że nie zajmowała mieszkania, że rodzina tej osoby zamieszkiwała w tym okresie gdzieindziej i t. p. należy przesłać odpowiedź negatywną wzoru „D“, zaznaczając tam wyraźnie, że dana osoba nie zamieszkiwała, lecz przebywała tylko czasowo.

W tym wypadku do zawiadomienia wzoru „C“ należy dołączyć odpowiednie protokóły zeznań, albo ich odpisy.

Po otrzymaniu odpowiedzi negatywnej gmina nowego miejsca zamieszkania powinna bezwarunkowo ustalić gdzie dana osoba złożyła ankietę.

W razie gdy gmina poprzedniego zamieszkania stwierdzi, że osoba wymieniona w zawiadomieniu wzoru „C“ rzeczywiście zamieszkiwała w gminie, chociaż nie została wciągnięta w wyżej podanych powodów (nie złożyła ankiety) do rejestru mieszkańców, należy ustalić protokólarnie, gdzie osoba ta wypełniła ankietę, albowiem w tym wypadku figuruje ona prawdopodobnie w rejestrze mieszkańców gminy, która otrzymała ankietę.

W tym wypadku należy wyjaśnić sprawę pomiędzy zainteresowanemi trzema gminami i rozstrzygnąć ją w taki sposób, aby osoba, o której mowa, nie figurowała w rejestrze dwóch gmin jednocześnie.

Gdyby okazało się, że dana osoba nigdzie nie złożyła ankiety, gmina prowadząca dochodzenie, powinna pamiętać, że fakt taki nasuwa poważne przypuszczenia, że dana osoba wogóle w Polsce nie zamieszkiwała w okresie zbierania ankiety, a przybywszy później, ukrywa tę okoliczność przed władzami.

To też takie fakta powinny być badane ze szczególną dokładnością na okoliczność ewentualnego nielegalnego przekroczenia granicy tudzież przynależności państwowej przybysza. Gołosłowne więc oświadczenie jego co do zaniechania obowiązku złożenia ankiety nie może być przyjęte do wiadomości bez ścisłego ustalenia, gdzie w owym czasie zajmował mieszkanie i czy zamieszkiwał rzeczywiście. Przesłuchanie protokólarne właściciela domu, lokatora głównego i innych osób trzecich jest tu bezwarunkowo wymagane.

We wszystkich wypadkach niedopełnienia obowiązku meldunkowego lub niezłożenia ankiety należy bezwarunkowo i niezależnie od zapisania i skreślenia z rejestru wystąpić z wnioskiem o ukaranie winnego.

Wyjaśniając powyższe, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi P. P. Wojewodów o wydanie stosownych zarządzeń i o roztoczenie intensywnej kontroli nad wykonywaniem wskazanych wyżej czynności przez gminy.

Wspomniane przejawy ruchu ludności tudzież obserwacja statystyczna tych przejawów pozostają w ścisłym związku z czynnościami władz adm. og. w zakresie ewidencji cudzoziemców, ochrony granic, wydawanie paszportów zagranicznych i t. p. przeto dane indywidualne oraz statystyczne, przesyłane w myśl powyższego powiatowym władzom admin. ogólnej zasługują na uwagę i tego stanowiska.

Związek zatem jaki zachodzi pomiędzy działalnością gmin, a działalnością władz admin. og. w tym wypadku nie powinien pozostawać bez wpływu na tryb postępowania władz admin. og., o czem była mowa w cytowanym wyżej okólniku Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 30 kwietnia r. b. Nr. 56.

Orzecznictwo Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

Sprawy kolejowe.

1. Zmiana taryf tramwajów Krakowskiej Spółki Tramwajowej podlega zatwierdzeniu Ministra Komunikacji na zasadzie art. 4. p. 9. ustawy z 12/IV. 1924 r. poz. 580 Dz. Ust.

(Wyrok z 23/I. 1929 r. L. Rej. 543/27).

2. Obowiązek zarządu drogi publicznej wykonywania własnym staraniem i własnym kosztem robót i nadzoru przy skrzyżowaniu drogi publicznej z linją kolei żelaznej w wypadkach, przewidzianych w §§ 3 i 6 cytowanego rozporządzenia, nie wyklucza kontroli tychże robót ze strony władz kolejowych, które jednak nie mogą żądać od zarządu drogi publicznej zwrotu kosztów, poniesionych z powodu tej kontroli.

(Wyrok z 23/II. 1929 r. L. Rej. 4230/26).

Obywatelstwo.

1. Orzeczenie Wojewody, unieważniające z urzędu, po myśli art. 16. rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z 7 czerwca 1920 r. poz. 320 Dz. Ust. orzeczenie starosty, którem uznano obywatelstwo, nie jest w toku administracyjnym ostateczne.

(Uchwała Kompletu Wzmocnionego z 13/XI. 1926 r. L. Rej. 1873/26).

2. W sprawie o stwierdzenie, że dana osoba jest obywatelem polskim, instancja odwoławcza nie jest ograniczona do badania sprawy jedynie w razach, zakreślonych motywami zaczepionego orzeczenia, i orzeka nanowo według prawa, obowiązującego w chwili wydania tego nowego orzeczenia.

(Wyrok z 19/XI. r. L. Rej. 1459/25).

3. W sprawach, dotyczących ustalenia, czy dana osoba jest obywatelem polskim, wolno instancji odwoławczej w razie zmiany prawa materjalnego, dokonanej w czasie między wydaniem orzeczenia w pierwszej instancji a rozstrzygnięciem odwołania albo rozstrzygnąć sprawę merytorycznie według prawa nowego, albo uchylić zaskarżone orzeczenie i polecić instancji pierwszej, aby wydała ponowne orzeczenie przy uwzględnianiu prawa nowego.

(Wyrok z 6/IV. 1927 r. L. Rej. 3820/25).

4. Nie sprzeciwia się zasadom postępowania administracyjnego, jeżeli władza dokonywa oceny prawnej uznanego przez stronę stanu faktycznego bez współudziału strony.

(Wyrok z 6/IV. 1927 r. L. Rej. 3820/25).

5. Przyjęcie do służby wojskowej stwarza na zasadzie art. 4 p. 5 ustawy z 20 stycznia 1920 r. poz. 44. Dz. Ust. tytuł do nabycia obywatelstwa polskiego także dla osób, przyjętych do służby wojskowej na zasadzie powszechnego obowiązku, o ile nie uczyniono zastrzeżenia, przewidzianego w tym przepisie, lub o ile przepisy późniejsze (art. 3 rozp. Rady Obrony Państwa z 19 lipca 1920 r. poz. 414 Dz. Ust. i art. 64 ustawy z 23 maja 1924 r. poz. 609 Dz. Ust.) nie stanowią inaczej.

(Wyrok z 22/IV. 1927 r. L. Rej. 3771/25).

6. Urząd Wojewódzki, ustalając w toku instancji, czy w poszczególnym wypadku zostało obywatelstwo polskie nabyte z tytułu objęcia urzędu w polskiej cywilnej służbie państwowej, jest w braku decyzji władzy służbowej o ważności odnośnej nominacji — powołany do samoistnego zdecydowania, czy dana nominacja nastąpiła z zachowaniem wymagań przewidzianych w art. 4 tymczasowych przepisów służbowych dla urzędników państwowych z r. 1918 poz. 13 Dz. Pr. i czy w konsekwencji nominacja ta mogła spowodować nabycie obywatelstwa polskiego.

(Wyrok z 16/V. 1928 r. L. Rej. 4065/27).

7, Okoliczność, że posiadacz paszportu został w tym dokumencie określony jako obywatel polski, nie stwarza podstawy dla niego do żądania, by z tego tytułu był w przyszłości uważany za obywatela polskiego.

(Wyrok z 5/XII. 1928 r. L. Rej. 5386/26).

8. Okoliczność, że ojciec byłby nabył obywatelstwo polskie z tytułu urodzenia się na obszarze, uznanym za część składową Polski, gdyby był dożył dnia 10 stycznia 1920 r. jest według Konwencji Wiedeńskiej (poz. 14/1925 Dz. Ust.) dla obywatelstwa dzieci bez znaczenia.

(Wyrok z 19/XII. 1928 r. L. Rej. 534/27).

Prawo przeglądania akt administracyjnych.

Prawo przeglądania akt administracyjnych, ustanowione w art. 14 ust. 2 rozp. o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. poz. 341/28), służy tylko osobie, która w jakiejś konkretnej sprawie, toczącej się w postępowaniu administracyjnem, bierze faktycznie udział na podstawie roszczenia prawnego lub prawnie chronionego interesu.

Skargę Jerzego Sarjusza W. na orzeczenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z 12. V. 1930, dotyczące odmowy zezwolenia na przejrzenie akt fundacji ś. p. Marji Ozarowskiej, N. T. A. oddalił jako nieuzasadnioną.

Motywy: Jerzy Sarjusz W. wniósł w lutym 1929 do Urzędu Wojewódzkiego we Lwowie prośbę o zezwolenie jemu i jego pełnomocnikowi na przejrzenie akt administracyjnych fundacji ś. p. Marji I-voto Frenelowej, II-voto Ożarowskiej i podniósł na poparcie tej prośby, że ma interes prawny w tem przejrzeniu, gdyż ś. p. I-voto Frenelowa, II-voto Ożarowska aktem darowizny przeznaczyła należące do niej dobra Zgromadzeniu Sióstr Opatrzności we Lwowie, celem utrzymywania zakładu dobrowolnych pokutnic, z tem zastrzeżeniem, że gdyby wymienione Zgromadzenia zniosło powyższy zakład albo poświęciło się innym dobroczynnym celom, darowizna traci swą skuteczność, a będące jej przedmiotem dobra przechodzą na spadkobierców ś. p. Marji Ożarowskiej z rodziny dziada jej ś. p. Jana z Domajowicz Strzembosza według ustawowego porządku dziedziczenia, a patent należy właśnie do tych spadkobierców. Urząd Wojewódzki decyzją z 31. VII. 1929 r. odmówił powyższej prośbie, zaznaczając w motywach, że w myśl postanowień, zawartych w art. 14, punkt 2 i 4 rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej o postępowaniu administracyjnem z 22. III. 1928 Dz. Ust. poz. 341, w związku z postanowieniami, zawartemi w art. 9, p. 2 tegoż rozp. prawo przeglądania akt administracyjnych służy tylko osobom interesowanym, będącym stronami, a zatem osobom, w jakiejś konkretnej sprawie uczestniczącym w postępowaniu administracyjnem na podstawie roszczenia prawnego lub prawnie chronionego interesu — co zaś do fundacji, o którą chodzi, nie toczy się w Urzędzie Wojewódzkim żadne postępowanie w sprawie, w której petent uczestniczyłby na jednej z dwóch powyższych podstaw.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych orzeczeniem z 12. V. 1930, wydanem w załatwieniu odwołania, wniesionego przez Jerzego Sarjusza W., zatwierdziło orzeczenie Urzędu Wojewódzkiego z powodów, przytoczonych w tem ostatniem orzeczeniu, zaznaczając ponadto, że nad prawami dziedziców fundatorki czuwa z urzędu

kurator, ustanowiony w r. 1911 przez Sąd Okręgowy w Złoczowie, i że odwoławca nie wykazał, iż należy do tychże dziedziców.

Na to orzeczenie ministerjalne Jerzy Sarjusz W. wniósł skargę do N. T. A., który rozważył, co następuje:

Skarżący zarzuca obrazę rozporządzeniu o postępowaniu administracyjnem i w związku z tem wywodzi, że skoro fundacja ś. p. Marji Ożarowskiej ustanowiona została z zastrzeżeniem, iż w razie nieziszczenia się warunków, określonych wspomnianym wyżej akcie darowizny, majątek przechodzi na ustawowych spadkobierców fundatorki, to spadkobiercy ci mają prawo kontroli, czy wola fundatorki jest dopełniona, że prawo to wykonać mogą tylko przez studjowanie akt fundacyjnych i że ta sprawa, jak długo ustawowi spadkobiercy mają prawo do sukcesji, ciągle się toczy.

Powyższy zarzut skarżącego nie jest trafny. W rozp. o postępowaniu administracyjnem prawodawca odróżnia pojęcie osoby interesowanej od pojęcia strony. Pojęcie strony interesowanej jest obszerniejsze od pojęcia strony. Stroną jest, kto posiada cechy osoby interesowanej — nie każda jednak osoba interesowana jest stroną. Według bowiem art. 9 powyższego rozp. osobą interesowaną jest każdy, kto żąda czynności władzy, do kogo czynność władzy się odnosi lub też czyjego interesu czynność władzy, choćby pośrednio dotyczy. Osoby interesowane — głosi ten sam przepis dalej — które uczestniczą w sprawie na podstawie roszczenia prawnego lub prawnie chronionego interesu, są stronami. Że przytem przez osoby, uczestniczące w sprawie, należy rozumieć osoby, biorące faktycznie udział w sprawie, nie może ulegać wątpliwości. Jasne jest również, że faktycznie można brać udział tylko w sprawie, która zostaje wszczęta lub jest już w toku. Jeżeli wobec tego postanowiono w art. 14 (ustęp 2) tego samego rozp., że strona lub też należycie upoważniony jej pełnomocnik może na podstawie zezwolenia władzy przeglądać akta administracyjne, które zdaniem władzy zawierają dane niezbędne dla strony celem uzasadnienia jej praw interesów, to przyjąć należy, że przepis ten dotyczy tylko osoby, która w jakiejś konkretnej sprawie, toczącej się w postępowaniu administracyjnem, a objętej danemi aktami, bierze faktycznie udział na podstawie roszczenia prawnego lub prawnie chronionego interesu.

Fakt, podniesiony przez skarżącego, że w sprawie, czy wola fundatorki ś. p. Marji Ożarowskiej jest wypełniona, postępowanie administracyjne stale się toczy, gdyż władza fundacyjna wykonywa stale nadzór w tym względzie — nie uzasadnia żądania wglądu w odnośne akta administracyjne, ponieważ skarżący nie twierdzi nawet, że zgłosił formalnie jakieś roszczenie materjalno-prawne, a wobec tego nie ma charakteru osoby interesowanej faktycznie uczestniczącej w konkretnej sprawie, a zatem charakteru strony.

Na wywody skarżącego, że nie mogło być zamiarem prawodawcy wykluczenie osoby interesowanej, nie będącej stroną, od przeglądania akt, dotyczących jej interesów prawnych, należy zaznaczyć, że gdyby to zapatrywanie skarżącego było trafne byłby prawodawca, wobec wyraźnego odróżnienia pojęcia osoby interesowanej od pojęcia strony, użył w ustępie 2 art. 14 zamiast słowa „strona“ lub „strony“ słowa „osoba interesowana“ lub „osoby interesowane“.

(Wyrok z 1 kwietnia 1932 r. L. Rej. 5705/30).

W. Borkowski
sędzia N. T. A.

RÓŻNE.

Kto rozstrzyga odwołania od decyzji związków komunalnych dotyczących uposażeń pracowników.

Na zapytanie jednego z p. wojewodów województw południowych, kto jest właściwym do rozstrzygania odwołań od decyzyj związków komunalnych w sprawie wymiaru uposażeń ich pracowników, Min. Spr. Wewn. wyjaśniło co następuje: ponieważ charakter stosunku służbowego pracowników komunalnych na terenie województw południowych w myśl orzecznictwa N. T. A. jest prywatno-prawny, wszelkie roszczenia tych pracowników, powstałe na tle stosunku służbowego, a więc i roszczenia dotyczące wymiaru uposażeń, należą do orzecznictwa sądów powszechnych. § 27 rozp. Prez. Rz. z 30/XII. 24 (Dz. U. poz. 1073) daje władzom nadzorczym prawo uchylania decyzyj zw. komunalnych niezgodnych z postanowieniami tego rozp. w drodze nadzoru, ewentualnie rozstrzygania odwołań zw. komunalnych, — odwołania jednak pracowników komunalnych podlegają orzecznictwu sądów powszechnych.

(Gazeta Administracji i Policji Państwowej Nr. 21 z 1932 roku).

Nakładem Gminy stoł. król. miasta Krakowa. — Czcionkami Drukarni Muzeum Przemysłowego w Krakowie, ulica Smoleńska Nr. 9.

Nr. 12. Kraków, dnia 31 grudnia 1932 r. Rocznik LIII.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

STOŁ. KRÓL. MIASTA KRAKOWA.

ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI: Kraków Magistrat, Biuro Prezydjalne. Telefon 125-05.

PRENUMERATA: roczna wynosi 12 zł. (z przesyłką pocztową 14 zł.) cena jednego egzemplarza wynosi 1 zł.

Rozsprzedaż Dziennika oraz przyjmowanie zgłoszeń na prenumeratę uskutecznia Dziennik Podawczy Magistratu.

TREŚĆ NUMERU:

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Nr. VIII. Dod. kom. 813/32/B.

OBWIESZCZENIE
Prezydenta m. Krakowa
z dnia 2 listopada 1932 r.
w sprawie dodatku komunalnego do opłat państwowych od patentów na wyrób i sprzedaż trunków.

Na mocy uchwały Rady miasta z dnia 31 sierpnia 1932 r. powziętej w myśl art. 11 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. Nr. 94 Dz. U. R. P. poz. 747, a zatwierdzonej przez Urząd Wojewódzki Krakowski, decyzją z dnia 21 września 1932 r. Nr. S. F. 1—4 b) — 14/32 Gmina miasta Krakowa pobierać będzie w roku 1933 dodatek komunalny do opłat państwowych od patentów na wyrób i sprzedaż trunków w wysokości 100% opłat przy wyrobie, a 200% przy sprzedaży trunków.

Wymiar powyższego dodatku uskuteczniać będzie w myśl art. 43 wymienionej ustawy władza skarbowa powołana do wymiaru opłat, poborem zaś zajmować się będzie Kasa Skarbowa Kraków I i Kasa Skarbowa Kraków II (Podgórze).

Wymieniony dodatek winien być uiszczony równocześnie z opłatą państwową.

O tem zawiadamia się strony interesowane.

Prezydent miasta:
Władysław Belina-Prażmowski.

Nr. II. R. 319/32.

OBWIESZCZENIE
Magistratu stoł. król. m. Krakowa
z dnia 15 grudnia 1932 r.
o poborze dodatków gminnych do państwowego podatku przemysłowego w roku 1933.

Magistrat podaje do wiadomości, że na podstawie uchwały Rady miasta z dnia 29 września 1932 r. powziętej w myśl art. 8 ustawy z dn. 11/VIII. 1923 Dz. U. R. P. Nr. 94 poz. 747 Gmina miasta Krakowa pobierać będzie w r. 1933 dodatki gminne:

a) do państwowego podatku od obrotu w dotychczasowej wysokości 25% tego podatku,

b) do ceny świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych w dotychczasowej wysokości 30% ceny tych świadectw i kart.

Do Nr. I. Najm. 375/32.

ZARZĄDZENIE
Prezydenta miasta z dnia 5 grudnia 1932 r. o poborze komornego (czynszów) od pomieszczeń i gruntów gminnych.

Na podstawie § 84 statutu miejskiego zarządzam co następuje:

§ 1.

Pobór (inkaso) komornego od pomieszczeń (mieszkań i innych lokali) w miejskich realnościach i przedmiotach czynszowych oraz czynszów za najem-dzierżawę

gruntów gminnych uskuteczniać będzie Kancelarja rachunkowa Zakładu czyszczenia miasta, poniżej w skróceniu „Kancelarję“ zwana, — na podstawie wykazów, dostarczonych przez I. i IV. Wydział Magtu dla każdego najemcy (dzierżawcy) z osobna.

§ 2.

Organa Kancelarji pobierać będą tak bieżące jakoteż zaległe komorne (czynsze), te ostatnie zaś wraz z ustawowemi odsetkami zwłoki.

§ 3.

Organa Kancelarji pobierać będą komorne (czynsze) w mieszkaniu (lokalu) lokatora (najemcy, dzierżawcy) względnie osób, zalegających z komornem (czynszem), chociażby w tym ostatnim przypadku stosunek najmu (dzierżawy) został już rozwiązany.

§ 4.

Organa Kancelarji powinny zawsze żądać całej należytości; mają jednak przyjmować każdą kwotę, którą lokator (najemca, dzierżawca) w danej chwili godzi się zapłacić na pokrycie owej należytości.

§ 5.

Organa Kancelarji mają płacącemu wydać pokwitowania:

a) bez ograniczenia, jeżeli kwota nie przewyższa 50 złotych,

b) po dostarczeniu lub zapłacie przez lokatora (najemcę, dzierżawcę) znaczka stemplowego za 25 groszy, gdy chodzi o kwoty, przewyższające 50 złotych.

Znaczek stemplowy należy przylepić na pokwitowaniu i skasować przez przepisanie go początkowemi albo końcowemi wyrazami pisma.

W razie odmowy dostarczenia (zapłacenia) znaczka mają organy Kancelarji zatrzymać pokwitowanie w kwitarjuszu.

Wydanie pokwitowania najemcy lokalu — wyłączając mieszkania jedno- i dwuizbowe uwidoczni Kancelarja w „Wykazie poboru (inkasa) (§ 7).

§ 6.

Jeżeli lokator (najemca, dzierżawca) albo zupełnie odmawia zapłaty, albo też płaci tylko część należności, ma organ Kancelarji:

a) zwrócić mu uwagę na skutki zwłoki, w szczególności: ściągnięcie w drodze egzekucji i wypowiedzenie,

b) zapisać datę upomnienia.

Gdy lokator (najemca, dzierżawca) mimo upomnień nie płaci, doniesie Kancelarja o tem Magistratowi (Wydz. I. wzg. IV).

§ 7.

Pobrane komorne (czynsze) wnosić będzie Kancelarja do Gł. Kasy miejskiej równocześnie z odsyłaniem gotówki, uzyskanej z innych tytułów. Komorne (czynsze) ma być zarachowane na właściwe konto w funduszu miejskim na podstawie „Wykazu poboru (inkasa) czynszów“ sporządzonego w 3-ch egzemplarzach, z których jeden przeznaczony jest dla Gł. Kasy miejskiej, drugi dla Administratora dotyczących realności, a 3-ci pozostaje w Kancelarji.

§ 8.

Organy Kancelarji otrzymywać będą prowizję w wysokości 1% (jeden od sta) sumy wniesionego do Gł. Kasy miejskiej komornego (czynszów).

Prowizję tę wypłacać będzie Gł. Kasa miejska z funduszu miejskiego co miesiąc na podstawie sprawdzonych wykazów Kancelarji.

§ 9.

Niniejsze zarządzenie nie uchyla możności przyjmowania komornego (czynszów) wprost przez Kasę miejską w dotychczasowy sposób, jeżeli strona tą drogę wybierze.

§ 10.

Niniejsze zarządzenie wchodzi w życie z dniem 5 grudnia 1932 r.

Prezydent miasta:

w z. *Dr. Duch* wr.

Nr. Prez. Tj. org. Mgtu 228/32.

OKÓLNIK Nr. 72 a.

Zarządzenie

Prezydenta miasta z dnia 2 grudnia 1932 r. o inspekcji administracji miejskiej.

Na zasadzie § 84 Statutu gminnego dla miasta Krakowa zarządzam co następuje:

§ 1.

Przy Biurze Prezydjalnem Magistratu tworzy się stanowisko Inspektora administracji miejskiej. Inspektor administracji miejskiej jest organem Prezydenta miasta, podległym bezpośrednio Naczelnikowi Biura Prezydjalnego.

Inspektora administracji miejskiej mianuje Prezydent miasta z grona urzędników I. kategorji o wykształceniu prawniczem.

§ 2.

Celem inspekcji jest utrzymywanie administracji miejskiej w należytej sprawności przez ulepszanie jej stanu organizacyjnego oraz zwiększanie wydajności pracy drogą doskonalenia metod działania.

§ 3.

Inspektor ma wykonywać nadzór służbowy i administracyjny nad całością administracji miejskiej tj. nad Wydziałami i Biurami Magistratu, Instytucjami, Zakładami, Przedsiębiorstwami m. itp., jako oddzielnemi komórkami administracyjnemi względnie gospodarczemi Gminy z ograniczeniami zawartemi w § 12 ustęp pierwszy.

§ 4.

Inspektor administracyjny funkcje swe sprawuje przez:

1) lustrację personalną i administracyjną poszczególnych komórek administracyjnych względnie gospodarczych,

2) udział w komisji kontrolnej powołanej do życia rozporządzeniem Prezydenta miasta z dnia 27 sierpnia 1932 r. Nr. Prez. Tj. Org. Urzęd. 28/32,

3) uczestniczenie w akcie zdawczo-odbiorczym urzędowania w wypadkach zmiany Naczelników Wydziałów, Dyrektorów Zakładów itp.,

4) wykonywanie innych czynności zleconych przez Prezydenta miasta względnie Naczelnika Biura Prezydjalnego, a łączących się z nadzorem służbowym względnie administracyjnym.

§ 5.

Inspektor ma przeprowadzać perjodycznie systematyczną i szczegółową lustrację komórki administracyjnej względnie gospodarczej.

Dokonując tej czynności Inspektor jest obowiązany sprawdzić:

a) czy organizacja odpowiada przepisom.

b) czy działalność jest należycie skoordynowana,

c) czy technika pracy jest ujednostajniona i uzgodniona,

d) jaki jest podział czynności,

e) czy formalny sposób załatwiania spraw odpowiada wymogom legalności, celowości i gospodarczości,

f) czy ściśle stosuje się obowiązujące przepisy z zakresu postępowania administracyjnego,

g) czy używa się wyłącznie druków zatwierdzonych,

h) czy pracownicy prowadzą przepisane zapiski i ewidencję,

i) czy ustawy, zbiory przepisów, okólniki, normalja przechowuje się w przejrzystym układzie i należytym porządku,

j) czy pracownicy są dokładnie zaznajomieni z ich treścią,

k) czy używane pieczęcie i napisy co do formy i treści odpowiadają przepisom,

l) jaka jest pilność, zainteresowanie, inicjatywa, sprawność, terminowość, forma zewnętrzna pracy i zachowanie się wobec stron każdego pracownika.

Spostrzeżone inowacje w zakresie uproszczenia pracy względnie jej ulepszenia ma Inspektor przeszczepiać do innych Wydziałów, Zakładów itp. i w razie potrzeby działać jako doradca i instruktor.

Dla wypełnienia wymienionych powyżej zadań, Prezydent miasta przydzieli w razie potrzeby do pomocy Inspektorowi fachowe organa techniczne.

§ 6.

Program zamierzonych lustracji na każdy kwartał ustala na wniosek Naczelnika Biura Prezydjalnego Prezydent miasta. W razie potrzeby Prezydent miasta względnie Naczelnik Biura Prezydjalnego zlecają dokonanie lustracji poza kwartalnym programem. Lustracje doraźne przeprowadza Inspektor według własnego uznania.

Przed rozpoczęciem czynności Inspektor obowiązany jest zgłosić się u Naczelnika odnośnej komórki administracyjnej względnie gospodarczej. Naczelnik względnie jego zastępca mają prawo być obecnymi w czasie dokonywania szczegółowej lustracji, muszą zaś, jeśli tego zażąda Inspektor.

Przeprowadzenie lustracji nie powinno o ile możności, przeszkadzać normalnemu tokowi pracy.

§ 7.

Inspektor ma prawo wstępu i przebywania w lokalach urzędowych Magistratu oraz pomieszczeniach Zakładów i Przedsiębiorstw m., obecności przy wykonywaniu czynności, badania aktów, ksiąg, wykazów itp., które w razie potrzeby może podjąć do wglądu.

Pracownicy na zapytanie Inspektora obowiązani są udzielać wyczerpujących wyjaśnień i wtedy zwolnieni są od obowiązku zachowania tajemnicy urzędowej. Wyjątek w tym względzie stanowią jedynie mobilizacyjne sprawy wojskowe.

§ 8.

O wykryciu okoliczności wymagających wydania doraźnych zarządzeń zapobiegawczych lub wdrożenią dochodzeń porządkowych względnie dyscyplinarnych, Inspektor obowiązany jest donieść natychmiast Prezydentowi miasta za pośrednictwem Naczelnika Biura Prezydjalnego.

W razie wykrycia nieprawidłowości podpadających pod rozpoznanie Oddziału kontroli nad gospodarką gminną, ma o tem bezzwłocznie donieść Prezydentowi m. za pośrednictwem Naczelnika Biura Prezydjalnego i zawiadomić Kierownika Oddziału kontroli.

§ 9.

Po dokonaniu lustracji Inspektor ma spisać na miejscu protokół, który ma zobrazować stan faktyczny stwierdzony przez Inspektora. Protokół ten po odczytaniu ma podpisać Naczelnik wzgl. Dyrektor lustrowanej komórki, zamieszczając ewent. swoje uwagi.

Za zgodą i w obecności Naczelnika Wydziału, Dyrektora Zakładu itp. wzgl. jego zastępcy, Inspektor może przeprowadzić z personalem konferencję polustracyjną.

Do dni 30-tu od ukończenia lustracji Inspektor obowiązany jest przedłożyć Prezydentowi miasta za pośrednictwem Naczelnika Biura Prezydjalnego pisemne, zwięzłe sprawozdanie z wnioskami przy dołączeniu protokołu lustracyjnego.

§ 10.

Inspektor administracji ma prowadzić dla każdej komórki administracyjnej względnie gospodarczej osobne akta, obrazujące systematyczność dokonywanych lustracji, jakoteż stwierdzające ich stan.

Naczelnicy, Dyrektorzy mogą w Biurze Inspektora przeglądać pisemne sprawozdania z lustracji dokonanych w Wydziałach wzgl. Zakładach przez nich kierowanych. Wiadomości uzyskane należy traktować jako tajne.

Inspektor ma przechowywać akta lustracyjne jako tajne stale pod zamknięciem.

§ 11.

Wykonywanie lustracji przez Inspektora nie zmniejsza, ani też nie uchyla obowiązku nadzoru jak i odpowiedzialności służbowej Naczelników Wydziałów i Biur Magistratu oraz Dyrektorów Instytucji, Przedsiębiorstw itp.

§ 12.

Naczelnicy Wydziałów Magistratu, Dyrektorzy Instytucji, Przedsiębiorstw itp. wyjęci są co do swej osoby z pod nadzoru służbowego Inspektora.

Inspektorowi nie przysługuje prawo wydawania zarządzeń, zmierzających do usunięcia zauważonych braków i usterek. Prawo to posiada Naczelnik Wydziału wzgl. Dyrektor Instytucji itp.

Do zakresu czynności Inspektora administracji m. nie należy samoistnie rozpatrywanie spraw ściśle gospodarczych, rachunkowych, wzgl. fachowych, w szczególności zaś spraw przydzielonych rozporządzeniem Prezydenta m. z dnia 27 sierpnia 1932 Nr. Prez. Tj. Org. Urzęd. 28/32. Oddziałowi kontroli nad gospodarką miejską.

Inspektor administracji m. wyłączony jest od prowadzenia dochodzeń porządkowych i dyscyplinarnych, jakoteż od udziału w Komisji dyscyplinarnej.

§ 13.

Inspektor administracji m. ma pozostawać w ścisłym stosunku współpracy z referatem organizacyjnym Biura Prezydjalnego oraz Kierownikiem Oddziału kontroli nad gospodarką m.

§ 14.

Utworzenie stanowiska Inspektora administracji m. nie narusza w niczem istniejących praw nadzoru, a w szczególności praw nadzoru personalnego i administracyjnego, przysługującego Naczelnikowi Biura Prezydjalnego w stosunku do wszystkich pracowników Gminy.

§ 15.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 5 grudnia br.

OKOLNIK NR. 73.

Zarządzenie

Prezydenta miasta z dnia 9 grudnia 1932 Nr. Prez. Zarz. og. 135/32 w sprawie przyznawania wszelkich wynagrodzeń dodatkowych.

I. Wynagrodzenie dodatkowe za wszelkie dodatki, remuneracje (np. bilansowe itp.), wynagrodzenia za godziny nadliczbowe dla personalu urzędniczego itp. oraz zapomogi, zaliczki, mogą być przyznawane pracownikom Magistratu, Zakładów, Przedsiębiorstw i Instytucji miejskich tylko na podstawie osobistej decyzji Prezydenta miasta powziętej na wniosek przedstawiony przez Biuro Prezydjalne.

II. Zaliczki i zapomogi dla pracowników Elektrowni miejskiej, Gazowni miejskiej, Wodociągu miejskiego i Miejskich Zakładów Ceramicznych, mogą w drodze wyjątku przyznawać resortowi wiceprezydenci na wniosek dyrektora odnośnego Zakładu.

III. Co do szczegółowego postępowania przy udzielaniu wynagrodzeń dodatkowych, obowiązują przepisy zawarte w tut. Okólnikach z dnia 10 sierpnia 1931 r. L. Prez. 9400/31, których odpisy w załączeniu przesyłam

Odpis. Załącznik.

OKÓLNIK

Prezydenta m. z dnia 10 sierpnia 1931 L. Prez. 9399/31 do wszystkich Wydziałów Magistratu, Urzędów fachowych i pomocniczych, Zakładów i Instytucyj miejskich w sprawie podań pracowników miejskich o zapomogi i remuneracje.

Celem uproszczenia urzędowania przy załatwianiu podań pracowników m. o zapomogi i remuneracje zarządzam co następuje:

1) Wszelkie podania o zapomogi i pisma urzędowe o przyznanie remuneracji dla personalu Magistratu oraz Zakładów i Instytucyj administrowanych przez Magistrat, mają być wnoszone do Dziennika podawczego Biura Prezydjalnego Magistratu.

2) Podań o zapomogi oraz pism urzędowych o przyznanie remuneracji nie należy prezentować w Dzienniku podawczym.

3) Wszelkie przyznane zapomogi oraz remuneracje mają być prowadzone w ścisłej ewidencji Biura Prezydjalnego przez odnośnego referenta i w tym celu ma być założona księga ewidencyjna udzielonych zapomóg i remuneracji, w której mają być według alfabetu zanotowane następujące daty: imię i nazwisko pracownika, charakter służbowy, tytuł udzielonej zapomogi wzgl. remuneracji, data i numer asygnaty, wysokość kwoty.

4) Zapomogi i remuneracje asygnuje Sekretarjat Prezydjalny Magistratu za książką sznurową dla zapomóg i remuneracji, na podstawie przesłanych za książką doręczeń pod nazwiskami odnośnych pracowników przez Biuro Prezydjalne decyzji prezydjalnych co do przyznanych zapomóg i remuneracji.

Książka sznurowa dla zapomóg i remuneracji ma być prowadzona analogicznie jak książka zaliczek według numeracji porządkowej, począwszy od numeru 1 od początku każdego roku kalendarzowego.

5) Po wyasygnowaniu zapomóg względnie remuneracji, Sekretarjat zwraca odnośne akta Biuru Prezydjalnemu z relacją o wykonaniu przy podaniu daty i numeru wygotowanej asygnaty celem zanotowania odnośnych dat w księdze ewidencyjnej, o której mowa wyżej pod 3), poczem Biuro Prezydjalne wyszkartuje ewent. odnośne akta jako bezprzedmiotowe po uprzedniem porozumieniu się z referentem.

Prezydent miasta:
Władysław Belina Prażmowski mp.

Odpis. • Załącznik.

OKÓLNIK

Prezydenta miasta z dnia 10 sierpnia 1931 L. Prez. 9400/31 do wszystkich Wydziałów Magistratu, Urzędów fachowych i pomocniczych Zakładów i Instytucyj miejskich w sprawie postępowania przy udzielaniu zaliczek na pobory pracowników miejskich.

Celem uregulowania postępowania z podaniami pracowników m. o zaliczki na płacę, zarządzam co następuje:

1) Wszystkie podania o zaliczki na płacę personalu Magistratu oraz Zakładów i Instytucyj administrowanych

przez Magistrat mają być wnoszone do Dziennika podawczego Biura Prezydjalnego Magistratu za pośrednictwem Naczelnika (Dyrektora, Kierownika), który zaopatrzy je opinją oraz adnotacją dotyczącą wysokości poborów i obciążeń pensyjnych stwierdzonych w Miejskiej Izbie Obrachunkowej.

2) Podań o zaliczki nie należy prezentować w Dzienniku podawczym.

3) Jako termin wypłat przyznanych zaliczek ustanawia się czas od 15 do 20 każdego miesiąca.

4) Przed asygnowaniem przyznanych zaliczek referent Biura Prezydjalnego winien w krótkiej drodze (telefonicznie) poinformować się u Dyrektora Miejskiej Izby Obrachunkowej czy stan kasy w powyższym terminie pozwala na wypłatę zaliczek, przyczem Dyrektor M. Izby Obrachunkowej ma podać w przybliżeniu ogólną kwotę, jaka ma być przeznaczona na wypłatę zaliczek w danym miesiącu.

5) Biuro Prezydjalne w granicach podanej przez Miejską Izbę Obrachunkową kwoty na wypłatę zaliczek prześle odpowiednią ilość podań z przyznanemi zaliczkami Sekretarjatowi Prezydjalnemu celem asygnowania tych zaliczek za książką sznurową dla zaliczek.

Książka sznurowa zaliczek ma być prowadzona według numeracji porządkowej od 1 począwszy według bieżącego roku kalendarzowego.

6) Podania po wyasygnowaniu zaliczek Biuro Prezydjalne wyszkartuje po uprzedniem porozumieniu się z referentem.

7) Wnioski o przyznanie zaliczek i zapomóg dla personalu Miejskiej Izby Obrachunkowej przedstawia Prezydentowi miasta Dyrektor Miejskiej Izby Obrachunkowej bezpośrednio.

Prezydent miasta:

Władysław Belina Prażmowski mp.

OKÓLNIK Nr. 74.

Zarządzenie

Prezydenta miasta z dnia 13 grudnia 1932 Nr. Prez. Zarz. og. 102/32 w sprawie wygotowywania list płac poborów pracowników miejskich.

W celu ułatwienia Miejskiej Izbie Obrachunkowej terminowego przeprowadzania płac przez odpowiednie rachunki budżetowe, polecam wszystkim Wydziałom, Urzędom, Biurom, Zakładom i Instytucjom miejskim, aby miesięczne listy płacy urzędników i niższych funkcjonarjuszów zestawiały w porządku kredytów budżetowych.

Nadto następujące listy, obejmujące dotychczas personal płatny z różnych paragrafów budżetu, należy rozbić na kilka list, bardziej zróżniczkowanych:

1) listę Wydziału IX. na:
listę personalu prawniczego, kancelaryjnego i woźnych biurowych
„ personalu sanitarnego z wyjątkami, jak niżej.
„ „ weterynaryjnego,
„ „ płatnego z Dz. VI. budżetu,
„ „ łaźni m. i oczyszczalni,
„ „ Żłóbka m. (osobny budżet).

2) listę Budownictwa m. Oddział A. ma:
listę personalu prawniczego, administrac. kancel. i woźnych biurowych,
„ personalu techn. biura budowli architektonicznych i konserwacji budynków,
„ personalu techn. biura policji budowlanej.

3) listę Budownictwa m. Oddział B. na:
listę personalu kancelaryjnego,
„ „ technicznego biura drogowego,
„ „ „ „ pomiarowego,
„ „ „ „ regulacji,
„ „ „ „ kanalizacji,
„ stabilizowanych robotników biura drogowego,
„ „ „ „ pomiarowego,
„ „ „ „ kanalizacji.

4) listę Zarządu Cmentarza m. na:
„ personalu cmentarnego i
„ „ Oddziału dla przyozdabiania mogił.

5) listę tercjanów na:
listę tercjanów szkół powszechnych,
„ „ Szkoły Ekonom. Handl. oraz M. Szkoły Gospod. Domowego.

Szczegółowych wyjaśnień i wskazówek udzielać będzie likwidatura płac etatowych w Miejskiej Izbie Obrachunkowej.

OKÓLNIK Nr. 75.

Zarządzenie

Prezydenta miasta z dnia 20 grudnia 1932 Nr. Prez. Zarz. og. 120/32 w sprawie wysyłania przesyłek zwolnionych od opłaty pocztowej.

W ślad za tut. poleceniem z dnia 27 października br. zawartem w okólniku Nr. 59 (Dz. rozp. m. Krakowa Nr. 10/32) zarządzam co następuje:

1) w myśl postanowień zawartych w art. 23, punkt 1 c) i punkt 2 d) ustawy z dnia 3 czerwca 1924 o poczcie i telegrafie oraz postanowień zawartych w rozp. Ministra Poczt i Telegr. z dnia 21 maja 1931 (Dz. U. R. P. Nr. 56 poz. 452) punkt 3 i punkt 6 ustęp drugi (przepisy te są przytoczone w całości w cytowanym na wstępie okólniku Nr. 59), Magistrat ma prawo i obowiązek przy wysyłaniu przesyłek pocztowych, o których mowa w tych przepisach używać dwóch pieczątek, a mianowicie:

a) Sprawa urzędowa — w wykonywaniu poruczonego zakresu działania — wolna od opłaty pocztowej,

b) Sprawa urzędowa — w wykonywaniu poruczonego zakresu działania — opłatę pocztową uiści adresat.

2) W celu wykonywania powyżej podanych postanowień, referenci wszystkich Wydziałów i Biur Magistratu wygotowywując z zakresu spraw poruczonych referat, którego czystopis ma być przesłany przez pocztę, mają zamieścić na tym referacie stosowne polecenie dla Kancelarji (§ 22 Przepisów o biurowości z dnia 1 grudnia 1931 L. Prez. 11227/31). Polecenie to ma zawierać dla Kancelarji informację, że sprawa dana należy do zakresu poruczonego i że jest wolna od opłaty względnie, że opłatę uiści adresat. Kancelarja, po wygotowaniu czy-

stopisów takich spraw ma opatrzyć je odpowiednią pieczątką według polecenia znajdującego się na referacie. W razie wątpliwości lub w razie braku polecenia na referacie należy porozumieć się z referentem.

3) Gł. Kancelarja doręczycielska otrzymawszy czystopisy do wysłania zaopatrzy koperty dla odnośnych czystopisów taką pieczątką, jaka znajduje się na czystopisie. Używanie innych pieczątek zawierających klauzulę o zwolnieniu od opłaty pocztowej, względnie zaopatrywanie przez Kancelarję doręczycielską przepisanemi pieczątkami korespondencji nieoznaczonej przez Wydział daną pieczątką jest niedozwolone. Pisma takie należy wysyłać za opłatą pocztową.

4) Panowie Naczelnicy Wydziałów i Biur wydadzą potrzebne zarządzenia w celu wykonania powyższych postanowień i dopilnują ich wykonania.

5) Potrzebnych pieczątek dostarczy Ekonomat m. w tym celu należy zgłosić zapotrzebowanie odpowiedniej ilości pieczątek do Ekonomatu m.

OKÓLNIK Nr. 76.

Prezydenta miasta z dnia 20 grudnia 1932 r. Nr. Prez. R. 173/32 w sprawie patentów oficerskich.

Pan Wojewoda Krakowski reskryptem z dnia 12 grudnia 1932 r. O. Org. VIII-3/671/32 podał do wiadomości reskrypt Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 23 listopada 1932 r. Nr. Pers. 107/3 w sprawie patentów oficerskich.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.
Nr. Pers. 107/3. Patenty oficerskie.

Warszawa, dnia 23 listopada 1932 r.

Do

PP. Wojewodów, P. Komisarza Rządu w Warszawie, P. Komendanta Głównego Policji Państwowej, P. Dyrektora Głównego Urzędu Statystycznego, P. Dowódcy Korpusu Ochrony Pogranicza, P. Naczelnika Urzędu Spraw Mniejszości w Katowicach, PP. Prezesów Wojewódzkich Sądów Administracyjnych w Poznaniu i Toruniu, PP. Dyrektorów Departamentów, Szefów Biur i Naczelników Wydziałów w Zarządzie Centralnym Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

W N-rze 12 Dziennika Rozkazów Ministerstwa Spraw Wojskowych z dnia 28/VI. 1932 r. ogłoszono, że zgodnie z postanowieniem art. 12 pragmatyki oficerskiej Biuro Personalne Ministerstwa Spraw Wojskowych przystąpiło do wydawania oficerom patentów oficerskich.

Patent może otrzymać każdy oficer, a więc zarówno będący w służbie czynnej, jak i w rezerwie, pospolitem ruszeniu, względnie w stanie spoczynku, z wyjątkiem oficerów zaliczonych do rezerwy w myśl art. 118 pragmatyki oficerskiej (oficerowie b. armji zaborczych, przyjęci do rezerwy W. P. w stopniach posiadanych w tych armjach).

Patenty oficerskie dla oficerów zmarłych mogą otrzymać członkowie ich rodzin po udowodnieniu stosunku pokrewieństwa do zmarłego.

Oficerom, którzy otrzymali już patenty oficerskie, będzie wydany przy każdym następnym awansie załącznik do patentu, stwierdzający ich awans.

Patenty oficerskie wydaje się w wykonaniu na papierze czerpanym lub na pergaminie, za zwrotem kosztów wykonania, które wynoszą: za patent, wykonany na papierze czerpanym, z przesyłką w rulonie tekturowym 5 zł.; za patent wykonany na pergaminie z przesyłką w rulonie oprawnym w płótno 27 zł. 50 gr.

Podporucznicy zawodowi otrzymują bezpłatnie patenty, wykonane na papierze czerpanym.

Oficerowie rezerwy, pospolitego ruszenia i w stanie spoczynku oraz członkowie rodzin oficerów zmarłych przesyłają indywidualne zgłoszenia o patenty według załączonego wzoru wprost do Biura Personalnego Ministerstwa Spraw Wojskowych, wpłacając jednocześnie pełną należytość do Głównej Drukarni Wojskowej przekazem pocztowym, względnie na konto czekowe P. K. O. Nr. 30710. Na przekazie, względnie na czeku należy zaznaczyć: Należytość za patent oficerski do zgłoszenia z dnia .../... (wymienić datę zgłoszenia, przesłanego do Biura Personalnego).

Ostateczny termin nadsyłania zgłoszeń o patenty upływa z dniem 1 stycznia 1933 r.

Patent oficerski, jako dokument o charakterze publiczno-prawnym i znaczeniu historycznem, musi zawierać ścisłe dane osobiste oficera, oparte na dokumentach. Dotyczy to w szczególności tytułów naukowych, właściwego brzmienia nazwiska i imion. Z tego względu w zgłoszeniach o patenty należy wymienić: pseudonim (przydomek), nazwisko rodowe i imiona (ilość imion i ich kolejność) ściśle według metryki urodzenia, względnie innych personalnych dokumentów urzędowych, a tytuły naukowe, na podstawie posiadanych dyplomów naukowych.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi o podanie powyższych informacyj do wiadomości podwładnych Panom zainteresowanych urzędników.

Szef Biura Personalnego:
Kawecki
Dyrektor Departamentu.

OKOLNIK Nr. 78.

Zarządzenie

Prezydenta miasta z dnia 22 grudnia 1932 r. Nr. Prez. Org. Mgtu 45/32 w sprawie powierzenia M. Lekarzom weterynaryjnym poszczególnych okręgów weterynaryjnych oraz przydziału Lekarzy weterynaryjnych do czynności w Rzeźni i na Targowicy m.

W uzupełnieniu mego zarządzenia z dnia 13-go października 1932 r. Nr. Prez. Org. Mgtu 2/32. (Okólnik Nr. 55) przydzielam z dniem 1 stycznia 1933 r.

1) czynności lekarza weterynaryjnego w I. okręgu, obejmującym dzielnice I., II., III., VII., X., XI., XII. i XIII. Panu Edmundowi Wypychowskiemu, kontr. lekarzowi weterynaryjnemu,

2) czynności lekarza weterynaryjnego w II. okręgu, obejmującym dzielnice IV., V., XIV., XV., XVI., XVII,

i XVIII. Panu Zygmuntowi Hoffmanowi, st. lekarzowi weterynaryjnemu,

3) czynności lekarza weterynaryjnego w III. okręgu, obejmującym dzielnice VI., XIX. i XX. Panu Bohdanowi Langerowi, st. lekarzowi weterynaryjnemu,

4) czynności lekarza weterynaryjnego w IV. okręgu, obejmującym dzielnice VIII., IX., XXI. i XXII. Panu Stanisławowi Łukowskiemu, st. lekarzowi weterynaryjnemu.

Jako niższych funkcjonarjuszy weterynaryjnych przydzielam do pomocy Panom Lekarzom weterynaryjnym w Okręgu I-szym p. Franciszka Stefaniego, w Okręgu II-gim p. Andrzeja Abratowskiego, w Okręgu III-cim p. Bolesława Ciupińskiego, w Okręgu IV-tym p. Marjana Józefika.

W wykonywaniu czynności Okręgowi Lekarze weterynaryjni stosować się będą ściśle do instrukcji z dnia 15 kwietnia 1926 r. L. Prez. 1540/26.

Okręgowi Lekarze weterynaryjni PP. Langer, Hoffman, Łukowski i Wypychowski, jakoteż lekarze weterynaryjni kontraktowi PP. Antonina Bochnerówna i Ulrych Gerfunkel, trychinoskopistki i niższi funkcjonarjusze weterynaryjni spełniać będą pod kierunkiem i nadzorem Naczelnego Lekarza weterynaryjnego funkcje dotychczas wykonywane w rzeźniach miejskich i na targowicach względnie na stacjach badania przywożonego mięsa.

W razie nieobecności Naczelnego Lekarza weterynaryjnego zastępować go będzie w kierownictwie weterynaryjnej służby w rzeźni i na targowicy miejskiej st. lekarz weterynaryjny P. Bohdan Langer.

Kontraktowy lekarz weterynaryjny P. Marek Kaczkowski wykonywać będzie czynności referenta weterynaryjnego w Wydziale IX.

Naczelnikowi Wydziału IX. przysługuje prawo zmiany przydziału funkcji weterynaryjnych w rzeźniach miejskich i na targowicach miejskich, jakoteż wydawania zarządzeń co do zastępstwa lekarzy weterynaryjnych okręgowych.

Lekarze weterynaryjni, trychinoskopistki oraz niższi funkcjonarjusze weterynaryjni podlegają służbowo Naczelnikowi Wydziału IX. i Naczelnemu Lekarzowi weterynaryjnemu, do których również należy uzgadnianie współdziałania tych organów z Dyrekcją Rzeźni.

Wykonanie powyższego zarządzenia zlecam Panu Naczelnikowi Wydziału IX. Magistratu. Pan Naczelnik Wydziału IX. Mgtu zawiadomi interesowanych lekarzy weterynaryjnych o niniejszem zarządzeniu w szczególności zaś o powierzeniu im poszczególnych okręgów weterynaryjnych.

O każdej zmianie przydziału funkcji weterynaryjnych w Rzeźni i na Targowicy miejskiej, uzgodnionej z Dyrektorem Rzeźni i Targowicy m. Pan Naczelnik Wydziału IX. zawiadomi Biuro Prezydjalne Magistratu.

Uznaniu Pana Naczelnika Wydziału IX. pozostawiam wybór lekarza weterynaryjnego, któremu Pan Naczelnik powierzy wykonywanie funkcji referenta biurowego.

OKOLNIK Nr. 80.

Prezydenta miasta z dnia 23-go grudnia 1932 r. Nr. Prez. m. 33/32 w sprawie zastępstwa Prezydenta miasta.

Powierzam swe zastępstwo w razie mej nieobecności:

1) W miesiącu styczniu 1933 r. Panu Wiceprezydentowi m. Dr. Duchowi Kazimierzowi.

2) W miesiącu lutym 1933 r. Panu Wiceprezydentowi m. Dr. Klimeckiemu Stanisławowi.

3) W miesiącu marcu 1933 r. Panu Wiceprezydentowi m. Dr. Landauowi Ignacemu.

4) W miesiącu kwietniu 1933 r. Panu Wiceprezydentowi m. Ostrowskiemu Witołdowi.

Na wypadek nieobecności wyznaczonego zastępcy, wstępuje w jego miejsce następny z koleji Wiceprezydent według powyższego porządku.

OKOLNIK Nr. 81.

Zarządzenie

Prezydenta miasta z dnia 29-go grudnia 1932 r. Nr. Prez. Zarz. og. 145/32 w sprawie zgłaszania przypadków śmierci członków rodziny pracowników m.

Stwierdzono, że niektórzy pracownicy miejscy nie zgłaszają wogóle, względnie zgłaszają w terminie zbyt późnym przypadki śmierci członków rodziny, na których przysługuje im prawo do dodatku ekonomicznego po myśli postanowień art. 4 ustawy uposażeniowej z dnia 9 października 1923 r.

Postępowanie takie niezależnie od tego, że jest sprzeczne z obowiązującemi przepisami, powoduje straty materjalne dla Gminy m. Krakowa.

Wobec tego w ślad okólników z dn. 16 maja 1927 r. L. Prez. 2968/27 i z dnia 31-go stycznia 1931 roku L. Prez. 1145/31 zwracam uwagę wszystkich zainteresowanych, że wszelkie uchybienia w tym kierunku nie będą tolerowane i że winnych pociągnę do surowej odpowiedzialności dyscyplinarnej.

Nadto kwoty nadebrane będą strącone z poborów jednorazowo bez rozkładania na raty.

OKOLNIK Nr. 82.

Prezydenta miasta z dnia 27-go grudnia 1932 r. Nr. Prez. Pragm. 36/32 w sprawie nowych przepisów służbowych pracowników Gminy st. kr. m. Krakowa.

Niniejszem podaję do wiadomości nowe przepisy służbowe zatwierdzone uchwałą Rady miejskiej z dnia 20 grudnia 1932 r., dołączając jeden egzemplarz tych przepisów celem zapoznania się z niemi.

Prezydent miasta:
Władysław Belina-Prażmowski.

PRZEPISY SŁUŻBOWE

PRACOWNIKOW GMINY STOŁ. KROL. M. KRAKOWA.

Rada miejska na posiedzeniu w dniu 20 grudnia 1932 r. przy Nr. Prez. Pragm. 36/32 uchwaliła co następuje:

Na podstawie §§ 56, 57, 60, p. 2, 3, 4, 6, 7, §§ 89 do 91 Statutu Gm. stoł. król. m. Krakowa wy-

daje się następujące przepisy służbowe pracowników Gminy st. kr. m. Krakowa.

TYTUŁ I.

Postanowienia wstępne.

Art. 1.

Pracownikiem miejskim w rozumieniu niniejszych przepisów jest każdy, kogo Gmina stoł. król. m. Krakowa powoła do pełnienia służby w charakterze:

1) urzędnika
   a) stałego (art. 6),
   b) do odwołania (prowizorycznego) (art. 6),
2) praktykanta (art. 8, 9),
3) stałego niższego funkcjonarjusza (art. 93),
4) stałego niższego funkcjonarjusza zakładu m. (art. 111).

Stosunek służbowy pracownika miejskiego regulują postanowienia statutu miejskiego oraz przepisy na jego podstawie wydane.

TYTUŁ II.

Urzędnicy.

Rozdział I.

Powstanie stosunku służbowego.

Art. 2.

Stosunek służbowy urzędnika zawiązuje się przez mianowanie z chwilą doręczenia pisma nominacyjnego.

W piśmie nominacyjnem wymienia się tytuł urzędowy, stopień służbowy, oraz charakter mianowania (art. 1 p. 1 a, b, p. 2).

Art. 3.

Urzędnikiem może być mianowana osoba, która:

1) posiada obywatelstwo Państwa polskiego,
2) ukończyła 21 rok życia a nieprzekroczyła 40 roku życia,
3) ma nieskazitelną przeszłość,
4) ma nieograniczoną zdolność do działania,
5) uczyniła zadość obowiązkowi wojskowemu,
6) posiada zdolność fizyczną i umysłową, stwierdzoną orzeczeniem m. komisji lekarskiej,
7) włada biegle językiem polskim w słowie i piśmie, tudzież
8) posiada odpowiednie wykształcenie (art. 5).

Przy równych kwalifikacjach wojenni i wojskowi inwalidzi oraz uczestnicy walk o niepodległość Polski mają pierwszeństwo.

Mianowanie urzędnikiem osoby:

1) małoletniej, albo
2) która przekroczyła 40 rok życia, albo
3) karanej sądownie lub wydalonej ze służby rządowej lub samorządowej,

wymaga upoważnienia Rady miejskiej.

Osoba, pozbawiona prawomocnym wyrokiem Sądu karnego praw publicznych i obywatelskich praw honorowych lub prawa wykonywania zawodu, nie może być wogóle przyjęta do służby miejskiej.

Osoba, przeciw której wdrożono postępowanie karno-sądowe lub upadłościowe, albo też postępowanie sądowe o częściowe lub całkowite ubezwłasnowolnienie, nie może być mianowana urzędnikiem, dopóki trwa takie postępowanie.

Art. 4.

Krewni w prostej linji bez ograniczenia, w linji bocznej do trzeciego, powinowaci do drugiego stopnia włącznie, przysposobiciele i przysposobieni, opiekunowie i pupile oraz małżonkowie nie mogą być jednocześnie urzędnikami tego samego urzędu lub zakładu, jeśli ten urząd lub zakład prowadzi czynności rachunkowe, kasowe, kontrolne lub rozporządza materjałami gospodarczemi.

Osoby pozostające do siebie w wymienionym wyżej stosunku, nie mogą być jednocześnie również urzędnikami w oddziałach kasowych lub gospodarczych z jednej, a rachuby i kontroli z drugiej strony, o ile pierwsze podlegają drugim pod względem rachunkowości i kontroli.

Dyrektor Magistratu, dyrektor M. Izby Obrachunkowej, dyrektor budownictwa i kasjer, nie mogą pozostawać ani między sobą ani z Prezydentem miasta w stosunku pokrewieństwa lub powinowactwa aż do czwartego stopnia włącznie.

Art. 5.

Ustanawia się 8 stopni służbowych tj. od XII do V (art. 37) i ze względu na poziom wykształcenia wymaganego od kandydatów na urzędników, następujące trzy kategorje:

I. urzędników z wykształceniem akademickiem ze złożonemi przepisanemi egzaminami,

II. urzędników z wykształceniem średniem, ogólnem lub zawodowem ze złożonemi przepisanemi egzaminami,

III. urzędników z wykształceniem szkoły powszechnej.

Zaliczenie poszczególnych stanowisk w służbie miejskiej do wyżej wymienionych kategoryj, wskazanie, jakie zakłady naukowe należy uważać za wyższe lub średnie w rozumieniu niniejszych przepisów, oraz jakie egzaminy za wystarczające — uchwala Rada miejska na wniosek Prezydenta m.

Kandydaci ubiegający się o nadanie stanowiska, obowiązani są złożyć dowody wykształcenia, przepisanego dla odnośnej kategorji.

Art. 6.

Mianowanie może nastąpić na stałe lub do odwołania (prowizorycznie).

Służbę stałą rozpoczyna się w kategorji I. od VIII. stopnia służbowego, w kategorji II. od X. stopnia służbowego, w kategorji III. od XI. stopnia służbowego.

Służbę do odwołania (prowizoryczną) odbywa się w tym stopniu służbowym, w którym następuje mianowanie na stałe w myśl ust. 2 niniejszego artykułu.

Mianowanie do odwołania winno być uwidocznione w piśmie nominacyjnem, przy równoczesnem oznaczeniu albo terminu ustania stosunku służbowego, albo czasokresu w jakim urzędnik winien być zawiadomiony o odwołaniu (rozwiązaniu stosunku służbowego).

Art. 7.

Przed objęciem służby winien urzędnik złożyć przysięgę służbową w dniu i miejscu w tym celu wyznaczonem, o czem się go zawiadamia pod rygorem, że w ra-

zie niezgłoszenia się, mianowanie traci ważność, o ile urzędnik nie usprawiedliwi zwłoki w ciągu 15-tu dni.

Przysięgę służbową składa się w ustalonem brzmieniu i w przepisanej formie wobec Prezydenta miasta na posiedzeniu Magistratu.

Protokół złożenia przysięgi należy przechować w aktach osobowych składającego przysięgę.

Po złożeniu przysięgi służbowej zaznacza się w piśmie nominacyjnem jej złożenie oraz objęcie służby.

Czas służby liczy się zarówno przy pierwotnem, jak i przy ponownem mianowaniu od dnia objęcia służby.

Art. 8.

Mianowanie do odwołania lub na stałe (art. 6) poprzedza służba przygotowawcza (praktyka), która trwa w I. kategorji 2 lata, w II. kategorji 3 lata, w III. kategorji 4 lata.

Służbę przygotowawczą odbywa się w kategorji I. w IX. stopniu służbowym, w kategorji II. w XI. stopniu służbowym, w kategorji III. w XII. stopniu służbowym.

W przypadkach wyjątkowych władza mianująca może przedłużyć lub skrócić okres służby przygotowawczej, albo też zamianować urzędnika z uwolnieniem od odbycia służby przygotowawczej.

Art. 9.

Dopuszczenie do służby przygotowawczej następuje przez doręczenie pisma, do którego stosuje się analogicznie postanowienia art. 2.

Praktykant składa przyrzeczenie służbowe wobec Prezydenta miasta. Protokół złożenia przyrzeczenia służbowego należy przechować w aktach osobowych.

W czasokresach, które nie podlegają zaliczeniu do czasu służby czynnej oraz w czasie trwania postępowania dyscyplinarnego, praktykant nie może być mianowany urzędnikiem.

Pozatem stosuje się do praktykantów analogicznie postanowienia art. 3, 4, 5 i 7 niniejszych przepisów.

Art. 10.

Mianowanie na stałe poprzedza, oprócz służby przygotowawczej określonej w art. 8, złożenie egzaminu praktycznego.

Egzaminy praktyczne obowiązujące urzędników poszczególnych kategoryj, unormowane są osobnemi przepisami.

Prezydent miasta może uwolnić osobę nie posiadającą egzaminu praktycznego przepisanego dla odnośnej kategorji urzędników od złożenia go, o ile ta osoba:

1) posiada wyższe wykształcenie fachowe, teoretyczne lub wiedzę praktyczną i wykazuje wybitne zdolności administracyjne, albo

2) położyła wybitne zasługi na polu pracy samorządowej.

Art. 11.

Dla każdego urzędnika i praktykanta prowadzi się wykaz stanu służby, zawierający wszystkie dane dotyczące osoby urzędnika wzgl. praktykanta oraz przebiegu jego służby, do którego to wykazu przysługuje urzędnikowi wzgl. praktykantowi prawo wglądu w czasokresie w tym celu corocznie wyznaczonym.

Rozdział II.

Obowiązki.

Art. 12.

Urzędnik jest obowiązany wiernie służyć Gminie i Państwu, przestrzegać ściśle obowiązujących przepisów, wypełniać obowiązki swego urzędu gorliwie, sumiennie, bezstronnie, szybko i celowo, dbać według najlepszej woli i wiedzy o dobro Gminy i sprawy publicznej i spełniać wszystko, co temu dobru służy, a unikać wszystkiego, coby mu szkodzić mogło.

Art. 13.

Urzędnik obowiązany jest wypełniać zlecenia służbowe władzy przełożonej.

O ile zlecenie służbowe jest w przekonaniu urzędnika przeciwne dobru sprawy publicznej w ogólności lub dobru Gminy, albo też zawiera znamiona pomyłki co do faktów lub co do prawa, urzędnik obowiązany jest spostrzeżenie swoje udzielić bezpośredniemu przełożonemu, lecz w razie potwierdzenia zlecenie to wykonać.

O ile zlecenie lub potwierdzenie zlecenia wydane było ustnie, powinien przełożony na żądanie urzędnika wydać dotyczące zlecenie wzgl. potwierdzenie na piśmie.

W przypadku, gdyby porozumienie się z przełożonym przewidziane w ust. 2 mogło pociągnąć za sobą zwłokę powodującą niewykonalność lub bezprzedmiotowość zlecenia, urzędnik obowiązany jest zlecenie to wykonać, chyba że wykonanie groziłoby niepowetowaną szkodą.

Art. 14.

W razie koniecznej potrzeby, urzędnik obowiązany jest załatwiać czasowo, na zlecenie władzy przełożonej, również takie czynności, które nie należą do jego zwykłych obowiązków służbowych.

Art. 15.

Urzędnik obowiązany jest zachować w tajemnicy wszystkie sprawy służbowe, uznane za tajne lub poufne, albo gdy utrzymania ich w tajemnicy wymaga dobro Gminy, sprawy publicznej lub inne względy służbowe, o ile Prezydent miasta w poszczególnym przypadku nie uwolni go od tego obowiązku.

Obowiązek ten trwa zarówno w czasie czynnej służby, jakoteż po przejściu w stan nieczynny lub w stan spoczynku.

Art. 16.

Pod względem zachowania się obowiązują urzędnika następujące zasady:

1) urzędnik powinien w służbie i poza służbą strzec powagi swego stanowiska, zachowywać się zawsze zgodnie z wymaganiami karności służbowej i unikać wszystkiego, co mogłoby obniżyć poważanie i zaufanie, którego stanowisko jego wymaga.

Również po przeniesieniu w stan nieczynny winien zachowywać się w sposób, któryby powadze jego stanowiska nie ubliżał;

2) urzędnikowi nie wolno należeć do związku lub wchodzić w zmowę, których celem jest zakłócenie działalności zarządu Państwa lub zarządu miejskiego, albo też toku urzędowania;

3) wobec swych przełożonych urzędnik winien zachowywać się z szacunkiem, w stosunku zaś do innych pracowników miejskich być uprzejmym;

4) w stosunkach urzędowych ze stronami powinien urzędnik być uprzejmym i w granicach dopuszczalnych służyć stronom radą i pomocą;

5) wszelkie prośby, przedstawienia i zażalenia w sprawach osobistych i urzędowych, wynikające ze stosunku służbowego, urzędnik powinien wnosić w drodze służbowej, a tylko w wyjątkowych przypadkach w których szczególny rodzaj sprawy tego wymaga, bezpośrednio do Prezydenta miasta;

6) urzędnikowi bez zezwolenia władzy służbowej, nie wolno w żadnej formie poruszać w prasie spraw związanych z jego urzędowaniem, jak również spraw dotyczących jego stosunku służbowego.

Art. 17.

Urzędnikowi nie wolno w związku z urzędowaniem przyjmować, żądać, ani jakimkolwiek sposobem wywoływać zaofiarowania korzyści majątkowych albo osobistych dla siebie lub innej osoby, ani też przyrzeczeń takich korzyści.

Art. 18.

Urzędnik powinien przestrzegać przepisanych godzin urzędowych, a o ile tego wymagają, według uznania Prezydenta miasta ważne względy służbowe, sprawować czasowo, bez prawa do osobnego wynagrodzenia, czynności swe także poza przepisanemi godzinami zajęć służbowych, a w przypadku nadzwyczajnej konieczności także w dni świąteczne.

Prezydent miasta może z ważnych powodów czasowo uwolnić urzędnika od przestrzegania godzin urzędowych.

Art. 19.

Urzędnik obowiązany jest donieść natychmiast w przepisanej drodze o każdej przeszkodzie w pełnieniu służby, wywołanej czy to chorobą, czy innemi ważnemi powodami i na żądanie udowodnić te przeszkody, a w przypadku choroby poddać się urzędowemu badaniu lekarskiemu.

Art. 20.

Urzędnikowi nie wolno oddawać się takim zajęciom, których wykonywanie stoi w sprzeczności z jego obowiązkami służbowemi, przeszkadza mu w ścisłem wykonywaniu czynności urzędowych, albo może wywołać oczywiste podejrzenie o stronniczość lub interesowność.

Urzędnik obowiązany jest uzyskać uprzednio zezwolenie Prezydenta m. na każde uboczne zajęcie, mogące mu przynieść jakiekolwiek korzyści majątkowe.

Art. 21.

Urzędnikowi nie wolno zarządzać przedsiębiorstwem przemysłowem, handlowem lub finansowem, czynnem na terenie miasta. O należeniu do rady nadzorczej i komisji rewizyjnej takich przedsiębiorstw ma urzędnik zawiadomić Prezydenta miasta.

Urzędnikowi nie wolno być dostawcą Gminy.

Art. 22.

Urzędnikowi nie wolno bez zezwolenia Prezydenta miasta występować w charakterze rzeczoznawcy, wyjąwszy gdy sąd w indywidualnym przypadku zażąda opinji urzędnika jako rzeczoznawcy.

Art. 23.

Urzędnikowi nie wolno bez zezwolenia Prezydenta miasta wnosić i popierać oskarżenia w charakterze oskarżyciela prywatnego, oraz zamiast lub obok oskarżyciela publicznego w sprawach wynikłych z urzędowania.

Art. 24.

Urzędnik powinien podać miejsce swego zamieszkania, oraz donosić o każdorazowej jego zmianie.

W przypadkach nadzwyczajnych, gdy stosunki służbowe niezbędnie tego wymagać będą, może Prezydent miasta wydać zakaz wydalania się nawet w czasie godzin pozasłużbowych poza granice miasta Krakowa.

Rozdział III.

P r a w a.

Art. 25.

Urzędnikowi przysługują uprawnienia wypływające z kategorji i stopnia służbowego przyznanych mu w piśmie nominacyjnem.

Nadto przysługują mu prawa do

1) uposażenia,

2) urlopu,

3) opieki lekarskiej,

4) zaopatrzenia emerytalnego lub odprawy, oraz

5) inne uprawnienia wynikające z obowiązujących przepisów.

Art. 26.

Urzędnik mianowany do odwołania (prowizoryczny) oraz praktykant ma prawo do nominacji stałej w razie złożenia egzaminu praktycznego po przesłużeniu w kategorji I. lat 3, w kategorji II. lat 4, w kategorji III. lat 5, o ile stosunek służbowy nie został wypowiedziany. Do powyższych czasokresów wlicza się czas służby przygotowawczej.

Art. 27.

Uposażenie urzędnika regulują osobne przepisy.

Na czas odbywania perjodycznych ćwiczeń wojskowych zatrzymuje urzędnik prawo do pełnego uposażenia, a czas ćwiczeń liczy się do służby czynnej.

Art. 28.

Urzędnik, który przesłużył przynajmniej rok w służbie gminnej, ma prawo do urlopu dla wypoczynku.

Czas trwania urlopu wypoczynkowego wynosi do 10 lat służby 4 tygodnie, do 20 lat służby 5 tygodni, ponad 20 lat służby 6 tygodni.

Urlopów wypoczynkowych nie można udzielać w czasie choroby, jednakże choroba, która objawiła się w czasie trwania urlopu, nie przerywa urlopu.

Art. 29.

Urzędnikowi można odmówić urlopu dla wypoczynku lub odwołać go z urlopu wypoczynkowego je-

dynie wtedy, gdy tego wymagają ważne i niecierpiące zwłoki względy służbowe. Jeżeli następnie względy służbowe na to pozwolą, należy urzędnikowi umożliwić wykorzystanie urlopu, a nadto w przypadku odwołania z urlopu należy mu zwrócić koszta podróży tam i z powrotem, według norm ustalonych dla podróży służbowych.

Jeżeli urzędnikowi odmówiono urlopu zupełnie lub skrócono jego czas, należy to uwzględnić przy wymiarze urlopu dla wypoczynku w roku następnym.

Art. 30.

W celu załatwienia spraw osobistych, rodzinnych, majątkowych lub z innych ważnych powodów, może urzędnik otrzymać urlop, który, o ile nie przekracza w ciągu roku łącznie ośm dni, nie wlicza się do urlopu wypoczynkowego z art. 28.

Urzędnik ma prawo do szczególnego urlopu dla poratowania zdrowia w wymiarze nie przekraczającym 6-ciu miesięcy, o ile jego konieczność stwierdzi orzeczenie m. komisji lekarskiej.

Urlop w wymiarze ponad 3 miesiące z wyjątkiem urlopu dla poratowania zdrowia, udzielony być może przez władzę przełożoną bez prawa do uposażenia za czas urlopu, jednak na czas nie dłuższy niż 2 lata. Z ważnych względów może władza przełożona udzielić urlopu ponad 3 miesiące z prawem do uposażenia.

Urzędnik wybrany na członka ciała ustawodawczego ma prawo do bezpłatnego urlopu na czas piastowania mandatu.

Czas urlopów udzielanych według uznania władzy przełożonej, może nie być wliczony do czasu służby czynnej, z wyjątkiem urlopów nie przekraczających 8-miu dni w roku.

Przy obliczaniu czasokresu trwania urlopów przewidzianych w niniejszym artykule, liczą się jako przerwy tylko te okresy służby czynnej, które wynoszą przynajmniej połowę czasu spędzonego przedtem na urlopie.

Art. 31.

Urlopu w wymiarze do 3-ch miesięcy udziela Prezydent miasta, w wymiarze ponad 3 miesiące Rada miejska.

Art. 32.

Opiekę lekarską urzędnika i jego rodziny określają osobne przepisy.

Art. 33.

Zaopatrzenie emerytalne urzędnika względnie zaopatrzenie jego rodziny określają osobne przepisy.

Art. 34.

Urzędnik pozostający w służbie ma prawo do otrzymania zaliczki na pobory w przypadku stwierdzonej orzeczeniem lekarskiem ciężkiej choroby jego lub członka jego rodziny, śmierci w rodzinie, utraty urządzenia domowego lub odzieży skutkiem działania bezprawnego albo sił żywiołowych. Ponadto zaś urzędnik otrzymać może zaliczkę w innych na szczególne uwzględnienie zasługujących przypadkach.

Prezydent miasta udziela zaliczki do wysokości 3-ch miesięcznego pełnego uposażenia, bezprocentowej, zwrotnej w równych ratach potrącanych co miesiąca z poborów służbowych najdalej w ciągu 2-ch lat. Udzielenie zaliczki wyższej zależy od uznania Rady miasta, która określi warunki zwrotu zaliczki, a w razie potrzeby i warunki jej zabezpieczenia.

Przed umorzeniem jednej zaliczki nie może być udzielona następna zaliczka.

Art. 35.

Urzędnik poza uposażeniem, zwrotem kosztów leczenia, zaliczką, zaopatrzeniem emerytalnem, może korzystać nadto z innych uprawnień przewidzianych w obowiązujących przepisach.

Rozdział IV.

Zmiany i rozwiązanie stosunku służbowego.

Art. 36.

Zmiana stosunku służbowego urzędnika następuje przez:

1) awans,

2) przydział do innego działu administracji miejskiej,

3) przeniesienie w stan nieczynny,

4) przeniesienie w stan spoczynku, oraz

5) w przypadkach określonych w art. 57 i 58 na podstawie orzeczenia komisji dyscyplinarnej.

Art. 37.

Urzędnicy stali awansują w kategorji I. do V. stopnia służbowego, w kategorji II. do VII. stopnia służbowego, w kategorji III. do VIII. stopnia służbowego.

Jeżeli jednak urzędnik stały

1) posiada wyższe wykształcenie fachowe, teoretyczne lub wiedzę praktyczną i wykazuje wybitne zdolności administracyjne, lub

2) położył wybitne zasługi na polu pracy samorządowej,

może Rada miasta uchwałą zatwierdzoną przez władzę nadzorczą przyznać mu stopień służbowy bezpośrednio wyższy od tego, do którego według ustępu 1-szego niniejszego artykułu może awansować.

Art. 38.

Urzędnik awansuje do bezpośrednio wyższego stopnia służbowego według uznania władzy przełożonej, która powinna uwzględnić zarówno starszeństwo służbowe jak i uzdolnienie, użyteczność, oraz szczególne ukwalifikowanie do danego stanowiska służbowego.

Urzędnik nie może awansować w czasokresach, które nie podlegają zaliczeniu do czasu służby czynnej oraz w czasie trwania postępowania karnego lub dyscyplinarnego.

Art. 39.

Starszeństwo służbowe urzędnika ustala się:

1) według kategoryj,

2) w obrębie tej samej kategorji, według stopni służbowych,

3) przy równych stopniach na podstawie czasu służby w tym samym stopniu,

4) przy równym czasie służby w tym samym stopniu, kolejno na podstawie:

a) czasu służby w bezpośrednio niższym stopniu,

b) łącznego czasu służby w Gminie, a w braku

i tej podstawy łącznego czasu służby publicznej, zaliczonego do wysługi emerytalnej,

c) starszeństwa wieku.

O starszeństwie służbowem praktykanta rozstrzyga wyłącznie czas służby przygotowawczej, wymaganej w odnośnej kategorji do mianowania na urzędnika.

Art. 40.

Do wydawania oceny kwalifikacyjnej urzędników i praktykantów, z wyjątkiem urzędników zajmujących stanowiska kierownicze, które określi Prezydent m., powołaną jest komisja kwalifikacyjna, złożona z Prezydenta m. jako przewodniczącego, z naczelnika Biura Prez. Mgtu oraz z naczelnika wydziału, albo dyrektora zakładu, któremu urzędnik podlega ze względu na przydział służbowy.

Stopnie oceny kwalifikacyjnej są następujące:

1) bardzo dobra,

2) dobra,

3) dostateczna,

4) niedostateczna.

O niedostatecznej kwalifikacji należy urzędnika zawiadomić.

Przepisy o sposobie kwalifikowania ustali rozporządzenie wykonawcze.

Art. 41.

Urzędnik stały może być przeniesiony tak z urzędu jak i na własną prośbę do innego działu administracji miejskiej, o ile tego wymaga lub na to pozwala dobro służby, jednakże w tej samej kategorji oraz tym samym lub wyższym stopniu służbowym.

Przy przeniesieniu należy brać w miarę możności pod uwagę wykształcenie fachowe i wiedzę praktyczną.

Przeniesienie pozbawia urzędnika praw szczególnych związanych z poprzednim przydziałem.

Art. 42.

W stan nieczynny można przenieść tylko urzędnika stałego.

Przeniesienie w stan nieczynny następuje w każdym indywidualnym przypadku na podstawie uchwały Rady miejskiej, powziętej na wniosek Prezydenta miasta.

Art. 43.

Przeniesienie w stan nieczynny może nastąpić:

1) gdy, wskutek uchwalonej przez Radę m. reorganizacji Magistratu, poszczególnych zakładów, przedsiębiorstw i instytucyj m., niema w administracji m. dla urzędnika odpowiedniego stanowiska w tej samej kategorji i w tym samym stopniu służbowym,

2) gdy zajdą okoliczności wyjątkowej wagi, a wzgląd na dobro służby nie pozwala na dalsze pełnienie obowiązków służbowych przez urzędnika,

3) gdy urzędnik choruje bez przerwy dłużej niż 6 miesięcy, albo też po upływie 6-cio miesięcznego urlopu dla poratowania zdrowia jest jeszcze do służby niezdolny.

Przy obliczaniu czasokresu trwania choroby lub urlopu dla poratowania zdrowia, liczą się jako przerwy tylko te okresy służby czynnej, które wynoszą przynajmniej połowę czasu trwania choroby lub urlopu dla poratowania zdrowia.

Art. 44.

Urzędnik w stanie nieczynnym może być każdej chwili powołany z powrotem do służby czynnej; o ile jednak powołanie takie nie nastąpi w ciągu pół roku od chwili przeniesienia urzędnika w stan nieczynny, należy go przenieść w stan spoczynku.

Przez cały czas pozostawania w stanie nieczynnym urzędnik pobiera pełne uposażenie służbowe bez dodatków funkcyjnych.

Czas spędzony w stanie nieczynnym zalicza się urzędnikowi tylko do wymiaru zaopatrzenia emerytalnego.

Art. 45.

Przeniesienie urzędnika w stan spoczynku regulują osobne przepisy.

Art. 46.

Rozwiązanie stosunku służbowego urzędnika następuje:

1) przez śmierć,

2) przez dobrowolne wystąpienie,

3) przez upływ czasokresu stanu nieczynnego, o ile urzędnikowi nie przysługuje prawo do zaopatrzenia emerytalnego,

4) przez wydalenie na podstawie wyroku karnego lub w drodze dyscyplinarnej oraz w przypadkach przewidzianych w art. 49,

nadto w stosunku do urzędników prowizorycznych i praktykantów przez

5) odwołanie, lub przez upływ czasu.

Art. 47.

Dobrowolne wystąpienie ze służby należy zgłosić pisemnie w drodze służbowej z podaniem terminu wystąpienia.

Przyjęcie zgłoszenia wystąpienia następuje przez wyrażenie zgody Prezydenta miasta lub milcząco przez bezskuteczny upływ czasokresu 14 dni liczonego od dnia następnego po zgłoszeniu wystąpienia.

Od odmownej decyzji Prezydenta miasta służy urzędnikowi zażalenie do Rady miejskiej, która rozstrzyga sprawę ostatecznie. W razie bezskutecznego upływu czasokresu 4-ch tygodni, licząc od dnia następnego po wniesieniu zażalenia uważa się zgłoszenie wystąpienia za przyjęte.

Rozwiązanie stosunku służbowego następuje z terminem określonym w decyzji Prezydenta miasta lub Rady miejskiej, a w razie milczącego przyjęcia z terminem oznaczonym w zgłoszeniu wystąpienia przez urzędnika, albo z dniem następującym po upływie czasokresów wymienionych w ustępie 2-gim i 3-cim niniejszego artykułu, o ile są późniejsze od terminu podanego w zgłoszeniu wystąpienia przez urzędnika.

Art. 48.

Dobrowolne rozwiązanie stosunku jest niedopuszczalne w czasie, kiedy przeciw urzędnikowi toczy się postępowanie sądowo-karne z oskarżenia publicznego lub postępowanie dyscyplinarne, albo kiedy urzędnik zalega z wykonaniem zobowiązań pieniężnych wynikłych ze stosunku służbowego.

Art. 49.

Mianowanie urzędnika będzie uznane za nieważne, a urzędnik wydalonym ze służby, jeżeli mianowanie uzyskał na podstawie dokumentów fałszywych, lub nieważnych, albo wyjdą na jaw okoliczności, w myśl obowiązujących przepisów nie dopuszczające mianowania.

Ma być wydalony bez postępowania dyscyplinarnego urzędnik, który na skutek prawomocnego wyroku sądu karnego, zapadłego w czasie trwania stosunku służbowego, został pozbawiony praw publicznych i obywatelskich praw honorowych lub prawa wykonywania zawodu, lub został przytrzymany w służbie na gorącym uczynku przestępstwa pochodzącego z chęci zysku, a ulegającego karze sądowej.

Wydalenie zarządza Prezydent miasta.

Członkom rodziny wydalonego, z wyjątkiem przypadków przewidzianych w ustępie 1-szym niniejszego artykułu, może Rada miejska na wniosek Prezydenta miasta, w razie okoliczności zasługujących na szczególne uwzględnienie, przyznać stały zasiłek nie przewyższający normalnej pensji wdowiej lub sierocej.

Do zasiłku mają zastosowanie postanowienia przepisów emerytalnych.

Art. 50.

Wydalenie w drodze dyscyplinarnej regulują art. 57 i 58.

Art. 51.

Rozwiązanie stosunku służbowego urzędnika, którego mianowano do odwołania (prowizorycznie) może nastąpić zgodnie z przepisem art. 6 i art. 46 pkt. 5 albo przez upływ czasu określonego w piśmie nominacyjnem, albo przez odwołanie na 3 miesiące naprzód, o ile w piśmie nominacyjnem nie określono dłuższego czasokresu.

Art. 52.

Rozwiązanie stosunku służbowego praktykantów następuje przez odwołanie na 3 miesiące naprzód.

Art. 53.

Przez rozwiązanie stosunku służbowego (art. 46-52) urzędnik (praktykant) i jego rodzina tracą wszelkie prawa wynikające ze stosunku służbowego.

W razie rozwiązania stosunku służbowego przez śmierć, rodzina urzędnika nie traci praw wynikających z przepisów emerytalnych lub innych przepisów.

W razie ponownego wstąpienia do służby w Gminie, uwzględnienie poprzedniego czasu służby zależy od uznania Rady miasta.

Rozdział V.

Odpowiedzialność służbowa.

Art. 54.

Każde przeciwne obowiązkom, zawinione, działanie lub zaniechanie urzędnika lub praktykanta stanowi przestępstwo służbowe t. j. występek, wykroczenie albo uchybienie służbowe.

Występkiem służbowym jest takie naruszenie obowiązków służbowych, które powoduje ciężką obrazę interesu Gminy lub innego interesu publicznego, albo naraża dobro Gminy lub inne dobro publiczne na poważną szkodę.

Wykroczeniem służbowem staje się każde takie działanie lub zaniechanie, które nie ma znamion występku ani uchybienia.

Uchybieniem zaś są drobne niewłaściwości w urzędowaniu lub zachowaniu się.

Art. 55.

Do zbiegu przestępstw, powrotu do przestępstwa, prawa nadzwyczajnego łagodzenia kary, szczególnych okoliczności mających wpływ na wymiar kary, stosuje się analogicznie przepisy kodeksu karnego.

Art. 56.

Urzędnik w służbie czynnej oraz praktykant ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną za występki i wykroczenia służbowe, zaś za uchybienia odpowiada przed bezpośrednim przełożonym.

Urzędnik w stanie nieczynnym lub w stanie spoczynku odpowiada dyscyplinarnie tylko za występki służbowe popełnione w służbie czynnej lub w stanie nieczynnym.

Art. 57.

Za przestępstwa służbowe popełnione przez urzędnika (praktykanta) w służbie czynnej nakłada się jedną z następujących kar:

1) upomnienienie ustne,
2) upomnienie pisemne,
3) naganę,
4) grzywnę,
5) odliczenie lat służby od roku do lat trzech,
6) obniżenie stopnia służbowego o jeden lub dwa w tej samej kategorji, z zawieszeniem możności awansu na przeciąg od jednego roku do lat trzech,
7) przeniesienie w stan spoczynku z ewentualnem umniejszeniem uposażenia emerytalnego, najwyżej jednak do połowy normalnego,
8) wydalenie ze służby z utratą wszelkich praw wynikających ze stosunku służbowego.

Za uchybienia służbowe udziela się upomnienia ustnego. Za wykroczenia służbowe nakłada się jedną z kar wymienionych w punktach od 2 do 5, zaś za występki służbowe jedną z kar wymienionych w punktach od 2 do 8.

Art. 58.

Na urzędnika w stanie nieczynnym lub w stanie spoczynku nakłada się następujące kary:

1) grzywnę,
2) przeniesienie w stan spoczynku z ewentualnem umniejszeniem uposażenia emerytalnego najwyżej jednak do połowy normalnego, względnie umniejszenie uposażenia emerytalnego do połowy normalnego,
3) wydalenie względnie pozbawienie praw emerytalnych.

Art. 59.

Członkom rodziny wydalonego urzędnika stałego może Komisja dyscyplinarna, w razie okoliczności zasługujących na szczególne uwzględnienie, przyznać stały zasiłek nie przewyższający normalnej pensji wdowiej lub sierocej.

Do zasiłku mają zastosowanie postanowienia przepisów emerytalnych.

Art. 60.

Kary upomnienia pisemnego lub nagany ulegają zatarciu po upływie 3 lat, kara grzywny po upływie 5-ciu lat, od ich nałożenia, o ile w ciągu tego czasokresu ukarany nie dopuścił się żadnego występku lub wykroczenia służbowego.

Art. 61.

Ściganie występków służbowych nie przedawnia się, zaś ściganie wykroczeń przedawnia się po upływie pięciu lat.

Rozdział VI.

Władze dyscyplinarne i strony.

Art. 62.

Władzą powołonaną do pociągania urzędników i praktykantów do odpowiedzialności dyscyplinarnej jest Prezydent miasta, któremu przysługuje prawo wymierzania kar wyszczególnionych w art. 57 punkt 2 do 5 i w art. 58 punkt 1.

Władzą dyscyplinarną powołaną do orzekania o karach z art. 57 (punkt 6 do 8) i art. 58 (punkt 2 i 3) jest komisja dyscyplinarna, złożona z Prezydenta miasta jako przewodniczącego, jednego wiceprezydenta i dwóch radców Magistratu stale wyznaczonych przez Prezydenta miasta, tudzież pięciu radców miejskich wybieranych przez Radę miasta. Funkcję protokolanta komisji dyscyplinarnej pełni urzędnik referendarski wyznaczony przez Prezydenta miasta.

Komisja obraduje, przeprowadza rozprawy i uchwala w pełnym składzie.

Uchwały Komisji zapadają bezwzględną większością głosów. Przewodniczący głosuje tylko w razie równości głosów. Protokoły z przebiegu posiedzeń komisji dyscyplinarnej podpisują przewodniczący i protokolant.

Art. 63.

Oskarżyciela dyscyplinarnego i jego zastępcę wyznacza Prezydent miasta z grona urzędników miejskich.

Obowiązkiem oskarżyciela dyscyplinarnego jest wnoszenie i popieranie oskarżenia w sprawach przed komisją dyscyplinarną.

Art. 64.

Dochodzenia przeprowadza urzędnik (referent dyscyplinarny) powołany przez Prezydenta miasta.

Art. 65.

Obwiniony urzędnik może w postępowaniu dyscyplinarnem przed komisją dyscyplinarną przybrać sobie obrońcę z pośród osób uprawnionych do uzyskania wpisu na listę adwokatów.

Radca m. i urzędnik m. w służbie czynnej lub w stanie nieczynnym nie mogą być obrońcami w postępowaniu dyscyplinarnem.

Art. 66.

Ulegają zawieszeniu w czynnościach członka komisji dyscyplinarnej, oskarżyciela dyscyplinarnego lub referenta dyscyplinarnego osoby, przeciw którym toczy się postępowanie karno-sądowe z oskarżenia publicznego lub dyscyplinarne, zaś tracą zdolność do pełnienia powyższych czynności w razie prawomocnego ukarania sądowego za przestępstwa ścigane z oskarżenia publicznego lub przestępstwa dyscyplinarne.

Rozdział VII.

Postępowanie dyscyplinarne.

Art. 67.

Postępowanie dyscyplinarne jest tajne i regulują je przepisy niniejszego rozdziału, a w braku ich przepisy kodeksu postępowania karnego.

Do postępowania dyscyplinarnego nie należy rozpatrywanie pretensyj cywilnych.

Art. 68.

Prezydent miasta po otrzymaniu wiadomości o zachowaniu się (działaniu lub zaniechaniu) urzędnika (praktykanta) przeciwnem jego obowiązkom służbowym zarządza dochodzenia. Dochodzenia prowadzi referent dyscyplinarny, który ma przesłuchać obwinionego i powinien przeprowadzić wszystkie dowody potrzebne do wyświetlenia sprawy.

Po przeprowadzeniu dochodzeń referent dyscyplinarny w porozumieniu z oskarżycielem dyscyplinarnym przedstawia Prezydentowi miasta sprawozdanie wraz z wnioskami, oświadczając się jednocześnie co do zawieszenia obwinionego w urzędowaniu. Prezydent miasta orzeka sam, o ile nie uzna, że sprawa należy do właściwości komisji dyscyplinarnej ze względu na grożącą karę (art. 57 p. 6 do 8, art. 58 p. 2 i 3).

Prezydent orzeka co do winy i co do kary na podstawie stanu faktycznego, jaki wynika z aktów dyscyplinarnych, biorąc pod uwagę doniosłość przestępstwa służbowego i powstałej z tego powodu szkody, stopień winy oraz dotychczasowe zachowanie się urzędnika.

Art. 69.

Prezydentowi miasta przysługuje prawo zawieszenia obwinionego urzędnika (praktykanta) w urzędowaniu. O zawieszeniu jednak urzędnika mianowanego przez Radę miejską winien Prezydent miasta zawiadomić bezzwłocznie Komisję dyscyplinarną, która zawieszenie uchyla lub utrzymuje w mocy.

Komisja dyscyplinarna, w razie zawieszenia urzędnika przez nią lub przez Prezydenta m., może ograniczyć uposażenie urzędnika do połowy.

Urzędnikowi (praktykantowi) nie zalicza się do czasokresu służby czynnej czasu zawieszenia w służbie, ani nie przysługuje mu prawo żądania zwrotu części wstrzymanego na czas zawieszenia w służbie uposażenia, o ile postępowanie zakończy się orzeczeniem skazującem go za występek służbowy.

Art. 70.

Przed przekazaniem sprawy komisji dyscyplinarnej udziela Prezydent miasta aktów sprawy oskarżycielowi celem wniesienia i popierania oskarżenia przed komisją dyscyplinarną.

Oskarżyciel może zwrócić akta sprawy referentowi dyscyplinarnemu celem uzupełnienia dochodzeń w kierunkach, które uzna za wskazane.

Art. 71.

Oskarżenie ma zawierać:
1) imię i nazwisko oskarżonego,
2) dokładne określenie zarzucanego czynu ze wskazaniem czasu, miejsca i innych okoliczności jego popełnienia,
3) wskazanie przepisu pod który zarzucony czyn podpada,
4) uzasadnienie.

Do oskarżenia winien oskarżyciel dołączyć wykaz osób, których wezwania żąda, z podaniem ich adresów oraz wskazać inne dowody, których przeprowadzenie na rozprawie dyscyplinarnej uważa za niezbędne.

Art. 72.

Po wygotowaniu oskarżenia wyznacza Prezydent miasta referenta sprawy z pośród członków komisji dyscyplinarnej.

Komisja na posiedzeniu odbytem bez udziału stron po wysłuchaniu członka-referenta może albo uznać się za niewłaściwą i przekazać sprawę Prezydentowi miasta, albo przekazać sprawę do rozprawy dyscyplinarnej, jeżeli uzna się za właściwą, a sprawę za dojrzałą do rozstrzygnięcia.

Gdyby komisja doszła do przekonania, że dochodzenia lub oskarżenie wymagają uzupełnienia, wówczas zwróci sprawę referentowi dyscyplinarnemu wzgl. oskarżycielowi, podając w jakich kierunkach dochodzenie wzgl. oskarżenie ma być uzupełnione. Po uzupełnieniu dochodzeń wzgl. oskarżenia, decyduje komisja dyscyplinarna na ponownem posiedzeniu bez udziału stron.

Art. 73.

O przekazaniu sprawy Prezydentowi miasta lub do rozprawy dyscyplinarnej decyduje komisja dyscyplinarna w uchwale przekazującej.

Prezydent miasta jest związany zapatrywaniem zawartem w uchwale przekazującej.

Uchwałę przekazującą sprawę do rozprawy dyscyplinarnej należy doręczyć oskarżonemu wraz z oskarżeniem przy równoczesnem wyznaczeniu terminu rozprawy dyscyplinarnej przynajmniej na 14 dni naprzód i pouczeniu oskarżonego o prawie przybrania sobie obrońcy i zgłoszenia środków dowodowych z podaniem okoliczności, które w ten sposób chce stwierdzić.

Po doręczeniu uchwały przekazującej przysługuje oskarżonemu względnie jego obrońcy uprawnionemu do tego przez oskarżonego prawo przeglądania aktów dyscyplinarnych i czynienia z nich notatek w obecności referenta dyscyplinarnego — z wyjątkiem trzech ostatnich dni przed rozprawą dyscyplinarną.

Art. 74.

Na rozprawę dyscyplinarną wzywa przewodniczący oskarżyciela, oskarżonego i jego obrońcę, wszystkich członków komisji dyscyplinarnej oraz wyznacza proprotokolanta, którym nie może być referent dyscyplinany.

Art. 75.

Rozprawę dyscyplinarną rozpoczyna się odczytaniem oskarżenia, poczem przewodniczący zapytuje oskarżonego, czy przyznaje się do zarzuconego mu czynu i jakie chce złożyć wyjaśnienia oraz, czy i jakie środki dowodowe chce ofiarować dodatkowo.

Po wysłuchaniu oskarżonego zarządza przewodniczący postępowanie dowodowe oraz poucza oskarżonego, że wolno mu czynić uwagi i składać wyjaśnienia co do każdego dowodu.

Jeżeli wyjaśnienia oskarżonego przyznającego się do winy nie budzą wątpliwości, komisja dyscyplinarna może za zgodą stron nie przeprowadzać postępowania dowodowego lub przeprowadzić je tylko częściowo.

Oskarżony ma prawo być obecny przy wszystkich czynnościach postępowania dowodowego, a tylko wyjątkowo, jeżeli należy się obawiać, że obecność oskarżonego oddziałać by mogła krępująco na zeznania współwinnego, świadka lub biegłego, przewodniczący może zarządzić wydalenie oskarżonego ze sali rozprawy na czas przesłuchania danej osoby z obowiązkiem pouczenia go po powrocie na salę o tem, co się odbywało w jego nieobecności.

W przypadku gdy oskarżony nie ma obrońcy, służy mu prawo przybrania dwóch mężów zaufania, którzy mogą przysłuchiwać się całemu tokowi rozprawy.

Pozatem do postępowania dowodowego na rozprawie dyscyplinarnej mają zastosowanie postanowienia kodeksu postępowania karnego właściwe dla przewodu sądowego przed Sądem okręgowym.

Z przebiegu rozprawy spisuje się protokół, który podpisuje przewodniczący i protokolant.

Art. 76.

Niejawienie się oskarżonego na rozprawie nie uchyla rozpoznania sprawy i wydania orzeczenia końcowego.

Art. 77.

Po zamknięciu postępowania dowodowego udziela przewodniczący głosu oskarżycielowi dyscyplinarnemu, a następnie oskarżonemu wzgl. jego obrońcy.

Oskarżonemu służy w każdym razie ostatni głos.

Art. 78.

Członkowie Komisji dyscyplinarnej orzekają o winie i karze według swego sumienia, tylko na podstawie okoliczności ujawnionych na rozprawie dyscyplinarnej, uwzględniając z jednakową uwagą wszystko co przemawia na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego, w szczególności mają brać pod uwagę doniosłość występku służbowego i powstałej z tego powodu szkody, stopień winy, oraz dotychczasowe zachowanie się urzędnika (praktykanta).

Art. 79.

Po wysłuchaniu stron i zamknięciu rozprawy Komisja dyscyplinarna wraz z protokolantem udaje się bezzwłocznie na naradę w celu wydania orzeczenia co do winy i kary.

W naradzie i głosowaniu nad orzeczeniem końcowem mogą brać udział tylko ci członkowie komisji dyscypli-

narnej, którzy byli obecni podczas całej rozprawy dyscyplinarnej.

Przewodniczący odczytuje członkom komisji dyscyplinarnej niniejsze przepisy regulujące naradę i głosowanie komisji dyscyplinarnej.

Narada i głosowanie odbywają się osobno co do winy i osobno co do kary. Narada i głosowanie co do winy obejmują również okoliczności, które wyłączają, zmniejszają lub zwiększają przestępczość czynu.

Po naradzie przewodniczący zbiera głosy członków komisji w porządku abecadłowym. Orzeczenia komisji zapadają bezwzględną większością głosów. Przewodniczący głosuje tylko w razie równości głosów.

Członek Komisji, który głosował za uniewinnieniem, może się wstrzymać od głosowania co do kary, ale wtedy głos jego przyłącza się do zdania najprzychylniejszego dla oskarżonego.

Z narady i głosowania spisuje się protokół, który podpisują wszyscy członkowie komisji.

Po naradzie przewodniczący ogłasza oskarżonemu ustnie sentencję orzeczenia wraz z najważniejszemi motywami, a obecni, z wyjątkiem członków komisji dyscyplinarnej, wysłuchują jej stojąc.

Niezależnie od ogłoszenia ustnego zarządzi przewodniczący doręczenie oskarżonemu orzeczenia końcowego na piśmie najdalej w ciągu dni 14-tu, licząc od dnia ogłoszenia orzeczenia.

Art. 80.

Jeżeli przy naradzie ujawni się potrzeba uzupełnienia materjału dowodowego, komisja dyscyplinarna może wznowić przewód dyscyplinarny, przerwać lub odroczyć rozprawę i zarządzić zebranie materjału dowodowego, choćby strony tego nie żądały.

Art. 81.

Orzeczenie końcowe ma zawierać:

1) skład komisji dyscyplinarnej,

2) datę i miejsce rozpoznania sprawy i wydania orzeczenia,

3) imię i nazwisko oraz charakter służbowy oskarżonego.

W przypadku skazania oskarżonego orzeczenie końcowe ma, oprócz punktów 1—3, zawierać nadto:

4) ustalenie i określenie czynu przypisanego oskarżonemu z podaniem czasu i miejsca jego popełnienia,

5) podanie kwalifikacji czynu i przepisu, który do czynu oskarżonego zastosowano,

6) karę na jaką oskarżonego skazano,

7) uzasadnienie.

W przypadku uwolnienia oskarżonego od zarzuconego mu czynu orzeczenie końcowe ma, oprócz punktów 1—3, zawierać nadto:

8) określenie zarzuconego oskarżonemu czynu z podaniem czasu i miejsca jego popełnienia, oraz stwierdzenie, że oskarżonego uwalnia się od zarzuconego mu czynu,

9) uzasadnienie.

Orzeczenie końcowe podpisuje w czystopisie przewodniczący komisji dyscyplinarnej.

Art. 82.

Orzeczenie komisji dyscyplinarnej wykonuje Prezydent miasta.

Art. 83.

Od orzeczenia Prezydenta miasta wydanego w postępowaniu dyscyplinarnem w myśl art. 62 ust. 1 i art. 68 przysługuje ukaranemu odwołanie do Rady miejskiej, które należy wnieść na ręce Prezydenta miasta w ciągu dni 14-tu.

Od orzeczenia komisji dyscyplinarnej niema odwołania.

Art. 84.

Jeżeli przestępstwo służbowe urzędnika posiada znamiona czynu ściganego ustawami karnemi, może się postępowanie dyscyplinarne przeciw urzędnikowi toczyć równocześnie z postępowaniem sądowem w tej samej sprawie, lub też być zawieszone aż do ostatecznego zakończenia postępowania sądowego.

Art. 85.

Umorzenie postępowania dyscyplinarnego następuje:

1) w toku dochodzeń przygotowawczych, jeżeli okaże się brak znamion przestępnych czynu zarzucanego obwinionemu,

2) w każdem stadjum postępowania w razie śmierci obwinionego (oskarżonego).

Umorzenie może nastąpić w wypadku ciężkiej i trwałej niemocy fizycznej lub umysłowej obwinionego (oskarżonego).

Art. 86.

Wznowienie postępowania dyscyplinarnego zakończonego orzeczeniem prawomocnem może nastąpić na niekorzyść ukaranego względnie uwolnionego tylko wtedy, gdy wyjdzie na jaw, że orzeczenie wydano pod wpływem fałszywego zeznania świadka, biegłego lub tłumacza, sfałszowania dokumentu lub dowodu rzeczowego albo przekupstwa.

Wznowienie postępowania dyscyplinarnego zakończonego orzeczeniem prawomocnem może nastąpić na korzyść ukaranego nietylko z przyczyn wskazanych w pierwszym ustępie niniejszego artykułu, lecz także wtedy, gdy po skazaniu ujawnią się nowe fakty lub dowody przedtem ani osobie, która złożyła wniosek o wznowienie, ani też władzy dyscyplinarnej nieznane a stwierdzające, że ukarany jest niewinny lub, że go ukarano za przestępstwo cięższe niż to, które popełnił.

Art. 87.

Wniosek o wznowienie postępowania dyscyplinarnego na korzyść ukaranego mogą podać: ukarany, obrońca, oskarżyciel, małżonek ukaranego oraz jego krewni w linji prostej i jego bracia i siostry.

Wznowienie postępowania na korzyść ukaranego jest dopuszczalne bez względu na śmierć lub wykonanie kary.

Wniosek o wznowienie postępowania na niekorzyść ukaranego lub uwolnionego, może podać tylko oskarżyciel.

Art. 88.

Jeżeli postępowanie dyscyplinarne wznowiono tylko na korzyść ukaranego, władza dyscyplinarna przy ponownem rozpoznaniu sprawy nie może orzec kary su-

rowszej niż ta, na którą go poprzednio prawomocnie skazano.

Art. 89.

Podanie o wznowienie postępowania dyscyplinarnego należy wnieść do Prezydenta miasta w ciągu dni 30-tu liczonych od dnia, w którym strona domagająca się wznowienia dowiedziała się o przyczynie uzasadniającej wznowienie.

O dopuszczalności wznowienia postępowania dyscyplinarnego orzeka Prezydent m. o ile sam wydał orzeczenie, gdy orzeczenie wydała komisja dyscyplinarna, Prezydent m. przekazuje wniosek tej ostatniej.

W razie uwzględnienia wniosku o wznowienie władza, która wydała pierwsze orzeczenie, uchyla je i zarządza ponowne przeprowadzenie zwyczajnego postępowania dyscyplinarnego.

Art. 90.

Wszelkie doręczenia, które mają nastąpić według postanowień niniejszych, są ważne i powodują bieg terminów, o ile uskutecznione są do rąk własnych strony.

Bieg terminu rozpoczyna się od dnia następnego po doręczeniu.

O ile miejsce pobytu strony nie jest znane, albo doręczenie do rąk własnych strony jest niemożliwe, a ta nie ustanowiła obrońcy, to za faktyczne doręczenie uważa się złożenie właściwego pisma w biurze doręczycielskiem Magistratu i ogłoszenie złożenia na tablicy urzędowej ogłoszeń przez dni 30.

Po bezskutecznym upływie powyższego terminu, doręczenie uważa się za prawnie uskutecznione.

Jeżeli strona udowodni, że uchybienie terminu nastąpiło bez jej winy z powodu przeszkód nie do przezwyciężenia, może ona w terminie siedmiodniowym od ustania przeszkody prosić o przywrócenie terminu. Równocześnie należy dopełnić czynności, która miała być w terminie dopełniona.

Prośbę o przywrócenie terminu do odwołania rozstrzyga komisja dyscyplinarna.

TYTUŁ III.

Niżsi funkcjonarjusze miejscy.

Rozdział I.

Powstanie stosunku służbowego.

Art. 91.

Warunkami mianowania niższym funkcjonarjuszem są:

1) ukończony 25 rok, a nieprzekroczony 35 rok życia,

2) obywatelstwo państwa polskiego,

3) zdolność umysłowa i fizyczna do pracy, stwierdzona orzeczeniem m. komisji lekarskiej,

4) umiejętność czytania i pisania po polsku,

5) nieskazitelna przeszłość,

6) zadośćuczynienie obowiązkowi wojskowemu.

Przy równych kwalifikacjach inwalidzi wojenni mają pierwszeństwo.

Art. 92.

Ustanawia się 7 stopni służbowych tj. od XVI do X. Niższy funkcjonarjusz kwalifikowany rozpoczyna służbę od XIV. stopnia służbowego, zaś niekwalifikowany od XVI. lub XV. stopnia służbowego.

Jeżeli niższy funkcjonarjusz posiada szczególne kwalifikacje zawodowe lub służbowe, może Prezydent miasta nadać mu IX. stopień służbowy.

Art. 93.

Mianowanie niższem funkcjonarjuszem może nastąpić po pięciu latach nieprzerwanej służby czasowej (kontraktowej) o ile kandydat jest pracownikiem kwalifikowanym, o ile zaś kandydat jest pracownikiem niekwalifikowanym, po siedmiu latach nieprzerwanej służby czasowej (kontraktowej).

Pracownika uważa się za kwalifikowanego, o ile posiada wykształcenie zawodowe stwierdzone egzaminem oraz praktykę i mianowany jest w dziale służby wymagającej odnośnych kwalifikacyj.

Art. 94.

Do powstania stosunku służbowego niższego funkcjonarjusza, objęcia służby i wykazu stanu osobowego mają zastosowania postanowienia art. 2, 3 z wyjątkiem ustępu 1, art. 4, ust. 1, 2, art. 7, ust. 1, 3, 4 i art. 11.

Niższy funkcjonarjusz składa w ustalonem brzmieniu i przepisanej formie przysięgę służbową wobec Prezydenta miasta.

Rozdział II.

Obowiązki.

Art. 95.

Niższy funkcjonarjusz obowiązany jest służyć wiernie Gminie i Państwu, przestrzegać obowiązujących przepisów, wypełniać obowiązki swej służby gorliwie, sumiennie i szybko, dbać szczerze, wedle najlepszej woli i wiedzy o dobro Gminy i sprawy publicznej i spełniać wszystko, co temu dobru służy, a unikać wszystkiego, coby mu szkodzić mogło.

Art. 96.

Szczegółowe obowiązki służbowe niższych funkcjonarjuszy określają osobno wydane regulaminy lub instrukcje, a w braku takich przepisów polecenia wydane przez przełożonego.

Art. 97.

Ponadto do obowiązków służbowych niższych funkcjonarjuszy mają zastosowanie art. 14 do 24.

Rozdział III.

Prawa.

Art. 98.

Niższemu funkcjonarjuszowi przysługują uprawnienia wypływające ze stopnia służbowego przyznanego mu w piśmie nominacyjnym. Nadto przysługują mu prawa do:

1) uposażenia,

2) urlopu,

3) opieki lekarskiej,

4) zaopatrzenia emerytalnego lub odprawy, oraz

5) inne uprawnienia wynikające z obowiązujących przepisów.

Art. 99.

Niższy funkcjonarjusz ma prawo do płatnego urlopu wypoczynkowego w wymiarze:
1) do 10 lat pracy 15 dni,
2) ponad 10 lat 21 dni,
3) ponad 20 lat 28 dni.

Art. 100.

W celu załatwienia spraw osobistych, rodzinnych, majątkowych lub z innych ważnych powodów może niższy funkcjonarjusz otrzymać urlop, który o ile nie przekracza w ciągu roku łącznie 8 dni, nie wlicza się do urlopu wypoczynkowego.

Funkcjonarjusz ma prawo otrzymać szczególny urlop dla poratowania zdrowia w wymiarze nieprzekraczającym 6-ciu miesięcy, o ile jego konieczność stwierdzi orzeczenie m. komisji lekarskiej.

Art. 101.

Opiekę lekarską niższego funkcjonarjusza i jego rodziny określają osobne przepisy.

Art. 102.

Zaopatrzenie emerytalne niższego funkcjonarjusza, a w razie tegoż śmierci zaopatrzenie jego rodziny, określają osobne przepisy.

Art. 103.

Funkcjonarjusz ma prawo do otrzymania zaliczki na pobory w przypadku stwierdzonej orzeczeniem lekarskiem jego ciężkiej choroby lub członka jego rodziny, śmierci w rodzinie, utraty urządzenia domowego lub odzieży skutkiem działania bezprawnego, albo sił żywiołowych, ponadto zaś funkcjonarjusz otrzymać może zaliczkę w innych na szczególne uwzględnienie zasługujących przypadkach według uznania władzy przełożonej.

Zaliczka udzielona funkcjonarjuszowi nie może przekraczać 3-miesięcznego uposażenia.

Zaliczka jest bezprocentowa i ma być zwrócona w równych ratach, potrącanych co miesiąc z poborów służbowych najdalej w ciągu 2-ch lat.

Przed umorzeniem jednej zaliczki nie może być udzielona następna zaliczka.

Art. 104.

Niższemu funkcjonarjuszowi przysługują nadto prawa określone w art. 27, 28 ustęp 3, art. 29 i 35.

Rozdział IV.

Zmiany i rozwiązanie stosunku służbowego.

Art. 105.

Zmiana stosunku służbowego niższego funkcjonarjusza następuje przez:
1) awans,
2) przydział do innego działu administracji miejskiej,
3) przeniesienie w stan nieczynny,
4) przeniesienie w stan spoczynku, oraz
5) na podstawie orzeczenia dyscyplinarnego.

Ponadto do zmiany stosunku służbowego niższych funkcjonarjuszy mają zastosowanie postanowienia art. 38, 39, 41 do 45.

Art. 106.

Rozwiązanie stosunku służbowego niższego funkcjonarjusza następuje:
1) przez śmierć,
2) przez dobrowolne wystąpienie,
3) przez upływ czasokresu stanu nieczynnego, o ile funkcjonarjuszowi nie przysługuje prawo do zaopatrzenia emerytalnego, oraz
4) przez wydalenie na podstawie wyroku karnego lub w drodze dyscyplinarnej, oraz w przypadkach przewidzianych w art. 49.

Ponadto do rozwiązania stosuku służbowego niższego funkcjonarjusza mają zastosowanie art. 47 do 50 i art. 53.

Rozdział V.

Odpowiedzialność służbowa.

Art. 107.

Do odpowiedzialności służbowej niższego funkcjonarjusza mają zastosowanie art. 54 do 58, 60 i 61.

Art. 108.

Gdy zachodzą okoliczności zasługujące na szczególne uwzględnienie może być członkom rodziny wydalonego stałego niższego funkcjonarjusza przyznany stały zasiłek nie przewyższający normalnej pensji wdowiej lub sierocej. Do zasiłku mają zastosowanie przepisy emerytalne.

Rozdział VI.

Postępowanie dyscyplinarne.

Art. 109.

Władzę dyscyplinarną nad niższymi funkcjonarjuszami sprawuje Prezydent miasta.

Od orzeczenia Prezydenta miasta przysługuje zasądzonemu prawo odwołania się do Rady miejskiej, które należy wnieść na ręce Prezydenta miasta w ciągu dni 14-tu.

Art. 110.

Prezydent miasta zarządzając zawieszenie w służbie niższego funkcjonarjusza, może obniżyć uposażenie jego do połowy.

Ponadto do postępowania dyscyplinarnego w sprawach przeciw niższym funkcjonarjuszom mają zastosowanie art. 68, ustęp 1, z ustępu 2 zdanie 1 i ustęp 3, art. 69 z ustępu 1 zdanie 1 i ustęp 3, oraz art. 84 do 90.

TYTUŁ IV.

Niżsi funkcjonarjusze zatrudnieni w Zakładach Miejskich.

Rozdział I.

Powstanie stosunku służbowego.

Art. 111.

Niższym funkcjonarjuszem zakładów miejskich t. j. Wodociągu, Elektrowni, Gazowni, Rzeźni i Targowicy, Ogrodów miejskich, Cmentarza miejskiego, Budownictwa m. Oddz. A. (wykonywanie i utrzymanie budowli m.),

Budownictwa m. Oddz. B. (roboty drogowe i kanałowe), Zakładu czyszczenia miasta, w rozumieniu niniejszych przepisów staje się każdy, kogo Prezydent miasta w tym charakterze w jednym z powyższych zakładów miejskich zamianuje.

Mianowanie następuje według uznania Prezydenta miasta w granicach etatu uchwalonego dla danego zakładu.

Mianowanie niższym funkcjonarjuszem, o ile kandydat jest pracownikiem kwalifikowanym, może nastąpić po trzech i pół latach nieprzerwanej służby czasowej (kontraktowej), o ile zaś kandydat jest pracownikiem niekwalifikowanym, po pięciu latach nieprzerwanej służby czasowej (kontraktowej).

Pracownika uważa się za kwalifikowanego, o ile posiada wykształcenie zawodowe stwierdzone egzaminem oraz praktykę i jest mianowany w dziale służby wymagającej odnośnej kwalifikacji.

Niższy funkcjonarjusz kwalifikowany rozpoczyna służbę od XIII. lub XII. stopnia służbowego, zaś niekwalifikowany od XV. lub XIV. stopnia służbowego.

Mianowany otrzymuje pismo nominacyjne, które wymienia tytuł urzędowy i stopień służbowy.

Mianowany składa w ustalonem brzmieniu i przepisanej formie przysięgę służbową wobec Prezydenta miasta.

Art. 112.

Przełożonymi niższych funkcjonarjuszy są Prezydent miasta i dyrektorzy zakładów oraz kierownicy poszczególnych oddziałów w zakładach.

Art. 113.

Ponadto do niższych funkcjonarjuszy mają zastosowanie art. 2, 3 z wyjątkiem ustępu 1, art. 4, ust. 1, 2, art. 7, ust. 1, 3, 4, art. 11, 91 i 92, ust. 3.

Rozdział II.

Obowiązki.

Art. 114.

Niższy funkcjonarjusz obowiązany jest poruczone zajęcia spełniać pilnie, dokładnie, oznaczony czas zatrudnienia zużywać na pracę dla zakładu i wystrzegać się przerw dla załatwienia spraw prywatnych.

W służbie obowiązany jest do ścisłego posłuszeństwa przełożonym i do wykonywania ich zleceń i wskazówek.

W stosunku do publiczności i współpracowników ma każdy niższy funkcjonarjusz zachowywać się uprzejmie, w stosunku do przełożonych z szacunkiem.

Art. 115.

Czas pracy w poszczególnych zakładach określają regulaminy pracy wydane na podstawie obowiązujących przepisów.

Art. 116.

W ważnych przypadkach, a w szczególności w przypadkach uszkodzeń w zakładzie, których naprawę należy bezwłocznie uskutecznić, dalej w nadzwyczajnych przypadkach grożących katastrofą, wszyscy niżsi funkcjonarjusze obowiązani są do współdziałania i niesienia pomocy bez względu na porę dnia lub nocy, tak w dni powszednie, jak i świąteczne.

Art. 117.

Niższy funkcjonarjusz obowiązany jest o wszelkich błędach w funkcjonowaniu maszyn i urządzeń fabrycznych bezzwłocznie donieść kierownikowi oddziału, w razie zaś jego nieobecności dyrektorowi zakładu, lub jego zastępcy.

W czasie pracy ma niższy funkcjonarjusz stosować się ściśle do przepisów każdocześnie obowiązującego regulaminu pracy, a w szczególności korzystać i posługiwać się urządzeniami i przyrządami ochronnemi, zapobiegać wszelkiemi sposobami katastrofom i szkodom.

Niższy funkcjonarjusz obowiązany jest również do ścisłego przestrzegania przepisów, dotyczących obsługi kotłów, maszyn, przyrządów i urządzeń, oraz ruchu fabrycznego.

Niższy funkcjonarjusz jest osobiście odpowiedzialny za powierzone mu narzędzia pracy, przybory i materjały.

Art. 118.

Ogłoszenia prywatne przylepiać wolno tylko za zgodą dyrektora i to w miejscach na to przeznaczonych.

Przyjmowanie odwiedzin w obrębie zakładu przez niższych funkcjonarjuszy jest dopuszczalne tylko za zezwoleniem dyrektora zakładu i tylko w miejscu na to przeznaczonem.

Art. 119.

Niższy funkcjonarjusz obowiązany jest w razie przeszkody w objęciu pracy zawiadomić o tem przełożonego.

Niższy funkcjonarjusz obowiązany jest w razie nieprzybycia następcy pozostać na swem stanowisku służbowem aż do zarządzenia przełożonego i pracować w dalszym ciągu.

W razie choroby niższy funkcjonarjusz obowiązany jest możliwie tego samego dnia zgłosić ją w zarządzie zakładu i poddać się na polecenie zarządu zbadaniu przez lekarza miejskiego.

Zbadaniu lekarskiemu winien poddać się niższy funkcjonarjusz również w innych przypadkach na polecenie zarządu zakładu.

Art. 120.

Ponadto do obowiązków niższego funkcjonarjusza mają zastosowanie art. 14 do 24, 95 i 96.

Rozdział III.

Prawa.

Art. 121.

Niższemu funkcjonarjuszowi przysługują uprawnienia wypływające ze stopnia służbowego przyznanego mu w piśmie nominacyjnem.

Nadto przysługują mu prawa do:

1) uposażenia,

2) urlopu,

3) zaopatrzenia emerytalnego lub odprawy, oraz

4) inne uprawnienia, wynikające z obowiązujących przepisów.

Funkcjonarjusz ma otrzymać bezpłatnie książeczkę obrachunkową odpowiadającą obowiązującym przepisom.

Art. 122.

Z płacy wolno potrącać tylko następujące należności:

1) wkładki i taksy do funduszu emerytalnego,

2) za dostarczone niższemu funcjonarjuszowi mieszkanie, opał i światło,

3) bieżące i zaległe daniny i opłaty publiczne, w granicach ustawowego upoważnienia pracodawcy do ich potrącania,

4) sumy egzekwowane na mocy tytułów wykonawczych i egzekucyjnych,

5) zaliczki pieniężne udzielone niższym funkcjonarjuszom na poczet płacy,

6) kary pieniężne.

Art. 123.

Niższy funkcjonarjusz otrzymuje przez czas choroby pełne uposażenie, a jeżeli pobiera zasiłek pieniężny z Kasy chorych, wówczas przez czasokres 7 dni liczonych od dnia zachorowania wypłaca mu się uposażenie ograniczone o cały zasiłek chorobowy, zaś po upływie tego czasokresu uposażenie ograniczone do kwoty, która wraz z trzema piątemi otrzymanego zasiłku odpowiada jego pełnemu uposażeniu.

Art. 124.

Do urlopu wypoczynkowego niższych funkcjonarjuszy miejskich zakładów ma zastosowanie art. 99 z tem, że rozkład urlopów ustalony przez zarząd zakładu, ma być podany do wiadomości funkcjonarjuszom. Ze względów służbowych może rozkład urlopów ulec zmianie. Urlop niewykorzystany przez funkcjonarjusza w czasie wyznaczonym przez zarząd przepada.

Art. 125.

Zażalenia i prośby zbiorowe mogą przedstawiać niżsi funkcjonarjusze za pośrednictwem upoważnionej do tego przez nich delegacji złożonej najwyżej z 5 osób.

Art. 126.

Ponadto do praw niższego funkcjonarjusza mają zastosowanie art. 27, 28 ustęp 3, art. 29, 35, 100 do 103.

Rozdział IV.

Zmiany i rozwiązanie stosunku służbowego.

Art. 127.

Zmiana stosunku służbowego niższego funkcjonarjusza następuje przez:

1) awans,

2) przydział do innego działu administracji miejskiej,

3) przeniesienie w stan nieczynny,

4) przeniesienie w stan spoczynku, oraz

5) na podstawie orzeczenia dyscyplinarnego.

Ponadto do zmiany stosunku służbowego niższych funkcjonarjuszy mają zastosowanie postanowienia art. 38, 39, 41 do 45.

Art. 128.

Rozwiązanie stosunku służbowego niższego funkcjonarjusza następuje:

1) przez śmierć,

2) przez dobrowolne wystąpienie,

3) przez upływ czasokresu stanu nieczynnego, o ile funkcjonarjuszowi nie przysługuje prawo do zaopatrzenia emerytalnego, oraz

4) przez wydalenie na podstawie wyroku karnego, lub w drodze dyscyplinarnej, oraz w przypadkach przewidzianych w art. 49.

Ponadto do rozwiązania stosunku służbowego niższego funkcjonarjusza mają zastosowanie art. 47 do 50 i art. 53.

Rozdział V.

Odpowiedzialność służbowa.

Art. 129.

Do odpowiedzialności służbowej niższych funkcjonarjuszy mają zastosowanie art. 54 do 58, 60, 61 i 108.

Ponadto niższy funkcjonarjusz, który

1) nie stawił się do pracy lub opuścił ją bez należytego usprawiedliwienia,

2) dopuścił się naruszenia obowiązków służbowych określonych w art. 117 i 119 —

może być ukarany w miarę zachodzących okoliczności wydaleniem.

Rozdział VI.

Postępowanie dyscyplinarne.

Art. 130.

Władzę dyscyplinarną nad niższymi funkcjonarjuszami sprawuje Prezydent miasta. Prezydent miasta może upoważnić dyrektora zakładu do wymierzania kar upomnienia, nagany lub grzywny.

Art. 131.

Dochodzenia wstępne o przestępstwa służbowe przeciw funkcjonarjuszowi przeprowadza dyrektor zakładu, poczem zależnie od znamion czynu wydaje orzeczenie karne sam o ile posiada upoważnienie Prezydenta miasta (art. 130), lub przedkłada akty prezydentowi miasta.

Art. 132.

Funkcjonarjusza pozostającego pod zarzutem czynu lub zaniedbania, powodującego według niniejszych przepisów przeniesienie w stan spoczynku lub wydalenie, może dyrektor zakładu zawiesić w służbie, o czem winien natychmiast donieść Prezydentowi miasta.

Prezydent miasta zatwierdzając lub zarządzając zawieszenie n. funkcjonarjusza, może obniżyć uposażenie jego do połowy.

Art. 133.

W razie uwolnienia funkcjonarjusza od zarzuconego mu przestępstwa, lub w razie zasądzenia go za wykroczenie służbowe, należą się funkcjonarjuszowi za cały czas zawieszenia w służbie pełne pobory.

Art. 134.

Od orzeczenia Prezydenta miasta lub dyrektora zakładu przysługuje zasądzonemu prawo odwołania do Rady miejskiej, które należy wnieść na ręce Prezydenta miasta w ciągu dni 14-tu.

Art. 135.

Ponadto do postępowania dyscyplinarnego przeciw niższemu funkcjonarjuszowi mają zastosowanie art. 68, ustęp 1, z ustępu 2 zdanie 1 i ustęp 3, art. 69, z ustępu 1 zdanie 1 i ustęp 3, oraz art. 84 do 90.

TYTUŁ V.

Postanowienia końcowe.

Art. 136.

Niniejsze przepisy służbowe wchodzą w życie z dniem 1 stycznia 1932 roku.

Art. 137.

Z chwilą wejścia w życie niniejszych przepisów służbowych tracą moc obowiązującą:

1) uchwała Rady m. z dnia 5 lipca 1907 zawierająca przepisy dotyczące płac i stosunków służbowych funkcjonarjuszy Admin. Akcyzy w Krakowie.

2) uchwała Tymcz. Zarządu m. Krakowa z dnia 5 czerwca 1925 do L. Prez. 2984/25 zawierająca przepisy służbowe dla pracowników Gminy stoł. król. miasta Krakowa,

3) uchwała Tymcz. Zarządu m. z dnia 8 czerwca 1925 do L. Prez. 3024/25 zawierająca przepisy o władzach dyscyplinarnych i postępowaniu dyscyplinarnem przeciwko pracownikom miejskim,

4) uchwała Rady m. z dnia 4 marca 1929 zawierająca regulamin służbowy dla niższych pracowników zatrudnionych w miejskich zakładach użyteczności publicznej,

Nadto tracą moc obowiązującą wszelkie przepisy w wykonaniu powyższych uchwał wydane.

Art. 138.

Utrzymuje się nadal w mocy uchwałę Tymcz. Zarz. miasta z dnia 16 lipca 1925 do L. Prez. 3217/25 zmienioną uchwałą Rady m. z dnia 15 grudnia 1927 do L. Prez. 11342/27, a zawierającą statut organizacyjny i regulamin służbowy dla personelu Miej. Straży pożarnej z tem, że w sprawach nieunormowanych powyższym statutem organizacyjnym należy stosować postanowienia niniejszych przepisów służbowych.

Art. 139.

Wykonanie niniejszych przepisów służbowych powierza się Prezydentowi m.

OKÓLNIK Nr. 83.

Zarządzenie

Prezydenta miasta z dnia 31-go grudnia 1932 roku Nr. Prez. Pers. og. 890/32 w sprawie mieszkań służbowych pracowników miejskich.

Stwierdziłem, że postanowienia uchwały Rady miejskiej z dnia 31 maja 1932 r. w sprawie mieszkań służbowych pracowników miejskich, a która to uchwała weszła w życie z dniem 1 lipca 1932, nie są przestrzegane przez Wydziały, Biura, Zakłady i Instytucje miejskie.

Zdarzają się przypadki wykonywania naprawek lub zmian, czy uzupełnień instalacji elektrycznej, względnie gazowej w mieszkaniach służbowych na koszt Gminy miasta Krakowa, dostarczanie dotyczących przyrządów n. p. lampek elektrycznych itp. wbrew wyraźnym przepisom podanej na wstępie uchwały.

Wobec tego w ślad tut. okólnika Nr. 21 z dnia 1 czerwca 1932 r. L. Prez. 10.066/31 (Dz. rozp. m. Krak. Nr. 5/32) wzywam, by na przyszłość omawiane przypadki nie miały miejsca i zwracam uwagę, że w razie ich powtórzenia się wyciągnę co do winnych nie stosowania się do postanowień uchwały Rady miejskiej z dnia 31 maja 1932 r. jaknajdalej idące konsekwencje.

Sprawozdanie z posiedzienia Tymcz. Rady Miejskiej.

27-me jawne posiedzenie Tymczasowej Rady miejskiej z dniu 20-go grudnia 1932 roku.

Dnia 20-go grudnia 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem Pana Prezydenta miasta Władysława Beliny-Prażmowskiego oraz w obecności PP. Wiceprezydentów Dra Ducha, Dra Klimeckiego, Dra Landaua i W. Ostrowskiego przy udziale 95 członków Rady posiedzenie Rady m.

Porządek dzienny:

I. Wybór członka oraz jego zastępcy do Państwowej Rady Kolejowej.

Imieniem Komisji Matki b. Min. Prof. Dr. Kazimierz Kumaniecki wnosi:

Rada miasta uchwali:

Gmina m. Krakowa deleguje do Państwowej Rady Kolejowej na najbliższy okres trzechletni t. j. od 1/I. 1933 do 1/I. 1935 jako członka: Pana Prezydenta miasta Władysława Belinę Prażmowskiego, a jako jego zastępcę: Pana Prof. Dra Jana Krauzego.

Rada miasta wniosek powyższy uchwaliła.

(Nr. Prez. R. m. 92/32).

II. Przepisy służbowe pracowników Gminy st. kr. m. Krakowa.

Doc. U. J. Dr. Wachholz wygłasza na wstępie następujący referat:

Stosunki służbowe pracowników Gminy m. Krakowa regulują dotychczas: 1) przepisy służbowe dla pracowników, uchwalone w dniu 5 czerwca 1925 przez Tymcz. Zarząd Miasta działający na podstawie § 53 ust. 2 statutu m. w zastępstwie Rady m. oraz łączące się z pierwszemi przepisy o władzach dyscyplinarnych i postępowaniu dyscyplinarnem z dnia 8 czerwca 1925, 2) regulamin służbowy dla niższych pracowników zatrudnionych w miejskich zakładach użyteczności publicznej uchwalony przez Radę m. w dniu 4 marca 1929, 3) przepisy dotyczące płac i stosunków służbowych funkcjonarjuszy Administracji Akcyzy uchwalone w dniu 5 lipca

1907 przez Radę m. oraz przepisy i uchwały wydane i powzięte na zasadzie wyżej wymienionych przepisów.

Jak z powyższego zestawienia już widać, istnieje w Gminie pewna różnorodność przepisów służbowych, która oczywiście komplikuje administrację tych stosunków, zwłaszcza wówczas, gdy jedne przepisy nie wyczerpując dostateczcie regulowanej przez siebie materji, powołują się na drugie. W ten sposób bowiem czasami w konkretnym przypadku trudno rozstrzygnąć, jaki rzeczywiście przepis obowiązuje. Stan ten komplikuje jeszcze bardziej fakt, że przepisy dotyczące personelu Administracji Akcyzy, a więc instytucji już dawno nie istniejącej, de facto nigdy nie zostały uchylone, czy choćby zmienione, a jednak w praktyce już oddawna przynajmniej bez reszty, nie były stosowane.

Wszystkie wyżej wymienione, a po dziś dzień obowiązujące przepisy służbowe, traktują bardzo „po macoszemu" przepisy statutu miejskiego. Statut zaś miejski czemu zaprzeczyć się nie da, stanowi podstawę organizacji prawnej wszelkich stosunków Gminy m. Krakowa, a więc i stosunków służbowych, zaczem jego postanowienia są bezwzględnie obowiązujące i muszą bez wyjątku stanowić podstawę przepisów na jego podstawie wydanych. Istniejące zatem rozbieżności między rzeczonemi przepisami, a statutem, musiały być uchylone, już ze względu na zasadę praworządności i legalności w Gminie. Pozatem także ze względów praktyczności, celem uniknięcia ewentualnej nieważności aktów zdziałanych na zasadzie przepisów oczywiście ze statutem sprzecznych.

W czasokresie od 1 lipca 1929 weszło na obszarze Rzpltej P. w życie szereg nowych przepisów prawnych, szereg kodyfikacji, jak kodeks procedury karnej, kodeks karny, nowela do pragmatyki urzędniczej państwowej etc., które to przepisy siłą faktu muszą mieć pewien wpływ bezpośredni lub tylko motywacyjny na stan prawny Gminy. Istniejące zatem przepisy służbowe muszą doznać pewnej, choć już stosunkowo nieznacznej zmiany, także z tych względów.

W uwzględnieniu powyższych motywów, a także ze względów ekonomicznych, o których będzie mowa obszerniej poniżej, postanowił Pan Prezydent miasta zreformować przedewszystkiem przepisy służbowe pracowników m. 1) podając rewizji zasadniczej, że części przepisów, które ze względów wyżej podanych, przedewszystkiem ze względów na legalność, rewizji wymagały, 2) zaś rewizji stylistycznej te przepisy, które były językowe lub myślowe mniej udolnie skonstruowane. W wykonaniu tego zamierzenia powołał Pan Prezydent miasta Komisję Kodyfikacyjną, której poruczył uskutecznienie rewizji przepisów służbowych i stworzenie w miejsce trzech różnych przepisów, jedną, ogarniającą całość personelu miejskiego, kodyfikację. Wynikiem pracy 10-miesięcznej tej Komisji i 60 posiedzeń jest przedłożony obecnie wysokiej Radzie projekt.

M. Komisja Kodyfikacyjna powołana do życia rozporządzeniem Pana Prezydenta z dnia 25 sierpnia 1931 przed przystąpieniem do pracy szczegółowej nad kodyfikacją, rozważyła najpierw pewne zagadnienia natury zasadniczej dla kodyfikacji, a mianowicie: 1) problem charakteru prawnego stosunku służbowego pracownika m. następnie zaś 2) problem stosunku służbowego pracownika m. zatrudnionego w zakładach m. Problem pierwszy był przedmiotem długich i żmudnych konferencji Komisji, których wyrazem jest pkt. 1, rozdz. II. ogólnych motywów do projektu przepisów służbowych. Z uwagi na okoliczność, że problem ten jest par excellence prawniczym i że stanowił przedmiot długich obrad Sekcji III. i Komitetu Trzech, wybranego przez Sekcję III. celem ostatecznego zredagowania projektu przepisów służbowych, nie będę się tutaj nad nim dłużej zastanawiał. Zaznaczę tylko, że punkt widzenia Sekcji III. i Komitetu Trzech jest ostatecznie skrystalizowanym w rezolucji, którą w imieniu Sekcji III. będę miał zaszczyt Wysokiej Radzie na końcu mego przemówienia przedstawić do uchwalenia. Problem drugi pracownika zakładu m. był przedmiotem nie mniej długich rozważań Komisji kodyfikacyjnej, jak pierwszy. Zapatrywania Komisji kodyfikacyjnej odnośnie tego problemu podane są w p. 2. rozdz. II. ogólnych motywów do projektu. Zaznaczę tu jednakowoż dla orjentacji bezpośredniej Wysokiej Rady, że Komisja kodyfikacyjna, a tak samo i Pan Prezydent m. byli jednomyślnie zdania, że istnieją zarówno prawne, jak i faktyczne podstawy do wyodrębnienia personelu prawniczego zakładów m. z pośród reszty pracowników m. To wyodrębnienie, podaję tutaj odrazu, poszło w dwu kierunkach po 1) w kierunku lepszego, materjalnego traktowania tych pracowników, po 2) w kierunku usprawnienia pracy zakładowej. Ten punkt widzenia podzieliła również Sekcja III. i Komitet Trzech.

Po rozważeniu dwu pierwszych problemów zastanowiła się Komisja kodyfikacyjna jeszcze nad kwestją natury technicznej, mianowicie nad formą kodyfikacji. W tym kierunku na skutek ideji rzuconej przez jednego z członków Komisji, postanowiła Komisja całość przepisów regulujących stosunki pracy pracowników m. oraz stosunki następujące po wysłużeniu przez pracowników m. określonej ilości lat w służbie miejskiej w charakterze pracowników stałych tj. przepisy o zaopatrzeniu emerytalnem ująć w jedną kodyfikację pod tyt. „Prawo osobowe pracowników m.", tę zaś całość podzielić na trzy części, a to: Część I. Przepisy służbowe, Część II. Przepisy uposażeniowe, Część III. Przepisy emerytalne. Ponieważ ułożenie całości kodyfikacji prawa osobowego wymaga siłą faktu bardzo długiego czasu, przeto na polecenia Pana Prezydenta miasta Komisja po ukończeniu kodyfikacji Część I. przedłożyła tę Część wraz z motywami Panu Prezydentowi, który po rozpatrzeniu jej skierował ją na drogę regulaminową, celem wywołania odpowiedniej uchwały Wysokiej Rady.

Przystępując do bardziej szczegółowego uzasadnienia poszczególnych przepisów projektu, podkreślić muszę, że przy układaniu każdego prawie artykułu, ścierały się w obrębie tak całej Komisji Kodyfikacyjnej, jak i niewątpliwie w umyśle każdego poszczególnego jej członka — punkty widzenia — ekonomiczny i socjalny. Krótko mówiąc praca Komisji pozostawała pod wydatnym wpływem dwu politycznych gałęzi wiedzy, mianowicie polityki ekonomicznej i polityki socjalnej. I trudno, aby było inaczej tam, gdzie kodyfikacja odnosi się do stosunków osobowych, pracowniczych. Każda norma w tych razach musi podlegać podwójnemu rozważeniu — raz ze stanowiska polityki socjalnej, — zaś drugi raz ze stanowiska polityki ekonomicznej. I podkreślić dalej muszę, że zarówno pierwszy, jak i drugi punkt widzenia

ma tutaj swoje pełne uzasadnienie. Polityczno-socjalny punkt widzenia jest tembardziej na miejscu przy kodyfikacji stosunków pracowniczych Gminy m. Krakowa, ponieważ zdaniem teoretyków tej gałęzi wiedzy, że wymienię tylko dwu Noltinga i van der Borghta, gminy wielkomiejskie są wprost predystynowane w razie wyników dodatnich do eksperymentalnego stosowania zasad rozsądnie pojętej polityki socjalnej i świecenia produkcji prywatnej w tym kierunku przykładem. Rozumiała to Komisja kodyfikacyjna i dlatego starała się w granicach możliwości polityczno-socjalny sposób ujmowania zjawisk stosować w swym projekcie. Jako dowód przytoczę sposób ujęcia przez Komisję problemu zaliczki, udzielanej pracownikom, przy którym wprowadziła Komisja nowość przez podział zaliczek na takie, do których ma pracownik prawo i na takie, które jak dotychczas, są udzielane według uznania władzy, sposób rozwiązania kwestji urlopów wypoczynkowych i chorobowych względnie zdrowotnych, jako prawa pracowników, sposób ujęcia odpowiedzialności dyscyplinarnej, przy której zawarowano wszystkim pracownikom bez różnicy prawo odwołania się do Rady miasta, czego również poprzednio przepisy nie znały etc. Rzecz oczywista, że polityczno-socjalny punkt widzenia musiał być skoordynowany z poglądem ekonomicznym, gdyż inne rozwiązanie byłoby niewątpliwie absurdalnem. Takie bowiem nastawienie polityczno-socjalne, któreby pomijało ekonomję, kwestje gospodarcze, przedewszystkiem zaś — m o ż l i w o ś c i — gospodarcze Gminy byłoby oczywiście apriorycznie skazanem na niepowodzenie, zaś przepisy z takiego nastawienia psychicznego kodyfikatorów zrodzone — na nieuchronną, szybką śmierć. Te wprost konieczności spowodowały zmianę dotychczasowych przepisów w przedłożonym projekcie w kierunku uzależnienia stabilizacji pracowników m. od rozpiętości etatów poszczególnych instytucyj m. lecz już via facti dawniej stosowaną i od oceny kwalifikacyjnej pracownika przez władzę przełożoną, przez Prezydenta miasta. Podkreślam jednakowoż, że ta zmiana jest tylko pozornem pogorszeniem stosunków pracowniczych, a to z uwagi na niezwykle doniosłą okoliczność zlikwidowania umów łączących dotychczas Gminę z przedsiębiorcami dostarczającemi Gminie robotników. Ten polityczno-socjalnie niewłaściwy modus procedendi przy zdobywaniu sił do pracy w Gminie, ten system, który stanowi zaprzeczenie wszelkiej i jakkolwiekbądź pojętej polityki socjalnej, znika. W tem leży wielka zasługa obecnego Prezydenta miasta, że tę sytuację rozwiązał po jedynie właściwej linji — zerwania z ideją kontraktów o dostawę robotników, która miała właśnie na celu ominięcie dotychczasowego przepisu o prawie pracowników do stabilizacji. W tem oświetleniu ogólny bilans związania stabilizacji z rozpiętością etatów, posad i uposażeń jest, pozwolę sobie twierdzić, bezwzględnie dla pracowników korzystnym. Inne postanowienia dotyczące zwłaszcza pracowników zakładów m. pozostały bez zmiany lub zostały nawet zmienione na lepsze. Wprowadzono możność uzyskania przez pracownika zakładu m. kwalifikowanego stabilizacji po 3½ latach, podczas gdy dotychczas stabilizację otrzymywał po latach 5-ciu, zaś odnośnie niekwalifikowanych utrzymano zasadę stabilizacji po 5 latach. Wprowadzono zasadę stabilizacji pracownika zakładu m. kwalifikowanego w wyższej grupie, niż dotychczas, mianowicie w grupach od XIII do XII, zaś niekwalifikowanego w grupach XVI do XIV. Są to wszystko przepisy, które uwzględniając wyższą wartość pracy pracownika zakładu produkcyjnego, rozwiązują sytuację pracownika korzystniej od postanowień dotychczasowego regulaminu z 4 marca 1929.

Wysoka Rado! Jeżeli może zadługo zastanawiałem się nad przedłożonym projektem przepisów służbowych, który był przecież już przedmiotem referatu na Sekcji III, Komisji gazowej, elektrycznej i wodociągowej oraz na posiedzeniach wszystkich grup Radzieckich, a więc jest dobrze znany, jeśli nie wszystkim Panom, to w każdym razie ogromnej większości Panów, to uczyniłem to dlatego, aby przedstawić Panem raz jeszcze w pewnym skrócie myślowym pobudki, zasady, a nawet i niektóre szczegóły nowej kodyfikacji, celem ułatwienia Panom dyskusji i ostatecznego załatwienia przedłożonego projektu. Mam nadzieję, że zapatrywania Komisji Kodyfikacyjnej Panom obecnie przedstawione znajdą w Panach odpowiednio nastrojonych słuchaczy, którzy oceniając rozmiar pracy w kodyfikację włożony oraz przedewszystkiem ogrom najlepszej dla pracowników woli Pana Prezydenta miasta, przedłożony sobie projekt przepisów służbowych, uchwalą.

W końcu referent Dr. W a c h h o l z imieniem Sekcji III. oraz Komisji dla spraw Wodociągu m., Elektrowni m. i Gazowni m. wnosi:

Rada miasta uchwali:

1) Zatwierdza się przepisy służbowe pracowników Gminy stoł. król miasta Krakowa według egzemplarza dołączonego do porządku dziennego (vide str. 307, okólnik Nr. 82).

2) Ze względu na wątpliwości co do charakteru stosunku prawnego pracowników samorządowych do samorządów zachodzi nagląca konieczność wyraźnego uregulowania tegoż stosunku w drodze ustawodawczej.

Rada miasta wyraża przekonanie, że stosunek ten wedle swej treści i według postanowień statutu st. kr. miasta Krakowa jest stosunkiem publiczno-prawnym, co winno jaknajrychlej znaleść wyraz w polskiem ustawodawstwie sąmorządowem.

Rada miasta wzywa Pana Prezydenta miasta, by w tym kierunku poczynił odpowiednie kroki.

(Nr. Prez. Pragm. 36/32).

W dyskusji nad powyższemi wnioskami zabiera głos Rm. Dr. G e r t l e r, który zaznacza, że sprawa uchwalenia przepisów służbowych jest jedną znajważniejszych spraw dzisiejszego porządku obrad. Uzgodnienie praw i obowiązków personelu i służby wobec Gminy i nawzajem praw Gminy wobec urzędników i pracowników niższych było kwestją pilną i zasadniczą, jak również ustalenie stosunku prawnego pracownika do Gminy. Po zdecydowaniu przez Pana Prezydenta miasta, że stosunek pracownika miejskiego do Gminy ustala się jako stosunek prawno-publiczny, przystąpiły odnośne Sekcje do skodyfikowania wszystkich przepisów obowiązujących urzędników i służby m., urzędników i służby zakładów m. Wyraża uznanie Panu Prezydentowi miasta, że zaraz po objęciu steru rządów spostrzegł brak odpowiednich przepisów i dążył do szybkiego ich skodyfikowania, polecając opracowanie ich wyłącznie urzędnikom gminnym, którzy w ten sposób mieli możność bronienia swoich praw. Ponieważ w uzgodnieniu tych przepisów z obo-

wiązującym dotychczas statutem gminnym brały udział także komisje Rady m. i sekcje prawnicze, uważa że projekt tych przepisów należy przyjąć bez żadnych zmian w myśl wniosku referenta wraz z odczytaną przez niego rezolucją.

Następnie Rm. Dr. Kessler oświadcza się za uchwaleniem projektu przepisów bez zmian ze względu na wyczerpujące wyświetlenie na poszczególnych Sekcjach i wyraża uznanie Panu Prezydentowi miasta za sprężystość odnośnie do dzielnego gospodarowania w dzisiejszych ciężkich czasach tak wielkiemi przedsiębiorstwami jak elektrownia, gazownia i t. p., obciążonemi różnemi długami z lat poprzednich.

Rm. Widliński zaczepia art. 91 przepisów traktujący o niższych pracownikach i apeluje do Prezydjum, aby zechciało przychylnie traktować sprawę stabilizacji tych pracowników, którzy w Gminie pracują już po kilka lat i stabilizacji dotychczas nie uzyskali, a obecnie mają więcej jak 40 lat życia.

Rm. Dr. Langrod naświetla poszczególne punkty rezolucji zgłoszonej przy wniosku ref. Dra Wachholza i zaznacza, że rezolucja ta ma charakter kompromisu, bo treść jej nie mieści się w pragmatyce. Jest ona dla Gminy bardzo ważna i na długi czas układa stosunki między Gminą a jej pracownikami.

W końcu ref. Dr. Wachholz stwierdza, że wszyscy przedmówcy wykazali zupełne zrozumienie dla ogromu pracy i dobrej woli Pana Prezydenta m. odnośnie do projektu przepisów służbowych i wyjaśnia Rm. Widlińskiemu, że odnośnie do mianowania stałymi niższych pracowników, którzy przekroczyli już 35 rok życia jest pełna możliwość i wskazuje na art. 94 i 113 przepisów służbowych.

Pan Prezydent miasta poddaje pod głosowanie najpierw wniosek ref. Dra Wachholza, następnie zaś rezolucję.

Rada miasta wnioski referenta uchwaliła.

(Nr. Prez. Pragm. 36/32).

III. Statut o opłatach na rzecz Gminy m. Krakowa od wniosków o rozpoznanie sprawy, składanych do Urzędu Rozjemczego dla spraw kredytowych małej własności rolnej oraz od wydanych przez ten Urząd dokumentów.

Imieniem Sekcji II St. Radca Mgtu Latacz wnosi:

Rada miasta uchwali:

1) Uchwala się przyległy projekt statutu o opłatach od wniosków i podań, wnoszonych do Urzędu Rozjemczego dla spraw kredytowych małej własności rolnej oraz od dokumentów, wydawanych przez ten Urząd.

2) Poleca się Magistratowi wyjednanie zatwierdzenia tego statutu przez władzę nadzorczą.

W dyskusji nad powyższym wnioskiem zabiera głos Rm. Dr. Steinberg, który wnosi do § 2 punkt 2 poprawkę w tym sensie, że sprawy niżej Zł. 100.— wolne będą od opłaty oraz poprawkę stylistyczną do § 3 ustęp 3: tj. w miejsce słowa Magistrat — wstawić: „Urząd Rozjemczy".

Rada miasta wnioski referenta z poprawkami Rm. Dr. Steinberga uchwaliła.

Statut w załączeniu (załączn. nr. 1).

(L. II. 387/32 R)

IV. Stała opłata wodociągowa na r. 1933.

Imieniem Komisji dla spraw Wodociągu miejskiego i Sekcji II. Rady m. Radca m. Prof. Dr. Bujwid wnosi:

Rada miasta uchwali:

W myśl § 6 i 8 ustawy wodociągowej dla m. Krakowa, Gmina m. Krakowa pobierać będzie w r. 1933 stałą opłatę wodociągową tzw. podatek wodociągowy w dotychczasowej wysokości 5% czynszu lub wartości czynszowej.

W dyskusji nad pow. wnioskiem zabiera głos Rm. Dr. Steinberg i prosi o przywrócenie temu wnioskowi brzmienia zeszłorocznego tj.: „Gmina stoł. król. m. Krakowa pobierać będzie w r. 1933 stałą opłatę wodociągową (podatek wodociągowy) w myśl § 6 ust. wodoc. dla m. Krakowa z dnia 12 sierpnia 1899 Nr. 94 Dz. U. Kr. i § 15 i 20 przepisów wykonawczych w dotychczasowej wysokości tj. 5% czynszu lub wartości czynszowej ustalonej dla wymiaru podatku od nieruchomości, względnie 5% zeznanego, przez Magistrat stwierdzonego, ewentualnie oszacowanego czynszu lub oszacowanej przez Magistrat wartości czynszowej nowych domów — po potrąceniu w starych domach 4% stałej opłaty wodociągowej ze sumy czynszu stanowiącego podstawę wymiarową".

Rm. Dr. Gwiazdomorski stawia rezolucję następującą: Tymczasowa Rada m. wzywa Pana Prezydenta m. do wydania polecenia Zarządowi wodociągu m., aby do naprawy uszkodzeń w sieci przystępował natychmiast po dostrzeżeniu błędu.

Rada m. uchwaliła wnioski referenta z wnioskiem Rm. Dr. Steinberga i rezolucją Rm. Dr. Gwiazdomorskiego. (L. 658/2 Z. W. 1932).

V. Sprawa opłat mostowych.

Imieniem Sekcji II., III. i VIII. na Radę m., St. Radca Mgtu Dr. Jan Wydro wnosi:

Rada miasta uchwali:

Na amortyzację pożyczek zaciągniętych na budowę mostu IV. w przedłużeniu ul. Krakowskiej, wprowadza się od otwarcia mostu IV. pobór opłat mostowych od osób, zwierząt i samochodów na moście IV. w przedłużeniu ul. Krakowskiej oraz na moście prowizorycznym drewnianym w przedłużeniu ul. Mostowej według załączonego statutu.

Rm. Stankiewicz zwraca się imieniem Podgórzan do Prezydjum z prośbą, aby opłata ta, o ile koszta budowy IV. mostu zostaną pokryte, została zaraz cofnięta, następnie, aby ludzie bezrobotni i biedni, zamieszkali tuż za Wisłą, byli w razie zwrócenia się do Magistratu, zwalniani od opłaty tego podatku, jak również wnosi, aby dzieci niżej lat 7-miu nie chodzący jeszcze do szkoły były również zwolnione od tej opłaty.

Rada miasta wnioski referenta uchwaliła łącznie z dodatkowemi wnioskami Rm. Stankiewicza.

W zał. statut opłat mostowych (załącz. Nr. 2).

(Nr. VIII. opł. most. 731/32/F.).

VI. Sprawa zbonifikowania czynszu z bekoniarni za pierwszy miesiąc dzierżawy.

Imieniem Sekcji II., VIII. i Komisji dla spraw Rzeźni i Targowicy miejskiej na Radę miasta, Rm. Kazimierz Broczyner wnosi:

Rada miasta uchwali:

1) uznać dzień 9 czerwca 1932 r. jako dzień faktycznego objęcia w dzierżawę fabryki bekonów przez Krakowską Spółkę Bekonów,

2) z przypadającego czynszu za okres czasu od 9 czerwca do 8 lipca 1932 r. zbonifikować kwotę 10.000 Zł., wpłaconą przez Krakowskę Spółkę Bekonów na koszta przebudowy stajen, stanowiących część składową przedmiotu dzierżawy pod warunkiem utrzymania innych postanowień i stosunku dzierżawnego wogóle.

Rada miasta wniosek ten uchwaliła.

Nr. VIII. Bekon. 691/32/B.

VII. Należność Gminie m. Krakowa z tytułu budowy kolei do Pinczowa.

Imieniem Sekcji I. Rady miasta Rm. Prof. Dr. Gwiazdomorski wnosi:

Rada miasta uchwali:

Zmienia się częściowo uchwałę Rady m. z dnia 13 lutego 1927 r. w sprawie udziału finansowego Gminy m. Krakowa w budowie kolei wąskotorowej z Pinczowa do Kocmyrzowa (odcinka od Posądzy do Kazimierzy Wielkiej), a to w następujący sposób:

I. Gminy m. Krakowa:

1) zgadza się na spłatę przez pinczowski Powiatowy Związek komunalny w sześciu równych ratach rocznych od dnia 1 maja 1933 r. (tysiąc dziewięćset trzydziestego trzeciego) roku począwszy należnej jej kwoty 32.963·30 (trzydzieści dwa tysiące dziewięćset sześćdziesiąt trzy 30/100) złotych z tytułu powyższego udziału, w szczególności z tytułu wynagrodzenia strat kursowych,

2) opuszcza (darowuje) Związkowi odsetki ustawowe od wspomnianej kwoty za czas od dnia 1 stycznia 1929 r. (tysiąc dziewięćset dwudziestego dziewiątego) roku do dnia 30 kwietnia 1933 r. (tysiąc dziewięćset trzydziestego trzeciego) roku,

3) uwalnia Związek od płacenia w przyszłości odsetek od kredytowanych rat wspomnianej kwoty.

Postanowienia niniejsze uzależnia jednak Gmina m. Krakowa od następujących warunków:

A) Właściwa władza nadzorcza za zgodą Związku uzna w myśl rozporządzenia Prezydenta Rz. z dnia 27 października 1932 r. Nr. 94 poz. 809 Dz. U. R. P. wymienioną wyżej należność za niesporną.

B) Jako wartość złotego przyjmuje się wartość złotego w złocie w myśl rozporządzenia Prezydenta Rzp. z dnia 13 października 1927 r. Nr. 88 poz. 790 Dz. U. R. P.

C) W razie zwłoki w zapłacie rat obowiązany będzie Związek zapłacić Gminie ustawowe odsetki zwłoki od dnia płatności do dnia rzeczywistej zapłaty.

D) Jeżeli zwłoka w zapłacie którejkolwiek raty trwać będzie conajmniej 60 (sześćdziesiąt) dni, to Gmina będzie miała prawo, niezależnie od pobrania rzeczonych odsetek zwłoki,

a) cofnąć dobrodziejstwo ratalnej spłaty,

b) żądać ponadto zapłaty określonych wyżej w p. 2) ustawowych odsetek za czas od dnia 1 stycznia 1929 r. (tysiąc dziewięćset dwudziestego dziewiątego) roku do dnia 30 kwietnia 1933 r. (tysiąc dziewięćset trzydziestego trzeciego) roku.

E) Związek pokryje wszelkie koszty, opłaty i należności, związane z niniejszą transakcją.

II. Do podpisywania dokumentów w niniejszej sprawie upoważnia się obok P. Prezydenta m. względnie jego zastępcy, PP. Radców m. Dra J. Kuhna i Dra Radzyńskiego, a wrazie przeszkody Dra K. Jelonka i Dra L. Merza względnie innych, upoważnionych wogóle do podpisywania kontraktów.

Rada miasta wniosek powyższy uchwaliła.

(L. I. Kol. 949/32/B.).

Rada miasta na wniosek Rm. Dr. Kesslera uchwaliła en bloc następujące wnioski:

VIII. Rewizja linji regulacyjnych i budowlanych ul. Pułaskiego w Dębnikach Dz. XI.

W sprawie powziętej rewizji w myśl ogłoszenia z dnia 21 stycznia 1932 r. (Nr. Bb. reg. 223/32/XXXVI.) i uchwalonej przez Magistrat w dniu 12 listopada b. r. zmiany prawomocnej frontowej linji budowlanej ulicy Pułaskiego w obrębie narożnej parceli l. k. 383 Dz. XI. Dębniki, Rada m. idąc po myśli opinji Rady Artystycznej z dnia 12 listopada 1932 r. podtrzymuje w całości swą uchwałę z dnia 9 lipca 1910 (L. Bb. 26643/10) dotyczącą otwarcia oraz linji regulacyjnych i budowlanych ul. Pułaskiego.

Powyższy plan należy wyłożyć do publicznego przeglądu na okres 4 tygodni, począwszy od 1-go dnia miesiąca następującego po zapadnięciu niniejszej uchwały.

(Bb. reg. 237/32).

IX. Plan zabudowania gruntów przy drodze l. k. 82/2 Dz. XVII. i XX.

W myśl art. 29 prawa budowlanego z dnia 16 II. 1928 r. Dz. U. R. P. Nr. 23 poz. 202 uchwala się plan zabudowania obszaru gruntów przyległych do drogi l. k. 82/2 w Dz. XVII. Krowodrza.

W szczególności uchwala się:

1) Linję regulacyjną drogi wojskowej l. k. 1754 oznaczoną na dołączonym planie Bud. m. Oddz. B. z dnia 20 kwietnia 1932 r. czerwono i literami: a-b-c-d wraz z linją budowlaną, a'-b'-c'-d' po stronie północnej.

2) Linje regulacyjne drogi polnej l. k. 82/2 oznaczone na powyższym planie Bud. m. B. czerwono literami: c-e-f-g-h-i po stronie wschodniej, oraz literami: b-A-j-k-l-m-n wraz z linją budowlaną b'-A'-j'-k'-l'-m'-n' po stronie zachodniej.

3) Otwarcie ulicy Nr. I. oraz jej linje regulacyjne oznaczone na powyższym planie Bud. m. Oddz. B. czerwono i literami: o-j-e-p po stronie południowej oraz literami: r-ł-f-s wraz z linją budowlaną r'-ł'-f's' po stronie północnej.

4) Otwarcie ul. Nr. II. oraz jej linje regulacyjne oznaczone na powyższym planie Bud. m. Oddz. B. czerwono i literami: t-l-g-u po stronie południowej oraz literami: v-y-h-w wraz z linją budowlaną v'-y'-h'-w' po stronie północnej.

5) Linję regulacyjną drogi l. k. 1776 oznaczoną na powyższym planie Bud. m. B. czerwono i literami: x-u-i-z po stronie południowej.

6) Dla przyległych do powyższych ulic bloków uchwala się sposób zabudowania zwarty o wysokości domów nie przekraczającej 12 metrów.

7) Uchwala się tylne linje regulacyjne tak, jak wrysowano kolorem czerwonym. Poza tylnemi linjami budowlanemi żadnych budynków mieszkalnych stawiać nie wolno.

8) Bloki przylegające do powyższych ulic przeznacza się na zabudowanie domami mieszkalnymi z dopuszczeniem zakładów przemysłowych nie podpadających pod przepisy art. 18 Prawa budowlanego, których pomieszczenie będzie możliwe w ramach przedstawionego planu zabudowania.

9) Powyższy plan zabudowania należy wyłożyć do przeglądu publicznego na 4 tygodnie, począwszy od 1-go dnia następnego miesiąca po zapadnięciu niniejszej uchwały. (Bb. 3058/30)

X. Plan zabudowania gruntu Skarbu Państwa przy ul. Ks. Piotra Skargi Dz. XXII.

Na podstawie ogłoszenia Magistratu z dnia 21 IX. 1932 r. do L. Bb. Reg. 207/32/XLIII) po myśli art. 25 prawa budowlanego uchwala się dla gruntu Skarbu Państwa Lhh. 182 Dz. XXII. położonego między ulicami Ks. Piotra Skargi, Rydlówka, przedłużeniem ul. Krasickiego i gruntem fabryki gwoździ według planu Budownictwa m. Oddz. B z dnia 21 października 1932 r.:

1) Linję regulacyjną przedłużenia ul. Krasickiego według linji czerwonej na planie Bud. m. Oddz. B oznaczonej od strony północno-zachodniej literami czerwono: a-b-c.

2) Linję regulacyjną ulicy bez nazwy, łączącej ul. Rydlówkę z ul. Krasickiego, wiodącą wzdłuż fabryki gwoździ, według linji czerwonej na planie Budownictwa m. Oddz. B. oznaczonej od strony południowo-zachodniej, czerwono literami: c-d z linją budowlaną c^1-d^1.

3) Przeznaczenie powyższego bloku na cele budowy domów mieszkalnych z dopuszczeniem zakładów przemysłowych, nie podpadających pod art. 18 prawa budowlanego.

4) Sposób zabudowania zwarty z tylną linją budowlaną w odstępie 15 metrów od linji regulacyjnych względnie frontowych linji budowlanych, przy wysokości domów określonej obowiązującemi przepisami budowlanemi bez oficyn i suteryn mieszkalnych.

5) Rada zaznacza, że do urządzenia ulic otaczających powyższy blok nie zamierza przystąpić, zastrzega jednak, że

a) sposób urządzenia tychże ulic oznaczy Komisja drogowo-kanałowa działająca imieniem Rady m.

b) gmina m. Krakowa obejmie powyższe ulice, skoro przynajmniej $^1/_3$ część długości frontów zostanie zabudowana, do tego zaś czasu utrzymanie tych ulic i oświetlenie należeć będzie do właściciela.

6) Gdyby Skarb Państwa jako właściciel powyższego gruntu miał zamiar odstąpić grunt ten Spółdzielni mieszkaniowej „Osiedle Legjonowe“ na cele budowy drewnianych domków mieszkalnych, to Rada m. zastrzega sobie termin trwania drewnianych budynków na okres nie dłuższy jak 30 lat. Po upływie 30 lat parcele mają być zabudowane według prawomocnego planu zabudowania. Przypadające na powyższą realność koszta urządzenia przyległych ulic musiałaby zobowiązać się ponieść Spółdzielnia „Osiedle Legjonowe“ i obowiązek powyższy odpowiednio zabezpieczyć, natomiast sposób usytuowania poszczególnych domków w obrębie wspomnianych wyżej linji budowlanych ustaliłby Magistrat w porozumieniu ze Spółdzielnią „Osiedle Legjonowe“ — przyjmując za podstawę usytuowanie budynków wkreślone w planie Bud. m. Oddz. B. z dnia 21 października 1932 r. (alternatywa 1).

Powyższy plan zabudowania należy wyłożyć do publicznego przeglądu na przeciąg 4-ch tygodni, począwszy od 1-go dnia miesiąca następującego po zapadnięciu niniejszej uchwały.

Dla obszaru Dz. XXII. otaczającego grunt Skarbu Państwa przy ul. Ks. P. Skargi uchwala się program rozbudowy oparty na następujących założeniach:

1) Plac targowy i na postój fur uchwalony przez Radę m. dnia 23 maja 1921 r. w środku kompleksu gruntów położonych między ulicami: Smolki, Kalwaryjską, Krasickiego i ul. Marji Konopnickiej.

2) Kanał spławny z przystanią podgórską z mostami projektowanymi w ulicach: Długosza, Szwedzkiej (przedłużenie ul. Ks. P. Skargi), ul. Marji Konopnickiej i przedłużonej ul. Rydlówki ku ul. Ceglarskiej w Zakrzówku.

3) Remiza tramwajowa, mająca powstać na 30 morgowym gruncie m. znajdującym się po zachodniej stronie Al. Skrzyneckiego na południe od ul. Rzemieślniczej i przy zregulować się mającej Wildze.

4) Istniejąca szkoła rzemiosł przy Al. Skrzyneckiego.

5) Miejski dworzec drogowy projektowany na przeznaczonym na ten cel gruncie po dawnej kolei obwodowej i krzywej wojskowej wraz z torem dojazdowym ze stacji Bonarka (przedłużona ul. M. Konopnickiej) przy linji kolei Bonarka-Płaszów.

6) Istniejące i projektowane dalsze rozszerzenie parku im. Bednarskiego na wzgórzu Krzemionki

7) Na podstawie powyższych danych, należy jako najgłówniejsze arterje komunikacyjne przyjąć i odpowiednio urządzić następujące ulice:

a) ul. M. Konopnickiej jako główny dojazd z dzielnic XI. Dębniki, X. Zakrzówek i IX. Ludwinów do stacji Kraków-Bonarka.

b) ul. Rydlówkę jako odgałęzienie ul. Kalwaryjskiej w stronę zachodnią tj. ku ul. Kobierzyńskiej i ul. Ceglarskiej (przez projektowany most nad kanałem spławnym) w Zakrzówku.

c) ul. Kalwaryjską wraz z uchwalonym jej przebiciem wprost do ul. Wadowickiej, którą należy traktować jako główny trakt automobilowy do Myślenic, Rabki, N. Targu i Zakopanego.

d) ul. Krasickiego, którą należy przedłużyć do Al. Skrzyneckiego łączącej się z traktem ad c), stwarzając w ten sposób najkrótsze połączenie tegoż przez ul. Rejtana z mostem IV. na Wiśle z ominięciem zupełnem ul. Kalwaryjskiej.

8. Położone przy powyższych ulicach grunta, przeznacza się na zabudowanie budynkami mieszkalnemi i zakładami przemysłowymi, dla których należy w szcze-

gółowych planach zabudowania wydzielić odpowiednie bloki w pobliżu stacji Bonarka oraz nad przyszłym kanałem spławnym. Na zabudowanie luźne willami lub grupami domków przeznacza się obszary wzgórza Krzemionki, położone obok istniejącego względnie rozszerzyć się mającego parku.

Na okres przejściowy przewiduje się prowizoryczne zabudowanie bloku powstałego na gruntach Skarbu Państwa przy ul. Ks. P. Skargi domkami mieszkalnemi, drewnianymi, stawianymi na okres nie dłuższy jak 40 lat na warunkach ustalonych przez Radę m. w punkcie 6) uchwały dotyczącej planu zabudowania powyższego bloku. (Bb. 208/32).

XI. Plan zabudowania obszaru gruntów przy ul. Jadwigi z Łobzowa Dz. XVI.

Po myśli art. 29 prawa budowlanego z dnia 16/II. 1928 r. Dz. U. R. P. Nr. 23 poz. 202 uchwala się plan zabudowania gruntów w Krakowie, Dz. XVI. przyległych bezpośrednio do ul. Jadwigi z Łobzowa według planu Budownictwa m. Oddz. B. z dnia 25 stycznia 1932 r.

W szczególności uchwala się:

a) linję regulacyjną po północnej stronie ul. Jadwigi z Łobzowa, oznaczoną na planie Bud. m. Oddz. B. z dnia 25/I. 1932 r. czerwono literami: a-b-c-d-e-f wraz z linją budowlaną a'-b'-c'-d'-e'-f',

b) linję regulacyjną po południowej stronie ulicy Jadwigi z Łobzowa oznaczoną na powyższym planie Budownictwa m. Oddz. B. z dnia 25/I. 1932 czerwono i literami: g-h-j-k

c) dla gruntów, przyległych do ulicy Jadwigi z Łobzowa uchwala się sposób zabudowania po stronie północnej zwarty, zaś po stronie południowej grupowy bez suteren i bez oficyn oraz tylne linje zabudowania w odległości 14 metrów od frontowych linji budowlanych,

d) uchwala się wysokość budynków nieprzekraczającą ustawowej wysokości w myśl art. 182 prawa budowlanego,

e) powyższy plan zabudowania należy wyłożyć do przeglądu publicznego na przeciąg 4-ch tygodni, począwszy od 1-go dnia miesiąca najbliższego względnie następnego po powzięciu niniejszej uchwały.

(Bb. 1733/31).

XIII. Plan zabudowania gruntów w Płaszowie ograniczonych ulicami: Krzywdą, Płaszowską, Sarmacką i drogą polną l. k. 2271.

Na podstawie ogłoszenia Magistratu z dnia 21/VI. 1932 r. L. Bb. Reg. 124/32/XLI.) uchwala się po myśli art. 29 prawa budowlanego plan otwarcia części ulicy bocznej od ul. Płaszowskiej, oznaczonej na planie Budownictwa m. Oddz. B. z dnia 7/XI. 1932 r. liczbą „I" oraz jej linje regulacyjne oznaczone na powyższym planie czerwono literami: a-b po stronie zachodniej, oraz literami: c-d wraz z linją budowlaną c'-d' po stronie wschodniej.

Dla gruntów przyległych do tejże ulicy uchwala się sposób zabudowania zwarty bez oficyn i suteren oraz w odległości 14 metrów od frontowych linji zabudowania tylne linje budowlane, wyrysowane w powyższym planie czerwono, pozą któremi nie mogą być stawiane żadne budynki mieszkalne.

Dla bloków przyległych uchwala się wysokość budynków nieprzekraczających w myśl art. 182 prawa budowlanego odległości między linjami budowlanemi.

Rada m. zaznacza, że Gmina miasta Krakowa do urządzenia ulicy nie przystąpi (§ 64), przyjmując do wiadomości deklaracje złożone przez właścicieli gruntów, na których projektowana jest ulica, że oni pokryją koszta pierwszego urządzenia powyższej ulicy, zastrzegając:

a) sposób urządzenia ulic po myśli art. 172, 173 i 174 prawa budowlanego oznaczy Komisja drogowo-kanałowa i gruntowa, działająca imieniem Rady m.,

b) Gmina m. Krakowa po myśli art. 68 prawa budowlanego obejmie powyższe ulice, skoro przynajmniej 1/3 część długości frontów będzie zabudowana, do tego zaś czasu utrzymanie tych ulic obciążać będzie właścicieli gruntów, względnie ich prawonabywców,

c) ulice będą przekazane bezpłatnie i w stanie wolnym od wszelkich długów i ciężarów hipotecznych.

Powyższy plan zabudowania należy wyłożyć do przeglądu publicznego na przeciąg czterech tygodni, począwszy od 1 dnia miesiąca najbliższego, względnie następnego po powzięciu niniejszej uchwały.

(Bb. reg. 114/32).

XIV. Plan zabudowania parcel l. k. 1534/1 i 1534/2 gm. kat. Kraków Dz. XIII. Zwierzyniec.

Na podstawie ogłoszenia Magistratu z dnia 14/XI. 1929 r. L. Bb. 4238/29/XIII. uchwala się w myśl art. 29 prawa budowlanego plan zabudowania w obręcie parcel l. k. 1534/1 i 1534/2 gm. kat. Kraków XIII. Zwierzyniec według planu Budownictwa m. Oddz. B. z dnia 15 listopada 1932 r.

W szczególności uchwala się:

1) otwarcie ulicy mającej łączyć ul. Król. Jadwigi z drogą wojskową l. k. 1549/2 z linjami regulacyjnemi oznaczonemi czerwono i głoskami: b-c-d-e po stronie zachodniej, zaś głoskami: f-g-h po stronie wschodniej,

2) parcele wydzielone przy powyższej ulicy przeznacza się na zabudowanie domami dwupiętrowymi do wysokości 12 metrów wolno stojącymi, względnie łączonymi w grupy w sposób na planie zabudowania oznaczony, przyczem progi budynków mają być dostosowane do niwelety ulic.

Budowa oficyn i suteren mieszkalnych jest wykluczona.

Na czas przejściowy dopuszcza się zabudowanie powyższych gruntów prowizorycznemi domkami drewnianymi z progami dostosowanymi do niwelety przyszłych ulic na okres najwyżej 40 lat, poczem domki mają być na koszt właścicieli usunięte.

Gmina m. Krakowa zaznacza, że do urządzenia ulicy w punkcie 1 wymienionej nie zamierza przystąpić, pozostawiając inicjatywę urządzenia tejże nabywcom działek budowlanych.

Niniejszy plan należy wyłożyć do publicznego przeglądu na przeciąg 4-ch tygodni, począwszy od 1-go dnia miesiąca następującego po zapadnięciu niniejszej uchwały. (Bb. reg. 261/32).

XV. Plan zabudowania parcel miejskich l. k. 1444 i 1480 gm. kat. Kraków XIII. Zwierzyniec.

Na podstawie ogłoszenia Magistratu z dnia 21/II. 1931 r. L. Bb. 595/31/XXVI. uchwala się szczegółowy plan zabudowania gruntów miejskich, parcel l. k. 1444 i 1480 gm. kat. Kraków Dz. XIII. Zwierzyniec, według planu Bud. m. Oddz. B. z dnia 18 listopada 1932 r.

W szczególności uchwala się:

I. W odniesieniu do parceli l. k. 1480, położonej przy ul. Królowej Jadwigi:

1) Otwarcie ulicy oznaczonej liczbą „I" wzdłuż zachodniej granicy powyższej parceli z linjami regulacyjnemi oznaczonemi na powyższym planie czerwono i głoskami: a-b-c-f-g-h po stronie wschodniej, zaś głoskami a1-b1-c1-d1 po stronie zachodniej.

2) Otwarcie w obrębie powyższego gruntu m. ulicy oznaczonej liczbą „II" równoległej do ul. Król. Jadwigi z linjami regulacyjnemi c-d po stronie południowej, zaś e-f-g po stronie północnej oraz linją budowlaną f'-e' po północnej stronie ulicy.

3) Linję regulacyjną południowej strony ul. „VI", przewidzianej wzdłuż północnej granicy gruntu m. (l. k. 1480) oznaczoną głoskami: h-i.

II. W odniesieniu do parceli miejskiej l. k. 1444 położonej przy uregulowanej Rudawie i granicy Woli Justowskiej uchwala się:

4) Otwarcie ulicy oznaczonej liczbą „III" projektowanej wzdłuż granicy Woli Justowskiej, z linją regulacyjną wschodniej strony ulicy w obrębie gruntu m., oznaczoną głoskami: l-m-r-s-t.

5) Otwarcie ulicy l. „IV" wzdłuż prawobrzeżnego wału Rudawy o szerokości minimalnej 18 metrów, liczonej od przywodnej krawędzi korony wału, z linją regulacyjną południowej strony, oznaczoną głoskami: t-u.

6) Otwarcie w obrębie parceli miejskiej l. k. 14444 ulicy oznaczonej liczbą „V" z linjami regulacyjnemi r-p-o po stronie północnej, oraz m-n po stronie południowej, oraz linją budowlaną r'-p'-o' po stronie północnej.

7) Linję regulacyjną zachodniej strony ulicy oznaczonej na planie liczbą „VII", a projektowanej we wschodniej części parceli m. l. k. 1444, według głosek: o-y-x-w-u z linją budowlaną w odstępie 6 metrów od linji regulacyjnej.

8) Linję regulacyjną ulicy liczba „VI" wspomnienej w punkcie 3) wymienionej uchwały, a to północnej strony ulicy w obrębie parceli miejskiej, oznaczoną głoskami: l-k-j, oraz linję budowlaną tejże ulicy oznaczoną głoskami: k'-j'.

III. Uchwala się zabudowanie obu powyższych gruntów domami mieszkalnymi łączonymi w grupy w sposób na planie przedstawiony o wysokości do 12 metrów (II. p.) bez suteren i bez oficyn. Progi budynków mają być dostosowane do niwelety ulic.

IV. Na czas przejściowy przyjmuje się zabudowanie obu powyższych gruntów domkami drewnianymi na okres do 40 lat usytuowanymi w odstępach od linji regulacyjnych, oznaczonych w dodatkowych planach zabudowania, z progami również dostosowanemi do niwelety przyszłych ulic.

V. Rada m. zaznacza, że do urządzenia wyżej wymienionych ulic nie zamierza przystąpić (art. 64 prawa budowl.), pozostawiając inicjatywę w tym względzie nabywcom działek budowlanych.

VI. Powyższy plan zabudowania należy wyłożyć do publicznego przeglądu na okres 4-ch tygodni, licząc od 1-go dnia miesiąca następującego po zapadnięciu niniejszej uchwały.

VII. W związku z powyższemi uchwałami Rada miasta uchwala program rozbudowy zachodniego obszaru Zwierzyńca Dz. XIII. w granicach ul. Król. Jadwigi, ul. Piastowskiej, przedłużenia Al. 3-go Maja wzdłuż zasklepić się mającego łożyska Rudawy i granicy Woli Justowskiej — oparty na następujących wytycznych:

1) Założenie następujących głównych arterji komunikacyjnych:

a) ul. Król. Jadwigi należy urządzić w granicach prawomocnych linji regulacyjnych, jako główną ulicę wypadową z uwzględnieniem założenia na niej linji tramwajowej i drogi jezdnej dla ruchu autobusowego,

b) jako skrócenie komunikacji Błoń miejskich z Wolą Justowską, należy przewidzieć ulicę uchwaloną już częściowo wzdłuż istniejącego deptaku wojskowego, łączącego obecną kładkę dla pieszych nad uregulowaną Rudawą z ul. Król. Jadwigi (obok rogatki wolskiej).

Ulica ta będzie musiała otrzymać prócz uchwalonego już częściowo deptaku dla ruchu pieszego, odpowiednio urządzoną drogę jezdną, która znajdzie połączenie z przyszłą drogą jezdną ul. Emaus, założyć się mającej w wysokości 80 cm poniżej wału Rudawy, zaś przez istniejący most w ul. Piastowskiej z ul. Piastowską i Al. 3 Maja.

c) Aleję 3-go Maja, której przedłużenie wzdłuż zasklepić się mającego koryta Rudawy, zostało uchwalone przez Radę m. i uprawomocnione, należy połączyć ze wschodnią częścią Woli justowskiej (przy Strzelnicy), prowadząc Aleję najpierw wzdłuż lewobrzeżnego wału Rudawy, a następnie po przekroczeniu Rudawy mostem przy granicy Woli Justowskiej przeprowadzić ją do ul. Król. Jadwigi wzdłuż granicy Woli Justowskiej i Zwierzyńca.

Ponadto Aleję tę należy trasą lewego wału Rudawy przedłużyć do traktu obwodowego Wola-Justowska-Bronowice Małe-Wielkie.

2) Niwelety wszystkich ulic na powyższym obszarze należy nawiązać z jednej strony od istniejących wysokości ul. Król. Jadwigi i ul. Piastowskiej, z drugiej strony do projektowanych ulic, równoległych nad uregulowaną Rudawą, których niwelety mają być przyjęte w wysokości 80 cm poniżej korony istniejących wałów ochronnych Rudawy.

Te wysokości przyszłych ulic należy już obecnie uwzględniać, ale tylko przy stawianiu stałych budowli.

3) Cały powyższy obszar Zwierzyńca między ul. Król. Jadwigi, a uregulowaną Rudawą należy przeznaczyć wyłącznie pod zabudowanie stałemi domami mieszkalnymi z dopuszczeniem na czas przejściowy budowy drewnianych domków mieszkalnych na okres do 40 lat.

4) Małe Błonia wyklucza się od zabudowania, przeznaczając je wyłącznie na cele sportowe i wychowania fizycznego. (Bb. reg. 266/32).

Po uchwaleniu powyższych spraw en bloc przystąpiono w dalszym ciągu do porządku dziennego:

XII. Plan zabudowania bloku ograniczonego ulicami: św. Tomasza, św. Krzyża, św. Marka oraz plantacjami miejskiemi.

Imieniem Sekcji I. Nacz. Bud. m. Oddz. B. inż. Kłeczek wnosi:

Rada miasta uchwali:

I. Na podstawie ogłoszenia Magistratu z dnia 1 czerwca 1932 Nr. Bb. Reg. 124/32 uchwala się w myśl art. 29 prawa budowlanego plan zabudowania bloku zawartego między ulicami: św. Tomasza, św. Krzyża, św. Marka i plantacjami m. według planu Budownictwa m. B. z dnia 6/IX. 1932.

W szczególności uchwala się:

1) Otwarcie ulicy wzdłuż plant na długości między ul. św. Marka, a ul. św. Tomasza z linjami regulacyjnemi, oznaczonemi na powyższym planie czerwono głoskami: a-b, po stronie zachodniej zaś c-d, po stronie wschodniej w odstępie 8 metrów.

2) Linję regulacyjną po północnej stronie ul. św. Tomasza, w obrębie wymienionego bloku oznaczoną głoskami: b-e.

3) Linję regulacyjną wschodniej strony ul. św. Krzyża na długości między ul. św. Tomasza, a ul. św. Marka oznaczoną głoskami: e-f.

4) Linję regulacyjną południowej strony ul. św. Marka na długości między ul. św. Krzyża, a ulicą w punkcie 1) wymienioną według głosek: f-a.

5) Zatwierdza się projektowaną parcelację i sposób zabudowania parcel zwarty z dopuszczeniem skrzydeł oficynowych, zaprojektowanych w planie zabudowania w myśl życzenia właściciela realności, przyczem wysokość budynków frontowych od strony ulic św. Tomasza, św. Krzyża, św. Marka ustala się na 18 metrów (5 kondygnacji), zaś od strony nowej ulicy projektowanej wzdłuż plant w wysokości nieprzekraczającej szerokości ulicy, projektowanej od strony plant. Narożniki od strony ul. św. Marka i od strony ul. św. Tomasza mogą mieć od strony ulicy projektowanej przy plantach wysokość również 18 metrów, ale tylko do głębokości 12 metrów, liczonej od linji regulacyjnej ul. św. Marka i ul. św. Tomasza.

Dopuszczalną wysokość skrzydeł oficynowych ustala się według prawa budowlanego.

Rada m. zaznacza, że do urządzenia projektowanej wzdłuż plant ulicy nie zamierza przystąpić, pozostawiając inicjatywę urządzenia tejże ulicy właścicielowi przyległej realności, przyczem zastrzega się, że:

a) ulica zostanie urządzona w sposób oznaczony przez Komisję drogowo-kanałową, działającą imieniem Rady m.,

b) Gmina m. Krakowa obejmie ulicę, skoro przynajmniej 1/3 część długości frontu zostanie zabudowana do tego zaś czasu utrzymanie tej ulicy należeć będzie do właścicieli przyległych realności,

c) ulica zostanie oddana Gminie m. Krakowa w stanie wolnym od długów i ciężarów hipotecznych.

Powyższy plan zabudowania należy wyłożyć do publicznego przeglądu na przeciąg 4-ch tygodni, począwszy od 1-go dnia miesiąca następującego po zapadnięciu niniejszej uchwały.

II. Gmina stoł. król. m. Krakowa, jako prywatna właścicielka plant, a w szczególności parceli l. k. 697 objętej lwh. 1 ks. grunt. gm. kat. Kraków Dz. I. Śródmieście, godzi się na budowę domów nieprzekraczających wysokości 24 metrów (dwudziestu czterech metrów) na parcelach projektowanych a wchodzących w skład realności lwh. 273 i 274 tej samej księgi i mających front do uliczki projektowanej wzdłuż plant, z tem jednak zastrzeżeniem, że w budynkach narożnikowych od strony ul. św. Tomasza i ul. św. Marka mają być wykonane tarasowe przejścia w wysokości 24 metrów do wysokości 18 metrów, ustalonych w ustępie 1 punkt 5 niniejszej uchwały.

W zamian za powyższą zgodę Gminy, jako prywatnej właścicielki P. Dr. Adam Potocki zapłaci Gminie m. Krakowa jednorazowo kwotę Zł. 75.000.— (słownie siedmdziesiątpięć tysięcy Zł.) i odstąpi jej na własność w stanie wolnym od długów i ciężarów hipotecznych grunt pod plantacje odcięty z powyższych jego realności wschodnią linją regulacyjną uliczki projektowanej i oznaczonej w ustępie 1 poz. 1 niniejszej uchwały o pow. około 64 m², zgodnie z jego deklaracją z dnia 24 listopada 1932 do Nr. Mgtu. Bb. reg. 85/32. P. Dr. Adam Potocki poniesie również w całości wszystkie koszty, opłaty i należytości związane z zawarciem tego układu z Gminą.

Upoważnia się Pana Prezydenta miasta do zawarcia odnośnej umowy, ustalenia potrzebnych klauzul i zeznania odnośnych dokumentów. Do podpisu obok P. Prezydenta, względnie jego zastępcy upoważnia się PP. Radców m. Dra Konstantego Grzybowskiego i Dra Rudolfa Radzyńskiego, a w razie przeszkody którego z nich PP. Radców m. Dra Ludwika Merza i Dra Kazimierza Jelonka.

Rada miasta wniosek powyższy uchwaliła.

(Nr. Bb. Reg. 85/32).

XVI. Dodatkowy kredyt w wysokości 1200.— Zł. w Dziale V a § 28, poz. g zdjęcia i projekty komasacji.

Imieniem Sekcji I i II Rm. Inż. Kłeczek w zastępstwie nieobecnego Rm. inż. Drobniaka wnosi:

Rada miasta uchwali:

Przyznaje się dodatkowy kredyt w wysokości 1200.— Zł. (słownie tysiąc dwieście Zł.) w Dziale V a § 28, poz. g, na zdjęcia i projekty komasacji, budżetu na rok 1932/33, funduszu Biura regulacji miasta.

Rada m. wniosek ten uchwaliła.

(Nr. Bb. reg. 259/32).

XVII. Sprawozdanie Komitetu Rozbudowy st. kr. m. Krakowa.

Rm. Dr. Gross jako referent tego punktu powołuje się na szczegółowe sprawozdanie zamieszczone w Dziennikach Rozporządzeń od r. 1927 i na sprawozdanie dołączonego do porządku dziennego, omawiając wyczerpująco sprawozdania Komitetu Rozbudowy. Przedstawia cyfry kontyngentów pożyczkowych z poszczególnych lat oraz kwoty, które Gmina m. Krakowa wpłaciła na Fundusz Rozbudowy m. z podatku od lokali i parcel niezabudowanych. Podkreśla owocną działalność Komitetu, która przez popieranie ruchu budowlanego i oględne stawianie wniosków do Banku G. K. zasługuje na pełne

uznanie. Referent zaznacza, że żałować tylko wypada, że kontyngenty pożyczek są coraz mniejsze, tak, że ostatnio nie dosięgają kwot wpłacanych przez Gminę do Funduszu Rozbudowy. Dlatego, o ile działalność Komitetu Rozbudowy ma mieć właściwe znaczenie, starać się należy o potrzebny przydział kontyngentów. Ważna jest także dla rozbudowy miasta sprawa ulg podatkowych, należytości stemplowych itd. i w tej sprawie Komitet rozbudowy pewne rezolucje uchwalił.

W końcu referent przedkładając Radzie m. poniższy wniosek, wnosi równocześnie o odniesienie się do Rządu z petycją o przydział normalnego kontyngentu dla m. Krakowa oraz o przekazanie rezolucji Komitetu Rozbudowy w sprawie ulg podatków i należytości stemplowych do dalszego traktowania i rozpatrzenia Sekcji skarbowej Rady m.

Imieniem Komitetu Rozbudowy Rm. Dr. Gross wnosi:

Sprawozdanie Komitetu rozbudowy stoł. król. m. Krakowa przyjmuje się do zatwierdzającej wiadomości. Sprawozdanie dołącza się (załącz. nr. 3).

Rada miasta powyższy wniosek uchwaliła.

Po posiedzeniu jawnem odbyło się posiedzenie tajne.

Imieniem Pana Prezydenta miasta Naczelnik Biura Prezydjalnego Mr. Herget wnosi:

I. Rada miasta uchwali:

Mianuje się Dyrektorem Rzeźni miejskiej Radcę Magistratu w VI. stopniu służbowym Mr. Rajmana Feliksa.

Uchwalono.

II. Rada miasta uchwali:

1) Z dniem 1 stycznia 1933 r. przenosi się w stan nieczynny Marję Huczyńską, kancelistę Magistratu.

Uchwalono.

2) Z dniem 31 grudnia 1932 r. przenosi się w stan nieczynny Stanisława Jahna, adjunkta Magistratu.

Uchwalono.

3) Z dniem 1 stycznia 1933 r. przenosi się w stan nieczynny Emilję Popkową, kancelistę Magistratu.

Uchwalono.

4) Z dniem 1 lutego 1933 r. przenosi się w stan nieczynny Wandę Smolecką, kancelistę Magistratu.

Uchwalono.

5) Z dniem 1 stycznia 1933 r. przenosi się w stan nieczynny Jana Feliksa Wagę, st. Rewidenta Wodociągu miejskiego.

Uchwalono.

III. Rada miasta uchwali:

A. Przyznaje się przy pozostawieniu w dotychczasowej grupie uposażenia w etacie urzędników z wykształceniem prawniczem tytuł radcy Magistratu st. referentom w VII. stopniu służbowym:

1) Dr. Trzopowi Zygmuntowi
2) Wandasiewiczowi Tadeuszowi
3) Mr. Niedziałkowskiemu Olgierdowi
4) Dr Śliwińskiemu Tadeuszowi
5) Góreckiemu Mieczysławowi
6) Bialikiewiczowi Ludwikowi
7) Doc. Dr. Wachholzowi Szczęsnemu.

Uchwalono.

B. Przyznaje się przy pozostawieniu w dotychczasowej grupie uposażenia w etacie urzędników z wykształceniem technicznem tytuł radcy Budownictwa st. referentom w VII. stopniu służbowym:

1) Inż. Szczepanowiczowi Wiktorowi
2) Inż. Boratyńskiemu Czesławowi
3) Stoyowi Edwardowi
4) Wojciechowskiemu Henrykowi
5) Inż. Godzińskiemu Józefowi
6) Inż. Fiszerowi Janowi

Uchwalono.

C. Przyznaje się przy pozostawieniu w dotychczasowej grupie uposażenia w etacie urzędników sanitarnych

a) lekarzy

tytuł starszego lekarza okręgowego lekarzowi okręg. w VII. stopniu służbowym Dr Pisekowi Henrykowi.

tytuł starszego lekarza stomatologa Dr. Grabczakowi Ludwikowi

b) lekarzy weterynaryjnych

tytuł inspektora weterynaryjnego st. lekarzowi weterynaryjnemy w VIII. stopniu służbowym Lengerowi Bohdanowi.

Uchwalono.

D. Przyznaje się przy pozostawieniu w dotychczasowej grupie uposażenia w etacie urzędników administracyjnych

tytuł radcy administracyjnego

inspektorowi targowemu w VII. stopniu służbowym

1) Palecznemu Stefanowi

komisarzowi Magistratu w VII. stopniu służbowym

2) Szymkiewiczowi Stefanowi

sekretarzom w VII. stopniu służbowym

3) Borkowskiemu Janowi
4) Podworskiemu Marjanowi
5) Mermerowi Janowi
6) Uznańskiemu Leonowi
7) Zadęckiemu Ignacemu
8) Dobrowolskiemu Stanisławowi
9) Galacińskiemu Ludwikowi

tytuł sekretarza

wicesekretarzom w VIII. grupie uposażenia

1) Nitkowskiemu Stanisławowi
2) Janusiowi Piotrowi
3) Rybskiemu Antoniemu
4) Dymkowi Januszowi
5) Parze Marjanowi
6) Ryszankowi Edwardowi

Uchwalono.

E. Przyznaje się przy pozostawieniu w dotychczasowej grupie uposażenia w etacie urzędników Miejskiej Izby Obrachunkowej

tytuł radcy Miejskiej Izby Obrachunkowej st. rewidentom w VII. stopniu służbowym

1) Seifertowi Tadeuszowi
2) Kwapniewskimu Tadeuszowi
3) Dunikowskiemu Janowi

4) Hesslowi Romanowi
5) Mehofferowi Wilhelmowi
6) Rysowi Ignacemu

tytuł st. rewidenta Miejskiej Izby Obrachunkowej rewidentom w VIII. stopniu służbowym
1) Dr Kawczyńskiemu Kazimierzowi
2) Dr Ostrowskiemu Karolowi

Uchwalono.

Załącznik Nr. 1.

STATUT.

o opłatach na rzecz Gminy m. Krakowa od wniosków o rozpoznania sprawy, składanych do Urzędu Rozjemczego dla Spraw Kredytowych Małej Własności Rolnej oraz od wydanych przez ten Urząd dokumentów.

§ 1.

Na podstawie art. 15 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 sierpnia 1932 r. o utworzeniu Urzędów Rozjemczych do Spraw Kredytowych Małej Własności Rolnej (Dz. U. R. P. Nr. 72 poz. 653) będą pobierane specjalne opłaty na rzecz Gminy m. Krakowa od wniosków o rozpoznanie sprawy, składanych do Urzędu Rozjemczego do Spraw Kredytowych Małej Własności Rolnej oraz od wydanych przez ten Urząd dokumentów.

§ 2.

Opłaty wynoszą:

1) od wniosku o rozpoznanie sprawy 2% długu pieniężnego, wskazanego we wniosku, przyczem rozpoczęte 100 zł. liczy się za pełne; maksymalna opłata z tego tytułu nie może przekraczać 100 zł.,

2) od innych podań — 50 gr. od podania i 50 gr. od każdego załącznika,

3) od wydanego dokumentu — 50 gr. od strony arkusza, licząc 25 wierszy za stronę, przyczem strona zaczęta liczy się za całą.

§ 3.

Opłaty należy uiszczać przy złożeniu wniosku lub podania oraz przy wydaniu dokumentu. W razie nieuiszczenia opłaty pomimo wezwania ze strony Urzędu Rozjemczego wniosek względnie podanie pozostanie bez rozpoznania albo dokument nie będzie wydany.

Sposób poboru odprowadzania do Kasy miejskiej i zarachowywanie powyższych opłat określi Magistrat osobną instrukcją.

Magistrat może osoby niezamożne zwalniać od tych opłat.

§ 4.

Odwołania podlegają przepisom art. 48 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 25 poz. 223 1932 r.).

§ 5.

Statut niniejszy obowiązuje od dnia ogłoszenia po zatwierdzeniu przez władzę nadzorczą.

Załącznik Nr. 2.

STATUT

uchwalony przez Radę miasta Krakowa na posiedzeniu dnia 20 grudnia 1932 r. a zatwierdzony przez Urząd Wojewódzki Krakowski, upoważniający Gminę miasta Krakowa do poboru opłat za używanie mostu IV. na Wiśle w przedłużeniu ul. Krakowskiej oraz na moście prowizorycznym drewnianym w przedłużeniu ul. Mostowej na amortyzację pożyczek zaciągniętych na budowę mostu IV.

§ 1. Na mocy art. 27 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. Nr. 106 Dz. U. R. P. ex 1932 poz. 884 o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych, tudzież art. 22 ustawy z dnia 3 lutego 1931 o państwowym funduszu drogowym Dz. U. Rz. P. Nr. 16 poz. 81 wprowadza się na amortyzację pożyczek, zaciągniętych na budowę mostu IV. w przedłużeniu ulicy Krakowskiej, opłaty od osób, zwierząt i samochodów na moście w przedłużeniu ulicy Krakowskiej, oraz na moście prowizorycznym drewnianym w przedłużeniu ulicy Mostowej.

Opłaty od osób:

§ 2. Opłata od osób za przejście mostów w obu kierunkach wynosi od każdej osoby łącznie po 5 groszy.

§ 3. Uwolnionymi od opłaty są:

a) księża z Najświętszym Sakramentem, kondukty pogrzebowe i procesje;

b) wojsko idące w oddziałach, patrole wojskowe, osoby wojskowe idące w służbie i zwarte oddziały P. W.;

c) osoby należące do Policji Państwowej w mundurach;

d) dzieci szkolne, oraz młodzież kształcąca się, tudzież dzieci niesione na rękach, oraz wiezione na wózkach.

Opłaty od zwierząt i samochodów:

§. 4. Opłata od zwierząt i samochodów za przejście lub przejazd przez most tam i z powrotem wynosi:

a) od każdego zwierzęcia domowego, idącego luzem po 5 gr.

b) od każdego wozu po 10 gr.

c) od samochodu osobowego lub ciężarowego oraz od każdej doczepki po 20 gr.

§ 5. Uwolnione są od opłat:

a) konie wojskowe, idące luzem lub w zaprzęgu, tudzież samochody, należące do oddziałów wojskowych, idących pod komendą;

b) zaprzęgi i samochody wiozące organa Policji Państwowej w mundurach;

c) zaprzęgi i samochody, wiozące pocztę;

d) zaprzęgi i samochody straży pożarnej jadące w spełnianiu swego obowiązku;

e) zaprzęgi i samochody, wiozące księży z Najświętszym Sakramentem;

f) zaprzęgi i samochody wiozące zwłoki podczas pogrzebu oraz takież pojazdy towarzyszące pogrzebowi;

g) zaprzęgi i samochody Towarzystwa Ratunkowego, oraz Państwowego Szpitala św. Łazarza.

Sposób poboru i organa poborowe:

§ 6. Opłaty pobiera się tylko przy wstąpieniu, względnie wjeździe na mosty ze starego Krakowa do dzielnicy Podgórze.

§ 7. Poborem opłat zajmuje się Wydział VIII. Magistratu w Krakowie przez swoje organy, mające stanowisko przy wejściach na mosty od strony starego Krakowa.

Przekroczenia i kary:

§ 8. a) kto w zamiarze uchylenia się od obowiązku uiszczenia opłaty przekracza miejsce poboru bez zatrzymania się, lub oddala się przed uiszczeniem opłaty podlega karze pieniężnej do wysokości kwoty odpowiadającej 20-krotnej opłacie;

b) kara nie uwalnia płatnika od obowiązku uiszczenia opłaty mostowej;

§ 9. Kary pieniężne wymienione w § 8 wymierza Wydział VIII. Magistratu na podstawie obowiązujących przepisów ustawy o uregulowaniu finansów komunalnych z dnia 11 VIII. 1923 r. Dz. U. Rz. P. Nr. 106 poz. 884 ex 1932.

Kary pieniężne wpływają do Kasy Wydziału VIII. Magistratu.

Załącznik Nr. 3.

SPRAWOZDANIE

z działalności Komitetu Rozbudowy stoł. król. miasta Krakowa w r. 1931 i 1932.

1931 r.

Od czasu powołania Komitetu Rozbudowy, tj. od 18 czerwca 1925 r., corocznie składano sprawozdania z jego działalności.

Sprawozdania te ukazywały się następnie w Dzienniku rozporządzeń stoł. król. m. Krakowa, a mianowicie: z r. 1927 Nr. 4, z r. 1928 Nr. 3, z r. 1929 Nr. 5, z r. 1930 Nr. 5 i z r. 1931 Nr. 5. Obecne sprawozdanie jest więc 6-te z rzędu i niestety pod względem treści najmniej obszerne, bo działalność Komitetu w roku 1931 przedstawiała się bardzo nikle. Przyczyną tego był brak kredytów, co właściwie z góry przesądzało możność działalności Komitetu.

Mianowicie pismem z dnia 9 maja 1931 L. 13560 zawiadomił Bank Gospodarstwa Krajowego tut. Komitet, że kontyngent kredytów budowlanych, z Państw. Funduszu Budowlanego na nowe budowle przeznaczonych, nie będzie przez Min. Skarbu uruchomiony.

Wiadomość ta, ogłoszona także w dziennikach, zatamowała całkowicie pracę, która wobec tego ograniczała się tylko do załatwienia spraw bieżących.

W dniu 30 maja 1931 r. odbyło się jedyne w ciągu całego roku sprawozdawczego posiedzenie Subkomitetu Rozbudowy, na którym Dyr. Banku Gospodarstwa Krajowego Oddział w Krakowie zakomunikował, że Min. Skarbu wyznaczyło 10 miljonów zł. na wykończenie domów przez Bank Gospodarstwa już finansowanych, z której to kwoty 8 miljonów miało przypaść Warszawie, a 2 miljony prowincji — i z tej kwoty możnaby uzyskać dla Krakowa 430.000 zł.

Wobec powyższego oświadczenia Subkomitet Rozbudowy uchwalił wystąpić do Banku Gospodarstwa Krajowego z wnioskiem o udzielenie dodatkowej pożyczki:

1) Gminie m. Krakowa w kwocie 280.000 zł. na całkowite dokończenie budowy III. p. domu przy ulicy Pasterskiej,

2) Spółce mieszk. dla miast w kwocie 100.000 zł. na całkowite wykończenie 3 domów przy ulicy Jerzego Żuławskiego obok Al. Słowackiego, względnie na wyrównanie rachunków z tej budowy,

3) Bratniej Pomocy Medyków U. J. w Krakowie w kwocie 50.000 zł. na wykończenie budowy 3 p. budynku tzw. „Domu Medyków“ przy ul. Grzegórzeckiej, względnie na pokrycie niewyrównanych rachunków z tej budowy.

Na skutek tych wniosków zrealizował Bank w ciągu następnych miesięcy Gminie pożyczkę w kwocie 190.000 zł. a dwom pozostałym instytucjom w całości.

Co do urzędowania Komitetu rozbudowy zaznaczam, że z chwilą rozwiązania poprzedniej Rady miejskiej, Komitet Rozbudowy uległ zdekompletowaniu, a nowy powołano dopiero uchwałą Rm. z dnia 14/III. 1932 r.

W międzyczasie jednak wyłoniło się wiele spraw związanych z poprzednio już udzielonemi pożyczkami, które należało traktować jako pilne, wobec czego sprawy te załatwiał Przewodniczący Komitetu w tegoż imieniu.

W tym czasie z ważniejszych spraw:

a) wystosowano do Banku Gospodarstwa Krajowego wnioski o zmianę udzielonych z funduszów własnych Banku, pożyczek krótkoterminowych na długoterminowe następującym dłużnikom:

1) Radzie Zjazdu Przemysłowców Górniczych, na dokończenie budowy domu 3 p. przy ulicy Gramatyka,

2) Pawłowi Jakóbcowi, na dokończenie nadbudowy domu mieszkalnego przy ul. Traugutta 24,

3) Maurycemu i Szymonowi Wohlfeilerom, na ostateczne wykończenie budowy domu przy ul. Prądnickiej,

4) Tadeuszowi Koprowskiemu, na dokończenie budowy I. p. domu z poddaszem w Łagiewnikach.

b) zezwolono na przeniesienie pożyczki budowlanej, udzielonej Emilowi Stąporowi na dokończenie budowy domu przy ul. Widok, na nowonabywcę tejże realności.

Również po porozumieniu się z Dyrekcją Banku Gospodarstwa Krajowego Przewodniczący decyzją z dnia 2-go października 1931 r. w imieniu Komitetu wniósł o udzielenie z zaoszczędzonych kredytów budowlanych w r. 1930, pożyczki w kwocie 35.000 zł. Oficerskiej Spółdzielni mieszkaniowej (na dokończenie budowy domu P. Pułk. Pokornego). Z kwoty tej Bank zrealizował dotąd 25.000 zł.

Skutkiem wspomn. ogłoszenia w dziennikach o braku kredytów zmalał zupełnie wpływ podań o nowe pożyczki, tak, że wpłynęło ich w r. 1931 tylko 13, a kilku petentów zrezygnowało formalnie z załatwienia wniesionych już podań. Podań niezałatwionych w r. 1931, które oczekiwały swej kolei, było 22 na łączną kwotę około 3,672.000 zł.

Oczywiście, tak ilość podań jak i kwota nie była obrazem rzeczywistego zapotrzebowania kredytów budowlanych, albowiem, jak już wspomniano, budujący niejednokrotnie po poinformowaniu ich o braku kredytów rezygnowali wogóle z wnoszenia podań.

1932 r.

W dniu 21 kwietnia br. Bank Gospodarstwa Krajowego zawiadomił tut. Komitet o przeznaczeniu dla m. Krakowa na drobne budownictwo drewniane kontyngentu w kwocie 150.000 zł., a na wykończenie domków mu-

rowanych 80.000 zł., oraz o udzielaniu przez tartaki państwowe kredytu w materjale drzewnym.

Do załatwiania czynności, związanych z rozdziałem wspomn. kredytów, Komitet Rozbudowy uchwałą z dnia 21/IV. 1932 r. wybrał i upoważnił Subkomitet rozbudowy, który po przeprowadzeniu czynności wstępnych w dniu 21 czerwca odbył pierwsze posiedzenie. Ogółem w okresie sprawozdawczym posiedzeń Subkomitetu było 6, Komitetu 2.

Przy uchwalaniu wniosków o pożyczki przestrzegano ściśle przepisów dotychczas obowiązującej ustawy o rozbudowie miast z dnia 22 kwietnia 1927 r. i rozp. wykonawczego z dnia 3 listopada 1927 r., jakoteż zastrzeżeń ze strony Banku Gospodarstwa Krajowego, a w szczególności przestrzegano zasad:

a) że dla poszczególnego kredytobiorcy i na poszczególny dom maksymalny kredyt wynosić może 4.000 zł. i mieścić się musi w granicach 50% kosztorysu — oraz

b) że pomoc kredytowa dotyczyć może tylko domów tak dalece doprowadzonych z własnych funduszów budującego, iż kredyt udzielony w maksymalnej wysokości 4.000 zł. wystarczy na zupełne wykończenie budowy.

Niewielka kwota kredytu na domy murowane przy dość dużym popycie wnet się wyczerpała tak, że wskutek braku kredytu kilku podań nie można było przychylnie załatwić.

Ponieważ równocześnie kredyt na domy drewniane nie wywołał wielkiego zainteresowania i kwota 150.000 zł. wydawała się za wielką w stosunku do zapotrzebowania, Subkomitet rozbudowy odniósł się do Banku Gospodarstwa Krajowego z prośbą o dopuszczenie przedstawienia wniosków co do udzielań pożyczek na domy murowane z kredytu przeznaczonego na domy drewniane.

Po pertraktacjach przeprowadzonych przez Bank Gospodarstwa Krajowego z Min. Skarbu, to ostatnie zgodziło się na wspomn. propozycję, przenosząc kwotę 48.000 zł. z kredytu na domy drewniane do kredytu na domy murowane, przyczem jednak takąż samą kwotę 48.000 zł. z tegoż kredytu przeznaczono na rezerwę Państwowego Funduszu Budowl.

Z przyznanego kontyngentu przedstawiono 34 wnioski o pożyczki na dokończenie domów murowanych w łącznej kwocie 130.400 zł., a 8 wniosków co do pożyczek na dokończenie domów drewnianych w łącznej kwocie 22.000 zł., t. j. razem 42 pożyczek w łącznej kwocie 152.400 zł.

Petentami co do których Komitet przedłożył wnioski przychylne są następujące osoby względnie instytucje:

1) Krzyżanowscy Władysław i Janina, Kraków-Dąbie . . . . 4.000 zł.
2) Bergerowie Stanisław i Paulina, Kraków ul. J. Malczewskiego . . . . 4.000 zł.
3) Sochowa Rozalja, Kraków, Błonie-Beszcz . . . . 4.000 zł.
4)—9) Stowarzyszenie dla budowy własnych domów w Prokocimiu dla:
a) Kulawika Mieczysława . . . . . 2.500 zł.
b) Dąbrowskiego Stanisława . . . . 4.000 zł.
c) Polewki Jana . . . . 2.500 zł.
d) Baloga Jana . . . . 4.000 zł.
e) Palety Piotra . . . . 3.500 zł.
f) Gabrysia Józefa . . . . 4.000 zł.
g) Pająka Jana . . . . 4.000 zł.
h) Serafina Józefa . . . . 2.000 zł.
10) Marszałek Julja, Tonie . . . . 4.000 zł.
11) Siesz Aleksander, Bronowice Wielkie 4.000 zł.
12) Postowie Juljan i Janina, Bronowice Wielkie . . . . 4.000 zł.
13)—17) Towarzystwo Osiedli Urzędniczych na dokończenie budowy domów:
a) J. Bortyńskiego, Olsza . . . . . 4.000 zł.
b) W. Cientaka, Wola Justowska . . 4.000 zł.
c) Fr. Maślanki, Wola Justowska . . 4.000 zł.
d) M. i M. Pawłowskich, Olsza . . . 4.000 zł.
e) S. i Z. Zięciaków, Kraków ul. Brodowicza . . . . 4.000 zł.
18) Dziedzic Franciszek, Wola Justowska 3.500 zł.
19) Ciosiński Stanisław, Kobierzyn . . 4.000 zł.
20) Kisielnicki Inż. Zygmunt, Bronowice Małe . . . . 4.000 zł.
21) Kot Jan, Kraków ulica Moniuszki 4.000 zł.
22) Moskalowie Franciszek i Władysław, Kraków ul. Królowej Jadwigi . . . . . . 4.000 zł.
23) Krupowa Anna, Bronowice Wielkie 4.000 zł.
24) Musiał Wincenty i Krupa Alojzy, Bronowice Wielkie . . . . 4.000 zł.
25) Gmina m. Krakowa, Smoleńsk 33 4.000 zł.
26) Prof. Dr. Nowak Jan i Marja, Kraków ul. Słoneczna . . . . 4.000 zł.
27) Machetowie Józef i Marja, Bronowice Wielkie . . . . 4.000 zł.
28) Kosibowie Marjan i Eleonora, Kraków — przecz. ul. Kalwaryjskiej . . . . 3.400 zł.
29) Wilczyński Aleksander, Łagiewniki 4.000 zł.
30) Stuczyński Stanisław, Bronowice Małe 4.000 zł.
31)—33) Oficerska Spółdzielnia mieszkaniowa dla:
a) kpt. Quartnera . . . . 4.000 zł.
b) ppłk. Schlögla . . . . 4.000 zł.
c) ppłk. Glauza . . . . 4.000 zł.
34) Doerniger Józef, Wola Duchacka 3.000 zł.

Z kredytu na domy drewniane:

1) Kiozior Jan, Prądnik Biały . . . 1.000 zł.
2) Prof. Dr. Ciechanowski Stanisław, Wola Justowska . . . . 4.000 zł.
3) Inż. Ciechanowski Stanisław, Wola Justowska . . . . 4.000 zł.
4) Piskosz Władysław, Rakowice . . 3.800 zł.
5) Pawełek Emilja, Wola Justowska . 1.200 zł.
6) Kuśnierz Jan i Kaz., Kraków ulica św. Bronisławy . . . . 4.000 zł.
7) Załubski Jan, Kraków — boczna B. Głowackiego . . . . 4 000 zł.

Nadto przesłano Bankowi Gospodarstwa Krajowego trzy wniski na specjalne żądanie tegoż Banku, opiewające na łączną kwotę 70 000 zł. realizowane poza kontyngentem z rezerw Państwowego Funduszu Budowl. dla Oficerskiej Spółdzielni mieszkaniowej na dokończenie domów ppłk. Pokornego i mjr. Zachorowskiego oraz wniosek na kwotę 24.000 zł. dla P. P. Zofji i Kazimiery Winsch, realizowany z kredytów m. Warszawy przeniesionych na teren krakowski. Dalej przedłożony wniosek o udzielenie pożyczki w kwocie 720.000 zł. Zakładowi Pensyjnemu dla funkcjonarjuszy jako Zakładowi Ubezpieczeń pracowników umysłowych we Lwowie, na bodowę domu przy ul. Słonecznej, z tem, że pożyczka ta nie

obciąży kontyngentu kredytów budowlanych dla miasta Krakowa, lecz zrealizowana będzie w drodze zakupna przez pow. Zakład papierów wartościowych, emitowanych przez B. G. K.

Pożyczki udzielane dotyczyły jak widać nietylko budów w obrębie samego Krakowa, ale także budów prowadzonych w obrębie sfery interesów mieszk. miasta Krakowa.

I tak: w samym Krakowie finansuje obecnie Bank Gospodarstwa Krajowego 13 nowych domów i 2 przebudowy, obejmujących 37 mieszkań i 105 izb, zaś w obrębie sfery interesów m. Krakowa 29 nowych domów o łącznej ilości 66 mieszkań i 151 izb, czyli ogółem 44 domy o łącznej ilości 103 mieszkań i 256 izb. W zestawieniu tem nie uwzględniono budowy Zakładu pens. oraz P. P. Winsch, ponieważ pożyczki te obecnie jeszcze nie są zrealizowane.

Pozatem załatwiono cały szereg spraw bieżących, a więc:

1) w sprawie podania Ski mieszkaniowej dla miast o pożyczkę w kwocie 360.000 zł. na dokończenie budowy domu IV. p. przy Al. Słowackiego i ul. Śląskiej w Krakowie, odniesiono się do Banku Gospodarstwa Krajowego z prośbą o uwzględnienie tego podania poza kontyngentem rezerw Państwowego Funduszu Budowlanego, a prośbę tejże Spółki o pożyczkę w kwocie 90.000 zł. na dokończenie budowy domu przy ul. Żuławskiego uchwalono poprzeć,

2) wydano P. Zawodnej Marji, właść. realności przy ul. Grzegórzeckiej 34 a. poświadczenie, potrzebne jej do konwersji pożyczki na długoterminową,

3) zezwolono na przeniesienie kredytów budowl. na nowonabywców realności, a mianowicie:

a) na P. Adolfa Drwotę: pożyczki w kwocie 24.000 zł., udzielonej Julji Nunbergowej, na dokończenie budowy domu,

b) na P. Salomeę Horowitzową: pożyczki budowlanej w kwocie 35.000 zł. udzielonej Jabóbowi Horowitzowi na dokończenie budowy domu,

c) na P. Helenę Solakównę: pożyczki budowlanej w kwocie 15.000 zł. udzielonej P. Jakóbowi Miłkowskiemu (przez Stow. kolejarzy dla budowy własnych domów w Prokocimie),

d) na P. Inż. Wincentego Wilamowskiego: pożyczki budowlanej w kwocie 20.000 zł., udzielonej P. Kazimierzowi Wacławowiczowi,

e) na P. Kazimierza Rzeźniczka: pożyczki budowlanej w kwocie 12.000 zł. udzielonej P. Stanisławowi Więskowi (przez Stow. dla budowy własnych domów w Prokocimiu),

4) ustalono opłatę za koszta przejazdu rzeczoznawcy technicznego w wysokości po 5 zł. dla petentów budujących w granicach m. Krakowa, a po 10 zł. dla budujących poza granicami m. Krakowa (w obrębie sfery interesów),

5) dalej uchwalono zwrócić się do Rządu z petycją o przyznanie dla m. Krakowa na rok 1932 dodatkowego kredytu w kwocie 50.000 zł. na dokończenie małych domów murowanych, a na rok 1933 kontyngentu kredytów wedle ogólnych warunków ustawowych na dokończenie budów będących w toku,

6) wreszcie uchwalono cały szereg spraw związanych z rozbudową miasta, jak programy rozbudowy, ulgi podatkowe, stemplowe i t. d., które będą także przedmiotem obrad odnośnych sekcyj i Rady m.

Obecnie jest jeszcze niezałatwionych: 13 podań o pożyczki na drobne budownictwo, na łączną kwotę 50.000 zł. tj., 6 podań na domy drewniane (na sumę 24.000 zł.), a 7 podań na domy drewniane murowane na sumę 26.000 zł., oraz cały szereg podań o kredyty na dokończenie rozpoczętych budów, w sumie około 2,000.000 zł.

Przewodniczący Komitetu Rozbudowy
Prezydent miasta:
w. z. *W. Ostrowski* mp.

Sprawozdania z posiedzenia Sekcyj i Komisyj Tymcz. Rady Miejskiej.

Sekcja III. Rady miasta i Komisje dla spraw Elektrowni, Gazowni i Wodociągu m.

Dnia 9 grudnia 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem b. Min. Prof. Dr. Kumanieckiego i w obecności Wiceprezydenta Dra Ducha i Wiceprezydenta Dra Landaua posiedzenie Sekcji III. Komisji dla spraw Elektrowni, Gazowni i Wodociągu m., na którem rozpatrywano projekt przepisów służbowych pracowników Gminy stoł. król. m. Krakowa. Sekcja wybrała subkomitet złożony z pp. Dra Langroda, Mikosza i Dra Wielgusa, któremu poruczyła w imieniu Sekcji III. oraz Komisji dla spraw Wodociągu, Gazowni i Elektrowni rozpatrzenie szczegółowe projektu, oraz przedłożenie wniosków Sekcji III i Komisjom.

Dnia 14 grudnia 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem b. Min. Prof. Dra Kumanieckiego oraz w obecności P. Prezydenta miasta Wł. Beliny Prażmowskiego i Wiceprezydentów Dra Klimeckiego, Dra Landaua i Ostrowskiego posiedzenie Sekcji III oraz Komisji dla spraw Elektrowni, Gazowni i Wodociągu m., na którem uchwalono wnioski Subkomitetu dotyczące przyjęcia przez Sekcję i Komisje projektu Przepisów służbowych pracowników Gminy m. Krakowa.

Sekcja I. Rady miasta.

Dnia 19 grudnia 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem Wiceprez. m. Dra Landaua posiedzenie Sekcji I Rady m. na którem przyjęto wnioski Mgtu w sprawie układu z powiatowym Związkiem komunalnym pińczowskim, co do likwidacji udziału Gminy m. Krakowa w budowie kolei do Pińczowa.

Następnie uchwalono zamianę gruntów gminnych, za grunta prywatne w Dz. XXII na cele regulacji tejże dzielnicy.

Z kolei Sekcja rozpatrywała i przyjęła szereg planów regul.-budowlanych: i tak, przyjęła plan zabudowania gruntów w Płaszowie ograniczonych ulicami: Krzywdą, Płaszowską, Sarmacką, dalej plan zabudowania trzech parcel gminnych, położonych przy ul. Król. Jadwigi, granicy Woli Justowskiej i uregulowanej Rudawy.

W końcu Sekcja zmieniła niektóre postanowienia poprzedniej swej uchwały, dotyczącej planu zabudowania bloku ograniczonego ulicami: św. Tomasza, św. Krzyża, św. Marka oraz plantacjami m.

Miejscowy Wydział dla szkół dokształcających.

Dnia 19 grudnia 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem Wiceprezydenta miasta Ostrowskiego posiedzenie miejscowego Wydziału dla szkół dokształcających, na którem przyjęto sprawozdanie Magistratu o stanie szkół za ubiegły rok szkolny 1931/32 oraz o wpisach na rok bieżący 1932/33.

Następnie po przeprowadzeniu obszernej dyskusji uchwalono przedstawić Kuratorjum wnioski na nadanie kierownictw w 7-miu szkołach dokształcających.

Sekcja III. Rady miasta.

Dnia 20 grudnia 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem b. Min. Prof. Dra Kumanieckiego oraz w obecności p. Wiceprezydenta Dra Landaua posiedzenie Sekcji III, na którem uchwalono rezolucję dotyczącą ustalenia w drodze ustawodawczej charakteru stosunku prawnego pracowników samorządowych do samorządów.

Komisja teatralna Rady miasta.

W dniach 21 i 22 grudnia 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem P. Prezydenta miasta Beliny Prażmowskiego posiedzenie komisji teatralnej, na którem przyjęto sprawozdanie rachunkowe za ubiegły miesiąc.

Wzrost frekwencji w listopadzie wskazuje na coraz żywsze zainteresowanie się teatrem społeczeństwa krakowskiego. Teatr pod kierunkiem Dyr. Osterwy rozwinął również nader doniosłą akcję propagandową wśród młodzieży szkolnej krakowskiej i z najbliższej okolicy przez urządzanie specjalnych poranków oraz przedstawień popołudniowych szkolnych, które cieszą się tak wielkiem zainteresowaniem w kołach młodzieży, że na każde przedstawienie widownia wypełnioną jest po brzegi.

Również Komisja przyjęła z zadowoleniem do wiadomości zarządzenie Dyrekcji, że młodzież akademicka ma możność zakupu potrzebnej ilości miejsc na każde przedstawienie po najniższych cenach akademickich.

Dążność Dyrekcji do rozszerzania kultu teatru wśród najszerszych warstw młodzieży należy podkreślić jako dodatni objaw działalności teatru krakowskiego.

Przychodząc z koleji do repertuaru Komisja przyjęła program sztuk przeznaczonych do grania w następnym kwartale. W rozwiniętej dyskusji na temat wytężającej pracy artystycznej całego zespołu krakowskiego Komisja wyraziła Dyrekcji uznanie dla artystów, a przedewszystkiem dla odznaczonych z ostatniego turnieju Wyspiańskiego pp. Ludwiżanki i Osterwy. To zaszczytne odznaczenie rządowe jest dowodem, że teatr krakowski należycie spełnia swe podniosłe zadanie szerzenia kultury narodowej.

Komisja dla spraw Elektrowni miejskiej.

Dnia 22 grudnia 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem Rm. Inż. Kazimierza Cybulskiego i w obecności Pana Wiceprez. Dra K. Ducha posiedzenie Komisji dla spraw Elektrowni m., na którem uchwalono:

a) zamknięcie rachunkowe Elektrowni m. za czas od 1 kwietnia 1931 do 31 marca 1932,

b) zakupno 1000 szt. liczników we firmie K. Szpotański w Warszawie za cenę Frs. 17.150·—,

c) oddanie robót ziemnych w miejsce dotychczasowego przedsiębiorcy J. Kaczmarczyka, bud. A. Czerwińskiemu,

d) zakupno osłon roboczych we firmie „Odzież" za cenę Zł. 2570·—,

e) wypłatę remuneracji urzędnikom Elektrowni z okazji zamknięcia rachunkowego w ogólnej kwocie zł. 24.000·—.

Rada Artystyczna.

Dnia 23 grudnia 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem Wiceprezydenta m. Witołda Ostrowskiego posiedzenie Rady artystycznej, na którem rozpatrywano dwadzieścia trzy projekty nowych budowli, nadbudów i dobudów, oraz portali sklepowych i urządzeń reklamowych.

Z ważniejszych spraw rozpatrywano projekt budynku administracyjnego przy szpitalu Kasy Chorych (ul. Prądnicka boczna) i budynku mieszkalnego przy gmachu Państw. Gimnazjum żeńskiego (ul. Oleandry).

Większość rozpatrywanych projektów dotyczyła budowy domów parterowych i jednopiętrowych w dzielnicach przyłączonych.

Komisja drogowo-kanałowa Rady miasta.

Dnia 30 grudnia b. r. odbyło się pod przewodnictwem Wiceprezydenta miasta Witołda Ostrowskiego posiedzenie Komisji drogowo-kanałowej Rady m. na którem uchwalono:

a) rozpoczęcie robót ziemnych pod urządzenie Aleji Marszałka Focha, ustalono warunki przejęcia przez Gminę m. Krakowa ulicy od prywatnych parcelantów w Dz. XII. zatwierdzono koszty rzeczywiste budowy wysp dla stacji benzynowych u zbiegu ulic Salinarnej i Lwowskiej, oraz w Rynku podgórskim, koszty naprawcze robót drogowych po robotach kablowych, telefonicznych i koszty oświetlenia ul. Saskiej w Dz. XXI.

b) zatwierdzono projekt urządzenia części ulicy Kordeckiego, projekty chodników w ul. Grzegórzeckiej i Juljusza Lea, projekt przełożenia kanału w ul. Legjonów spowodowenego budową ramp dojazdowych do mostu IV. na Wiśle oraz budowę kanału w ul. Lubelskiej,

c) rozstrzygnięto oferty na dostawę uzbrojeń kanałowych oraz zatwierdzono koszty wykonawcze szeregu domowych połączeń kanałowych i ustalono stawki dniówek robotników dla robót drogowych wykonywanych na rzecz osób trzecich.

RUCH SŁUZBOWY.

Przeniesieni w stan spoczynku:

Gałaś Sebastjan, niższy pracownik miejski z dniem 30/XI. 1932 r.

Garlej Józef, niższy pracownik miejski z dniem 31/XII. 1932 r.

Przeniesieni w stan nieczynny:

Lachowicz Włodzimierz, radca Mgtu z dniem 1/XII. 1932 r.

Jahn Stanisław, adjunkt adm. Mgtu z dniem 31/XII. 1932 r.

Jaroszowa Marja, kancelista Mgtu z dniem 1/XII. 1932 r.

Krajewska Aleksandra, kancelista Mgtu z dniem 1/XII. 1932 r.

Kulinowska Janina, kancelista Mgtu z dniem 1/XII. 1932 r.

Wystąpili:

Łapowa Marja, kancelista Mgtu z dniem 30/XI. 1932 r.

Zwolnieni:

Dr. Kopaczowa Helena, lekarz miejski z dniem 31/XII. 1932 r.

Bukowski Zdzisław, urzędnik kontr. z dniem 30/XI. 1932 r.

Dąmbski Karol, urzędnik kontr. z dniem 31/XII. 1932 r.

Rec Eugenjusz, urzędnik kontr. z dniem 31/XII. 1932 r.

Żumański Antoni, urzędnik kontr. z dniem 31/XII. 1932 r.

Nominacje:

Mr. Rajman Feliks, radca Mgtu w VI. gr. upos. zamianowany został uchwałą Rady miejskiej z dnia 20 grudnia 1932 r. dyrektorem Rzeźni miejskiej w dotychczasowej grupie uposażenia.

Awanse:

Niżej wymienionym pracownikom miejskim nadano wyższe tytuły urzędowe przy pozostawieniu ich w dotychczasowej grupie uposażenia.

A) W etacie urzędników z wykształceniem prawniczem.

Tytuł Radcy Magistratu — st. referentom w VII. st. sł.:

1) Dr. Trzopowi Zygmuntowi
2) Wandasiewiczowi Tadeuszowi
3) Mr. Niedziałkowskiemu Olgierdowi
4) Dr. Śliwińskiemu Tadeuszowi
5) Góreckiemu Mieczysławowi
6) Bialikiewiczowi Ludwikowi
7) Doc. Dr. Wachholzowi Szczęsnemu.

B) W etacie urzędników z wykształceniem technicznem.

Tytuł Radcy Budownictwa — st. referentom w VII. st. sł.:

1) Inż. Szczepanowiczowi Wiktorowi
2) Inż. Boratyńskiemu Czesławowi
3) Stoyowi Edwardowi
4) Wojciechowskiemu Henrykowi
5) Inż. Godzińskiemu Józefowi
6. Inż. Fiszerowi Janowi.

C) W etacie urzędników sanitarnych.

a) Lekarzy:

Tytuł starszego lekarza okręgowego — Dr. Pisekowi Henrykowi, lekarzowi okręgowemu w VII. st. sł.

Tytuł starszego lekarza stomatologa — Dr. Grabczakowi Ludwikowi.

b) Lekarzy weterynaryjnych:

Tytuł inspektora weterynaryjnego — Langerowi Bohdanowi, st. lekarzowi weterynaryjnemu w VIII. st. sł.

D) W etacie urzędników administracyjnych.

Tytuł radcy administracyjnego:

1) Palecznemu Stefanowi, inspektorowi targ. w VII. st. sł.
2) Szymkiewiczowi Stefanowi, komisarzowi Mgtu w VII. st. sł.
3) Borkowskiemu Janowi, sekretarzowi Mgtu w VII. st. sł.
4) Podworskiemu Marjanowi, sekretarzowi Mgtu w VII. st. sł.
5) Mermerowi Janowi, sekretarzowi Mgtu w VII. st. sł.
6) Uznańskiemu Leonowi, sekretarzowi Mgtu w VII. st. sł.
7) Zadęckiemu Ignacemu, sekretarzowi Mgtu w VII. st. sł.
8) Dobrowolskiemu Stanisławowi, sekretarzowi Mgtu w VII. st. sł.
9) Galacińskiemu Ludwikowi, sekretarzowi Mgtu w VII. st. sł.

Tytuł sekretarza:

1) Nitkowskiemu Stanisławowi, Wicesekretarzowi w VIII. st. sł.
2) Janusiowi Piotrowi, Wicesekretarzowi w VIII. st. sł.
3) Rybskiemu Antoniemu, Wicesekretarzowi w VIII. st. sł.
4) Dymkowi Januszowi, Wicesekretarzowi w VIII. st. sł.
5) Parze Marjanowi, Wicesekretarzowi w VIII. st. sł.
6) Ryszankowi Edwardowi, Wicesekretarzowi w VIII. st. sł.

Tytuł Wicesekretarza:

1) Szczurkowskiemu Stanisławowi, adjunktowi adm. w IX. st. sł.
2) Limanowskiemu Marjanowi, adjunktowi adm. w IX. st. sł.
3) Gamracemu Włodzimierzowi, adjunktowi adm. w IX. st. sł,

E) W etacie urzędników Miejskiej Izby Obrachunkowej.

Tytuł radcy Miejskiej Izby Obrachunkowej:

1) Seifertowi Tadeuszowi, st. rewidentowi w VII. st. sł.
2) Kwapniewskiemu Tadeuszowi, st. rewidentowi w VII. st. sł.
3) Dunikowskiemu Janowi, st. rewidentowi w VII. st. sł.
4) Hesslowi Romanowi, st. rewidentowi w VII. st. sł.
5) Mehofferowi Wilhelmowi, st. rewidentowi w VII. st. sł.
6) Rysowi Ignacumu, st. rewidentowi w VII. st. sł.

Tytuł St. rewidenta Miej. Izby Obrachunkowej:

1) Dr. Kawczyńskiemu Kazimierzowi, rewidentowi w VIII. st. sł.
2) Dr. Ostrowskiemu Karolowi, rewidentowi w VIII. st. sł.

Tytuł adjunkta Miej. Izby Obrachunkowej:

1) Salawie Józefowi, asystentowi w X. st. sł.

Zmarli:

1) Banaś Piotr, emer. st. radca Mgtu zmarł dnia 11/XII. 1932 r.
2) Baranowski Bolesław, emer. radca Mgtu zmarł dnia 21/XII. 1932 r.
3) Terczyński Władysław, em. wicesekr. Mgtu zmarł dnia 13/XII. 1932 r.
4) Cygnarowicz Zygmunt, em. oficjał Mgtu zmarł dnia 12/XII. 1932 r.
5) Pawełek Stanisław, niższy prac. miejski zmarł dnia 23/XI. 1932 r.
6) Nytko Józef, niższy prac. miejski zmarł dnia 1/XII. 1932 r.
7) Bober Walenty, niższy prac. miejski zmarł dnia 3/XII. 1932 r.
8) Jarzyna Piotr, niższy prac. miejski zmarł dnia 5/XII. 1932 r.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Zmiany w stanie posiadania realności w Krakowie za listopad 1932 r.

I. Przez kontrakt kupna.

1. Dom jednopiętrowy przy ul. Mieszczańskiej L. or. 6, L. sp. 76/X. nabyła Stefanja Knapczykowa od Michała i Chaji Kozłowickich za cenę 10.570 złotych.

2. Grunt lwh. 909/XXII. przy ul. Kraszewskiego nabyła Franciszka Stankiewiczowa od Wojciecha Stankiewicza za cenę 2.500 złotych.

3. Część (1/6) domu jednopiętrowego przy ul. Zamojskiego L. or. 33, L. sp. 428/XXII. nabył Ks. Wojciech Kozdroń od Józefy Hermanowej za cenę 300 dolarów.

4. Grunt lwh. 1111/XXII. przy ul. Kalwaryjskiej nabyła Julja Szewczykowa od Józefy Jagałłowej za cenę 8.000 złotych.

5. Dom dwupiętrowy przy ul. Brodzińskiego L. or. 6, L. sp. 275/XXII. nabyła Stefanja Zacharjasiowa od Jana i Anieli Pietruszków za cenę 7.400 dolarów.

6. Dom parterowy (w budowie) oraz grunt lwh. 372/X. przy ul. Kobieżyńskiej nabyli po połowie Izaak i Mindla Ederowie od Jakóba Reinera za cenę 9.500 zł.

7. Część (1/6) gruntu lwh. 74/XXII. nabył Roman Maśnicki od Naftali Drobnera za cenę 500 dolarów.

8. Część (1/2) domu jednopiętrowego przy ul. Bohdana Zaleskiego L. or. 18, L. sp. 296/XIX. nabyła Bronisława Cetterowa od Jana Michnika za cenę 25.000 złotych.

9. Grunt lwh. 526/XIX. nabył Piotr Koźbiał od Marji Sierakowskiej za cenę 17.615 złotych.

10. Grunt lwh. 163/XVII. przy ul. Wrocławskiej nabyła Marja Stopkowa od Marcina i Magdaleny Cudków za cenę 2.622 dolarów.

11. Dom dwupiętrowy przy ul. św. Gertrudy L. or. 27, L. sp. 503/I. nabyli Przedsiębiorstwo pod firmą Michał Kahan i Ska w Krakowie (6/10), zaś po (2/10) Dr Szymon i Róża Feldblumowie od Mordki Leitnera, za cenę 12.700 dolarów.

12. Część (1/18) domu trzechpiętrowego przy ul. Augustjańskiej L. or. 5, L. sp. 549/VIII. nabył Abraham Bertram od Saula Bertrama za cenę 5.000 złotych.

13. Grunt lwh. 617/XIII. przy ul. Król. Jadwigi nabyli po połowie Antoni i Zofja Kurkowie od firmy Gablenz i Syn za cenę 9.000 złotych.

14. Grunt lwh. 618/XIII. przy ul. Król. Jadwigi nabyli po połowie Adam i Karolina Ziołowie od Pawła i Julji Malików za cenę 3.504 złotych.

15. Część (1/8) domu parterowego przy ul. Miedzianej L. or. 45, L. sp. 71/XX. nabył Jan Gronuś od Marceliny Domagalskiej za cenę 100 złotych.

16. Grunt lwh. 373/XX. przy ul. Miedzianej nabyła Anna Lemler od Józefa Ostrożnego za cenę 212 dolarów.

17. Grunta lwh. 884 i 885/XVII. nabyli Jan i Antonina Patenowie oraz Franciszek Rajtar od Franciszka Rajtara za cenę 10.000 złotych.

18. Dom dwupiętrowy (w budowie) położony na realności lwh. 637/XV. nabyła Jadwiga Aleksandrowiczowa od Józefy Klimczykowej za cenę 8.550 dolarów.

19. Grunt lwh. 657/XV. przy ul. Kazimierza Wielkiego nabył Karol Kohutek od Marji Woźniakowej za cenę 1.843 dolarów.

20. Dom jednopiętrowy przy ul. Juljusza Lea L. or. 58, L. sp. 89/XVI. nabył Dr Adam Bochnak od Stanisława i Franciszki Oleszków za cenę 55.000 złotych.

21. Grunt lwh. 91/XVI. przy ul. Bronowickiej nabyła Marja Frasikowa od Anieli Trzoskowej i Franciszki Czekajskiej za cenę 37.000 złotych.

22. Dom dwupiętrowy przy ul. Siemiradzkiego L. or. 11, L. sp. 223/IV. nabył Inż. Piotr Lebiecki od Inż. Adama Sądeckiego, Dr Stanisława i Zofji Pałkowskich, za cenę 6.500 dolarów.

23. Dom dwupiętrowy przy ul. Karmelickiej L. or. 11, L. sp. 274/IV. nabyła Zilja Friedmannowa od Julji Jadnińskiej za cenę 17.500 dolarów.

24. Grunt lwh. 42/XV. przy ul. Stanisława Wyspiańskiego nabył Dr Juljan Nowak od Gminy stoł. król. miasta Krakowa za cenę 5.430 złotych.

25. Grunt lwh. 658/XV. przy ul. Juljusza Lea nabył Arnold Schajer od Józefy Krajewskiej, Marji Załężanki, i Eugenji Wilkoszównej za cenę 1.621 dolarów.

26. Grunt lwh. 659/XV. przy ul. Juljusza Lea nabyła Czewa Schajer od Józefy Krajewskiej, Marji Załężanki i Eugenji Wilkoszównej za cenę 2.200 dolarów.

27. Grunt lwh. 173/XX. przy ul. Niepołomskiej nabył Dr Bolesław Komorowski od Karoliny i Stefanji Nalepowych za cenę 3.000 złotych.

28. Grunt lwh. 660/XV. przy ul. Urzędniczej nabyła Róża Pacanower od Dr Maksymiljana Willera za cenę 1.966 dolarów.

29. Grunt lwh. 886/XVII. przy ul. Mazowieckiej nabyli Marja Ziętkiewiczowa (6/8), zaś Henryk i Marja Ziętkiewiczowie po (1/8) od Anieli, Kazimierza, Marji, Anieli małoletniej i Tadeusza Szostków za cenę 225 dolarów.

30. Dom dwupiętrowy przy ul. Urzędniczej L. or. 22, L. sp. 300/XV. nabyli po połowie Stefanja i Marja Wanda 2-im Lenczewskie od Salomei Dziewickiej za cenę 13.500 dolarów.

31. Dom dwupiętrowy przy ul. Grodzkiej L. or. 36, L. sp. 69/I. nabyli po połowie Szaja i Niche Taffetowie od Dawida i Róży Mondererów, Chaima i Chaji recte Heleny Ehrlichów za cenę 13.100 dolarów.

32. Dom dwupiętrowy przy ul. św. Tomasza L. or. 8, L. sp. 252/I. nabyli po połowie Dr Artur i Dr Stanisław Eibenschützowie od Julji Iglickiej, Stanisławy Radwańskiej i Tadeusza Stuhra za cenę 153.000 złotych.

33. Dom jednopiętrowy z garażem przy ul. Batorego L. or. 15, L. sp. 160/IV. nabyła firma „Teren" Ska akc. dla przemysłu budowlanego w Krakowie od Eweliny hr. Dunin Borkowskiej i Zofji Ursyn-Niemcewiczowej za cenę 36.760 dolarów.

II. Przez inne kontrakty.

1. Dom dwupiętrowy przy ul. św. Kingi L. or. 11, L. sp. 461/XXII. wartości 39.000 złotych, nabyły w drodze darowizny małoletnie Marja i Bronisława Stankiewiczówne od Wojciecha Stankiewicza.

2. Dom parterowy przy ul. Kapelanka L. or. 20, L. sp. 197/X. wartości 12.000 złotych, nabyła w drodze darowizny Stefanja Płatkówna od Marji Płatkowej i Bronisławy Srokowej.

3. Dom parterowy przy ul. Szlak L. or. 16, L. sp. 27/V. wartości 30.000 złotych, nabyła w drodze darowizny Zofja Marja 2-im Książkowa od Stanisława Książka.

4. Grunt lwh. 56/XVIII. przy Aleji 29 Listopada wartości 25.000 złotych, nabyli w drodze darowizny po (1/5) Inż. Józef, Inż. Jerzy, Zbigniew, Mieczysław i Marja Chodkiewiczowie od Teofila Żeglikowskiego.

III. Przez śmierć właściciela.

1. Dom jednopiętrowy przy ul. Lwowskiej L. or. 25, L. sp. 51/XXII. wartości 102.450 złotych, nabyli w spadku po (1/3) Eugenja Hochbaum, Stefanja i Leonja Lorie po błp. Wicie Ehrlichowej.

2. Część (5/20) domów dwupiętrowych przy ul. Lwowskiej L. or. 50 i 52, L. sp. 21 i 539/XXII, łącznej wartości 28.123 złotych, nabyli w spadku po (1/20) Róża Popperowa, Filip i Juljusz Zweig recte Jurowicz, zaś (2/20) Regina Zweig recte Jurowicz po błp. Gitli Zweig recte Jurowicz.

3. Dom parterowy przy ul. Krakusa L. or. 24, L. sp. 225/XXII. wartości 28.870 złotych, nabyli w spadku Amalja Paloge (480/960), Róża Eichenholzowa (120/960), po (40/960) Sura z Palogów Reiferowa, Chaja i Juda Paloge, po (15/960), Chiel Wolf Blau, Bina Gartenhausowa, Szyja, Kreindla, Juda i Sara Blauowie, Gołda Rosenwasserowa i Szyfra Iremowa po (24/960) Hudessa Grünerowa, Dawid, Baruch, Chana i Józef Grossowie po błp. Chielu Wolfie 2-im Paloge.

4. Część (4/12) domu trzechpiętrowego przy ul. Stradomskiej L. or. 10, L. sp. 8/VII. wartości 5.885 złotych nabyli w spadku po (1/12) Michał, Lazar Mojżesz 2-im i Hirsch Horowitzowie oraz Rela Berglassowa po błp. Cyporze Horowitzowej.

5. Grunt lwh. 459/XV. przy ul. Juljusza Lea, wartości 18.495 złotych, nabyli w spadku po (1/7) Tadeusz, Feliks, Konrad, Marja, Bronisława i Józef Olasowie oraz Janina Ingłotowa po śp. Szymonie Olasie.

6. Dom dwupiętrowy przy ul. Kołłątaja L. or. 8, L. sp. 279/VI. wartości 39.245 złotych, nabyli w spadku po (1/4) Bernard, Dr Mojżesz i Zygmunt Mühlsteinowie, oraz Józefa Seelenfreundowa po błp. Laurze Mühlsteinowej.

7. Grunta lwh. 600 i 601/XVI. wartości 8.811 złotych, nabyli w spadku po (1/4) Kazimiera, Juljusz, Edward i Felicja Staniszewscy po śp. Stanisławie Staniszewskiej.

8. Część (3/9) domu jednopiętrowego przy ul. Józefa L. or. 40, L. sp. 268/VIII. wartości 8.545 złotych, nabyli w spadku po (1/9) Szymon, Chaskel i Nechemie Spingarnowie po błp. Frymecie Spingarnowej.

9. Część (2560/20800) domów parterowych przy ul. Miedzianej L. or. 20, L. sp. 136/XX. i L. or. 18, L. sp. 35/XX. łącznej wartości 500 złotych, nabyli w spadku (1280/20800) Mieczysław, a po (640/20800) Jan i Henryk Torowie po śp. Emilji Torowej.

10. Część (12/16) domu parterowego przy ul. Misjonarskiej L. or. 13, L. sp. 153/XV. wartości 4.198 złotych, nabyli w spadku Antoni (6/16) i Marja (3/16) Nowakowie oraz Karol Żmuda (3/16) po śp. Andrzeju Nowaku.

11. Dom parterowy przy ul. Miodowej L. or. 13, L. sp. 109/VIII. wartości około 350.000 złotych, nabyli w spadku po (1/3) Jozua, Gołda i Beila Teitelbaumowie po błp. Freidzie Teitelbaumowej.

12. Część (16/32) domu dwupiętrowego przy ul. Sołtyka L. or. 7, L. sp. 284/VI. wartości 45.077 złotych, nabyli w spadku Julja Wykurzowa (4/32), zaś po (3/32) Marja Pikorowa, Leona Rokitowa, Józef i Jan Wykurzowie po śp. Auguście Wykurzu.

13. Część (3/15) domu dwupiętrowego przy ul. Mikołajskiej L. or. 3, L. sp. 449/I. wartości 20.306 złotych nabyli w spadku po (1/15) Stanisław i Władysława Wątorscy, oraz Zofja Horakowa po śp. Wandzie Wątorskiej.

WYKAZ KONSENSOW

na zamieszkanie, względnie użytkowanie wykonanych budowli, udzielonych w miesiącu grudniu 1932 r.

I. Nowe domy.

1) Ulica św. Jana L. or. 2 (lsp. 35 Dz. V.) własność Towarzystwa Ubezpieczeń na życie „Feniks" dom narożny 6-cio piętrowy (reskr. Mgtu L. B. a. Insp. 338/32/A. z dnia 18/XII. 1932 r.).

2) Ulica Nowo otwarta tzw. Ziemiańska L. or. 12 (lsp. 529 Dz. IV.) własność Dra Wołoszyńskiego Andrzeja, dom 3-ch piętrowy (reskr. Mgtu L. B. a. Insp. 127/32/C. z dnia 21/XII. 1932 r.).

3) Ulica Basztowa L. or. 15 (lsp. 100 Dz. V.) własność Towarzystwa Ubezpieczeń na życie „Feniks", dom narożny 7-mio piętrowy (reskr. Mgtu L. B. a. 94/32/B. z dnia 17/XII. 1932 r.).

4) Ulica Emaus L. or. 42 (lsp. 338 Dz. XIII.) własność Panek Apolonji, dom parterowy z poddaszem i suterenami w trakcie tylnym (reskr. Mgtu L. B. a. Insp. 453/32/C. z dnia 7/XII. 1932 r.).

5) Ulica Juljusza Lea L. or. 21 lsp. 344 Dz. XV.) własność Oleszka Stanisława, dom 3-ch piętrowy z 4-tem piętrem w trakcie frontowym (reskr. Mgtu L. B. a. Insp. 309/32/C. z dnia 23/XII. 1932 r.).

6) Ulica Żmujdzka L. or. 30 a. (lsp. 431 Dz. XVII.) własność Makowej Marji, (reskr. Mgtu z dnia 14/XII. 1932 r.

7) Aleja 29 Listopada L. or. 67 a. (lsp. 46 Dz. XVIII.) własność Doroszczaka Eljasza, dom 1-no piętrowy (reskr. Mgtu z dnia 2/XII. 1932 r. L. B. a. Insp. 227/32/B.).

8) Ulica Feliksa Brodowicza L. or. 6 (lsp. 351 Dz. XIX.) własność Warmuzek Teresy, dom 1-no piętrowy L. B. a. Insp. 17/32/B. (reskr. Mgtu z dnia 29/XII. 1932 r.).

9) Ulica Mogilska L. or. 57 a. (lsp. 185 Dz. XIX.) własność Albińskiego Franciszka, dom 1-no piętrowy L. B. a. Insp. 379/32/B. (reskr. Mgtu z dnia 21/XII. 1932 r.).

10) Ulica Łanowa L. or. 29 a. (lsp. 339 Dz. XXI.) własność Mostka Stanisława, dom parterowy (reskr. Mgtu L. B. a. Insp. 768/32/D.) z dnia 23/XII. 1932 r.).

11) Ulica Prokocimska L. or. 53 (lsp. 341 XXI.) własność Kozioł Magdaleny, dom parterowy (reskr. Mgtu L. B. a. 569/32/B. z dnia 20/XII. 1932 r.).

12) Ulica Sarmacka L. or. 32 (lsp. 342 Dz. XXI.) własność Zając Anieli, dom parterowy (reskr. Mgtu z dnia 20/XII. 1932 r. L. B. a. Insp. 142/32/D.).

13) Ulica Gromadzka L. or. 53 a. (lsp. 318 Dz. XXI.) własność Adamczyka Stefana, dom 1-no piętrowy (reskr) Mgtu z dnia 9/XII. 1932 r. L. B. a. Insp. 744/32/D.).

14) Ulica Łanowa L. or. 12 (lsp. 338 Dz. I.) własność Gregorczyka Wojciecha, dom parterowy (reskr. Mgtu L. B. a. Insp. 666/32/D. z dnia 21/XII. 1932 r.).

15) Ulica Łanowa L. or. 20 (lsp. 340 Dz. XXI.) własność Mąsiora Ignacego, dom parterowy (reskr. Mgtu L. B. a. Insp. 617/32/D. z dnia 21/XII. 1932 r.).

16) Aleja Skrzyneckiego L. or. 21 (lsp. 832 Dz. XXII.) własność Bojdy Jana, dom parterowy (reskr. Mgtu L. B. a. Insp. 896/32/D. z dnia 5/XII. 1932 r.).

II. Nadbudowy, dobudowy, przebudowy.

1) Rynek główny, własność Gminy m. Krakowa Elektrownia miejska, podziemna stacja transformatorowa przy Sukiennicach (reskr. Mgtu L. B. a. Insp. 296/32/A z dnia 17/XII. 1932 r.

2) Ulica Smoleńsk L. or. 33 (lsp. 140 Dz. III.) własność Gminy m. Krakowa, przebudowa stajni i wozowni w oficynie na mieszkanie (reskr. Mgtu L. B. a. Insp. 62/32/C. z dnia 10/XII. 1932 r.).

3) Ulica Krupnicza L. or. 34 (lsp. 526 Dz. IV.) własność Inż. Ludwika Blühbauma, wyciąg osobowo-towarowy z popędem elektrycznym (reskr. Mgtu L. B. a. Masz. 72/32/P. z dnia 7/XII. 1932 r.).

4) Ulica Basztowa L. or. 8 (lsp. 125 Dz. IV.) własność Krakowskiego Towarzystwa Ubezpieczeń Wzajemnych, adaptacja mieszkań na I. piętrze (reskr. Mgtu L. B. a, Insp. 585/32/C. z dnia 5/XII. 1932 r.).

5) Ulica Długa L. or. 23 (lsp. 42 Dz. V.) własność Mirischów Salo i Stanisławy lokal sklepowy z magazynem w parterze budującego się domu (reskr. Mgtu L. B. a. Insp. 402/32/D. z dnia 20/XII. 1932 r.).

6) Ulica Skwerowa L. or. 46 (lsp. 20 Dz. XXI.) własność Woźniaka Feliksa i Mikuskiego Karola, dobudowa kuchni (reskr. Mgtu L. B. a. Insp. 721/32/D. z dnia 5/XII. 1932 r.).

7) Ulica Kazimierza Wielkiego L. or. 12 (lsp. 45 Dz. XV.) własność Szywały Jana, mieszkanie na poddaszu (reskr. Mgtu L. B. a. Insp. 282/32/C. z dnia 7/XII. 1932 r.).

8) Ulica Kalwaryjska L. or. 92 a. (lsp. 837 Dz. XXII.) własność Kosiby Marjana, przebudowa parterowego budynku pofabrycznego na mieszkanie 4-ro izbowe (reskr. Mgtu L. B. a. Insp. 730/32/D. z dnia 19/XII. 1932 r.).

WIADOMOŚCI O ROZPORZĄDZENIACH, OKÓLNIKACH, JUDYKATURZE I T. P. DOTYCZĄCYCH ADMINISTRACJI OGÓLNEJ.

Dziennik Urzędowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych

Nr. 17. poz. 213 Okólnik Nr. 127 z dnia 21 października 1932 r.

(Nr. Gl. 47-1/4) w sprawie wnoszenia projektów ustaw do Sejmu.

Do

P. P. Szefa Gabinetu Ministra, Dyrektorów Departamentów I-IV, Szefów Biur. Pers. Wojsk. i Apr., Naczelników Wydziałów, Szefa Sekretarjatu Ministra, Urzędników Min. Spraw Wewnętrznych, Komendanta Głównego Policji Państwowej, Dyrektora Głównego Urzędu Statystycznego, Dowódcy Korpusu Ochrony Pogranicza.

Stosownie do okólnika Nr. 26 Pana Prezesa Rady Ministrów z dnia 15. X. 1932 r. (L. 1-4/7) w sprawie wnoszenia projektów ustaw do Sejmu — ustalam następujące brzmienie § 126 a „Regulaminu Min. Spraw Wewnętrznych:

§ 126 a. Przyjęty przez Radę Ministrów projekt w tekście uwzględniającym zmiany wprowadzone przez Radę Ministrów, przesyła stosownie do okólnika P. Pre-

zesa Rady Ministrów z dn. 15. X. 1932 Nr. 26 Biuro Prawne Prez. Rady Ministrów Ministerstwu, z powiadomieniem o treści uchwały Rady Ministrów oraz o zgodzie P. Prezesa Rady Ministrów na wniesienie projektu do Sejmu. Po otrzymaniu odnośnego pisma, wyrażającego zgodę P. Prezesa na wniesienie projektu do Sejmu, przesyła się za podpisem P. Ministra projekt w 5-ciu egzemplarzach wraz z uzasadnieniem również w 5-ciu egzemplarzach P. Marszałkowi Sejmu przy piśmie, którego wzór podaje załącznik Nr. 10 a i jednocześnie przesyła się do Prezydjum Rady Ministrów odpis pisma do P. Marszałka Sejmu wraz z jednym egzemplarzem projektu i jednym egzemplarzem uzasadnienia.

Przed aprobatą P. Ministra należy projekt udzielić do wglądu Wydziałowi Org.-Prawnemu.

Na str. 80 „Regulaminu" należy po załączniku Nr. 10 wstawić co następuje:

Minister
Spraw Wewnętrznych

Załącznik Nr. 10 a
do § 126 a Regulaminu

L.

Wys. 1.

Warszawa, dn. 1932 r.

Projekt

Do

Pana Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej
w Warszawie

Na podstawie uchwały Rady ministrów z dnia (data) mam zaszczyt przesłać Panu Marszałkowi projekt ustawy (tytuł projektu) z prośbą o przedstawienie go Sejmowi.

Minister Spraw Wewnętrznych.

Załaczniki:

5 egz. projektu
5 „ uzasadnienia.

Wys. 2
(na odpisie Wys. 1)

Prezydjum Rady Ministrów

W związku z pismem Prezydjum Rady Ministrów z dn. (data) L. w sprawie podać dane z pisma Prez. Rady Ministrów, zawiadamiającego Min. Spraw Wewnętrznych o uchwale Rady Min. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przesyła do wiadomości.

Naczelnik Wydziału

Załączniki:

1 egz. projektu
1 „ uzasadnienia.

Równocześnie uchylam moc obowiązującą okólnika Nr. 95 z dn. 6. VI. 1931 r. (Nr. Ol. 4397/1) dotyczącego tej samej sprawy.

O ile chodzi o projekty ustaw, które mają być przeprowadzone na najbliższej zwyczajnej sesji jesiennej ciał ustawodawczych, to w sprawie tej jeszcze raz przypominam konieczność dotrzymania terminów przedłożenia mi do aprobaty uzgodnionych międzyministerjalnie projektów ustaw do dnia 25 października względnie 20 grudnia 1932 r.

Nr. 17, poz. 215 Okólnik Nr. 129 z dnia 22 października 1932 r.

(SF. 90/36/1) o postępowaniu egzekucyjnem.

Do

P. P. Wojewodów

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przesyła do wiadomości z prośbą o dalsze zakomunikowanie związkom komunalnym z zaleceniem sporządzania wniosków egzekucyjnych w sposób unormowany ustępem 2 powyższego okólnika nietylko w sprawach państwowego podatku od nieruchomości, podatku od lokali i podatku od placów budowlanych, lecz również i w innych wypadkach, gdy tytuły wykonawcze, zgodnie z obowiązującemi przepisami, nie zawierają innych względnie więcej danych, niż to przewiduje wzór zarządzenia egzekucyjnego, a więc przedewszystkiem w sprawach danin komunalnych.

Nr. 17, poz. 222 Okólnik Nr. 136 z dnia 2 listopada 1932 r.

(GB. 31/23) o przepisach rachunkowo-kasowych dotyczących pobierania grzywien z doraźnych nakazów karnych.

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

Na zapytanie niektórych P. P. Wojewodów Ministerstwo wyjaśnia, że w tym wypadku, gdy powiatowe władze administracji ogólnej posiadają subkonta w P. K. O. Państwowego Funduszu Drogowego, ustęp drugi § 11 okólnika Nr. 96 z dn. 14. VII. 1932 zawierającego powołane w nagłówku przepisy (Dz. Urz. M. S. Wewn. Nr. 12, poz. 150 z 1932 r.) nie ma zastosowania i w tym wypadku do sprawozdań wzór Nr. 4 i 5 powiatowe władze administracji ogólnej dołączają własne, otrzymane z P. K. O. dowody wpłat.

Nr. 17, poz. 225 Okólnik Nr. 139 z dnia 3 listopada 1932 r.

(Ap. 106/48) w sprawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 21/X. 1932 r. o amnestji (Dz. U. R. P. Nr. 91 poz. 782).

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

W Dz. U. R. P. Nr. 91 poz. 782 ukazało się rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 21/X. r. b.

o amnestji z powodu wprowadzenia z dniem 1 września jednolitego polskiego kodeksu karnego i prawa o wykroczeniach.

Zwracając na powyższe uwagę P. P. Wojewodów (P. Komisarza Rządu), Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia równocześnie co następuje:

1. Amnestja dotyczy wszystkich wykroczeń, należących do właściwości władz administracyjnych, dokonanych przed dniem 1 września 1932 r. Wykroczenia te puszcza się w niepamięć i przebacza, a kary w całości lub w części niewykonane — darowuje. Amnestja ma zastosowanie choćby karę za takie wykroczenie wymierzono po dniu 1 września b. r.

Wyjęte są z pod amnestji następujące przestępstwa karane w drodze administracyjnej.

a) przestępstwa, przewidziane w art. 97 pkt. 2 i 98 pkt. 4 i 5 ustawy z dnia 23 maja 1924 r. o powszechnym obowiazku wojskowym (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 46, poz. 458),

b) naruszenia przepisów o nabywaniu, posiadaniu i noszeniu broni i amunicji.

Co do przestępstw pod a) Ministerstwo wyjaśnia, że w związku z art. 4 i art. 6 § 1 pkt. a) rozporządzenia o amnestji ulegają darowaniu niewykonane w całości lub w części kary oraz skutki karne za wykroczenia, popełnione przez naruszenie przepisów art. 23, 24, 25, 26, 57 ust. ostatni oraz art. 93, 94 i 95, za które to wykroczenia przewidziane są kary w art. 97 pkt. 1, 3, 4 i 5 oraz w art. 98 pkt. 1, 2 i 3 cytowanej ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym.

Ze względu na powyższe, osoby, które utraciły prawo do odroczenia służby wojskowej na zasadzie art. 117 tejże ustawy, w związku ze skutkami ukarania z wymienionych wyżej artykułów — mają prawo (chociażby już przedtem wydana została z tego powodu prawomocna decyzja odmowna) ubiegać się o odroczenie służby wojskowej czy też ulgę wojskową, jednak w okresie czasu przewidzianym w art. 64 ust. 1 ustawy o powsz. obow. wojsk. t. j. w przeciągu 4-ch tygodni od chwili ogłoszenia rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21/X. r. b. o amnestji t. j. od dnia 26/X. r. b.

II. Amnestję stosuje władza, przed którą toczy się postępowanie, lub władza, zarządzająca wykonanie orzeczenia. Odnośne więc władze winny zatem niezwłocznie przejrzeć wykazy spraw karnych administracyjnych. W sprawach wszczętych, a jeszcze nieukończonych należy postępowanie, o ile wykroczenie podlega amnestji, wstrzymać i sprawy umorzyć z odpowiednią adnotacją, przyczem jednak zwraca się uwagę na art. 3 § 2.

Jeśli w sprawach tych nastapiło już żądanie przekazania sprawy do sądu — sprawy podlegającej amnestji nie należy już kierować do sądu. O ile chodzi o sprawy w których zapadły już prawomocne orzeczenia władz administracyjnych i w których wykonanie kar zostało już zarządzone lub rozpoczęte, to odnośne władze administracyjne winny zarządzić wstrzymanie wykonania kary, a przy karach już rozpoczętych zarządzić niezwłoczne zwolnienie skazanego, względnie wstrzymać ściąganie grzywien, poczem sprawę złożyć do akt.

W końcu zwraca się uwagę na treść art. 8, 10 zdanie końcowe, 12 i 15 (w związku z art. 7 i 14) rozporządzenia o amnestji.

Nr. 17, poz. 231 Pismo Nr. Sf. 1/5/9 z dnia 31 października 1932 r.

o powołaniu komisyj oszczędnościowych dla związków komunalnych.

Do

P. P. Wojewodów (z wyjątkiem P. wojewody śląskiego).

W myśl art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 października r. b. w sprawie obniżenia kosztów administracji komunalnej (Dz. U. R. P. Nr. 91 poz. 777) powołane być mają komisje oszczędnościowe w celu postawienia wniosków co do ewentualnego obniżenia kosztów administracji ogólnej i kosztów administracji przedsiębiorstw komunalnych w poszczególnych związkach komunalnych ponad granice minimalne określone w art. 1 tegoż rozporządzenia, oraz co do ewentualnego obniżenia kosztów administracji działów specjalnych.

W związku z powyższem oraz stosownie do postanowień p. 8 art. 2 powyższego rozporządzenia zarządzam w porozumieniu z Panem Ministrem Skarbu co następuje:

1. W ciągu 7 dni od daty otrzymania niniejszego okólnika przedstawią P. P. Wojewodowie Ministerstwu Spraw Wewnętrznych po dwóch kandydatów (z podaniem zawodu i adresu) na przewodniczących wojewódzkich komisyj oszczędnościowych, zaś P. P. Wojewodowie poznański i pomorski nadto po dwóch kandydatów na przewodniczących komisyj oszczędnościowych dla wojewódzkich związków komunalnych poznańskiego i pomorskiego.

2. Niezwłocznie po otrzymaniu niniejszego zarządzenia wezwą P. P. Wojewodowie przewodniczących wydziałów powiatowych, aby przedstawili Panom w terminie 7-dniowym po dwóch kandydatów na przewodniczących powiatowych komisyj oszczędnościowych. Równocześnie zwrócą się P. P. Wojewodowie do P. P. prezesów izb skarbowych o wyznaczenie delegatów do wojewódzkich komisyj oszczędnościowych (w województwach poznańskiem i pomorskiem, nadto do komisyj oszczędnościowych dla wojewódzkich związków komunalnych), zaś P. P. Wojewodowie w Poznaniu i Toruniu wezwą miejscowe izby: rolniczą i przemysłowo-handlową do wyznaczenia po dwóch przedstawicieli płatników do komisyj dla wojewódzkich związków komunalnych. Poza tem wezwą P. P. Wojewodowie przewodniczących wydziałów powiatowych, aby zwrócili się niezwłocznie do naczelników urzędów skarbowych o wyznaczenie przedstawiciela do powiatowej komisji oszczędnościowej. Wyboru jednego z kandydatów na przewodniczącego powiatowej komisji oszczędnościowej dokonają P. P. Wojewodowie w ciągu następnych dni 7 i prześlą na ręce przewodniczących wydziałów stosowne dekrety dla powołanych kandydatów.

3. W terminie 14-dniowym od daty otrzymania niniejszego pisma powinny wydziały wojewódzkie wybrać po 4 przedstawicieli płatników podatków do wojewódzkich komisyj oszczędnościowych, zaś wydziały powiatowe po 3 przedstawicieli płatników podatków do powiatowych komisyj oszczędnościowych.

4. Wszelkie czynności, związane z powołaniem do życia wojewódzkich i powiatowych komisyj oszczędno-

ściowych oraz komisyj dla wojewódzkich związków komunalnych poznańskiego i pomorskiego powinny być dokonane w takim terminie, aby komisje mogły rozpocząć swoją działalność po upływie 3 tygodni od daty otrzymania niniejszego pisma. Po upływie 4 tygodni od tejże daty doniosą mi P. P. Wojewodowie o zorganizowaniu powyższych komisyj oraz podadzą skład personalny wojewódzkich komisyj oraz komisyj dla wojewódzkich zw. komun.

5. Odpowiedniego lokalu oraz niezbędnej dla urzędowania komisji pomocy technicznej dostarczą komisjom wojewódzkim — urzędy wojewódzkie, komisjom powiatowym — wydziały powiatowe, przyczem powstałe stąd koszty rozkłada się na związki komunalne, których prace komisyj bezpośrednio dotyczą, w stosunku do wysokości budżetów zwyczajnych tych związków w r. b. Komisje dla wojewódzkich związków komunalnych poznańskiego i pomorskiego funkcjonować będą w lokalach tychże związków i na ich koszt.

6. Komisję zwołuje na posiedzenia przewodniczący, powiadamiając równocześnie o porządku dziennym posiedzenia; termin następnego posiedzenia oraz jego porządek dzienny może być również ustalony na posiedzeniu komisji.

7. Dla prawomocności uchwał komisji konieczna jest obecność przynajmniej połowy liczby członków komisji, wliczając w tę liczbę również przewodniczącego. Wnioski komisji uchwalane są większością głosów, w razie równości głosów przeważa głos przewodniczącego.

8. Na pierwszem swem posiedzeniu komisja ustali kolejność w jakiej badana będzie gospodarka poszczególnych związków komunalnych, objętych działalnością komisji, oraz podział pracy pomiędzy poszczególnych członków komisji.

9. Dla wykonania swych zadań może komisja w wyjątkowych wypadkach na koszt odnośnych związków komunalnych powoływać rzeczoznawców.

W myśl powyższego zechcą P. P. Wojewodowie wydać dalsze zarządzenia.

Nr. 18, poz. 232. Okólnik Nr. 141 z dnia 19 listopada 1932 r.

(SF. 11/4/1) o ustalaniu i zatwierdzaniu preliminarzy budżetowych związków komunalnych na r. 1933/34.

Do

P. P. Wojewodów (z wyjątkiem p. wojewody śląskiego).

W związku z prowadzonemi obecnie pracami nad ustaleniem preliminarzy budżetowych związków komunalnych na r. 1933/34 w porozumieniu z Panem Ministrem Skarbu udzielam związkom komunalnym i podległym mi władzom nadzorczym nad samorządem następujących wskazówek co do zasad ustalania i zatwierdzania zamierzeń budżetowych związków komunalnych:

1. Zgodnie z postanowieniami art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 października 1932 r. w sprawie obniżenia kosztów administracji komunalnej (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 777) kredyty na koszty administracji ogólnej związków komunalnych, jak również kredyty na koszty administracji przedsiębiorstw komunalnych winny ulec dalszemu obniżeniu, tak, aby obniżenie to w dziale I. budżetu administracyjnego wyniosło co najmniej: w m. st. Warszawie, w wojewódzkich związkach komunalnych poznańskim i pomorskim, w gminach miejskich liczących do 5.000 mieszkańców i w gminach wiejskich — 25% rzeczywistych wydatków z roku 1930/31, w gminach zaś miejskich, liczących powyżej 5.000 mieszkańców i w powiatowych związkach komunalnych — 30% wymienionych wydatków.

Niezależnie od powyższego obniżenia winny być nadal ściśle stosowane wskazania oszczędnościowe, zawarte w okólnikach i w pismach okólnych: z dnia 17 kwietnia 1930 r. Nr. SF. 480/3 (Zb. Zarz. M. S. Wewn. str. 112, poz. 12), z dnia 18 listopada 1930 r. Nr. 204/SF. 480/9 (Zb. Zarz. M. S. Wewn. str. 1708, poz. 1), z dnia 1 lipca 1931 r. Nr. 116/SF. 5780/11 (Dz. Urz. M. S. Wewn. Nr. 8, str. 314) i z dnia 5 grudnia 1931 r. Nr. 204/SF. 6872/1 (Dz. Urz. M. S. Wewn. Nr. 20, str. 689). Poza tem przy zatwierdzaniu budżetów związków komunalnych winny być wzięte pod uwagę ewentualne wnioski Komisyj Oszczędnościowych, przewidzianych w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 października 1932 r. w sprawie obniżenia kosztów administracji komunalnej.

2. Zgodnie z § 21 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 118, poz. 1073) w brzmieniu ustawy z dnia 15 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 345) uchwały o przyznaniu dodatku komunalnego pracownikom komunalnym mogą obejmować tylko jeden okres budżetowy i wymagają zatwierdzenia władzy nadzorczej. Ewentualna uchwała o przyznaniu tego dodatku winna być powzięta jednocześnie z uchwaleniem preliminarza budżetowego i wraz z tym preliminarzem przesłana władzy nadzorczej właściwej do zatwierdzenia budżetu; o ile władzą tą jest wojewódzka władza nadzorcza, to decyzja w sprawie przyznania względnie nie przyznania dodatku komunalnego winna być powzięta przez tę władzę jednocześnie z decyzją w sprawie zatwierdzenia budżetu, natomiast jeżeli władzą właściwą do zatwierdzenia budżetu jest wydział powiatowy, to władza ta winna sporządzić projekt decyzji w sprawie zatwierdzenia względnie niezatwierdzenia dodatku kumunalnego łącznie z decyzją w sprawie zatwierdzenia budżetu i przesłać ją wraz z uchwałą o dodatku komunalnym z egzemplarzem preliminarza budżetowego władzy wojewódzkiej; zkolei władza wojewódzka winna w czasie jak najkrótszym wydać decyzję w sprawie zatwierdzenia dodatku komunalnego i przesłać ją wydziałowi powiatowemu przy zwrocie otrzymanego budżetu i projektu jego zatwierdzenia; decyzję władzy wojewódzkiej w przedmiocie dodatku komunalnego winien wydział powiatowy zakomunikawać związkowi komunalnemu łącznie z decyzją w sprawie zatwierdzenia budżetu.

3. W związku z postanowieniem, zawartem w art. 51 punkt b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o izbach rolniczych (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 385) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 817), a dotyczącem przekazania na rzecz izb rolniczych 50% kwot uzyskiwanych z 10%-ego udziału samorządu wojewódzkiego we wpływach z dodatku komunalnego do państwowego podatku gruntowego, związki komunalne znajdujące się w granicach okręgów izb rolniczych mogą w takim rozmiarze, o ile wymagać tego będą względy budżetowe, obniżyć wydatki pozaustawowe na cele popierania rolnictwa.

4. Ochronę interesów związków komunalnych w zakresie dochodzenia egzekucji należności, przypadających od tychże związków, normują rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1932 r. o postępowaniu egzekucyjnem władz skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 580) i rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1932 r. o dochodzeniu roszczeń pieniężnych, opartych na tytułach prywatno-prawnych, przypadających od związków komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 609).

Pierwsze z wymienionych rozporządzeń w postanowieniach zawartych w § 48 tego rozporządzenia, reguluje prowadzenie egzekucji w trybie administracyjnym przeciwko związkom komunalnym w postępowaniu egzekucyjnem władz skarbowych, następne zaś rozporządzenie normuje egzekucję przypadających od związków komunalnych należności prywatno-prawnych. Artykuł 8 tego ostatniego rozporządzenia przewiduje w wypadkach niemożności wyegzekwowania od związków komunalnych należności prywatno-prawnych wstawienie przez władzę nadzorczą (z urzędu lub na wniosek wierzyciela) do najbliższego budżetu związku komunalnego co najmniej 10% ogólnej sumy dochodów zwyczajnych (względnie całej należności, o ile jest ona mniejsza od tych 10%). Przepis ten winien znaleźć odpowiednie zastosowanie przy zatwierdzaniu budżetów związków komunalnych na r. 1933/34.

Ponieważ wypadki niemożności wyegzekwowania od związków komunalnych należności prywatno-prawnych są następstwami niepokrytych deficytów budżetowych poprzednich okresów obrachunkowych, zaś kwoty wstawione do budżetów na podstawie § 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1932 r. są albo spłatą należności, które w ubiegłych okresach obrachunkowych zgodnie z przepisami rachunkowemi winny były być, jako zaległości bierne, objęte wykonaniem budżetu, albo spłatą zadłużeń pozabudżetowych, które podobnie jak i zaległości bierne są odpowiednikami niedoborów budżetowych, zatem kwoty te winny być wprowadzane do budżetu pod postacią „kredytu na umorzenie niedoborów (u) ubiegłych okresów obrachunkowych".

Należności, wymienione w art. 9 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27-go października 1932 r., t. j. należności, których egzekucja nie podlega ograniczeniom z tego rozporządzenia, winny być narówni z innemi należnościami proporcjonalnie uwzględnione przy rozdziale kwoty wstawionej do budżetu związku komunalnego na zasadzie art. 8 powołanego rozporządzenia. O ile należności te nie znajdują w sposób powyższy całkowitego pokrycia, to niepokryta ich część winna być przy zatwierdzeniu preliminarza budżetowego wstawiona przez władzę nadzorczą do budżetu związku komunalnego, niezależnie od kwoty 10% sumy rocznych dochodów zwyczajnych. W wypadku jednak gdyby wstawienie w całości należności, których egzekucja nie podlega ograniczeniom, nie było możliwem z powodu konieczności pozostawienia związkowi komunalnemu odpowiednich środków na wykonywania jego ustawowych zadań, — władza nadzorcza winna zwrócić się do wierzycieli z odpowiednio uzasadnionym wnioskiem co do rozłożenia należności na raty.

5. W związku z ograniczeniem zadłużania się związków komunalnych, przewidzianem w art. 33, ust. 2 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu ustawy z dnia 17 marca 1932 r. komunikuję, iż do pożyczek krótkoterminowych zaciąganych na czasowe zasilenie funduszów kasowych maksymalna łączna wysokość których, zgodnie z powołanym przepisem, nie powinna przewyższać 20% zwyczajnych dochodów budżetowych, nie należy zaliczać tych pożyczek krótkoterminowych, pochodzących z okresów obrachunkowych poprzedzających okres budżetowy 1932/33, które w r. 1933/34 mają zapewnioną w sposób niewątpliwy bądź to spłatę przez zamieszczenie w budżecie związku komunalnego odpowiedniego kredytu na pokrycie niedoborów z lat ubiegłych, bądź to konwersję na nową dogodną pożyczkę.

6. Ze względu na osłabienie zdolności płatniczej ludności, spowodowane przeżywanym kryzysem gospodarczym, zwracam uwagę na konieczność jak najdalej posuniętej oględności w obciążaniu ludności podatkiem inwestycyjnym. W związku z tem oznajmiam, że nie będę zatwierdzał uchwał o poborze podatku inwestycyjnego w tych związkach komunalnych, w których pobór danin państwowych i komunalnych wykazuje znaczne zaległości podatkowe. W wypadku powzięcia uchwały o poborze podatku inwestycyjnego, uchwała taka winna być przedłożona władzy nadzorczej do zatwierdzenia łącznie z preliminarzem budżetowym, uchwalonym na ten rok, w którym ma być pobrany podatek inwestycyjny. Bezpośrednia władza nadzorcza po dokładnem rozpatrzeniu uchwały o poborze podatku inwestycyjnego, przesyła w dalszym ciągu uchwałę wraz z budżetem i wyczerpującem sprawozdaniem co do celowości i konieczności poboru podatku wyższej władzy, jednak z takiem obliczeniem czasu, aby Ministerstwo Spraw Wewnętrznych mogło wydać decyzję przed decyzją władzy nadzorczej o zatwierdzeniu preliminarza budżetowego. Nie będę zatwierdzał uchwał o poborze podatku inwestycyjnego, przedstawionych przez związki komunalne po rozpoczęciu roku budżetowego, względnie nie wykazujących uzasadnienia co do nieodzowności potrzeby dokonania ze względu na interes publiczny w danym roku wydatku na inwestycję, którego związek komunalny nie może pokryć pomimo całkowitego wykorzystania wszystkich innych źródeł dochodowych.

7. Dodatek do państwowego podatku od spożycia, zużycia względnie produkcji należy preliminować, opierając się na danych z powszechnego spisu ludności z r. 1931, na 1 mieszkańca miasta — 1 zł. 25 gr., na 1 mieszkańca pow. związku kom. z wyłączeniem ludności miast — 20 gr., na 1 mieszkańca gminy wiejskiej — 10 groszy.

8. Uchwałą Rady miejskiej m. st. Warszawy podatek hotelowy obniżony został w hotelach I kategorji z 15 na 9%, a w hotelach, pensjonatach, pokojach umeblowanych pozostałych kategoryj — z 10 na 6%. Ze względu na ciężką sytuację przemysłu hotelowego, jak również z uwagi, iż obecna wysokość podatku hotelowego wpływa ujemnie na ruch handlowy i turystyczny w Państwie, zalecam, aby gminy miejskie za przykładem m. st. Warszawy obniżyły obecne stawki podatku hotelowego.

Celem oceny realności przewidywanych wpływów podatkowych, jak również regulacji zobowiązań gmin

wiejskich i niewydzielonych gmin miejskich których budżety podlegają zatwierdzeniu wydziałów powiatowych, oraz w tych sprawach, gdzie zachodzi wzajemny stosunek władz skarbowych i samorządowych — przewodniczący wydziałów powiatowych winni zapraszać naczelników urzędów skarbowych, względnie delegowanych przez nich urzędników, na posiedzenia wydziału powiatowego, na których będą rozpatrywane przedstawione do zatwierdzenia preliminarze budżetowe lub inne sprawy, o których mowa wyżej.

10. Mając na względzie realność budżetów związków komunalnych uprzedzam, iż w r. 1933/34 nie będą wypłacane zapomogi na utrzymanie i wzmocnienie jezdni dróg samorządowych z Państwowego Funduszu Drogowego, wobec czego jakiekolwiek wpływy z tego tytułu w preliminarzach budżetowych związków komunalnych na r. 1933/34 nie powinny być zamieszczane.

Przy sposobności nadmieniam, iż uważam za wskazane, aby władze nadzorcze przy zatwierdzaniu budżetów związków komunalnych zachowywały ze względu na wagę opieki higieniczno-lekarskiej wśród dzieci i młodzieży kredyty preliminowane na ten cel w wysokości ustalonych przez związki komunalne.

Powyższe wskazówki i wyjaśnienia zechcą P. P. Wojewodowie podać do wiadomości organom współdziałającym przy wykonywaniu nadzoru nad samorządem i podległym sobie władzom nadzorczym oraz zarządom związków komunalnych i dopilnować ich wykonania względnie stosowania się do nich.

OKÓLNIK NR. 69 URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO W KRAKOWIE.

Nr. SA. IV-1a-9. Kraków, dnia 1 grudnia 1932 r.

Odwołania od decyzyj, dotyczących uposażenia pracowników komunalnych.

Do

Panów Przewodniczących Tymczasowych Wydziałów Powiatowych na obszarze Województwa Krakowskiego, Pana Prezydenta m. Krakowa, Panów Burmistrzów m. Nowego Sącza i Zakopanego oraz Panów Komisarzy Rządowych m. Białej i Tarnowa.

Reskryptem z dnia 19/X. 1932 r. Nr. SS. 83/49/1/32 w sprawie określonej w nagłówku Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśniło, co następuje: ponieważ charakter stosunku służbowego pracowników komunalnych na terenie województw południowych w myśl orzecznictwa Najwyższego Trybunału Administracyjnego jest prywatno-prawny; wszelkie roszczenia tych pracowników, powstałe na tle stosunku służbowego, a więc i roszczenia, dotyczęce wymiaru uposażeń, należą do orzecznictwa sądów powszechnych.

§ 27 rozporządzenia Prez. Rzp. z dnia 30/XII. 24 r. (Dz. U. Nr. 112 poz. 1073) daje władzom nadzorczym prawo uchylania decyzyj związków komunalnych niezgodnych z postanowieniami tego rozporządzenia w drodze nadzoru, ewentualnie rozstrzygania odwołań związków komunalnych, odwołania jednak pracowników komunalnych podlegają orzecznictwu sądów powszechnych.

O tem Panów zawiadamiam nawiązując do mojego okólnika z dnia 28/IV. 1932 r. Nr. SJ. XI. 2 Nr. ok. 23 w sprawie rewizji (płac) uposażeń i wynagrodzeń pracowników samorządowych.

W związku z powyższem należy w pouczeniach o środkach prawnych przy decyzjach prostujących wymiar uposażenia odróżnić dwie ewentualności:

1) związek komunalny ma własny statut służbowy dla pracowników i statut ten przewiduje odwołanie do Władzy nadzorczej (b. Wydz. Krajowego) wtedy należy pouczyć z powołaniem się na odnośny przepis statutu że odwołanie przysługuje do mnie.

2) Związek Komunalny nie ma własnego statutu służbowego lub statut taki nieprzewiduje odwołania do władzy nadzorczej (b. Wydziału Krajowego) — wtedy w myśl przytoczonego wyżej wyjaśnienia ministerjalnego należy pouczyć, że decyzja związku komunalnego jest ostateczna, co nie wyklucza ewentualnego zaskarżenia tej decyzji przed sądem zwyczajnym.

Na wypadek gdyby sprostowania dokonał Wydział (Magistrat) a statut miejscowy przewidywał odwołanie do Rady — należy to w pouczeniu zaznaczyć, a pouczenie wskazane w ustępie poprzednim zamieścić dopiero w decyzji Rady.

Odwołania wniesione dotychczas na moje ręce na skutek mylnych pouczeń zostaną uchylone z powodu mylnego pouczenia bez merytorycznego rozpatrzenia, o ile oczywiście nie znajdę powodów do uchylenia zaczepionej decyzji z urzędu w trybie nadzoru.

Za wojewodę:
Osiecki
Naczelnik Wydziału.

Monitor Polski.

Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 23 grudnia 1932 r. o wartości jednego grama czystego złota.

Na podstawie art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r. w sprawie zmiany ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr. 97 poz. 855), oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 28 listopada 1927 r. w sprawie ustalenia trybu ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr. 109 poz. 932) ustalam na miesiąc styczeń 1933 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Minister Skarbu
(—) *Wł. Zawadzki.*

Orzecznictwo Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

Prawo polowania.

1) Kwestja, czy dwa obszary polowania, wchodzące pod uwagę celem połączenia w myśl art. 10 rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej o prawie łowieckiem z 3 grudnia 1927 r. poz. 934 Dz. Ust., tworzą „obszar ciągłej powierzchni“, oceniana być winna ze stanowiska fizycznej możliwości przechodzenia w celach łowieckich z jednego obszaru na drugi bez przekroczenia innych gruntów.

(Wyrok z 31 grudnia 1930 r. L. Rej. 308/29).

Sprawy przemysłowe.

1) Na obszarze b. zaboru austrjackiego w wypadkach, gdy zakład przemysłowy połączony jest z przedsiębiorstwem używania wody, brak pozwolenia władzy wodnej nie uzasadnia cofnięcia z urzędu konsensu policyjno-przemysłowego (§§ 29 ust. 2 i 146 ust. 4 austr. ustawy przemysłowej i art. 200 ustawy wodnej z 19 września 1922 poz. 936 Dz. Ust.).

(Wyrok z 17 grudnia 1926 r. L. Rej. 1734/24).

2) Uzyskanie karty przemysłowej na handel bydłem i nierogacizną w Krakowie, nie może być uzależnione od posiadania własnej stajni spędowej.

(Wyrok z 25 kwietnia 1927 r. L. Rej. 1088/25).

Ustalenie terminu doręczenia.

1) Data doręczenia orzeczenia może być ze względu na postanowienia art. 29 i 49 rozporządzenia o postępowaniu administracyjnem z 22 marca 1928 r. poz. 341 Dz. Ust. ustalona również na podstawie zeznań świadków.

(Wyrok N. T. A. z 10 lutego 1932 r. L. Rej. 4639/29).

Sprawy rolne.

Komasacja gruntów.

1) Ustawa o scaleniu gruntów z 31 lipca 1932 poz. 718 Dz. Ust. nie uchyliła postanowień austrj. rozporządzenia cesarskiego z 1 maja 1916 Nr. 147 Dz. P. P. o uregulowaniu stosunków posiadłości gruntowych w okolicy miejsc obwarowanych.

(Wyrok z 4. VI. 1928 r. L. Rej. 110/26).

Z RUCHU WYDAWNICZEGO.

Dr. Maksymiljan Kornreich: „Nowe przepisy o dozorcach domowych".

Staraniem Towarzystwa Właścicieli Realności Wielkiego Krakowa, Plac Szczepański 2, ukazała się książka: „Nowe przepisy o dozorcach domów w Krakowie".

Książka zawiera wiadomości i informacje niezbędne dla każdego właściciela realności, administratora, zarządcy przymusowego i dozorcy domowego. Obejmuje ona dosłowny tekst orzeczenia Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej o warunkach pracy, wynagrodzenia i innych należytościach dozorców domowych na lata 1932/33 (w żadnej książce dotąd nie ogłoszone). Wszystkie przepisy są objaśnione dokładnym i przystępnym komentarzem, z bardzo licznemi wyrokami Sądu Najwyższego w sprawach ze stosunków służbowych, ze szczególnem uwzględnieniem spraw między właścicielami domów a dozorcami. W objaśnieniu znajdzie ponadto czytelnik związkowe zarządzenia i przepisy, jakoteż rozporządzenia Magistratu kiedy i jak właściciel może od Magistratu uzyskać uwolnienie od obowiązku trzymania dozorcy, przepisy o nowych sposobach wypowiadania wedle nowej ustawy o postępowaniu sądowem, wchodzącej w życie dnia 1 stycznia 1933 r.

W osobnym dodatku na końcu książki umieszczone zostały rozporządzenia Magistratu i przepisy o obowiązkach przestrzegania w zimie i w lecie czystości i porządku itp., o latarniach orjentacyjnych, oraz o wywozie śmieci i odpadków domowych.

Nakładem Gminy stoł. król. miasta Krakowa. — Czcionkami Drukarni Muzeum Przemysłowego w Krakowie, ulica Smoleńska Nr. 9.